

92

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

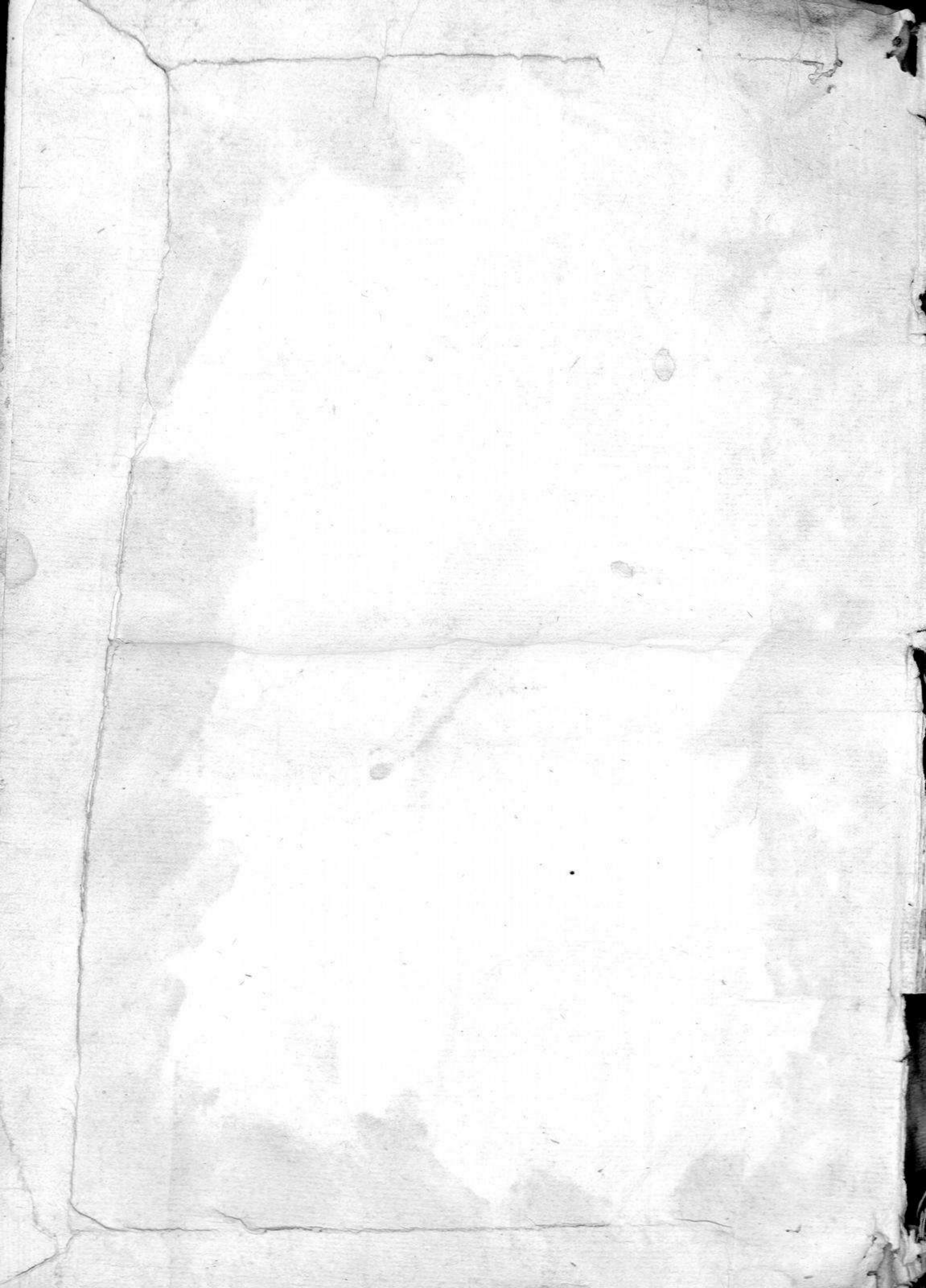
21

22

23

77

Aut 92
W- 177

133081517

per p̄nationē cōpōnis ex p̄tibus q̄ntitatūis. p̄s: q̄z cū q̄libz mor^o sit cōposit^o ex p̄tib^o q̄ntitatūis cū sit de nuō p̄tinuoꝝ vel successiuoꝝ nullus mor^o eēt simp^o. Cui^o opp^m dicit Aris. ¶ 2^a sup̄pō est ista. q̄ mor^o nō dicitur simplex p̄ p̄uationē cōpōnis ex p̄tib^o: q̄z vna sit velocior v^l tardior q̄ alia. Nā tūc mor^o nālis terre deorsuz fm semidiāmetrū mūdi vel ptē ei^o nō eēt simp^o cū i fine sit velocior q̄ i p̄n^o. Cui^o opp^m itez dicit Aris. ¶ 3^a sup̄pō. nec mor^o dicitur simplex p̄ p̄uationē cōpōnis ex p̄tib^o q̄b^o vna ps mobilis mouet veloci^o et alia tardi^o. Nā tūc total mor^o celi ipsi celo coextēsus nō eēt mor^o simp^o: q̄d est falsuz. et dicit Aris. q̄ nā p̄s ex b. q̄z p̄tes celi q̄ sūt suz egnoctiale mouent veloci^o q̄ p̄tes celi q̄ sūt iux^o polos: postq̄ i eodē tpe describūt plus de spatio veroy^l imagina to. ¶ 4^a sup̄pō. nec mor^o dicitur simplex pp̄ b q̄ mo^l tali motu motū sit fig^o simplicis et regularis: q̄z nō obstāte q̄ terra eēt valde irregularis fig^o ad huc mor^o ei^o deorsuz diceret simplex. ¶ 5ª sup̄pō. nec mor^o dicitur simplex pp̄ simplicitatē sube mote. Nā tūc mor^o elntoꝝ nō eēt simp^o: cū q̄d^lz elntoꝝ rū sit cōp^m ex mā et for^o. Sicut mor^o gūis mixti deorsuz nō eēt simp^o p̄pter p̄silez rōnē q̄d Aris. negaret: q̄z tale mixtū nālr mouet tali motu simplici ad motū elnti p̄dñantis in ipso. ¶ 6ª sup̄pō. nec mor^o dicitur simplex pp̄ b q̄ fit sup spatio simplici. nā tūc mor^o gūis q̄ fieret fm lineā trāsuerſalē re ctā eēt simp^o: q̄d est falsuz. q̄z cōponit ex recto et circulari. sicut et mor^o mole fabri eēt simp^o: q̄z sit fm spatiū simp^o. s. lineā circularē: et tñ b ē falsuz: q̄z mor^o mole fabri cōponit ex motu pulsus et tract^o. ¶ 7ª sup̄pō ē ista. q̄ mor^o dicitur simp^o: ex eo q̄ sit p̄ lineā breuiorē p̄ quā p̄t fieri ad me^m mūdi v^l a medio mūdi. s. fm semidiāmetrū mūdi vel ptē ei^o absq̄ b q̄ aliqd p̄cipet de circuitiōne vel circa mediū mundi fm lineā circularē vel ptē ei^o absq̄ b q̄ p̄cipet aliqd de descēsu ad mediū v^l ascēsu a medio ita q̄ simplicitas motus attēdit in ordine ad mediū mūdi. ¶ Ex q̄ seq̄ datis duob^o mobilib^o eq̄lr distātib^o a medio mūdi vtrūq̄z eque velociter descēdēt ad mediū mūdi. vno tñ descēdēte p̄ semidiāmetrū mūdi. altero aut p̄ arcū cui^o semidiāmeter mūdi eēt chorda. p̄ moueret motu simplici. 2^a tñ nō: q̄z 2^a nō descēderet p̄ lineā breuiorē p̄ quā p̄t: s̄z p̄ lineā curuā aliqd p̄cipās de circuitiōne in ei^o descēsu: et incidēt alr addo q̄ in eodē casu illa duo mobilia: s̄z eq̄ velociter descēderēt: nō tñ eq̄ velociter mouerent: q̄z illud q̄d descēderet p̄ arcū veloci^o moueret cū in eq̄li tpe plus p̄trāsiret de spatio: q̄z p̄trāsiret arcū q̄n reliquū p̄trāsiret chordā. arc^o aut est maior chorda: eq̄ velociter tñ descēderet: q̄z eq̄līter cētro appropinquet: ita q̄ mor^o velocitas mensurat penes trāsitu spaty maioris v^l minoris in tāto v^l in tāto tpe: descēsus aut velocitas penes approximationē maiorē v^l minorē ad mediū mūdi in tāto v^l in tāto tpe. ¶ Juxta illaz p̄pōnē seu sup̄pōnē dubitat p̄ q̄tū ad motū rectū. nā seq̄ret q̄ aliqd totū moueret motu simplici. cui^o tñ q̄libz medietas moueret motu cōposito. p̄bat nā. nā sit vna terra pura vniformis in gūitate s̄z p̄tes ei^o q̄ descēdat sic ad cētrū mūdi q̄ p̄ct^o in medio ei^o imaginat^o describat semidiāmetrū mūdi: et in ei^o descēsu illa terra p̄dēset: in isto casu totalis terra mouet motu simplici: et tñ q̄lz medietas v^l eē mota motu cōpo^o ex descēsu et aliqli circuitiōe: postq̄ nulla ei^o medietas descēdit p̄ semidiāmetrū mūdi. Alr p̄t argui b idē sic ponēdo talē casuz q̄ sit aliq̄ terra pura q̄ i ei^o descēsu rarefiat v^l q̄z. s. ad istās me^m t̄pis mēsuratis descēsus: sp̄ p̄cto medio ipsi^o terre manēte i semidiāmetro mūdi: et p^o me^m istās t̄pis terra illa e^o p̄dēset. In isto casu p̄ct^o medi^o total^o terre d̄scribit semidiāmetrū mūdi. q̄libz aut medietas describit q̄si arcū c^o semidiāmeter mūdi est chorda. q̄re q̄lz medietas terre sic mote v^l eē mota motu cōpo^o totali terra mota motu simplici. ¶ Ad illud rādeo

cōcedēdo q̄nē. s. q̄ aliqd corp^o totale mouet motu simplici cui^o q̄libz medietas mouet motu cōposito: cū q̄ bñ stat q̄ medietates sil^o sup̄te mouent motu simplici cū ille medietates sil^o sup̄te nō sint aliud q̄ illud totū. ¶ 2ª dubitat iuxta eadē sup̄pōnē q̄tū ad motū circularē. nā si ipsa eēt v^l seq̄ret q̄ eccētric^o solis v^l alic^o alteri^o planete nō moueret motu simplici: q̄d tñ ē flm: ex eo q̄ orbis eccētric^o est corp^o simp^o. cui^o aut tali debet mot^o simp^o p̄ Arist. in lra. p̄batio q̄nē. q̄z eccētric^o lz moueat circa cētrū mūdi: tñ aliqd de ascēsu et descēsu p̄cipet v^l: ex eo q̄ aliq̄ ei^o ps efficiēt aliq̄n cētro mūdi p̄pingoz aliq̄n remotioꝝ. cētro aut mūdi appropinque est descēdere: et a cētro mūdi elōgare ē ascēdere. ḡrē. ¶ Prop̄t istā rōnē et pp̄ q̄sdā alias rōnes Com. negant eccētricos de q̄b^o videbit^o plus postea. S̄z ad ipaz p̄ aliqs volētes sustinē eccētricos rādet: et p̄cedit q̄ eccētrici mouēt motu simplici: et q̄n dicit aliq̄ ps eccētrici: aliq̄n efficiēt cētro p̄pingoz et aliq̄n remotioꝝ. bñ p̄cedūt: s̄z negāt q̄ pp̄ b eccētrici nō moueāt motu simplici: q̄z dñt simplicitatē mor^o circularis nō attēdi penes motū circa cētrū mūdi: s̄z circa cētrū p̄p̄riū corp̄is: mō eccētrici nūq̄ efficiunt q̄tū ad aliqs suas p̄tes aliq̄n p̄pingozes cētris p̄p̄riis aliq̄n remotioꝝes. S̄z sp̄ manēt eq̄lr distātes ab eis: s̄z breuiter istud salua grā sic dicētiū nō v^l mibi valere: q̄z si simplicitas mor^o circularis attēderet re^o cētri p̄p̄riū corp̄is motū: tūc mola fabri moueret circulari motu simplici: q̄d est flm. et credo q̄ illimet credāt b eē flm. q̄nā nō est de se: ex eo q̄ sp̄ p̄tes mole fabri i ei^o motu circulari manerēt eq̄lr distātes a cētro p̄p̄o illi^o mole. falsitas q̄ntis p̄s. p̄ q̄z motus mole fabri cōponit ex pulsu et tractu. 2^a q̄z i tali motu vna ps mole ascēdit reliq̄ descēdēt. q̄re mor^o ei^o nō v^l eē simplex. ¶ Alr igit^o dōz ē ad illā rōnē sustinēdo eccētricos: q̄ vtrūq̄z mor^o eoz est simp^o: cū dicis q̄ p̄ eoz motū aliq̄ eoz p̄tes efficiūt aliq̄n cētro p̄pingozes aliq̄n remotioꝝes. p̄ce. Et q̄n v^lteri^o dicebat^o iō aliq̄n descēdūt et aliq̄n ascēdunt. neg^o q̄nā: pp̄ b q̄ nō oē cētro mūdi appropinque est descēdere: nec oē a cētro mūdi elōgari ē ascēdere: s̄z solū q̄d fit ifra orbē lune i sphaera actiuoꝝ et passiuoꝝ. ¶ Ad huc dubitat de motu epicki circa cētrū p̄p̄riū vtrū sit simp^o v^l cōposit^o. Ad q̄d aliq̄ dñt q̄ si nos p̄oim^o eccētricos nō ē neciū ponē epickos: et iō si epicki nō ponūt nō oꝝ q̄rere de motu eoz an sit simp^o v^l cōposit^o: de b tñ vtrū sint ponēdi epicki v^l nō cū eccētrici videbit^o i 2^a b. ¶ Istis p̄suppositi sit b p̄ q̄nā. aliqs de scō ē mor^o simp^o circularis nāl. p̄z b motu celi q̄ est circa me^m mūdi absq̄z b q̄ aliqd p̄cipet de ascēsu v^l descēsu. ¶ 2^a q̄. aliqs p̄t eē mor^o simp^o rect^o nāl. p̄z b. nā terra p̄t moueri vsus me^m mūdi: et ignis p̄t moueri a medio absq̄z b q̄ i^o in eoz motib^o aliqd p̄cipent de circuitiōne. ¶ 3^a q̄. q̄ so^m sūt duo mor^o simplices nāles fm g^o. s. rect^o et circularis. p̄z b. q̄z tot sūt magni^o simplices penes q̄s sumit^o simpli^o mor^o. s. linea recta directe tēdēs ad me^m v^l a me^o: et linea circularis circa me^m fm oēz p̄ctū eq̄lr distās a me^o. ¶ 4^a q̄. tres sūt mor^o simplices nāles s̄z sp̄z subalternā. p̄z b. q̄z rect^o subdividit. s. i motū sursum et motū deorsuz. ¶ 5^a q̄. p̄tes q̄ tres sūt mor^o nāles simplices fm sp̄m spālissimā. p̄z b. q̄z pla sūt corpa simplicita q̄z tria distincta s̄z sp̄z spālissimā: et vnūq̄q̄z corp^o simp^o fm sp̄z spālissimā deter^o sibi motū nālē distin^o fm sp̄m spālissimā vt postea p̄babit. et sic sit dcm d̄ istis duob^o arti^o vt occurrit.

Quātuz ad 3^a arti^o p̄p̄mitto aliqs sup̄pōnes. q̄z p^o est ista. q̄ aliqd p̄t imaginari moueri motib^o p̄lib^o simplicib^o 2°. Vno sil. Alio^o successiue. 2^a sup̄pō aliqd p̄t imaginari moueri sil^o p̄lib^o motib^o simplicib^o 3°. vno: q̄ eq̄ p̄ et eq̄ velociter moueāt illis motib^o simplicib^o. 2° q̄ moueāt p̄lib^o motib^o simplicib^o nō eq̄ p̄: s̄z moueāt vno ex se: et alio ad motū alteri^o cōiuncti cū eo. 3° q̄ mo:

**Questiones subtilissime Alberti de Saxo-
nia in libros de Celo ⁊ Mundo.**

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and appears to be a list or index of items, possibly including names and dates, though the characters are difficult to decipher due to the bleed-through effect.

mobilia plura corpora simplicia distincta s'm spem. f. ignis
 & aer. ¶ 9. idē motus simplex s'm spem pōt inesse pluri-
 b' mixtis d'ntib' s'm spem. igit' mag' plib' simplicib' disti-
 ctis s'z spem. a'ns p'z. q'z plūbū & au'z & m'ra talia sūt mixta
 d'ia spē: & tū oib' eis iest nāl'r vn' mot' simp'. puta deorsū.
 p'na t'z p' h' q' mixta mouent' ad motū elntoz d'ntius in
 ip'is sic dicit Arist. i lra. In dictis aut' mixtis diuersa d'nt

Oppositum Celnta seu corpa simplicia. igit' rē.
 arguitur per Arist. in littera.

In ista qōne qtuor erūt articuli. ¶ Primus erit
 iuxta mām p' arg'. f. vtrū oē corpus
 nāle sit nāl'r motu locali. ¶ 2. erit iux' mās z' arg'. f.
 vtrū aliqs sit mot' simplex: & qd' debeamus itelligere per
 motū simplicē: & q' sint s'm spem. ¶ 3. erit rñsalis ad qō-
 nē ppositā: & cū h' ad illā dubōnē iuxta mām octauī arg'
 pncipalis. f. vtrū idē mot' simplex possit inesse nāl'r plib'
 corpb' simplicib' distinctis s'm spem. ¶ 4. erit de motu
 mixti postq' d'nt est de motu simplici iux' mām 9. arg'.

In primo arti' p' ponā descripiōes q'rudā termi-
 noz: q' b' o'z plies vti in sequētib' cū vna
 distōne ei' qd' est moueri localr. Deide rñdebo ad articu-
 lū. Termini describēdi sūt isti nā: corp' nāle: mot' localis:
 mot' nālis: mot' violēt'. ¶ Un' nā sic describit' 2. p'hyfi-
 coz. Nā est p'n' & cā monēdi & qescēdi ei' in quo est p'm p'
 se & nō s'm accūs: & diuidit' in mām & formā: & s'm h' z' d'
 eē p'n' mot'. f. passiuū & actiuū: passiuū qdē vt mā: actiuū
 vt for'. ¶ Corp' aut' nāle d'z corp' cōpositū ex mā & for'.
 ¶ Juxta qd' dubitat' vtrū celū sit corp' nāle. Ad qd' dico
 q' sic si celū capiat' p' aggregato ex orbe & itellntia: q' lz nō
 faciat vnū orbē p' inberētiā itellntie ad orbē: tñ bñ facit
 vnū cū ipso p' qdā appropationē & idistātiā & pñtiā ei' ad
 orbē: & ad quālibet ei' ptē. Si aut' celū cape' pro orbe so-
 lo cū exclusionē itellntie: tūc nō dicere' ens nāle: sed nā. &
 vtrū mā vel for' postea dice'. ¶ Alia descriptio. mot' lo-
 calis d'z quo aliqd' mutat locū formalr s'm se vel s'm ptes
 vel mutaret si eēt in loco: qd' addo ppter nonā spherā que
 mouet' motu eiusdē spēi cū motu locali: lz nō mutet locus
 nec s'm se nec s'm ptes suas: postq' nec s'm se nec s'm ptes
 est in loco. Silr posito q' ifra spherā lune eēt vacuū: & ni-
 hil ibi eēt excepto vno lapide: nō est du' qn' de' posset ad-
 huc mouere illū lapidē de vno polo ad aliū: & nō nisi mo-
 tu locali vl' motu eiusdē spēi cū ipso nō obstāte q' ille la-
 pis nō mutaret locū postq' nō eēt i loco. Sufficit g' q' mo-
 tu illo formalr mutaret locū si eēt in loco ad hoc q' dica'it
 moueri motu locali vl' motu eiusdē spēi cū ipso: de h' ma-
 gis i lib' p'hyfi. ¶ Alia descriptio. mot' nālis d'z q' sit a p'n'
 actiuo intriseco vl' actiuo extriseco: duz tñ p'n' passiuū intrin-
 secū illi' mo' ad illū motū nāle hēat inclinationē. ¶ Exē'
 p'mi. sic est mot' g'uis deorsuz. ¶ Exē' scdi. sic est mot' fer-
 ri ad magnetē vl' calefactio aq'. vñ lz aq' calefiat ab extrise-
 co puta igne: tñ q'z mā aq' ad illā calefactionē h'z inclinatio-
 nē p' formā subalē ignis q' illā calefactionē p'fertur: inde
 est q' aq' d'z nāl'r calefieri. ¶ Alia descriptio. mot' violēt'
 d'z q' est a p'n' extriseco ad quē motū p'n' passiuū mobilis
 nō h'z inclinationē: sic est mot' g'uis sursuz. istud p'z p' descri-
 ptiōnē violētī: quā ponit Arist. 3. ethicoz. vbi dicit violētū
 eē a p'n' extriseco nō pferēte vim passio. I ad qd' passuz nō
 h'z inclinationē nāle. ¶ Dubitat' hīc q're mā aq' h'z inclina-
 tionē nāle ad calefactionē & nō ad motū sursum. ¶ Dico
 q' iō q'z mā nō appetit accidētia nec inclinā' ad ea: nisi p'p'
 formā subalē ad quā talia accidētia disponūt: & iō q'z cale-
 factio q'tū est de se mām disponit ad for' subalē nouā in
 ip'az mām itroducēdā: & h' nō facit mot' localis saltē s'm
 se: iō mā aq' bñ h'z inclinationē nāle ad calefactionē: lz nō
 ad motū localē aliū ab illo ad quē inclinā' forma subalis

actualr in ea exis: p'p' qd' cōcedimus bñ aquā nāl'iter ca-
 lesieri: lz nō cōcedamus ip'az nāl'r ascēdere. ¶ Cum istis
 descriptionib' addo istā supponē. f. qd' qdlibet corp' nāle
 h'z aliqū locū sibi nāle ip'is' p'feruatiū: q' p'z ex eo q'z nos
 videmus idē corp' in vno loco diutius durare: in alio aut'
 min' diu. & cū qdlibet ens appetat se permanere: sequit' q'
 qdlibet corp' nāle cū fuerit extra locū suū: nāle h'z iclina-
 tionē ad illū: & cū fuerit in ipso h'z inclinationē ad manēdū
 in eo ppter diuti' p'feruari in suo eē. ¶ Tunc sit distō q'
 aliqd' pōt moueri localr multipl'r. Uno s'm se totuz sicut
 graue deorsuz. Alio s'm ptes sicut celū. ¶ Silr vno mo-
 tu recto: sicut graue cū mouet' deorsuz & leue sursuz. Alio
 motu circulari: sic mouet' celū & ignis in sphaera sua. Alio
 mere nāl'r: vt graue deorsuz. Alio mere violēter: vt graue
 sursum. Alio mouet' nāl'iter & volūtariē vt celū. talis enīz
 mot' est orbi nālis: & fit volūtariē ab itelligētia. Alio nec
 nāl'iter nec violēter: sed pter nām: quo mō mouet' ignis in
 sphaera sua. Alio mixtim ex volūtario & violēto: sicut est
 mot' aialis. Alio mixtiz ex recto & circulari: sicut est mot'
 lapidis trāuersalis vel mot' g'uis ad mediū mūdi p arcū
 cui' semidiameter mūdi est corda. Istis suppositis pono
 vnicā p'nē rñsalē ad articulū. f. oē corp' nāle est nāl'r motu
 locali. p'bat. oē qd' h'z p'n' in se actiuū mouēdi loca-
 liter: h' est nāl'r mobile localr: s'z oē corp' nāle est h'z. g' rē.
 Maior p'z p' diffōnē motus nālis p'us posita q' est cōis oī
 motui nāli: siue sit alterationis: siue localis: siue q'cūq'z ali'
 vna cū supponē posita post descripiōes terminoz. dicto-
 rū nā corp' nāle rē. s'z minor p'z p' diffōnē corp'is nālis vna
 cū diffōnē nāe. ¶ Jux' p'nē istā dubitat'. q're d'z corp' nāle:
 nōne sufficeret dicere corpus cum oē corpus sit nāle: & eē.
 ¶ Dic pōt rñderi z'. p' p'cesso q' oē corp' esset nāle: & oē
 nāle eēt corp': tñ addit' ly nāle ppter opinionē Platonis
 qui credidit aliq' corpora esse mathematicalia & nō nālia.
 ¶ Aliter pōt dici negādo q' oē corp' sit nāle. Nā mā est
 corp' cōsitr forma eq' est corp': cū qdlibet istoz sit lōguz
 latū & p'fundū. Et tñ neutru istoz est ens nāle: s'z nā. Silr
 albedo & dulcedo in lacte sunt corpora cū vtrūq'z illoz sit
 lōgū latū & p'fundū: & tñ neutru eoz est ens nāle: qd' p'z p'
 diffōnē entis seu corporis nālis p'us posita: lz bñ sint entia
 s'm nām. ¶ 2. dubitat' p' p'nē in se: q'z celū est corp' nāle:
 cū sit vnū de q'q'z corpb' simplicib' nālib' per Arist. in
 lra. & tñ lz moueat' nō nāl'r: s'z violēter moueri v'z ex eo q'
 mouet' ab itelligētia q' nō v'z intrinseca eē celo s'z extriseca.
 z'. nā bñ pole est esse aliqd' corp' nāle: qd' tñ nunq' mouet'
 localr: & p' p'nē tale nō v'z esse mobile localr. Nā si eēt mo-
 bile localr: & nunq' moueret' p' ei' nālis ad motū eēt fru-
 stra: qd' v'z eē falsuz. cū de' & nā nihil agāt frustra. Adūptū
 p'z. nā pole est aliq'z terrā in aliq' loco g'nari & i eodē corru-
 pi absq'z h' q' vnq' moueat' localr. ¶ Ad ista ad p'm dico
 q' vtiq'z celū mouet' nāl'r: & vteri' dico q' mouet' a p'n' in-
 triseco p' appropationē & pñtiā: puta ab itellntia lz nō per
 inberētiā: & h' sufficit ad motū nāle. ¶ Ad z'm bñ cōcedo
 q' est pole aliqd' eē corp' nāle qd' nunq' moueat' localr. Et
 vteri' dico q' nō est icouentēs p' aliq' frustrari s'm idiu-
 uiduū: lz sit ipole p' nāle frustrari taz s'm idiuuiduū q'
 s'm spēz. Nō dico q' i p'posito: lz deā p' frustrē s'm idiu-
 uiduū: tñ p' silis p' in aliq' silī reducit' ad actū. Un' lz aliq'
 flores nūq' pducāt fructū & p' pducēdi fructū in illis nō
 reducat' ad actū: tñ p' pducēdi fructū i alijs eis silib' in
 spē ad actū reducit'. Et ita de' & nā nihil faciūt frustra s'm
 spem & idiuuiduū sil: lz bñ s'm vnū idiuuiduū vel pla solū.

Quantum ad z'm arti' p'mittā prius aliqs p'pones
 tanq' suppones: & deide ponā aliqs p'
 nes rñsales ad art'. Suppones erūt iux' qd' nois mot' sim-
 plicis. ¶ Et sit h' p' suppo. q' mot' localis nō d'z simplex
 per priuationē

per puationē cōpōnis ex ptribus q̄titatiuis. p3: q2 cū q̄libz mor^o sit cōposit^o ex ptrib^o q̄titatiuis cū sit de nuō p̄tinuoꝝ vel successiuoꝝ nullus mor^o eēt simp^o. Cui^o opp^o dicit Aris. ¶ 2° suppo est ista. q̄ mor^o nō dicitur simplex p̄ puationē cōpōnis ex ptrib^o: q̄z vna sit velocior v^l tardior q̄ alia. Nā tūc mor^o nālis terre deorsuz fm semidiametru mūdi vel ptē ei^o nō eēt simp^o cū i fine sit velocior q̄ i p̄n^o. Cui^o opp^o itez dicit Aris. ¶ 3° suppo. nec mor^o dicitur simplex p̄ puationē cōpōnis ex ptrib^o q̄b^o vna ps mobilis mouet veloci^o z alia tardi^o. Nā tūc total mor^o celi ipsi celo coextēsus nō eēt mor^o simp^o: q̄d est falsuz. z dicitur Aris. q̄ nā p3 ex b. q2 ptes celi q̄ sūt iux^o egnociale mouent veloci^o q̄ ptes celi q̄ sūt iux^o polos: postq̄ i eodē tpe describūt plus de spatio veroy^l imagina to. ¶ 4° suppo. nec mor^o dicitur simplex pp̄ b q̄ mo^o tali motu motū sit fig^o simplicis z regularis: q2 nō obstāte q̄ terra eēt valde irregularis fig^o ad huc mor^o ei^o deorsuz diceret simplex. ¶ 5° suppo. nec mor^o dicitur simplex pp̄ simplicitatē sube mote. Nā tūc mor^o elntoꝝ nō eēt simp^o: cū q̄d3 elntoꝝ rū sit cōp^o ex mā z for^o. Silt^o mor^o ḡuis mixti deorsuz nō eēt simp^o ppter p̄siles rōnē q̄d Aris. negaret: q2 tale mixtū nālr mouet tali motu simplici ad motū elnti p̄diantis in ipso. ¶ 6° suppo. nec mor^o dicitur simplex pp̄ b q̄ fit sup spatio simplici. nā tūc mor^o ḡuis q̄ fieret fm lineā trāsuerſalē re ctā eēt simp^o: q̄d est falsuz. q2 cōponit^o ex recto z circulari. silt^o eēt mor^o mole fabri eēt simp^o: q2 fit fm spatiū simp^o. s. lineā circularē: z tūc b ē falsuz: q2 mor^o mole fabri cōponit^o ex motu pulsus z tract^o. ¶ 7° suppo ē ista. q̄ mor^o dicitur simp^o: ex eo q̄ fit p̄ lineā breuiorē p̄ quā p̄t fieri ad me^o mūdi v^l a medio mūdi. s. fm semidiametru mūdi vel ptē ei^o absq̄ b q̄ aliqd p̄cipet de circuitiōne vel circa mediū mundi fm lineā circularē vel ptē ei^o absq̄ b q̄ p̄cipet aliqd de descēsu ad mediū v^l ascēsu a medio ita q̄ simplicitas motus attēdit in ordine ad mediū mūdi. ¶ Ex q̄ seq̄r datis duob^o mobilib^o eq̄lr distātib^o a medio mūdi vtrifq̄ eque velociter descēdētib^o ad mediū mūdi. vno tūc descēdēte p̄ semidiametru mūdi. altero aut p̄ arcū cui^o semidiameter mūdi eēt chorda. p̄ moueret motu simplici. z^o at nō: q2 z^o nō descēderet p̄ lineā breuiorē p̄ quā p̄t: s3 p̄ lineā curuā aliqd p̄cipās de circuitiōne in ei^o descēsu: z incidētāl^o addo q̄ in eodē casu illa duo mobilia: s3 eq̄ velociter descēderēt: nō tūc eq̄ velociter mouerent^o: q2 illud q̄d descēderet p̄ arcū veloci^o moueret cū in eq̄li tpe plus p̄trāsiret de spatio: q2 p̄trāsiret arcū q̄n reliquū p̄trāsiret chordā. arc^o aut est maior chorda: eq̄ velociter tūc descēderet: q2 eq̄līter cētro appropinq̄ret: ita q̄ mor^o velocitas mensurat^o penes trāsitu spaty maioris v^l minoris in tāto v^l in tāto tpe: descēsus aut velocitas penes approximationē maiorē v^l minorē ad mediū mūdi in tāto v^l in tāto tpe. ¶ Juxta illaz p̄pōnē seu suppo nē dubitat^o p̄ q̄tū ad motū rectū. nā seq̄ret q̄ aliqd totū moueret motu simplici. cui^o tūc q̄libz medietas moueret motu cōposito. pbat^o q̄ nā sit vna terra pura vniformis in q̄uitate s3 ptes ei^o q̄ descēdat sic ad cētrū mūdi q̄ pūct^o in medio ei^o imaginat^o describat semidiametru mūdi: z in ei^o descēsu illa terra p̄dēset: in isto casu totalis terra mouet motu simplici: z tūc q̄l3 medietas v^l eē mota motu cōpo^o ex descēsu z aliqli circuitiōe: postq̄ nulla ei^o medietas descēdit p̄ semidiametru mūdi. Alr p̄t argui b idē sic ponēdo talē casuz q̄ sit aliq̄ terra pura q̄ i ei^o descēsu rarefiat v^l q2. s. ad istās me^o t̄pis mēsuratis descēsus: sp̄ pūcto medio ipsi^o terre manēte i semidiametro mūdi: z p^o me^o istās t̄pis terra illa e^o p̄dēset. In isto casu pūct^o medi^o total^o terre d̄scribit semidiametru mūdi. q̄libz aut medietas describit q̄st arcū c^o semidiameter mūdi est chorda. q̄re q̄l3 medietas terre sic mote v^l eē mota motu cōpo^o totali terra mota motu simplici. ¶ Ad illud r̄deō

cōcedēdo q̄ nē. s. q̄ aliqd corp^o totale mouet motu simplici cui^o q̄libz medietas mouet motu cōposito: cū q̄ bñ stat q̄ medietates sil^o sup̄te mouent^o motu simplici cū ille medietates sil^o sup̄te nō sint aliud q̄ illud totū. ¶ 2° dubitat^o iuxta eadē suppo nē q̄tū ad motū circularē. nā si ipsa eēt v^l seq̄ret q̄ eccētric^o solis v^l alic^o alteri^o planete nō moueret motu simplici: q̄d tūc ē flm: ex eo q̄ orbis eccētric^o est corp^o simp^o. cui^o aut tali debet^o mor^o simp^o p̄ Arist. in lra. p̄batio q̄ nē. q2 eccētric^o lz moueat^o circa cētrū mūdi: tūc aliqd de ascēsu z descēsu p̄cipet v^l: ex eo q̄ aliq̄ ei^o ps efficiēt aliq̄n cētro mūdi p̄pingoz aliq̄n remotior. cētro aut mūdi appropinq̄re est descēdere: z a cētro mūdi elōgare ē ascēdere. ḡrē. ¶ Prop̄t istā rōnēz pp̄ q̄sdā alias rōnes Com. negauit eccētricos de q̄b^o videbit^o plus postea. S3 ad ipaz p̄ aliqs volētes sustinē eccētricos r̄ndēt: z p̄cedit q̄ eccētrici mouēt motu simplici: z q̄n dicit aliq̄ ps eccētrici: aliq̄n efficiēt cētro p̄pingoz z aliq̄n remotior. bñ p̄cedūt: s3 negat q̄ pp̄ b eccētrici nō moueat^o motu simplici: q2 dicit simplicitatē mor^o circularis nō attēdi penes motū circa cētrū mūdi: s3 circa cētrū p̄p̄riū corp̄is: mō eccētrici nūq̄ efficiunt^o q̄tū ad aliqs suas ptes aliq̄n p̄pingozes cētris p̄p̄rijs aliq̄n remotiores. S3 sp̄ manēt eq̄lr distātes ab eis: s3 breuiter istud salua ḡra sic dicētū nō v^l mibi valere: q2 si simplicitas mor^o circularis attēderet re^o cētri p̄p̄riū corp̄is moti: tūc mola fabri moueret circulari^o motu simplici: q̄d est flm. z credo q̄ illimet credāt b eē flm. q̄ nā nō est de se: ex eo q̄ sp̄ ptes mole fabri i ei^o motu circulari manerēt eq̄lr distātes a cētro p̄p̄o illi^o mole. falsitas q̄ntis p3. p̄ q2 motus mole fabri cōponit^o ex pulsu z tractu. z^o q2 i tali motu vna ps mole ascēdit relīq̄ descēdētē. q̄re mor^o ei^o nō v^l eē simplex. ¶ Alr iḡr dōz ē ad illā rōnē sustinēdo eccētricos: q̄ vtriq̄z mor^o eoz est simp^o: cū dicit q̄ p̄ eoz motū aliq̄ eoz ptes efficiūt aliq̄n cētro p̄pingozes aliq̄n remotiores. p̄ce^o Et q̄n v^lteri^o dicebat^o iō aliq̄n descēdūt z aliq̄n ascēdunt. neg^o q̄ nā: pp̄ b q̄ nō oē cētro mūdi appropinq̄re est descēdere: nec oē a cētro mūdi elōgari ē ascēdere: s3 solū q̄d fit ifra orbē lune i sphaera actiuoꝝ z passiuoꝝ. ¶ Ad huc dubitat^o de motu epicki circa cētrū p̄p̄riū vtrū sit simp^o v^l cōposit^o. Ad q̄d aliq̄ dicit q̄ si nos p̄oim^o eccētricos nō ē neciū ponē epickos: z iō si epicki nō ponūt nō o3 q̄rere de motu eoz an sit simp^o v^l cōposit^o: de b tūc vtrū sint ponēdi epicki v^l nō cū eccētrici videbit^o i z^o b^o. ¶ Istis p̄suppositi sit b p̄ q̄ nā. aliqs de scō ē mor^o simp^o circularis nāl. p3 d motu celi q̄ est circa me^o mūdi absq̄ b q̄ aliqd p̄cipet de ascēsu v^l descēsu. ¶ 3° q̄ aliqs p̄t eē mor^o simp^o rect^o nāl. p3 b. nā terra p̄t moueri v^l sus me^o mūdi: z ignis p̄t moueri a medio absq̄ b q̄ i^o in eoz motib^o aliqd p̄cipent de circuitiōne. ¶ 3° q̄ so^o sūt duo mor^o simplices nāles fm g^o. s. rect^o z circularis. p3 b. q2 tot sūt magni^o simplices penes q̄s sumit^o simplici^o mor^o. s. linea recta directe tēdēs ad me^o v^l a me^o: z linea circularis circa me^o fm oēs pūctū eq̄lr distās a me^o. ¶ 4° q̄ tres sūt mor^o simplices nāles s3 sp̄z subalternā. p3 b. q2 rect^o subdiuidit^o. s. i motū surſū z motū deorsuz. ¶ 5° q̄ ples q̄ tres sūt mor^o nāles simplices fm sp̄m spālissimā. p3 b. q2 pla sūt corpa simplicita q̄ tria disticta s3 sp̄z spālissimā: z vnūq̄d3 corp^o simp^o fm sp̄z spālissimā deter^o sibi motū nālē distin^o fm sp̄m spālissimā vt postea p̄babit^o. z sic sit dcm̄ d̄ istis duob^o arti^o vt occurrit.

Quātuz ad 3° arti^o p̄p̄mitto aliqs suppo nes. q̄z p̄ est ista. q̄ aliqd p̄t imaginari moueri motib^o p̄lib^o simplicib^o z^o. Uno^o sil. Alio^o successiue. z^o suppo aliqd p̄t imaginari moueri sil^o p̄lib^o motib^o simplicib^o z^o. vno^o q̄ eq̄ p̄ z eq̄ velociter moueat^o illis motib^o simplicib^o. z^o q̄ moueat^o p̄lib^o motib^o simplicib^o nō eq̄ p̄: s3 moueat^o vno ex se: z alio ad motū alteri^o cōiuncti cū eo. 3° q̄ mo:

neat motu mixto ex duobus simplicibus sic ex motu recto et circulari. ¶ Tunc sit p^o. ipse est aliquid moueri sicut plibus simplicibus motibus eam p^o et eam velociter. p^o h^o: ex eo q^o p^o h^o opteret q^o idem sit et selet in diuersis locis postquam motus simplices sunt ad diuersa loca. et p^o istud motus localis dicitur a motu alterationis. nam istud bene est posse de motu alterationis q^o aliquid sit alteret diuersis alterationibus. vnde bene posse est q^o aliquid sit ita velociter albefiat sicut calefit. ¶ 2°. aliquid simpliciter potest moueri sicut plibus motibus. 2° p^o de sphaera solis q^o mouetur motu proprio et motu circulari diurno q^o vterque est motus simpliciter. s^o non mouetur illi eam p^o cum non vterque eorum sit ei naturalis: s^o vnde eorum iest sibi propter naturam. ¶ 3°. idem simpliciter bene potest moueri sicut plibus motibus simplicibus. 3° p^o h^o: q^o aliquid terra pura potest sicut descendere et aliquid centrum circuire: sicut si aliquid terra descenderet supra aliquid tabulam transuersalem positam: s^o vnde est q^o h^o non est corpi simplici mere naturali. ¶ 4°. est i^o. aliquid simpliciter potest sicut moueri plibus motibus 2° et 3°. p^o h^o vt si aliquid terra pura descenderet supra aliquid tabulam transuersalem positam: et illa tabula moueretur in tali descensu ad aliam partem: puta ad lat^o: tunc illa terra sicut moueretur plibus motibus simplicibus 2° et 3°. s^o sicut dixi talis motus non est ei mere naturalis. ¶ 5°. ipse est idem corpus simpliciter sicut moueri naturaliter plibus motibus. probat i^o: ex eo q^o corpus simpliciter non habet in se nisi vnam formam simplicem q^o apta nata est illud inclinare ad vnum locum solum: et p^o h^o p^oductiua in ipso solu vni motus ad illud locum vltimum in illo loco cum idem simpliciter i^o aptum idem sp^o aptum natum sit facere idem vltimum inclinare ad idem. ¶ 6°. q^o vni corporis simplicis sicut sp^o non est naturaliter nisi vni loco sicut sp^o. igitur et non nisi vni motu locali specifico sicut natura. p^o h^o non est de se: q^o motus localis dicitur esse talis: q^o est ad tale locum vltimum in tali loco. a^o p^o 4. p^o h^o. ¶ 6°. ipse est idem corpus simpliciter naturaliter moueri plibus motibus simplicibus sicut sp^o successiue. p^o p^o ratione precedentis h^o nis. ¶ 7°. h^o dubitatur. nam aq^o mouetur naturaliter deorsum: et cum h^o aliquid mouetur sursum naturaliter in sequendo aere attractu sursum in fistula violenter. ¶ 8°. q^o simpliciter moueri plibus motibus simplicibus sicut sp^o distincte itell^o z^o. vno sic q^o q^o illoz motuum sit sibi proprius. Alio q^o vni illoz sit sibi proprius et alter non: s^o cois ei et cuius alteri corpi. Tunc dico q^o p^o ipse est aliquid corporis simplicis esse plures motus naturales: s^o 2° bene. vnde q^o aq^o sic naturaliter ascendat aere an ipsa moto sursum p^o violentia ne fieret vacuu non solu puenit aq^o: s^o cuius corpi h^o accideret q^o sicuti modo est situatum ad aere sic motu violenter. ¶ 9°. solone alij dicunt sub alijs vbiis q^o vni corporis simplicis solum est vni motus naturalis sicut sp^o pueniens ei s^o naz p^oria. nihilominus nihil p^ohibet aliquid corporis simplicis s^o sp^o esse plures motus distinctos s^o sp^o: q^o vnde est ei naturalis s^o naz p^oria. alter autem est ei naturalis s^o naz seu inclinatione cois sibi et alijs. ¶ 7°. vni motus simpliciter sicut sp^o non iest nisi vni corpi simplici sicut sp^o. p^o h^o. q^o ex q^o forma corporis simplicis non inclinatur nisi ad vnum motum simplicem et forma distincte sicut sp^o inclinatur ad distinctos motus sicut sp^o. sequitur q^o vni motus simpliciter sicut sp^o non iest plibus corporibus distinctis sicut sp^o. aliter enim forma distincte sicut sp^o inclinaretur ad idem: q^o est falsum. ¶ Ex his sequitur q^o motus circularis q^o mouetur ignis in sphaera sua non est naturalis igni. nam ignis iest naturaliter motus sursum q^o distinctiue sp^o a motu circulari p^ocedente articulu. si igitur cum hoc eide motus circularis esset naturalis eide corpi simplici s^o sp^o in eent ei naturaliter plures motus simplices s^o sp^o q^o est 5° h^o nes. ¶ Et confirmat h^o aliter. nam motus circularis inest naturaliter celo q^o modo suppono. si igitur et inesset igni naturaliter idem motus simpliciter sicut sp^o inest naturaliter plibus corporibus simplicibus distinctis s^o sp^o: q^o est 7° h^o nes. ¶ Dico 2° q^o motus circularis non iest igni violenter. p^o h^o. q^o tunc illi motui circulari esset motus sursum qui est naturalis igni sicut: et cum eide motui ignis sursum sit motus ignis deorsum sicut vni sicut sp^o p^o h^o sp^o esse naturaliter: q^o est 3° Ari. in lra. ¶ 3° dico q^o aliquid est motus q^o non est naturalis nec violenter p^o h^o motu circulari ignis in sphaera sua. ¶ Dico 4°. q^o talis motus

est inesse igni propter naturam cum sit ei ipertinens: nec sequitur ad naturam ignis nec repugnat eidem: tale autem est alicui ipertinens: et propter naturam. ¶ 5° enim dico q^o non ois motus sursum ab ois motu deorsum dicitur sp^o. p^o h^o: q^o aer exis in loco terre vltima aq^o naturaliter mouetur sursum ad locum proprium. exis autem in loco ignis naturaliter mouetur deorsum ad locum eundem. modo si isti duo motus differant sp^o: tunc eiusdem corporis simplicis eent plures motus naturales: q^o est 6° h^o nes. ¶ 6° dico: q^o ad h^o q^o motus sursum et motus deorsum distiguntur sp^o o^o q^o sint ad terminos distinctos sp^o q^oles sunt motus deorsum terre et motus sursum ignis. ¶ 7° dico: q^o non ois motus deorsum cum ois motu deorsum est eiusdem sp^o. p^o h^o. q^o ex q^o naz terra mouetur naturaliter deorsum q^o aq^o opteret q^o plibus corporibus simplicibus idem motus s^o sp^o esse naturalis: q^o est 7° h^o nes. ¶ 8° dico: q^o ad h^o q^o motus deorsum ab alio motu deorsum dicitur sp^o non sufficit q^o illi motus sint ad diuersos terminos in sp^o. Nam tunc terra in descendendo de loco ignis ad locum proprium moueretur diuisis motibus in sp^o: q^o in tali motu ipsa venit ad diuersos terminos in sp^o. puta ad locum aeris ad locum aq^o et ad locum terre q^o sunt loca diuisa sp^o: s^o h^o nis est flm. nam tunc eide corpi simplici: ineent naturaliter plures motus distincti sicut sp^o: q^o est flm. et 6° h^o nes. ¶ 9° dico: q^o ad h^o q^o motus deorsum ab alio motu deorsum differat sp^o: o^o q^o terminus ad quos vltimate tendunt dicitur sp^o: et p^o h^o. q^o terra in descendendo non tendit vltimate nisi in vnum terminum sicut sp^o: id est q^o totalis ille descensus est vni in sp^o: s^o q^o terra et aq^o sicut descendenti b^o de loco ignis ipsa terra p^o suum motum tendit vltimate in terminum distinctum sp^o a termino ad quem vltimate tendit aq^o p^o suum motum: inde est q^o illi descensus dicitur abinuite sp^o. cōsili modo dicatur de motu sursum: sicut naz dicitur est de motu deorsum. ¶ 10° dico: q^o si possumus orbis celestes distigui abinuite sp^o: non ois motus circularis cum ois motu circulari est eiusdem sp^o. nam aliter idem motus simpliciter competeret naturaliter plibus corporibus simplicibus sicut sp^o: et idem sicut sp^o ponere q^o loca naturalia ipsorum orbium distiguntur sicut sp^o: et s^o h^o motus circularis orbis ipsius solis est alterius sp^o: a motu circulari orbis lune p^o q^o h^o vterque eorum sit circa centrum mundi: tunc vni est in vno loco sicut sp^o: et alter in alio: et sicut sp^o solu sunt duo motus simplices sicut sp^o solu tres s^o sp^o subalternata: tunc sunt valde plures s^o sp^o spatia: sicut sp^o pla sunt corpa simplicia distincta s^o sp^o spatia: sicut sp^o mobilia ad diuersa loca in sp^o vltimum in diuersis locis in sp^o.

Quantus ad 4° arti^o restat videre de motu mixto. vtrum ipse moueat ad motum elnti p^onantis in ipso: et q^o in ista dubone p^osupponit q^o vni elnti p^onantis. p^o dicatur quo h^o itelligit: et deini r^odebo ad arti^o. vnde ex lib^o de gnone suppono q^o forma subales elntoz non remanet in mixto. Ex q^o stati p^ocludo q^o in mixto non est diuisio aliquid elnti s^o forma subale: nec p^o h^o s^o naz ei^o p^ope dicitur: q^o naz non dicitur nisi de ma et forma subali. vt p^o h^o 2° p^o h^o. modo de ma nihil est ad p^o. q^o in p^o p^o itedim^o de diuisio elnti in mouedo actiue. ma autem nullus est actiuitatis sicut h^o o^o di circa p^o p^o h^o. ¶ 2° p^ocludo ex eode q^o si dicim^o aliquid elnti d^oari in mixto: illud diuisio d^o attendi s^o q^olitates derelictas ex elntis vltimum files q^olitaribus naturalibus elntoz. de talibus q^olitaribus est distigendum. nam q^oda sunt q^olitates elntoz q^o d^oar q^olitates alteratiue: sicut sunt calitas humiditas sicut 1° et fri^o 2°. de diuisio autem elnti in mixto sicut tales q^olitas non itedim^o in p^o p^o. q^o claz est q^o sicut diuisio talis q^olitas non mouetur mixto: ex eo q^o in ferro ignito d^oar calitas ignis vltimum sicut ei: et tunc non p^opter h^o ferru ignitu ascendit. Alie autem sunt q^olitas naturales elntoz q^o d^oar non alteratiue: sicut localiter motiue sicut sunt iste q^olitas. s. g^ouitas et lenitas. De diuisio autem elnti in mixto sicut aliquid illaz q^olitaru itedim^o in p^o p^o. ¶ Hoc viso r^o ad arti^o. et suppono p^o q^o q^olitas motiua aliquid g^ouis vltimum leuis naturalis sicut non trahit sursum nec deorsum. p^o h^o: ex eo q^o si esset aliquid in fundo maris: et d^oar cetum volia aq^o supra se vltimum mille non p^o h^o sentiret podus: et tunc sentire d^oberet si opp^o supponis esset v^oz. ¶ 2° est suppono p^o h^o vltimum leue: tunc esse naturaliter locatu quando est

quādo est sub leuiori ipso: et sup grauius ipso. vñ si in spbe
ra ignis eēt vas plenū aq̄ ad huc lignū natās sup ipam eēt
locatū nālīter. ¶ Sīlī si aer eēt in vna fouea bñ pfunda
in terra: dū tñ nō eēt sup ipz aliqd̄ graui⁹ ipo eēt nālī sit⁹.
vñ nālīs ordo grauiū et leuiū est gūiora eē sub leuiozib⁹ et
leuioza eē sup grauioza. ¶ 3° suppono q̄ qualitas motiua
grauis vel leuis tūc trahit sursuz vel deorsuz qñ est inālī
sitū vt qñ gūe est sup leuiozi eo vel leue sub grauiozi ipso.
¶ Deide suppono ignē eē iter oīa gūioza et leuioza leuissī
mū: et aerē eē min⁹ leuē: et deide aquā eē magis graue: et de
inde eē terrā gūissimā. ¶ Tūc sit p^o p̄. ipole ē q̄ i aliq̄ mi
xto sit eqlr de gūitate et leuitate. p̄bañ. nā qñ eēt eqlitas i
gūitate et leuitate q̄ dñr q̄li^{tes} motiue oporteret q̄ eēt ieq̄
litas i calitate et friditate q̄ dñr q̄litas actiue vel alterati
ue: et tūc p̄ actionē calitatis et friditatis adiuicē statī fieret
grau⁹ vel leui⁹. Assūptū p̄bañ. Naz videm⁹ q̄ cū magna
calitate stat magna gūitas sic i ferro ignito. 3o si eēt i aliq̄
tñ de leuitate sic de gūitate oporteret i illo eē maiorē cali
ditatē q̄ i ferro ignito: et sufficeret i eodē eē modicū vel ni
bil de friditate: et si sic statiz p̄ actionē calitatis illud fieret
leuius: et sic nō maneret p̄ tps eqlr graue et leue: qd̄ itēdo p̄
p̄nē. ¶ 2° si eēt aliqd̄ tale illi nō posset assignari loc⁹ nālīs:
et tñ oī corpi elntali loc⁹ nālīs ē assignādus. assūptū p̄bo:
qz si aliqs loc⁹ nālīs posset illi corpi assignari ille maxie vi
deref eē iter duo elnta grauia et leuia: s; p̄bo q̄ nō. naz sit
vnū tale corp⁹ p̄ aduersariū mixtū eqlr ex gūitate et leuita
te: et sit figure q̄drate et vna medietas ei⁹ sit gūis et alia le
uis: et sint disticte ille medie^{tes} abiuicē p̄ lineā rectā q̄ ex
vna pte derelinq̄t totā gūitatē illi⁹ corpi et ex alia pte to
tā leuitatē: tūc si tale corp⁹ nālī locareē iter duo elnta gra
ue. s; et leue: oporteret q̄ medietas ei⁹ tota grauis eēt i loco
elnti gūis: vt in aq̄. v. g. et medietas ei⁹ tota leuis eēt i loco
elnti leuis: vt i loco aeris: s; p̄bo q̄ B ē ipole ex eo q̄ linea
diuidēs supficiē p̄uexā aq̄ a supficie p̄caua aeris ē circula
ris ex eo q̄ elnta sunt rotūde fig^{re} vt postea p̄bañ. mō si
dcm̄ corp⁹ dco mō eēt nālī locatū: oporteret q̄ linea recta
distiguēs ei⁹ medietatē graue a medie^{te} leui oīno illā lineā
circularē diuidētē elnta p̄xima abiuicē: puta aerē et aquā
cooptret: qd̄ ē ipole: qz oporteret dictā lineā rectā i dco ca
su dictā lineā circularē vel p̄tigere vl̄ eē chordā ei⁹: sic cla
re p̄ p̄siderātī: et q̄lītercūqz eēt vtiqz aliqd̄ de gūitate eēt
in loco leuis vel aliqd̄ de leuitate eēt i loco grauis: et sic il
lud corp⁹ nō eēt nālī sitū. ¶ 2° p̄. mixtū nō mouet s; naz
elnti p̄dñantis i ipso itelligēdo p̄ nām q̄litatē motiua s; sic
dcm̄ est. p̄bañ. nā sit vnū mixtū i sphaera aeris i q̄ sint duo
gradus de gūitate terre: et duo de gūitate aq̄: et duo de leui
tate aeris: et tres de leuitate ignis. Clap̄ ē q̄ i B mixto dñat
leuitas: qz ḡdus sil̄ p̄iuncti sūt qnqz: et gradus gūitatis nō
sūt nisi 4°: et tñ nō p̄ B dcm̄ mixtū mouet sursuz: s; leui
tatis sit moueri sursuz. p̄ B ex eo q̄ i casu dicto soluz tres
gradus leuitatī ignis trahūt sursū p̄ 3as supponē postq̄ ipi
sūt nō nālī sitī: s; duo ḡdus leuitatī aeris: nec trahūt sursū
nec deorsuz p̄ 3as supponē. mō tres ḡdus leuitatī ignis nō
p̄nt sup 4° ḡdus gūitatis duos. s; aq̄ et duos terre. ¶ 2° nā
oleū est vnū mixtū i q̄ dñat aer: et tñ nō mouet nec gescit
sic sic aer. p̄ B. nā oleū i aere descēdit sic p̄ p̄ experientā: et
tñ aer i aere nō descēderet sic p̄ p̄ supponē. ¶ Juxta
istā p̄nē cū adiutorio supponis p̄ ifero duo corre^o pro me
li^o itelligēdo p̄nē sequētē. ¶ Et sit p̄ istud q̄ pole est mo
tū nālēz mixti in fine eē tardiozē q̄ in p̄n^o. p̄ B. si eēt vnū
mixtū i quo eēt tres gradus gūitatis terre: et tres gradus
grauitatis aq̄: et duo leuitatis aeris: et duo leuitatis ignis: et
sit illud mixtū in sphaera ignis i descēlu talis mixti po^o mo
tiua est sicut 8°. qz tam aer q̄ aqua q̄ terra trahit deorsuz
p̄ supponē tertiā: et resistētia est sic vnū. nā pono q̄ mediū
extrinsecū resistat sic vnū: tūc illud mouebit vsqz ad p̄ue

xum aeris exclusiue a p̄portione 8° ad vnū. Sed dices
nōne cū illa resistētia extrinsecā resistūt ēt duo gradus le
uitatis ignis: Dico q̄ nō q̄: diu illud mixtū est in sphaera
ignis. nā in p̄^o supponē dicitū est q̄ gūitas vel leuitas in lo
co nālī ei⁹ cui⁹ est nec trahit sursuz nec trahit deorsuz. de
inde aut qñ dicitū mixtū puenit ad aerē: tūc resistētia effi
ciē maior. nā tūc illi duo ḡdus leuitatī ignis resistūt cū nō
sint nālīter sitī: et po^o motiua efficiē minor: qz ampli⁹ duo
gradus leuitatis aeris nō trahūt deorsuz: s; solū tres gūita
tis terre: et tres gūitatis aq̄. et p̄ p̄ns illud mixtū tardi⁹ mo
uet in aere q̄ mouebat i igne: et p̄ p̄siles rōnē tardi⁹ mo
uebit in aqua q̄ moueat in aere. Sic igif p̄ q̄uo dcm̄ mi
xtū motū nālī mouet in fine tardius q̄ in p̄n^o. ¶ 2° ifero
q̄ est pole aliqd̄ gūe veloci⁹ descēdē i pleno q̄ i vacuo. nā
si sit vnū mixtū ex 4° gradib⁹ gūitatis terre: et 4° aque:
et 4° ḡdib⁹ leuitatis aeris: et trib⁹ leuitatī ignis: et sit i spha
ra ignis plena q̄ resistat extrinsecā vt vnū. ifra aut sphaeraz
ignis sit vacuū vsqz ad cētrū mūdi: isto casu posito illd̄ mi
xtū descēdet i sphaera ignis resistēte sic vnū a p̄portōe. i. z.
ad. i. qz tā aer q̄ aq̄ q̄ terra trahit deorsū p̄ 3as supponē cū
sint inālī sita p̄ eadē cū adiutorio q̄rte: et solū me^o extrin^o
resistit vt vnū. leuitas. n. ignis nō resistit i sphaera sua. ¶ De
inde qñ illd̄ mix^o p̄tigit ad vacuū vbi dēret eē aer ampli⁹
4° ḡdus q̄litatī motiue aeris nō trahūt deorsū: s; solū 4°
aq̄: et 4° terre: et tūc tres ḡdus q̄litatī motiue ignis resistūt.
et p̄ p̄ns tale mix^o i vacuo descēdēt a p̄portōe octo ad tria
qd̄ p̄us descēdebat i pleno a p̄portōe. i. z. ad vnū. mō p̄por
tio. i. z. ad vnū maior q̄ p̄por^o octo ad tria: et cū p̄por^o velo
citatī i motib⁹ sequat^{ur} p̄por^o po^o mouētū ad suas resistē
tias: quēad^o cōiter p̄cedit: seq̄ dicitū mix^o veloci⁹ moueri
i pleno q̄ i vacuo. ḡ rē. ¶ 3° p̄. mix^o mouet s; q̄litatē
vel q̄li^{tes} elnti: vel elntoz bñtē: vel bñtes dñuz i trabēdo
sursuz vel deorsuz: et B itēdit Az. qñ dicit mix^o moueri s; s;
nām elnti p̄dñantis i ipso. Ista p̄ p̄ ex eo q̄ si ē vnū mix^o
bñs de q̄li^{tes} motiua ignis duos ḡdus. de q̄li^{tes} motiua aeris
tres: de q̄li^{tes} motiua aq̄ 4°: de q̄li^{tes} motiua terre qnqz: et sit
in sphaera ignis iux̄ ea q̄ dicta sūt nō soluz gūitas terre tra
hit deorsuz cū gūitate aq̄: s; vna cū eis trahit ēt gūitas ae
ris: et sic nō mouet s; m̄ q̄li^{tes} motiua vni⁹ elnti s; plūz de
orsuz trahētū: s; cū puenit ad locū aeris nō ampli⁹ q̄litas
motiua aeris trahit: s; solū q̄litas motiua aq̄ et terre. Cū at
puenit ad aq̄ nō vltēri⁹ descēdit p̄ B q̄ tot s; ibi: tūc gra
dus trahētes sursuz q̄t deorsuz. vñ cū ē i aq̄ q̄litas motiua
aq̄ nō trahit sursū nec deorsuz iux̄ p̄us deā: s; solū. s; ḡdus
gūitatis terre trahūt deorsuz: et tot ḡdus leuitatī trahūt sur
suz. s; tres aeris et duo ignis q̄ sil̄ iuncti sūt ēt. s; et p̄ B ē qd̄
oleū descēdit i aere: s; nō descēdit i aq̄: qz qñ ē i aere q̄litas
motiua aeris q̄ ē in ipso nō trahit ad vnā pte nec ad aliā: s;
gūitas aq̄ et terre in ipa trahūt deorsū. qñ at puenit ad aq̄
ḡdus gūitatis aq̄ nō ampli⁹ trahūt iux̄ p̄us deā: s; fo^o gūitas
ipsi⁹ terre: s; tūc resistit q̄litas motiua aeris q̄ p̄us nō resiste
bat q̄ nō p̄mittit qd̄ gūitas terre trahat oleū vltēri⁹ deorsū:
et p̄ p̄siles cāz lignū descēdit in aere: s; nō descēdit in aq̄.
Tunc ad rōnes p̄ncipales. ¶ Ad p̄mā. non cuiusli
bet rē. negat añs. ad p̄bationē: celū est cor
pus simplex: et tñ nō mouet: dico q̄ imo: et dico vltērius q̄
lz s; m̄ se totū cathogorē^o acceptū maneat in eodē situ: non
tñ oēs ei⁹ ptes s; m̄ quacūqz diuisionē imaginariā accepte.
vñ lz medietas celi ex vna pte equinoctialis maneat i eodē
situ: et medietas eius ex alia pte equinoctialis: s; tñ si ce
lū imagineē diuidi taliter qualr diuidūt ipm̄ coluri: et cir
culus meridian⁹ nō est aliq̄ ps celi s; m̄ illā diuisionē qñ mu
tet sitū saltē celi iferius exñtis in loco qd̄ notāter addo p̄
vltimā sphaerā q̄ nō est in loco ipsaz circūdatē. ¶ Ad 2^{am}
p̄firmatōez dico: q̄ imo vltima sphaera mouet: tu dicit B
eēt motu locali: dico q̄ vey est vl̄ motu eiusdē sp̄ei cū mo

tu locali: et tale non oportet esse secundum locum: sed sufficit quod est secundum ipsum motum mutatio secundum locum si mobile tali motu motum est in loco ipsum circumdate. Ad 3^m confirmationem que erat de terra que est corpus simplex: et tamen ei non debet motus simplex: dico quod imo ei debet motus simplex: tu dicis ipsa se gescit in medio mundi: dico quod non impedit quod ei debeatur motus simplex que moueret si esset ex locum sibi naturale: et hoc sufficit. Ad 4^m confirmationem nego opinionem illorum que ponunt aliquod celum immobile et hoc iuxta dicta philosophi. Ad 5^m principale quod sit dominum clarum est ex 2° articulo. Ad 3^m principale dico: quod si orbis planete moueatur pluribus motibus: non tamen quilibet illorum iest ei naturalis: sed unus solus: et quoniam dicebatur. alter ergo ierit ei violenter. nego: sed bene iest ei propter naturam. unde dictum erat in 3° articulo quod non omnis motus est naturalis vel violentus: sed bene aliquis iest mobili propter suam naturam sicut motus circularis ignis in sua sphaera. Per hoc idem patet ad 4^m principale de motu ignis naturali sursum et motu circulari ignis in sphaera sua. non enim uterque eorum est ei naturalis. unde dico quod motus circularis ignis in sphaera sua non est ei naturalis: nec propter hoc oportet quod iisit ei violentus: sed bene iisit ei propter suam naturam: nec est inconueniens tale esse perpetuum et diu durare: cum hoc non repugnet nature aliquid. unde quod motui circulari nullus alter motus est prius: sicut Aristoteles dicit in libro. et motus circularis nullus iest violenter. Ad 5^m principale patet ex 9° correlario posito in 3° articulo. Ad 6^m patet ex 5° correlario eiusdem tertii articuli. Ad 7^m concedo quod in dicto casu vna pars ascendit quoniam alia descendit: nec hoc est inconueniens. et quoniam dicitur eadem terra sit ascendit et descendit. nego prius: et quoniam dicebatur idem est motus totus et prius: hoc intelligitur sic. si est aliquod ens homogeneum: sicut est aqua: tunc motus qui est naturalis toti secundum speciem est naturalis parti. Ad 8^m nego quod idem motus secundum speciem simplicissimam iisit pluribus corporibus simplicibus distinctis secundum speciem: et quoniam dicitur motus circularis inest naturalis celo. concedo: et est iest naturalis igni in sphaera sua. hoc nego: sed bene iest ei propter suam naturam: nec propter hoc iest ei violenter sicut dicitur est prius. Ad confirmationem patet ex 9° correlario tertii articuli. Ad 9^m principale concedo animum: sed nego prius: et quoniam dicebatur: in mixtis diuersis secundum speciem diuersa elementa secundum speciem: bene concedo: et hoc secundum quod est elementorum alteratiuas: cum quod bene stat quod in diuersis mixtis secundum speciem possit dari idem elementum secundum quod est motus: de quo est sermo prius sicut dictum est prius. Et hoc de questione.

Propter quod ex omnibus utique his aliis syllogizans creditur quod est aliquod preter corpora que hic etc. Textu commenti decimisepti. Q. II.

Secundum propositum erat. Utrum in mundo sint quatuor corpora simplicia specie distincta. scilicet 4° elementa et celum seu quinta essentia. Et arguitur per quod non sic. celum non est alterius nature a 4° elementis. quod non sunt quatuor corpora simplicia etc. nota nota est de se. animum probatur. Et per quod non sit alterius nature ab eis in suba. nam secundum astrologos alique partes celi sicut alique signa zodiaci dicitur esse ignea: alique aerea: alique aquatica: alique terrea. Confirmatur hoc etiam auctore pythagorico qui ponunt celum esse de natura ignis. 2° probatur quod nec celum est alterius nature ab elementis quantum ad qualitatem motus sicut sunt gravitas et leuitas. per quod celum est corpus leuissimum. probatur hoc: quod celum omnibus aliis supereminet. Tale autem dicitur leuissimum per Aristotelem in libro. 2° quod nisi vnum orbis celestis esset leuior alio non videretur: quare vnum orbis esset super alium et alium infra alium. 3° nota sicut sub grauissimo puta sub terra nihil est positum: ita super leuissimum sicut est ignis nihil videtur esse ponendum: et quare super ignem est celum. Iam ignis non videtur esse leuissimum: et per prius aliquid videtur esse leuius ipso: quod non videtur esse aliud quam celum. 4° si ad imaginationem alique partes celi esset in aere ascenderet. et per prius esset leuis. quod videtur quod partes celi sint eiusdem nature cum elementis leuibus. animum probatur: quod si illa partes celi non ascenderet: tunc maneret gescens: vel igitur naturalis. et hoc non: quod non esset in loco sibi naturali nec violenter: quare tunc locum violenter aeri esset eidem parti celesti naturalis: quod est falsum. Et ex alio: quod si esset ibi

violenter cum nullum esset prohibens utique videretur ascendere. 5° planete que sunt partes celi: alique ascendunt: et alique descendunt quod non videtur esse nisi essent naturae leues. animum probatur ex eo quod per eorum motum in suis eccentricis et epiciclis: alique efficiunt centro mundi propingiores: alique remotiores: sed hoc non videtur esse aliud quam alique ascendere et alique descendere. Deinde 3° probatur quod celum non sit alterius nature ab elementis quantum ad qualitatem primas seu alteratiuas que sunt calitas friditas etc. Nam secundum Astrologos alique partes celi sunt calide: alique fridae: alique humide: sicut patet de signis zodiaci que sunt aries: taurus etc. patet hoc de planetis. sicut quod alique dicitur excellenter calidus: alique excellenter fridus: alique excellenter humidus: alique excellenter siccus: alique vero medio modo se habentes. Deinde 4° probatur quod celum sit eiusdem nature cum elementis quantum ad qualitatem primas: sicut sunt raritas: densitas: color etc. patet hoc per quod alique partes celi dicitur esse rarior et alique densior. unde 2° dicitur Aristoteles quod stella est densior partes sui orbis. patet hoc ex alio: quod stelle apparent diuersorum colorum. mars. n. appetit rubere. saturnus autem plumbi coloris. modo secundum Aristotelem raritas et densitas et color sunt qualitates communes.

Oppositum

(sequentes qualitates primas. vult Aristoteles in littera.

Ista questio

faciliter soluitur suppositis his que dicta sunt in precedenti questione.

Sit ergo

patet quod propter celum sunt duo corpora simplicia secundum generationem. scilicet graue et leue occupantia totum mundum inferiorum vna cum mixtis. Probatur. nam tot sunt motus naturales simplices secundum generationem corporum elementarium. scilicet sursum et deorsum. cuiuslibet autem eorum contrahet vnum cum corpore simplex secundum generationem. tota ratio patet ex his que dicta sunt in precedenti questione. 2° propter celum 4° sunt corpora simplicia secundum speciem simplicissimam distincta. scilicet aqua: terra: aer: et ignis: vna cum mixtis totaliter mundum inferiorum est occupantia. de terra quod sit et sicut de aqua patet ad sensum. de aere autem quod sit probatur: quod nisi esset aer non posset videre faciem tuam mihi obuiam. nam non esset meum iter me et te per quod possent multiplicari spes faciei tue ad oculum meum. Unde 2° dicitur Aristoteles dicitur Lome. si esset vacuum iter oculum et visibile ipsum visibile non videretur: quare pro defectu medij non esset subiectum in quo recipitur spes multiplicata ab obiecto ad oculum. De igne autem quod sit superius in cauo orbis lune. ex hoc patet quod si ignis haberet inferiorum exiens ascendit sursum. si non fuerit prohibitus: quod non esset nisi superius esset ignis naturalis situatus. 2° confirmatur per hoc quod in suprema regione aeris est valde magna calitas itatum quod ibi inflamantur exhalationes grosse et magne ex quibus generantur coete sicut patet ex per metheo. 2° ad hanc principalem: tot sunt corpora simplicia in isto mundo inferiori distincta secundum speciem et non plura: quod sunt combinationes qualitatum primarum poles: que sunt calitas: friditas: humiditas: et siccitas: sed istarum qualitatum imagiabiles sunt sex combinationes: que sunt solae. 4. sunt poles. patet hoc. Nam 1° est calitatis cum friditate: et illa est ipolis quare dicitur. 2° humiditatis cum siccitate: et illa sicut est ipolis quare dicitur. 3° calitatis cum siccitate: et illa est per ignem. 4° calitatis cum humiditate: et illa est per aere. 5° friditatis cum siccitate: et illa est pro aqua. Breuiter illa ratio non est propria parti proposito: sed magis pertinet ad 2^m librum de generatione per hoc: quod in proposito non intendimus inuestigare numerum corporum simplicium ex numero qualitatum alteratiuarum nec ex positate combinationis earum: sed magis ex numero et distictione motuum localium simplicium per quod arguatur 3° ad dictam hanc sic. Soli sunt. 4. motus simplices naturales corporum elementarium distincti secundum speciem simplicissimam. scilicet vnum simpliciter deorsum: sicut motus simpliciter grauis. 2° est motus deorsum: sed non simpliciter sicut est motus grauis secundum quod: quod est motus simpliciter aque. 3° est motus simpliciter sursum sicut est motus simpliciter leuis. 4° est motus sursum non simpliciter sicut est motus leuis secundum quod: cuiusmodi est motus aeris: sicut potest patere ex precedenti questione. Et cum cuilibet motui simplici naturali debeat contrahere vnum corpus simplex: cui ille iisit naturaliter et nulli alteri distincto ab ipso secundum speciem: sicut patet ex eadem questione: ideo precise erunt quatuor correlaria simplicia elementaria distincta specie specialissima sicut sunt precise quatuor motus

simplices recti distincti fm spem specialissimā appropria
ti corporib⁹ simplicibus istuz mundū inferiorē occupātib⁹
dicto mō. ¶ Tertia p̄clo. p̄ter p̄dicta corpora simplicia
ponēduz est vnū aliud corp⁹ simplex. s. celuz seu gnta eēn-
tia. p̄bat: qz ex p̄cedēte qōne p̄ter motus simplices rectos
sursū et deorsū est vnus alter mot⁹ simplex. s. circularis.
Et cū omni motui simplici fm spem corrūdeat solū vnuz
corpus simplex fm spem sicut sepe ante dictū est. Ideo cū
motib⁹ rectis simplicib⁹ corrūdeant q̄tuor elnta simplicia
oportuit vt motui circulari corrūdeat vnuz corp⁹ simplex
distinctū ab alijs cui ille mot⁹ circularis isit nāliter et illud
corpus vocamus celū seu gntā eēntiaz. ¶ Quarta p̄. illud
quintū corpus simplex: nec est graue: nec leue. p̄bat. nā si
sic ipsum eēt nāliter mobile motu recto: et sic vni corpori
simplici inesset nāliter p̄ter mot⁹ simplices. s. rectus et cir-
cularis: qd̄ est p̄ dicta in p̄cedēti qōne. p̄na t̄z. p̄ hoc qd̄ celo
inest nāliter mot⁹ circularis. ¶ Quinta p̄clo. illud quintū
corpus simplex nobilius est alijs quatuor corporib⁹ sim-
plicib⁹. p̄bat hoc: qz nāliter inest ei motus nobilior. s. mo-
tus circularis qui est nobilior motu recto: ex eo qd̄ ipse est
fm lineā nobiliorē. s. circularē q̄ est nobilior et p̄fectior li-
nea recta ex eo qd̄ lineae circulari nō pōt fieri additio: et hoc
arguit p̄fectionē. lineae aut̄ recte pōt fieri additio. igit̄ r̄c.

Ad rationes. In oppositū distinguēdū est qd̄ ali-
qd̄ dicit̄ esse caliduz vel humidum
igneū vel aqueū duplr. Uno mō formalr i quo est calitas
tanq̄ in subo. Alio mō virtualr in quo nō est calitas sim-
pliciter tanq̄ in subo: s̄ ipm sit p̄ductiū caliditatis: et dif-
ferūt sic qd̄ calm formalr est calefactiū per cōtactū. Cali-
dum vō virtualr nō: sed solū lumine vel influētia. Dicunt
sc̄do qd̄ calidū formalr in agēdo repatiē vel saltem pōt re-
pati et alterari a suo s̄rio. caliduz aut̄ virtualiter nō. Diffe-
runt 3°. qz calidū formalr ipedit̄ per iterpositū: sed calidū
virtualiter nō ipedit̄ in calefaciēdo nisi quātū ad actionē
quā h̄z p̄ lumē et nō quā facit p̄ influētia. ¶ Ex hoc ḡ dico
ad p̄mā rōnez qn̄ dicebat̄ celuz est eiusdez nature in suba-
cuz elntis. nego: et qn̄ dicebat̄ aliq̄e p̄tes celi sūt ignee r̄c.
Dico qd̄ hoc v̄z est virtualr: sed nō formalr. vñ si forma-
liter eēt igneū tūc haberet s̄riuz et sic esset alterabile. et per
p̄ns generabile et corruptibile: qd̄ est falsuz. vnde qd̄ aliq̄e
partes celi sunt ignee et aliq̄e aquee virtualiter hoc est ad
istum sensuz qd̄ tales efficiūt in istis inferiorib⁹ qualitates
similes qualitatib⁹ ignis. Aliq̄e aut̄ q̄litates siles qualita-
tibus aque: et sic de alijs. ¶ Deinde ad aut̄em pithagoriz
coz dico qd̄ pithagorici erant talis opionis: s̄ alterius opi-
nionis erat Aristo. et sui sequaces. ¶ Ad sc̄das nego qd̄ ce-
luz sit eiusde nature cū elntis quātū ad q̄litates motiuas.
Et qn̄ dicebat̄ qd̄ celuz est corp⁹ leuissimū. nego: et qn̄ dice-
bat̄ leuissimuz est qd̄ oib⁹ supeminet alijs et supfer̄. istud
bene cōcedo si alijs supfer̄ motu recto: sic nō est de celo.
nā est solū mobile motu circulari sicut p̄z ex p̄cedētib⁹.
Vel sic: leuissimuz est qd̄ oibus alijs supeminet v̄z est: si
oib⁹ alijs supmineret infra spherā lune existēs. s. itra spher-
am actiuoz et passiuoz. ¶ Ad p̄firmationē dico qd̄ vnus
orbis nō p̄ hoc est sup aliū: qz sit leuioz: s̄ iō qz nobilior.
¶ Ad aliā cōfirmationē dico: qd̄ nō opz qd̄ si sub grauis-
simo nihil est. qd̄ ḡ super leuissimū nihil sit: qz s̄z nihil posset
poni sub cētro: tñ bene aliqd̄ pōt poni sup circūferētia.
¶ Ad aliā qn̄ dicebat̄ de massa celi existēte in aere aliqui
dicūt qd̄ hoc est ipole: et qz ad impossibile segtur qd̄libet: ad
hoc segtur dictā massaz ascēdere et dictā massaz nō ascen-
dere. ¶ Aliter pōt dici qd̄ talis massa celi nō ascēderet p̄
hoc qd̄ nō haberet in se p̄m motus sursū vel deorsū. Et
qn̄ Aristo. dicit qd̄ corpus nāle si sit extra locū suuz mouē-
nāliter ad illum. hoc debet itelligi de corporib⁹ nālib⁹ mo-

bilibus motu recto: et nō de celo: qz nec celuz nec aliq̄ pars
eius pōt poni extra locū suuz nāliter: s̄ bene supernāliter.
Et qn̄ dicebat̄. si talis massa quiesceret vel nāliter vel vio-
lenter: dico qd̄ nullo istoruz modoz: sed bene quiescit p̄ter
nām. vñ imaginādū est qd̄ sicut motus circularis nō inest
alicui corpori violēter cū ei nō sit alter mot⁹ s̄riuz: s̄z qui-
buscūqz inest et nō nāliter eis inest p̄ter nām. Ita dico qd̄
corporib⁹ nāliter mobilib⁹ motu circulari nō inest aliqua
quies violenta: sed si inest eis aliqua inest p̄ter naturaz.
¶ Ad aliā cōfirmationē dico: qd̄ partes celi nō ascēdunt
neqz descēdūt: s̄ aliq̄e efficiant̄ aliq̄n centro p̄pingozes
aliq̄n remotiores: qz sicut dictū est p̄ius in alia qōne non
oē centro mundi p̄pinguare est descēdere: nec oē a centro
elōgari est ascēdere: s̄z solū qd̄ sit itra p̄cauū orbis lune in
sphaera actiuoz et passiuoz. ¶ Ad tertiā rōnē p̄ncipalē sol-
uitur p̄ hoc qd̄ aliq̄e p̄tes celi bene sunt calide vel frigide
virtualr sed nō formalr. ¶ Ad 4^{am} dico: qd̄ in celo s̄z repe-
riant̄ aliq̄e qualitates siles qualitatib⁹ secūdis sicut sunt
raritas dēfitas r̄c. Ille tñ nō sunt eiusdem rōnis cū quali-
tatibus sc̄dis repertis in istis inferiorib⁹: qz tales reperte in
celo nō generant̄ ex actionib⁹ et passionib⁹ qualitatuz p̄i-
marū adinuicē sicut reperte in istis inferioribus: quēadmo-
dum dicit Lōmētator in suo tractatu de suba orbis.

¶ Manifestū aut̄ ex dictis qd̄ et numerū ipossi-
bile p̄lem dictoz corporū simpliciu r̄c. Texta
cōmenti vigesimūtertij. **Questio. III.**

Tertium p̄posito erat. Utruz p̄ter
4° elnta et celū sit ponēduz
6^m corp⁹ simplex. Et arḡ p̄ qd̄ sic. nā sicut po-
nīt vnū corp⁹ simplex mobile motu simple
sursū: et vnū aliū mobile motu opposito. s.
simplex deorsū: ita v̄z eē ponēdū vnū corp⁹
mobile motu circulari: et h̄ est celū: et vnuz
aliud mobile motu oppo^{to} motui circulari: et sic erūt sex. s.
quatuor elnta mobilia motib⁹ rectis: et gntū. s. celū mobile
motu circulari: et sextū mobile motu oppo^{to}. ¶ 2°. nā sicut
ponunt̄ duo corpora simplicia motu recto mobilia: puta
graue et leue: ita debēt poni duo corpora simplicia motu cir-
culari mobilia. ¶ 3°. nā pōt eē sextū corp⁹ simplex 7^m 8^m
et 9^m. s̄z talia corpora nō moueantur aliquo motu.

Oppositum vult Aristo. in littera.

In ista qōne erunt duo articuli. P̄im⁹ erit iuxta
mām p̄mi argumenti. s. vtrū motui
circulari sit aliqs motus s̄riuz. Secūdu erit de questio.

De primo sciēdū est qd̄ in p̄posito nō itēdimus de
s̄rietate p̄ponū nec terminoz. hec enī
p̄tinet ad logicū: s̄z i p̄po^{to} itēdim⁹ de s̄rietate rez vel mo-
doz seu dispōnū: quō calitas et friditas sūt s̄ria. S̄l̄r loc⁹
sursū et loc⁹ deorsū sunt s̄ria. et s̄l̄r mot⁹ ad sursū et mo-
tus ad deorsū. ¶ Itē de s̄rietate formaz nihil p̄ nūc ad
p̄positū: s̄z de s̄rietate locoꝝ et motuū. Et añq̄ r̄ndeāt ad
articulū ponēde sūt aliq̄ sup̄pōnes. Et p̄ sit ista: qd̄ ad s̄rie-
tatē locoꝝ requir̄ maxia distātia nō simplr s̄z in illo ḡie. s.
fm d̄rias loci q̄ sūt sursū et deorsū. Vñ magis distāt duo
extrema toti⁹ diametri sphaere corruptibiliū q̄ cētrū et cir-
cūferētia: et tñ ista extrema nō sūt loca s̄ria. Et iō illa distā-
tia maxia q̄ fac̄ ad s̄rietatē locoꝝ accipiēda ē nō s̄z totalē
diametrū sphaere corruptibiliū: s̄z s̄z semidiāmetz eiusdē.
et 3° sup̄pō. ad h̄ qd̄ loca sint s̄ria requir̄ qd̄ bēant s̄rias v̄tu-
tes. s. potētiā cōseruādi s̄ria. vñ i loco simplr sursū ē po⁹
cōseruādi leuissimū. In loco aut̄ simplr deorsū est po⁹ cō-
seruādi grauisimū. Leuissimū aut̄ et grauisimū sūt s̄ria.
3° sup̄pō. qd̄ ad s̄rietatē motuū localiū quatuor requir̄nt.

Primo quod sint de locis contrariis ad loca contraria. Secundo requiritur quod fiant per lineam brevissimam. scilicet rectam. Tertio requiritur quod fiant per eandem lineam equivalentem. Quarto requiritur quod si unus eorum est naturalis alicui alter sit violentus eidem. **C** Juxta primum sequitur quod motus ad latus non sunt proprie contrarii: quia possibile est talia loca non esse proprie contraria. **C** Propter 2^m sequitur motus circulares motui recto non esse contrarios propter hoc quia motus circularis non fit per lineam brevissimam per quam potest fieri. scilicet rectam: nec etiam aliquem motum factum per lineam curvam esse contrarium motui facti per lineam rectam ex eo quia tunc plura essent unum contraria: quod est contra Aristoteli in littera. **C** Nota tenet per hoc quod multis modis potest fieri motus per lineam curvam. **C** Propter 3^m sequitur quod potest esse aliqua duo moveri motibus contrariis: et tamen continue distabunt equaliter sicut si aliqua terra descenderet de sphaera ignis deorsum ad centrum ex una parte centri et describeret semidiametrum sphaere corruptibilius: et pro tunc una alia terra moveretur sursum versus circumferentiam per alium semidiametrum sphaere corruptibilius ex alia parte centri: tunc iste due terre moverentur motibus contrariis: et tamen equaliter distarent in fine et in principio: quia utrobique per semidiametrum mundi. **C** Propter 4^m sequitur quod motus terre deorsum non est contrarius motui ignis deorsum ex eo quod uterque secundum spem est naturalis terre. **C** Tunc sit per se naturalis ad articulum: nullus motus est contrarius motui circulari celi. probatur primo ex parte locorum: quia ad contrarietatem motuum requiritur contrarietas locorum. modo oriens et occidens a quibus et ad que est motus celi non sunt loca contraria: quia sunt eque sursum et eque naturalia cuilibet parti celi: ita quod eque naturaliter est sol in oriente sicut etiam in occidente. **C** Secundo quia motus circularis celi est de eodem in idem: et ita est si fieret e converso. ergo non est ibi contrarietas. **C** Tertio motus circularis celi sufficit ad acquirendum omnes differentias positionis. igitur frustra poneretur alius motus alterius speciei sibi contrarius: sed sic non est de motibus rectis. **C** Deinde secundo probatur eadem per se. si motui circulari esset aliquis motus contrarius ille posset esse in rebus naturalibus: sed hoc est falsum. nota per hoc: quia si unum contrarium est in natura non repugnat esse reliquum. falsitas positionis per hoc: quia si talis motus posset esse oporteret quod fieret per eandem viam omnino vel equivalentem opposito per quem fit motus celi ab oriente in occidentem per meridiem postquam talis motus esset tali motui celi contrarius: sed talis motus non potest esse ex eo quod perpetuo celum moveretur ab oriente in occidentem per meridiem: et ideo nunquam erit aliquis motus ab oriente in occidentem per septentrionem saltim per eandem viam et super eisdem polis et super eandem axem. primum enim propter sui perpetuitatem. secundum nunquam fieri permittit. **C** Si autem dicatur si unus orbis putatus superior moveretur ab oriente in occidentem per meridiem motus alterius orbis sub illo est sibi contrarius si fiat ab oriente in occidentem per septentrionem. probatur quod non: quia tales motus non fiunt omnino per eandem viam nec equivalentem ex eo quod motus orbis superioris fit secundum maiorem circulationem: et motus orbis inferioris fit secundum minorem: et ex alio quia unus illorum motuum non impediret alium quare non essent contrarii. propter illas rationes aliqui magistri mei reverendi concedunt quod contrarietas motuum non reperitur in celo: et hoc bene concedo cum eis. Addunt tamen quod hoc non obstante contrarietas bene reperitur in motibus circularibus in istis inferioribus: ad quod declarandum ipsi imaginantur motus circulares fieri uno modo unum ad unam partem: alium ad aliam super eisdem polis: et super eandem axem. 2° modo unum eorum ad unam partem et alium ad aliam: super tamen diversis polis et circa diversas axes: et de istis duobus modis motus circulares factos dicunt non esse contrarios: quia bene reperiuntur in eodem mobili nec se mutuo impediunt. **C** De motibus circularibus primo modo factis clarum est de se: quia non sunt contrarii. De motibus autem circularibus secundo modo factis quod non sunt contrarii declaratur de orbe solis qui simul movetur ab oriente in occidentem per meridiem: et cum hoc ab

orientem in occidentem per septentrionem. Primum tamen motus est super polis alius: quia super polis mundi. secundum autem super polis contrariis: et totum illud bene concedo cum eis. **C** Sed dicunt ulterius quod tertio modo possumus imaginari duos motus circulares unum ad unam partem et alterum per eandem viam ad oppositum super eisdem polis et circa eandem axem: et tales motus circulares ipsi dicerent esse contrarios: quod ipsi persuadet duobus mediis. quorum primum est: quia semper talium motuum unus impedit alium. Secundum medium est: quia tales motus non possunt eisdem inesse simul: sed bene successive. **C** Contra hoc salva eorum gratia pono istas conclusionem et est secunda in ordine: quod motus circulares super eisdem polis circa eandem axem per eandem viam non sunt adinvicem contrarii. Pro quo suppono quod illi motus qui possunt adinvicem continuari non sunt contrarii. Istud patet per philosophorum. tunc arguitur sic. Tales motus circulares quos ipsi dicunt esse contrarios possunt adinvicem esse continui. quod non sunt contrarii. nota tenet per suppositionem. ante probatur ponendo casum quod aliquod corpus orbiculariter moveatur ab orientem in occidentem per meridiem super polos. a. z. b. et iterum quod sic moveatur vertatim sic: quod ubi erat polus. a. fiet polus. b. et e converso. quod si fiat eadem pars illius orbis que prius movebatur ab orientem in occidentem per meridiem sine interruptione motus ab orientem in occidentem movebitur per septentrionem et super eisdem polis omnino: quare tales motus adinvicem continuantur: illud possumus clare videre si sphaeram malez voluimus fortiter ad sinistram: et iterum ipsam vertamus sic quod polus qui prius erat superior fiat inferior. et e converso ipsa sic versa adhuc ex primo impulsu movebitur: et clare videmus quod eadem pars que prius moveatur versus sinistram voluit versus dextram. **C** Sed dices: per eandem rationem possemus probare quod motus sursum et motus deorsum non sunt contrarii. nota posito quod musca ascendat super aliquam lanceam et musca continue ante se mota lancea vertatim: quo facto eadem musca que prius ascendebat descendit sine interruptione media. et per rationem tales motus. scilicet ascensus musce et descensus non essent contrarii: quod tamen omnes negant. Rationem quod non est simile: quia in visione sphaere non fit interruptio per motum alterius speciei a motu circulari ipsius sphaere: sed in vertendo lanceam fit interruptio per motum circulari alterius speciei ab illis motibus rectis: et hoc impedit quod illi motus recti non continuantur. unde non possumus vertere lanceam nisi ipsam moveam una cum musca motu circulari: et ideo non est simile hic et ibi: quod clarum est consideranti. **C** Restat ergo respondere ad rationes quibus moventur aliqui de magistris meis etc. ad ponendum oppositum conclusionis iam posite. **C** Ad primum. talium motuum unus impedit alium. quod sunt contrarii negatur nota. nam plus requiritur ad contrarietatem motuum sicut in suppositionibus dicebatur. opus. n. cum hoc quod sint a locis contrariis ad loca contraria per lineas brevissimas: sed hoc deficit in opposito. Et etiam alii dant instantiam dicentes quod si ignis moveretur sursum et terra deorsum obviando igni unus illorum motuum impediret alium: et tamen adinvicem non essent contrarii. aliter enim essent duo contraria unum ex eo quod motus terre sursum est contrarius motui terre deorsum. **C** Ad secundum: tales motus non possunt eisdem simul: sed successive inesse. quod sunt contrarii. iterum negatur nota. nam plus ad contrarietatem motuum requiritur. putat istas dicebat. **C** Deinde dubitatur. unde utique quod motui circulari sit aliquis motus contrarius: quia motus rectus et motus circularis magis sunt adinvicem contrarii quam duo recti. scilicet motus sursum et motus deorsum. Clarum est autem quod aliqui motus recti sunt adinvicem contrarii. quod similis motus circularis motui recto est contrarius. Assumptum ex hoc patet: quia contrarietas attenditur penes maximam distantiam: propter quod illa que magis distant magis dicuntur esse contraria: sed motus rectus et motus circularis magis distant quam motus recti adinvicem. quod patet. primo secundum naturas mobilium: quia plus differt natura celi a naturis gravium et leviu quam nature gravium et leviu adinvicem. ergo etiam videtur plus differre abinvicem motus circularis qui inest celo naturali

ter a motu recto q̄ motus recti inter se qui insunt natura-
liter grauibus ⁊ leuibus. ¶ Et cōfirmat hoc. qz mot⁹ sur-
sum ⁊ deorsum cadunt sub eodē mēbro diuisionis. motus
autē rectus ⁊ circularis non. ergo motus circularis ⁊ rectus
magis differūt abinūicē q̄ motus sursus a motu deorsus:
sed qz motus sursus ⁊ motus deorsus sunt ⁊y magis v̄ q̄
motus circularis ⁊ rectus sint ⁊y postq̄ magis differunt.
Assumptū patet ex hoc: qz motus p̄ sui diuisione diuidit̄
in rectū ⁊ circularē: ⁊ deide motus rectus in motū sursus
⁊ in motū deorsum. ¶ Ad istud r̄ndē: cōcedendo q̄ ma-
gis differūt abinūicē ⁊ motus rect⁹ ⁊ circularis q̄ motus
sursus ⁊ mot⁹ deorsus. ⁊ cū arguit̄ ḡ magis debēt eē ⁊y.
negat̄ p̄na. v̄ māior d̄ia nō sufficit ad ⁊rietatē: qd̄ p̄: qz
albedo plus differt a linea q̄ a nigredine: ⁊ tñ albedo non
est ⁊ria linee sed nigredini. sic ḡ p̄ per rōnes ⁊ p̄ rōnū so-
lutiones: q̄ nullus mot⁹ motu circulari est ⁊rius. Ex q̄ cō-
cludo q̄ motus circularis nulli corpori est violētus. naz si
sic: tūc mot⁹ nālis illi⁹ corpis esset illi motui circulari ⁊ri⁹
⁊ hoc est ⁊ dicta. ¶ Sequitur 2⁹: q̄ si mot⁹ circularis inest
alicui corpis: ⁊ nō inest ei nāliter est ei impertinens: ⁊ d̄ ei
inesse p̄ter nām postq̄ nō sequit̄ ad illud corp⁹ cū nō sit ei
nālis: nec repugnat cū nō insit ei violēter: sed tale d̄ alteri
imptinēs qd̄ nec seq̄t ad ip̄m nec ei repugnat. ¶ Sequitur
3⁹. q̄ cū q̄libz motu mot⁹ circularis pōt misceri postq̄ nul-
li motui est ⁊rius. Un̄ vnus mot⁹ circularis cū alio motu
circulari p̄t misceri: sic p̄ de motu circulari solis q̄ mixt⁹
est ex motu circulari ei⁹ ab oriēte in occidētē per meridiē
super polis mūdi: ⁊ ex motu circulari ab occidētē in oriē-
tē per meridiē sup polis zodiaci. Si r̄ mot⁹ circularis pōt
misceri cū motu deorsus: sicut si aliq̄ terra descēderet per
arcus cui⁹ semidiameter sphere corruptibiliū eēt chorda.
Si r̄ pōt misceri cū motu sursus: sicut si ignis ascēderet p̄
cōsimilē arcū. Sic autē nō est de motib⁹ rectis: qz mot⁹ sur-
sum cum motu deorsum misceri non potest.

Quantum ad 2^m pono vnicā ḡnē: ⁊ sit ista. preter
gnqz corpora simplicia. s. q̄tuor elnta: ⁊
gn̄tas eēntiā seu celū nō est ponēdū sextū corpus simplex
distinctū ab eis sp̄e. p̄bat̄. nā si poneret̄ ip̄m esset nāliter
mobile per p̄m articulū p̄me q̄n̄is: ⁊ tunc vel esset nāliter
mobile motu recto vel circulari. vt p̄ ex sc̄do eiusdē p̄me
q̄n̄is. si motu recto tūc est eiusdē sp̄ei cū corporib⁹ elnta-
ribus: ex eo q̄ illis motus rectus inest nāliter: ⁊ qz motus
rectus est motus simplex nō pōt nāliter inesse pl̄ibus cor-
poribus distinctis specie a corporib⁹ elntaribus. totū illud
p̄ ex 3° articulo eiusdē p̄me q̄n̄is. Si autē est nāliter mo-
bile motu circulari: tunc erit eiusdē sp̄ei cū corpore cele-
sti: ex eo q̄ illi attribuit̄ motus circularis simplex. ⁊ idem
motus simplex ḡm sp̄em non pōt inesse nāliter pl̄ibus di-
stinctis corporib⁹ ḡm sp̄em. sic. s. q̄ si sit idē ḡm sp̄em spe-
cialissimā: nō pōt nāliter inesse pluribus corporib⁹ simpli-
cib⁹ distinctis ḡm sp̄em sp̄alissimā. Si autē sit idē ḡm sp̄em
subalternā nō pōt inesse nāliter pl̄ibus corpibus simplici-
bus distinctis ḡm sp̄em subalternā: nec si est idē ḡm genus
pōt inesse pl̄ib⁹ corporib⁹ distinctis ḡm genus: nec pōt di-
ci q̄ tale corp⁹ esset mobile motu opposito motui circulari:
cū ostēsus sit in p̄ articulo q̄ nullus motus est ⁊rius mo-
tui circulari. ¶ Sc̄do p̄suadet eadē ḡ sic. In mundo non
sunt nisi gnqz corpora regularia distincta specie: qd̄ bene
videt̄ esse nāe miraculū: ideo etiā v̄ q̄ nō sunt nisi gnqz
corpora simplicia distincta specie. aīis patz decimotertio
elntoz Euclidis. Et sunt ista diacedron exacedron icocē-
dron octacedron ⁊ tetracedron. Pr̄mū. scz diacedron est
ex duodecim basibus pentagonalibus. Sc̄dm̄ autem. scz
exacedron seu figura cubita est ex sex basibus quadratis.
Tertium v̄o. scz icocēdron est viginti basium triangulariuz

Quartum autē. scz octacedron est octo basium triangulariū.
Quintum v̄o. scz tetracedron siue piramis est q̄tuor basium
triangulariū. p̄ntia t̄: testimonio antiquoz platonicoz in
quoz tēpore floruit geometria: sicut dicit Lōmētator ter-
tio huius qui posuerūt tm̄ gnqz corpora mūdi simplicia:
⁊ hec figurauerunt dictis gnqz figuris regularibus. vnde
celo dederunt diacedron: qz ip̄m est capax aliaz figuraz
regulariū. sicut p̄ ex decimognto elemētoz Euclidis: mō
celū debet esse talis figure q̄ ip̄m cōmodissime possit alia
capere cum ip̄m contineat oīa: ⁊ qz ignis ascēdit in figura
piramidali dederunt igni figurā piramidales seu tetrace-
dron: ⁊ qz aer in leuitate ⁊ motu assimilat̄ igni dederūt ei
figurā octacedron iter ceteras magis appropinquātes ad
figurā tetracedron: ⁊ qz aqua habet varios motus in par-
tib⁹ suis flexuosos dederūt ei figurā icocēdron p̄pter mul-
titudinē lineaz ⁊ supficiez ⁊ anguloz eius: s̄ qz terra est
corpus fixū ⁊ stabile centrū alioz: ideo dederunt ei figu-
ram exacedron seu figurā cubicā que fixe iacet vbi p̄ciē
⁊ inepta est ad motū. Sic ergo patet dicti duo articuli.

Ad rationes p̄ncipales. ¶ Ad p̄m dico q̄ nō est
sile de motu recto ⁊ circulari: qz si
cut dictū est motui recto bene est aliq̄ mot⁹ ⁊rius. motui
autē circulari nō. ¶ Et cōsili mō dicat̄ ad 2^m. ¶ Ad 3^m
dico q̄ nō possunt eē aliq̄ talia corpora gn̄ ad minus sint
mobilia cum omne corpus nāle sit nāliter mobile per p̄m
articulū p̄me q̄ntionis: ⁊ ideo si essent talia ipsa essent mo-
bilia. q̄ro tunc quo motu: vel recto vel circulari sic argue-
bat̄ p̄mo ad ḡnem respōsalē ad q̄stū: ⁊ q̄qd̄ dicat̄ erunt
vel de nā elemētari vel celesti. Et sic finit̄ questio.

¶ Propter qd̄ tanq̄ altero quodā existente pri-
mo corpore p̄ter terraz ⁊ ignē ⁊ aerē ⁊ aquam
ethera appellauerunt ⁊ c̄. Textu cōmenti vige-
simi secundī. **Questio. III.**

Quartum propositoz erat. Utrū to-
talis mūdus aggregat⁹ ex
gnqz dictis corpib⁹ simplicib⁹ sit vnū ens
p̄tinuū. Ut q̄ sic. dictoz corpoz m̄ae sunt
p̄tinue ergo dicta corpora vident̄ esse cōti-
nua: ⁊ per ḡis totalis mūdus ex eis aggre-
gatus v̄ esse vnū ens p̄tinuū. antecedens
p̄batur. qz si ad imaginationē forme substātiales dictoz
corpoz corrupēnt̄: materis eoz remanētib⁹ remaneret
vna massa p̄tinua. s. mā p̄ma totalis que nō minus ante v̄
deē fuisse p̄tinua recte sicut paries qui anteq̄ in eo depin-
gant̄ imagines diuersoz aialū ex̄is cōtinuus nō desinit
esse p̄tinuus p̄pter talē picturā sup eo factā. sic si materia
p̄ma totalis esset vna massa cōtinua ablatis formis nō vi-
detur discōtinuari p̄pter pōnem formaz in ipsa. ¶ Sed
forte diceret aliquis. ista rō non p̄bat q̄ iste mundus infe-
rior sit p̄tinuus mūdo superiori p̄pter hoc q̄ mūdus supe-
rior. s. celum nō habet materiā. ⁊ si habet māam saltez illa
nō est eiusdē rōnis cū materia istoz inferiorz: lz bene vi-
deat̄ p̄bare aliq̄liter mūdū inferiorē totalē esse vnū cō-
tinuū. Breuiter istud nō videt̄ valere: qz celū habet ma-
teriā: ⁊ cū hoc materiā eiusdē rōnis cū mā istoz inferiorz.
¶ Pr̄mū p̄batur p̄ auctoritate Aristotelis dicētis p̄mo
huius. q̄ differt dicere celū ⁊ hoc celum. nā qui dicit celū
dicit formā: ⁊ qui dicit hoc celū dicit formā māe mixtā. s.
cōpositū ex materia ⁊ forma. ¶ Cōfirmat̄ idē auctorita-
te Lōmētatoris in tractatu suo de substātia orbis in p̄n^o.
vbi dicit celū esse ex duabus naturis: s̄ nature dicunt̄ 2°
p̄physicoz materia ⁊ forma. ¶ Cōfirmat̄ idem tertio. nā
celū esse vnū numero. ergo celū h̄z māam. aīis notū est de
se. p̄ntia p̄batur per Aristo. 5° meta^o. d. q̄ vnum numero

sunt quorum materia est una. ¶ Confirmat idem quarto. nam Arist. primo huius volens probare mundum non esse unum dicit hoc esse: ideo quod continet totalem materiam continere ad formam mundi: et ita non restat alia materia ex qua posset fieri alter mundus. Ecce quomodo contingit mundum habere materiam: sed non accipit mundum solum pro isto mundo inferiori: sed pro mundo totali cuius celus est principalior pars. ideo videtur quod procedat celus habere materiam. ¶ Confirmat idem quinto sic. Nam. 12. metaphysice dicit in non habentibus materiam non est possibile esse plura individua sub una specie: et tamen in corporibus celestibus inveniuntur plura individua sub una specie. quare videtur quod celum non careat materia. ¶ Confirmat idem sexto. in celo reperitur rarum et densum. ergo in celo est materia. ans per hoc quod dicitur in secundo huius quod stella est densior pars sui orbis. quia tenet per Aristotelem in tertio huius diffinientem rarum et densum per habere materiam. unde dicit hoc esse densius quod sub equali vel minori extensione habet plus de materia. hoc autem rarius: quod sub equali vel maiori extensione habet minus de materia. ¶ Confirmat hoc idem 7. quod aliter celus non esset divisibile. unde dicit Commentator in de suba orbis. si non esset dimensio in materia ante formam substantialem ipsa esset indivisibilis nec esset extensa: ita similitudo modo videtur esse in opposito: quod si dimensio non procedat formam substantialem celi ipsa videtur esse indivisibilis: sed non potest eam precedere nisi si celum habeat materiam: et illa dimensio habereat prius naturaliter quam forma celi. ¶ Deinde probatur secundum. scilicet quod habeat materiam eiusdem rationis cum materia istorum inferiorum: quod omnis materia secundum se est potentia pura: ideo nulla materia secundum se differt ab alia ratione. quia tunc per hoc quod dicitur ratio est per formam et actum: et ans per primo physicorum. ¶ Secundo ad principale: terra est continua aque: et aqua aeris: et aer ignis: et ignis orbi lune: et orbis lune orbi mercurij: et sic de aliis orbibus. ergo totalis mundus ex his aggregatus videtur esse unum ens continuu. quia tenet de se. ans probatur. primo quod illa sunt continua quorum ultima sunt unum. per diffinitionem continuorum: sed sic est de terra et aqua. per hoc: quod superficies convexa terre et concava aque videntur esse una superficies propter hoc quod equaliter distat a centro mundi oino ex eadem parte centri quod per hoc quod nullum est medium iter dictas superficies. ¶ Et confirmat hoc secundo. dicte superficies sunt equaliter: quod se habent sicut locus et locatum. locus autem est equalis locato: ideo si dicte superficies essent due: et non una: sequitur quod circa idem centrum possent esse duo circuli equales: quod est impossibile ex tertio geometrico. quia per se. si in dictis superficiebus imaginemur periferias circuloz. ¶ Tertio ad principale aucte et testimonio Parmenidis et Melissi quorum opponere recitat Arist. primo physicorum: et dicit ipsos dixisse omnia esse unum: et credo ipsos non fuisse ita fatuos quod hoc intellexerint sic quod solus et plato essent unum: et quod celum et terra essent unum. nam hoc nullum videtur habere probabilitatem: ideo videtur quod ipsi intellexerint hoc sic: quod omnia essent unum continuu modo quo exprimitur in titulo questionis. nam hoc videtur quadam habere probabilitatem.

Oppositum arguitur. partes mundi diversis moventur motibus. ergo non sunt adinivertem continue. quia tenet. nam in 5. metaphysice dicitur. continuu est cuius motus est unus: ideo si partes mundi essent continue non possent moveri diversis motibus. ans per hoc. nam aqua mota ad unam partem aer bene movetur ad aliam. sicut si idem per de orbibus celestibus qui diversis moventur motibus.

In ista questione erunt duo articuli. Primus erit iuxta materiam primi argumenti. videlicet. scilicet. celum habeat materiam: et si sic. utrum illa sit eiusdem rationis cum materia istorum inferiorum. Secundus articulus erit de questione principali.

Quantum ad primum sciendum est primo quod hoc nomen materia pluribus modis accipitur. aliquando enim accipitur pro partibus quantitativis alicuius totius sicut accipitur 7. metaphysice. et sic non est dubium quin celum ha-

beat materiam. Secundo modo accipitur materia pro substantia subiecta motui modo quo accipitur octavo metaphysice. ubi dicitur quod in omni eo quod movetur necesse est imaginari materiam: et ite sic accipiendo materiam non est dubium quin celum habeat materiam vel sit ipsum materia. Tertio modo accipitur materia pro substantia potentiali ex qua cum forma sibi inherere componitur substantia per se subsistens: et sic accipiendo materiam dubium est utrum celum talem habeat materiam: de qua dubitatione Egidius et sanctus Thomas in suis diversificantur opinionibus. Unde Egidius pro ista dubitatione ponit tres rationes. quarum prima est quod celum habeat materiam. secunda quod illa est eiusdem rationis cum materia istorum inferiorum. tertia conclusio. hoc non obstante celum non est generabile nec corruptibile. Prima suam conclusionem probat rationibus illis que posite sunt iuxta primum argumentum principale. Secundam autem probat sic. nam si materia celi et materia istorum inferiorum non essent eiusdem rationis: tunc differrent specie: quod est falsum ex eo quod materia secundum se cum sit pura potentia nullam determinat sibi formam per quam posset differre specie ab alia materia vel a quocumque alio. ista etiam ratio in virtute posita erat iuxta primum argumentum principale. Terciam conclusionem probat sic. tali materie celi non est annexa privatio. ergo si sit in celo non propter hoc ipsum est corruptibile. quia patet. antequam probatur per hoc: quod forma celi omnes alias formas continet virtualiter: quod per Aristotelem. secundo de generatione dicentem: forme reze sunt in terminis. hoc intelligitur quod in corporibus celestibus terminantur mundum. et per consequens materia habens formam celi non dicitur habere aliquam privationem alicuius forme sibi annexae: cum includat eas virtualiter. ¶ Secundo arguitur sic. corruptio non est nisi propter generationem alterius forme ad quam materiam habet appetitum. modo non est aliqua forma alia a forma celi ad quam materia celi habeat appetitum: et hoc propter excellentiam forme celestis existentis in tali materia. ¶ Tertio arguitur sic. habens materiam non est corruptibile nisi quia forma eius habet contrarium secundum se vel secundum suas dispositiones naturales. modo forma celi non habet contrarium aliquo istorum modorum: ideo non obstante quod celum habeat materiam eiusdem rationis cum materia istorum inferiorum adhuc est incorruptibile et generabile. Ecce opinionem Egidij. ¶ De ista eadem dubitatione sanctus Thomas habet aliam opinionem concordans bene cum Egidio in prima sua conclusione. scilicet quod celum habeat materiam: sed discordat ab eo in secunda. Nam dicitur quod celus habeat materiam: tamen illa non est eiusdem rationis cum materia istorum inferiorum: et hoc probatur. nam aliter celus esset generabile et corruptibile sicut ista inferiora. ¶ Contra istos ambos pono istas conclusiones: quod in celo non est materia tertio modo accipiendo materiam. ¶ Secunda conclusio specialiter contra sanctum Thomam: in celo non est materia differens ratione a materia istorum inferiorum. ¶ Tercia conclusio. celus circumscriptra intelligentia est una simplex suba corporea. ¶ Quarta conclusio. ista substantia magis debet dici forma quam materia. ¶ Prima conclusio probatur: quod si in celo esset talis materia etiam in celo esset una forma informans illam materiam preter intelligentiam ita quod celum circumscriptra intelligentia adhuc esset compositus ex materia et una forma alia ab intelligentia sicut dicit doctores volunt: sed hoc est falsum: quod tunc celus esset ex se mobile naturaliter circumscriptra intelligentia: quod negaret Arist. consequentia tenet per hoc quod haberet in se primum actuum et passivum motus. scilicet materiam et formam adhuc circumscriptra intelligentia. ¶ Secundo motus localis circularis est simplicior motibus rectis. ergo etiam corpus mobile naturaliter motu circulari debet esse simplicius corporibus mobilibus motibus rectis: sed hoc non esset si celum ita esset compositus ex materia et forma sicut corpora elementaria naturaliter mobilia motibus rectis. ¶ Tertio motor et mobile debet esse proportionabilia: sed motor celi est multo simplicior motoribus elementorum. ergo mobile

mobile: scz celū debet etiā esse simplicius ipsis elntis: sed hoc nō esset si esset cōpositū ex materia et forma itelligentia circūscripta. ¶ Quarto. de extremo ad extremū debz procedi per mediū: sed fm Aristotelē deus et intelligentie sunt sic oino simplices qz non est ibi cōpositio ex materia et forma: nec etiā cōpositio ex subiecto et accidēte: et ista inferiora sunt vtroqz modo cōposita: ideo corpora celestia debent tenere gradū mediū. s. qz nō sint cōposita nisi vni co modo. v. ex substātia et accidēte et nō ex materia et forma. ¶ Quinto. si celū esset cōpositū ex materia et forma seqret qz ipm esse nāliter gñabile et corruptibile. cuius oppositū pbat Aristoteles p huius. sequētia patet: ex eo qz omne cōpositū ex materia et forma est corruptibile: vt pz p physicoz. ¶ Et posset argui 6° sic. nihil est ponēdū frustra in nā: sed frustra poneret materia in celo si ibi poneret cū nō appareat necessitas ponēdi ipsam nisi ppter generationes et corruptiones subales qles non inueniunt in celo. ¶ Scda qz pbat per pmā: qz si in celo nō est mā: nec est ibi materia alterius rationis cum mā istoz inferiorz. ¶ Scdo. qz si in celo esset mā eiusdē rōnis cum mā istoz inferiorz: tūc sicut mā celi maxime appetit formā celi: ita etiā materia istoz inferiorz maxime appeteret eandē: sed ipsaz nunqz hie posset: et sic aliqs esset appetitus frustra in mā eterno tempore: qd est falsum. ¶ Tertia qz patet: qz si celū circūscripta itelligētia nō est substātia cōposita ex mā et forma sicut dicit p^o qz: et tamē est suba corporea sicut notū est de se oportet qz sit substātia simplex saltē per priuationē cōpositionis ex materia et forma: lz non per priuationē cōpositionis ex partibus qstitatiuis: nec per puationē cōpositionis ex suba et accīte. ¶ Quarta qz pz. ex eo qz mā nullius est actiuitatis: celū autē alicui^o est actiuitatis: qz agit in ista inferiora lumine et influētia. ergo celū magis debet dici forma qz mā: nec ppter hoc oportet qz sit nature intellectualis et indiuisibilis sicut arguit sanctus Thomas. nā dico qz nō oportet oēm actū per se subsistētē esse nām intellectualē et indiuisibilē. nec valuit illud qd dicit Egidius: scz qz quis celū sit cōpositū ex mā et forma: tamē qz materia illa est satiata forma celi quā habet ppter eius nobilitatē ppter hoc celū est icorruptibile: nā tūc multo plus mā hoīs debet esse satiata forma hoīs. et per qns hō esset incorruptibilis. nā forma hoīs nobilior est qz illa forma celi quā ponit Egidius esse in celo ppter itelligētia. Nec etiā valet illud qd ipse dixit: qz iō celū nō est corruptibile: qz eius for^o nō hz dū: nec fm se: nec hz suas dispōnes nāles. nā si sic: tunc subito talis forma recipere in mā istoz inferiorz: qz bec materia istoz inferiorz appeteret illā formā: cum fm Egidii sit eiusdē rōnis cum mā celi: que quidem mā celi appetit illam formā: nec bec mā istoz inferiorum habet dūm illi forme: ideo statim illā formā reciperet sicut recipit lumen: qd qdem lumen etiā nō habet dūm in mā: nec etiā valet illud qd dicit sanctus Thomas. qz vna materia sit ab alia alterius rōnis: qz pure potentie non habent vnde distinguantur fm rōnes específicas vel subales: qz que distinguunt fm rōnes específicas vel substantiales: illa sunt diuersoz graduū entitatis. modo due pure potētie nō sunt diuersoz graduū entitatis: qz nō habent intrinsece vnde vna excedat aliaz: imo pura potētia est oino alterius gradus in entitate substātie: et imposable est aliquā substantiā minus esse qz in pura potentia.

Quantum ad 2^m articulū suppono pmo: qz illa sūt cōtinua quoz vltima sunt vnuz per se: et qz illa nō sunt cōtinua quoz vltima nō sunt vnū per se. ¶ Suppono scdo: qz illa que sunt diuersaz spēz nec vnū est in potētia ad reliquū nō faciunt vnū saltē per se: lz bene per aggregationem eo mō quo exercitū dicitur vnus.

¶ Suppono tertio: qz cōtigua sunt quoz vltima sunt sūt. ¶ Sed diceret si hoc esset vep: sequitur qz si esset aliq virga cuius vna medietas esset arida: et alia viua nō esset ens vnū cōtinuū: ex eo qz vltima suaz medietatū nō facerent vnū per se postqz eēt diuersaz spērū. ¶ Rūdeo cōcedēdo qns et qntiā. ¶ Tūc sit p^o qz qtuor elnta nō sunt adinuenicē p̄tinua. p̄batur. qz eoz vltima nō sunt vnū. qz nō sunt cōtinua. qnā lz per p^{am} supponē. aīis p̄bat. qz qtuor elnta distinguunt spē sicut dictū est in 2^a qōne. ergo vltima eoz nō faciunt vnū. qntiā lz per 2^{am} supponē. ¶ 2^a qz qtuor elemēta bene sunt cōtigua. p̄bat. qz eoz vltima sunt sūt. ergo sunt p̄tigua. qntiā lz per 3^{am} supponē. aīis patet: qz inter aquā et terrā nulla est distātia: nec iter aerē et aquā: nec iter aerē et ignē. ¶ 3^a qz mūdus inferior est cōtiguus mūdo supiori et non cōtinuus. p^o ps patet: qz eoz vltima sunt simul. 2^a pars pz: qz vltima eoz non sunt vnū cum distinguant specie vt dicebatur in 2^a qōne. ¶ 4^a qz orbis celestes nō sunt sibi inuenicē cōtinui sed p̄tiguū: p̄ma pars pz. qz diuersis mouent motibus. pz hoc clare de octaua sphaera et de sphaera saturni et de alijs sphaeris. sūt et hoc cōcedunt oēs astronomi. si autē eēt p̄tinui vnus moueret ad motū alterius: ex eo qz cōtinuoz vnus est motus. 2^a pars pz: ex eo qz vltima orbū supcelestiū sunt sūt. qz sunt p̄tiguū. qntiā lz per 3^{am} supponē. aīis pz: ex eo qz nulla est distātia iter vltima orbū celestū. Et h^o iter vltima fm que sunt immediati.

Ad rationes. ¶ Ad pmā. oīum cor^m mūdi mae sunt p̄tinue et c. nego aīis. ad p̄batō nē dico: qz lz totalis massa p̄me mae esset vnū ens p̄tinuū oibus formis subalibus ablatis: ipsa tñ desinit esse p̄tinua ppter positionē formaz subaliū in ipsa. nā ppter illas nō oīuz in mūdo immediatoz vltima sunt vnū: nec est sile de pariete respectu imaginū depictaz in ipso et mā p̄ma. respectu formaz subaliū existētū in ipsa: qz portio materie p̄me cuz sua forma subali facit vnū ens qd est per se vnū: sic autē nō facit portio parietis cū imagine sup eā depicta: sed vnū per accidens. Et quātum est de obiectione posita iuxta p^m arg^m dico: qz lz res mūdi inferioris eēt cōtinue: sicut tñ nō sunt: adhuc mūdus inferior nō esset p̄tinuus mūdo supiori: qz in mūdo supiori nō est mā: sed qn p̄batur p̄ aucte Aristo. p huius. qui dicit celū dicit formā et c. dico qz hic nō loquebat ex intēione: sed disputatiue arguēdo ad partē falsaz. ¶ Et ad 2^m dico: qz Comētator in loco palle gato accipit celū p̄ aggregato ex orbe et itelligētia mouēte appropata orbi: et sic celū est cōpositū ex duab^o naturis. i. ex motore et mobili: cū quo tñ stat qlibet dictaz naturaz est substātia simplex. ¶ Ad 3^m. vnū numero sunt et c. dico qz Aristo. accipit mām improprie. s. pro re pro qua termini supponunt ita qz de illis terminis verificat vnū in numero. quoz mā est vna. i. qui supponunt pro eadem re. sic enim bene cōcedimus qz sor. et homo scribens sunt vnuz et in idem numero. ¶ Ad 4^m dico: qz Aristo. ibi per mām mūdi itelligit corpora simplicia. s. qtuor elnta et celū et nō talē mām ex qua cum forma subali sibi inherēte fit vnuz per se: et per formā mūdi intēdebat ordinē istoz corporuz simplicū vel ipsaz pmā cām. ¶ Ad 5^m dico: qz Aristoteles hoc itellexit sic qz in substātis nō hntibus materiā: idest partes quātitatiuas nō sunt plura indiuidua sub vna specie: ita qz capit ibi mām pro partibus quātitatiuis: et non capit materiā pro materia tertio modo dicta. ¶ Sed notandū: qz dicta auctoritas sic intellecta non est cōcedenda fm fidem nostram et veritatem: qz deus posset facere tot angelos quot vellet omnino eiusdem specie: lz non haberent partes quātitatiuas. ¶ Ad 6^m dico: qz in celo est bene raritas et densitas: non tamen eiusdem rationis cum raritate et densitate istoz inferiorum: quia corpora ista

inferiora dicuntur rara vel densa: ex eo quod habet minus vel plus de materia prima sub equali extensione: sed partes celi dicuntur rare vel dense: quia habent plus vel minus de substantia celesti sub equali extensione. unde stella habet plus de substantia celesti quam una alia massa celi sibi propinqua et equalis que non est stella: et propter hoc dicitur densior. pars autem propinquior dicitur rarior. **Ad 7^m.** si celum non haberet materiam esset indivisibile. nego partem. quia ipsum est substantia divisibilis: et quando dicitur Cometeororum in de substantia orbis. si non esset dimensio in materia ante formam substantialem ipsa esset indivisibilis. dico quod illa auctoritas nihil facit ad propositum: quia ibi loquitur de divisibilitate rerum generabilium et corruptibilium de quorum numero non est celum: et adhuc aliqui quantum ad hoc negant Cometeororum. Deinde quando probatur quod celum habet materiam eiusdem rationis. dico quod hoc esset bene verum si celum haberet materiam propter hoc quod nulla materia forma se ab alia differt ratione. modo celum non habet materiam sicut dictum est. **Ad 2^m principale dico.** quod superficies convexa terre et concava aque non sunt quid unum per se: quia sunt diversarum specierum. Ad probationem equaliter distant a centro mundi. nego: quia superficies concava aque plus distat. unde imaginor quod quilibet dictarum superficierum est divisibilis forma profunditate et non indivisibilis sicut alij imaginantur: sed statim quod imaginabor eas divisibiles forma profunditatem clare est quod non equaliter distant a centro mundi. Et quando dicebat nullum est medium inter dictas superficies. ergo equaliter distant a medio mundi. sequentia non valet. Ad confirmationem. dicte superficies sunt equales. nego. et quando dicebat locus est equalis locato. dico quod si illa auctoritas est vera oportet ipsas bene glossare. Unde sciendum: quod aliqui loci est minor locato et aliqui maior et aliqui equalis. unde si capiat una parva pellicula que circumdat vitellum oui ipsa est locus ipsius vitelli: et tamen clare est quod est multo minor quam sit illud vitellum quod locat. Sicut ignis est locus aeris: et tamen est multo maior quam sit aer. Sicut si caperentur due cere equalis in quantitate et in pondere et una earum fiat lata et circumflectatur alteri: tunc ipsa fit locus eius et est sibi equalis. sic ergo patet quomodo locus aliqui est minor: aliquando maior: aliqui equalis locato. Et ideo quando Aristoteles dicit locum esse equaliter locato intelligit quantum ad continentiam. id est quantum est locatum tantum precise eius locus capit et continet. **Ad 3^m principale dico quod Parmenides et Melissus fuerunt illius opinionis ideo negent.** Et breuiter de ista questione.

Totum autem cuius hec partes perfectum necesse est esse etc. Tex. co. III. Questio. V.

Quantum propositum erat. Utrum mundus sit perfectus. Et arguitur per quod non. quia illud non est perfectum cui potest fieri additio: sed mundo potest fieri additio. ergo etc. maior est nota. nam Aristoteles in libro propter hoc concedit lineam circula rem esse perfectam: quia sibi non potest fieri additio et lineam rectam esse imperfectam: quia sibi potest fieri additio. minor pars: quia per potentiam supernaturalem ultra istum mundum posset fieri de nouo unus orbis ulterioz et per potentiam naturalem potest fieri perfectior: quia potest de nouo generari naturaliter aliquis homo: ex cuius additione mundus videtur fieri perfectior quam erat ante. **Secundo mundus multas includit imperfectiones et defectuositates.** ergo mundus non est perfectus. partem tenet: nam in mundo sunt multa monstra et multa fiunt mala que sunt quidam defectus: sed hoc videtur mundo imperfectionem arguere. **Tertio mundus est perfectior una vice quam alia.** ergo aliqui est imperfectus. patet consequentia. nam tunc deficit sibi aliquid perfectio quam alias habuit. antecedens pars: quia aliqui sunt plura individua

de una perfecta specie quam consueverunt esse sicut plures boves vel plures equi: et etiam aliqui est perfectior constellation: et aliqui imperfectior: propter quod mundus videtur esse aliqui perfectior: aliqui minus perfectus. **Quarto mundus non est ens.** ergo non est quod perfectum. sequentia tenet. autem probatur: quia vel esset substantia vel accidens. non substantia: quia mundus est quoddam aggregatum ex omnibus substantiis et omnibus accidentibus. tale autem non est substantia solum: etiam tale non est accidens solum.

Oppositum vult Aristoteles.

In ista questione proponantur quaedam distinctiones. 2° conclusiones. 3° aliqua dubia.

Prima distinctio mundus accipitur quatuor modis. Uno modo pro aggregato ex deo et intelligentiis et omnibus aliis rebus: et sic mundus dicitur esse uniuersitas entium. 2° accipitur mundus pro aggregato ex omnibus rebus excepto deo. 3° accipitur mundus pro aggregato ex omnibus exceptis intelligentiis et deo: et sic accipitur in tractatu de sphaera ubi mundus diuiditur in mundum superiorem et inferiorem. 4° accipitur mundus pro aggregato ex omnibus infra concavum orbis lune. et sic accipitur per meteororum. ubi dicitur: necesse est mundum istum inferiorem esse continuum: id est contiguum lationibus superioribus ut eius tota virtus gubernet inde. Accipiendo mundum primo modo est perfectior mundo accepto secundo modo: et mundus acceptus secundo modo est perfectior mundo accepto tertio modo. et sic partem. **Secunda distinctio est.** perfectum dicitur dupliciter. scilicet simpliciter et forma quid. perfectum simpliciter dicitur de quo hoc nomen perfectum est affirmatiue verificabile sine additamento ut dicens hoc est perfectus. Perfectum vero forma quid dicitur de quo est verificabile hoc nomen perfectum cum additione: sicut dicens hic est perfectus homo: brunellus est perfectus asinus. **Ista distinctio pars 5° meta^o.** ubi dicitur quod quoddam est perfectum in genere: et quoddam est perfectum extra genus: et per perfectum in genere intelligitur perfectum forma quid: et per perfectum extra genus intelligitur perfectum simpliciter. **Et est sciendum quod ad hoc quod aliquid dicatur perfectum simpliciter requiritur quod nihil sibi deficiat nec ei possit fieri additio nec aliquid sit perfectius eo: nec possit esse.** Ecce quatuor condiciones requiritas ad perfectionem simpliciter. **Tertia distinctio.** perfectum forma quid seu in genere dicitur dupliciter. scilicet quoddam subale et quoddam accidentale: subale est de quo est verificabile hoc nomen perfectum cum additamento de predicamento sube: sicut dicens homo est perfectus homo. Sed perfectum accidentale dicitur de quo est verificabile hoc nomen perfectum cum additamento de predicamento accitit: ut dicens homo est perfectus lector. mundus est perfecta magnitudo. Et istud posset subdividi forma genera partem accititum. **Quarta distinctio.** quod corpus potest dici unum vel simpliciter vel aggregatione.

Quantum ad 2^m sit pars 5°. Accipiendo mundum primo modo mundus est perfectus simpliciter probatur. ex quod nois perfecti simpliciter. **Confirmatur:** quia sic accipiendo mundum includit deum qui est ens perfectum simpliciter. modo totum non est minoris perfectionis quam sua pars. **Ad 3° 5°.** Accipiendo mundum in aliis tribus acceptionibus ultimis ipse non est perfectus simpliciter. probatur. quia sic accipiendo aliquid est eo perfectius. puta deus: sed si esset perfectus simpliciter sic accipiendo mundum nihil deberet esse eo perfectius: sicut pars ex quod nois perfecti simpliciter. **Ad 3° 5°.** sic accipiendo mundum. scilicet secundo tertio et quarto modis mundus est perfectus forma quid. id est mundus est perfectus mundus. probatur. quia nihil deficit ei de pertinentibus ad perfectionem mundi. hoc probatur quantum est ex parte corporum simplicium distinctorum specie: quia non sunt nisi quatuor corpora simplicia specie distincta: sicut probatur in 3^a questione modo nullum istorum deficit mundo. **Istam partem Aristoteles principaliter intendit in primo tractatu huius.** **Ad 4° 5°.** mundus est perfecta magnitudo. probatur. quia est divisibilis forma omnem dimensionem. scilicet latitudinem quam longitudinem quam profunditatem et non sunt plures

sunt plures dimensiones fm spem: sicut patet per Aristo-
telē in littera. ¶ 5^a q̄. mūdus est corpus vnus loquēdo de
vnitate aggregationis et nō de vnitate dicta simplr. pbat̄.
illud qd̄ est pfecta magnitudo hoc est corpus: et hoc vnum
p̄ vel 2° dictū. sed mūdus est magnitudo pfecta per prece-
dentē p̄nem. ergo et̄. maior pz: ex eo qd̄ inter oēs magnitu-
dines q̄ sunt linea superficies corpus solū corpus est magni-
tudo pfecta. nā alie due magnitudines nō sunt fm oēm di-
mēsiōē diuisibiles. vñ linea solū est diuisibilis fm vnaz
dimēsiōē. s. lōgitudinē. superficies solū fm lōgitudinē et la-
titudinē. corpus vō fm oēs. s. taz latitudinē q̄ lōgitudinē
q̄ pfunditatē. Et notanter dico in maiore ois magnitudo
pfecta est corpus vnū p̄ vel 2° dictū ad denotādū qd̄ suffi-
cit vnitas aggregationis. vñ mūdus nō est corpus vnum
simplr sicut est sol. vel plo. sicut pbat̄ q̄ta rō: sed bene
est corpus vnū aggregatione multaz rez adinuicem.

Quantus ad 3^m dubitat̄. vtruz accipiēdo mundum
p̄mo mō sit perfectior deo. pbat̄ qd̄ sic: qz
mūdus p̄mo modo acceptus cōtinet pfectionez dei et cum
hoc pfectionē mltaz aliaz rez. ¶ Sc̄do dubitat̄. videt̄
qd̄ mūdus nō sit diuisibilis fm oēm dimēsiōez: qz nō est
diuisibilis fm dimensionem illius ligni vel illius lapidis.
¶ Tertio dubitat̄ ex quo mūdus est diuisibilis fm oēm
dimēsiōem. penes quā ḡ diametrū mūdi cū sit sphericū
debz capi eius lōgitudō: et penes quā latitudo: et penes quā
pfunditas: et illud nō solū dubiū est de mūdo verū etiam
de quocūq; alio corpore spherico. ¶ Ad p̄m dico. qd̄ acci-
piendo mundū p̄mo modo nō est perfectior deo: et vlti-
rius dico. qd̄ mūdus p̄mo modo acceptus nō includit am-
pliorē pfectionē q̄ deus: ex eo qd̄ cuiuslibet entis pfectio-
nem includit deus. ¶ Ad 2^m dico cōcedēdo qd̄ mūdus nō
est diuisibilis fm oēm dimēsiōē: fm numez tamē est be-
ne diuisibilis fm oēm dimēsiōē: fm spem que nō sunt ni-
si tres. s. lōgitudō latitudo et pfunditas: ex eo qd̄ nō possunt
esse plures linee interfecantes se in aliquo corpore ad an-
gulos rectos et penes vnā illaz lineaz sic se interfecantiuz
capiē lōgitudō: et penes aliā latitudo: et penes aliā pfundi-
tas. ¶ Ad 3^m dico: qd̄ diameter in corpore spherico men-
surans lōgitudinē pōt accipi ad placitū mēsurātis: ex quo
oēs diametri corporis spherici sunt eq̄les: s. sic nō est in
corpore nō spherico: et ideo ibi diameter mensurans longi-
tudinē non accipitur ad placitū mensurantis.

Ad rationes. ¶ Ad p̄m. mūdo posset fieri addi-
tio: dico qd̄ nō pertinet ad pfectio-
nem mūdi essentialē: et q̄ dicebat̄. deus posset apponere
vnū orbē: dicēdū est qd̄ nō: et hoc ppter imutabilitatē vo-
luntatis diuine. ita diceret Aristo. sed tñ fm fidē et rei ve-
ritatē. cōcedēdū est: qd̄ deus valde bene posset facere mū-
dū pfectiorē: imo pōt facere vnū aliū mūdū vel duos vel
tres vel quot vellet. et q̄ dicebat̄ vñ qd̄ per po^m nālē pos-
set fieri pfectior: sicut aliqs hō de nouo generetur: dico qd̄
nō. ppter hoc fieret pfectior pfectione eēntialī: s. bñ acci-
dētali. ¶ Ad 2^m dico: qd̄ ex hoc qd̄ in mūdo sunt mōstra et
defectuositates p talia nō arguit̄ mūdi impfectio: s. ma-
gis pfectio. vñ si oia in mūdo eēnt eque pfecta nō eēt tā-
ta pulchritudo mūdi sicut mō est aliqbus exntib⁹ pfectis
aliqbus defectuosis: vnde maior pulchritudo et decor do-
mus ē parietes diuersis colorib⁹ et imaginib⁹ eē depictos:
vt qd̄ hic sit depicta figura leonis hic capre q̄ si oēs parie-
tes cōsili colore eēnt colorati et p̄silibus imaginibus depi-
cti. ¶ Ad 3^m dico: qd̄ est bene pfectior vnauice q̄ alia pfe-
ctione accidētali et nō eēntiali. Quarta rō bene pbat̄ mū-
dū nihil eē qd̄ sit per se vnū cū quo bñ stat mūdū eē aliqd
aggregatione: nec opz illud aliqd esse subam vel accidēs:
sed bñ aggregatū ex substātis et accntib⁹. Et sic sit finis.

Intendendum primo vtruz est corpus infini-
tum et̄. Tex. cō. XXXIII. Questio. VI.

Quendum est mō de finitate et
infini^{te} mūdi postq̄
locutū est de pfectione mūdi. grā cui⁹ volo
tractare istas qōnes. s. p̄mo vtrū possit esse
aliqd corpus infinitū immobile. 2^a qd̄. vtrū
possit eē aliqd corp⁹ infinitū mobile motu
circulari. 3^a est. vtrū possit eē aliqd corp⁹

infini^{te} mobile motu recto. 4^a. vtrū aliq̄ magnitudo siue
corporea siue icorporea possit eē vel sit ifinita. 5^a. vtrū si
infini^{te} esset vnū eoz posset esse maius alio si eēnt plura.
6^a. vtrū mundus sit magnitudo finita vel infinita.

De prima arguit̄ qd̄ sic. si vnū oppositoz est i nā
et reliquū: s. corp⁹ mobile finitū est in
nā et ei opponit̄ corpus infinitū immobile. ḡ et̄. ¶ 2°. qz ex-
tra celū de facto est spatiū ifinitū immobile: qz aliter nō po-
test imaginari qd̄ sit extra mūdū: et illud spatiū vñ esse cor-
pus cui sit longū latū et pfundū. ¶ 3° infinitū dicitur qd̄
totum occupat: sed tale corpus de facto est. s. mundus: et cū
hoc ipse est immobilis: qz non vñ ad quaz differētiam posi-
tionis posset moueri ex quo totum occupat.

Oppositum arguit̄. Omne corp⁹ est naturaliter
mobile sicut prius pbat̄. ideo nō
est aliqd corpus immobile: et per p̄ns nec infinitū immobile.
Sc̄do. nam tale corpus eēt frustra cum nullā h̄ret opatio-
nez neq; motū. ¶ Dic̄ p̄mo volo p̄mittere aliq̄ generalia
valētia nobis ad q̄stiones propositas de infinitate. ¶ De-
inde volo respōdere ad questionem primam.

Quantum ad p̄m sciendū est. qd̄ infinitū pōt imagi-
nari plib⁹ modis. Uno^o fm q̄titatē cō-
tinuā. Alio^o fm q̄titatē discretā: fm q̄titatē discretā pōt
imaginari vel actualr separatoz abinuicē: vel nō actualr
separatoz abinuicē sed separabiliū. Infinitū aut̄ fm quā-
titatē p̄tinuā pōt imaginari vel extēsiue solū vel extēsiue
et intēsiue sil. ¶ Deinde infinitū fm extēsiōē possumus
imaginari vel successiue vel pmanēter. ¶ Deinde ifinitū
imaginatū fm extēsiōē pmanētē possum⁹ imaginari: vel
fm vnā dimēsiōē: sicut si nos imaginaremur lineā ifini-
tā: vel fm duas: sicut si imaginaremur superficiē ifinitā: vel
fm tres: sicut si imaginaremur corp⁹ ifinitū. ¶ Deinde
ifinitū siue sit imaginatū s. vnā dimēsiōē siue fm duas
siue fm tres possumus imaginari vel infinitū fm q̄libet
ei⁹ partē vel ifi^m ad vnā ei⁹ partē et finitū ad aliā. ¶ Exē-
plū p̄mi. sicut si imaginaremur aliq̄ lineā ifinitā taz vsus
oriens q̄ versus occidēs: vel aliqd corpus infinitū versus
oēm d̄iaz positionis. ¶ Exēplū sc̄bi. sicut si nos imagina-
remur ifinitā lineā versus orientē finitā: tñ versus occidē-
tem p̄m infinitū vocat̄ infinitū simplr. 2^m aut̄ ifinitū fm
qd̄. ¶ Adhuc possumus imaginari infinitū duplr. Uno^o
siue aliq̄ cōcauitate. Alio^o cum cōcauitate: vt si imaginare-
mur vnū infinitū circa nos: puta celuz vlteri⁹ p̄tensum in
infini^{te}. ¶ Adhuc vlteri⁹ possumus imaginari de ifinito
fm lōgū s. sit finitū fm latū et pfundū: vel qd̄ sit vniformi-
ter latū: vel qd̄ sit difformiter latū: ita qd̄ vna ei⁹ portio sit
pedalr lata: alia aut̄ subduple latitudinis: et alia subq̄dru-
ple. et sic vlteri⁹. ¶ 2° sciendū qd̄ ly ifinitū pōt capi duplr.
Uno^o cathegorematicē. Alio^o sincathegorematicē cū acci-
piē cathego^o. equaler ozoni huic res non bñs finē. et iuxta
talē acceptionē hec est negāda. p̄tinuū est diuisibile i ifi^m:
qz est sensus qd̄ p̄tinuū est diuisibile i rez q̄ nō hz finē: mō
hoc est falsuz: qz q̄libet partiū in q̄s cōtinuū est diuisibile
hz finē. vñ sic accipiēdo ifinitū d̄ ab in qd̄ est nō et finitū.
vñ ifinitū q̄si nō finitū: et sic exponit̄ ifi^m cathegorema-

tice acceptū in cōtinuis: proportionalr exponit in nume-
ris: ita q̄ ille numerus diceret̄ infinitus qui nō h̄z vltimū
hec finē: infiniti sic accepti aliq̄ sunt pprietates que sibi cō-
uenirent si eēt aliq̄ tale. p̄ q̄ nō posset p̄sumi p̄ ablatio-
nē finiti quātūcūq; multotiēs factā: nec ex q̄tociūq; nu-
mero finitor̄ resultare posset. 2^a pprietas eius eēt q̄ non
posset determinari quātū ipm esset: q̄ si q̄reret̄ q̄tū ipm
est nō posset alr r̄nderi: nisi q̄ ipm est infinitū: 7 hec non
eēt r̄nsio ppria. ppter hoc q̄ illa r̄nsio nō mutaret̄ posito
q̄ ab eo auferet̄ tantū quantū est totus mūdus. vnde tāto
ablato adhuc residuū maneret̄ infinitū: ex eo q̄ infinitū per
ablationē finiti nō desinit esse infinitū. aliter enīz per addi-
tionē finiti ad finitū fieret̄ infinitū: q̄d est falsuz. Sed infini-
tū sincathegorematicē alr exponit in p̄tinuis 7 alr in dis-
cretis: vñ aliq̄ in cōtinuis exponūt sic infinitū corpus. i. nō
tm̄ corpus gn̄ maius: ita q̄ in cōtinuis exponūt infinitum
tentuz sincathegē p̄ illā oīonē nō tm̄ gn̄ maius: sed in dis-
cretis exponūt per illā oīonē nō tot q̄ plura. 7 illud non
vz valere. nā fm̄ illā expositionē oporteret̄ p̄cedere q̄ in-
finita pars est in isto corpe pedali: q̄d nō cōiter cōcedit̄: lz
bene cōcedat̄: q̄ infinite partes sunt in isto corpe pedali.
p̄ntia p̄bat̄. q̄ non tāta pars est in isto corpore pedali gn̄
maior ps sit in eodē. Sc̄do iuxta eādē expōnē hec eēt cō-
cedēda. infinitū p̄dus sor. p̄t portare: nā ex quo po^o sortis
nō determinat̄ ad maximū pondus q̄ sor. possit portare:
q̄uis bñ ad minimū q̄d nō p̄t: sequitur q̄ quocūq; p̄de-
re dato: q̄d sor. possit portare adhuc mai^o p̄t portare: 7 sic
si ly infinitū in p̄tinuis dicto mō esset exponēdū hec esset
cōcedēda. infinitū p̄dus sor. p̄t portare. Nec etiāz bene
exponūt infinitū sincathegē acceptū in discretis: ex eo q̄ ex-
positio d̄z esse cōuertibilis cū exposito: sic nō est in p̄posi-
to: q̄ nō seq̄r. nō tot gn̄ plura sunt. 7 infinita sunt. alr enīz
ex negatiua seq̄ret̄ affirmatiua: q̄d est falsuz: ex eo q̄ nega-
tiua quātū est ex forma eius nihil ponit. affirmatiua autēz
aliq̄d ponit. ¶ Alij aut̄ exponūt sic: 7 b̄ in discretis. Ver-
bi gr̄a. infiniti boies currunt: duo boies currūt: 7 tres boies
currūt: 7 nō tot gn̄ p̄les: lz in p̄tinuis sic. infinitū corpus est.
corpus pedale est: 7 corpus tripedale est: 7 corpus q̄drupe-
dale: 7 sic in infinitū. ¶ Sed illud itēz nō sufficit. nā posi-
to q̄ viginti boies traberēt nauē vnā: 7 triginta vnā aliā:
7 q̄draginta aliā tertiā: 7 gn̄quaginta q̄rtā: 7 sic in infinitū.
7 q̄ nō essent pauciores q̄ viginti traberēs nauē. hec esset
p̄cedēda infiniti boies trahunt nauē: 7 tm̄ hec eēt falsa. duo
boies trahūt nauē. 7 silr hec. tres boies trahunt nauē. 7 sic
vlti^o vsq; ad viginti. Silr posito q̄ infinita eēt corpora
quoz vnū nō eēt pars alteri^o: quoz minimū eēt decē pe-
dū: 7 aliud viginti pedū: 7 aliud q̄draginta: 7 sic in infinitū
ascēdēdo fm̄ p̄portionē duplā. h̄ est cōcedēda. infinitū cor-
pus est: nō tm̄ hec. pedale corpus est: 7 bipedale corpus est:
7 sic ascēdēdo vsq; ad decē. Possumus ergo alr exponere
infinitū tentū sincathegorematicē: in cōtinuis q̄dē p̄ hanc
oīonē aliquātū 7 q̄tūlibet mains. in discretis aut̄ per hanc
oīonē aliquot 7 q̄tūlibet plura. Juxta istā expōnēz infiniti
in p̄tinuis hoc est falsuz. infinitū p̄dus sor. p̄t portare. nā
ad eā sequitur q̄ aliquātū p̄dus sor. p̄t portare: etiā q̄tū-
libet maius illo p̄t portare. mō hoc est falsuz. Juxta etiā
eandē expōnē: hec est falsa. infinita pars est in isto corpo-
re pedali: q̄ ad eā sequitur q̄ aliquāta pars est in isto corpo-
re pedali: 7 q̄tūlibet maior ea est i isto corpore pedali. mō
hoc est falsuz. Juxta aut̄ expositionē infiniti sincathegē
in discretis accepti: hec est p̄cedēda. infinite partes sunt in
cōtinuo: q̄ aliquot p̄tes sunt in p̄tinuo: 7 q̄tūlibet plures
sunt in eodē. ¶ Ulteri^o sciēdū q̄ ppōnes in quaz vnā ly
infinitū tenet̄ sincathegē 7 in alia cathegē: sunt sibi inuicē
ipertinētes: ita q̄ vnā eaz nō sequitur ad aliā nec repugnat

ei. vñ nō sequitur infinitū corpus est. 7 aliq̄d corpus est infi-
nitū. nā in p̄^a ly corpus stat cōfuse tm̄. In 2ª aut̄ determi-
nate. Et in p̄^a ly infinitū accipit̄ sincathegē: 7 in alia cathegē.
¶ Ulteri^o est sciēdū: q̄ a ppōnibus de futuro vel de p̄-
terito in q̄bus ly infinitū est sincathegē sumptū ad ppōnes
de p̄senti in qua ly infinitū cōfili mō tenet̄ cum ly vez nō
valet p̄ntia. vnde nō sequit̄. infinitū corpus fuit hec. ergo
aliquādo fuit vera infinitū corpus est: nec sequitur infinitū
corpus erit. ergo hec aliq̄n erit vera infinitū corpus est. p̄z
in simili. nā lz hec sit vera: infiniti dies fuerunt: nunq; tm̄
hec fuit vera de p̄nti. infiniti dies sunt: 7 lz infiniti dies erūt:
nunq; tamen hec erit vera. infiniti dies sunt. ista sic in ge-
nerali dicta de infinito valebunt nobis ad sequētia.

Tunc sit p̄^a 2^a. Nullū corpus infi^m simplex est imo-
bile. p̄bat̄: q̄ illa nō sūt nisi gn̄q; fm̄ spe-
ciē ex p̄cedētib^o. i. q̄tuor elēta 7 celuz. mō q̄dlibet eoz est
mobile. elemēta q̄dē motibus rectis: celū aut̄ motu circu-
lari. tota rō p̄z ex p̄^a parte huius. 2°. nā sequitur si aliq̄d cor-
pus nāle simplex eēt infinitū q̄ etiā locus eius nālis eēt in-
finitus: cū locus debeat esse eq̄lis locato: sed hoc est ipole.
p̄: q̄ periret sursum 7 deorsuz. nā in infinito nō est mediuz
nec extremū: 7 tm̄ sursum 7 deorsuz sunt extrema 7 mediū.
¶ Et cōfirmat̄ 2°. nā nō eēt amplius diuersi motus nā-
les diuersoz simpliciū: ex eo q̄ motus simpliciū saltē ele-
mētoz sunt nāliter sursum 7 deorsuz: mō tales motus non
eēt si nō esset sursum 7 deorsuz. ¶ Cōfirmat̄ 3°. q̄ seq̄ret̄
q̄d lapis vel gleba terra si eēt in illo loco infinito vel vbiq; 7
moueret̄ vel vbiq; q̄sceret: q̄d nō apparet vez. p̄ntia p̄z:
q̄ totus locus corporis nālis d̄z esse cōsimilis. iō d̄z q̄rto
p̄hysicoz. q̄ idē est locus totius 7 partis. Si aut̄ locus infi-
nitus eēt totus cōsimilis nāe: nō esset rō q̄re aliq̄d corpus
positū in eo moueret̄ magis vl̄ q̄sceret magis in vna pte
q̄ in alia: iō vel vbiq; moueret̄ vel vbiq; q̄sceret: q̄d erat
p̄bandū. ¶ Tertio arguit̄ ad p̄nem sic. nā seq̄ret̄ q̄ tale
corpus infinitū simplex immobile nec haberet locū nāle nec
violētuz. p̄ns est falsuz: ex eo q̄ oē corpus simplex postq̄
est mobile nāliter: sicut p̄rius p̄batū est: h̄z aliq̄n locū nā-
lez ad quē vel in quo est nāliter mobile. p̄ntia p̄z: q̄ locus
est extrinsece cōtinens locatū mō ipole est q̄ vnū infinituz
cōtineat̄ ab alio. 7 per impole eēt tale corpus simplex in-
finitū cōtineri ab aliquo loco nāli vel violēto. ¶ Quarto
illud corpus simplex infinitū immobile vel nec eēt graue nec
leue vel eēt graue vel leue. si dicat̄ p̄^m: tunc vel eēt celum.
7 per p̄ns nō immobile. vnde videmus celū moueri ab oriē-
te in occidētē: etiā ex alio. nā tunc illud corpus totū occu-
paret̄: 7 sic nullum esset graue nec leue: q̄d est falsum. Si
autē dicat̄ q̄ illud corpus esset graue: sic nullū esset leue:
q̄d itēz est falsum. Si aut̄ esset leue: tunc nullū esset gra-
ue: q̄d itēz est falsum. p̄ntie patēt per hoc q̄ illud corpus
totū spatiū occuparet̄: 7 sic non p̄mitteret̄ secū aliq̄d aliud
corp^o. Si aut̄ diceret̄ q̄ vna ei^o pars eēt gn̄is: 7 alia leuis.
hoc nō valet. nā tunc illud corpus eēt cōpositū 7 non sim-
plex: nec etiā posset dici. quomō illud corpus deberet par-
tiri: 7 quā p̄portionē haberet pars grauis ad partē leuem
vel ad partē que nec est grauis nec leuis. ¶ Sc̄da 2^a. Nul-
lum est corpus infinitū cōpositū ex simplicibus immobile.
p̄bat̄. nā oē corpus cōpositū seu mixtū ex simplicibus est
mobile motu elēti vel elētoz: cui^o vel quoz q̄litates mo-
tiue dominant̄ in ipso: sicut ostēsuz est in p̄ma pte huius.
ergo nullū tale est immobile: nec etiā aliq̄d tale est infinitū:
q̄ vel esset cōpositū ex corporibus simplicib^o infinitis fm̄
multitudinē vel finitis. si infinitis: tunc alicuius rei nālis
essent p̄ncipia infinita: q̄d improbatū est primo p̄hysicoz
per Aristotelē contra Anaxagoram. ¶ Et cōfirmat̄. quia
sicut illa simplicia essent diuersa 7 naturarum sic eozū lo-
ca naturalia

ca naturalia etiā essent infinita. mō non est possibile loca sic esse infinita cū motus nāles simplices sint finiti: qz tres vt dicebat in p̄ma parte hui⁹. etiā si eēt loca infinita non eēt iter ea locus medius: nec etiā tunc eēt locus extremus: z sic nō esset sursum nec deorsum: sicut p̄us arguebat. nec pōt dici q̄ illud corpus infinitū sit cōpositū ex corporibus simplicib⁹ finitis s̄m multitudinē: qz hoc nō posset eē nisi vnū illoz corpōz simpliciu eēt infinitū. mō hoc est falsuz. 2^m q̄ dixit p̄ 3. p̄ntia p̄z per B: qz nunq̄ ex finitis s̄m magnitudinē z s̄m multitudinē resultat infinitū: z si sunt finita s̄m multitudinē: z debeant p̄stituere infinitū: opz ad minus q̄ vnū eoz sit infinitū s̄m magnitudinē. ¶ Probat etiā alr q̄ nō pōt dici q̄ vnū eoz sit infinitū: z alia finita: ex eo q̄ tūc illud vnū totū occuparet: z sic nō cōpateret secū alia: z etiā alia corrūperet. ¶ 3^a p̄. Nulluz est corpus infinitū immobile. p̄bat. oē corpus vel est simplex vel cōpositū ex simplicib⁹: si est simplex: sic est mobile p̄ p̄m p̄nez: si est cōpositū ex simplicibus adhuc est mobile per 2^m. 2° sicut nullū est incorporeū qn ipm sit motiuū: ita v̄ p̄portionalr nullū esse corporeū qn ipm sit mobile. ¶ 4^a p̄clo r̄nsalis ad qōnē. Nullū pōt esse corpus infinitū immobile. p̄bat: qz tale si p̄duceret inesse oporteret q̄ eēt simplex vl cōpositū: qd̄cūq̄ diceret ipm eēt mobile. Diceret tu nōne deus pōt facere vnū tale corp⁹: Dico q̄ nō. nā posito q̄ faceret vnū corpus q̄tūlibz magnū adhuc ipso facto nō eēt immobile: qz deus sicut ipm fecit sic pōt ipm mouere.

Ad rationes. ¶ Ad p̄m si vnū oppositū r̄c. dico q̄ nō: o3 de oppositis adiucē p̄uatiue q̄liter opponit̄ adiucē finitū mobile z ifi^m immobile. ¶ Ad 2^m extra celū de facto est spatiū infinitū. nego. s3 de B videbit̄ postea diffusius. ¶ Ad 3^m infinitū d̄z qd̄ totū occupat. p̄cedo. si occupat totū z v̄ez z imaginatū. mō hoc nego de mūdo. nā lz occupet totū spa^m v̄ez: nō tñ totū imaginatū vl imaginabile. nā lz eē mūdū nō sit aliq̄d spatius v̄ez: tñ bñ possum⁹ imaginari ibi aliq̄d eē. Et B de qōne.

Quod quidem igitur necesse quod circūferatur corpus finitum esse omne ex his palam zc.

Textu cōmēti. XXXV. Questio. VII.

Secundum p̄posito erat. vtrum possit eē aliq̄d corpus infinitū mobile circulariter. Et v̄ q̄ sic. mouens infinitū d̄z b̄e mobile infinitū: s3 p̄m mouens est infinitū. p̄z. s. p̄hys. ideo p̄m mobile sibi corrūdens debet esse infinitū. sed p̄m mobile est mobile motu circulari in eodē. s. p̄hys. qz ibidē dicit p̄m motū esse circularē z illū esse p̄m mobilis: ideo nō solū videt̄ eē pole: imo de facto videt̄ esse corpus infinituz mobile circulariter. maior p̄bat: qz si motor eēt infinitus z mobile finitū virtus mouētis excederet sine p̄portione vtutē mobilis. z p̄ p̄ns moueret ipm in nō tpe siue in istāti: qd̄ est ipole. ¶ 2°. in infinitū parū corpus est mobile circulariter: ideo v̄ q̄ etiā in infinitū magnū corpus sit mobile circulariter. z per p̄ns infinitū. p̄ntia v̄ tenere a simili. añs p̄bat: qz medietas celi est mobilis circulariter: z medietas medietatis eiusdē: z sic in infinitū descēdēdo. ¶ 3°. si ipole eēt esse corpus infinitū mobile circulariter hoc videt̄ eē: ideo q̄ infinita velocitas nō pōt eē in tēpore finito vt arguit Aristō. sed hoc est falsum. p̄bat sic. infinita tarditas pōt esse in tēpore finito: imo de facto est. ergo similr infinita velocitas pōt esse in tpe finito. p̄ntia v̄ tenere a simili. nā si v̄z esse q̄tū ad hoc de tarditate z velocitate. añs p̄bat. nā partes circūferētiales mole fabri mouent̄ aliq̄ tarditate: z aliq̄ versus cētrū i duplo tardi⁹: z alie adhuc versus cētrū in q̄druplo tardi⁹: z sic in infinitū. ideo de facto

in infinitū tarde mouet̄ aliqua pars. Et hoc in tpe finito.

Oppositum dicit Aristoteles.

In ista qōne. p̄mo p̄mittenda sunt duo. Sc̄do ponende sunt cōclusiones.

De primo sciendū est q̄ duplr dicit̄ impole: sc3 simplr z s̄m qd̄. Impole simplr dicit̄ qd̄ nec est nec pōt esse per aliquā potētiā siue nālē siue supnaturalē. v̄bi. g. sicut est p̄les deos eē. Sifr sicut est oppositū p̄mi p̄ncipy cōplexi. impole aut̄ s̄m qd̄ d̄z quod nō pōt esse per aliquā potētiā nālē: lz bene supnaturalē. v̄bi gr̄a. sicut q̄ celū gescat vel aliq̄d tale. ¶ 2° sciendū: q̄ infinitū corpus esse mobile circulariter pōt imaginari. Uno^o q̄ sit vnus orbis qui moueat̄ aliq̄ velocitate: z supra illuz sit vnus alius duplus ad p̄m qui moueat̄ in duplo tardius p̄mo. z deide sit vnus alius puta tertius duplus ad 2^m qui moueat̄ in duplo tardius 2°. z sic in infinitū. ascendēdo cōtinue s̄m p̄portionē duplā in q̄titate orbium z tarditate motus eozū. 2° mō q̄ sit vnus orbis q̄ moueat̄ velocitate finita: z sup illū sit duplus ad p̄m dupla velocitate motus: z sup illū sit duplus ad 2^m dupla velocitate motus ad velocitatē secūdi. z sic ascendēdo s̄m p̄portionē duplā in q̄titate orbū z in velocitate motu eozūdem. 3°. q̄ sit vnū corpus circularē z in infinitū p̄tensiuū v̄ndiqz mobile motu circulari recte: sicut si imaginaremur vltimū celū esse in infinitū p̄tensum: z cum hoc moueri circulariter.

Quantum ad 2^m sit p̄ 3. Infinitū corpus mobile circulariter p̄mo vel sc̄do mō nec est nec pōt esse nāliter. p̄bat: qz nō est aliq̄ potētiā nālīs que sic posset facere infinitos orbis vnū super aliū: nec etiam infiniti tales sunt: cū p̄batum sit in 2° meta^o: q̄ in eēntialr ordinatis nō p̄cedit̄ in infinitū quales eēt tales orbis sic ordinati. ¶ 2° p̄. Infinitū corp⁹ mobile circulariter p̄mo z sc̄do mō pōt esse supnaturalr. p̄bat. nā aliquātum corp⁹ mobile motu circulari pōt esse: imo de facto est. z dupluz ad illud mobile circulariter pōt esse per potētiā diuinā z quadruplū ad illud pōt esse etiā per potētiā diuinā. z sic v̄terius sine statu: iō infinitū corp⁹ circulariter mobile per potētiā diuinā pōt esse. añs qlibet catholicus habet cōcedere. p̄ntia p̄z. per expositionē huius termini infinitū tenti sine at̄hegorematicē in q̄titatibus p̄tinuis positā in p̄cedenti qōne. ¶ 3° p̄ est. q̄ infinitū corpus circulariter mobile. p̄mo vel sc̄do mō est impossibile q̄litercunqz accipiat̄ impole. nam si esset pole q̄ infiniti tales orbis de facto essent ipsi possent adiucē p̄tinuari: z sic fieret ex eis vnū infinitū circulariter mobile tertio mō: sed esse tale est impole simplr sicut statiz p̄babit̄. nec ista cōclusio tertia repugnat̄ p̄ni sc̄de: qz sc̄da que erat de poli erat vera in sensu in quo ponebat̄: sc3 in sensu diuiso. hec aut̄ tertia que est de impoli est etiā vera in sensu in quo ponit̄. s. in sensu cōposito. tales aut̄ sensus sūt sibi inuicē imp̄tinētes: sic q̄ nec vnus segtur ad aliū nec repugnat̄ ei. Istius etiā cōclusionis tertiē p̄batio latior videbit̄ in p̄tractatione quarti p̄posito. ¶ 4^a p̄. Si esset corpus infinitū circulariter motum. 3° mō ipm haberet cētrū: ista cōclo p̄bat p̄ diffinitionē motus circularis positā in p̄ma parte hui⁹. Dicebatur enim q̄ circulariter moueri est moueri circa cētrum: z hoc absqz participatione ascensus vel descensus: si talis motus circularis est simplex. ¶ 5^a p̄. Si esset corpus infinitum circulariter motum 3° modo ipsum nō haberet cētrum. p̄batur: qz cētrū corporis dicit̄ mediū illius corporis s̄m equedistantiā ad extremitates. mō in tali infinito nō essent extremitates: ideo nō esset tale mediū. vñ si eēt spatiū infinitū v̄ndequaqz qua rōne hīc Parisius eēt cētrū vel mediū illius eadē rōne in Romayel v̄bicūqz pla-

ceret signare esset centrū eiusdē. ¶ Sed iuxta hoc dubi-
tatur: qz dicit Aristoteles in 2° metaphy. qz infiniti si esset
quelibz pars esset media. 7 hic in p^o huius dicit qz nō. Ita
duo dicta possunt cōcordari distinguēdo de medio: qz me-
diū in aliquo p^otinuo dī vno^o negatiue: qz nō est extremū:
imo aliqd est vltra 7 aliqd citra: 7 sic q̄libet pars ifiniti si
esset: esset media. Alio^o dicitur medius positue per equedi-
stantiā ab extremis: 7 sic nō esset mediū corporis ifiniti.
Nec iste due p^ones: scilz 4^a 7 5^a cōtradiciunt: sicut nec iste.
Si tū pater est aliqs pater est: 7 si tū p^o est nullus p^o est.
Sunt enim due cōditionales vere: s3 bene cōcedit qz a^o
est impole. qm̄ ois p^opositio est impolis ad quā sequitur
p^opones cōtradictorie. Et ideo ex dictis bene cōcludit qz
impole est esse corpus ifinituz circulariter motum. Et ista
sit 6^a p^o: quā Aristo. multipl^r pbat in littera. primo sic. qz si
esset possibile esse corpus ifinitū circulariter motū: tunc
esset possibile in tēpore finito ptransiri spatiū ifinitū: cu-
ius oppositū ostēdit Aristo. 6° p^ophysi. p^ontia pbat. nā ima-
ginent^r due linee exentes a cētro illius corporis: circa qd
mouet^r versus circūferētiā eiusdē corporis causantes an-
gulum in cētro a quo egrediunt^r: inter illas duas lines sic
imaginas cadit spatiū ifinitū: tunc illud spatiū ifinitū
sic imaginatū ptransit^r ab vna illaz lineaz in tēpore fini-
to: postqz totale corpus facit vnā circuitiōnez in tēpore fi-
nito. ¶ Juxta istā rōnē dubitat. nā videt^r p^o qz spatiū iter-
ceptū inter illas duas lines esset finitū: qd pbat: qz esset
terminatū illis duabus lineis. ¶ Et cōfirmat^r hoc. nā po-
sito qz qm̄ ille linee icipiunt egredi a cētro cōstituant triā-
gulū cū linea tertia q̄ vna cū illis recedat a cētro q̄ tertia
in recedēdo sic crescat qz p^otinue maneat sup^r illis duabus
lineis cū qbus cōstituit triangulū: tunc qm̄ ille linee p^o ifini-
tū recesserunt a cētro iter eas cadit spatiū: sed p^obo qz fini-
tū: qz figuratū figura triāgulari. ¶ Scdo videt^r. qz si esset
tale corp^o ifinitū nō ptransiret ppter B spatiū ifinitū re-
cte: sicut si mūdus totalis moueret^r: nō ppter hoc ptransi-
ret aliqd spatiū saltē aliud a mūdo: qz mūdus nō occupat
aliqd spatiū distinctū a seipso: nisi tūc velimus ponere lo-
cū esse vnā dimēsiōnē separatā: qd iprobatū est ab Aristo.
4° p^ophysi. ¶ Scilr deus posset destruere oēm locū hu-
ius lapidis: 7 adhuc mouere hūc lapidē: 7 sic ille lapis mo-
ueret^r sine loco 7 spatio. sic videt^r in p^oposito: qz si eēt cor-
pus ifinitū circularē ipm posset moueri circulariter absqz
hoc qz ptransiret aliqd spatiū: 7 sic in tēpore finito nō opz
ptransiri spatiū ifinitū nec etiā finitū. ¶ Tertio videt^r.
qz dicta rō sic posset ipediri: qz diceret aduersari^o qz illud
corp^o ifinitū circulariter mobile nō faceret aliquā circui-
tionē pfectā in tēpore finito: sed bñ in tēpore ifinito: 7 sic
nō oporteret vnā de dictis lineis imaginatā in tēpore fini-
to ptransire spatiū ifinitū. ¶ Ad ista. Ad p^o bene cōce-
do. qz si esset tale corpus ifinitū circulariter motuz: 7 in eo
essent imagine tales due linee infinite egrediētes a cen-
tro qz inter eas interciperet^r spatiū finitū: sed etiā cū hoc in-
ter eas interciperet^r spatiū ifinitū: ex quo ille linee conti-
nue vadunt elongādo: 7 sunt ifinite: 7 qz inter illas lines
spatiū totale interceptū esse finitū: 7 idē esse ifinituz repu-
gnant adinuicē: 7 sequunt^r ambo ad esse corp^o ifinitū cir-
culariter motū: cōcludo qz esse tale corpus ifinitū est im-
pole postqz ad ipsum sequunt^r cōtradictoria. Et cōsimili-
ter respōdeat ad cōfirmationem. ¶ Ad 2^m respondeo qz
Aristoteles in dicta ratione nō supponit qz tale spatiū sit:
sed qz nō repugnat imaginationi: 7 ex hoc tunc cuz hoc qz
est corpus ifinitū circulariter motū infert vnum qd repu-
gnat imaginationi. s. qz spatiū ifinitū ptransiretur in
tempore finito. Et ex hoc cōcludit qz esse corpus ifinituz
circulariter motū est impole 7 imaginationi repugnans,

nam quādoctm^{qz} ex duobus quorum vnum nō repugnat
imaginationi infertur vnū repugnans imaginationi: tunc
alterum illozum duozum etiā imaginationi repugnat.
¶ Ad 3^m dico. qz illa obiectio non valet: qz talis linea in-
finita imaginata vel in tempore finito describit aliquem
angulum circa cētrum vel non. si non: tunc non mouetur.
7 sic nec illud corpus ifinituz mouetur. si autē describit
aliquem angulum: tunc sicut deductū est: sequitur dictam
lineam in tēpore finito ptransire spatiū ifinituz ima-
ginatum: 7 sic tale incōueniens sequit^r ad dictaz cōclusio-
nem: siue illud corpus ifinitū circulariter mobile ponat^r
tur complere vnā circuitiōnem in tempore finito: siue
in tempore ifinito. ¶ Secūdo. si esset possibile esse tale
corpus ifinituz circulariter motum sequeret^r qz spatiū
pedale ptransiret^r in non tempore siue in instanti: quod
est falsum. probatio cōsequentie. nam ponatur qz a centro
talis corporis protrahatur in ifinituz linea. a. b. que cum
illo corpore moto circūuoluitur: 7 extra centrū imagine-
tur vna linea ifinita quiescēs: que sit. c. d. 7 sit equedistans
siue parallela linee. a. b. 7 spatiū inter eas pedale in lati-
tudine: 7 moueat^r linea. a. b. versus lineam. c. d. tunc sequi-
tur impossibile: scilicet qz spatiū pedale ptransit^r in nō
tempore siue in instati. probatur: quia in principio motus
vex est dicere qz linea. a. b. fm se totam 7 fm quamlibet
sui partem distat pedaliter a linea. c. d. 7 immediate post
hoc non distabit: sed concurret cum ea 7 interfecabit eaz:
cum nunc sit equedistans ei: 7 imediate post hoc non erit
equedistans ei: 7 cum necesse sit lines non equedistantes
siue non parallelas concurrere si in ifinituz protrahan-
tur: 7 sic cum nunc dicte linee distat pedaliter: 7 imedia-
te post concurrunt: ideo sine tempore medio 7 diuisibili
ptransitum est spatiū pedale 7 per motum continuū:
quod est impossibile. ¶ Juxta dictaz imaginationem se-
quitur qz ita cito linea. a. b. concurret cum linea. e. f. multū
ab ea distante: sicut cum linea. c. d. soluz distante ab ea pe-
daliter. Et sic ita cito ptransiret spatiū magnum: sicut
paruum vel sicut paruz partem eius. probatio consequē-
tie. quia cum dictis duabus lineis. a. b. 7 c. d. imaginetur
tertia linea: scilicet. e. f. etiam equedistans linee. a. b. multo
plus tamen distans ab ea qz. c. d. tunc in instanti in quo. a.
b. incipit moueri versus. c. d. 7 versus. e. f. verum est dice-
re qz. a. b. est equedistans linee. c. d. 7 etiam linee. e. f. 7 im-
mediate post non erit alicui earum equedistans: 7 cū oēs
tres dicte linee sint infinite: sequitur per diffinitionem li-
nearum inequedistantium siue non equedistantiū: qz im-
mediate post instans datum linea. a. b. concurret cū linea
c. d. 7 etiaz concurret cum linea. e. f. cum imediate post in-
stans datū erit equedistans vtrinqz: 7 sic dicta linea. a. b.
ita cito ptransibit spatiū magnum interceptum inter
ipsam 7 lineam. e. f. sicut spatiū paruum interceptuz in-
ter ipsaz 7 lineam. c. d. ¶ Juxta idem sequit^r qz linea. a. b.
ita cito interfecaret lineam. c. d. sicut eam tangeret: qd est
inconueniens. probatio consequētie: quia ita cito concur-
rit cum linea. c. d. sicut concurret cum linea. e. f. sicut iam
ostendebat^r: sed non potest cōcurrere cuz linea. e. f. nisi in-
terfecet lineam. c. d. Ideo ita cito sicut cōcurrat cum linea
c. d. interfecat eam: 7 ex hoc tunc vltius sequit^r qz linea
a. b. imediate post instans: in quo incipit moueri ptransi-
sibit spatiū ifinitum: quod iterum est inconueniens 7
imaginationi repugnans. probatio consequētie. quia im-
mediate post illud instans interfecabit lineam. c. d. sicut iaz
ostendebat^r: sed non potest ipsaz interfecare nisi ptransi-
suerit spatiū ifinitū imaginatum versus circūferen-
tiam dicti corporis. ¶ Tertio arguitur ad dictaz conclu-
sionem sic. Quāvis linea circa centrū circūuoluta descri-
bit^r circulum

bit circulum. s. maiorē maior: et minorē minor. Ideo infi-
nita linea circa centrū mota describeret circulū infinitū: et
hoc est impossibile: cum de rōne circuli et cuiuslibet figure sit
esse terminatum: quod patet per diffinitionem figure po-
sitam in principio geometrie: figura est que termino vel
terminis clauditur. vnde non posset dici cuius figure esset
infinitum: ex quo cōcluditur quod impossibile est et imagina-
tioni repugnans esse corpus infinitum.

Tunc ad rōnes. Ad primā potest dici quod virtus infinita li-
bera potest bene mouere mobile finitū finita ve-
locitate: quia non mouet quātūcūq; potest: sed quātū vult: et ideo
non oportet si sit potentia motiua infinita. quod ergo sit mobile sibi
correspondens infinitum. Ad secundam concedo assensum: sed nego
propter rationem. ratio negationis consequentia est: quia diminutio con-
tinui bene vadit in infinitū: sed non augmentatio. Consi-
mili modo respondeatur ad tertiam: quia tarditas est diminu-
tio motus. velocitas autem augmentatio: et ideo licet tarditas
possit ire in infinitum: non tamen velocitas.

Sed adhuc neque quod ad mediū: neque quod a me-
dio fertur infinitū erit etc. Textu cōmeti quadra-
gesimi quarti.

Questio. VIII.

Tertium propositum erat. vtrum pos-
sit esse aliquod corpus infinitū
mobile motu recto. probatur quod sic. quia ignis de
sui natura mobilis est motu recto: et si esset infini-
tus non minus esset mobilis motu recto: quia
adhuc habet naturam ignis: sed potest esse ignis infi-
nitus. ergo potest esse mobile infinitum motu recto.

Assumptum probatur auctore Aristotele. scilicet de aia dicitur: ignem esse
augmentabilem in infinitum si apponatur combustibile. Etiam cō-
firmatur hoc: quia deus potest facere ignem pedales. 10. pedum. 100.
pedum. et sic sine statu. ergo posset facere ignem infinitum. Etiam
cōfirmatur quod non tamen ignem finitum posset deus facere quoniam pos-
set maiorem facere: et hoc sequitur cum dicitur quod infinitum ignem deus
potest facere. propter hoc ex eo: quia infinitum sic exponitur per aliquantum
et non tamen quin maius. Secundo. natura si non potest esse tale corpus infi-
nitum mobile motu recto: hoc esset propter hoc quod illud corpus
haberet gravitatem vel leuitatem infinitam: quod Aristoteles reputat impossi-
bile. probatur quod hoc non oporteret: quia posset esse tale corpus: et ha-
bere adhuc gravitatem vel leuitatem finitam: quod ostendo sic. nam
capiatur vna certa latitudo gravitatis finitae: et illius pars pri-
ma proportionalis sit in vna parte pedali illius corporis infini-
ti. et secunda pars proportionalis eiusdem sit in alia parte pedali illius
corporis infini-
ti: et sic ultra: tunc illud corpus infinitum erit graue: quia
habet gravitatem: et tamen finitam ex eo quod gravitas vnius libe-
re sola est extensa per illud totale corpus infinitum. Tertio. natura licet non cō-
tingat esse corpus infinitum mobile motu circulari sicut est dictum
in alia questione: quia non cōtingit imaginari lineam infinitam circula-
rem: non tamen sic videtur esse de corpore infinito recto: quia bene
cōtingit imaginari lineam rectam infinitam: et ideo videtur quod est
bene cōtingat imaginari mobile infinitum motu recto per
illam lineam rectam infinitam imaginatam.

Oppositum vult Aristoteles in littera: et ad hoc plures
ponit rationes.

Ad istam questionem breuiter ponitur vnicā rōne: quod non
potest esse corpus infinitum mobile motu
recto. Istam rōnem Aristoteles probat in littera multipliciter.
Primo sic ex parte locorum: quia si esset tale mobile infinitum oportet
retineri ipsum habere locum infinitum: sed hoc est impossibile: quia nullus lo-
cus est infinitus: quod patet per diffinitionem loci qua dicitur locus est ter-
minus corporis continens. probatur propterea: quia omne corpus mobi-
le localiter debet habere locum saltē vix vel imaginabilem: quia
deus posset mouere totale mundum motu recto: sicut dicit
articulus Parisiensis: et si deus ipsum taliter moueret non mo-

ueret ipsum in spatio vero: sed imaginabili vel imaginato: et
cuius locus alicuius corporis non possit esse minor illo corpore
cui debeat continere ipsum: oportet si esset corpus infinitum mobile mo-
tu recto quod haberet locum infinitum. Secundo. si esset corpus infini-
tum mobile motu recto oportet dare duo loca extra in-
finitum quorum quilibet esset infinitus: et hoc est impossibile: quia vnus lo-
cus infinitus occuparet omne spatium imaginabile. et propterea
non permitteret extra se alium locum. propterea probatur: quia mobile mo-
tu recto moueretur de vno loco a quo exiit ad alium locum in
quem intrat. Ideo si corpus infinitum moueretur motu recto ipsum
permittit esse in vno loco infinito et exiit ad alium locum
extra illum permittit. Tertio. tale corpus infinitum si esset vel esset
in loco sibi naturali vel violento. Si dicatur permittit: tunc non posset
ab illo loco remoueri nisi per motorem qui esset maioris po-
tentie quam illud infinitum esset resistere ex eo quod potentia mouē-
tis debet excedere resistentiam moti. Sed illa resistentia cum
esset infinita nulla potentia motiua posset esse maior: et sic il-
lud corpus per nullam potentiam posset remoueri a suo loco na-
turali. et per propterea non esset mobile motu recto. Si autem dicatur
secundo. s. quod illud corpus sit in loco sibi in naturali seu violento:
hoc est impossibile ex eo quod nulla esset potentia que per violentiam
posset illud corpus tenere in illo loco sibi violento: cum nulla
esset potentia maior quam esset potentia illius corporis infiniti: postquam
potentia illius corporis infiniti esset infinita. infinito autem nihil est maius
neque finitum sicut notum est de se: nec infinitum sicut postea vi-
debitur. Quarto arguitur ad eandem rōnem ex parte gravita-
tis vel leuitatis: quia si esset corpus infinitum: et hoc esset graue: seque-
retur quod esset gravitas infinita. propterea est impossibile. ergo et assensum. propterea
probatur: quia in maiori corpore est maior virtus. ideo in corpo-
re infinito esset virtus infinita. ideo si esset aliquod corpus infinitum
et esset graue haberet gravitatem infinitam. falsitas propterea probatur:
quia si haberet gravitatem infinitam: tunc moueretur in non tem-
pore: sed hoc est impossibile. propterea patet ex hoc quod aliquanta gra-
uitas mouet in aliquo tempore: et ceteris paribus maior gravitas
mouet in breuiori tempore. ergo si esset gravitas infinita moue-
ret in non tempore. Sed diceretur quod si esset talis infinita gravitas il-
la non moueretur: sed instataneae mutaret. modo licet impossibile
sit motum esse instataneum: tamen non est impossibile mutationem esse in-
stantaneam. Breuiter istud magis videtur nostrum propositum
cōfirmare quam destruere: quia iuxta illud conceditur quod si esset gra-
uitas infinita vel infinitum haberet gravitatem infinitam non esset
mobile: sed bene mutabile: et hoc sufficit nobis pro cōclu-
sione nostra qua dicitur quod non est possibile esse finitum mobi-
le motu recto: bene dicimus mobile et non mutabile. Ad-
huc iuxta vltimam rōnem aliquis dubitaret vel obiceret ne-
gando consequentiam qua arguebatur si esset corpus graue in-
finitum haberet infinitam gravitatem. nam sicut arguebatur se-
cundo ad questionem si illud corpus esset difforme in graui-
tate secundum suas partes non oporteret in eo esse gravitatem infini-
tam: licet hoc bene oporteret si esset vniiformiter graue per to-
tum. Breuiter istud non valet: quia tale corpus infinitum mo-
bile motu recto si esset oporteret quod esset simplex vel mixtum:
et siue esset simplex siue mixtum non esset in eo tanta difformitas
in gravitate quoniam totalis eius gravitas esset infinita.

Ad rationes. Quando dicitur ignis est augmentabilis in
infinitum: dico quod non: et quoniam Aristoteles dicit
hoc dico quod dicit hoc cōditionaliter: et illa cōditio est impos-
sibilis: quia dicit si apponeretur sibi infinitum combustibile. mo-
do hoc est impossibile: quia ex quo non est infinitum combustibile
non est possibile hoc igni ministrari. Ad cōfirmatio-
nes sequentes videbitur in sequenti questione in qua pertractabitur
vtrum possibile sit aliqua magnitudines esse infinitam siue
hoc sit naturaliter siue per potentiam diuinam: et ibidem etiam
videbitur de hoc de quo tangitur in tertia ratione. s. vtrum
repugnet imaginationi esse magnitudinem rectam infinitam.

Ad scđam soluta est in soluendo obiectionem: secundo factam iuxta quartā rōnem. Et sic est finis questionis.

Si igitur neq; sphaera: neq; tetragonum: neq; circulus est infinitus &c. Textu cōmentī trigesimi noni.

Questio. IX.

Quartum ppositoz erat. vtrū aliq̄ magnitudo: siue corpea: siue linearis: siue superficialis sit vel possit esse infinita. Uidef p̄ q̄ sic. nā pole est q̄ in p̄ma pte pportionali alicui⁹ hore de⁹ creet vnū lapidē pedale: & silr pole est q̄ in scđa creet vnū lapidē pedalez ad p̄m: & silr q̄ in tertia: & sic vltra de alyz p̄tib⁹ pportionalib⁹ hore. ponať q̄ in qualibet pte pportionali alicui⁹ hore de⁹ sic faciat in fine hore: aggregatū ex oib⁹ illis lapidib⁹ erit ifi⁹. ideo pole est q̄ aliq̄ magnitudo corpea sit infinita. ¶ Scđo. nā possibile est q̄ scđa pars pportionalis alicui⁹ corpis pedalis rarefiat & extēdat ad equalitatē p̄me: & ita de 3^a & 4^a & sic de alyz: & saltē hoc est pole per po^m diuinā: & si sic fieret in fine illius hore illud eēt ifi⁹. ¶ Tertio. pbat q̄ de facto corpus bipedale est ifi⁹: qz illud est infinitū qđ est cōpositū ex infinitis p̄tib⁹: quaz quelibet est tāta sicut aliqua certa data: sed sic est de corpe bipedali: qz in ipso sunt infinita puncta: a quozū quolibet ad aliud est corpus pedale. ¶ Quarto. magnitudo est augmētabilis in ifi⁹. q̄ v̄ q̄ sit possibile eē magnitudinē infinitā. cū entz est aucta in ifi⁹ v̄ esse infinita. añs pbat: qz sint. a. & b. due magnitudines corpeae: & id qđ diuidit a. b. addat ad. a. tūc si. b. ē diuisibile in ifi⁹. q̄. a. est augmētabile in ifi⁹. q̄ nā v̄ tenere ex eo qđ per idē p̄ cuius ablationē. b. diminiuit. a. augmētāt: & qz. b. per eius diuisionē diminiuit ad subduplū & ad subtriplū: & sic in ifi⁹: videť q̄. a. augeat ad duplū & ad triplū: & sic in ifi⁹. ¶ Quinto. aliqđ de facto est corp⁹ tantū q̄tū eēt corpus ex infinitis corporib⁹ nō cōcantib⁹ cōpositū quozū qđlibet est tātū sicut aliqđ certū datuz. q̄ de facto est aliqđ corpus ifi⁹. Cōsequētia tenet ex eo: qz tale corp⁹ ex talib⁹ ifinitis cōpositū eēt ifinituz. Assumptū pbat. nā posito q̄ eēt ifinita corpora quozū qđlibet eēt sicut vnū ouuz: tunc p̄bo q̄ ex oibus illis omni rarefactioe & cōdensatioe amota pōt fieri vnū corpus finituz tante forme sicut est caput meū: vel aliqđ tale. Nam sint talia corpora flexibilia: & sit ad imaginationē q̄ in p̄ma pte pportionali alicui⁹ hore vnū eoz fiat latuz & circūflexat vni de illis: & tūc claz est q̄ illud circūflexū est finite spissum: capiat in scđa pte pportionali eiusdē hore vnū aliud & circūflexat aggregato ex p̄mo & scđo: tūc corp⁹ scđo circūflexū est minus spissum q̄ corp⁹ p̄mo circūflexū pp hoc q̄ circūflexit maior. deinde in tertia pte pportionali eiusdē hore: capiat iterum vnū de illis corporib⁹ & circūflexat aggregato ex p̄tib⁹: tunc itez corpus tertio circūflexū est minus spissuz q̄ corpus scđo circūflexū: & cōtinuet h̄ vltra p̄ singulas ptes pportionales alicui⁹ hore: in fine hore sunt infinita corpora sic circūflexa: q̄ p̄ circūflexū est spissius scđo: & scđo circūflexuz est spissius tertio: & sic vltra. q̄ v̄ q̄ totalis spissitudo ex his aggregata sit finita postq̄ spississimum iter oia corpora sic circūflexa est finite spissuz recte sicut aliqđ corpus est finitū: cui⁹ p̄ma pars pportionalis est maior 2^a & 3^a. & sic vltra pp h̄ q̄ iter tales ifinitas ptes maxima est finita. sic q̄ v̄ eē pbatū q̄ ex ifinitis corporib⁹ equalibus nō cōcantib⁹ siue rarefactioe & cōdensatioe factū sit vnū corp⁹ finitū. ¶ Et deide pbat q̄ aliq̄ magnitudo superficialis est infinita. pbat: qz angulus rect⁹ est magnitudo superficialis: & est ifinit⁹. q̄ r̄c. assumptū pbat: qz angulus rectus componitur ex ifinitis angulis acutis rectilineis nō

cōcantib⁹ quozū qlibet est maior angulo cōtingētie certo dato qđ p̄: ex 3° geometrie. illud aut qđ cōponit ex ifinitis nō cōcantib⁹ maiorib⁹ aliquo certo dato. v̄ eē ifi⁹. ¶ Deinde pbat q̄ aliq̄ magnitudo linearis sit infinita. p̄ h̄ de linea gyratiua q̄ cōponit ex ifinitis gyris: quaz q̄z gyrat vnā pte pportio^{is} corpis colūnaris spissitudis vni⁹ pedis.

Oppositum vult Aristoteles.

In ista qōne erunt duo articuli. p̄im⁹ erit. vtrū de facto sit aliqua magnitudo ifinita. Secundus erit. vtrū possit eē magnitudo infinita.

De primo sit p̄clo p̄. Nō est aliq̄ magnitudo corpea ifinita. pbat: qz illa eēt mobilis vel imobilis: nō pōt dici q̄ imobilis: sicut p̄us pbatū est: nec pōt dici q̄ mobilis: qz vel circulariter vel motu recto sicut p̄us ostēsus est. q̄ r̄c. ¶ 2^a q̄ est. Infinita magnitudo est. p̄z taz de linea gyratiua q̄ de superficie gyratiua q̄ de corpe gyratiuo corpis colūnaris. nā aliq̄ linea gyratiua est & q̄tūlibet maior gyratiua linea est. v̄n̄ gyra cōposita ex gyra p̄ & scđe p̄tis pportio^{is} colūne cui⁹ diameter spissitudinis est pedalis: dupla est ad gyrā p̄me p̄tis pportionalis: & gyra cōposita ex p̄ & 3^a gyris tripla est ad eādē: & sic vltra. silr mō est de superficie gyratiua q̄tū ad lōgitudinē cōtenta iter duas lineas gyratiuas. silr mō est de corpe gyratiuo: & h̄ quātū ad lōgitudinē intercepto inter 4° superficies gyratiuas. ¶ 3^a q̄ nulla magnitudo est ifi⁹. pbat: qz si aliq̄ magni⁹ eēt ifinita: maxie v̄ esse linea vel superficies gyratiua vel corp⁹ gyratiuū: s̄ h̄ nō. nā si aliq̄ linea gyratiua eēt ifi⁹: vel illa gyraret oēs ptes pportio^{is} corpis colūnaris: vel terminaret citra terminū colūne: nō pōt dici p̄m ex eo q̄ nulle ptes sunt oēs ptes pportio^{is} colūne. & p̄ q̄ n̄s nulla ē gyra gyrās oēs. & p̄ q̄ n̄s nulla gyra gyrās oēs ē ifi⁹: nec pōt dici 2^m ex eo q̄ qlibet talis ē finita.

De secundo sit p̄. nō est pole aliqua magnitudinē circularē eē ifinitā: imo h̄ impli^{cat} cōditionē. pbat. nāz data aliq̄ magnitudinē circulari ifinita ipa est figurata: qz circularis: & vltra ipsa est figurata. q̄ termino vel terminis clausa. p̄z hoc ex eo q̄ figura est que termino vel terminis claudit ex p̄n^o geometrie: & vltra. ipsa est termino vel terminis clausa. q̄ est finita. nō q̄ ifinita. scđo. nā dato opposito p̄clonis sit aliq̄s circulus ifinitus in cui⁹ circūferētia signent duo p̄cta. a. b. a q̄b^o trahant due linee. s. a. c. & b. c. cōcurrētes & faciētes angulū in cētro. c. illius circuli: quo posito sequitur aliq̄ angulū recti lineū eē acutissimū: sed h̄ est falsum. q̄ nā pbat: qz si ab. a. & b. p̄ctis traherent due linee q̄ p̄currerēt parū remote a punctis. a. & b. ille linee causarēt angulū aliqua^r acutū: & si cōcurrerēt remotius ab. a. & b. causarēt angulū acutiore. q̄ si remotissime carent angulū acutissimū: s̄ cū cōcurrūt in p̄cto. c. cōcurrūt remotissime a p̄ctis. a. & b. & ex quo intercipiūt spatiū ifinituz iter. c. ex vna pte & a. & b. ex alia: sequit angulū. c. rectilineū eē acutissimū: qđ erat p̄badū: falsitas q̄ntis pbat: qz vel latera illi⁹ anguli distaret vel nō. si distaret & nō distaret idiuisibili: sequit q̄ ista latera eēt possent p̄p̄inquoza: sed tunc carent angulū acutiore. & p̄ q̄ n̄s angulus datus nō erat acutissimus. si autē latera nō distarent: tūc vnū iaceret supra aliud: & tūc nō facerēt anguluz: & per q̄ n̄s nō angulū acutissimū. ¶ 3° ad idē. nā si possibile eēt aliqua magnitudinē circularē eē ifinitā sequeret q̄ eēt pole duas lineas nō equedistates versus eādē pte trahi per ifi^m spatiū anteq̄ cōcurrerēt: h̄ est falsuz & h̄ diffinitionē lineaz nō equedistantiū. pbat q̄ nā: qz si traherentur ab. a. & b. punctis signatis in circūferētia circuli ifiniti due linee recte in centro. c. illius circuli: ille linee eēt non equedistantes: & traherent per aliquantum spatiū anteq̄

concurrerent: et per quadruplum spatium ad idem antequam concurrerent: et per quatuorlibet maius spatium. quod traheret per spatium infinitum antequam concurrerent. prima nota est de se. ante probatur ex eo quod iter. c. ex una parte: a. et b. puncta ex alia iterum pitur spatium infinitum. ¶ Quarto. si esset aliqua magnitudo circularis infinita sequeretur quod eiusdem circuli essent plura centra: quod est contra tertium geometrie. probatur prima: quia in tali circulo plura puncta assignari puncta a quibus ducte linee ad circumferentiam non essent inaequales: omnes enim essent infinite: sed unum infinitum non est inaequale alteri. modo ille punctus est centrum circuli a quo omnes linee ad circumferentiam ducte non essent inaequales: et talis circulus infinitus si esset sic se haberet quod ubique esset eius centrum: et circumferentia eius nusquam. unde non magis centrum eius assignaretur. ¶ Parisius quod in Roma: sic prius dicebat. ¶ Quinto ad idem. nam sit aliquis circulus infinitus per adversarium: et signentur sicut prius duo puncta in eius circumferentia. s. a. et b. et trahatur linea recta ab. a. ad. b. per modum chordae: tunc queritur utrum chorda distat ab arcu vel non. si dicatur quod non: hoc est falsum: quia tunc chorda et arcus essent una linea. si autem dicatur quod distent et non distantia indivisibili cum nulla talis sit. quod distantia divisibili: et cum possit dari circulus finitus in quo iter tatur arcum et tatur chorda cadit equalis distantia: sequitur circulus infinitum esse equaliter circulo finito: quod est falsum. ¶ Sexto ad idem. si pole esset aliquod circumferentia esse infinitum: sequitur quod eius diameter esset finita. hoc est falsum. prima nota est de se: falsitas primis probatur. nam sit illa diameter iter. a. et b. puncta sibi invicem opposita in circumferentia illius circuli: et incipiat moveri ab. a. puncto versus. b. sic quod in prima parte proportionali alicuius horae praesentat pedale: et in secunda tamen: et sic ultra: et plato incipiat moveri a. b. versus. a. super eadem diametro equali velocitate sicut solem. tunc claretur quod solem. et plato sibi obviabunt super illam diametrum: et non in instanti terminante exclusive illam horam. nam tunc quilibet eorum esset super unum terminum illius diametri ad quem movebantur: puta solem. super. b. et plato super. a. quod obviabunt sibi in aliquo instanti intrinseco illius horae: sed in quolibet instanti intrinseco illius horae. a. quolibet eorum praesentat est solus finitus: et cum duo finita non constituentur infinitum: sequitur quod illa duo spatia ab eis praesentata non constituentur diametrum infinitum: et cum illa duo spatia sint due semidiametri illius circuli infiniti: sequitur totalem diametrum illius circuli esse infinitum: quod erat probandum. ¶ Per istas rationes ultra potest probari quod non est pole aliqua magnitudinem rectam esse infinitam clausam iter duos terminos. ¶ Secunda conclusio. non est pole esse aliqua magnitudinem quadratam infinitam. probatur per primam rationem et ultimam poris conclusionis. ¶ Tertia conclusio. non est pole esse aliquod corpus infinitum. probatur per primam rationem prime conclusionis. ¶ Quarta conclusio. non est pole quod aliqua magnitudo sit infinita siue naturaliter siue supernaturaliter. probatur. nam si sic: hoc maxime videretur esse per potentiam divinam isto modo sicut aliqui credunt demerare possibilitatem infiniti quod deus in qualibet parte proportionali alicuius horae crearet aliquod lapidem pedalem: et quod in fine horae illi simul coniuncti constituerent infinitum. ¶ Sed probatur quod hoc est impossibile: pro quo suppono quod non est possibile esse ultimam partem proportionalem alicuius continui: tunc arguo sic. nam si est pole quod in qualibet parte proportionali deus faciat unum lapidem pedalem. faciat quod in prima parte proportionali alicuius horae lapidem pedalem tangente. a. punctum manente fixum. deinde in secunda parte proportionali eiusdem horae remoueat illum lapidem ab. a. puncto per spatium pedalem: et faciat iter ipsum a. punctum secundum lapidem pedalem. deinde in tertia parte eiusdem horae remoueat aggregatum ex illis duobus lapidibus pedibus. iterum ab. a. puncto manente fixo per spatium pedalem: et creet tertium lapidem pedalem inter illud aggregatum a. punctum. deinde in quarta parte proportionali eiusdem horae remoueat iterum aggregatum ex illis tribus lapidibus pedibus ab. a. puncto per spatium pedalem in quo creet

quartum lapidem pedalem: et hoc continuet per alias partes proportionales illius horae usque ad finem eiusdem si est pole: tunc claretur est quod in fine horae aliquis lapis pedalis tanget. a. punctum manente fixum. quod ille lapis erat ultimus in creatione infinitorum lapidum creatorum secundum infinitas partes proportionales horae: sed cum per casum cuiuslibet lapidum creationi corruideat una pars proportionalis horae: sequitur quod lapidum ultimo creato. s. tangente. a. punctum in fine horae corruidet una pars proportionalis horae que est ultima iter omnes sicut ille lapis est ultimus iter omnes lapides creatos: et cum tempus sit de numero continuo: sequitur quod est ultimum partem proportionalem alicuius continui: quod est contra suppositiones. ¶ Juxta istam rationem pono aliquas propositiones: quarum prima est ista: quod non est possibile quod in qualibet parte proportionali alicuius horae deus faciat unum lapidem pedalem sicut iam probatur est: sed tamen bene sit possibile quod in qualibet parte proportionali alicuius horae deus faciat lapidem. nam bene possibile est quod deus in una hora successive continue faciat unum lapidem: ita quod in fine horae lapis factus a deo totalis sit pedalis: tunc cum quolibet pars lapidis sit lapis: sequitur quod in qualibet parte proportionali horae illius deus fecit lapidem: quia fecit partem lapidis. ¶ Secunda propositio: quod non sit possibile quod in qualibet parte proportionali alicuius horae deus faciat unum lapidem pedalem: tamen in qualibet parte proportionali alicuius horae deus potest facere unum lapidem pedalem. probatur: quia in prima potest facere unum lapidem pedalem: et in secunda potest facere unum lapidem pedalem: nec est dare instantiam de aliqua. quod in qualibet potest facere unum lapidem pedalem. ¶ Et si arguatur. in qualibet potest facere unum lapidem pedalem. ergo possibile est quod in qualibet faciat unum lapidem pedalem. neganda est consequentia. ex eo quod arguitur a sensu diuiso vero ad sensum compositum falsum. unde sequitur: quolibet parte istius ponderis solem. potest portare. ergo possibile est quod quolibet partem istius ponderis solem. portet. unde sit. a. unum pondus equale in gravitate cum potentia solem. tunc clarum est quod quolibet partem. a. ponderis solem. potest portare: et tamen non potest quolibet partem. a. ponderis portare: quia tunc. a. pondus posset portare: quod est falsum: quia fieret actio a proportione equalitatis. ¶ Tertia propositio iuxta dictam rationem. aliqua propositio vniuersalis est impossibilis cuius quolibet singularis est possibilis: et quolibet cuiuslibet eorum compossibilis. patet hoc. nam hec est impossibilis in qualibet parte proportionali alicuius horae deus faciat unum lapidem pedalem: et tamen quolibet singularis eius est possibilis: quia non est reperire aliquam quin sit possibilis: etiam quolibet earum cuiuslibet alteri earum est compossibilis: quia non est reperire aliquas quin sint compossibiles. unde secunda est compossibilis primo et tertia illis duabus: et quarta et quinta: et sic ulterius. ¶ Sed diceretur: ex quo omnium singularium alicuius vniuersalis possibilitas et compossibilitas non sufficit ad possibilitatem vniuersalem. quod ergo sufficit ad possibilitatem eius: dico quod requiritur et sufficit quod omnes singulares simul esse veras sit possibile. id est quod hec sit possibilis: omnes eius singulares simul sunt vere: et conformiter dicatur de possibilitate propositionis copulatiue. ¶ Sed diceretur. probatur ergo quod hec sit possibilis in qualibet parte proportionali alicuius horae deus faciet unum lapidem pedalem: cuius tamen oppositum dictum est. probatur. nam primam eius singularem esse veram esse possibile: et secundam eius singularem esse veram esse possibile: et non est aliqua eius singularis quin ipsam esse veram sit possibile. quod omnes eius singulares esse veras esse possibile: et si sic ipsa est possibilis. ¶ Respondeo. concedo totum antecedens et nego primam. unde consequens omnino est impertinens antecedenti. unde si consequentia valeret secundum quam creditur argui inductiue primis deberet esse una propositio vniuersalis: sed hoc non: ex quo est una propositio composita de possibili. unde ista

omnes eius singulares esse veras est possibile: est ita motum vniuersalis sicut ista. omnē hoies esse animal est possibile. mō sicut scitis talis nō est vniuersalis: sed indefinita sicut diffuse declarauī in logica. ¶ Secūdo argū ad 4^m conclusionē si eēt pole q̄ esset aliqua magnitudo ifinita: tunc esset pole q̄ aliqd corpus opacū obyceret alicui corpori luminoso: et tñ nō faceret vmbra: qd̄ videt̄ eē falsū. p̄bat̄ p̄na. nā sit per aduersariū vnū corpus luminosum infi^m: et obyciat̄ sibi vnū corp^o quadratū pedale. p̄bo q̄ nō facit vmbra pro quo suppono q̄ ql̄bet ille punctus medij illuminat̄ qui est retro corpus opacū ad quē p̄tingit aliq̄s radius recedēs vel rectus: ab aliquo p̄cto corporis luminosi. Deinde suppono q̄ illud corp^o luminosū sic se hēat q̄ p̄portionalit̄ fm̄ q̄ puncta ei⁹ plus distant a corpore opaco habeāt plus de luce intātū q̄ ql̄bet punctus illius corporis luminosi possit radiare vsq̄ ad corp^o opacū: tunc arguit̄ sic. ql̄bet p̄ctus medij retro corp^o opacū illuminat̄. q̄ illud corpus opacū nō facit vmbra. p̄na tenet. añs. p̄bat̄ tur. nā quocūq̄ puncto medij dato retro corp^o opacū ille distat a corpore opaco. q̄ ad quēlibet tales punctū pōt puenire radius rectus ab aliquo p̄cto corporis luminosi absq̄ hoc q̄ ipediat̄ p̄ corpus opacū. et p̄ p̄ns p̄ vnā supponē ql̄bet p̄ctus medij retro corpus opacū illuminat̄ qd̄ erat p̄bandū. ¶ Tertio arguit̄ sic. si eēt pole aliqua magnitudinē eē ifinita: tunc eēt pole q̄. a. per vnā totā horāz eēt finitū et in instātū termināte illāz horā exclusiue eēt ifinitū: et tñ in illo instātū nihil sibi adderet̄: qd̄ v̄z eē incōueniēs. p̄bat̄ p̄na. nā sit. a. vnū pedale qd̄ in p̄ma pte p̄portionali alicuius hore crescat ad duplū: et in sc̄da ad quadruplū: et sic vltra quō volunt p̄bare possibilitatē ifinitū: tūc in quolibet parte p̄portionali illius hore est finitū: sed in instātū termināte exclusiue illā horā est infi^m: ex quo tūc est cōpositū ex ifinitis quātis nō cōicantibus quoz̄ qd̄libet est tñ sicut aliqd certū datū: et tñ pro illo instātū nihil sibi addit̄ p̄p̄ h̄ q̄ positū est: q̄ augeat̄ vsq̄ ad illud instans exclusiue: sic simili mō sequit̄ q̄ eēt pole q̄ aliqd per vnā totā horā eēt infi^m: et in instātū termināte exclusiue illāz horā eēt finitū: et tñ in illo instātū nihil ab eo remoueret̄: h̄ itez̄ videt̄ esse incōueniēs. p̄na p̄. si. a. qd̄ factū est infi^m e conuerso minuat̄ per ptes p̄portionales alicui⁹ hore sicut augebat̄ vsq̄ ad instās terminās exclusiue illā horāz. ¶ 4° ad idē. nā dato opposito p̄clonē sequeret̄ q̄ eēt pole q̄. a. et b. p̄ vnā totā horāz essent equalia et in instātū termināte exclusiue illā horā nō eēt equalia: et tñ in illo instātū a nullo eoz̄ aliqd remoueret̄: nec alicui eoz̄ aliqd adderet̄: h̄ iterū videt̄ esse incōueniēs. p̄bat̄ p̄na. nā sint. a. et b. duo quanta pedalia: et augeantur in aliqua horā: sic q̄ in p̄ma parte p̄portionali illius hore qd̄libet eoz̄ augeatur ad duplū: et in sc̄da ad quadruplū: et sic semp̄ vsq̄ ad finez hore: tūc p̄ totā horā. a. et b. manēt equalia: ex quo p̄ totā horā sunt finita: et in p̄no erāt equalia et equaliter augent̄: et tñ in instātū termināte exclusiue illam horā nō sunt equalia: ex quo qd̄libet eoz̄ in fine hore est ifinitū: sed iter ifinita nō est equalitas nec iequalitas p̄ Lōmētatorē 3° p̄by. ergo rē. ¶ 5° ad idē. dato opposito p̄clonē sequeret̄ q̄ p̄ totā horā. a. eēt maius. b. et in fine hore nō: et tñ in fine hore nec a. nec b. aliqd adderet̄: nec aliquid ab eis remoueret̄: hoc itez̄ videt̄ eē incōueniēs. p̄bat̄ p̄na. nā posito q̄. a. sit duplū ad. b. et augeat̄ in horā: sic q̄. a. cōtinue maneat duplū ad. b. et q̄ in p̄ma parte p̄portionali hore. b. augeat̄ ad duplū: et in sc̄da ad quadruplū: et sic vltra: in fine hore nihil addit̄ ipsi. a. nec remouet̄ ab eo: et sic s̄l̄r est de. b. et tñ in fine hore. a. nō est maius. b. postq̄ tam. a. q̄. b. est infi^m. vnū aut̄ infi^m nō est maius alio: sicut postea p̄babit̄. ¶ 6° dato opposito p̄clonē: sequeret̄ q̄ for. et pla. moueret̄ p̄ horāz

sic q̄ in qualibet parte p̄portionali illius hore for. p̄transiret duplū ad illud qd̄ p̄transiret plato: et tñ in fine hore p̄transitū a sorte nō eēt maius p̄transitū a platone. p̄bat̄ cōsequentia. posito q̄ for. in p̄ma parte p̄portionali alicuius hore p̄trāseat spatiū bipedale et plato pedale: et in sc̄da plato bipedale. sortes v̄o quadrupedale: et sic vltra eundo fm̄ p̄portionē duplā: tūc claz̄ est q̄ in qualibet pte p̄portionali illi⁹ hore for. p̄trāsīt duplū ad illud qd̄ p̄trāsīt plato: et tñ in fine hore p̄trāsītū ab vno nō est maius nec minus p̄trāsītū ab alio: p̄p̄ hoc q̄ in fine hore ab vtroq̄z p̄trāsītū est infi^m. modo vnū ifi^m nō est maius nec minus alio p̄trāsītū. ¶ 7° dato opposito p̄clonē: seq̄t̄ q̄. a. linea breuior. b. linea posset fieri lōgior ea p̄ solū motū localē omni rarefactione et cōdensatione amota: qd̄ videt̄ eē incōueniēs. p̄bat̄ tur p̄na. nā sint. a. et b. due linee equedistātes p̄tense in ifinitū versus oriens finite: tñ versus occidēs: et sic se habeāt q̄. b. versus occidēs terminēt̄ ad centruz alicui⁹ circuli. a. aut̄ citra: tūc p̄. b. versus occidēs est p̄tēsa vltra. a. et per p̄ns. a. v̄z esse breuior: tūc vltērius imaginemur q̄ ille due linee circūuoluetur: fixe tñ manētes circa punctū ad q̄ terminant̄ in circulo. circūuolutiōe aut̄ facta. a. p̄tēdit̄ vltra b. sicut prius. b. p̄tēdebat̄ vltra. a. sicut p̄z volētū ituri. q̄ videt̄ q̄ p̄ solāz talē circūuolutiōē. a. q̄ p̄us erat breuius b. factū sit lōgius. b. iter oēs istas rōnes ad quartā p̄clonē positas p̄mam magis pōdero. ¶ Dubitat̄. nos possumus imaginari magnitudinē ifinitā. q̄ magnitudo ifinita saltē pōt esse. p̄ntia p̄bat̄: qz nō possumus aliqd imaginari nisi imaginatio nostra ab aliquo moueat̄. q̄ si imaginemur aliquā magnitudinē ifinitā: videt̄ q̄ ad extra sit aliqua magnitudo ifinita mouēs ad h̄ imaginatiōē. Rūdeat̄ q̄ de ifinito nō possumus h̄re nec habemus aliquē p̄ceptū simplicē plus q̄ de chimera: lz bene aliquē p̄ceptū cōplexum de ifinito habeamus: et illi nihil corrūdet̄ in re: p̄p̄ hoc q̄ nō est aptus natus pro aliquo supponere: sed bene p̄tibus eius. vnde ego bene cōcipio corpus et cōcipio ipm̄ esse finitum. deinde remouēdo h̄ ab illo p̄cipio corpus sine termino: et talis p̄ceptus cōplexus nō h̄z corrū^m in re quā ptes eius habeant̄: et talis p̄ceptus cōplexus est p̄ceptus ifinitū. imaginādo q̄ corpus ifinitū nō mouemur ab aliquo extra qd̄ sit ifinitū: sed mouemur ab alijs rebus per quarū spēs diuidēdo eas abinuicē formamus in nobis cōceptū de ifinito: qui tñ sicut dixi fm̄ se totū nō habet corrū^m in re: sed fm̄ partes eius recte sicut est de cōceptu chimere.

Ad rationes. Ad p̄maz nego añs. et rō negationis p̄z ex p̄ma rōne adducta ad quartā p̄clonē. Simili mō rūdeat̄ ad sc̄dam. ¶ Ad tertiaz nego añs. pro p̄batiōe dico q̄ aliqd esse cōpositū ex ifinitis partibus equalib⁹ nō sufficit ad hoc q̄ sit ifinitū: sed requirit̄ cū hoc q̄ ille partes nō sint cōmunicātes: sed q̄ oino vna sit extra alterā: sed sic nō est in p̄posito. ¶ Ad quartā que stabat in hoc q̄ sicut magnitudo pōt dimīnui in ifinitum per diuisionē ad subduplū: et ad quadruplū rē. ita p̄ appositionē illaz̄ partiū ad aliā magnitudinē illa alia videtur crescere in ifinitū. s. ad duplū et ad quadruplū rē. h̄ nego: qz cū aliqua magnitudo per ablationēz sue medietatis ad duplū dimīnuat̄: tūc alia sibi equalis p̄ additionē illi⁹ ad eam ad sexgaltēz soluz augeat̄: et sic nō tātū augeat̄ vna magnitudo p̄ additionē alicuius qd̄ refecat̄ ab vna alia: q̄tuz dimīnuat̄ illa a qua fit refectio. ¶ Ad gntā dico: q̄ nō est possibile q̄ ex ifinitis corporib⁹ equalib⁹ nō cōmunicātib⁹ fiat aliqd corpus ifi^m oeducta rarefactione et cōdensatione. Et cū dicebat̄ q̄ ifinite eēt ibi spissitudines circumflexe iter quāz maxima eēt finita: admittat̄. Et cuz vltēri⁹ arguebat̄. q̄ spissitudo ex oibus his aggregata esset finita. bene cōcedit̄: sed aliter nō: si ille spissitudines haberent se

adinuicem in cōtinua pportione. modo nō est sic. vnde nō eodē modo h; se p̄ma ad sc̄dam sicut sc̄da ad tertiaz: et in hoc est dissimilitudo iter illas spissitudines et partes pportionales cōtinui. nā partes pportionales in cōtinuo se hnt in cōtinua pportione: ita q̄ qualis est pportio primi ad sc̄dm: talis est pportio secūdi ad tertium: et sic vltra. sic aut nō est de illis spissitudinib;. ¶ Ad sextā cū arguit de superficie. nego q̄ aliqua sit superficies infinita. Et cū arguebatur de angulo recto: dico q̄ nō est infinitus: s; sit cōpositus ex infinitis angulis nō cōicantib; quoz quilibet aliquo dato est maior. s. angulo cōtingentie. vnde hoc non sufficit ad infinitatē anguli: sed requirit si debeat esse infinitus q̄ sit cōpositus ex infinitis angulis nō cōicantibus: quozum quilibet angulo dato eiusde; speciei sit maior: mō sic nō est de angulo acuto rectilineo: et angulo cōtingentie. sunt enim anguli diuersaz speciez. ¶ Ad septimā cū arguebatur de magnitudine lineali dico q̄ illa bene pbat istaz cōclusionē q̄ infinita est magnitudo linearis: nō tñ pbant aliā quā magnitudinē lineare esse infinitā: et p̄mū est cōcedendum. sc̄dm vō neganduz fm q̄ p; ex dictis in qōne.

¶ Adhuc aut neciuz infinita magnitudine eē etiā loca ipsaz et c. Tex. cō. LVIII. Qō. X.

Quintum propositoz erat. vtrū infinitū possit esse maius vel minus alio. si eēt plura infinita. seu vtrum sit vnū cōparabile alteri. Arḡ p̄mo q̄ sic. q; si eēt plura q̄libet eoz eēt quātū. p̄p̄riuz aut est q̄titati fm eaz equale vel inuale dici: sicut dicit Aristō. in p̄dicamētis. q̄ infinitū p̄t esse infinito equale vel inuale: et per p̄ns cōparabile fm maius et minus. ¶ Sc̄do. oē cōparatū alteri aut excedit ipm: aut excedit ab eo: aut est equale ei. q̄ sic videt esse de infinito respectu infiniti si eēt plura. ¶ Tertio infinitū est cōparabile finito: q; maius est infinitū. q̄ a fortiori est cōparabile inf̄: q; cōparatio sit iter res eiusde; rōnis modo magis pueniant duo infinita q̄ finitū et inf̄. ¶ Quarto. a. et b. infinita si eēt vel eēt equalia vel inequalia. si equalia: sic sunt cōparabilia. si inequalia: tūc vnum est maius et alterū minus: q; q̄nto metaphysice dicit: qd̄ ineq̄le idēz est qd̄ maius aut minus. ¶ Quinto duo infinita sibi inuicē supposita sic se p̄nt hie qd̄ neutruz excederet aliud nec excederet ab eo. q̄ eēt equalia. p̄na tenet. p vnuz p̄n geometrie. an̄s p; si eēt duo ligna versus oriens infinita: et versus occidēs vnū eoz nō esset protensum vltra aliud: et vtrūq; eoz esset pedalter latū. ¶ Sexto. oē totū est maius sua parte in aliq̄ pportione. mō vnuz inf̄ p̄t signari tanq̄ portio alterius sicut colūna infinita eēt portio infiniti vndiquaq;: et multitudo partiū medietatis est portio multitudinis partiū totius. ¶ Septimo. omne cōtentū est minus corpore p̄tente vel aggregato ex cōtinēte et cōtento: sed colūna infinita eēt cōtenta in infinito vndiq; si eēt. q̄ et c. ¶ Octauo. illud qd̄ totū occupat est maius illo qd̄ nō totum occupat: q; si nō: tunc pari rōne vnū occuparet totum sicut alterū. mō sic est de duob; infinitis quoz vnū est inf̄ vndiq; et aliud nō. ¶ Nonno. oē corp̄ est in loco sibi equali 4.º p̄physi. saltē capiēdo locū pro spatio imaginato. q̄ infinitū et locus eius infinitus sunt equalēs et capiēdo locū pro superficie cōtinēte inf̄: et sic saltem superficies cōtinentis et superficies cōtenti que sunt infinite sunt equalēs. ¶ Decimo sic. sit. a. vnū infinitū fm longū pedalter latū et pedalter pfundū: et b. cōformiter longū et minus latū et profundum: tūc sequitur. a. excedit. b. fm vnā dimensionē et fm qd̄: et nō excedit fm aliā. q̄ est maius. ista p̄na tenet. nā sic est in oibus corporib; finitis. q̄ videt sic eē in infinitis si eēt.

Et si diceretur q̄ lz in corporib; finitis sic sit: nō tñ in corporibus infinitis sic eēt si essent: v; esse qd̄daz voluntariū et sine rōne. ¶ Undecimo. omne figuratuz alio figurato est equale vel maius vel minus. p; statiz: q; eq̄litas et ineq̄litas maxime p̄bant de figuris in geo. mō si essent due colūne infinite ipse eēt figurate adhuc figuris eiusde; rōnis. q̄ v; q; si eēt plura infinita ipsa eēt adinuicē cōparabilia. ¶ 12.º sit. a. finitū duplū ad. b. tunc p̄tinue p̄tes pportionales bore duplēt vtrūq;: tūc statiz p; q; nihil de p̄d̄ cōtinue p̄ bore de ista ineq̄litate aut pportione: q; cōtinue a. est duplū ad. b. q̄ in fine adhuc est duplū: q; nō de p̄ditur subito in vltimo instātī cū additio sit successiua: et tñ in fine sunt duo infinita: vt statim sequitur ex casu: et p̄ idē potest argui q̄ vnū inf̄ ad aliud sit duplū: triplū: quadruplū et c. ¶ 13.º sit. a. mobile qd̄ in qualibet parte pportionali bore p̄trāseat vnū pedale: et b. s̄lr: tunc in fine. a. et b. fuerunt equalr mota. q̄ p̄transiuerūt spatia equalia: s; ex casu sequitur q̄ illa spatia sunt infinita. q̄ per imaginationē sequitur q̄ duo infinita sunt equalia: et per p̄ns cōparabilia. ¶ 14.º arguit sic. moueat. a. p̄ bipedale et b. per pedale sicut p̄us in qualibet parte pportionali bore: tūc. a. mouet in duplo velocius p̄tinue. q̄ ex diffōne velocioris posita 6.º p̄physi. a. in duplo velocius mouet. q̄ in fine p̄trāsiuit in duplo maius spatium: s; q̄libet eoz p̄transiuit infinitū. q̄ vnū inf̄ alteri est duplū: et ita p̄t argui q̄ inf̄ p̄t duplari et q̄druplari: et sic vltorius. ¶ 15.º arguit sic. inf̄ p̄t augeri. q̄ inf̄ infinitū infinito p̄t esse maius. p̄na tenet. an̄s p̄bat: q; ad infinitū qd̄ nō est vndiq; inf̄ p̄t fieri additio. q̄ ex descriptione augmētationis fiet augmētatio: q; augmētatio est p̄oris q̄tatis additamētuz. sic q̄ argumētū est de infinito fm extēsiōne. ¶ Deinde arguit de infinito fm virtutē vel itēsiōne. nā sit. a. vna colūna infinita: et b. vna alia superposita: et sit. a. calidū vniformiter in quolibet p̄cto duob; gradib; intēsiue: et b. infinitū vniformiter frigiduz in quolibet suo puncto vno gradu frigiditatis: tunc p; q; q̄libet pedale ipsius. a. aget in partē. b. cui supponit. q̄ totū. a. aget in totū. b. sed tam caliditas q̄ frigiditas est infinita. q̄ vnuz infinitū aget in aliud: et q; agens excedit passum et est maius eo statim: sequit q̄ vnū infinitū est maius alio. ¶ Eodem modo eēt si imaginaremur. a. esse vnum graue: ita q; q̄libet pedale eius eēt duaz libraz: et b. vnū leue: et q̄libet pedale eius eēt sicut vna libra in grauitate: quo posito a. moueret. b. et faceret. b. descēdere tali velocitate sicut bipedale moueret pedale: et hoc eēt a pportione dupla. ergo vnū infinituz est alteri duplū. et per p̄ns maius: etiā ga. a. est calidius. b. vel grauius: sequitur q; habet maiore caliditatem q̄ sit frigiditas vel leuitas ipsius. b. et tñ vtrūq; illoz esset infinitū. ¶ Sc̄do sic. sit. a. infinitum calidum infinite extēsiue et intēsiue: et b. infinitū habēs caliditatem infinitam extēsiue solū: tūc cū. a. sit calidius. b. in inf̄: sequitur q; caliditas eius sit maior in infinitū q̄ sit caliditas. b. que etiā est infinita: q; in vno pedali ipsius. a. est caliditas infinita: et tñ est maior in toto. a. ¶ Deinde arguit de pportione infinita: q; dicit q̄nto Euclid. si aliqua fuerint p̄tinue pportionalia pportio primi ad tertium est dupla ad pportionē p̄mi ad sc̄dm. modo qualis est pportio corporis ad superficiē: talis est superficiē ad lineam. q̄ pportio infinita corporis ad lineam est in duplo maior q̄ sit pportio corporis ad superficiem. ¶ Sc̄do in eodem quinto Euclidis dicitur: q; si due quātitates comparantur ad tertiaz illa tertia habebit ad minorem maiorem pportionem: sicut quatuor maiorem habent pportiones ad vnum q̄ ad duo. ergo angulus rectus habebit maiorem pportionem ad angulum cōtingentie minore q̄ ad maiore: et ad vtrūq; habet infinitam: vt patet tertio Euclidis. ergo vna

pportio infinita est altera maior. ¶ Deinde arguitur de tpe: qz si mundus fuit ab eterno sicut fuit s^m Aristotelem: tunc luna fuit infinities eclipsata. ergo totū tēpus quo luna fuit eclipsata fuit infinitū: ideo videt qz totū tēpus eternum nō sit maius illo tpe in quo luna fuit eclipsata: nisi tūc ponatur vnū infi^m eē maius alio. z^o nō esset eligibilis nūc icipere b^{re} bonū in ppetuum q̄ expectare ad huc 10000 annoz: qz vtroqz mō habere^t bonū infi^m in duratiōe z vna duratio infinita nō est maior alia. ḡ rē. ¶ 3° sequeret qz nō eēt fugibilis b^{re} malū ppetuū aliquātuz itensuz q̄ in duplo vel in quadruplo magis itensuz: qd v^z eē falsuz. p̄ntia tenet: qz vtrobiqz eēt maluz similt^r infinituz: z si aliter non esset maluz: tūc nō eēt fugibilis. ¶ Deinde argi de deo: sequeretur qz deus nō pōt mouere infi^m: p̄sito qz fecisset vnū infi^m. p̄ntia tenet: qz deus nō eēt potēti^{or}: ex quo vnum infi^m nō eēt maius alio. ¶ 2°. si faceret qualitātē infinitam que eēt virtus infinita: tūc deus nō eēt maioris virtutis: qd est incōueniēs. ¶ 3°. cum ipse sit oipotens tollat ab eo per imaginationē virtus calefaciēdi z dimittatur quo ad alia tūc est minus potēs. ḡ potētia infinita est diminuta: z tūc ad huc est infinita: qz pōt pducere infinitam frigiditatem.

Oppositum arguitur. nā infinituz si eēt occuparet locuz sibi equalē vel spatiū imaginatum qd eēt infinituz: z sic eēt infinitū infinito equalē qd Arist. z Lōmētator reputat impole 3° p̄physicoz. modo si impole est infinitum infinito eē equalē pari rōne videt qz impole sit infinituz infinito eē maius vel minus. z per p̄ntis videtur qz impole sit infinito infinitum esse cōparabile.

In ista qōne primo ponā duas breues distinctiones deinde p̄nes. ¶ Prima distinctio est qz equalē d^r dupl^r. Uno mō qm̄ aliqua d^r eē q̄lia sine additiōe z totū toti est equalē in summa. z isto mō nihil simul est eidē equalē z inequalē. Alio mō aliqd d^r eē q̄le alteri s^m qd. s. s^m latuz vel s^m longuz: aut a dextris aut a sinistris rē. z sic aliq̄ simul sunt eē q̄lia z ineq̄lia s^m qd: qz aliqua eē q̄lia s^m p̄fundū sunt ineq̄lia s^m longū z eēt s^m latum. ¶ 2° distō. qz aliqd d^r maius alio dupl^r. vno^o pprie ga ad aliqd certū bz maiorē p̄portionē: sicut tripedale ad pedale bz maiorē p̄portionē q̄ bipedale. ḡ est maius eo pprie sicut p̄ ex gnto Euclidis. z^o aliqd d^r maius alio iproprie: qz cōtinet aliqd totuz z adhuc plus lz nō habeat ad illud maiorē p̄portionē: sicut si. a. eēt aggregatū p̄ imaginationē ex vno corpe z vna supficie: z. b. eēt corp^o equalē. a. accepto sine illa supficie: tūc. a. eēt maius. b. iproprie: qz indiuisibile additū indiuisibili nō reddit ipm̄ maius.

Quantum ad scōm pro p̄p̄clōne ponēde sunt tres supponēs. ¶ Prima est qz nihil pōt fieri maius q̄ sit solū ex alia ordinatiōe z situatiōe p̄tuz: nec pōt fieri minus sine subtractiōe vel cōdenfatiōe. sicut nulla multitudo pōt fieri maior multitudo sine additiōe vnitatis: nec minor sine subtractiōe. ¶ 2ª suppo. qz quecumqz sibi inuicē supposita vel p̄ imaginationē applicata sunt: si vnū nō excedit aliud nec excedit: vnuz eoz nec est maius nec est min^o alio. z sicut est de multitudinib^o q̄ sic se bñt qz cuilibet vnitati in vna corrdet vnitatis in alia eaz vna nō est maior altera neqz minor: z b̄ v^z per se ma^m postq̄ vnū nō excedit alterū. ¶ 3ª suppo. qz infiniti ad infi^m nulla est p̄portio finita sicut dupla vel tripla rē. qz tūc sequeret qz finitū eēt medietas infiniti vel pars aliquota: ita qz finities sumpta faceret infi^m: qd iplicat: z itelligo b̄ de infinitis que eēt eiisdē rōnis. ¶ Tūc sit p̄ma p̄. nullū infi^m altero infinito est maius aut minus. s. corpus corpore: supficies supficie: multitudo multitudine: tēpus tpe: virtus v̄tute. p̄bat. nam impole est infi^m eē sicut dictū est p̄us. ḡ rē. ¶ Aliter arguit sic. nā per imaginationē si est possibile sit. a. vnum

corpus infinitū vndiqz: z. b. sit vnū aliud infi^m pedaliter latū z pedaliter p̄fundū z in infinituz longū so^m versus occidentem: tūc p̄ imaginationē d̄missio. a. sumat p̄ pedale de. b. z fiat sphericū. deinde z^m addat p̄mo z fiat totū sphericū. deinde 3^m. deinde 4^m z sic vltra: z non fiat rarefactio nec aliunde additio: z cōtinuet b̄ s^m ptes p̄portiones boze: qd aduersarius nō reputaret impole: tūc in fine boze totū b̄ erit infinitū vndiqz: qz infinite sunt facte additiōes eē q̄les. ponat ḡ per imaginationē qz applicet ipsi. a. ac si duo corpora eēt simul: tunc nō excedit. a. nec excedit: qz qdlibet vndiqz est extēsum. ḡ p̄ scōaz supponē nō erit maius neqz minus: s^z ipsi. b. nihil est additū nec ipm̄ est rarefactū. ḡ p̄ p̄mā supponē nō est augmētatū: ḡ in p̄n^o qm̄ erat infinitum so^m s^m lōgū z ab vna pte nō erat maius q̄. a. neqz minus: sed tūc si aliqd infi^m est vel pōt eē maius alio. a. deberet eē maius. b. ¶ Et si dicat qz non: imo forte sunt vel p̄nt esse duo alia infinita: quoz vnū eēt maius alio: hoc nō valet: qz de qbuscūqz alijs infinitis pōt eodez mō argui vt fiat ratio in generali arguēdo sic. Omne infinitū pōt talr aptari sine diminutiōe vel augmētatione qz aliter infinitū nō excedet ipm̄ nec excedet ab eo. ḡ nullū altero est maius vel min^o. a^{ns} p̄z ex casu p̄sito. p̄ntia tenet ex supponib^o. ¶ Juxta eandē imaginationē sequitur qz ex. b. pōt fieri infinitū vndiqz: qz tūc. b. adhuc nō eēt diminutū: vt si capiat scōz pedale: z deinde 4^m: z deinde 6^m: z deinde 8^m z sic vlti^o s^m partes alternatas z ponat in globo sicut p̄us z alia pedalia remanētia p̄iungant: tūc p̄z p̄positū. Nec soluz b̄ seq̄: sed eēt qz ex ipso. b. nō diminuto pōt fieri adhuc vnū aliud infinituz p̄ eandē viam: imo infinities infinita. Ex hac imaginatione sequitur qz impole est infinitū eē sicut dicebat in p̄cedēti qōne. ¶ Scōdo arguit ad p̄clōnē sic. aut infinitū excederet infinituz excessu finito aut infinito: nō finito: qz tūc esset p̄portio in infinitū parua: qd p̄z: qz si eēt certa p̄portio sicut dupla: tunc finitum eēt medietas infiniti vel pars aliquota: qd est p̄tra tertiā suppositionē: z si est in infinitū modica: tunc vnū nō est maius alio pprie: sicut p̄z ex scōa distinctiōe. Nec pōt dici qz vnū infinitū excedat aliud excessu infinito: qz aut hoc eēt finite. s. in certa p̄portione sicut dupla vel tripla rē. aut infinite vltra oēm p̄portionē finitam: nō pōt dici p̄mū. nā tunc vnū infi^m eēt medietas alterius infiniti cuius oppositū ostendit 3° p̄physicoz. nā sicut prius dicebat nō posset assignari vbi eēt mediuz: sicut p̄z de tpe eterno: nec pōt dici scōm. nā tunc nō esset pprie maius sicut dicebat in scōa distinctiōe sicut nec corpus est pprie maius supficie nec supficies linea. ¶ Tertio. nā sit. a. vna linea sicut octo z. b. sicut vnū: tunc s^m partes p̄portiones boze cuilibet addat vnū: qd est possibile s^m aduersarium: tunc in fine quelibet illaz lineaz erit infinita z eēt s^m aduersarios. a. in fine boze excederet. b. excessu finito. s. p̄ septē: sed hoc est falsuz: qz ineq̄litas est diminuta in infi^m. vñ semp fit minor p̄portio in infinituz. a. ad. b. in tali additiōe: z sic videt qz in fine boze talis p̄portio. a. ad. b. sit diminuta vsqz ad nō gradū. z per p̄ntis in fine boze. a. nō erit maius. b. nec inequalē. ¶ Quarto arguit de multitudine. nā sit vnū pedale p̄ imaginationē diuisum per ptes p̄portiones: tunc super p̄mā partē sit aliqd album: sup scōam sit aliqd nigrum: z sup tertiā itez aliqd album: z sup quartam iterū aliquod nigrum: z sic alternatim de alijs partib^o p̄portionalibus: tūc auferat p̄mū nigrum z trāfferat scōm album sup scōaz pte: deinde auferat 3^m nigrum trāfferēdo sicut prius. z p̄nter amoueat omnia nigra: istuz casuz cōcederent aduersarij: tūc clarū est qz sup q̄libet pte erit aliqd album. ergo per p̄mā supponēz multitudo alborū nō est maior nec minor multitudine p̄tū p̄portionalū: z p̄ idēz patet ex principio casuz qz tota multitudo alborū z nigrorum non

rum non est maior nec minor multitudine partium proportionalium. ergo sequitur quod alba et nigra simul sumpta non sunt plura nec pauciora quam alba solū. Eodē modo si super primum ponatur unū albu: deinde transferēdo ponatur 2^m albu super millesimā: deinde super millesimā ab illa: et sic consequēter probabitur ut prius: quod partes proportionales non sunt plures quam illa alba: et si se arguunt solet fieri de coronis vel columnis. ¶ 5° arguitur de virtute: et sint. a. et b. due virtutes infinite secundum aduersarios re^o effectuum eiusdem rationis: tunc arguitur. quod tunc potest. a. tantum potest b. ergo neutra excedit reliquā. nota nota est. et ante per 3. quod si a. potest plus quam b. tunc b. non est virtus infinita: quod non posset tantum quoniam una alia posset plus. ¶ Et confirmatur. quod ex effectibus arguitur maiortas virtutis. si virtus est infinita potest in effectum infinitum: et iam probatum est infinitum infinitum non esse maius. ergo una talis virtus non potest esse maior quam alia. ¶ Pro 2° hinc sit primum super primum. quod portio alicuius non est equalis illi cuius est portio: et cum quo est eiusdem rationis: hoc videtur per se notum: quod si negaret eodē modo posset dici quod pars et illud cuius est pars eēt idē vel equalia. ¶ 2° supponitur. si unū superexcedit et transcendit aliud et non ab alia parte excedit ab illo illa non sunt equalia: quod videtur esse per se manifestum ex quod notis equalium. ¶ 3° supponitur. si ab equalibus equalia demas que remanent erunt equalia: siue depta habeant proportionem ad residua siue non: sicut si a duobus angulis rectis remoueantur duo anguli contingente equalis: restant equalia. Et ite^o si equalibus iungantur inequalia tota fiunt inequalia siue habeant proportionem siue non sicut plus: et non est ratio que ista sint magis vera de finitis quam de infinitis si essent. ¶ Tunc sit 2^a hinc. Aliquod duo infinita non sunt equalia. probatur. nam sit. a. corpus infinitum unde quaque per aduersarium: tunc in eo potest signari portio que est pedale lata et profunda: et in infinitum longa solū versus occidentem que sit. b. tunc arguitur sic. a. et b. non sunt equalia. ergo aliquid duo infinita non sunt equalia. ante per 3. quod b. est portio. a. ergo per primam supponitur. b. et a. non sunt equalia. Sed nota probatur. nam ipsum. a. est simpliciter infinitum ex casu: et b. non: sed possit ex ipso b. fieri simpliciter infinitum sine additione et sine rarefactione secundum quod patet ex probatione precedentis conclusionis. ergo si a. et b. non sunt equalia aliqua duo infinita non sunt equalia. ¶ Confirmatur ante huius rationis. a. transit ultra. b. in aliqua parte et non excedit a. b. in aliquid. ergo non sunt equalia. ante per 3. ex casu. nota tunc per 2^{am} supponitur. ¶ Secundo. sit. a. pedale latum et profundum et in infinitum longum versus occidentem solus: et b. sicut modo: et superponantur ita quod unū non transcendat alterum: tunc. a. et b. videntur esse equalia: si aliquid infinita sunt equalia. deinde iungantur ipsi. a. corpus quatuor pedum: et sit. c. et ipsi. b. iungantur. d. corpus unius pedis: tunc arguitur. si. a. et b. non sunt equalia habent intentum: si sint equalia. ergo per 3^{am} supponitur: ad iunctis. c. et d. inequalibus tota fiunt inequalia. ergo duo infinita. s. a. c. ex una parte: et b. d. ex alia sunt non equalia: quod est oppositum. ¶ Confirmatur. sint. a. et b. corpora ut prius: et trabatur a. ad orientem vsquequo. a. transeat extremitatem. b. tunc. a. superpositum. b. transcendit ipsum. et non eodē modo. ergo. a. et b. non sunt equalia. ¶ Tertio. sint. a. et b. duo infinita quilibet cunctis: non tamen undiquaque: tunc adiungatur. c. quadrupedale ipsum. a. et d. unius pedis ipsum. b. tunc vel duo infinita. a. c. et b. d. non sunt equalia: et habent oppositum. vel sunt equalia: et tunc deprentur equalibus. s. a. et b. remanent per 3^{am} supponitur. c. et d. equalia: quod est contrarium. Si dicatur quod a. et b. non sunt equalia sed est quod peto: et sic semper sequitur oppositum. ¶ Confirmatur. sint. a. et b. ut prius: que si non sunt equalia: habent intentum: si sint equalia: adiungatur ipsi. a. secundum latum unū infinitum omnino sicut: quod sit. c. et ipsi b. unū pedale: quod sit. d. tunc vel. a. c. et b. d. sunt equalia vel non equalia: si non equalia: habent intentum: si sint equalia: tunc per 3^{am} suppositionem: demptis. a. et b. e qualibet remanebit c. infinitum equale. d. finito: quod est impossibile. ¶ Quarto potest argui de multitudinibus: et sit. a. multitudo partium proportio-

naliū unius ordinis quāti pedalis: et b. multitudo infinita partium proportionalium alteri^o ordinis. ut vbi gra. a. sit multitudo medietatum proportionalium: et b. tertiarum: tunc ipsi. a. addatur unitas: que sit. c. et ipsi. b. addatur una alia multitudo infinita: que sit. d. tunc si. a. et b. non sunt equalia habent intentum: si sint equalia. aut ergo. a. c. et b. d. non sunt equalia: et hoc est oppositum. si sint equalia: tunc deprentur equalibus. s. a. et b. residua remanent equalia. s. c. unitas et b. multitudo infinita: sed hoc est impossibile. nota tunc per 3^{am} supponitur. ¶ Aliter potest argui. quod quāda multitudo infinita est portio alteri^o multitudinis infinite. ergo quāda cuiusdam non est equalis. nota tunc per 2^{am} supponitur. probatur ante. quod si sit multitudo infinita alborum et nigrorum simul: multitudo infinita alborum solū est portio multitudinis infinite alborum et nigrorum occupantium pres proportionales alicui^o continui iuxta imaginationem 4° rationis ad primum hinc. ¶ Cōsiliū modo potest argui de virtutibus: quod non dicuntur infinite: nisi quod possunt producere infinitum effectum: et ideo ex non equalitate effectuum arguetur non equalitas causarum vel virtutum. ¶ Concludatur ergo quod in quolibet genere in quo non possunt imaginari infinita aliquid alteri est non equalis: et hoc concludatur iuxta dicta et processa aduersario^o. ¶ 3° hinc. Nulla infinita sunt adinuicem comparabilia. probatur. nullum infinitum est maius alio nec minus per primum hinc. ergo vel oia sunt equalia vel non sunt adinuicem comparabilia: sed non oia sunt equalia per 2^{am} hinc. ergo oia non sunt adinuicem comparabilia: et hoc dicitur. ¶ 4° hinc. Infinita si eēt non eēt adinuicem comparabilia. per 3^{am} hinc precedentem: etiam eēt adinuicem comparabilia. probatur. quod ad impossibile sequitur quodlibet. modo impossibile est eē infinitum. et per 2^{am} impossibile est eē infinita: sicut dictum est in precedenti questione. ergo etc. ¶ Juxta dictas hinc infero quodam corollaria. ¶ 1° infinitum non potest augeri nec addēdo finitum nec addēdo infinitum: per 3^{am} hinc: quod augeri est fieri maius. modo infinitum non potest fieri maius. aliter enim aliquid eēt maius infinito. quod est impossibile hinc. ¶ 2° corollarium. quod nec potest minui nisi tollēdo infinitum: et cum hoc quod remaneat solū finitum: vnde existere infinito non potest minorari. ¶ 3° sequitur. quod non potest duplicari nec triplari: quod hoc est augeri: nec eēt subduplicari vel subtriplari: quod tunc diminueret ipso remanente infinito. modo nunquam finitum est subduplicum ad infinitum. aliter enim ex duobus finitis posset constitui infinitum: quod est falsum. ¶ 4° sequitur. quod infiniti non est pars proprie dicā nec aliquota: sicut duo sunt pars ipsorum sex: nec eēt non aliquota: sicut tria sunt pars ipsorum quatuor. per 3^{am} hinc talis pars infiniti non est aliquid finitum: quod infiniti ad finitum non est aliquid proportio: nisi sicut lineae ad punctum. Nec est aliquid infinitum: quod tunc infinitum ad infinitum habet aliquā certā proportionem que est iter maius et minus: eēt ois pars est minor suo toto et sibi comparabilis: sed infinitum infinito non est comparabile: nec minus nec maius. ¶ 5° sequitur. quod infinitum non est totum nisi valde improprie. per 3^{am} hinc totum dicitur relative ad partem: et iam ostensum est quod non habet partem. ergo etc. ¶ 6° sequitur. quod ipsi^o infiniti est portio valde improprie: sicut forte diceret punctum eē portione lineae: sicut dicitur posteriorum quod suba lineae est ex punctis: et sic linea diceret portio infiniti: et ipsi^o portio infiniti: sed non proprie: quod infinitum non habet proprie portione neque finitā neque infinitā. ¶ 7° sequitur. quod infinitum posset demeri ab infinito: sed eēt absque diminutione infiniti: imo infinities infinita sicut potest patere ex 2° et 4° ratione facta ad primum hinc. ¶ 8° sequitur. quod per continuā augmentationem finitum fieret subito infinitum: si possibile esset fieri infinitum: ita quod in instanti sit finitum: et immediate post infinitum: vel e^o. s. in instanti est infinitum: et immediate ante erat finitum. Sicut per 3^{am} in exemplo in transpositione partium proportionalium: unde est unū instanti in quo fit transpositio subito de multitudine finita ad infinitam recte: sicut est dare primum instanti in quo quilibet pars proportionalis alicuius continui est partem finita: et immediate ante illud instanti non. ¶ 9° corollarium. quod per subtractionem finiti ab infinito infinitum fieret subito finitum: ita quod in tali subtractione deueniret ad aliquid instanti in quo primum erit verum dicitur nunc illud per subtractionem factum est finitum: et immedia-

te ante h non. ¶ 10° sequit. qd infinitū non pōt mouere in finitū nec successiue nec subito. et hoc dicit Arist. p̄ huius. nō successiue: qz talis velocitas segtur p̄portione mouēris ad motū: mō infinitū ad finitū nō est p̄portio: nec subito: qz tūc infinitū eēt maius infinito in finitū: qd est falsum.

Ad rationes. Ad p̄^m qm dicebat infinitū si esset: eēt q̄tū. vtz est: etiā si eēt ipm nō eēt q̄tū cū ad ipole sequatur d̄dictoria: et sic infinitū si esset vel si eēt plura vnū eēt maius alio: et eēt sibi cōparabile: et nō eēt maius alio: nec eēt sibi cōparabile: et iō q̄qd tibi placet segtur ad infinitū esse. ¶ Ad 2^m. oē cōparabile rē. p̄cedo totū: s; nego qd sit sic de infinito: qz infinitū nō est alicui cōparabile. ¶ Ad 3^m. infinitū eēt cōparabile finito rē. p̄cedo. etiā dico qd nō eēt cōparabile finito: cū sic iaz dicebat ad inf^m eē sequant̄ d̄dictoria: postq̄ infinitū esse est impole: sicut p̄batū est in p̄cedēti qōne: et cōformiter eēt pōt r̄nderi ad oēs alias rōnes iuxta idem fundamētum.

Quod quidem igitur non est corpus omnino infinitum ex his manifestum rē. Textu cōmētī septuagesimi quinti. **Questio. XI.**

Sextum p̄positoꝝ erat. vtrū mūdus sit magnitudo finita vel infinita: videt̄ qd sit magnitudo infinita: qz totū occupat. tale aut̄ est infinitū. ¶ Sc̄do nisi mūdus eēt magnitudo infinita extra mūdū videt̄ eē spatiū infinitū. et sic adhuc segt̄ qd eēt dare actu infinitū: cuius oppo^m p̄us d̄c̄m est. ¶ Et cōfirmat̄. qz si mūdus eēt magnitudo finita aliquis ex̄ns in extremo mūdū vtiqz posset extēdere brachiū suū: cū nullū videat̄ esse ipediēs ipm. et per q̄ns ibi v̄ esse spatiū: et non finitū: qz nō v̄ rō vsqz ad q̄tū illud spatiū eēt extensuz p̄cise. ¶ Et cōfirmat̄. qz nisi extra mūdū esset spatiū vel locus: sequer̄ qd vltimū celum nō moueret̄ localr. hoc est falsum. falsitas p̄ntis p̄. qz mouet̄ et non alio motu specie a motu locali. ergo. p̄ntia p̄bat̄. nam tunc vltimū celū nō esset in loco: et per q̄ns non mutaret locum: et cum latio seu motus localis sit loci mutatio: segtur illud quod dictū est: scz qd vltimum celum non mouetur localiter.

Oppositum vult Arist. in l̄ra qui p̄bat hoc tanq̄ vnā p̄ncipalē qd mūdus sit magnitudo finita. ¶ Dic erunt duo articuli. Primus erit de p̄ncipali q̄sito. Sc̄ds erit postq̄ mūdus est magnitudo finita. vtrū extra ipsuz sit aliqd. puta spatiū infinitū vel aliqd aliud. de quo iam tangebāt in arguendo.

De primo sit ista q̄. qd mūdus est magnitudo finita. p̄bat̄. mūdus est magnitudo iuxta prius dicta. vel ergo est magnitudo finita vel infinita. si finita: habet̄ p̄positū. si infinita: tūc segtur qd aliqd eēt actu infinitū: cuius oppositū ostensuz est in p̄cedētibz.

De secundo videt̄ qd extra mūdū sit locus: quia alr nō posset saluari qd vltimū celuz moueret̄ localr. ¶ Deinde videt̄ qd extra munduz vtiqz sit spatiū: qz extra mūdū deus posset adhuc creare vnum lapidē: sed talis nō esset in diuisibili: imo aliqd spatiū diuisibile videt̄ occupare. ¶ Sc̄do. qz de^o talē lapidē ex̄ mūdū creatū pōt mouere motu recto: et facere eū distare plus ab vltimo celo q̄ p̄us: sed nō pōt talia facere nisi per spatiū. ¶ Tertio. de^o extra mūdū posset creare duos lapides: quoz vnus esset extra alteꝝ. q̄ videt̄ qd de facto extra mūdū sit ex̄: sed ex̄ est d̄cia loci vel spatij. q̄ v̄ qd ex̄ mūdū sit spatiū. ¶ Confirmat̄. qz si tales lapides nō essent sibi inuicē imedlati: sicut deus posset eos creare: tunc vnus videret̄ distare ab alio. et p̄ q̄ns ex̄ celū videret̄ eē distantia per quā tales lapides creati distaret̄. ¶ Quarto. nā ponat̄

qd deus extra hūc mundū formet duos alios mūdus: et illi tres mūdū p̄tingeret̄ se sicut sphere imaginant̄ se p̄tingere: v̄ qd iter illos tres mūdus et p̄cta in qb^o p̄tingeret̄ se eēt spatiū mediū et distātia media. alr enīz tāgeret̄ se fm sup̄ficies et nō fm p̄cta: qd est falsuz. ¶ Quinto. nō min^o cedēdū est spatiū extra celū q̄ iter orbē lune eēt p̄cedēdū si oia corpora ifra p̄cauū orbis lune ex̄ntia eēt annihilata: s; tali annihilatione sc̄a adhuc iter latera celi eēt spa^m. p̄bat̄. qz adhuc latera orbis lune distaret̄: sicut nūc posito qd orbis lune remanet in sua q̄titate et figura. vñ nō oportet p̄pter talē annihilationē latera celi sibi inuicē eē p̄xima quēadmodū bñ accidit de lateribz vesice expulso aere. ¶ Et p̄fir^o. tali annihilatione sc̄a de^o de nouo pōt creare vnū lapidē infra latera celi q plus distaret ab vno polo q̄ ab alio: imo p̄t illū lapidē mouere ab vno polo ad aliū: ista aut̄ nō p̄t saluari nisi inter latera celi remaneret distātia. ¶ Sexto. vbi nō est corp^o: s; pōt eē: ibi est vacuū: s; extra mūdū nō est corp^o cū mūdus sit vniuersitas entiu: s; pōt ibi eē: qz de^o posset ibi creare corp^o de nouo. q̄ v̄ qd extra mūdū sit vacuū infinitū: cū nō appareat ad q̄tū illud p̄cise deberet terminari. ¶ Septimo. v̄ qd vtiqz ex̄ mūdū sit aliqd: qz dicit Arist. in l̄ra extra mūdū eē entia inalterabilia optimā vitā ducētia. ¶ De isto articulo sit p̄^o q̄. Extra mūdū nō est corp^o. p̄bat̄ sic. oē corp^o vel mūdus est vel ps mūdū: imo oē ens et nō solū corp^o cū mūdus sit vniuersitas entiu: s; nec mūdus nec ps mūdū est extra mūdū. q̄ rē. ¶ 2°. si ex̄ mūdū eēt corp^o vel h̄ eēt simp^o vel mixtū cū oē corpus sit tale. si dicat̄ qd sit simplex: cuz nō sint nisi gnqz corpora simplicia fm spēm: oporteret qd illud corp^o eēt alicui^o sp̄ci de istis gnqz: et sic oporteret qd vel eēt nāe celestis vel nāe el̄ntoz. si nāe celestis eēt pars mūdū: et sic nō eēt ex̄ mūdū. si nāe el̄ntalis adhuc eēt ps mūdū: et sic nō eēt ex̄ mūdū. si aut̄ eēt mixtū adhuc eēt ps mūdū: et sic nō eēt ex̄ mūdū. vñ oē corp^o siue sit simplex siue mixtū est ps mūdū. ¶ 3°. si extra mūdū eēt corp^o: vel h̄ eēt ibi nāl̄: vel violēte: si eēt ibi nāl̄: h̄ nō pōt dici: qz oē corp^o siue simp^o siue mixtū h̄z alibi q̄ extra mūdū locū suū nālē: et cū vni^o corpis fm spēm nō sint plura loca nāl̄ia fm spēm: segtur qd tale corp^o nō eēt ibi nāl̄: nec pōt dici qd violēte: qz tūc ille loc^o eēt alicui alteri corpori nāl̄is: qd est ipole: qz neqz eēt nāl̄is simplici neqz mixto. ¶ 2° q̄. Extra mūdū nō p̄t eē nāl̄iter aliqd corp^o. p̄bat̄. qz nec pōt ibi eē nāl̄iter corpus simplex nec corpus mixtū: qz tale nec pōt ibi eē nāl̄iter nec violēte: sicut iam p̄bat̄. ¶ 3° q̄. Extra mundū nec est nec pōt esse nāl̄iter aliqs locus. p̄bat̄. naz si sit talis locus esset alicui corpori nāl̄is et alicui alteri violētus: quod est falsuz: sicut p̄z ex̄ iam p̄batis. ¶ 4° q̄. Extra munduz nec est nec pōt esse vacuū. p̄batur. nam vacuū dicitur vbi nō est corpus: sed pōt esse. modo lz extra celū non sit corpus cū hoc etiā nō pōt ibi esse corpus: et per q̄ns nō est ibi vacuū nec pōt esse. vñ hic terminus vacuū cum sit terminus priuatiuus nō significat solū carētia corporis alicubi: s; cū h̄ cōnotat aptitudinē eēndi corp^o ibidē. ¶ 5° q̄. Nec extra mundū pōt nāl̄iter esse motus. p̄batur. vbi non potest naturalr esse corpus nec potest esse locus ibi nō potest esse motus: sed extra celum nō possunt esse h̄. ergo rē. maior est nota. ex hoc qd ad oēm motū requir̄ corpus. minor p̄z ex̄ dictis. ¶ 6° cōclusio. Extra mundū non pōt esse tēpus. p̄batur. vbi non pōt esse motus: ibi nō potest esse tēpus: sed extra mundū non pōt esse motus per p̄cedentem cōclusionē. igit̄ nec tempus. maior p̄z. ex hoc qd tēpus est idem cum motu quarto p̄physicoꝝ. ¶ 7° cōclusio. Deus et intelligētie: nec sunt extra mūdū: nec sunt in mūdū. circūscriptiue p̄z ex̄ eo: qz huiusmodi carent situ et magnitudine. ¶ 8° q̄. Deus et intelligētie sunt extra mūdū priuatiue: id est non

Id est non habent situm in mundo. patet per precedentem
 q̄nem: cum bene stat q̄ deus et intelligentie sunt p̄s mū-
 di: et non habeant sitū in mūdo. ¶ Ex oibus his p̄cludit̄
 hoc q̄d Aristot. dicit in p̄ buius. q̄ extra mūdū: nec est cor-
 pus: nec est locus: nec est vacuū: nec est motus: nec est tēp̄:
 sed extra mūdū sunt entia inalterabilia optimaz vitā du-
 centia: exponēdo ly extra p̄uatiue s̄m intellectū p̄ceden-
 tis q̄nis. ¶ Nona q̄. Ad saluandū q̄ deus sup̄naturaliter
 extra mūdū posset creare vnū lapidē vel duos: vel vnum
 alium mūdum vel plures: nō op̄z ponere q̄ de facto extra
 mūdū sit spatiū vel vacuū vel distātia vel aliq̄d tale. p̄-
 bať. nā si extra mūdū de facto eēt aliq̄d tale: deus posset il-
 lud annihilare: et nō min⁹ illo annihilato posset creare ex
 mūdū illa que vellet sicut mō. igit̄ modo ponere extra
 mūdū tale spatiū vel talē distātia p̄pter creationē alicui⁹
 extra mūdū potē sup̄naturalr̄ vidē esse frustra oīno: q̄z
 cōsiles fierent difficultates tali spatio annihilato q̄ fiunt
 modo. Etia bene verisile apparet q̄ deus nō velit facere
 aliq̄d extra istū mūdū: nec etiā aliū mūdū extra istū: q̄z si
 plures creaturas mūdanas voluisset fecisse potuisset istū
 mūdū in duplo v̄l in triplo maiorē fecisse: et sic p̄pter crea-
 tionē aliquoz de nouo nō oportuisset ip̄m dimisisse extra
 istū mūdū aliq̄d spatiū. ¶ Decima q̄ est. Si oīa ifra orbē
 lune eēt annihilata: celo remanēte in sua figura et q̄titate
 nihil esset inter latera celi. patet de se. nam si aliq̄d esset
 inter latera celi non omnia essent annihilata inter latera
 celi: q̄d est h̄ hypothēsīm. ¶ Undecima q̄. Tunc oēs iste
 eēt negāde. vacuū est iter latera celi: distātia est iter late-
 ra celi et cōsiles. p̄z q̄z eēt affirmatiue quaz̄ subiecta pro
 nullo supponerēt. ¶ Duodecima q̄. Adhuc vnus polus di-
 staret ab alio distātia curua. p̄z: q̄z tal̄ distātia curua puta
 medietas celi eēt iter eos. ¶ Tredecima q̄. Tali casu po-
 sito poli mūdi: et s̄m latera celi nō distarēt distātia recta.
 p̄bať. nā tūc si s̄m lineā rectā iter ea esset distātia nō oīa
 eēt annihilata iter orbē lune: q̄d est h̄ hypothēsīs. ¶ Sz
 diceret. si in dicto casu nō distarēt distātia recta. q̄ t̄gerēt
 se. negat̄ q̄ntia. nā plus ad tactū requir̄. s̄. q̄ vnū sit p̄tēsus
 vsq̄ ad aliud: sed hoc deficeret in dicto casu. ¶ Adhuc di-
 ceret. si nō distarēt saltē eēt imediata p̄pter hoc q̄ aliq̄
 dicunt̄ imediata p̄pter p̄uatiōnē medij iter ea. modo in
 dicto casu inter ea nō esset mediū. ¶ R̄ndē q̄ si ly ime-
 diate exponit̄ improprie. s̄. negatiue solū: sic q̄ illa dicant̄
 imediata iter q̄ nō est mediū: et q̄ s̄ sufficiat: b̄n̄ cōcederē
 q̄ essent imediata: nec p̄pter hoc oporteret q̄ essent p̄xi-
 ma: s̄z si ly imediate exponat̄ p̄prie: et affirmatiue. s̄. sic q̄
 talia sint cōiuncta s̄m superficies eoz̄ extremas: et inter ea
 nō interciperēt mediū: tunc nego. q̄ in isto casu latera celi
 eēt imediata: q̄z s̄ iter ea nō interciperēt mediū: non t̄n̄
 p̄pter hoc sunt cōiuncta: et p̄xima s̄m superficies eoz̄ extre-
 mas: nec vnū eoz̄ esset p̄tēsus vsq̄ ad aliud: nec cōtinge-
 rent se: q̄d t̄n̄ requir̄ ad aliq̄ esse p̄xima et cōiuncta: et eē
 imediata dicto mō. ¶ Juxta istā imaginationē dico. q̄ si
 deus crearet iter latera celi vnā fabā oibus alyz p̄xius sic
 annihilatis iter latera celi pōt illa faba moueri absq̄ hoc
 q̄ fieret p̄p̄inquoꝝ vel remotioꝝ a lateribus celi. ¶ Sed
 diceret: quo motu vel locali vel alterationis vel augmēta-
 tionis et̄. Dico q̄ vno motu: qui nō esset alterationis nec
 augmētationis nec localis: s̄z eēt eiusdē speciei cum motu
 locali: et hoc si per motū localez̄ itelligimus motū quo ali-
 quid mutat locū verum: et nō solum imaginatū vel imagi-
 nabilē. vnde dico q̄ talis motus s̄be nō eēt localis sic ac-
 cipiēdo motum localez̄: et t̄n̄ esset eiusdē speciei cū eo recte:
 sicut sortēs s̄z non haberet albedinez̄: t̄n̄ bene adhuc esset
 eiusdē speciei cum platone albo: ita q̄ sicut albu est q̄dā
 predicatum non pertinens ad subam sortis vel platonis:

sic dico q̄ ly locale est q̄dam nō p̄tinens ad subam mot⁹
 qui d̄i localis vel motus eiusdē speciei cum motu locali:
 hoc nō obstāte dico. q̄ adhuc nō sunt nisi tria genera mo-
 tuuz̄. s̄. augmētationis et diminutionis cōputando ambos
 pro vno: et motus alterationis: et mot⁹ qui dicit̄ localis de-
 noiatione accidēti et extrinseca: si s̄m ipsum mobile mu-
 tat locū verū: sed nō diceret̄ localis: si mobile s̄m ipsum
 non mutaret locū. ¶ Juxta idem dico. q̄ vltima sphaera
 nunq̄ mouet̄ motu locali: nisi tunc largius vellemus ca-
 pere motum localez̄: s̄z quo aliquid mutat locū verū vel
 imaginatū vel imaginabilez̄: sed vltima sphaera bene mo-
 uet̄ motu eiusdē speciei cum motu locali. ¶ Juxta dictā
 imaginationē vltimus possumus imaginari: q̄ sicut deus
 posset omnia infra latera celi annihilare absq̄ hoc q̄ late-
 ra celi se t̄gerent sic in aliquo paruo loco: vt in grano mi-
 ly ipse pōt ponere vnū corpus ita magnū sicut totalis mū-
 dus absq̄ aliqua p̄densatione vel rarefactione vel corpo-
 rū penetratione: vn̄ ita imaginādū est de corpore christi
 in hostia parua: nam in illa parua hostia corpus christi est
 ita magnū sine cōdensatione et penetratione q̄cunq̄z sicut
 erat p̄ nobis peccatoꝝ suspēsus in cruce. ¶ Juxta idē
 possumus imaginari q̄ in tali puo grano mily posset crea-
 ri vnū spatiū centū vel mille leucarū: vel quotquot volu-
 mus. Et p̄nter imaginādū est q̄ aliq̄s hō in vno ḡno mily
 posset ambulare p̄ mille leucas de vno extremo anteq̄ p̄-
 ueniret ad aliud: et plura alia filia iuxta hoc eēt p̄cedēda.

Ad rationes. ¶ Ad p̄^m. mundus occupat totū:
 pōt h̄c dici q̄ mūdus non occupat
 aliud spatiū a se: et ideo sicut nō occupat seipsū: ita nō oc-
 cupat aliud spatiū. Vel aliter dicat̄ sicut p̄ns dicebat̄ q̄
 d̄i infinitū est q̄d totū occupat v̄z est q̄ totū occupat spa-
 tiū v̄z et imaginabile: sed hoc nego de mūdo. ¶ Ad 2^m.
 nisi mūdus esset magnitudo ifinita extra mūdū eēt spa-
 tiū ifinitū. nego p̄ntia: q̄z nec p̄pter hoc esset extra mun-
 dum spatiū finitū: nec ifinitū. Ulterius gratia materie
 argumēti dico q̄ extra mūdū deus posset creare b̄n̄ spa-
 tiū finitū: tantū quātū sibi placeret absq̄ hoc q̄ illud spa-
 tiū esset ifinitū. ¶ Ad 3^m. si mūdus eēt magnitudo finita:
 tunc aliq̄s ex̄is in superficie vltimi celi posset extēdere bra-
 chiū suū. nego. et cum dicebat̄ nullū esset impedimētūz̄ resis-
 tens vltra mūdū: placet mihi: sed vltimus dico q̄ s̄ nō
 obstāte nō posset p̄pter defectū receptaculū: sicut loci vel
 spatij in quo brachiū recipereť brachiū suū extendere.
 ¶ Ad cōfirmationē. si extra celū nō esset locus vel spatiū
 vltima sphaera nō moueret̄ localez̄. cōcedo. cum quo tamē
 bene stat q̄ mouet̄ motu eiusdē speciei cū motu locali. Et
 de hoc dicebat̄ in corpore q̄onis. ¶ Deinde erant ibi fa-
 cte alie rōnes. Juxta 2^m articulū q̄onis: q̄bus etiā p̄babať
 q̄ extra mūdū esset spatiū: que etiā restāt soluēde. ¶ Ad
 p̄^m. extra mūdū deus posset creare vnū lapidē. placet mi-
 hi: sed vltimus dico q̄ talis lapis nō esset in aliquo spatio
 neq̄ diuisibili neq̄ indiuisibili: q̄z nō esset in loco aliquo
 sicut nec totalis mūdus: bene tamē cōcedo q̄ quādo crea-
 retur lapis extra mūdū: etiam crearet̄ spatiū extra mū-
 dum: et illud spatium non esset aliud q̄ ille lapis creatus.
 ¶ Ad 2^m. deus pōt illum lapidē creatum extra mūdum
 mouere elongando ipsū a celo. dico q̄ verum est: sed hoc
 non pōt esse: nisi etiā crearet̄ spatiū in quo moueret̄: et per
 quod haberet certum sitū ad centrum vel celū: et ad par-
 tes celi: sed postq̄ deus absolueret illum lapidē a determi-
 nato situ ad celū ipse: nec esset prope celū nec longe a celo:
 et de hoc etiā dicebat̄ in corpore q̄stionis. ¶ Ad 3^m deus
 potest extra mūdum duos lapides creare: quoz̄ vnus eēt
 extra alium: cōcedo accipiēdo ly extra negatiue ad istum
 sensum q̄ vnus nō esset in alio: sicut nec vna intelligentia

est in alia: sed ulterius dico qd non pot facere unū eorum extra aliū positue: nisi cōcrearet eis spatiū vel distātiā per qd vel quā vnus eoz esset extra aliū. ⁊ ulterius dico qd extra negatiue acceptū non est differētia loci vel spāty: sed bene extra positue ⁊ affirmatiue acceptū. ¶ Ad 4^m. ex eodē fundamento dicatur. ¶ Ad 5^m dico. qd soluit ex his que dicebant in 2° articulo. ¶ Ad 6^m. vbi non est corpus: sed pot esse: ibi est vacuū. breuiter illud pot negari: qz vacuū non debet imaginari tanqz dimensio separata: sed tanqz corpus nō locans qd aptū natū est locare: ⁊ qz extra mundum nō est tale corpus: sequitur qd nec est ibi vacuum. ¶ Juxta istud dico. qd si oīa infra orbē lune eēt annibīlata non ppter hoc in ter latera celi esset vacuū: lz bene cōcederē qd orbis lune esset vacuus: ⁊ iuxta hoc esset concedendū qd vacuū esset vna bona res puta celū. ¶ Sed diceres cōmuniter dicit qd vacuū nihil est. cōcedo: qz nullū est corpus qd aptū natū sit locare qn de facto locet: ⁊ ita h debet intelligi: ⁊ nō aliter. ⁊ istud cōcordat dictis Aristotelis in 4° pbycicoz: qz ipse vocat locū non dimensionem separata nō occupata corpore: sed corpus locans fm vltimam eius supficiem. Sic etiā fm hoc nō debemus vocare vacuū dimēsiōne separata: vel imaginata nullo corpore occupata: sed debemus vocare vacuū corpus qd nō locat: sed aptū natū est locare: ⁊ iō dicit Aristoteles. 4° pbycicoz. describēs vacuū qd sit locus nō repletus corpore. ¶ Ad 7^m extra mūdū sunt entia inalterabilia ⁊c. quid sit dicendū ad h etiam patet ex qbusdam cōclusionibus positis iuxta 3^m articulum. Et hoc de questione sufficiat.

¶ Ad medium itaqz qd buc si infertur terra inde binc feretur illuc fm naturā: ⁊ si manet hic inde non violentia: ⁊ feretur fm naturā buc. vna enim fm naturam ⁊c. Textu cōmentī septuagēsimi septimi.

Questio. XII.

Primum est iuxta ordinē Aristotelis pcedere: ⁊ querere mō circa tertiā mām pncipales quā pertractat Aristoteles. in p buius. s. iuxta finitātē mūdi in multitudine: circa quā duo sunt ingrenda. Primum est. vtrū supposito qd eēt ples mūdi: terra vnus mūdi mouerēt ad medium alterius mūdi. Scdm est. vtrū sint vel possint esse plures mūdi. ¶ De p arguit qd nō. Nam si deus ad istū mūdum faceret vnū aliū: nō ppter hoc terra vnus mūdi haberet aliā inclinationē quā habet: sed iam nō mouerēt vel non inclināt moueri alicubi nisi ad mediū huius mundi. ergo neqz tunc. assumptū p3: ex eo qd ex quo terra est vnū corp^o simplex habet vnicam inclinationē: scz ad vnicū locum ⁊ non ad diuersa: scz fm speciē. ¶ Scdo. si sic vel hoc esset nāliter vel violēter: nō nāliter. nā terra isti^o mūdi nō posset moueri ad mediū alterius mūdi nisi ascēderet in isto mūdo: sicut p3 intuētī. modo ascēdere nō cōpetit naturalr ipsi terre fm nām eius ppriā: sed violēter. Si autē dicat qd terra huius mūdi mouerēt violēter ad mediū alterius mūdi: tunc nō oporteret nec esset necessariū si plures eēt mūdi qd terra huius mūdi mouerēt ad mediū alterius mūdi postqz esset violentū. ⁊ haberēt ppositū. Et etiā qz hoc est 3° Aristoteles. in littera q dicit qd nāliter terra vnus mūdi mouerēt ad terrā alteri^o mūdi. Et ex alio. qz si terra isti^o mūdi mouerēt ad mediū alteri^o mūdi qn veniret ad aliū mundū descēderet ad mediū alteri^o mūdi: mō descēdere puenit terre nāliter: ⁊ nō violēter. ¶ Tertio. si esset alius mūdus ignis vnus mūdi non mouerēt ad ignē alterius mundi. igitur nec terra ad terrā. pntia t3 a simili. añs patz.

nā hoc nō posset esse nisi ignis vnus mūdi fieret cētro alterius mūdi ppingoz: ⁊ sic ille ignis descēderet: qd nō puenit nālri igni. pntia t3. ex hoc qd cētro fieri ppingus est descēdere: sed qd ignis nō nāliter descēdat p3. qz ex quo nālri ascēdit eidē simplici puenirent ples motus fm spēm: ⁊ h nālri: cui^o oppositū est p3. pbatū. ¶ Quarto. si eēt ples mūdi illi eēt eiusdē rōnis. igit sicut terra in isto mundo gescit in medio hui^o mūdi nāliter: ita terra alterius mūdi gesceret in medio alterius mūdi naturalr: ⁊ sic vna nō tenderet ad aliā: sed ad mediū sui mūdi si esset extra ipsuz: qz tenderet ad mediū sibi ppinguius: sed si ptingeret qd eēliter ab vtroqz distaret gesceret iter ambo sicut ferrū inter duos adamātes equalr trabentes. ¶ Quinto. nā terra vnus mūdi nō posset moueri ad terrā alterius mūdi: nisi diuideret celū huius mūdi: ⁊ etiā celū alterius mūdi. mō hoc est impossibile postqz celū est indissolubile. ¶ Sexto. ad huc supposito qd diuideret celū nō posset moueri vsqz ibi nisi trāfiret vacuū interceptū iter illos duos mūdus q postqz nō possent se tāgere fm supficiē postqz eēt sphericī inter eos interciperet vacuū. mō corp^o simplex quale est terra nō posset moueri in vacuo sicut p3 4° pbycicoz. igit ⁊c.

Oppositum determinat Aristoteles.

In ista qōne. p ponēde sunt qtuor pnes preambulare. 2° rōndendū est ad quesitum.

Prima est oīa graua nāliter mouent ad suū locū nālē. s. deorsum: ⁊ leuia ad suū. s. sursum: si nō fuerit impedimētū. pbat ex hoc qd qto aliqd est grauius: tāto ceteris paribus descēdit velocius. igit nō violēter: sed nālri. añs p3 ad experiētā. pntia t3: qz si h nō esset nāliter: sed violēter: tunc grauitas resisteret ⁊ maior grauitas magis resisteret: ⁊ per pns tardius mouerēt. Ex ista pne p3 falsitas duarū opinionū de motu terre ad mediū. Una dicit qd terra in pncipio mūdi fuit ppe celum: ⁊ qn celum incepit moueri violēter tali modo motus pulsa erat ad mediū: ⁊ sic ad huc fieret qn aliqd graue esset positum sursum sicut terra vel aliqd tale: violenter motu celi pellereēt ad mediū recte: sicut qn ponit aliqua faba vel aliqd tale in aliquā scutellā ⁊ velociter circūuoluit illa scutella faba ppter motū scutelle pellit ad mediū. ¶ Erat 2^a opinio qd terra mouerēt ad mediū qn esset extra ipm motu tractus. imaginabat eniz qd centrū mūdi traberet sibi terrā: ⁊ sicut alia graua: ⁊ sic ambe iste opiones imaginant graua moueri ad mediū motib^o violentis. vna qdē dixit qd hoc fieret motu pulsus: alia motu tractus. isti autē motus sunt violēti. ¶ Cōtra istas opiones est 3ª nra. Cōtra tū cui^o pbatōne dubitat. nā si valeret arguerēt cōsili for^o: grauiora mouent velocius sursum qz leuioza. igit motus grauiū sursum est nālri. añs p3. de plūbo qd veloci^o pycit sursum qz pluma. vnde si cōsequētia ad pnem facta valeret. ⁊ ista valere videt. ¶ Respōdet. qd ista istātia nō valet. nā dicebat in rōne facta ad pnem vlr: quāto aliqd est grauius: tāto velocius descēdit. modo quūis grauius velocius pyciat sursum: tñ falsum est: qd quāto aliqd est grauius: tāto velocius moueat sursum: imo aliqd posset esse ita graue qd nō posset pyci sursum: s3 nihil pot esse ita graue. quin aptū natū sit descēdere: imo quāto gūius tāto velocius. Dic incidēter possumus notare cām qre plūbum remotius pycitur qz pluma: ⁊ hoc a pyciente sibi cōmēsurato: cuius cā est. nā illud qd est grauius est receptiuum pluris vtutis a pyciēte: ⁊ est diutius retentiū illi^o vtutis ppter pluralitātē mae qz vnū leue: sicut pluma vel aliqd tale: ⁊ ita mediante illa virtute recepta ⁊ retenta velocius: ⁊ remotius pycitur. Scdo arguit ad cōclusionem sic. graua in descendendo mouentur velocius in fine qz in principio.

principio: et similiter leuia in ascendendo: ideo tales motus talibus corporibus sunt naturales et non violenti. anis patet ad experientiam. et natura probatur: quia proprium est motibus naturalibus saltem in medijs vniformibus in fine intendi: et motibus violentis in fine remitti. nam in motibus violentis virtus motiua fatigatur et debilitatur et sic in fine mouet tardius: quod non est in motibus naturalibus. Tertio arguitur ad contrarium. Si graua non mouerent naturaliter deorsum: sed violenter: sequeretur quod mouerent naturaliter sursum. modo hoc est falsum. et natura probatur ex hoc quod cuiuslibet motus est violentus: est ei oppositus naturalis. et hoc si sunt motus simplices. Sed diceret contra. nam sequitur quod si terra moueretur violenter ad sinistram moueretur naturaliter ad dextram: postquam motus ad sinistram et motus ad dextram sunt motus contrarij. Respondetur quod non est simile: quia motus sursum et motus deorsum sunt motus contrarij simplices. motus autem ad dextram et motus ad sinistram sunt motus contrarij mixti. modo illud quod dicebatur intelligitur de motibus contrarijs simplicibus et non mixtis. Secundo conclusio. Si esset alter mundus terra istius mundi esset eiusdem speciei specialissime cum terra alterius mundi: et sic de alijs corporibus simplicibus ex quibus vnusquisque componeretur. probatur hoc per quod aliter hoc nomen mundus diceretur equiuoce de isto mundo et de illo. modo hoc videtur esse falsum. Secundo. quia operationes talium corporum essent conformes sicut calefacere exsiccare. et huiusmodi. Tertio. quia eis deberetur idem motus in specie corporum simplicium qui non sunt nisi tres sicut prius dicebatur. Quarto. quia vel isti duo mundi dependerent ab eodem primo principio: vel diuersis conformibus tamen et eiusdem speciei: vel a diuersis diuersarum specierum. istud probatur per sufficientem diuisionem. Si dicatur primum. tunc isti mundi deberent esse omnino conformes. probatur hoc. quia causa eadem et nullo modo diuersificata non debet parere dissimiles effectus. conformis modo est dicendum si illi duo mundi sint a duobus principijs eiusdem speciei: quia cause conformes debent parere conformes effectus. Si vero isti mundi sint a principijs diuersarum rationum seu specierum: tunc vnus istorum principiorum est altero melius et perfectius: et sic naturaliter prius. ergo alterum prius ab ipso dependeret: et etiam mundus suus: quia omnia essent adiuncte ordinata et ad vnum primum. Tertia conclusio. Corpus quod naturaliter inclinatur ad aliquem locum: inclinatur ad illum ad quamcunque distantiam. probatur hoc: quia in quamcunque distantia ipso manente obtinet suam formam que est causa talis inclinationis naturalis. modo posita causa ponitur effectus. Idem probatur ex alio. quia terra posita magis sursum ita bene inclinatur ad locum suum naturalem sicut terra posita minus sursum. Sed diceret aliquis. terra in loco suo non est grauis. ergo in loco suo non videtur habere talem inclinationem. dico quod imo: quia in loco suo habet inclinationem ad manendum ibi: et extra locum suum habet inclinationem ad mouendum se ad locum suum naturalem: et ita proportionaliter dicatur de alijs elementis. etiam falsum est quod terra in loco suo non sit grauis. vnus si extra locum suum est grauis: et cum venit ad locum suum non perdit illam grauitatem: sequitur quod in loco suo est sic grauis sicut extra. verum est tamen quod illa grauitas extra locum naturalem habet vnus officium: et in loco naturali aliud. Cum enim terra extra locum suum fuerit posita sua grauitas inclinatur ipsam ad motum ad locum suum: et cum est in loco suo eadem grauitas inclinatur ipsam ad gete: et ideo in loco suo naturali non poterat. et ad istum intellectum auctores de ponderibus concedunt corpora in suis locis naturalibus non esse graua. Secundo dubitatur. nam ad huc videtur quod distantia aliquid faciat. ut si vnus ignis esset in medio mundi. vna pars moueretur versus vnam partem: puta versus septentrionem: et alia versus meridiem versus celum ad locum ignis: et tamen si ille idem ignis esset ex vna parte centri mundi: tunc totalis ille ignis moueretur vel versus vnam partem solum vel versus aliam. Respondetur quod distantia bene facit quod aliquid inclinatur moueri secundum diuersas eius partes per diuersas

vias ad suum locum naturalem: sed nunquam distantia faceret quin aliquid inclinaretur ad suum locum naturalem. Quarta conclusio. Quaecumque graua eiusdem speciei: et quaecumque leuia eiusdem speciei tendunt vel inclinantur ad eundem locum numero si sunt simplicia. probatur: quia si due terre dimittantur cadere ad deorsum videmus quod inclinantur ad eundem locum puta deorsum: et eodem modo: et per eandem viam si ponantur cadere de eodem loco successiue. Sed contra diceret aliquis. diuersa in specie tendunt ad diuersa loca in specie. et diuersa in numero tendunt ad diuersa loca in numero. Secundo. nulla inclinatio naturalis est ad impossibile: sed impossibile est plura in numero esse in eodem loco in numero naturaliter: ergo naturaliter non inclinantur corpora distincta in numero ad eundem locum in numero. Tertio. nam videmus quod vnus ignis ascendit ad locum suum versus septentrionem alius versus meridiem. modo ista sunt diuersa loca in numero. Ad ista. Ad primum. negatur similitudo. et ratio est: quia quaecumque simplicia vel filia eiusdem speciei nata sunt facere vnus per continuationem: quod quidem vnus habet vnus locum in numero naturale sui: et cuiuslibet sue partis. et quilibet pars inclinatur ad eundem locum in numero. Per hoc ad secundum dico: quod non est impossibile plura partialia esse in eodem loco sui totum: et hoc in eodem loco totali. Per hoc idem ad tertium dico: quod ambo illi ignes mouentur ad eundem locum in numero totali: quod est puritas orbis lune: cum quod bene stat quod partes totum habent distincta loca in numero partialia.

Quantum ad secundum pono vnica contrarium respondere ad contrarium. scilicet quod si esset alter mundus non concentricus huic mundo: terra istius mundi haberet inclinationem mouendi ad medium alterius mundi et e converso. sed forte haberet impedimentum veniendi ibi propter hoc quod celum non est dissolubile secundum quod arguebatur in principio questionis. probatur. omnia simplicia eiusdem speciei naturaliter inclinantur ad eundem locum in numero per contrarium. ita quod nulla distantia talem inclinationem posset impedire per contrarium. sed terra huius mundi et terra illius essent eiusdem speciei per contrarium. et terra huius mundi naturaliter mouetur ad medium huius mundi per contrarium. igitur terra illius mundi moueretur naturaliter ad medium huius mundi. Sed quia hoc est impossibile. quia pari ratione fieret e converso secundum Aristotelis. concluditur quod impossibile est esse plures mundos non concentricos naturaliter: cum quo bene stat quod deus posset facere plures per suam omnipotentiam: sed de hoc in sequenti questione latius tractabitur.

Ad rationes. Ad primum dico. quod si miraculose fierent plures mundi vnus extra alium eccentrici: non mirum quod tunc terra huius mundi inciperet habere aliam inclinationem quam ante habuit: etiam dico quod deus bene posset facere: quod obtineret vnica inclinationem. videlicet mouendi solum ad medium sui mundi. sed Aristoteles breuiter diceret quod hoc non potest fieri. Ad secundum et ad omnes sequentes dico. concedendo omnia contra ista illata ex concessione si miraculose fierent plures mundi eccentrici. sed secundum Aristotelis. concedendo essent consequentes: et quia consequentia secundum ipsas essent impossibilia. anis secundum ipsum reputatur impossibile. scilicet esse plures mundos. ad quod secundum ipsum concederet sequi quodlibet: iuxta illam regulam: ad impossibile potest sequi quodlibet. Et sic est finis questionis.

Quod autem non solum vnus est: sed et impossibile fieri plures. Adhuc autem quod sempiternus et incorruptibilis existens et ingentis dicimus et cetera.

Textu co. XCII.

Questio.

XIII.

Secundum propositum erat. vtrum sint vel possint esse plures mundi. probatur quod sic. quia hic terminus mundus est terminus communis. igitur vel actu vel potentia habet plura supposita. et per consequens vel actu sunt vel potentia possunt esse plures mundi. anis patet per omnes contra ista

probat. per hoc qd terminus cōmunis dicitur qui predicabilis est de pluribus. ¶ Scōdo melius est bonū et pfectū multiplicari q̄ nō multiplicari: sed mūdus est qdā bonū et pfectū sicut prius dicebat. ḡ melius est eē plures mūdus q̄ vnū: et qz hoc est pole apud deū: et cum deus faciat de pluribus qd melius est: sequitur qd sunt plures mūdi. ¶ Tertio mūdus pōt gñare aliū mūdū sibi simile. ḡ pñt eē ples mundi. pñtia t̄z. añs pbat. qz mūdus est qdā pfectū: et non orbatū. tale aut (scōdo de aia) pōt gñare sibi simile: cū gñare arguat pfectionē. ¶ Quarto videt qd saltē possunt eē plures successiue: qz iā sunt alia mixta in numero. Et silr alia elnta q̄ erant sunt centū anni. et illa sunt partes mūdi: q̄ nō manētibus eis dē videt etiā qd mūdus nō maneat idē: et sic videt qd saltē possint esse plures mundi successiue.

Oppositum vult Aristoteles.

In ista qōne. Primo ponam distinctiones. Secundo conclusiones.

Prima distinctio est. qd esse plures mūdus possumus imaginari dupliciter. scilicet simul vel successiue: sicut dicimus qd pñt eē ples pbenices quaz vna succedit ad aliā. ¶ Scōda distō. ples esse mūdus simul possumus imaginari vel qd eēnt cōcentrici: vel qd eēnt eccētrici. Concentrici qdē sūt si sup̄ ultimū celū nostri mūdi imaginamur vnū orbē terreū: et vltra illū vnū orbē aqueū: et vltra illū vnū orbē aereū: et vltra illū vnum orbē igneū: et vltra illū orbē celestes cōstiles orbibus celestib⁹ nri mūdi: vel si imaginaremur nostrā terraz vnū orbē: infra quē esset aggregatū ex orbib⁹ celestib⁹ contiguū p̄cauitati orbis terre nostre: infra qd aggregatū ex orbib⁹ supercelestib⁹ imaginemur q̄tuor elnta sicut in nro mundo: et sic possumus imaginari infinitos mūdus cōcentricos et ascendēdo et descendēdo. ¶ Silr possumus imaginari plures mūdus eccētricos: vel qd vnus totalr sit extra aliū: et h̄ qd p̄tingant se quēadmodū plures globi positi in vno sacco: vel qd non contingant se: sed sint separati abinuicē: vel sic qd vnus nō sit extra aliū: sed qd in aliq̄ parte nostri mundi sit alter mūdus: sicut si in luna imaginaremur vnū alium mundū vel in sole: et sic de alijs stellis.

Tunc sit p̄a. Si essent plures mūdi cōcentrici nō oporteret qd terra vnus mūdi moueretur ad terrā alteri⁹ mūdi. pbat. qz cuiuslibet mundi terra gesceret nāliter. ppter hoc qd oīuz illaz terraz vnū eēt centrū seu mediū. Unde imaginādū est qd si terra eēt p̄caua: et in medio cōcauitatis eēt mediū mūdi ita gesceret nālī sic mō. Ex quo p̄cludit qd p̄ p̄alitatē mūdoy cōcētricoy nō valet rō Aristō. qua arguit qd nec sunt nec pñt eē ples mūdi ppter hoc qd terra vnus mouerēt nālīter ad mediū alteri⁹: it̄ illa rō bene p̄bet istam p̄nem que pōt esse 2ª huius qōnis. impole est esse plures mūdus eccētricos: et h̄ naturalr. ¶ 3^a. Impole est nālīter qd sint ples mūdi successiue vnus post aliū. pbat. nā si sic: tūc iste mūdus esset corruptibilis s̄m se totū. et tūc etiā celū eēt corruptibile: cō oppositū postea oñdet. verūtamenē antiq̄ bñ dixerūt mundū nō corrūpi totalr: sed aliqñ fieri deordinationē entīuz et reuerti oia in quoddā chaos cōfusuz: et qñ itez entia ordinarent debite dicebāt itez eē aliū mūdū: et istā deordinationē et ordinationē dicebant fieri per litē et amicitia: s̄ istud nō valet: qz per talē deordinationē mūdus nō corrūpitur ex eo qd deordinatio est vnū predicatū accidentale: et ideo pōt verificari affirmatiue et negatiue successiue de aliquibus sine hoc qd illa entia corrūpan̄t. ¶ Et si dicat qñ entia sunt deordinata: tunc nō dicunt mundus: sed quādo sunt ordinata: tunc dicunt mundus. ¶ Sed breuiter hoc nō valet. nā tunc hoc nomē mundus esset nomen cōnora-

tiuz. ¶ 4^a. Impole est aliquo mō esse plures mūdus. pbat. impole est esse plures p̄mos motores. ḡ ipole est eē ples mūdus naturalr siue eccētricos siue cōcētricos. pñtia t̄z. qz si essent ples mūdi: in quolibet esset vnū p̄m celū: et eēt vnus primus motor. añs cōcludit Aristō. 12. metaphysice in fine vbi dicit. Mala aut est pluralitas p̄ncipū. vn⁹ ergo p̄nceps. ¶ Sed aliq̄s diceret. qd nō oporteret ppter h̄ eē plures p̄ncipes oīuz illoz mūdoy: qz in quolibet esset vnus motor mouens ppter illū p̄m tanq̄ ppter finē. hoc remouet Cōmētator. et dicit qd hoc nō valet: eo qd p̄mus motor mouet ppter se. et hoc pbat sufficiēter in. 12. metaphysice. et ideo nō valeret dicere tales p̄mos motores mouere ppter vnū aliū motorē. ¶ Scōdo arguit ad idē rōne Arist. qz iste mūdus cōstat ex omni mā pertinēte ad formā mūdi. ergo nō esset mā ex qua posset esse: vel fieri alter mundus. pñtia t̄z. añs pbat. qz iste mūdus cōtinet omnia corpora simplicia que nō sunt nisi quinq̄ s̄m spēm sicut p̄us dicebatur: que quidem corpora simplicia cum alijs corporibus hic in isto mūdo existētib⁹ dicuntur materia mūdi. ¶ Ultima conclusio. que stat cum precedētib⁹ qd est pole supernālīter esse plures mūdus tam simul q̄ successiue: tam eccētricos q̄ concentricos sicut deo placeret.

Ad rationes. ¶ Ad p̄m dico. qd nō soluz iste terminus deus: et ille terminus sol sunt termini cōes: nō qz de facto supponat pro pluribus: nec qz possint esse ples res pro quibus supponant: sed qz nō repugnat talib⁹ terminis ex forma et mō suoꝝ ipositionū supponere pro pluribus: it̄ ex parte rez significataz repugnet. ¶ Ad 2^{am}. qñ dicebat melius eēt esse plures mūdus: dico qd nō. sed diceret semp maior multitudo bonoy est melior. illud est falsum: qz tunc melius eēt esse ples deos q̄ vnū: qd tñ est falsuz: qz h̄ est impole. ergo nō est melius. vnde qñ per multitudinē bonoy tolleret ordo vniuersi nō esset melius esse plura bona q̄ vnuz qualiter fieret in pposito. ¶ Ad 3^{am} nego añs. et qñ dicit generare sibi simile arguit pfectionem: vey est inter corruptibilia q̄ non possunt pmanere s̄m idiuiciū: s̄ iter icorruptibilia h̄ argueret impfectionē. ¶ Ad 4^{am} dico: qd illa bñ pbat qd ples pñt eē mūdi successiue diuersi abinuicē partialr. et hoc bñ cōcedit. cū hoc tñ stat qd nō possunt esse plures mūdi successiue diuersi abinuicē totaliter.

¶ Si itaq̄ aliquid potest moueri stadia centuz: aut leuare pondus semper ad plurimum dicimus: puta talenta leuare centum: aut stadia ire centum et c. **Tex. cō. CXVI. Qō. XIII.**

Anc expedit iuxta ordinē Arist. tractare vtrū mundus sit generabilis et corruptibilis vel ingenerabilis et icorruptibilis: post q̄ oñsuz est qd mūdus est magnitudo pfecta et magnitudo finita: et qd nō sunt ples mūdi. S̄z qz gñabile et corruptibile icludit potēciam: iō iuxta istā mām p̄ q̄renda sunt aliq̄ circa terminationē potētiaꝝ. vn⁹ p̄ q̄rendū est. vtrū q̄lz po^a actiua determinet p̄ maximū in qd pōt agere. 2°. vtrū q̄libet po^a passiuā terminet p̄ minimū a q̄ pōt pati. 3°. vtrū q̄libet ens babeat po^a respectu sue durationis per maximū tempus per qd pōt durare. 4°. vtrū oē corruptibile necessario corrūpetur. 5°. vtrū aliqd de nouo genitū possit perpetuari. 6°. vtrū generabile et corruptibile conuertantur adinuitem. 7°. concluditur mundum esse icorruptibile: et perpetuū. ¶ De primo videtur primo qd sic per Aristotelem in littera. Secundo si potentia actiua non terminaretur maximo in quod posset: tunc nō esset dare pondus maximum quod

nam quod fortes posset portare: sed hoc est falsum. nam si
 nō: tūc quocūq; pōdere dato qđ posset portare: adhuc ma-
 ius pōt portare: et sic infinitū pondus pōt portare: qđ est fal-
 sum. ¶ Tertio ponat̄ vnus lapis sicut octo i granitate su-
 per caput fortis potētie sicut. s. precise qui cōseruet̄ in tali
 potētia per tps et lapis silr: tūc vel for. sustinebit lapidem:
 vel lapis deprimet fortē. si dicat̄ p̄mū: sequitur qđ po^o fortis
 est terminata ad maximū qđ pōt sustinere: qz ita grauē la-
 pidē et nō grauiorē: et habet̄ ppositū. Unde q̄tūcūq; iste
 lapis eēt grauior excederet potētiā for. et cū qlibet excelsus
 sufficit ad motū statim ille lapis deprimeret fortē. Si
 aut̄ dicat̄ qđ for. nō pōt sustinere illuz lapidē: sequitur qđ ille
 lapis deprimet for. et sic a pportioe eq̄litas fieret actio: et
 etiā sequeret̄ qđ po^o depressiua lapidis terminat̄ ad maxi-
 mū qđ pōt deprimere: qz ad potētiā for. vt. s. que si eēt ma-
 ior sustineret lapides cū qlibet excessus sufficiat ad actio-
 nem. ¶ Quarto. sit vnū mediū vniformiter difforme su-
 perius terminatū ad nō gradū resistētie. iseri^o aut̄ ad gra-
 dum resistētie equalē potētie motiue alicui^o grauis descē-
 dentis p̄ ipm: et sit illud mediū. b. et mobile qđ dz descende-
 re p̄ ipm. a. tūc. b. est maximū spatium qđ a po^o motiua pōt
 ptrāfire. ḡ potētia actiua terminata est maximo in qđ pōt.
 p̄na t̄z. a. n̄s pbat̄. nā tantū pōt et nō plus ex quo extremū
 ipsius. b. est equalē in resistēdo cū po^o ipsius. a. in mouēdo.
 ¶ Quito elōget̄ vnū visibile p̄ aliquā distātiā a me vsqz
 quo p̄mo ipm nō videā nec possuz videre pp̄ elōgationē:
 tūc distātiā iter oculuz meuz et illud visibile terminata ad
 ipm exclusiue est maxima distātiā p̄ quā illud visibile po-
 tuist̄ agere in visum meū visionē. Ex quo sequitur qđ est dare
 maximā distātiā p̄ quā aliqua po^o actiua: puta obiectū pōt
 agere in suā potētiā passiua: puta oculuz. ¶ Sexto. nō est
 dare minimā distātiā p̄ quā nō. ḡ est dare maximā distan-
 tiā p̄ quā visibile pōt agere in visuz. p̄na cōiter p̄cedit̄ ab
 oibus de hac mā loquētib^o. a. n̄s pbat̄: qz si eēt dare mini-
 mā distātiā p̄ quā nō: tūc p̄ illā nō: et p̄ quālibet minorē vi-
 sibile pōt agere in visum: sed b̄ nō. nā sit illa. verbi gr̄a pe-
 dalis: tūc arguo sic. visibile si poneret̄ bene p̄pe oculū cō-
 tingeret qđ p̄pter puitatē distātie nō posset videri. ḡ distā-
 tiā pedalis nō erat minima p̄ quā illud visibile nō potuit
 agere in visuz. a. n̄s p̄z iuxta illud: sensibile positū supra sen-
 su nō facit sensationē. ¶ Septimo est dare maximā velo-
 citatē qua po^o actiua pōt mouere. ḡ terminata est p̄ maxi-
 mum. p̄na tenet. a. n̄s p̄z. p̄ de po^o supnāli: qz dat̄ maxia ve-
 locitas qua mouet vltimā spherā: vnde pp̄ imutabilitatē
 suā et sue volūtatis et p̄pter inalterabilitatē vltime sphere
 nō pōt spherā vltimā neqz tardius neqz velocius moue-
 re. hoc idē p̄z de potētia nāli: qz est dare maximā velocita-
 tem qua. a. mobile descēdit p̄. b. mediū ex eo qđ potētia na-
 turalis in sua actione agit fm̄ vltimū sui conatus potētie.

Oppositum arguit̄: qz si po^o actiua terminaret̄
 maximo in qđ posset agere vel exce-
 deret illud: vel nō excederet. si nō excederet nō pōt agere
 in ipm ex eo qđ a pportioe eq̄litas nō puenit actio: nec a
 pportioe minoris lequalitatis. si aut̄ excederet: vel excelsus
 diuisibili vel idiuisibili: nō idiuisibili: sic cōiter p̄cedit̄:
 cū nō sit dare excessuz idiuisibile. vñ b̄ eēt nō excedere si
 diuisibili. ḡ p̄ medietatē illius excessus in maius posset cū
 qlibet excessus sufficit ad motū: et p̄ p̄ns illud nō erat ma-
 ximū in qđ illa potētia actiua potuit: et b̄ est itētuz. ¶ No-
 tandū est hic qđ potētia actiua pōt cōparari vel ad resistē-
 tiam: vel ad distātiā: vel ad effectuz: vel ad tēpus: vel ad
 velocitatē: vel ad spatium in motu locali. ergo et̄.

In ista qōne erunt sex articuli. In p̄mo enī ponā
 quasda distōnes et terminoz expo-
 sitiones. 2° dicā de cōparatione potētie actiue ad resistē-

tiam. 3° de cōparatione potētie actiue ad distātiā. 4°
 de cōparatione potētie actiue ad effectū. 5° de cōparatio-
 ne potētie actiue ad velocitatē. 6° de cōparatione potētie
 actiue ad spatium. De cōparatione aut̄ potētie actiue ad
 tēpus videbit̄ seorsum in tertia questione pposita.

Quantum ad p̄mū sit p̄ma distinctio qđ potētiarū
 quedā dicūt actiua: et quedā passiua. ¶ 2°
 distinctio. potētiarū passiuarū quedā dz receptiua solū et de
 illa nihil ad ppositū: quedā est receptiua et cū hoc resistit
 et de illa ad ppositū. ¶ 3° distinctio. potētiarū actiuarū:
 quedā finita sicut po^o nālis: quedā infinita sicut potētia dei.
 ¶ 4° distinctio. potētiarū actiuarū: quedā est motiua: quedā
 portatiua: quedā lenatiua: quedā pductiua. ¶ 5° distinctio.
 potētiarū pductiuarū: quedā est pductiua substantie: quedā pdu-
 ctiua qualitatis. ¶ 6° distinctio. potētiarū pductiuarū qua-
 litatū: quedā est pductiua qualitatis sibi filis: sicut caliditas
 pductiua caliditatis: quedā aut̄ est pductiua qualitatis disti-
 milis sicut lux est pductiua luminis: et color est pductiu^o
 speciei visibilis. ¶ 7° distinctio. adhuc potētiarū: quedā est
 pductiua alicui^o effectus qui postq̄ pductus est iuuat po-
 tentiā ad vltius pducēdū. quedā aut̄ nō. Ex^m p̄mi. sicut
 ignis qđ postq̄ pduxit ignē p̄pe se iuuat ipm ad pducēdū
 ignem a se magis remote. Exēpluz sc̄di. sicut est lumē. hoc
 enim postq̄ pductū est a luce nō iuuat ad vltius pducē-
 dum lumen: ita filius postq̄ pductus est a patre nō iuuat
 patrē ad vnū aliuz filiu^o pducēdū. ¶ 8° distinctio. potē-
 tiam finitaz terminari cōtingit quadrupl̄r imaginari: vel
 maximo: vel minimo: vel maximo in qđ nō: vel a quo nō:
 vel per qđ nō et̄. vel minimo in qđ nō: vel minimo per qđ
 nō et̄. Maximū vocat̄ in qđ pōt: vel a quo pōt aliqua po-
 tentia agere vel pati: et in nulluz maius: sed in qđlibet mi-
 nus: vel a nullo maiori: sed a quolibet minori: sed minimū
 vocat̄ in qđ vel a quo aliqua potētia pōt agere vel pati: et
 in nullū minus vel a nullo minori: s̄z in qđlibet maius vel
 a quolibet maiori. Sed maximū qđ nō: vocat̄ qđ non: vel
 a quo nō: vel per qđ nō: sed cuilibet maiori illo dat̄ maius
 qđ sic. Sed minimū qđ nō: vocat̄ illud qđ non: vel per qđ
 nō: vel in qđ nō: s̄z quolibet minori illo datur minus in qđ
 vel per qđ sic. Ecce quatuor descriptiones quatuor termi-
 noz. In istis descriptionib^o quatuor quātū ad p̄mas duas
 descriptōes istoz duoz terminoz maximū et minimum
 cōcordo cū cōiter loquētib^o in ista mā: sed quātū ad duas
 alias descriptōes discordo ab eisde. Et appet̄ mibi qđ q̄tū
 ad hoc melius sit describere alio mō illos duos terminos
 maximū qđ nō: et minimū qđ nō: q̄z ipsi describat̄. vñ ipsi
 vocāt maximū a quo nō: illud a quo nō: nec ab aliquo mi-
 nori: sed a quolibet maiori: et minimū in qđ nō: illud in qđ
 nō: nec in aliqđ maius: sed in qđlibet minus: in hoc appa-
 ret mibi qđ nō bene dicant nisi plus addant. nā fm̄ b̄ non
 posset saluari qđ esset dare minimā distātiā vltra quā ali-
 quod visibile posset videri: qđ tñ est falsum. imo oppositū
 ipsi dicunt. nā fm̄ eoz expositionē esset minima distātia
 vltra quā non aliqđ visibile pōt videri. sit ergo illa peda-
 lis: tunc vltra illaz distātiā illud visibile nō pōt videri: s̄z
 vltra quālibet minorē: et tamē hoc est falsuz: qz aliqua pos-
 set esse distātia ita parua prope oculuz si visibile qđ esset
 vltra illam et nō remotius ab oculo nō videretur: sicut ar-
 guebatur etiā ante oppositū. ¶ Tunc sit p̄ma cōclusio:
 qđ potētia infinita nō terminatur maxima resistētia: nec
 minima: nec maxima in quā nō: nec minima in quā nō po-
 test agere. p̄batur: qz talis potētia nō est terminata. ergo
 nec sic: nec sic postq̄ est infinita. ¶ Secūdo ad hoc qđ ali-
 qua potētia aliquo dictozum modozum terminet̄ requi-
 ritur qđ in aliquā resistētiāz possit et in aliquā non. modo
 sic non est de potētia infinita ex eo qđ in quālibet potest.

Deinde anteq̄ ponam p̄clones de potētia finita z nālī pono p̄mo vnā cōclusionē p̄ambulā quā oportet supponere in p̄bationib⁹ sequentiū: z sit ista. si quilibet excessus sufficit ad cōtinuandū motū inceptū: tunc quilibet excessus sufficit ad motū incipiendum z inchoandum: istius cōditionalis antecedēs cōmuniter oēs cōcedunt: s; nō cōmuniter oēs cōcedant cōsequens: sed p̄bo dictaz cōditionalem esse verā: z ideo si concedit̄ añs: opz cōcedere p̄ns. vñ arguo sic. Si nō quilibet excessus sufficeret ad inchoandum motū: z tñ sufficeret ad cōtinuandū motū: hoc videretur esse ex eo q̄ inchoare motū esset difficilius q̄ continuare motū: tunc sic. vel q̄ inchoare motū est finite difficilius vel infinite q̄ continuare motū: non pōt dici q̄ infinite: qz tunc oporteret esse excessum infinitū: nec aliquis excessus finitus sufficeret ad inchoandū motū: cui⁹ opposituz p̄ ad experientia. Si autē dicat̄ q̄ inchoare motū est finite difficilius q̄ continuare motū. sit ergo. verbi grā q̄ soluz in duplo z sit excessus. a. qui per aduersariū nō sufficit ad inchoandū: sed bene ad cōtinuandū. Tūc sic. quilibet excessus per aduersariū sufficit ad cōtinuandū. q̄ medietas. a. sufficit ad cōtinuandū: z cū inchoare sit solum in duplo difficilius: sequitur q̄. a. dupluz ad suā medietatē sufficit ad inchoandū: q̄ est intētum. cōsimili modo argueret̄ si diceretur q̄ inchoare motū esset in decuplo difficilius q̄ continuare: z sic de quacūq; alia p̄portione finita. ¶ Nā si dicat̄ q̄ decuplo difficilius est inchoare q̄ p̄tinuare: sit. a. excessus qui p̄ aduersariū nō sufficit ad inchoandū: z si quilibet excessus sufficit ad cōtinuandū: sequitur q̄ decima pars ipsius. a. sufficit ad cōtinuandū: z cū soluz in decuplo difficilius sit inchoare q̄ cōtinuare: sequitur q̄ decuplū ad decimam partem ipsius. a. sufficit ad inchoandū: z cū hoc sit. a. sequitur q̄. a. sufficit ad inchoandū: z sic si quilibet excessus sufficit ad cōtinuandū motū: z cū soluz finite difficilius sit inchoare q̄ cōtinuare: sequitur q̄ quilibet excessus sufficit ad inchoandū. ¶ Sc̄do ad idē z suppono p̄mo sicut cōmuniter cōcedit̄ q̄ p̄portio velocitatū in motib⁹: sequitur p̄portione p̄portionū potētiaz mouentiū ad suas resistentias: hoc supposito sit. a. vnus motor qui excedit. b. mobile excessu nō sufficiēte ad motū inchoandū p̄m aduersarium: tunc sit vnus alius motor. c. qui excedat. d. mobile excessu sufficiēte ad motū inchoandū: z ad mouendū certa velocitate: z sit ille mot⁹. e. tūc claz est q̄ p̄portio. c. ad. d. b; certam p̄portione ad p̄portione. a. ad. b. cum nulla eaz sit in infinitū magna: nec in infinitū parua. sit q̄. verbi grā q̄ sit dupla ad eā: tunc cū ad motū. e. sit dare motū subduple velocitatis sicut p̄ 4° z 6° p̄physi. sequitur per supponem q̄ ille p̄ducat̄ z inchoabit̄ p̄m p̄portionez alicuius motoris ad mobile subduplam ad p̄portione. c. ad. d. sit ergo illa p̄portio ipsius. f. motoris ad. g. mobile: ex quo sequitur p̄portione. f. ad. g. esse equalē p̄portioni ipsius. a. ad. b. cū vtraq; eaz sit subdupla ad eandē p̄portione: puta ad p̄portionez ipsius. c. ad. d. tunc vltra p̄portio. f. ad. g. est equalis p̄portioni. a. ad. b. sed a p̄portione. f. ad. g. puenit mot⁹: qz subduplus ad motū. e. ideo etiā a p̄portione. a. ad. b. puenit motus: quare excessus. a. ad. b. sufficit ad motū nō solū cōtinuando sed inchoando: q̄ erat probandū. ¶ Ista p̄clusio ne p̄ambula supposita: ponā p̄clones de potētis nālīb⁹. **Quantum** ad 2^m articulu: z sit p̄ma ista: nō est dare maximā resistentiā in quā aliqua potentia actiua pōt. p̄bat̄: qz si sic sit potētia actiua z resistentiua. b. tūc arguit̄ sic. a. vel excedit. b. vel nō excedit. b. si dicatur q̄ nō excedit. b. sequitur q̄ nō pōt in. b. cū omnis potētia actiua debeat excedere quātū ad posse agere ipsam potentia resistentiua quātū ad posse resistere: q̄ supponitur tanq̄ vnū p̄n^m in naturali scientia. Si autē dicat̄ q̄. a. exce-

dit. b. vel ergo excessu diuisibili vel excessu indiuisibili. Si dicatur q̄ excessu indiuisibili: hoc nō valet: qz nullus talis est. si autē dicat̄ q̄ excessu diuisibili. sint ergo partes illius excessus. c. d. tunc si ip̄m. b. augeret̄ intātū q̄ adhuc ip̄uz a. moueret̄ ip̄uz excedens solum in. d. medietate excessus prioris adhuc. a. ageret in. b. cū quilibet excessus sufficiat: z ad inchoandū z ad cōtinuandū motū sicut dixit p̄clusio p̄ambula: z cū. b. tunc esset maior q̄ ante erat: sequitur q̄ b. nō erat maximū in q̄ potuit. a. z ita argueret̄ de quolibet alio q̄ aduersarius diceret esse maximū in q̄ potētia actiua posset. ¶ Sc̄do sequeret̄ q̄ p̄ augmentatiōez ipsius b. eēt dare vltimū instans eē actionis. a. in. b. q̄ est falsuz. cū imposable sit dare vltimū instans eē motus. p̄na tenet per hoc q̄. b. erat maximū in q̄. a. potuit: ideo statim aucto. b. a. in ip̄m nō pōt. ¶ Sc̄da p̄clusio nō est dare minimā resistentiā in quā potētia actiua pōt. p̄bat̄. nā sit illa. b. tūc arguitur sic. a. potētia actiua pōt in. b. resistentiā. ergo pōt in suā medietatē: qz q̄ pōt in maius pōt in minus: s; si. a. potest in medietatē. b. z cum illa sit minor. b. sequitur q̄. b. non erat minimū in q̄. a. potētia actiua potuit. ¶ Sc̄do. nam tunc sequeret̄ q̄ esset dare vltimū instans esse motus: sed hoc est falsum. cōsequētia tenet. nā si. b. diminuit̄ vltimuz instans nō esse diminutionis eius esset vltimū instans esse actionis. a. in. b. post q̄. b. erat minimū in quod. a. potuit. ¶ Tertia cōclusio. nō est dare maximā resistentiā in quā potentia actiua nō pōt. nā sit illa. b. tunc sic. a. nō pōt in. b. ergo. a. nō potest in maius. b. salte; maius in resistendo: qz q̄ nō potest in minus: nō pōt in maius: sed si. a. nō potest in maius. b. sequitur q̄. b. non erat maximū in q̄. a. non potuit: cū etiā in maius nō possit. ¶ Quarta cōclusio. est dare minimā resistentiā in quā potētia actiua finita nō pōt: p̄batur. Omnis potētia finita in aliquā resistentiā potest z in aliquā non pōt. ergo per sufficientez diuisione vel datur maxima resistentia in quā pōt: vel minima in quā potest: vel maxima in quā nō pōt: vel minima in quā nō potest: non pōt dici primū: neq; sc̄dm: neq; tertiu: p̄m p̄maz z sc̄dam z tertiā cōclusiones. ergo relinquit̄ quartū: z hec est p̄clusio. ¶ Sc̄do. data aliqua potētia actiua: puta. a. est dare aliquā resistentiā sibi equalē: sit illa. b. sed talis est minima in quā. a. nō pōt ex eo q̄ in illam non pōt: ex quo nō excedit ipsam: sed qualibet minori illa datur maior in quā pōt: ex eo q̄ qualibet minori illa dat̄ maior quā. a. potentia excedit: z cū quilibet excessus sufficiat ad motū: sequitur q̄ qualibet minori illa: sc; b. datur maior in quā. a. potētia actiua pōt: z cū in. b. nō possit: sequitur per expositionem minimi q̄ nō: prius posita q̄. b. sit minimū in q̄. a. non pōt. ¶ Circa istam cōclusionē dubitat̄. nā p̄m ipsam esset cōcedendū q̄ eēt dare minimū pondus q̄ sol. nō potest portare: vel leuare: vel mouere: vel aliquid b;: sed hoc est falsum. p̄na nota est de se: falsitas cōsequētis. p̄bat̄: qz sit illud pōdus. b. tūc arguit̄ sic. virtus z potētia fortis potest augeri. ergo pōt portare maius pondus q̄ sit. b. z per p̄sequēs. b. nō est minimū q̄ sol. nō potest portare: ex quo ipsum potest z maius ip̄o pōt per augmentatiōē virtutis. ¶ Sc̄do. naz sit illud pondus. b. pedale z vnus libze: z sit c. vnū pondus dupluz in quātitate: z subdupluz in granitate ad ip̄m. b. tunc arguit̄ sic. sol. pōt portare pondus in duplo maius. b. ergo. b. nō est minimū q̄ sol. nō pōt portare. p̄na tenet. antecedēs p̄bat̄: qz potest portare. c. cū potentia fortis sit maior q̄ resistentia. c. z. c. est in duplo maius. b. p̄ casum. ergo potentia fortis pōt in duplum ad. b. z hoc erat p̄bandū. ¶ Tertio. si lapis in infinitum distaret a centro adhuc descenderet non obstante q̄ infinitus aer resisteret sibi. q̄ videt̄ q̄ nulla sit resistentia minima in quā ille lapis nō posset: ex quo in resistentiā vel distantia infinita posset.

Ad ista. ad p̄mū illa bene p̄bat q̄ nō est dare minimū p̄odus q̄d for. nō p̄t portare f̄m potētā eius remotā f̄m quales potētiam diceremus puerū h̄ie potētā pugillādī vel currēdi. nihilominus cū hoc bene stat q̄ est dare minimā resistētā in quā po^a actiua nō p̄t f̄m potētiam eius p̄p̄inquā. Ad sc̄dm. illa bene p̄bat q̄ nō est dare minimā resistētā: et B̄ f̄m quāritatē in quā po^a actiua nō p̄t: cū quo bene stat q̄ est dare minimā resistētā f̄m granitatem vel f̄m aliquā aliā qualitātē in quā data po^a actiua nō potest. Ad tertiā dico: q̄ in tali casu nō eēt ifinita resistētia intēsiua: de qua solū intēdimus in p̄posito: s̄z bene ifinita extēsiue. Quinta p̄clo. po^a actiua terminat̄ per minimū in q̄d nō p̄t: ad istuz sensum q̄ nos scimus et cognoscimus quāta est po^a actiua f̄m fortitudinē sciēdo minimū in q̄d nō p̄t. p̄bat. p̄ illud scimus quāta est po^a actiua f̄m fortitudinē p̄ q̄d scimus eaz f̄m fortitudinē distinguere a po^a fortiori et a po^a debiliori: sed hoc est p̄ minimū in q̄d nō p̄t. ḡ. r̄c. maior est nota de se. p̄bat minor: q̄z scire minimū in q̄d nō p̄t icludit tria. s̄. scire q̄ nō intātū potest: et q̄ nō in plus p̄t: et per ista duo distinguimus ipsaz a potētā maiore: et quolibet minori illo dat̄ maius in quod p̄t: et p̄ hoc distinguimus ipsaz a po^a minori. Sexta cōclusio cū dictis p̄clusionib⁹: bene stat q̄ est dare maximā resistētā in quā aliqua po^a actiua p̄t cū aliquibus certis circumstātijs: sicut cū tanta velocitate vel cū tāta tarditate in tali vel in tali medio. p̄z hoc: q̄z l̄z nō sit dare maximū p̄odus q̄d for. p̄t portare: et hoc simplr: tamen bene est dare maximū p̄odus q̄d for. p̄t portare tanta velocitate in tali medio: q̄ si p̄odus eēt maius et mediū grossius et minus dispositū for. nō posset portare illud p̄odus tanta velocitate: ita p̄portionaliter dicat̄ de minimo. Diceret tu sicut arguebat̄ in p̄ncipio questionis Aristo. dicit in littera q̄ potētā actiua terminat̄ p̄ maximū: dico q̄ vez est: sed nō per maximū in q̄d potest: nec per maximū in q̄d nō potest: sed per maximū infra q̄d potest: et illud idē est minimū in q̄d nō p̄t. Et sic cum dictis stat sententia Aristo.

Quantum ad 3^m arti^m videndū est de cōparatione potētie actiue ad distātiā. vbi premitte^r dum: q̄ iuxta terminationē potētie actiue motiue localiter distātia nō p̄p̄rie h̄z locū: q̄z semp in tali actione po^a actiua motiua est simul cū moto et distātia: sicut p̄z ex 7° p̄physi. et maxime B̄ est vez de mouēte immediato: et B̄ semp est sic nisi motus talis localis fieret p̄ alterationē mō quo magnes alterādo ferrū mouet ip̄m trahēdo per aliquā distātiā: l̄z hoc nō faceret per oēm: et ideo q̄tū ad p̄positū videndū est de cōparatiōe potētie actiue alteratiue ad distātiā: quō talis sit terminata distātia: et quō nō. Sc̄do est premitte^r dū q̄ d̄ia est iter distātiāz per quā fit vel non fit actio: seu in qua fit vel nō fit actio ex vna pte et distātiā ultra quā fit vel nō fit actio ex altera parte. vnde p̄ illā distātiā vel i illa distātia d̄i fieri actio: que sic se h̄z q̄ quādiu passuz est in aliquo p̄cto intrinseco illi⁹ distātie: tādū agens agit in ip̄m: sed illa distātia dicē eēt distātia ultra quā fit actio: q̄ sic se h̄z q̄ passo existente nō in aliquo p̄cto intrinseco eius: s̄z extrinseco agēs agit in ip̄m: p̄portionaliter dicat̄ de distātia p̄ quā nō fit actio: et de distātia ultra quā nō fit actio. Tunc sit p̄ma p̄clo. non est dare maximā distātiā ultra quā aliqua potētā actiua p̄t agere nec simplr: neqz cū certa resistētā. p̄bat quātuz ad p̄m. nā sit illa distātia. a. et sit resistētā. b. tūc ex quo po^a actiua ultra. a. agit in. b. segtur q̄ eadē potētā in subduplo ad. b. ageret ad maiorē distātiā: et sic. a. distātia nō erat maxima ultra quā dicta potētā poterat agere. Et cōfirmatur. nā sit. b. p̄o instāti p̄senti ultra maximā distātiā ultra quā potētā actiua potest agere: et in hoc instāti inci-

piat elongari ab. a. sequitur q̄ in p̄senti instāti. a. agit in. b. et imediate post hoc instans. a. nō agit in. b. et sic p̄sens instans esset vltimū instans esse actionis: et sic daretur vltimū instans esse motus: q̄d est impole. Deinde p̄bat eadem p̄clusio quātū ad sc̄dm: q̄z si agens agit in. b. passuz cū certa resistētā. c. gradu velocitatis. idem agens potest agere in idem passum remotius remissiori gradu velocitatis: et ideo dicta distātia nō erat maxima simpliciter nec maxima cū certa resistētā ultra quā dictū agens poterat agere in. b. passum: cū quo bene stat q̄ dicta distātia erat maxima ultra quā dictū agens poterat agere in. b. passum cū certa resistētā et certo gradu velocitatis. Sc̄da cōclusio. nec est dare minimā distātiā ultra quā agens p̄t agere in passum. p̄batur: q̄z tunc ultra illaz posset et nō ultra minorē: et sic si passuz iciperet app̄ximari agenti eēt dare vltimū instans eēt actionis: q̄d est incōueniēs. Tertia cōclusio. nec est dare maximā distātiā ultra quā non agens potest agere in passum: q̄z tunc ultra illaz nō et quolibet maiori illa daret̄ minor ultra quā sic: que tū minor esset maior illa ultra quā nō. modo hoc est falsum iuxta illud: et quod nō p̄t ultra minus: nō potest ultra maius saltem p̄pter remotionē: q̄d notāter addo p̄pter visibile q̄d ad aliquā paruā distātiā non p̄t agere in visum: sed hoc est propter p̄p̄quitatē: sed ultra maiorē potest. Quarta cōclusio est dare minimā distātiā ultra quā nō agens p̄t agere in passum. p̄bat a sufficienti diuisione: ultra aliquā distātiā agens p̄t agere in passuz: et ultra aliquā nō. vel ergo est dare maximā ultra quā potest: vel minimā ultra quā p̄t: vel maximā ultra quā nō p̄t: vel minimā ultra quā non p̄t. nō p̄t dici primū per p̄mā cōclusionē: nec sc̄dm per sc̄dam: nec tertiū per tertiā. ergo relinquatur quartū: et hec est quarta cōclusio. Quinta p̄clusio est dare maximā distātiā per quā agens p̄t agere in passum. p̄batur. eadē est distātia maxima per quā p̄t agere: et minima ultra quā nō: sed est dare minimā distātiā ultra quā nō per precedentē p̄clusionē. ergo r̄c. an̄s p̄batur. nā data minima distātia ultra quā ignis nō p̄t agere in passuz: tunc quādiu passum est in aliquo p̄cto intrinseco istius distātie vel equialētis ignis p̄t agere in ip̄m: et q̄cito est in aliquo p̄cto extrinseco illius distātie vel equialētis ignis nō p̄t agere in ip̄m: et illud p̄z si aliq̄d passum elongaretur ab igne tādū q̄ p̄mō esset verū dicere: nūc p̄pter distātiā ignis nō p̄t agere in illud passum: et imediate ante hoc potuit. vnde tūc tota distātia ab igne vsqz ad passum esset minima distātia ultra quā ignis nō p̄t agere in passum: et eēt maxima in qua vel p̄ quā ignis p̄t agere in passum: sicut p̄t patere ex expōne eius q̄ est distātia minima p̄ quā vel in qua sic. Pro istis p̄clusionib⁹ est sciendum: q̄ duplex est agens: q̄dā q̄d sic se h̄z q̄ si p̄t agere ultra aliquā distātiā: tunc p̄t agere ultra quācunqz minorem: sicut est ignis vel calor vel aliq̄d tale: alia est potentia: que si p̄t agere ultra aliquā distātiā: nō tamē ultra quācunqz minorē: sicut est visibile. nāz l̄z visibile ultra aliquā distātiā posset agere: nō tamē ultra quācunqz minorem: q̄z p̄t esse ita prope oculū q̄ nō posset agere in ip̄m. similiter si esset aliq̄d luminosum et eēt duo foramina reeta: et luminosum esset minus q̄z spatium inter illa duo foramina: non potest ultra quācunqz distātiā parua lucere per illa duo foramina. vnde potest eēt ita prope q̄ nō posset: etiaz posset esse ita remote q̄ non posset: et ideo potest impediri in sua actione vel p̄pter nimis parua distātiā: vel propter nimis magnaz: sed sic non est de agētib⁹ primo modo dictis: quia l̄z possent impediri in suis actionibus in passa propter nimis magnam distātiā: nō tamen propter nimis parua. Adodo vos debetis scire q̄d quinqz

conclusiones iam posite principaliter posite sunt de agentibus primo modo dictis. Sed propter maiorem explanationem ponende sunt rationes de agentibus secundo modo dictis. ¶ Et sit prima ista: recedendo ab oculo proceptione visionis non est dare minimam distantiam ultra quam a visibile non potest agere visionem in visum propter distantiam puritatem: nec minimam ultra quam potest. primum patet ex eo quod quacumque distantia data ultra quam non potest puritate est dare minorem ultra quam non potest pro puritate. quod enim non potest ultra maius propter eius puritatem non potest etiam ultra minus. secunda pars patet: quod sit a distantia minima ultra quam potest: que si esset minor ultra ipsam non posset sequere quod in approximatione visibilis ad visum esset dare ultimum instantem esse visionis: quod est falsum. prima nota est intuitu. ¶ Secunda pars recedendo ab oculo proceptione visionis est dare maximam distantiam ultra quam a non potest videri propter distantiam puritatem. probatur: quod iter omnes distantias ultra quas non potest pro puritatem est dare unam maximam ultra quam non potest: scilicet qualibet maiori illa datur minor ultra quam potest ex eo quod si visibile esset precise ultra illam distantiam: et in presenti instanti iciperet elogari a visu. illud visibile nunc non: sed immediate post hoc instantem ageret visionem in visum. ¶ Tertia pars visibili accedente ad oculum pro corruptione visionis propter nimis parvam distantiam visibilis ab oculo est dare primum instantem non esse visionis: ad istum intellectum quod aliquando primo erit verum dicere nunc non est visio a visibilis: et immediate ante hoc fuit: et huius ratio est: quod ex quo visio desinit esse per tale approximationem visibilis ad visum: et non datur ultimum instantem esse visionis: oportet quod detur primum instantem non esse. ¶ Quarta pars autem non datur ultimum instantem esse visionis sicut sepe sumptum est potest sic probari. nam quero utrum visio pro illo instanti sit alicuius intensio: vel non. si dicatur quod non: hoc non potest esse: quod tunc esset idivisibilis. si dicatur quod sic. oportet quod successive et gradualiter deperdat: et sic istas datur non erat ultimum instantem esse visionis. ¶ Quinta pars distantia que est iter visibile quam desinit videri propter nimiam puritatem eius ad oculum: et iter visibile quam desinit videri propter nimiam remotionem eius ab oculo est maxima distantia in qua seu per quam illud visibile potest agere visionem in visum illum. probatur: quod quodvis illud visibile est in aliquo puncto illius distantie ipsum agit in visum visionem: sic quod nec est defectus pro puritate distantie: nec pro magnitudine eiusdem. ¶ Sexta pars eadem distantia est minima ultra quam illud visibile non potest agere visionem in illum visum: et hoc propter illius distantie magnitudinem. probatur: quod iter omnes distantias ultra quas non potest propter distantiarum magnitudinem hec est minima.

Quantum ad 4^m articulum sit prima pars secundo. loquendo de potentia productiva effectus que inuenitur a suo effectu producto ad ulterius productum sicut est ignis vel calor: non terminatur per maximum neque per minimum effectum: et hoc nec affirmative: nec negative quantum est ex se. patet: quod dato aliquo tali agente sicut est ignis ipse potest producere unum alium ignem: et cum illo iterum unum alium: et sic quantumlibet quantum est de se: si non esset impedimentum ex defectu materie que non est infinita: et hoc est quod dicit Aristoteles secundo de anima. quod ignis esset augmentabilis in infinitum si combustibile apponeretur in infinitum: nihilominus cum hoc stat quod determinatur maximo effectu: puta maximo igne quem potest producere in istas maximas et in isto tempore. Secunda pars. loquendo de potentia productiva alicuius effectus que non inuenitur ab illo effectu producto ad ulterius conformem productum vel potest intendendum sicut est corpus lucidum: talis potentia terminatur minimo effectu quem non potest producere. probatur: quod lumen ita intensum sicut est lux corporis lucidi illud corpus lucidum non potest producere: sed quolibet remissiori illo dato datur lumen intensius quod potest producere: vel in proposito possumus dicere et quolibet remissius illo illud corpus lucidum potest producere: verum est tamen quod idem corpus lucidum non semper

in quolibet medio in quod agit producit eque gradum luminis. scilicet in unum sicut in aliud: sed secundum quod medium est melius vel peius dispositum ad recipiendum lumen secundum hoc corpus lucidum intensius vel remissius lumen producit in ipsum cum fuerit ei applicatum. ¶ Dicuntur alia dubia iuxta istas maxime. ¶ Primo enim dubitatur utrum potest sit aliquid lucidum producere in aliquid medium quolibet gradum citra gradum summum lucis existentis in lucido. ¶ Ad hoc apparet mihi pro nunc esse obm quod non: et ad hoc adduco tale rationem. nam si hoc esset potest. ponatur quod a corpus lucidum producat in aliquid medium quolibet gradum luminis citra summum gradum lucis existentis in a lucido: et sit illud lumen b. et lux ipsius a. sit c. tunc queritur utrum c. excedat b. vel non. si dicatur quod non: tunc non est productum quolibet citra summum: sed cum b summus: quod est hypothesis. si dicatur quod c. excedat b. vel g excessu diuisibili vel idivisibili. si dicatur quod excessu diuisibili: sequitur quod potuisset fuisse productum citra gradum summum lumen intensius quam sit productum: et sic non quolibet gradus citra summum esset productum: quod est hypothesis. Si dicatur quod excedat excessu idivisibili. hoc est falsum: quod nullus talis est: et hoc esse non excedere: et sic excederet et non excederet: quod implicat contradictionem. ¶ Sed diceret aliquis expers logice. a lucidum quolibet gradum citra summum potest producere in aliquid medium. g potest est a lucidum quolibet gradum citra summum producere in aliquid medium. ¶ Rursum negando primam ex eo quod ibi ar. a sensu diuiso vero: ad sensum compositum falsum: quod sensus sunt sibi inuicem imprinestes. unum in alio sibi non sequitur dato aliquid potest eque in resistentia cum potest portativa fortis non sequitur quolibet parte illius potestis fortis. potest portare. g potest est quod quolibet parte istius potestis fortis. portat. nam tunc hec esse possibilis partes illius potestis fortis. portat: quod est falsum saltem stante potentia fortis et alijs requisitis. ¶ Similiter non sequitur: quolibet creabile deus potest creare. g potest est quod quolibet creabile deus creet. nam hoc posito in esse sequitur ipse. scilicet potentia dei esse exhaustam. ¶ Secundo dubitatur utrum corpus lucidum illuminet medium cum resistentia medij vel sine resistentia: videtur quod cum resistentia: quod in medio diaphano illuminabili a lucido diaphaneitas non resistit: tamen opacitas resistere videtur: itatum quod opacum non ita intense illuminatur ab eodem lucido: nec ad tantam distantiam sicut minus opacum et magis diaphanum. ¶ Ad oppositum ar. quod si opacitas resisteret lucido: tunc per longiore moram lucidi fieret illuminatio intensior recte sicut est de calefactione: et tamen hoc est falsum: quod statim lucido applicato medio illuminat medium ad tantam distantiam: et ita intense sicut facit postea cum fuerit presens medio per horam vel per diem. ¶ Ad illud rursum quod nulla est resistentia medij illuminabilis ad lucidum illuminans. propter hoc: quod resistentia est per se vel per inclinationem ad se: sed in medio illuminabili: nec est contrarium luminis: nec inclinatio ad se ipsius luminis: cum lumen non habeat se ipsum. unum in istis terminis lumen et tenebra opponantur per se: non tamen propter hoc luminis est aliquid contrarium. ¶ Tunc ad rationem factam ante oppositum: dico quod causa quare minus diaphanum et magis opacum minus intense et ad minorem distantiam illuminatur est minor passibilitas respectu luminis. ex eo enim corpus est passibile et receptivum luminis: quod est diaphanum: ita quod quanto est diaphanum tanto est passibilis et receptivum intensioris luminis ab eodem lucido. ¶ Tertio dubitatur si calidum in summo agat quantum potest et producat calorem in summo in aliquid passivum: et superveniat aliquid calidum sibi: tunc illud calidum non potest in illud passivum agere calorem in ipso intendendo: et tamen si aliquid luminosum producat lumen in aliquid medium tantum quantum potest producere in illud medium cum talibus circumstantiis: et superveniat luminosum simile intendet illud lumen: que sit causa huius diversitatis. pro cuius ratione supponitur quod nihil agat ultra gradum suum proprium. Ex hoc ad dubitationem dico: quod quia calidum in summo potest sibi

assimilare passus: puta combustibile in quod agit si aliud calidum sibi simile superueniret non intenderet illum effectum. aliter enim oporteret quod ageret ultra gradum suum proprium: postquam illud passus iam est sibi assimilatum per actionem potius calidi in summo. Sed quia luminosus seu corpus lucidum non assimilatur sibi passum. id est alio luminoso superueniente potest lumine illud intendere absque hoc quod propter hoc agat ultra gradum suum proprium. **Tertia conclusio.** non semper est similitudo proportio effectuum in intensione qualis est proportio agentium etiam in intensione: et hoc est maxime verum de potentibus que non inveniuntur a suis effectibus in eorum actione. per conclusionem: quia sint. a. et b. duo corpora lucida. a. duplum ad b. in intensione: et agant in duo media: puta. c. et d. uniformia: et incipiant ista duo media. c. et d. uniformiter intendi: et equaliter in opacitate: tunc prius quam a. desinat agere lumine in medio. c. b. desinet agere lumine in medio. d. propter intensione opacitatum istorum mediorum. modo si continue per horam talis intensione opacitatis mediorum lumine ipsius. a. fuisset duplum ad lumine ipsius. b. sicut. a. erat duplum ad b. tunc ita cito per huiusmodi intensione opacitatis et remissione luminis. a. desineret agere sicut. b. quod tamen est falsum. nota est de se. nam si essent duo quanta: unum duplum ad aliud: et inciperet decrescere versus non quantum in prima parte proportionali quolibet ad subduplum: et in secunda similiter. et sic ultra: eque cito inciperet esse non quantum. sicut si lumen actum ab. a. continue per horam remissionis luminis fuisset duplum ad lumine actum a b. ita cito. a. desinisset agere sicut. b. **Quarta conclusio.** nec quantum ad extensionem: oportet esse conformem proportionem effectuum sicut est proportio causarum agentium. probatur: quia si aliqua superficies circularis potest videri ab aliqua distantia: oportet quod illa que videtur ad in duplo maiorem distantiam sub equali angulo: habeat in duplo maiorem diametrum: et si sic sequitur quod ipsa est quadrupla in extensione ad primam. et per consequens non est eadem proportio effectuum in extensione sicut est proportio causarum agentium: ex quo proportio effectuum est dupla in extensione: et proportio causarum est quadrupla. Quod autem oporteat tales superficies circularis esse quadrupla ad aliam cuius diameter est in duplo maior. per unam propositionem 12° geometrie: que sic dicitur: quod que est proportio diametrorum: talis est proportio circumulorum duplicata. et ideo si proportio diametrorum aliquorum circumulorum est dupla: tunc proportio talium circumulorum est quadrupla: ex eo quod quadrupla est dupla dupla. **Et attendendum** quod cum dico effectum esse duplum in extensione ad alium: intelligo lineam mensurantem extensionem illius effectus: sicut est diameter totius effectus acti per unum agens esse duplam ad lineam mensurantem extensionem alterius effectus acti per aliud agens. **Quinta conclusio.** possibile est quod a. et b. sint duo agentia: et a. sit duplum ad b. in intensione: et quod a. agat ad duplam distantiam ad quam agit b. per se. nam sit. a. unum corpus luminosus sphericum cuius diameter sit pedalis quantitatis: et sit duplum intensius ad b. corpus: et non curo cuius quantitas sit. b. tunc clarum est quod b. tantum potest diminui in extensione: non tamen in qualitate quod a. agat in duplo remotius quam agat b. b. enim posset tantum diminui quod vix ageret ad tantam distantiam quanta est distantia unius granum milium: et si sic etiam possibile est quod potest tantum diminui in extensione et non in intensione seu in luce ipso. a. non diminuto: nec in extensione: nec in intensione quod ipsum. a. agat per duplam distantiam ad illam per quam agat b. a. existente duplo ad b. et b. erat intentum. **Sexta conclusio.** quod si a. agit ad duplam distantiam ad quam agit b. tunc effectus. a. est octuplus ad effectum b. per se: quia tunc. a. agit unum effectum sphericum: cuius diameter est dupla ad diametrum effectus acti. a. b. effectus ipsius. a. est octuplus ad effectum ipsius. b. nota tenet ex eo quod qualis est proportio diametrorum talis est proportio spherarum illarum diametrorum triplicata. cum ergo proportio octupla sit tripla dupla: ex eo quod componitur precise ex tribus duplis: sequitur proportionem ta-

lium effectuum sphericorum esse octuplam: postquam proportio diametrorum talium effectuum est dupla. Ex his conclusionibus: sequitur quod possibile est quod a. agens sit duplum intensius ad b. agens: et effectus. a. agentis sit octuplus in extensione ad effectum b. agentis. **Tu diceret.** tu bene concluderes si effectus talium agentium essent sphericus: sed si sunt orbiculares tu non concludis aliquid: placet mihi: sed modo possibile est quod effectus talium agentium sint sphericus et non solum orbiculares: declaro hoc sic. nam capit unum corpus transparentis sicut est crystallus: tale non solum agit orbem imo spheram. per hoc quod si tale corpus ponatur inter te et me: ego video partes que sunt versus te: sicut illas que sunt versus me: et tu similiter vides partes que sunt propinquiores mihi: sicut ego video partes que sunt propinquiores tibi: ex quo sequitur partes istius corporis non solum multiplicare species suas circa illud corpus: sed etiam in illo corpore: et per illud corpus: quare si ad imaginationem totalis effectus sicut totalis species acta ab illo corpore conservaretur corpore illo destructo esset una sphaera et non solum orbis ex eo quod ita ibi ubi fuerit illud corpus esset species sicut alibi: et qua ratione ille effectus esset sphericus et non orbicularis illo agente corrupto eadem ratione sic erat illo agente existente: et per consequens aliqua sunt agentia effectus spheriales. Et de talibus esset verum quod dictum est.

Quantum ad 5^m articulum de comparatione potentie ad velocitatem sit prima conclusio: quantum est de se nulla potentia naturalis terminatur per maximam velocitatem quam potest facere: nec affirmatiue: nec negatiue: nec est per minimam. probatur: quia velocitas consequitur proportionem potentie ad resistantiam per Cometatores scilicet huius: sed hoc proportio in infinitum potest diminui. ergo in infinitum tarditas potest augeri. similiter huiusmodi proportio in infinitum potest diminutionem resistantie secundum Aristotem. 4° phisicorum. ergo in infinitum velocitas potest augeri. **Secunda conclusio.** respectu certe resistantie date potentia naturalis naturaliter agens terminatur per maximam et per minimam velocitatem quam potest producere rebus sic stantibus. per se ex eo quod lapide in aere dato secundum totum sui conatum nec potest moveri maiori velocitate nec minori quam mouetur. **Tertia conclusio.** potentia determinatur per suam velocitatem. id est non cognoscitur: quia ex hoc quod videmus tales potentias producere tantam velocitatem non cognoscimus quantitatem potentie ex eo quod si cum tali resistantia producat tantam velocitatem cum alia: puta maiori non produceret tantam. et ideo ad cognoscendum quantitatem potentie motiue non sufficit solum cognoscere velocitatem. **Vic dubitatur** utrum de facto sit aliqua maxima velocitas: videtur quod sic. nam de facto vltima sphaera velocissime mouetur. probatur quod non: quia quacumque parte data in vltima sphaera: una alia mouetur ea velocius. **Respondetur** quod non est dare de facto maximam velocitatem. probatur. nam si sic hoc maxime videretur de velocitate vltimi celi: sed probatur quod non: quia si vltima sphaera mouetur velocissime: vltima aliqua eius pars mouetur velocissime: sed probatur quod non: quia hoc maxime esset pars celi circa equinoctiales: sed probatur quod non: quia illa vel est diuisibilis in latitudine vel non. si dicatur quod non: hoc est falsum: quia nec in celo nec in aliquo continuo est aliqua pars quantitativa sine latitudine. Si autem dicatur quod illa pars habeat latitudinem: tunc aliquid eius est propinquius polo et reliquum remotius ab illo: sed illud quod est propinquius polis mouetur tardius: et quod remotius mouetur velocius: et sic illius partis aliqua pars mouetur velocius et aliqua tardius: et sic illa pars non est pars velocissime mota in vltimo celo: et ita potest argui de quacumque parte facta in celo. **Consimiliter modo.** probatur quod non est aliqua pars in celo tardissime mota: ex eo quod illa esset versus alterum polum: et cum nulla pars sit immediata polo secundum se et quolibet sui propter diuisibilitatem illius partis: sequitur quod etiam illius partis una pars mouetur tardius: puta

que est versus polū: et alia veloci⁹ que magis distat a polo. ¶ Et cōfirmat. in ultimo celo nō est dare partē remotā, sicut a polis nec est dare partē ppinquissimā alicui polo: rum. g̃ in ultimo celo nō est dare partē velocissime motā: nec partē tardissime motā. p̃na tenet ex eo: q̃ ex β q̃ ptes ultimi celi sunt remotiores a polis ipse mouent̃ velocius: et fm q̃ sunt ppinquiores ipse mouent̃ tardius. añs p3: q2 quacūq3 parte in ultimo celo: data que est remota a polis ppter diuisibilitatē illius partis est dare vnā que est magis remota. et ita similr est quātū ad partes ppinquas alteri poloꝝ. cōcludit̃ g̃ q̃ nec vltima sphaera mouet̃ velocissime: nec tardissime. verūtāmē fm imaginationē mathe- maticā i. maginādo lineas idiuisibiles: et pūcta idiuisibilia est bene dare in ultimo celo aliqd̃ velocissime motū: et hoc est pūctus ex̃s in linea circūferētiā maxime distāte ab vtroq3 poloꝝ mundi. que q̃dez linea imaginat̃ in cōuexo ultimi celi: et nō in cōcauo nec in medio iter cōcauū et con- nexū: et tūc si dicamus velocitatē alicuius mobilis attēdi penes spatiū lineale verū vel imaginatū descriptū ab eius pūcto velocissime moto eēt cōcedēduz q̃ vltimū celū mo- uet̃ velocissime. Si aut̃ velocitatē mobilis cui⁹ aliq̃ue par- tes mouent̃ veloci⁹: aliq̃ue tardius: dicamus attēdi penes spatiū lineale descriptū a pūcto medio iter pūctū veloci- sime motū et pūctū tardissime motū vel nō motū: dōm est vltimā sphaerā seu vltimū celū moueri ita velociter sicut mouet̃ pūctus medius iter lineā egnociale et alterū polo- rū. Si dicamus p̃mo mō: tūc fm imaginationē mathe- maticā cōcedēdu eēt de facto celū vltimū velocissime mo- ueri. Si dicamus sc̃do mō: dicēduz esset vltimū celum nō velocissime moueri: sed p̃cise ita velociter sicut mouetur pūctus eius medius iter egnociale et alterū poloꝝ: de hoc vtrū debeat dici sic vel sic videndū ad sextū phisicoꝝ.

Quantum ad 6^m articulū. s. de cōparatiōe potētie actiue ad spatiū sit p̃ma p̃clo. po⁹ actiua n̄alis sicut est po⁹ actiua grauis deorsuz vel sicut lenis sur- sum nō terminant̃ maximo spatio: neq3 minimo simplr: nec affirmatiue: nec negatiue. p3: q2 quocūq3 spatio dato p̃ diminutionē resistētie talis po⁹ p̃transire et p̃ augmēta- tionē resistētie ad equalē gradū potētie motiue nō p̃t p̃- trāsire. vnde a quacūq3 distātia graue descēderet ad cen- trū si nō eēt impedimētū. ¶ Sc̃da p̃clo. q̃ cū certis circun- stantijs terminat̃ ad maximū spatiū qd̃ p̃t p̃trāsire: que circūstantie sunt velocitas tēpus duratio. vñ est dare ma- ximū spatiū per qd̃ lapis p̃t moueri in tanto tpe cuz tali resistētia vel tali velocitate. Et sic de alijs.

Ad rationes p̃ncipales. Ad p̃mā auctē Arist. cū dicit potētiam actiua determinari maxio: dico q̃ β nō est d̄ dicta. imo hec est g̃nta p̃clo sc̃di articuli. determinat̃ eniz maximo. i. cognoscit̃ q̃ta est po- tentia fm fortitudinē per maximū ifra qd̃ p̃t. et hoc idē est m̄ in qd̃ p̃t. ¶ Aliter eēt p̃t dici qd̃ Arist. intellexit sic. q̃ potētia actiua terminat̃ maximo numerato sine fra- ctione. vñ centū p̃t esse maximus numerus libraz quas for. p̃t portare: q2 quibz possit modicū plus: nō tñ p̃t plus in vna libra. ¶ Ad sc̃daz cōcedo q̃ nō est dare maximuz p̃odus qd̃ for. p̃t portare: et qñ dicebat̃. g̃ quocūq3 ponde- re dato qd̃ p̃t portare adhuc maius p̃t portare. cōcedo: et qñ dicebat̃. g̃ ifinitum p̃odus p̃t portare. negat̃ p̃na: q2 fit status ad m̄ pondus qd̃ nō p̃t portare. ¶ Ad tertiā de lapide posito sup caput sortis dico q̃ tam for. q̃ graui- tate lapidis p̃seruatis in suis potētis for. sustineret lapidē: nec ppter hoc actio fieret a p̃portione equalitatis: q2 nec ppter hoc for. ageret in lapide: sed resisteret sibi ne lapis caderet deorsum. et s̄lir lapis resisteret sorti ne aliquo mo- do moueret se sursum: p̃sile esset si duo corpora sibi obuia-

rent in aliquo medio: quoz vnū esset in ascēdendo: et reli- quū in descendēdo: et vnū haberet p̃cise tot gradus graui- tatis: quot reliquū gradus leuitatis. ¶ Ad quartā dico: q̃ si in perpetuū tale mobile moueret̃ nunq̃ p̃trāsiret illud mediū vniformiter difforme iserius terminatū ad gradū resistētie equalē potētie motiue illius mobilis: sic q̃ ali- quādo illud totale mediū ab illo mobili eēt p̃transitum: et hoc satis p̃t cōuinci ex illa rōne: et ideo illud mediū non est maximū qd̃ a tali potētia p̃t eēt p̃trāsituz: ex eo q̃ nul- lo modo a tali po⁹ p̃t esse p̃transitū tali resistētia manen- te. ¶ Ad g̃ntā elōgeē vnū visibile r̄c. admitto: et vltimus dico q̃ qñ visibile p̃mo nō videt̃ distātia iter ipm et ocu- lum est bene maxima in qua illud visibile poterat videri: et hoc nō est cōtra dicta: cum hoc tñ stat q̃ nō est maxima vltra quā: s3 est bene minima vltra quā nō: et hoc dicebat̃ in p̃clusionē. ¶ Sed cōtra β fuit sexta ratio. nā si illa esset minima distātia vltra quā nō: tunc vltra illam nō et vltra quibet minozē negaret̃ p̃na. nā nō sic exponēdu est mini- mum vltra qd̃ nō: sicut dicebat̃ in p̃mo articulo hui⁹ que- stionis: sed bene seq̃ talis distātia est minima vltra quā nō. g̃ vltra illaz nō: et qualibet minozē illa datur maior vlt- tra quā sic. et hoc est v̄p̄: cū quo adhuc stat q̃ visibile p̃t eēt ita p̃pe oculuz q̃ ppter p̃uitatē distātie nō p̃t videri. ¶ Aliter p̃t dici q̃ dicta distātia est minima vltra quā nō: p̃ magnitudinē: et ideo nō est aliqua minoz ifra ipsaz que impediāt ppter magnitudinē: s3 bene sit aliqua infra ipsam que impediāt p̃ paruitatez. ¶ Ad septimā ne⁹ q̃ sit dare maximā velocitatez qua potētia actiua supnaturalis p̃t mouere: imo nec de facto est maxia velocitas qua mo- uet̃: q2 hec maxime eēt velocitas vltime sphaere. modo si- cut dicebat̃ in g̃nto articulo vltima sphaera: nec mouet̃ ve- locissime nec tardissime nisi loquēdo fm imaginationē mathematicaz: et vltimus dico q̃ quacūq3 velocitate data potentia supnaturalis posset mouere velocitate maiorē: s3 forte Arist. hoc negauisset. ¶ Et si diceret̃ p̃tra: tūc volun- tas potētie supnālis eēt mutabilis. R̄ndet̃ negādo p̃naz: vnde si post hoc moueret̃ velocius q̃ modo mouet̃ nō p̃- pter hoc esset mutatio facta in ipsa: s3 bene in re extra: hoc p̃fecte discutere magis p̃tinet ad octauū phisicoꝝ. ¶ Ad vltimā qua arguit̃ de potētia naturali: illa bene probat q̃ est dare maximā velocitatē qua aliqua po⁹ motiua mouet̃ in tali medio: et cū tali resistētia: et cū alijs circūstantijs: sed nō est dare maximā velocitatez simplr qua potētia moti- ua p̃t mouere. Et hoc totū dictū est in corpore q̃onis.

¶ Qd̃ eniz d̄ manifestū. visus qd̃ eniz q̃ mino- ris excedit. velocitas autez que maioris. Textu cōmentī. CXVII. **Questio. XV.**

Secundum p̃positoꝝ erat. vtrū quelibet potētia passi- ua terminet̃ p̃ minimū a quo p̃t pati. Vi- detur p̃mo q̃ sic. per Arist. et Cōmētatorē qui β vident̃ dicere. ¶ Secundo. nā dicit Arist. in de sensu et sensato q̃ est dare mi- nimum visibile qd̃ visus p̃t videre. visus aut̃ est potētia passiuā. g̃ r̄c. ¶ Tertio sit vna rota adamā- tina ifra cuius circūferentiā sit vnū ferrū: tunc arguit̃ sic. est dare minimū arcuz illius rote a quo illud ferrū p̃t re- tineri. ergo est dare minimū a quo potētia passiuā p̃t pa- ti. p̃na tenet. añs p̃bat̃. nam illud ferrum p̃t ita modicū arcum illius rote sup se derelinquere q̃ nō retinere: imo descenderet. descendat ergo tādū q̃ habeat super se arcū sufficientē retinere ipm: et cū in tali descensu ferri deuenia- tur ad p̃mū instans non esse sui motus: sequit̃ arcuz quem super se habet esse minimum a quo illud ferruz retinetur: et a quo

et a quo potest retineri: quod si a minori potuisset fuisse retentum prius quiescisset: et sic instans datum non fuisset primum instans: non esse motus seu descensus ferri: sed unum aliud ante ipsum: et quodcumque daret aliud equaliter concluderet arcum pro tunc super ferrum existere esse minimum potentem illud ferrum retinere. Et confirmat. alius arcus illius rote sufficit illud ferrum retinere: et alius non. vel ergo est dare maximum qui sufficit: vel minimum qui sufficit: vel maximum quod non sufficit: vel minimum quod non sufficit. non potest dici primum. quod quocumque arcu dato qui sufficit. maior illo etiam sufficit. ad quod etiam sufficit minus ad hoc idem sufficit maius. Si dicat 2^m. habeo oppositum. Sed si dicat 3^m. s. quod sit dare maximum arcus qui non sufficit sit ille. a. tunc sic. a. non sufficit: sed quilibet maior. a. sic. sit ergo quod in presenti instanti: illud ferrum habeat super se arcum. a. et cum ille non sufficit retinere illud ferrum: sequitur quod pro hoc instanti illud ferrum non quiescit: sed immediate post hoc descendat: tamen quod habeat super se arcum sufficientem ipsum retinere: postquam. a. arcus non sufficit: sed si immediate post hoc instans mouebitur: tunc immediate post hoc instans habebit maiorem arcum super se quam sit arcus. a. et per consequens immediate post hoc habebit arcum super se sufficientem ipsum retinere: postquam. a. arcus erat maximus quod non potuit: et sic deum ferrum immediate post hoc gescit: et cum idem ferrum immediate post illud instans mouebitur: sequitur quod illud ferrum immediate post hoc instans mouebitur: et illud ferrum immediate post hoc instans gescit. et ulterius sequitur quod sit dare ultimum instans esse motus: quod si dictum ferrum continue ante datum instans descendisset usque ad B instans: tunc hoc instans videretur esse ultimum instans esse illius motus: postquam immediate post hoc instans deum ferrum gescit: sicut iam dicebat vel deducebat. Nec potest dici 4^m. s. quod sit dare minimum arcum quod non potest: nec sufficit deum ferrum retinere: quod sic ille arcus non sufficeret: sed minor eo sufficeret: et sic ad aliquem effectum producendum sufficeret minus ad quod non sufficeret maius: quod est inconueniens.

Oppositum arguitur. potentia actiua terminatur minima resistetia in qua non potest. g. potentia passiuua terminatur maxima potentia actiua a qua non potest. ante per excedere ratione. prima probatur. nam deest aliquid potentia actiua et sit. a. et minima potentia passiuua seu resistetia in qua non potest: et sit. b. tunc in. b. a. non potest: sed in. b. quodlibet maius a. potest. ergo. a. est maxima potentia actiua a qua. b. non potest pati. contra per significationem eius quod est maximum a quo non. prima pars antecedentis patet ex eo quod. b. est minimum in quod. a. non potest: et si sic: tunc in. b. a. non potest. secunda pars eiusdem antecedentis per: quod quodlibet maius. a. excedit. b. et cum quilibet excessus sufficiat ad motum inchoandum et continuandum: sicut probatur in precedenti ratione. sequitur quod quodlibet maius. a. potest in. b. tunc ultra. potentia passiuua terminatur maxima potentia actiua a qua non potest pati. ergo non terminatur minima a qua potest pati. Et secundo potentia actiua non terminatur maxima in quod potest agere. ergo nec passiuua terminatur minimo a quo potest pati. antecedens per excedere ratione. contra probatur. ex eo quod oppositum consequentis interimit antecedens. da enim oppositum consequentis. s. potentia passiuua terminatur minimo a quo potest pati. ex hoc sequitur quod illa potentia passiuua est maximum in quod illa potentia actiua potest agere: et hoc repugnaret antecedenti.

In ista ratione. proponende sunt aliquid distinctiones de potentia passiuua. et conclusiones.

Quantum ad primum sit primum distinctio. et ista etiam ponetur in alia ratione. potentia passiuua quod dicitur receptiua solui: quod dicitur receptiua et cum hoc resistitua. Exemplum primum. sicut est materia prima. Exemplum secundum. sicut est aqua respectu ignis. Et secunda distinctio. potentia passiuua quod dicitur passiuua tamen: et quod dicitur cum B est etiam actiua. Exemplum primum. sicut est unum paruus frigidum: quod patitur ab uno magno

calido a tam magna distantia: quod si illud calidum posset agere in illud frigidum: tamen illud frigidum propter nimiam distantiam non potest re agere in illud calidum. Exemplum secundum. sicut est frigidum quod patitur a calido: et cum hoc re agit in ipsum. Et tertia distinctio potentia passiuua: que cum hoc sunt actiue: quod dicitur de cognitione sicut est potentia visiva: quod dicitur de non cognitua sicut frigidum quod patiendo a calido re agit in ipsum. Et quarta distinctio. potentia passiuua non cognitua quod cum B sunt actiue: quod dicitur re agunt in agens: ut frigidum in calidum. quod dicitur aut agunt in aliud ab agente: ut medium illuminatum passuum a lucido agit: quod calefacit: non tamen agens in ipsum puta sole: sed aliud ab illo. Et quinta distinctio. potentia passiuua quod dicitur patiunt per abiectioem: sicut calidum cum patitur a frigido vel e contra. quod dicitur aut sine abiectioem: sicut medium cum illuminatur. in huius enim illuminatione non abiectum aliquid quod sit contrarium lumini generato: ex eo quod lumini nihil est contrarium.

Quantum ad 2^m articulum sciendum est: quod potentia passiuua potest comparari vel ad potentiam actiuam a qua potest pati: vel ad distantiam in qua vel ultra quam potest pati: vel ad effectum quem potest recipere et pati: vel ad tempus per quod potest pati: vel ad velocitatem qua potest alterari vel moueri: vel ad spatium super quo potest moueri motu locali. Et propterea adhuc est aliqua potentia spalis: sicut visiva: que potest comparari ad angulum sub quo potest pati vel videre: tunc discurrendo per omnia ista sicut factum est in alia questione sit prima conclusio ista. Potentia passiuua resistitua non terminatur minima potentia actiua a qua potest pati. probatur. nam sit illa potentia actiua. a. et passiuua. b. tunc si. b. debet pati ab. a. oportet quod. a. excedat. b. ex eo quod aliter a proportione equalitatis vel minoris inequalitatis fieret actio: quod est falsum: et etiam quod in omni actione agens deesse potest passio: sed si. a. excedit. b. non potest excedere ipsum excessu diuisibili: cum nullus talis sit excessus: relinquitur ergo quod excessu diuisibili. ergo cum quilibet excessus sufficiat ad motum. sequitur quod si. a. per solam medietatem illius excessus excederet. b. adhuc. b. potest pati ab. a. sed tunc. a. esset minus quam ante erat. ergo. a. non erat minimum a quo. b. poterat pati. Et secunda conclusio. nec potentia passiuua talis terminatur maxima potentia actiua a qua potest pati. probatur ex eo quod quicquid potest pati a magno potest pati a maiore illo: et si sic nullum est maximum: saltem finite potentie a quo talis potentia possit pati. Et tertia conclusio. nec talis potentia passiuua terminatur minima potentia actiua a qua non potest pati: quod tunc a tali non posset pati: sed a minori illa posset pati: sed hoc est falsum: ex eo quod illud quod non potest pati a maiori: non potest pati a minori. Et quarta conclusio. talis potentia passiuua terminatur maxima potentia actiua a qua non potest pati. probatur per sufficientem diuisionem. nam talis potentia passiuua ab aliquid potentia actiua potest pati: et ab aliquid non. vel g. dat minima a qua potest pati: vel maxima: vel minima a qua non: vel maxima a qua non. non primum per primum nem. nec 2^m per secundam. nec 3^m per tertiam. relinquitur ergo quartum. et hec est conclusio. Et unde hoc potest declarari exemplo. ponatur quod potentia leuatiua sortis. et resistetia unius librae sint equales: ita quod precise tantum possit for. in leuando quantum potest libra in resistendo: tunc statim sequitur quod virtus sortis est maxima inter omnes potentias leuatiuas que non possunt leuare libram: quod nulla minor potest leuare: et quilibet maior potest: ita quod omnium non potentium leuare libram fortes est fortissimus: exponendo ly fortissimus negatiue: et tamen ipse est debilior inter omnes potentes leuare libram: et sic potentia actiua equalis resistetie est maxima a qua illa potentia resistitua non potest pati: et eadem potentia resistitua est minima in qua illa potentia actiua non potest agere. Et contra istud diceret. videtur quod potentia actiua equalis resistetie non sit maxima a qua potentia resistitua non potest pati. nam tunc ab illa non: et a qualibet maiori potest pati: sed hoc

videat esse falsum: quia potentia actiua posset augeri insensibiliter: et tamen non propter hoc posset in illa resistere. ubi gratia. si potentia leuatiua sortis equalis resistente vnus libere augeret insensibiliter non propter hoc leuaret librā. **R**espondeat. quod sicut potentia actiua esset aucta insensibiliter: ita potest leuare per spatium insensibile: et sic forte sortes potest leuare sic quod non perciperet se illud posse leuare: nec hoc est aliquod inconueniens. **A**dbuc diceret. sed ista instantia magis pertinet ad aliam questionem. si potentia actiua terminaretur minima potentia passiuā in qua non potest. scilicet sibi equali: tunc cum visibile habeat se sicut potentia actiua respectu visus. sicut patet 3° de anima: etiam visibile terminaretur minima potentia visiuā in qua non potest: et sic in illa non potest: sed in minorem et debiliorem illa posset: sed hoc est falsum. quia si aliquod visibile non potest agere in aliqua potentia visiuā: multo minus potest agere in potentia visiuā minorem et debiliorem illa saltem ceteris paribus: sicut patet 3° de se. **A**d hoc respondeat. quod illud quod dictum est de terminatione potentie actiue respectu potentie passiuę intelligitur de potentia actiua agente in passiuā non coagente nec concurrēte ad effectum: nec ad actionem illius potentie actiue: sed sic non est in proposito de visibili et potentia visiuā: quia visibile non solum causat visionem in oculo: nec potentia visiuā concurret mere passiuę ad visionem: sed visibile per suam spem vna cum virtute visiuā actiue concurrēte producit visionem in oculo et in potentia visiuā. **S**ed diceret. tunc idem eēt agēs et patiēs respectu eiusdem: sed hoc videtur esse inconueniens. probatio hinc: quia respectu visionis potentia visiuā esset tam agēs quā patiēs. **R**espondeat. quod non est inconueniens idem esse partiale agēs et totale recipiens reus eiusdem: sed esset bene inconueniens idem esse totale agēs et totale recipiens respectu eiusdem. modo dico quod in proposito totale agēs non est potentia visiuā: sed bene partiale: sed totale agēs est aggregatum ex visibili et specie sensibili et potentia visiuā et aliis concurrētibz ad visionem per eorum actionem: sed potentia visiuā est totale recipiens. **Q**uinta conclusio. omnis potentia passiuā mere receptiua: sicut est materia prima potest pati saltem quantum est ex se a quocumque magno vel paruo agente sine termino. patet statim. quia quolibet agēs talē potentiam passiuā excedit. **D**einde comparatio potentie passiuę quantum ad distantiam sit patet 3°. quod potentia passiuā non cognitiua quantum est ex se potest pati a qualibet distantia quantumcumque magna vel parua. probatur. quia quacumque distantia agēs potest agere a tali distantia potentia passiuā potest pati. et ideo si talis potentia passiuā potest pati ab aliqua distantia parua: tunc ab alia potentia dupla vel quadrupla potest pati a dupla vel a quadrupla distantia: et sic ulterius. et sic talis potentia passiuā non est terminata distantia quantum ad magnitudinem. Sed etiam probatur. quod non quantum ad paruitatem: quia talis potentia passiuā non cognitiua non desinit pati propter paruitatem distantie: sicut bene desinit pati potentia passiuā cognitiua. vnde frigidum non desinit pati a calido propter nimiam propinquitatem calidi ad ipsum: imo quanto calidum est propinquius frigidum intantum frigidus plus patitur a calido. **S**cōda 3°. talis potentia passiuā respectu date potentie actiue terminatur minima distantia ultra quam non potest pati: et hoc a tali agente. probatur. nam datum agēs terminatur minima distantia ultra quam non potest agere respectu date potentie passiuę. ergo etiam e converso potentia passiuā data terminatur minima distantia ultra quam non potest pati ab agente dato. **T**ertia conclusio. potentia passiuā cognitiua sicut est potentia visiuā: et etiam alia potentia passiuā requirens moderatam distantiam: terminatur ab utraque parte: ita quod prope visum est vna maxima distantia omnium illarum in quibus non potest pati propter paruitatem distantie: et de longe est vna minima distantia in qua non potest pati propter magnitudinem: et illud potest probari ex his que dicta erant quantum ad hoc de potentia actiua in alia questione. **Q**uarta conclusio. conformiter potest poni de angulo sub quo potest pati: quod omnium paruoꝝ angulorum

qui non sufficiunt ad visum vnus est minimus: et ille est angulus rectus. Deinde comparatio potentie passiuę ad effectum sit conclusio ista. quod potentia passiuā receptiua potest recipere quicumque effectum quem potentia actiua potest facere: et ideo quantum est de se materia prima est infinite receptibilitatis: nec repugnat sibi recipere caliditatem infinitam si esset qui causaret eam: et ita de aliis: nisi tamen aliquid aliud impediatur. scilicet vt cum hoc quod potentia est passiuā sit etiam actiua: sicut est potentia visiuā. **D**e comparatione autem potentie passiuę ad velocitatem et ad spatium dicatur omnino sicut dictum est de potentia actiua in precedenti questione. **D**e comparatione autem eius ad tempus videbitur in sequente questione vna cum potentia actiua.

Ad rationes. **A**d primam dico: quod quando Aristoteles dicit potentiam passiuā terminari minimo: intelligitur minimo numerabili sine fractione modo quo dicebat in alia questione de maximo. **C**ōsimili modo ad secundam. **A**d 3^{am} dico: quod retinere non est proprie agere: sed bene est motus talis ferri impedire recte: sicut si duo boies eque fortes traherent se vnus ad vnā partem et alter ad aliam. vnus nihil ageret proprie in alterum: sed vnus bene impediret alterum: et tale impedimentum potest bene fieri a proportione equalitatis. modo quo etiam dicebat in alia questione de lapide vt octo in gravitate posito super caput sortis vt octo in potentia. sic dico in proposito quod in talis ferri descēsa deuenit ad aliquod primum instans in quo gescit: et tunc relinquit super se minimum arcum qui ipsum retinet et impedit quod non potest descēdere: nec propter hoc potentia passiuā terminatur minima potentia actiua a qua potest pati: ex eo quod illud impedire non est proprie agere. **U**lterius dico quod ille idem minimus arcus qui sufficit ferrum retinere est maximus qui non sufficit ferrum attrahere: quod quidem attrahere est proprie agere. **E**cce ergo tunc maximam potentiam actiuam a qua non potest pati illa potentia passiuā.

Adbuc si prius virtus existit actu omni existet tempore et cetera. **T**ext. cō. CXXXII. Q. XVI.

Tertium propositum erat. vtrum oēs ens habeat potentiam respectu sue durationis per maximum tempus per quod potest durare. **E**t arguitur per quod non. nam tunc sequeretur quod durare per duplum tempus esset dupla potentie: et durare per quadruplum tempus eēt quadruple potentie: et durare per infinitum tempus esset infinite potentie: sed hoc est falsum. per quod tunc celum esset infinite potentie: ex eo quod potest durare per tempus infinitum. 2°. nam tunc terra prope centrum etiam esset infinite potentie: quia talis nunquam corrumpitur: sed durabit per tempus infinitum: ex eo quod nunquam corrumpitur nisi a contrario sibi applicato: sed terra existente in centro nunquam applicabitur contrarium sibi. **C**ōsimiliter posset argui de igne existente in loco sibi naturali. scilicet in concavo orbis lune. **S**cōda ad principalem. si aliquod mixtum: sicut homo haberet potentiam durandi per maximum tempus: vita talis hominis ultra illud tempus non potest prolongari: quod videtur esse contra medicos. cōsequētia videtur tenere ex hoc quod ultra maximum non est malus: et etiam si vita eius ultra illud tempus prolongaretur: tunc illud tempus non fuisset maximum per quod ille homo poterat durare. **T**ertio. si entia sic essent determinata maximis temporibus quibus possent esse et vivere. vti quod illa mixta essent maioris potentie duratiue in quibus contraria essent magis adequata. cōsequens est falsum. cōsequētia probatur. quia postquam corruptio fit a contrario: tunc illa in quibus contraria sunt magis adequata minus cito deberent corrumpi: et per cōsequens diutius durare. falsitas consequētis patet: ex eo quod homo non diutius immo minus durat quam lapis in quo quidem lapide contraria minus sunt

minus sunt adequata quæ in homine. ¶ Quarto, si aliquod ens per tempus durat semper durabit. ergo questio falsa. cõ sequentia tenet. añs pbatur. qz si aliqd ens per tempus durat: tunc per illud tempus potetia duratiua resistens corrupentibz est maior quæ potetia corruptiua: sed quædiu ipsa est maior nunquæ remittit. ergo in fine illius temporis potetia duratiua adhuc est tanta quanta erat in principio. ¶ In fine illius temporis adhuc vey est dicere quod talis potetia duratiua adhuc p tantu tempus pot manere sine eius remissione: et in fine illi adhuc p tantu: et sic semp: et sic si aliq res totalr pot durare p vnu tempus sine aliq corruptione sui. videt quod semp pot fit durare. vñ qd entia nullã habeat pot ad durandũ. alr enim videret sequi illud quod dictũ est: quod tñ est falsum.

Oppositum videtur velle Arist. in littera. et etiaz in scõo de generatione.

In ista quõne. p sunt ponede quã distõnes et cãe corruptionis in gñali. 2º videnduz est de causis durationis. 3º videndũ est de quesito.

Quantum ad pº sit pº distinctio. duplices sunt substãtie. s. simplices et mixte. ¶ 2º distinctio. substãtiarum simpliciũ quedã sunt corporee: quã in corporee. Corporee sicut celũ et elemẽta: incorporee sicut deº et intelligẽtie. ¶ 3º distinctio. substãtiarum simpliciũ et corporearum: quã nã habet mãm neqz cõtrariũ: mãm gdem que sit subm gñationis et corruptionis: sicut sũt orbes celestes: quedã aut habent talem mãm et cõtraria sicut sunt elemẽta. ¶ 4º distinctio. substãtiarum mixtarum quedã dicuntur homogenee: quedã etherogenee. homogenee dicuntur quaruz partes quãtitatiue suscipiunt p dicationẽ nois totius: sicut est lapis vel lignũ. vnde quelibet pars lapidis est lapis quelibet pars ligni dicitur lignum. etherogenea dicuntur quoz non quelibet pars quãtitatiua suscipit p dicationẽ nois totius: sicut est homo: vel leo: vnde nã quelibz pars quãtitatiua hois est homo. ¶ Adhuc potest poni 5ª distinctio. quod subarum simpliciũ materialium quã dicuntur simplices tam subaliter quæ quãtitatiue: sicut aqua frigida: quã aut dicuntur simplices subaliter: sed mixte quãtitatiue: sicut eẽt aqua calefacta. ¶ Tunc sit pº cõclusio. et h de causis corruptionis in gñali. Dis suba determinãt sibi sũt corruptibilis. pbat. qz ois talis suba est alterabilis: ex eo quod cã alterationis est sũtetas: et qz talis suba determinat sibi aliquã quãtitatez habetẽ sũt: sequit quod per applicationez quãtatis sũt quãtati quã determinat sibi illa suba est alterabilis: sed si est alterabilis est corruptibilis: qz determinatũ est p de gnõne si alteratio est polis: tũc corruptio et gñatio sunt poles: ex eo quod alteratio est ppter gnõne et corruptionẽ: et si nã eẽt corruptio et gñatio nã esset alteratio. ergo ois quãtitas alterabilis et remissibilis est corruptibilis: et per sũt suba determinans sibi illã quãtitate est corruptibilis: nã corrupta illa quãtitate corrupitur suba que sibi illã quãtitatez determinat: vñ sine tali quãtitate talis suba esse nã pot. si eniz sit tũc ipsa sibi ipsaz nã determinaret: quod est sũt hypothesis. ¶ Scõo ad idẽ. omne habens mãm est corruptibile. p3 h p pby. et p3 h rone: qz aliter potetia mãm que esset ad aliã formam frustraret: sed ois distãtia determinans sibi quãtitatez habetẽ sũtium habet mãm. ergo ois talis suba est corruptibilis. ¶ Scõa cõclusio. nulla corruptio sube est ab intrinseco pmo: et voco corruptionem ab intrinseco p cuius quãlibet pars in quãlibet partẽ eẽt actiua: et voco illã ab intrinseco nã pmo cuius vna pars bene est actiua in aliã et alteratiua alterius: nã tñ quãlibet in quãlibet. pbat cõclusio. ois suba corruptibilis vel est mixta vel simplex. si est simplex: et est corruptibilis ipsa est mãm. et per sũt elemẽtaris: s3 elnta nã habent in se pncipia sue corruptionis: ex eo quod nã habent in se qualitates sũtias. si aut dicat quod sit suba mixta. adhuc

non habet in se pncipiũ sue corruptionis pmo: ex eo quod tũc quãlibet pars eius in quãlibet partẽ eius eẽt actiua: et sic eadẽ pars in seipsaz esset actiua: quod est falsuz: ex eo quod eadẽz sibi nã est cõtraria: et etiã quia quãlibet ens diligit seipsum permanere: et per sũt nã est sũt ipsiº alteratiua: nec dispo sũtiũ ad sui corruptionẽ. ¶ Tertia cõclusio. suba mixta etherogenea bñ habet in se pncipiũ sue alterationis et corruptionis. nã pmo p3 de boie cuiº vna ps determinat sibi maiorẽ caliditate: alia minorẽ: que quã partes bñ mutuo se alterant: et se ducũt extra suas dispo nes nãles: et aliquã do itantũ quod sequit mors et corruptio. ¶ Quarta cõclusio. substãtie mixte homogenee si corrupuntur ab intrinseco: nã tñ ita cito sicut etherogenee: patet ex eo quod nã est tanta diuersitas iter ptes homogeneoz quãta est iter ptes etherogeneoz: et hoc est in quãtibus alteratiuis: vnde in lapide ptes nã differũt tñ fm caliditate et frigiditate sicut in boie differunt cor et cerebrũ. ¶ Quinta cõclusio. suba corporalis simplex et subaliter et quãtitatiue nullo mō b3 in se pncipiuz sue alterationis nec corruptionis. nec pmo nec nã pmo. p batur. nam aliter nã esset simplex substãtialiter et quãtitatiue. ¶ Sexta cõclusio. suba simplex subaliter: et mixta quãtitatiue bñ habet in se pncipiũ sue alterationis qua pot se trahere a sua dispo ne inaturali ad naturalẽ: patet de aqua calefacta: que seipsaz alterat et trahit se ad friditate ptes: nec valet dicere quod hoc faciat mediũ circũstans: nã aqua talis aliquã trahit se vltra maiorẽ frigiditate quæ sit friditas mediũ circũstantis: et cũ nihil agat vltra gradũ pncipiũ concludit quod mediũ circũstans nã est illud quod trahit aquã calefactã ad friditate priorem. Ex his cõclusionibus sequit pmo quod elemẽtũ simplex corrupitur vnico modo: scilz ab extrinseco: ab intrinseco eniz corrupi non pot: ex eo quod nã habz in se pncipiũ sue alterationis a dispo ne sibi naturali: sequit secũdo quod mixtũ duplici modo potest corrupi: scilz licet ab intrinseco et ab extrinseco. Ex quibus sequitur tertio quod simplex debet magis durare quæ mixtum. nam vbi cunqz ponitur mixtum habet circa se vel intra se pncipiũ sue corruptionis: sed simplex quando ponit in loco sibi naturali: s3 habeat prope se principium sue corruptionis: non tamẽ intensum: et cum hoc vbi cunqz ponit caret principio sue corruptionis intrinseco. Dec de pmo.

Quantuz ad 2º videndũ est de causis durationis que sũt ptes. Quaz vna est homogeneitaz quod statiz patet. ex eo quod etherogeneũ corrupi pot ab intrinseco et extrinseco. qto ergo plus declinat ab etherogeneitate ad homogeneitate: tato debilius efficit pncipiũ sue corruptionis intrinsecũ: et ideo nullũ viuens ita diu pot durare sicut terra vel lapis: cũ sit magis etherogeneũ: et hoc ceteris paribus. ¶ Scõa causa est similitudo in quãtibus loci et tñtis et rei et tñtis: et ideo locata magis durant in vno loco quæ in alio: puta in illo vbi minorẽ habent sũtietate ad quãtates loci. ¶ Tertia causa est durities et resistetia passũ in diuidedo: et ideo forte duratio dicta est a puritie: qz magis dura magis durat. vñ diuisio alicuius facit ad citiores corruptionẽ diuisi: et ideo que sunt dura et difficilius diuisibilia magis durant. ¶ Quarta est bona et fortis cõmixtio humidũ cũ sicco sicut patet 4º merbeoz. ¶ Quinta cã est latitudo cõplexionis: vnde aliqua sunt que statim propter modicã variationẽ pportionis in pncipiũ quãtibus corrupunt: sicut hõ et alia quæ nã sunt sicut ferrũ quod pot fieri valde calidũ sine corruptione ppter maiorẽ latitudinem sue cõplexionis. ¶ Sexta est tẽperamẽtũ in quãtibus: vñ hõ tẽperatus in illis est logioris vite. Plures possent assignari cause durationis: sed iste ad pñs sufficiũt. ¶ Tũc sit pº sũt fm cõbinationẽ vel obuiationẽ et pcurrẽtia istaz causarum et aliaz si sint ptes accipiũt differetia in duratione

reruz fm magis z minus. patet ex eo qd magnitudo z paritas effectus accipiunt fm magnitudinē z paritatē causaz: ita qd vos debetis scire qd nō oportet si ad durationez vnus effectus concurrunt tres de dictis causis z ad durationē alterius alie tres. qd ergo illi effectus equalr durent: qz forte vna de istis facit plus q̄ oēs alie tres: z ideo oportet aduertere cōcurrentiā causaz nō fm quātitatē discretam: sed fm vigorē z fortitudinē maiorē vel minorē cāz.

¶ Ex quo sequit qd nō oportet qd si in tali mixto miscibili seu hia sunt magis adēq̄ta. qd ergo illud mixtū diutius duret: qz forte vnū aliud mixtū sicut lapis vel ferrū: lz nō habeat illā cām sue durationis: tñ habet aliam fortiozem vel fortiores illa ppter quas diutius durat. in lapide enim sicut arguebat ad qōnem cōtraria nullo mō sunt ita adēquata sicut in boie: z tñ ipse diutius durat: qz latitudo sue cōplexionis est maior: qz est magis durus z magis potens ad resistendū qlitatibus cōtrariis suis qlitatibus q̄s sibi determinat.

¶ Scda cōclusio est. qd nō est corruptibile non habet cōtrariū: nec hium sibi determinat pz. nā cum cōtrarietas sit cā corruptionis si hiet cōtrariū vtiqz eēt corruptibile: cuius oppositū supponit in hne.

¶ Tertia qd non est corruptibile nō hz po^m resistēdi hio. patet: qz cui nō habeat cōtrariū per pcedentem hnem frustra haberet talē potentia.

¶ Quarta qd nō est corruptibile nō habz aliquā potētia ad durandū. probat. nā potētia durādī nō est aliud nisi potētia resistēdi hio vt suppono: sed qd non est corruptibile non hz po^m resistēdi cōtrario per pcedentem hnem. ergo qd non est corruptibile nō habet potētia ad durandū: z hoc dicit bec cōclusio.

¶ Ex quo sequitur qd in celo cū sit incorruptibile nō est aliqua potētia ad durādū. Ex quo sequitur vltorius qd nō valet bec cōsequētia: celum durabit per tps infinitū. ergo celū habet potētia durādī per tps infinitū. nā hns est falsuz per pcedēs correlariū. z aūs est vez. Et per hoc soluitur vna ratio facta ad qōnez.

Quantum ad 3^m sit pma cōclusio. qd omne elemētū simplex aliqñ corrupetur. pbatur pmo ex parte agētis: qz ignis in sphaera sua aliqñ descēdit ad locū sue corruptionis ppter aliquā cōstellationē ipsuz regentē.

¶ Scdo. pz hoc idēz ex parte mae: qz cuiuslibet elemēti materia est in potētia ad aliā formā: sed talis po^a nō perpetuo frustra. ergo aliqñ habebit aliā formā: z tūc corrupet illud elemētū.

¶ Tertio. pbatur idē ex parte finis: qz elemēta pncipalr sunt ppter mixta: z ideo illud elemētū eēt frustra qd nō aliqñ veniret ad locuz mixtionis: sed ipso veniēte ad locum mixtionis corrupitur. ergo zc.

¶ Scda cōclusio. oē mixtū aliqñ corrupet. pz: qz est corruptibile z ab intrinseco z ab extrinseco: z sic habet plures cās sue corruptionis q̄ simplex elntū z eque fortes: z ideo qz elntū simplex aliqñ corrupet per pcedentē hne: multo magis mixtū.

¶ Tertia qd. de quolibz ente nālī vez est dicere qd est simplex elntū vel mixtū qd per aliqñ tempus pōt durare: z per aliqñ nō. pz per pcedētes duas cōclusiones.

¶ Quarta cōclusio. qd cuiuslibet entis nālīs corruptibilis potētia durādī est terminata vel maximo tēpore vel minimo per qd pōt durare: vel maximo vel minimo per qd non. pz. nāz ex quo per aliqñ tēpus potest durare: z per aliqñ nō per pcedentē cōclusionē. oportet dare maxmū tēpus vel minmū per qd pōt durare: vel maxmū vel minmū per qd non.

¶ Quinta cōclusio. nō est dare minmū tempus per qd res corruptibilis potest durare. pbat. nāz quocunqz tempore dato per qd data res corruptibilis potest durare eadem per minus tēpus potest durare. Unde si aliqua res potest durare per annū eadem res potest durare per medietatē anni z per medietatē medietatis zc. z per hns potētia durandī talis rei non est terminata mini-

mo tēpore per qd pōt illa res durare.

¶ Sexta cōclusio. nō est dare maxmū tempus vltra qd aliqua res corruptibilis pōt durare. pbat. nāz si sic: sequeret qd esset dare vltimū instans esse talis rei: sed hoc est falsum. cōsequētia pbat. nā sit illud tps. a. z b. sit instans terminans exclusiue ipm: tunc si a. est tēpus maxmū vltra qd for. vbi grā. pōt durare. tunc vsqz ad b. instās iclusiue qd terminat. a. tēpus exclusiue for. pōt durare: z nō vltra: qz si vltra. a. tūc non esset maxmū tēpus vltra qd for. pōt durare: qz vltra maius pōt durare: sed si for. durat vsqz ad b. instās iclusiue: z nō vltra: tūc in b. instātī vez erit dicere for. mō est: z imediate post hoc nō erit: z sic b. instans erit vltimū instās esse sortis: sed falsitatē istius pbo sic: qz in b. instātī potētia fortis nō est idiuisibilis: z per hns nō subito corrupit: z p hns tēpus erit anteqz corrupat: z per cōsequens. b. instans nō est vltimū instās esse sortis: z ita arguerem de qcunqz alia re corruptibili: z de quocunqz alio instātī qd aduersarius diceret eē vltimū instans esse talis rei corruptibilis.

¶ Septima cōclusio. nō est dare maxmū tēpus per qd res corruptibilis nō pōt durare. pbat. nā quocunqz tēpore dato p qd res corruptibilis nō pōt durare: est dare maius per qd nō pōt durare. si enīz nō pōt durare per minus etiā nō pōt durare per maius. z ideo iter tēpora per q̄ res corruptibilis nō pōt durare nullū dat maxmū. z h vult cōclusio.

¶ Octava cōclusio. bene dat minmū tēpus vltra qd res corruptibilis nō pōt durare. pbat. nā per 4^m hnem qlibet res naturalis corruptibilis terminat maximo tēpore vel minimo vltra qd pōt durare: vel maximo vel minimo vltra qd nō: sed non terminat minimo vltra qd pōt per 5^m cōclusionē: nec maximo per 6^m hnem: nec maximo vltra qd nō per 7^m. ergo minimo vltra qd non. z hoc dicit cōclusio. z hoc est illud tēpus qd est terminatū exclusiue ad p̄mū instans nō esse talis rei: z inclusiue a pte ante p̄mo instātī esse eiusdez rei: qd qdem tēpus est mensuratiū illius rei quantū ad durationē suam naturalem.

¶ Nona cōclusio. rei nālīs corruptibilis datur maxmū tēpus in quo pōt durare. pz. idem tēpus qd est minmū vltra qd nō pōt durare: est maxmū in quo pōt durare: qz q̄diu est aliqñ instans intrinsecū talis tēporis illa res pōt durare: z in nullo instātī extrinseco illa res pōt durare. ppter hoc qd illud tēpus dictū. est eē minmū vltra qd illa res nō pōt durare: z ppter h dicto tpe non dat maius tēpus in q̄ illa res possit durare: z in qlibet instanti illius tps illa res pōt durare. ergo illud tēpus est maxmū tēpus in quo illa res pōt durare. Et ista cōclusio posita sit pro itētionē Aris.

¶ Decima cōclusio. nō oē ens habet potētia sue durationis p maxmū tēpus per qd pōt durare. patet de reb^o icorruptibilib^o qz duratio nō ē terminata nec terminabilis.

Et ex hoc soluta est p^a ratio vna cū vno correlario posito iuxta 4^m cōclusionem secundi articuli.

¶ Ad 2^m cōfirmationē. nego qd terra ppe cētrū sit incorruptibilis: imo dico qd aliquādo corrupet. nā ppter fluxum multaz partiū terre vna cū fluuijs fluentibus ad mare aliā partem terre cooperiens pars terre q̄ est mō vltra terrā centralē sit grauior: z pars terre que est citra sit leuior per ablationem taliū partiū terrestriuz ab ipsa: z sic tandē partes terre que modo sunt in centro aliquādo erunt hic in superficie: z tunc per applicationē suorum hioz corrupent fm se totas: vel saltē fm suas ptes.

¶ De igne aut mō existēte in cōcauo orbis lune quō aliquādo corrupetur dictuz est in corpore qōnis.

¶ Ad 2^m pncipalē de plongatione vite: dico qd bene pōt plongari: sed nō quantūlibet. vnde vita hoīs non potest prolongari vltra certam periodum vel durationem determinatā pro specie humana: lz bene possit quātū est ex parte idiuidū.

et ad hoc valet medicina. ¶ Ad 3^{am} nego consequentiam: et causa negationis dicta est in corpore quoniam. ¶ Ad 4^{am}. si aliquid ens per tempus durat semper durabit. nego. Et quoniam dicebatur. si durat per aliquid tempus in cuius fine est tunc potest sic erat in principio adhuc potest durare per tantum: bene concedo: sed ulterius dico quod hoc non potest continuari quantumlibet propter motum celi: et constellationes alias et alias que sunt cause corruptionis: et generationis istorum inferiorum: sicut probat Aristoteles in 2° de generatione.

Manifestum autem et aliter quod impossibile corruptibile ens non corruptum esse quandoque et c.

Textu comenti. CXXXIII. Q^o. XVII.

Quartum propositum erat. utrumque omnem corruptibile necesse corrumpatur.

Arguitur per quod non de partibus centralibus terre que sunt corruptibiles: quia compositae ex materia et forma: et tamen necesse corrumpuntur: quia non videtur quomodo sibi posset applicari corrumpens: sicut est ignis aut aer qui sibi sunt propria. ¶ Sic sic potest argui de igne contiguo concavo orbis lune. ¶ Et confirmatur. quia talia simplicia non senescunt. quod non corrumpuntur. ¶ Intuitiva videtur tenere: ex eo quod corruptio videtur presupponere senectutem. animus per se. nam dicitur 4° meteororum quod ignis non putreficit: et cum senectus sit quidam putrefactio: sequitur quod ignis non senescit. ¶ Secundo arguitur de auro quod est corruptibile: quia habet materiam: et tamen nunquam corrumpitur: prout alchimiste dicunt se esse expertos: qui habent artem corrumpendi omnia alia metalla: et non habent artes corrumpendi aurum. ¶ Tertio arguitur de qualitate symbola que manet eadem in genito que fuit in corrupto: sicut est caliditas que manet eadem in igne qui fuit in aere quoniam ex aere generatur ignis. si ergo ex aere fiat ignis: et ex igne aer absque hoc quod illa materia aliquando subiacet forme aque vel forme terre: nunquam illa caliditas corrumpitur: et tamen est corruptibile. ergo et cetera. ¶ Quarto. lumen lune ad quod non attingit umbra terre est corruptibile: et tamen nunquam corrumpitur. quod non omne corruptibile necessario corrumpitur. ¶ Intuitiva tenet. prima pars animus probatur. nam lumen lune ad quod potest attingere umbra terre et lumen lune ad quod non potest attingere umbra terre sunt eiusdem speciei: sed primum est corruptibile. nam aliquando corrumpitur sicut in eclipsi lune quando terra diametraliter interponitur inter solem et lunam. ergo 2° etiam est corruptibile: et tamen nunquam corrumpitur ex eo quod nunquam applicabitur sibi corrumpens. ¶ Quinto aliquid corruptibile contingenter corrumpitur. quod non omne corruptibile necesse corrumpitur. ¶ Intuitiva tamen animus per se de sorte qui forte cras a casu occidetur. modo quod a casu corrumpitur contingenter corrumpitur.

Oppositum videtur velle Aristoteles et Commentator.

In ista questione. primo ponam aliquas distinctiones. Secundo conclusiones.

Prima distinctio est ista. quod refert dicere omnem corruptibile necesse corrumpitur: et dicere omnem corruptibile corrumpi est necessarium. primum enim est diuisa. et 2^a est composita sicut scilicet ex logica. ¶ Secunda distinctio de corruptibili. quod corruptibile vno dicitur de omni illo quod potest corrumpi: siue sit: siue non sit. et secundum illam acceptionem dicerem antequam esse corruptibile: et ita large non accipitur corruptibile in proposito. Alio sumitur corruptibile pro omni illo quod est et potest corrumpi: et sic accipitur corruptibile in proposito: et dicitur de substantia corruptibili: et sic de accidente corruptibili.

¶ Tertia distinctio. quod duplex est potentia. scilicet naturalis et supernaturalis.

Tunc sit primum quod secundum potentiam supernalem non oportet quod omne corruptibile aliquando corrumpatur. probatur. nam talis potentia posset aliquam rem corruptibilem ex se perpetuare et conservare in perpetuum. ¶ Sed diceretur. si talis res per-

petuabit: tunc est perpetua: et si est perpetua: tunc non est corruptibilis. ¶ R^ondetur. concedendo quod si talis res perpetuabit: quod tunc est perpetua. Ulterius tamen concedo quod eadem res que potest perpetuari potest corrumpi et e converso. Unde concedo quod corruptibile potest esse perpetuum: et perpetuum potest corrumpi. nego tamen istam posse esse corruptibile esse perpetuum: et posse esse perpetuum esse corruptibile. Predictam tamen conclusionem non concederet Aristoteles. igitur nos secundum fidem nostram ipsam concedere debeamus.

¶ Tunc sit alia conclusio secunda secundum philosophum. Dis suba corruptibilis corrumpitur. probatur primo ex parte materiae: quia omnis suba corruptibilis habet materiam que semper est in potentia ad essendum sub alia et alia forma: et cum talis potentia non sit perpetua frustra: sequitur quod aliquando reducet ad actum: et tunc recipiet unam aliam formam a forma quam iam habet: et tunc oportet formam precedentem corrumpi: cum non sit posse secundum potentiam naturalem tales duas formas ita re se in eadem materia: cum autem talis forma precedens corrumpitur: etiam suba composita cuius illa est pars. scilicet essentialis corrumpitur.

¶ Secundo. omnis substantia corruptibilis vel est simplex vel mixta. si simplex ipsa aliquando corrumpitur sicut iam per se de elementis: quia materia eorum semper appetit esse sub alia et alia forma. si autem mixta: iteque aliquando corrumpitur: quia si est mixta et cum miscibilia ex quibus est mixta sint propria: et continue agant et patiuntur ad invicem: sequitur quod aliquando corrumpitur. ¶ Tertio ratione Aristoteles. si aliquid corruptibile posset semper durare: sequeretur quod idem potest non esse: et non potest non esse. probatur intuitiva: quia sequitur est corruptibile. ergo habet aliquam potentiam resistendi duris: et tunc si potest resistere per infinitum tempus habet potentiam infinitam in tempore. quod a nullo proprio potest remitti vel corrumpi illa potentia: quia infinitum non potest pati a finito nec ab infinito: et sic illud est in corruptibile quod ponebant corruptibile: et ultra. quod non potest non esse: et quia est corruptibile potest non esse: et sic potest non esse: et non potest non esse: quod est probandum.

¶ Quarto. omnis suba corruptibilis habet finitam potentiam sue durationis: ut dicebatur in precedenti questione. quod aliquando finitur talis potentia: et per hoc tunc talis suba corrumpitur. ¶ Tertia conclusio. nulla suba corruptibilis necessario corrumpitur. probatur. omnis suba corruptibilis contingenter corrumpitur. ergo non necessario. ¶ Intuitiva tamen animus per se. nam omnis substantia corruptibilis vel corrumpitur ab intrinseco vel ab extrinseco: si ab extrinseco hoc est per applicationem contrarium: talis autem applicatio per liberum arbitrium potest impediri: et sic contingenter corrumpitur ab extrinseco: si autem corrumpitur ab intrinseco: hoc est ex eo quod unum elementum dominatur super alia: et est fortius super alia. modo actio elementi fortioris est potest impediri: puta per aliquam medicinam vel huiusmodi. ¶ Quarta conclusio. de intentione Aristoteles. hec est necessaria. Omnis suba corruptibilis corrumpitur. probatur. quia necesse est ita esse sicut ipsa significat. per se: quia si non: tunc eius oppositum stabit. scilicet aliquid suba corruptibilis non corrumpitur. modo hoc est falsum. et contra 2^{am} questionem. ¶ Sed dices tu. iam dixisti de suba corruptibili quod aliquando corrumpitur. quid diceretur tu de accidentibus corruptibilibus. utrum aliquid tale corruptibile nunquam corrumpitur. Distinguo de accidentibus. quod quedam sunt accidentia que corruptibilia sunt per se sicut caliditas: vel ex consequenti sicut albedo: alia sunt accidentia corruptibilia non a suis duris per se vel ex consequenti: sed propter absentiam conservantis: sicut est lumen: vel spiritus in medio. ¶ De accidentibus per modo dictis dicendum est sicut dictum est de substantiis corruptibilibus. ¶ De accidentibus autem 2° modo dictis sit 5^a conclusio. quod quantumlibet tale est corruptibile: et tamen posse est quod nunquam corrumpatur: sicut prius arguebatur de lumine. unde lumen de natura sua non repugnat quod corrumpatur: et tamen aliunde sicut per presentiam conservantis potest perpetuo conservari. Et ratio est: quia tale accidens non habet contrarium positivum: et ideo nullius est virtutis ad resistendum contrario: et propter hoc non oportet si nunquam corrumpitur sed duraret in perpetuum.

ergo haberet virtutem resistendi infinitas. Sed diceres contra. nā si talia accidentalia sunt corruptibilia: et possibile est qd nunq̄ corrumpan̄: sequit̄ qd potentia eorum ad corruptionē est frustra. Respondeat distinguendo de potentia. qd qdam est potentia ad h̄ium positivū: sicut frigidū est in potentia ad calidū: et si materia nūc frigida que pot̄ esse calida nunq̄ haberet caliditatē: potentia talis m̄e ad caliditatē diceret̄ esse frustra: et talē potentia frustrari perpetuo nō cōcederet. **Phs.** Alia est potentia ad p̄uationē eo modo quo nūc existens mediū illuminatū pot̄ fieri vmbrosū: et talem pot̄ frustrari nō est icōueniens: nec talis est potentia nisi cōditionalr. Ex hoc pot̄ solui instātia.

Ad rationes. Ad p̄m. s. de partibus cētralib⁹ terre: et de igne in cōcauo orbis lune: dico qd dictū est in alia q̄stione quomodo aliquādo corrumpan̄. Ad p̄firmationē. qm̄ dicebat̄ simplex nō est sensibile. dico qd imo: sed tñ qz ois senectus fit p̄ alterationē: et mixta cōtinue alterant̄: ideo p̄tinue senescunt per p̄cessū t̄pis: sed qz simplicia sicut ignis in sphaera sua: et partes cētrales in cētro p̄ multos annos nō alterant̄: et p̄ multos annos nō pp̄rie senescūt: lz̄ appropinquant corruptioni: sed statim cū alterant̄ senescūt: non tñ per putrefactionē quēadmodū mixta: lz̄ per dispositionē eoz̄ ad corruptionē factā per eoz̄ h̄ia. Ad 2^m de auro. dico qd imo aliquid corrumpē: et qm̄ arguit̄ alchimiste nō possunt ip̄m corrumperē per artē suā. qd nō corrumpē. negāda est cōsequētia: qz nā multa pot̄ que nō pot̄ ars. vñ q̄uis ars bñ disponat ad corruptionē: tñ nō pot̄ eā cōplere: hoc tñ pot̄ nā: et ideo nā vigorosior est ad corrupendum q̄ ars. **Uterius dico:** qd bene aurū p̄pter diurnitatē suam et breuitatē vite boium videt̄ qd nunq̄ corrumpē: lz̄ ita non sit. Ad 3^m de q̄litate symbola. dico qd necesse est aliquādo in aliqua reuolutione celi qd illa mā que est sub for̄ aeris vel ignis aliquid fiat sub forma terre vel aque: nec est pole qd ita perpetuo ex aere fiat ignis: et ecōuerso. modo qm̄ mā aeris vel ignis erit sub forma terre vel aq̄: tūc talis caliditas de qua arguit̄ corrumpē: et ita dico de q̄libz̄ alia mā qd talis est cursus nāe qd q̄libet portio māe sub q̄libet specie fuit infinites et erit: lz̄ forte nō ordine eodē: et hoc supposita eternitate quā credidit̄ Aristo. Ad 4^m de lumine. lumē ad qd nō attingit vmbra terre pot̄ dici s̄m qd dictū est in 5^a h̄ne. Aliter pot̄ dici qd nō est aliquid lumē lune quin corrumpē: lz̄ aliquid aliquid corrumpē per vmbra terre: aliquid etiam corrumpē aliunde. vñ p̄pter motum solis pot̄ dici qd in luna cōtinue est aliud et aliud lumen p̄pter diuersū aspectum quē sol h̄z ad lunā. vnde in medio illuminato a sole in q̄libet instāti est aliud et aliud lumen: propter hoc qd in q̄libet instāti sol h̄z aliū et aliū aspectū sup̄ illud mediū. Ad 5^m cōcedo totum argumētū: qz nihil de necessitate corrumpē sicut dixit 3^a h̄. cum hoc tamē bene stat qd sortem et silr̄ platonē: et quācūqz aliaz subam corruptibilem corrumpē est necessarium. Et sic est finis questionis.

Est autē et sic videre qd impole aut qd factūz est quādoqz icorruptibile aliquid perficere. Aut igenerabile ens et semper prius qd corrumpē et c.

Textu cōmenti. CXXXIII. Qd. XVIII.

Quintum p̄posito erat. vtrū aliquid de nouo genitū possit perpetuari: et aliquid eternū possit corrumpē. i. vtrū aliquid non perpetuū a parte ante possit perpetuari a parte post: et aliquid perpetuum a parte ante possit non esse perpetuum a parte post.

De p̄ arguit̄ p̄ qd sic de anima intellectiua que est non perpetua a parte ante: cuiuslibet hois aia

intellectiua de nouo incipiat esse illo hoie incipiēte esse: et tñ est perpetua a parte post. 2°. nā aliquid ignis pot̄ de nouo genari: et in cōcauo orbis lune vbi est locus nālis ignis ponit̄: et ibi perpetuari sicut arguebat̄ p̄us. Deinde arguit̄ de 2°. nā pole est qd aliquid mons fiat nouiter i terra. rōne cui⁹ in aliq̄ parte celi causē vmbra: et corrumpē lumē quod perpetuo ante fuit: et sic perpetuū a parte ante nō perpetuabit̄ a parte post. 3°. nā pot̄ māe ad formā sortis fuit perpetua a parte ante: que modo est corrupta in aduētū forme sortis. Deinde arguit̄ simul ad vtrāqz partē q̄onis. nā nō videt̄ esse impole qd aliquid sit finitū ab vna parte et infinitū ab alia. qd nec videtur esse impolis p̄ pars q̄onis neqz 2^a. aīis p̄batur de linea gyratione trāseunte per oēs partes p̄portionalis alicuius colūne: que est finita ex vna parte: et infinita ex alia. vñ est finita vsus partes p̄portionales maiores: et infinita eundo versus partes p̄portionales minores. Hoc idem videt̄ de tpe p̄terito: qd a parte ante dicit̄ perpetuū: et a parte post non perpetuū. tempus aut̄ futurū a parte ante dicit̄ non perpetuum. a parte autem post dicitur perpetuum.

Oppositum videt̄ velle Aristo. et Lōmētator. vñ pot̄ argui sic. Semp̄ ens et semp̄ nō ens sunt h̄ia: ita qd semp̄ ens necessariū est: et semp̄ nō ens est ipole. qd mediū inter ea vñ esse cōtingens: sicut est illud qd est aliquid ens et aliquid nō ens. qd qd est et aliquid non fuit est cōtingens: et per h̄is pot̄ nō esse: et cū pot̄ nō sit ad p̄teritum sed ad futurū: sequitur qd tale quātū ad futurū pot̄ non esse: et cum talis potentia nō frustrabit̄ perpetuo tēpore: sequitur qd hoc aliquid nō erit: et sic nō erit perpetuū a parte post. Per istā rōne videt̄ posse p̄bari qd nō perpetuū a parte ante nō est perpetuum a parte post. Et sic si aia intellectiua incepisset esse de nouo nō perpetuaret̄ a parte post: et sic eēt improbata p̄ma pars q̄onis. Sc̄do cōtra eandē partē arguit̄ sic. si aliquid esset nō perpetuū a parte ante: et perpetuum a parte post: sicut solemus dicere de aia intellectiua: tūc esset dandū vñ tēpus infinitū per qd illud perpetuo nō fuisset a parte ante: et tūc nō eēt rō q̄re talis res magis incipet eē in vno instāti q̄ in alio: ex eo qd in tpe infinito vñ instās nō h̄z magis rōne medij vel termini quā reliquū: et sic si talis res p̄ tps̄ infinitū nō fuisset nunq̄ eē incipet: et sic nō eēt perpetua a parte post. Deinde arguit̄ h̄ ambas partes q̄onis simul. nā si ambe partes q̄onis eēt vere: sequeret̄ qd eēt cōcedēda plura infinita: cui⁹ opp̄ vult Lōmētator. p̄bat̄ h̄ia. nā pro re nō perpetua a parte ante: et perpetua a parte post oportet cedere vñ tps̄ infinitū per qd illa res perpetuo duraret a parte post: et p̄ re perpetua a parte ante: et nō perpetua a parte post oportet cedere aliud tēpus infinitū per qd illa res perpetua durasset a parte ante: et sic oportet cedere duo tēpora infinita. vñ a parte ante. aliud a parte post.

Pro rōdendo ad istā q̄onē distinguēdū est de ipole. vno accipit̄ ipole solum pro illo qd implicat h̄dictionē: et pole p̄ oī illo qd nō implicat h̄dictionē. Alio accipit̄ ipole put̄ extēdit̄ se ad illū qd nō pot̄ fieri s̄m cursūz nāe: lz̄ possit fieri per pot̄ sup̄nālem: et pole solū pro illo qd pot̄ fieri s̄m cursū nature.

Tunc sit p̄ h̄. Capiēdo ipole 2°. impole est qd aliquid p̄pe genitū: sic est mixtū vel elntū vel h̄is h̄ium perpetue. p̄bat̄. nā hoc eēt eē cursūz nāe: cū tale h̄eat in se h̄ia q̄ sunt p̄n̄ sue corruptionis: vel aliquid applicabit̄ suo h̄io ip̄m corrumpēti. Sc̄do qdlibet tale est suba corruptibilis vel acc̄ns corruptibile a suo h̄io per se vel ex p̄nti: sed oē tale aliquid corrumpē per p̄cedentē h̄ne. alr̄ enīz sicut dicebat̄ in p̄cedēte q̄one h̄et infinitā pot̄ resistēdi suis cōtrarj. sciendū tñ qd cur̄ illa h̄ne bene stat qd aliquid tale bene posset perpetuari per potentiam supernaturales. **Secunda conclusio.** vniuersaliter de omni de nouo genito determinate

nito determinate sibi huius impossibile est loquendo iterum de
 impossibili scdo modo ipm perpetuari. pbat sicut precedens.
 ¶ Ex ista rclone. sequitur qd si aia intellectiva est forma in-
 berens materie determinans sibi quantum ad suum esse qualita-
 tes hntes rtraria fm cursum nature no est ppetua a parte
 post: si no est ppetua a parte ante. ¶ Si aut vellemus di-
 cere qd aia intellectiva quantum ad esse in corpore r quantum ad
 exercere opationes corporales idigeret qualitatib hntib
 rtraria: sed no indigeret talib quantum ad esse suum simplr
 diceret qd no esset incoueniens ipsaz extra corpus mane-
 re ppetuo. Sed forte b phs non concederet: lz nos fm no-
 stram fidez r veritate concedere debeamus. ¶ Tertia co-
 clusio. si aliqd est de nouo genituz vtendo gnone pro ince-
 ptione: r no hz huius nec determinat sibi huius sicut est
 lumē: possibile est qualitercuqz accipiatur possibile illud
 ppetuari quantum est ex se. i. no repugnat sue nature. pbat:
 qz ex quo tale no hz huius nec determinat sibi huius no hz
 potentia resistendi rtrario: r ideo no obstate qd ppetuaret
 no pp hoc opz ipm hie potentia infinitaz durationis put
 potētia durationis est idē qd potētia resistendi corrupēti-
 bus: ita qd breuiter entia talia non determinatia sibi hia
 sic se hnt qd pnt corrupi accipiēdo corruptionē put exten-
 dit se ad quacuqz desitionē: r pnt ppetuari. r b aliude. p-
 petuari qdē fm ppetua cōseruationē cōseruantis si aliqd
 esset tale: r corrupi per absentia rseruatū: r illud itelligit
 de talib que cōseruant a cōseruantib: qbus no repugnat
 qd pnt mutari r no mutari. ¶ Quarta rclō. ipole est ma-
 teria ppetua a parte ante no esse ppetua a parte post. pbat: qz
 si ipsa desineret eē vel p corruptionē vel p annihilationē:
 vtrūqz est impole: no p corruptionē: qz corruptio pprie re-
 linquit post se mām que fuit pars corrupti. mō si mā cor-
 rumpere materie eēt mā: quod est falsuz. nā tūc mā no eēt
 simplex: eēt pcessus in infinitū in materie: nec pōt dici
 qd mām eē no ppetua a parte post sit pole p annihilationē:
 qz talē annihilationē oporteret fieri p pmā cām q est imu-
 tabilis: sed si ppetuo mām cōseruauisset in esse: r nūc eam
 annihilaret pma cā videret eē mutabilis: ita argueret Lō-
 mētator. ¶ Quinta rclō. celū ppetuū a parte ante esse no
 ppetuū a parte post est impole. pbat: qz celū rseruat in esse
 imediate a cā imutabili: ideo si talis ppetuo ipm rseruas-
 set: r mō no talis cā videret eē mutabilis. ¶ Sexta rclō.
 aliqua itelligentia citra pmā ppetua a parte ante esse non
 perpetua a parte post est impossibile. pbat sicut precedens.
 ¶ Iste cōclusiones de substantia debēt itelligi de impossi-
 bili fm cursum nature. ¶ Septima cōclusio. pma cām
 esse no perpetua a parte post est impossibile. pbat: qz si des-
 neret esse hoc eēt vel a se vel ab alio: no a se: qz tunc aliqd
 eēt destructiuū suiipsius: nec ab alio: qz tunc aliqd eēt po-
 tentius pma cā: r sic pma causa no esset pma causa: qd im-
 plicat. ¶ Scdo. dato opposito rclussionis pma cā esset mu-
 tabilis: qd est impossibile. ¶ Octava cōclusio. aliqua substā-
 tiam esse ppetuaz a parte ante r no perpetua a parte post
 est impossibile. pbat. omnis substātia ppetua a parte ante
 vel est materia pma: vel celū vel itelligentia citra pmā
 vel ipsamet causa pma: sed de qualibet istarū est vey dice-
 re qd ipsam no eē perpetua a parte post est impossibile: sicut
 dixerunt cōclusiones precedētes. igit rē. Et est differētia
 quantum ad h de substantiis ppetuis a parte ante: r de accidē-
 tibus: qz si aliqua sunt talia accidentia illa no depēdēt im-
 mediate a causa no mutabili: lz mediate r imediate a cau-
 sa mutabili: r ideo no mirū si talia accidētia ppetua a par-
 te ante si aliqua sint talia possint esse no perpetua a parte
 post: lz hoc no sit possibile de substantiis.

Ad rationes. ¶ Ad pmā Aristo. r Lōmētator di-
 xissent aiam intellectiuā no icepisse

de nouo: sed esse ppetua tam a parte ante qd a parte post: r
 esse vnā numero in oibus hoib: cuius determinatio ma-
 gis ptinet ad tertiu de aia. ¶ Ad scdaz de igne dictum est
 pus in qōne precedēte qōne istaz. ¶ Ad aliam diceret qd
 illa iret pro tertia rclone. Vel pōt dici supposita eternita-
 te mūdi quā credidit vel determinat Aristo. qd terra no pos-
 set augeri i aliqua pte quin aliqui fuisset ibi aucta isto mo-
 do ante multa secula: r sic nullū eēt lumē nec fuisset lumē
 in celo ppetuū a parte ante qd nūc corrupere vel aliqui als
 corrupere. ¶ Ad aliā de po^a materie respectu forme for-
 tis nunc genite: dicendū qd talis potētia in aduentu forme
 for. no corrupetur: qz talis potētia no est aliud a mā: ni-
 bilominus mā desinit eē in po^a ad talez formā: ad istuz in-
 lectū qd talis ppositio desinit eē vera: mā est in potētia
 ad talē formā. ¶ Ad vltimā. no est incoueniēs qd aliqd sit
 infinitū ab vna pte r finitū ab alia: dico qd imo: r qd dice-
 bat de linea gyratua: dico sic prius dicebat qd nulla linea
 gyratua est infinita nec ad vnā pte solū nec quomodolibet
 aliter: qz nec illa que gyrat duas partes colūne: nec que gy-
 rat tres rē. nec que gyrat oēs partes pportionales: qz nul-
 le sunt oēs: quia nec due sunt oēs: nec tres sunt oēs: r sic de
 alijs. ¶ Ad cōfirmationē dico etiā qd nullū est nec fuit tē-
 pus preteritū infinitū: qz nec dies: nec septimana: nec men-
 sis: nec annus: nec duo anni: nec tres anni: r sic de alijs: ni-
 bilominus bene concedo qd infinitū fuit tēpus preteritū: qz
 quātolibet tpe pterito dato maius fuit tps pterituz: nec b
 est p dīcta: pportionalr est oēm de tempore futuro.

Deinde ad rōnes post opposituz que vident pbare
 vlr qd nullū ens siue suba siue accūs de no-
 uo genitū posset ppetuari: r nulluz ppetuuz a parte ante pōt
 corrupi: qd vī esse p tertia rclonē. ¶ Ad pmā qd dī semp
 ens r semp no ens sunt hia: placet mibi: lz semper ens est
 neciuz: b pōt negari: qz aliquid pōt eē semp ens: qd tū no
 necio semp est ens: lz cōtingēter. Itē semp no ens no est
 impole: qz Antechis pōt semp no eē ens ab sqz b qd ipossi-
 bile sit ipm eē ens: r sic negaret fundamentū istius rōnis.
 ¶ Et vltēr qd dicebat. si aliqd no eēt semp ens nec sem-
 per no ens: tūc eēt rtingēs: placet mibi. qd pōt no eē: ad huc
 placet mibi. qd no ppetuabit. negat pna: r qd dicebat tunc
 talis potētia ad no eē frustrare. Rūdeē sicut dicebat in
 precedēti qōne no eē incoueniēs potētia frustrari que no
 est ad aliqd positiuū ex hoc ad argumētū patet qd sit dicē-
 dum. ¶ Ad scdam sequit qd eēt dare vnū tēpus infinitū p
 qd illud ppetuo no fuisset. nego: sed sufficit qd infinituz fue-
 rit tēpus: hoc est quātolibet tēpore maius fuerit tēpus in
 quo no fuit: r sic etiā illa ratio no pcedit: qua arguebat qd
 no eēt rō qre magis incipet eē in vno instanti qd in alio.

¶ Qd qdē igenitū icorruptibile r qd icorrupti-
 bile igenitū. Textu cōmētī. CXXV. Cōsequunt
 ergo adinuicez genitum r corruptibile. Textu
 cōmētī. CXXVIII. **Questio. XIX.**

Sextum propositoz erat. vtrū gñabi-
 le r corruptibile cōuertant
 adinuicē. r similiter igenerabile r icorru-
 ptibile. Et arguit pmo qd non omne corru-
 ptibile aliqui corrupet per p dīcta in prece-
 denti qōne: sed no omne gñabile corrupet-
 tur. qd no omne gñabile est corruptibile: dī-
 cursus est bonus: qz in baroco: r maior pz. minor pbat.
 no omne gñabile gñabit. igit no oē gñabile corrupetur.
 pna tenet. nāz si aliqd gñabile dz corrupi: opz qd pus gene-
 ret. antecedens pbat. pmo: qz ex hoc vno est generabi-
 le acetum: r tamen forte nunqz generabitur: quia prius vi-
 num potabitur. Scdo ista mulier que est perfecta r apta

ad generationem potest maritari et longo tpe viuere: et sic possibile est qd ex ea generentur filii: et tñ possibile est qd illi nunq̄ gñabunt: qz possibile est qd ipsa cras casualiter interfaciat. ¶ Tertio. si est necius qd omne gñabile gñabit: tñc oia que eueniūt necio euenirēt: sic qd nō est pole ea nō euenire: sed hoc est falsum: et p̄tra Arist. in fine p̄mi p̄bermenias: et f̄ fidē. ¶ Sec̄do arguit ad p̄ncipale. si gñabile et corruptibile adinuicē p̄uenterent: et cū gñabile hēat potētiaz ad eē et corruptibile ad nō eē: seq̄t qd idem simul h̄ret potētiaz ad esse et nō eē: ex quo idēz eēt gñabile et corruptibile: postq̄ generabile et corruptibile adinuicēz p̄uertunt. ¶ Tertio. sc̄z. qd est iam genit⁹ est corruptibilis: et tñ nō est gñabilis. igit̄ nō oē corruptibile est gñabile. p̄ma ps aūtis p̄z. sc̄da pars p̄bat: qz qd semel genitū est amplius generari nō p̄t: qd p̄bat sic. nā si semel genitum amplius gñari posset: vel gnōne qua p̄us gñabat vel alia gnōne: nō p̄t dici p̄mū qd po⁹ nō est ad p̄terita. vñ annus p̄teritus nō p̄t iterato eē: nec p̄t dici 2^m: qz anteq̄ gñaret illa gnōne alia a p̄ori oporteret qd p̄ius corrūperet: et sic idē numero post sui corruptionē posset redire: qd est falsum et ip̄robatū per Arist. sc̄do de gnōne. ¶ Quarto. sicut se h̄z gñabile ad generatū: ita corruptibile ad corruptū. ḡ a trāsmutata p̄portione: sic se h̄z gñabile ad corruptibile: ita genitū ad corruptū et ecōuerso: s̄z nō oē genitū est corruptū sicut notū est de se. ḡ nō oē gñabile est corruptibile. sic ḡ est ip̄robata p̄ma ps q̄onis: ad cui⁹ ip̄robationē: seq̄tur ip̄robatio sc̄de.

Oppositum videt̄ velle Arist. et arguit sic. q̄cūqz cōuertunt̄ cū aliquo tertio p̄uertunt̄ inter se: sed igenerabile cōuertit̄ cū semp̄ ente: et icorruptibile cōuertit̄ cū eodez. ḡ igenerabile et icorruptibile cōuertunt̄ inter se. ¶ Similr generabile cōuertit̄ cū aliquo ente et aliquādo nō ente: et corruptibile cū eodē. ergo generabile et corruptibile cōuertunt̄ inter se.

In ista qōne. p̄mo vidēdū est de quo tangit̄ in p̄mo argumēto vtrū. s. hec sit p̄cedēda. oē gñabile gñabit. Sec̄do r̄ndendū est ad quesitū.

Quantum ad p̄m sit p̄a distinctio: gñabile d̄z dupl̄r vel qd p̄t gñari subiectiue: vel qd p̄t gñari terminatiue: gñabile subiectiue d̄z nō qd capit esse postq̄ nō fuit: sed qd p̄t eē subm̄ gnōnis ei⁹ qd capit esse postq̄ nō fuit. gñabile aut̄ terminatiue d̄z qd p̄t eē terminus gnōnis p̄ quā aliqd capit eē postq̄ nō fuit. isto mō forma vel cōpositū d̄z eē gñabile. Ista d̄stōne ponit Lōmē. p̄ p̄hys. et Arist. silr eā v̄z inuere in littera. ¶ Sec̄da d̄stinctio. de ista qōne possumus loq̄ sup̄nāliter aut̄ nāliter: ac si opio Arist. eēt vera qua opinabat̄ mūdus eē eternū tam a p̄te ante q̄z a p̄te post. ¶ Tūc sit p̄a p̄clo. si loquamur q̄tū pole est p̄ potētiaz sup̄nālez: p̄cedere debemus qd aliqd est gñabile subaliter vel sup̄nāliter siue subiectiue siue terminatiue: qd forte nunq̄ gñabit. p̄z: qz mā hui⁹ hoīs est gñabilis subiectiue: qz p̄t ex ea alia gñari for⁹: qñ for⁹ hoīs ab ea sepat̄: et tñ deus p̄t facere qd nunq̄ ex ea aliqd aliud gñaret: qz p̄t eā annihilare vel ip̄m cū aia in celū assumere ita qd nunq̄ ex ea alia for⁹ gñaretur: s̄z hoc nō p̄cessisset Arist. et Lōmē. credētes se dem̄rare ex hoc qd de⁹ est imutabilis sicut pluries p̄us arguebat̄. p̄z B̄ et de aia antech̄i que p̄t gñari terminatiue: et de⁹ posset facere qd nunq̄ generaret: imo adhuc B̄ posset fieri nāliter. ¶ Deinde ponā p̄clones de ista dubōne quas Arist. posuisset: et p̄a sit ista: qd omne gñabile subiectiue gnōne substāiali generabit: qz omne tale generabile est p̄ma mā que aliqui gñabit subiectiue: qz ipsa est sub forma corruptibili que aliqui corrūpetur: et nō corrūpet̄ nisi alia genere: cū mā nō possit eē nāliter sine forma. ergo ista mā tunc generabitur subiectiue. ¶ Sec̄da p̄clo. in substātis omne gñabile terminatiue ge-

nerabit. si ponamus qd ista d̄ctio omne d̄stribuat solum vsqz ad species nō vsqz ad indiuidua. p̄bat. nāz si lapis est generabilis: hoc est ex aliqua mā: et ab agēte qd p̄t materie illi applicari: et si p̄t applicari applicabit̄ etiā ifinites p̄pter eternitatē motus celi. Sed talibus applicationib⁹ ipsius agentis ad ipsam mā factis pro gnōne lapidis lapis generabit. Et nō opz qd iste: sed sufficit qd iste vel ille: et sicut argutū est de lapide: ita p̄t argui de asino et de quacūqz alia specie. Et credo qd expediat: imo sit necessariū quātū ad ista supponere cōmēsurabilitatē motuū supercelestium: qz forte si eēt incōmēsurabiles aliter esset et fieret. ¶ Tertia p̄clo. nō omne gñabile terminatiue generabitur faciēdo d̄stributionē ad indiuidua: et hoc p̄bant ille tres rōnes sufficiēter posite in p̄ncipio questionis. ¶ Sc̄z cōtra istam p̄clonēz dubitat̄ p̄bando qd omne generabile generabit: put̄ ly omne d̄stribuit vsqz ad indiuidua: qz si nō sit. a. generabile qd nō generabit: tūc arguit sic. a. nō generabit: et idem. a. generabit. ergo qd generabit nō generabit: discursus est bonus: et p̄clusio est impolis. ergo aliqua p̄missarū: nō minor. ergo maior. Qu minor nō sit impossibilis. probatur: qz ex quo. a. est generabile per positum nō est impossibile qd. a. generabit. ¶ Sec̄do. si nō: tunc aduersarius haberet cōcedere istaz copulatiuā. a. est generabile: et tñ. a. nō generabit: sed hoc est falsum: qm̄ ad vnā eius partē: seq̄tur oppositū alterius. seq̄tur enim ad istam partē. a. nō generabitur: ista. a. nō est generabile que repugnat p̄me parti dicte copulatiue. ¶ Tertio. si. a. nō gñabitur: tūc hec est falsa. a. est generabile. p̄batur: qz tūc h̄. a. est generabile est affirmatiua cuius subiectū pro nullo supponit: qz nec pro illo qd est: nec fuit: nec erit: sed ois affirmatiua est falsa cuius subiectuz pro nullo supponit. ¶ Ad ista. ad p̄mū quādo arguebat̄ sic. a. generabit̄ zc. cōcedo qd discursus est bonus et qd cōclusio est impossibilis: et vlt̄erius dico qd nō p̄pter hoc opz aliquā p̄missarū esse impossibile: sed sufficit totale aūs esse impossibile. s. copulatiuā cōpositā ex maiore et minore: que nō est impossibilis p̄pter alicuius sue partis impossibilitatē: sed p̄pter suaz partiū incōpossibilitatē: qd p̄z in simili sic arguendo. omne currēs est homo: equus est currēs. ergo equus est homo: discursus est optimus: qz in tertio modo p̄me figure: et cōclusio est impossibilis: nō tamē p̄pter hoc aliqua p̄missaz est impossibilis sicut vos videris: sed bene p̄missē sunt incōpossibiles: et hoc sufficit: et ideo quādo arguitur discursus est bonus: et p̄clusio est impossibilis. ergo aliqua p̄missaz: nō debet cōcedi consequentia. nisi cū ista additione: vel copulatiua ex ambabus composita est impossibilis. ¶ Ad secūdā. tunc aduersarius zc. concedo: et cum dicebatur. illa est vna copulatiua cui⁹ vna pars infert oppositū alterius. nego: et quādo dicebatur. a. nō generabitur. ergo. a. nō est generabile. neganda est consequētia: quia cum ista. a. nō generabitur bene stat ista. a. potest generari. et per consequēs ista. a. ē generabile. ¶ Sed dicerēs. si. a. nō generabitur: tunc si aliquis homo protulisset heri istam p̄positionē. a. non gñabit̄ ipe dixisset verum: ex quo. a. nō generabitur. et si ista p̄positio fuisset vera: seq̄tur qd impossibile est ipsam non fuisse veram: quia qd fuit impossibile est non fuisse. ergo etiā impossibile est illud ad qd seq̄tur ipsaz non fuisse verā. sed ad istam p̄positionē. a. generabitur seq̄it̄ illam nō fuisse verā que dicebat. a. nō generabitur. ergo seq̄itur qd hec est impossibilis. a. gñabit̄. ad qd vltra seq̄t qd. a. non p̄t gñari. idē p̄cludit̄ qd. a. nō ē gñabile. et sic a p̄ ad vltimū seq̄t a. nō generabit. ergo. a. nō est gñabile. ¶ Ad istud qñ dicit̄ qd ad hāc. a. nō gñabitur: seq̄tur qd hec p̄pō. a. nō generabitur heri plata fuit vera: cōcedo. et quando dicebatur. ergo impossibile est ipsam nō fuisse verā. cōsequētia ne-

gatur: imo dico qd adhuc est pole ipsaz nō fuisse veraz sed falsaz: qz sic habet p pibermenas nō dū est determinatuz qd fuit vera aut qd fuit falsa bec ppō de futuro: qm tal de- terminatio depēdet ex actu futuro ad quē adhuc nō est fa- cta deterioratio. Et qn dicebat oē qd fuit: ipole est nō fuisse. cōcedo: et iō bñ pcedo qd ipole est illaz ppōnē nō fuisse: vl- terius tñ dico qd h est falsa. omne qd fuit vez ipole est nō fuisse vez: nec valet pna. omne qd fuit ipole est nō fuisse. ergo omne qd fuit vez ipole ē nō fuisse vez: qz cōmittit̄ ibi fallacia figure dictionis mutādo qd in quale qd vel in ad aliqd. vnde vez pōt dici ad aliqd: ex eo qd ppositio dē vera: qz taliter est in re. ¶ Ad tertiā si. a. nō generabit̄: tūc in ista. a. est gñabile. ly a. pro nullo supponit. nego: qz lz nō supponat pro presenti: neqz pro preterito: neqz pro futuro: tamē supponit pro possibili. Et hoc sufficit.

Quantum ad 2^m dicit Arist. qd gñabile et corrupti- le dñr s3 potētias: gñabile qdē qd pōt gñari: et corruptibile qd pōt corrumpi. iste enī sunt pprie signōnes dictoz terminoz. Et vltra dicit Arist. qd nō ē po^a ad pteritū. nō. n. est pole qd sit annus pteritus: et fm ista di- cta vī seq qd ista asinus q laz est genit^o nō sit gñabilis sicut pus arguebat: tñ ipse bñ ē corruptibilis. g nō oē corrupti- bile est gñabile: et sic dicti termini fm ppriā eoz acceptio- nē nō cōuertunt̄: imo corrup^o est in plus qz gñabile: qz oē gñabile est corrup^o: s3 nō oē corruptibile ē gñabile. Et sic ēt isti termini gñatū et corruptū nō puertunt̄: imo gñatū ē in plus: qz oē corruptū est gñatū: s3 nō oē gñatū est corru- ptū: sicut ēt pus arguebat. Ita ēt ingñabile et icorruptibile nō puertunt̄: imo ingñabile est in plus: qz oē icorruptibile est ingñabile: s3 nō oē ingñabile est icorruptibile. Ulterius Arist. dicit qd taz gñabile qz corruptibile puertunt̄ cū aliqñ ente et aliqñ nō ente: ita qd oē gñabile et oē corrup^o est aliqñ ens et aliqñ nō ens: s3 istud de pprietate fmonis nō est vez. nā dictū est in pcedēti articulo qd aliqñ sūt gñabilia que nunqz gñabunt̄: et sic illa nec sunt nec vnqz fuerūt nec erūt. de talib⁹ g nō est vez dicere qd ipsa aliqñ sūt et aliqñ nō sunt: et tñ vez est qd sūt gñabilia. g ille termin⁹ gñabile est in plus qz ille termin⁹ copulatus aliqñ ens et aliqñ non ens. ¶ Ex oib⁹ bis finalr dico: qd si volumus tenere pclo- nes Arist. opz dare aliquos sensus q forte nō sunt fm pro- priā ipositionē terminoz. cū enim dīcimus qd isti termini gñabile et corruptibile puertunt̄ adiucē. Et cū illo termino copulato aliqñ ens et aliqñ nō ens: opz accipe tam gñabile qz corruptibile pro eo qd aliqñ pōt vel potuit vel poterit esse: et ēt pōt potuit vel poterit nō eē: et ēt opz istū terminū copulatū aliqñ ens et aliqñ nō ens accipere nō fm actualē exntiā vel nō existentia: sed pro illo qd pōt eē et pōt nō eē: et cū h opz vti isto termino pōt siue ad esse siue ad non eē: nō prout pōt cōnotat carentiā actus: s3 pro nō repugnātia

Et iuxta (essendi vel nō essendi. ista solui possunt rōnes facte bincinde.

¶ **Quod quidē igitur neqz factum est omne ce- lum: neqz cōtingit corrupi que admodū quidaz dicit ipm: s3 est vnuz et sempiternū et c. Scdo celi. Textu cō. primi. Qō. XX. et vltima.**

Secundus ppositoz erat. vtz mū- dus sit ppetuus. Arguit̄ pmo qd nō. mūdus est gñabilis et corrupti- bilis. g nō est ppetu⁹. pntia t3. aīs pbat: qz ex quo ad corruptionē ptis toti⁹ nō manet idē totū qd ante erat: seqt̄ qd ad corruptio- nē alicui⁹ pticule mūdi nō manet idē mun- dus q ante erat: et p pns cū corrupit̄ aliq pars mūdi: puta equ⁹ vel hō vī qd corrupat̄ mūdus: et sic ēt vī qstū ad gnō-

nē. ¶ Scdo qlibet ps mūdi ē corruptibilis. g totalis mū- dus est corruptibilis: et p pns nō ppetuus. aīs pbat. nā to- talis mūdus sufficiēter diuidit̄ saltē exclusis deo et intelli- gētys in mūdū iferiorē et supiorē. mō clarū est qd quelibet pars mūdi iferioris pōt corrupi: siue sit elntū siue mixtū: de mūdo ēt supiori sicut est celū pbat qd sit corruptibile: qz qd est alterabile ē corruptibile: celū est alterabile. g zc. maior pz. pmo de gnōne. vbi dī. si ipole est aliqd corrupi impole est ipm alterari. minor pz ex eo qd nūc aliqua pars celi est illuminata que ante nō erat illuminata. illuminari aut est alterari. ¶ Et pfirmat̄ hoc scdo. agens remotū ab alterabili nō alterat ipm nisi pus alterando mediū sibi p- pinquū. mō cōstat qd sol et stelle alterāt ista inferiora. g vī qd alterāt spberas celestes itermedias: et p pns celuz vī eē alterabile. ¶ Et pfirmat̄ hoc. nā corpora celestia sicut pla- nete maiores hnt virtutes in aliqb⁹ signis celi: et minores in alyz. g videt̄ qd talia sint alterabilia. ¶ Tertio ad pnci- le. mūdus depēdet a deo in pseruari qui est volūtatis oīno libere: ideo pōt velle nō amplius pseruare ipm: et ita mun- dus corrupere: cū nō possit manere sine pseruatōe a deo. ¶ Quarto. qd est augmētabile et diminuibile est corrupti- bile et nō ppetuū: mundus est h⁹. g zc. pbatio minoris: qz sol et luna et alie stelle que sunt ptes mūdi de qb⁹ minus vī: sunt augmētabilia et diminuibilia: qd pbat: qz in ortu eoz et in occasu apparēt maiora. in medio aut celi minora.

Oppositum vult Arist. et pbat rōne: mūdus est ppetuus a pte ante sic credidit Arist. se demōstrasse in 8° pby. ergo ēt est ppetuus a parte post. pbat pna. ex hoc qd pbatur prius in vna qōne qd nullum ppetuū a pte ante pōt eē nō perpetuū a parte post.

In ista qōne. Primo ponam aliquas distinctio- nes. Secundo conclusiones.

Quantum ad p^m sciēdū est qd duplex est alteratio: qdā est cū abiectioe s3y disponēs ad corruptionē vel gnōnez sicut est calefactio vel frigelectio vel aliq talis. Alia est alteratio q nō fit cū abiectioe s3y sicut est illuminatio q s3 se nō est dispositiua ad gnōnē: nec ad corruptionē: s3 bñ p accūs: et h adhuc nō est: vel nisi iux- ta subiecta alterabilia alteratiōe p mō dicta. ¶ 2° distin- ctio: qd sicut differūt gñabile et creabile: ita ēt differūt cor- ruptibile et annihilabile. vnde gñabile dī qd ad sui esse in- ceptionē presupponit mām ex qua ipm fit vel in qua ipm fit: sed creabile dicit̄ qd ad sui eē iceptionē nō psupponit mām ex qua ipm fiat: nec in qua ipm fiat: ita corruptibile dicit̄ qd post sui desitionez derelinquit mām que manet. Annihilabile aut qd post sui desitionez nihil derelinqt qd fuerit pars eius. ¶ 3° distinctio est: qd aliqd pōt dici perpe- tuum cuius quelibet pars est ppetua. alio modo cuius pnci- palior pars est ppetua: et cū h ipz obtinet p filiez figurā et dispōnez: et pp hoc lz hoīs pncipalior pars sit ppetua: puta aīa itellectiua: tñ qz ipse homo nō perpetuo obtinet p simi- lem dispōnez et figuram nō dicitur perpetuus.

Quantum ad 2^m sit p^a p. fm fidē nram de⁹ posset celū qd est pncipalior ps mūdi annibi- lare: s3 nō posset corrupere. p mām ptē fide credimus. et ps pbat ex qd noīs corruptibilis: qz corruptibile dī qd post sui desitionē derelinqt mām q fuit eius pars: s3 celū nō h3 mām sic pus pbat: et bec accipiēdo celū p orbe celesti ex- cluso motore: ita pportionalr pbaref̄ adhuc s3 fidē nram qd de⁹ nō posset gñare itelli^{am}: s3 bñ creare accipiēdo gñare dicto mō. ¶ S3 fm pnc⁹ q credidit Arist. sit p^a pclo. celuz nec est gñabile: nec est corruptibile: et rō est: qz nō h3 mās. ¶ 2°. qz nō h3 aliqd s3yuz nec fm suā subaz nec fm suas nāles dispōnes. ¶ 3°. nā cōiter oēs attribuit̄ deo et intelli- gētys istū locū. s. celū: qz deos ponūt eē ppetuos: s3 ppetuis

nō debēt attribui loca corruptibilia. ¶ 4°. qz p oēm me/
moziā: siue p scripturā: siue per aliā quā possumus hē ab
antiquissimis nō appet qz celū vsqz nūc sit corruptū vel pe/
toratū: et tū verisile est qz corruptibile in tāto tpe eēt peio/
ratū: vel in toto vel in pte. ¶ 2ª pto. celū nō est alterabile
alteratiōe corruptiua. pbat: qz talis sit cū corruptiōe q̄li/
tatis p̄rie: et cū resistētia. talis aut nō est in celo. 2°. nā tales
alteratiōes ordinant ad gnōnes vel corruptiōes. iō nō iue/
niunt ī celo: cū celū nō sit gñabile nec corrup^o p pcedētem
p̄nes. ¶ 3^a p̄. celū bñ ē alterabile alteratiōe 2° mō dicta q̄
fit sine abiectiōe p̄rie et sine resistētia. p3: qz bñ aliq̄ pars
celi illuminat q̄ ante nō illuminabat. p3 de luna. ¶ Sit
p3 de spheris inferiorib⁹ q̄ recipiūt influētiā solis et astrozū
supiorz. alr. n. nō possent ille influētie multiplicari ad ista i/
feriora. ¶ 4^a p̄. celū nō est augmētabile p rarefactionem
nec diminuibile p cōdēsationē. p3 hoc: qz tales augmenta/
tionē oporteret fieri cū alteratiōe pcedēte: que qdē altera/
tio fieret p q̄litates p̄mas p̄rias: puta p caliditatē et fridita/
tes: s3 talis alteratio nō iuenit in celo p scōz p̄ne. ¶ 5^a p̄.
nec celū est augmētabile p appositionē aliquaz p̄riū que
eēt de nā celesti: nec ēt diminuibile p amotionē taliū: qz
nō apparet vbi iste eēt: nec vñ venirēt: nec quō venirent
ad ipm celū: qz si eēt distātes a celo nō possent peruenire
ad celū nec a celo recedere nisi p mot⁹ aliquat̄ rectos mō
dictū est p̄us qz celū et ptes que sunt de nā celesti nō sic na/
te sunt moueri. ¶ 6^a p̄. ēt celū nō est augmētabile p nutri/
tionē: qz nutritio requirit quādā gnōnē subalē. s. p̄uersionē
nutrimēti ī sabaz nutriti: s3 celo nō puenit gñatio subalis:
nec alteratio requisita ad talē gnōnē sicut p3 ex pcedētib⁹
p̄conib⁹. s. p̄ et scōa. ḡ et c. ¶ Proportionalr pbat qz celuz
nō est diminuibile diminutiōe opposita tali augmētatio/
ni. nā tūc in celo eēt aliq̄ corruptio subalis. Ex his p̄nibus
iferē qz celū est ppetuū. ¶ 7^a p̄. mūdus nō est ppetuus p
mō. p3: qz multe eius ptes sunt corruptibiles. ¶ 8^a p̄. mun/
dus est ppetuus scōo mō. pbat: qz pncipalior ei⁹ pars est
ppetua. s. celū sicut p3 p pcedētes p̄nes. Ex hoc seq̄ opio/
nez illoz eē falsaz: qui dixerūt mūdū icēpisse: s3 nunq̄ cor/
rumpi. vñ si mūdus nec est gñabilis nec corruptibilis p̄m
qz seq̄ ex iam dictis: seq̄ illaz opionē eē falsaz. ¶ Et pōt
argui p̄ illā opionē sic. qz in phia debemus solū ponere ea
que in oibus vel in plib⁹ apparēt eē vera: s3 quecūqz appa/
rēt nobis eē facta illa videmus eē corruptibilia. iō nō est
ponēdus in phia qz aliqd sit genituz et nō est corruptibile.
¶ Ad idēz. nā Arist. credidit omne qd fit fieri ex mā pre/
supposita: iō si mūdus fuit factus oportuit p̄existere p̄n^m
māle ex quo fiebat: et illō erat tūc sine forma mūdi: et post
sub forma mūdi. Et si illud p̄n^m p̄m suā nām est posse esse
sine forma mūdi: et eē sub forma mūdi: cū mūdus sit fact⁹:
ad huc manet p̄n^m māle qd est nāe potētiā ad nō eē mun/
di: s3 omne cōstitutuz ex tali p̄n^o vel corrupē et aliq̄n non
erit: vel saltē pōt nō eē sicut aliq̄n nō fuit. mō posse nō esse
nō est icorruptibile. q̄ pcludat qz mūdus si fuerit fact⁹ est
corruptibilis qd est p̄tra illam opionē. ¶ Inferē 2° ex di/
ctis opionē illoz eē falsaz qz dixerūt mūdū īfinites gñari
et corrupi: tali mō qz aliq̄n p amicitia oia corpora cōgrega/
bant sine appōne vel apparētia alicui⁹ distōnis entium: et
hoc sic opinātes volebāt mūdū corrupi: postea redeūte li/
te disgregabant et appebat distinctio entium: et h̄ vocabant
mūdum gñari. falsitas hui⁹ p3 ex dictis postq̄ mūdus est
perpetuus. ¶ p̄. Sic dicere est pcedere qz p̄m veritatē et
sabaz mūdus semp manet: s3 sub alia et alia dispōne: qz sic
manerent sube elemētoz et alioz corporū sil: s3 in cōfuso.
¶ Ex dictis ēt appet falsitas tertie opionis antiquoz di/
centiū mūdū semel fuisse factum: et qz semel corrupere: et
qz nunq̄ post poterat reuerti. ¶ Contra quā pōt argui: qz

si mūdus fuisset fact⁹ nō fuisset factus ex n̄bilo: sed ex ali/
quo: et si sic: tūc an mūdi factiōez illud p̄fuisset īfinito tpe
sine forma mūdi: et post corruptionē mūdi maneret p̄ īf^m
t̄ps et sine forma mūdi: s3 h̄ nō vñ eē v̄ez: qz nulla vñ esse
rō. si ex tali aliq̄n poterat fieri mūdus: qn post corruptio/
nē mūdi ad huc ex illo posset fieri mūdus. Sic ḡ p3 falsi/
tas triū opionū antiquoz ex p̄conib⁹ positis quas Arist.
etiā ponit in lra et in pbōnes opionuz antiquoz p̄m qz nūc
iprobate sunt. Et p̄ma fuit opio Platonis et suoz sequa/
cium. scōa erat opio Empedoclis. tertia erat Anaxagore.

Ad rationes. ¶ Ad p̄mā dico qz bene pbat mū/
dū nō eē ppetuū p̄ mō accipiēdo p/
petuū: cū quo bñ stat mūdū eē ppetuuz scōo modo. ¶ Ad
2^m negat̄ an̄s. et qn dicebat̄ celū est corruptibile: nego. vñ
terius qn dicebat̄ ipm est alterabile: pcedo alteratiōe nō
corruptiua: nec op3 si est sic alterabile qz sit corruptibile: et
qn p̄bauit Arist. p̄ de gñōne. si gñatio est ipolis alteratio
est ipolis: intelligit̄ de alteratiōe corruptiua que fit cū abie/
ctiōne p̄rie et resistētia disponēte ad gnōnem vel ad corru/
ptiōnē: et nō de alteratiōe ipropriē dicta. ¶ Ad 3^m de⁹ pōt
velle nō p̄seruare celū. pcedat̄. et iō bñ pcedit̄ qz supnāli/
ter celū est annihilabile: s3 Arist. h̄ negauisset p̄ h̄ qz de⁹
est imutabilis volūtatis: nec illud est p̄ libertatē sue volū/
tatis: qz Arist. reputat liberū simplr: nō qz pōt in opposita:
s3 qz est suiip̄sus ḡra tanq̄ finis alioz. ¶ Ad 4^m negat̄
an̄s. et qz stelle apparēt maiores in ortu et occasu q̄ in me/
dio celi: bulus cā est: qz tūc vident̄ p̄ fumos grossos eleua/
tos a terra: qz sunt cā rarefactiōis vel refractiōis radioz:
que qdē rarefactio vel refractio vltorius est cā ei⁹ qd̄ vis/
bile appet̄ maior: qd̄ p3 de denario in fundo aq̄ qz apparet
maior q̄ qn est extra aquā. cū aut sol et luna vel alie stelle
sunt in medio celi nō vident̄ p̄ fumos grossos: et ad huc po/
sito qz sic nō tū viderent̄ p̄ tātā rarefactionē vñ refractio/
nē radioz: sic qn sūt in ortu vel occasu: ex eo qz in medio
celi sunt p̄p̄nquiores genit̄b nostro sicut apparet ex p̄spe/
ctiua. si visibile eēt ī genit̄b videret̄ per radiū p̄p̄dicula/
rem qui trāsiret p̄ media diuersaz rōnuz in diaphaneita/
te et raritate sine fractiōe. ideo quāto visibile est p̄pingus
genit̄b: tāto ceteris parib⁹ iudiciuz visus quātū ad veram
quātitatē et locū visibilis est magis verax. Et sic cū gratia
dei questioib⁹ super p̄mū celi finem imponamus.

¶ Expliciant qōnes supra libzū p̄mū de celo et mundo.

¶ Quod qdē igit̄ neqz factū est oēm celuz et c.

Nunc restat q̄
rere circa 2^m celi: i quo
Ari. postq̄ in p̄ deter/
miatit de totali mūdo
māli vult deteriare de
pncipaliori et nobiliori
ei⁹ pte. s. de celo: et p̄ra/
ctat pncipalr tria ī isto
2° celi. p̄ enī illa q̄ p̄cer/
nūt celū p̄m se totū. 2°
illa que cōcernūt ptes
celi minores: sicut sūt
astra. 3° illa que cōcer/
nunt terram prout ipsa est tanq̄ centrū celestis corporis: et
p̄m hoc iste secundus celi solet diuidi in. 3. tractatus.

¶ Nobis autem quoniam determinatū est prius
qz in habentibus principium motus tales vir/
tutes existunt. est autē celum animatus et habet
motus principium. Manifestum quoniam habet

fursum & deorsum. Dextrum & sinistrum &c.
Textu cōmētī. XIII. Questio. I.

Circa istas tres materias principales. Intēdo formare questiones circa istū librū. Et p̄mo circa illa que p̄cernūt celū s̄m se totū vel partes eius maiores q̄s s̄nt astra sicut s̄nt orbes. Et quātū ad hoc p̄mo illa que p̄tinet ad d̄ias positionis in celo. Sc̄do illa que p̄tinet ad figuram celi.

Tertio illa que p̄tinet ad partes maiores totalis celi: sicut s̄nt orbes. Quarto illa que p̄tinent ad motū celi. ¶ Quātū ad p̄mū volo querere quatuor. p̄mo vtrū in celo s̄nt fursum & deorsum: ante & retro: dextrū & sinistrū. Sc̄do vtrū fursum & deorsum in celo capiēda s̄nt s̄m polos. s̄. antarticum & artīcū. Tertio vtrūq; polus articus. s̄. polus noster sit deorsum: & polus antarticus ei oppositus sit fursum. Quarto vtrū h̄s d̄ie in celo. s̄. fursum deorsum &c. s̄nt distincte ex natura rei vel soluz s̄m habitudinē ad nos.

Quantum ad p̄m. s̄. vtrū in celo s̄nt fursum & deorsum: ante & retro: dextrū & sinistrū. arguit p̄mo q̄ nō. nā ignis in sphaera sua d̄i simplr fursum. id in celo sup̄ ipm nō d̄z eē deorsum: alr deorsum eēt sup̄ fursum: q̄d est falsuz. ¶ 2. celū est sphericū & siliuz p̄tū: s̄ in qb̄ iueniunt h̄s d̄ie s̄nt dissimiliū p̄tū: sicut s̄nt boies & boues: & alia pecora capiē &c. ¶ 3. fursum & deorsum h̄nt assignari s̄m lōgitudinē: q̄ distātia alicui rei iter fursum & deorsum illius rei d̄i lōgitudō illius rei: & dextrū & sinistrū h̄nt assignari s̄m latitudinē rei. mō in celo nō est lōgitudō alia a latitudine: ex quo celum ponit eē sphericū. ¶ 4. a dextra parte d̄z icipi motus: s̄ in celo nulla est pars a qua icipiat motus ipsius celi: post q̄ celū p̄petuo mouebat. ¶ 5. fursum est p̄m motus s̄m augmentum ante est p̄m motus s̄m sensum. ad ante enī s̄nt sensationes: & maxime visiones que s̄nt p̄ lineas rectas nō reflexas: s̄ augmentatio & sensatio nō iueniunt in celo s̄m q̄ dicebatur in vltima qōne huius p̄mi. ḡ in celo nō iueniunt fursum & ante: & p̄ p̄ns nec d̄ie positionis his opposite. ¶ 6. s̄m diuersos motus dicte differētie assignant corporibus: sed in celo nō s̄nt diuersi motus cū celum sit corpus simplex. corporis autē simplicis est soluz vnus motus ex p̄mo huius. ergo &c.

Oppositum vult Arist. & ad hoc ipse arguit sic in littera. In corporib̄ imperfectis sicut in inanimatis nō inueniunt dicte differētie positionis p̄ eoz̄ imperfectionē. vnde in lapide nō dicimus vnā partem esse dextrā & aliaz sinistrā: & alia ante: & aliam retro: nisi in ordine ad nos. In plantis autē que s̄nt p̄fectiores ipsis inanimatis iam inueniunt fursum & deorsum: sed non alie. Sed in animalibus perfectis inueniuntur oēs dicte differētie. cū ergo celum sit corpus maxime p̄fectū sicut probatum est p̄mo huius. videtur q̄ in eo debēt reperiri oēs dicte differētie. ¶ Sc̄do arguit Arist. ad idem: q̄ aliter nō potest assignari ratio quare celum magis moueret ad vnā partē q̄ ad aliaz: nisi ibi assignaret dextrū & ante: & cū de hoc debeat assignari rō cū hoc nō sit a casu: sequitur &c.

In ista qōne. p̄mo aliqua s̄nt supponenda: deinde ponēde s̄nt aliquę p̄clones.

Quantum ad p̄mū supponēdū est p̄mo: q̄ iste due differētie fursum & deorsum aliqb̄ corporibus attribuunt simplr s̄m diuersas partes diuersarū potentiaz existētes in illis corporib̄ sicut boibus & aialibus perfectis. fursum enī est p̄ncipiū augmentationis & nutritionis: & sic est caput fursum & os per q̄d capit nutrimentum: & s̄m hoc radices per quas plante sumunt suū alimentum debēt dici fursum. hoc vult Arist. sc̄do de anima. cū

hoc tamē bene stat q̄ in respectu ad loca elementoz̄ radices s̄nt deorsum: & ita non est incōueniens q̄ s̄m aliam & aliam acceptionē eius q̄d est fursum & eius quod est deorsum idem dicat fursum & deorsum. Aliqb̄ autē corporibus dicte due differētie nō attribuunt simpliciter: sed solum respectiue: sicut in corporib̄ inanimatis. vnde in talibus fursum & deorsum dicunt solū respectiue ad loca elementoz̄: vnde in lapide illa pars dicitur fursum que versa est versus locum leuiū: & illa deorsum que versa est versus locū grauiū: & si ille lapis vertit: tunc pars que ante dicebatur fursum postea dicitur deorsum: & ecōuerso: ex quo p̄ q̄ dicte due differētie soluz reperiant ibi respectiue: s̄ sic nō est de boie. qualitercūq; enī homo vertat s̄mp caput & os dicitur fursum in boie: & pedes deorsum in eodem: & sic patet q̄ iste due differētie fursum & deorsum in aliquibus corporib̄ reperiant simpliciter. in aliqb̄ autē nō: nisi respectiue: & s̄ vult suppositio. ¶ Sc̄da suppositio: q̄ similiter dextrū & sinistrum in aliqb̄ reperiant simpliciter. In aliqb̄ autē respectiue solum. p̄z hec. nā in homine illa pars dicitur dextra a qua incipit motus: & pars ei opposita dicitur sinistra. In lapidibus autē & in plantis que nō s̄nt mobilia nisi tali motu quo mouentur grauiā & leuiā: dicte differētie positionis: s̄z dextrū & sinistrū nō reperiantur simpliciter: sicut in boie: sed respectiue ad nos. vnde p̄ motum lapidis eadem pars efficit sinistra que prius erat dextra: sed sic nō est de boie. vnde qualitercūq; homo moueat illa pars que fuit dextra manet dextra: & que fuit sinistra manet sinistra. ¶ Tertia suppositio. q̄ sicut iste due d̄ie: ante & retro in aliqb̄ corporib̄ reperiant simpliciter: in aliquibus autē respectiue soluz. p̄z: q̄ in animalī illa pars dicitur ante in qua magis vigent virtutes sensitiue: & pars ei opposita dicitur retro: sed in corpore minus p̄fecto dicte differētie dicunt respectiue: q̄d p̄z: q̄ per talium corporū motū potest fieri q̄ eadez pars que prius dicebatur ante: postea dicitur retro: sed qualitercūq; moueatur aial: s̄mp illa pars dicitur ante in qua magis vigent virtutes sensitiue: nec eadez pars sit retro que prius fuit ante p̄ motum localez: & hoc in ipsis animalib̄. ¶ Quarta suppositio: q̄ cor̄ in quib̄ dicte differētie positionis reperiantur simplr habēt partes diuersaz virtutū & potentiaz: quarū vna dicitur ante & alia retro: vna fursum & alia deorsum: vna dextra & alia sinistra. ¶ Sed corpora in quib̄ dicte differētie reperiant respectiue soluz: nō opz habere partes diuersaz virtutū & potentiaz distinctas s̄m distinctionē dictarū differentiaz positionis: & ideo q̄ in plantis fursum & deorsum reperiantur simplr: ideo plante habēt illas partes diuersarū operationū & virtutū: sed quia in eisdem ante & retro: dextrum & sinistrum nō reperiantur nisi respectiue: ideo nō habēt illas partes diuersarū operationū. ¶ Ex istis supponib̄ pot̄ trahi quinta. s̄. q̄ fursum & deorsum deseruiunt ad motū augmentationis & nutritionis. dextrum autē & sinistrū quātuz ad motum localem: sed ante & retro solum quātū ad sensationē: & hoc in corporibus in quib̄ dicte differētie positionis reperiantur simpliciter: & non respectiue solū. Iste quinq; suppositiones valebūt nobis ad istaz mām de differētis positionis in celo.

Quantum ad 2. sit p̄ma conclusio. Iste due differētie positionis: scilicet fursum & deorsum s̄nt naturaliter omnibus alijs priores. patet: quia cōmuniores. vbiq; enī reperiantur alie: ibi reperiantur iste: sed non ecōuerso. patet hoc de plantis: quia in plantis reperiantur naturaliter fursum & deorsum: s̄ alie differētie nō nisi respectiue. ¶ Sc̄do probatur hoc idē ex ordine dimensionū: q̄ inter dimensiones lōgitudō est prior: q̄ simplicior: sed fursum & deorsum capiunt s̄m longitudo

dinez. s. de capite ad pedes. dextrū aut̄ z sinistrū s̄m latitudinē: s̄ ante z retro s̄m pfunditatē: z iō etiā sursuz z deorsum sunt differētie simpliciōres z pōres alyis differentys. **Tertio** pbat̄ hoc idē ex parte motuū qb̄ dicte differētie deseruiunt. vnde sicut dicebat q̄nta suppositio sursuz z deorsum deseruiunt motui nutritionis z motui augmētationis: z dextrū z sinistrū motui localitate ante z retro motui sensationis: sed mō nutritio z augmētatio in aialib⁹ pcedit alios motus. prius enī opz q̄ aialia nutriant̄ z augmētent̄ anteq̄ moueāt se pgressiue: z anteq̄ pfecte sentiāt: z ad huc si compemnis oēs dictas dīas ad motū augmētationis: ad huc corpora prius augentur s̄m longitudinē s̄m quā accipiūt sursum. deinde s̄m latitudinē s̄m quā accipiūt dextrū z sinistrū. deinde s̄m pfunditatē s̄m quā accipitur ante z retro. **Quarto**. nā magis fuit sollicita circa ptes: quaz vnā dicimus sursum z aliā deorsuz ipsas distinguendo abinuicē: q̄ circa alias ptes: z b̄ v̄ arguere pōritates z pncipalitatē illaz partiū sup alias. **Assumptū** p̄: qz in hoīe z silr in alyis aialibus z plantis nā distinxit sursum z deorsuz s̄m figuras: qd̄ nō fecit de dextro z sinistro qd̄ p̄ de capite: z pedib⁹: z brachys: quoz vnū est dextruz aliud sinistrū: z silr de laterib⁹. **Sc̄da** p̄. si in celo sunt alique dictaz differētiāz positionis: tūc in ipso sunt iste sursuz z deorsum. pbat̄: qz iste due dīe sunt ceteris differētys cōmuniores: per pcedētē p̄clusionē. ergo vbiq̄z repiunt̄ alique dīe positionis vtiq̄z ibi repiunt̄ iste due cuz alie sint eis posteriores. **Tertia** p̄clo. q̄ in celo sunt iste due differētie dextrū z sinistrū: pbat̄. qz vbi determinate iuenitur p̄m motus ab vna parte ad aliā: ibi debet poni dextrū z sinistrū: cū de rōne dextri sit q̄ ab eo icipit mot⁹ naturaliter: sed celuz determinate mouet̄ ab vna pte versus aliā. s. ab oriente versus occidentē per meridiē: z nō econuerso. ergo in eo debet assignari dextrū. s. in oriente z sinistrū in opposito. s. in occidentē. **Quarta** p̄clo. in celo sunt oēs dicte dīe. pbat̄. in celo repiunt̄ dextrū z sinistrū per pcedētē p̄clusionē: que sunt alyis differētys posteriores. Si aut̄ in celo repiunt̄ posteriores differētie: rōnabile est q̄ in ipso etiā repiunt̄ pōres. s. ante retro: sursum z deorsuz. **Sc̄do** pōt̄ psuaderi ex b̄ q̄ dicte dīe quodā modo iueniunt̄ in magnete: qui qdē magnes multū hz de influētia celesti intātū q̄ dicit̄ in quodam tractatu de magnete: q̄ qui faceret vnā spherā de magnete z eā dispoñeret s̄m suos polos ad polos mūdi moueret̄ motu diurno sicut celū: z ex b̄ bene posset fieri certissimū horologium.

Ad rationes. **Ad p̄mā** dico q̄ illa bñ pbat̄ q̄ s̄m respectū ad loca elntoz in celo nō est sursum neqz deorsuz cū quo bñ stat q̄ s̄m p̄prietates motus localis celi bene sunt ibi dicte dīe: s̄z q̄ postea magis declarabit̄. **Ad sc̄daz**. illa bñ pbat̄ q̄ celū nō hz distinctas ptes s̄m figuras: cū quo bene stat q̄ hz distinctas ptes s̄m potētias z p̄prietates p̄tinētes ad motū localem celi. vnde poli hñt aliā p̄prietatē in motu celi cū sint immobiles q̄ ptes in egnociali circulo: q̄ velocissime mouent̄. **Ad tertiā**. dico q̄ vbi eēt diuersa figura lōgitudinis ad latitudinē: ibi s̄m illas figuras differt̄ sinistrū vel sursum a dextro: z sic de alyis differentys: sed in corpore spherico sufficit qd̄ differāt s̄m p̄prietates p̄tinētes ad motū localem illius spherici: z iō nego. q̄ semp sursuz z deorsuz debeant capi s̄m lōgitudinē: z dextrū z sinistrū s̄m latitudinem. **Ad quartā**. dico q̄ hz in oriente nō icipiat mot⁹ celi: tñ ibi iciperet vel icepisset. si aliqñ icepisset: z nō perpetuo durauisset: z hoc sufficit. **Ad quintā**. dico q̄ vbi est augmētatio z sensatio ibi dicte dīe bene deseruiūt ad augmētationē z sensationē: sed vbi reperit̄ solū motus localis dicte differētie possunt deseruire solū ad illū: ita q̄ illa

pars dicatur dextra a qua icepit vel icepisset motus: z illa ante per quā: z illa sinistra ad quā: z pars opposita ante dicatur retro: z tunc puncta terminātia lineā circa quā sit ille motus dicatur vnus sursum: z alter deorsum. Per hoc idem respōdeat̄ ad sextam. Et sic est finis questionis.

Dico aut̄ longitudinē qdē ipsius s̄m polos distantie. Et poloꝝ hūc qdē sursuz: hūc aut̄ deorsum zc̄. **Textu cōmē. XIII.** **Qd̄. II.**

Secundum ppositoz erat. vtrū in celo debeat sumi sursum z deorsuz s̄m polos: ita q̄ vnus poloꝝ sit sursum z alter deorsum. Arguit̄ p̄mo q̄ nō: qz sursum z deorsum debēt sumi in corpore s̄m terminos longitudinis: s̄z nūc est ita q̄ nō est magis lōgitudō capiēda inter duos polos q̄ inter orientē z occidentē: ex eo q̄ vtrobiqz linee eēt sibiinuicē equales. q̄ nō magis debent assignari sursuz z deorsuz s̄m polos q̄ s̄m orientē z occidentē. **Secundo**. distātia de polo ad polū est latitudo. q̄ quātū ad polos nō debet accipi sursuz z deorsuz: s̄z magis dextrū z sinistrū: postq̄ dextrū z sinistrū sūt termini latitudinis. an̄s pbat̄: qz astrologi z Aristo. in sc̄do metheo. vocāt longitudines climatū s̄m p̄cessuz de orientē in occidentē: s̄z vocāt latitudines climatū s̄m p̄cessuz de polo ad polū. **Tertio**. s̄m Lōmētatorē sursum est ibi vbi est magis p̄m motus: sed hoc nō est in aliquo poloꝝ: sed magis circa equinoctiales circulos: qd̄ p̄. nā Arist. 8° p̄physi. querit vbi in s̄p̄ra magis debeat poni motor. Ipse respōdet q̄ in circūferentia: qz illa magis z velocius mouet̄. q̄ similr in partib⁹ circuli egnocialis que maxime velociter mouent̄ debet magis poni sursuz q̄ i polis q̄ minime mouent̄. **Quarto** in nobis sursum est nobilior pars: qd̄ p̄ de capite: iō p̄portionaliter sursuz in celo debet poni pars nobilior: s̄z illa nō est polus: imo pars nobilior celi est p̄ quā mouentur planete: z in qua ponunt̄ imagines signoz. sicut est zodiacus: quē Arist. sc̄do de gnōne vocat obliquū circulū: cū s̄m illa signa z planetas maxime fiant astrologie iudicia.

Oppositum vult Aristoteles in littera.

In ista qōne Primo premitte de sunt suppones: deinde ponēde sunt cōclusiones.

Prima suppositio sit ista: q̄ in celo debēt imaginari tres dimēsiōnes. vna de vno polo ad aliū. sc̄da ab oriente ad occidentē. tertia a puncto meridiei ad pūctū sibi oppositū. **Sc̄da** suppositio. q̄ istoz sex punctoz tales tres dimēsiōnes terminātiuz vnus vocat̄ punctus orientis: alter punctus occidentis: z alius pūctus medij celi: z alius pūctus seu angulus terre: z alioꝝ duoz pūctorum. vnus vocat̄ articus. z alter antarticus seu terminus motus vel axis circa quē celū reuoluit̄. **Tertia** suppositio. q̄ partes celi circa dicta puncta existētes aliā z aliā habent virtutē z potētā. vnde sol z ceteri planete aliā z aliā habēt potētā in oriente: z aliā in occidentē: z aliā in medio celi: z aliā in angulo terre. sic silr aliā habent virtutē stelle existētes circa vnū polū: z aliā existētes circa aliū: qd̄ p̄ de sole q̄ aliā hz virtutē in orientē q̄ in medio celi. ex eo igit̄ q̄ racemi siti versus orientē sunt dulciores q̄ racemi siti versus meridiē. p̄ hoc ēt de luna: que hz suā fortitudinēz maiorē sup motū z tumescētā aquaz ipsa existēte in puncto medij celi: vel in puncto quē vocamus angulū terre.

Quantum ad 2^m sit p̄ma p̄clo. sursuz z deorsuz: ante retro: dextrū z sinistrū in celo debēt sumi s̄m dicta sex puncta imaginata in celo tanq̄ termini dicatarū triuz dimēsiōnū imaginatarū ibidez. **Probat̄. Differentie**

differentie positionis sumetur in corpore sicut diuersas potentias: et virtutes et proprietates diuersarum partium in illo corpore: quod patet de differentibus positionis in homine: quoniam una accipitur sicut caput: alia sicut pedes et sic de alijs: que sunt partes diuersarum potentiarum et virtutum in homine: et ita similiter est in alijs animalibus: sed dicta sex puncta imaginata in celo diuersas habent potentias et virtutes sicut quod dixit suppositio immediate precedens. ergo etc. **Secunda** puncta. oriens debet poni dextrum in celo. probatur: quia a dextro debet incipere motus sicut dicitur in libro de motibus animalium. modo ab oriente incipiunt astra et partes celi moueri super nostrum hemispherium. ergo etc. **Tertia** puncta. occidentis seu punctus siue angulus occidentis: quod totum idem est in celo debet dici sinistrum. probatur. quia punctus occidentis opponitur puncto orientis: et quia semper dextrum opponitur sinistro: et cum dextrum in celo dicatur oriens per precedentem rationem. sequitur quod sinistrum in celo dicatur occidentis. **Quarta** puncta. punctus siue angulus meridiei debet poni ante in celo. probatur. quia motus incipiens a dextro tendit per ante: ideo quia astra mouentur ab oriente ad occidentem per meridies: sequitur quod punctus meridiei debet dici ante. **Quinta** puncta. punctus oppositus puncto meridiei: sicut est angulus noctis debet dici retro in celo. patet ex eo quod opponitur ante: modo ante et retro debent adinuicem opponi. **Sexta** puncta. responsalis ad questionem quod polos unus est sursum: et alter deorsum. probatur. nam sicut dicta sex puncta de quorum numero sunt duo poli debent accipi differentie positionis in celo per primum rationem. et quia iste quatuor die positionis dextrum et sinistrum: ante et retro accipiuntur sicut quatuor puncta de illis sex punctis per precedentem rationem: sequitur quod sursum et deorsum debent sumi sicut alia duo puncta: et hec sunt poli. igitur etc. **Secundo** arguitur ad idem rationibus Aristotelis in nobis sicut partes magis distinctas capiuntur sursum et deorsum sicut patet de se. ergo etiam in celo dicte due die debent capi sicut partes in celo magis distinctas: sed hec videntur esse duo poli. quod probatur ex hoc quod sicut distinctio illarum adinuicem accipitur distinctio hemispheriorum: ex eo quod ipsi sunt ille partes celi que non mutant situm ad nos. **Tertio** iter sursum et deorsum sunt partes que vocantur partes laterales. modo partes celi que sunt iter duos polos vocamus partes laterales: ex quo tanquam a signo concluditur polos unum esse sursum et alterum deorsum. **Quarto** Aristoteles in libro de animalibus dicit. quod si nos imaginemur quod animal puta homo: super pedem sinistrum fixum: moueretur circulariter incipiendo motum a pede dextro: donec per pedem dextrum compleret unam circulationem: tunc axis in illo motu imaginaretur a sursum ad deorsum: et ideo etiam in celo debent esse sursum et deorsum ille partes sicut partes quas axis imaginatur: et ille sunt poli mundi.

Ad rationes. **Ad primum** bene concedo quod ex nulla distantia in celo debet poni longitudo celi propter lineam esse longioris: sed sicut proportione ad animal distantia de polo ad polum potest dici longitudo: quia proportionaliter distantie que est in animali de sursum ad deorsum que est longitudo animalis: et est illa proportio que iam assignabatur: quod in motu circulari hominis imaginatur axis de sursum ad deorsum: et ideo quia in celo unus polos dicitur sursum et alter deorsum: ideo distantia iter eos potest vocari longitudo. **Ad secundum** dico quod quodam est longitudo motus celi quodam est longitudo quantitatatis celi: sicut sicut modo dico de latitudine. Tunc ad propositum dico. quod sicut processum de polo ad polum bene attenditur longitudo quantitatatis celi: cum quo stat quod penes eundem processum attenditur latitudo motus celi: sed sicut processum ab oriente in occidentem attenditur latitudo quantitatatis celi: cum quo stat quod penes eundem processum attenditur longitudo motus celi. Ex quo patet quomodo potest concordari modi loquendi. sicut Aristoteles et astrologorum. **Ad tertium** dico. quod sicut sicut apparetur in animali sursum magis sit primum motus sensationis: quod patet de animalibus: quia in capite quod dicitur sursum

apparent maxime organa sensuum exteriorum requisitorum ad motum: tamen sicut veritate principale primum motus et sensus in animali non est sursum neque deorsum: sed in intermedio sicut in corde: sicut dicit Aristoteles in libro de morte et vita: tamen illud nihil facit ad propositum de celo: ex hoc quod celum non mouetur per sensum. **Ad ultimam** potest negari animus. imo cor quod est principium motus in homine videtur esse pars nobilior: et ideo etiam in celo dextrum vel ante videtur esse pars nobilior dextrum quod dicitur: quia ab ipso incipit motus. Aliter posset dici negando rationem. dicens quod non est simile quantum ad hoc de homine et de celo: quia differentie positionis in homine capiuntur sicut quod deseruiunt motui nutritionis augmentationis et sensationis: sicut quos non accipiuntur dicte differentie in celo: ex eo quod tales motus non reperiuntur in eo. Sequitur alia questio.

Polorum autem qui quidem super nos apparentes quod deorsum pars est: quod autem nobis immanifestus que sursum etc. Textu cometarum. XIII. Quod. III.

Tertium propositum erat. vtrum videtur licet polus articus. s. polus nobis apparetur sit deorsum: et alter. s. antarticus sursum. Et arguitur per quod neuter eorum debet magis dici sursum vel deorsum quam alter. nam si sic: hoc videtur esse propter quasdam virtutes et proprietates celi reatas in vno et non in alio. et e contrario. sed hoc est falsum. rationem videtur tenere. per hoc quia sic accipiuntur sursum et deorsum in nobis: falsitas consequens tenet. ex hoc quod nulla videtur esse differentia quantum ad polos: nisi quod unus terminat axem ex vna parte: et alter ab alia: circa quem voluitur celum. igitur etc. **Secundo** polus noster. s. articus est nobilior quam alter polus. ergo polus noster debet dici sursum et alter deorsum. rationem videtur tenere ex hoc quod semper sursum est mobilius quam deorsum. animus probatur. primo quia terra habitabilis est magis sita versus polum articum quam versus polum antarticum: quod non videtur esse nisi propter maiorem nobilitatem et virtutem ipsius. **Secundo** confirmatur hoc. quia si non esset differentia ex parte celi vel terre: sed solum ad nos: cuius oppositum nondum est probatum per precedentia: nos deberemus dicere polum articum esse sursum: quia est eleuatus super nostrum hemispherium: et alterum deorsum: quia est depressus sub nostro hemispherio.

Oppositum vult Aristoteles in littera: et ad hoc determinandum et concedendum Cometator ponit talem imaginationem de homine vocato Atlas. vnde imaginatur de eo quod sit ita magnus homo quod est mirabile: habens caput in polo antartico: et pedes in polo nostro scilicet artico: habens faciem suam versam versus partem celi nobis meridionalem: et culum versus partem oppositam parti meridionali: habens dextram manum in oriente: et sinistram in occidente: ac si continue cum manu dextra volueret celum circa se per animum versus sinistrum. modo sicut in illo homine caput dicitur sursum: et pedes deorsum: ita in celo alter polus. s. polus antarticus dicitur sursum: et polus noster dicitur deorsum: et ita proportionaliter dicatur de alijs differentibus positionis in celo.

De ista questione sit prima conclusio. non apparet ex parte motus celi quare magis unus polos debeat dici sursum et alter deorsum. probatur per: quia non apparet quomodo illi poli differenter faciant vel deseruiant ad motum celi: nam sicut unus est terminus axis circa quem fit motus: ita alter. **Secundo**. nam non magis motus celi est ad unum eorum quam ad aliud. **Tertio**. nec intelligentia mouens: simplex et indiuisibilis extrinsecus est magis in vno polo quam in alio. **Secundo** conclusio. propter motum sensus vel nutritionis non debet dici unus polus magis sursum quam alter: patet ex eo quod tales motus non inueniuntur in celo: vnde celum nec nutritur nec sentit.

verum est tamen q̄ si consideremus ad motum nutritio-
nis bene differunt sursum & deorsum in aialib⁹ & plantis: q̄
illa pars in illis dicitur sursum per quā sumit alimētū: & ps illi
opposita dicitur deorsum per quā eicit alimētū: sicut dicit
Aristo. in de morte & vita: sed celū sicut clarū est nō indiget
talib⁹ partib⁹. Si etiā cōsideramus q̄tū ad motū sensa-
tionis bene sursum & deorsum distinguunt in aialib⁹ in ordi-
ne ad illū motū: sed nō in celo. vnde in aiali dicimus illaz
partē esse sursum vbi est maior cōgregatio organoz & regis-
toz ad sensationē: sed illā dicimus deorsum vbi minor. ta-
les autē ptes nō sunt in celo: nec celū talib⁹ indiget: ex eo q̄
sicut dicitur est p̄s ipsuz nō sentit. ¶ Tertia ē ista. ppter
nobilitatē partiū celi vnus polus debet dici sursum & alter
deorsum: & hoc si dicte sex differētie positionis distinguant
in celo nāliter. pbat. nā in quocūq; corpore dicte sex dīe
distinguunt nāliter: & nō solū respectiue sursum dī nobilioz
pars: & deorsum minus nobilis pars: sicut patet in homine.
¶ Quarta ē. polus nobis occultus: sicut est polus antarti-
cus debet dici sursum: & polus articus deorsum. pbat. nā
inter partes quaz vna dicitur sursum & alia deorsum: & hoc
nāliter & nō respectiue: solū nobilioz pars dī dici sursum p
precedētem p̄nem: sed circa polū nobis occultum est nobi-
lioz pars celi: q̄ circa polum nobis manifestū. dicitur enim
ab aliqb⁹ astrologis q̄ ibi sunt nobiliores stelle q̄ hic cir-
ca polū nobis apparentē: & maiores in magnitudine & in-
fluentia: & illud intelligēdū est de polis p̄mi mobilis.

Ad rationes. ¶ Ad p̄m nego q̄ nō sit alia dīa
iter polos q̄ vnus terminat ae-
rem mūdi ab vna parte & alter ab alia: imo est alia s̄m q̄
iam dicebat. ¶ Ad 2^m. terra habitabilis magis declinat
ad polū articū: admittit: & q̄ dicebat: s̄ terra habitabilis
debet esse versa versus nobilioz partē celi. breuiter dico
q̄ in celo totali duo sunt cōsideranda. s̄. orbis planetaz: &
p̄mū mobile. ¶ Ulterius dico: q̄ aliter est sursum & deorsum
assignandū quantū ad orbis planetaz: & aliter quantū
ad p̄mū mobile s̄m q̄ diffusius declarabo in sequēti q̄one.
¶ Modo dico q̄ nō oportet terrā habitabilem esse versam
versus nobilioz partē p̄mi mobilis: s̄ sufficit ipsaz esse
versam versus nobilioz partē orbū planetaz. ¶ Ad 3^m
dico. q̄ bene vey est s̄m vulgares loquēdo & ad nos cōsi-
derādo q̄ polus articus dicitur sursum: & antarcticus deorsum:
nihilominus cōsiderādo dictas dīas quantū ad nobili-
tatem partiū dicēdum est ecōtrario. Et sic est finis.

**Est autem celum animatum & habet motus
principium. Manifestum quoniam habet sur-
sum & deorsum: & dextrum & sinistrum &c.
Textu cōmeti. XIII. Questio. III.**

Quartum ppositoz erat. vtrū dicte
dīe positionis reperiant
in celo ex nā rei: vel solū in habitudine ad
nos. s̄. sursum & deorsum: aut & retro: dextrū &
sinistrū. Et arguit p̄ q̄ nō. q̄ celū est s̄phe-
ricū: id ex nā cell vna pars nō dī dici ma-
gis sursum q̄ alia: nec magis dextra q̄ alia.

¶ Secūdo. q̄ sursum & deorsum differunt specie: s̄. dextrū
& sinistrū: & sic de alijs. ergo si dicte differētie in celo repe-
rent ex natura rei tales ptes celi differēt ab inuicē spe-
cie. quaz vna esset sursum & alia deorsum: vel quaz vna est
dextra & alia sinistra: q̄d est s̄ Cōmetatoz in isto secūdo.
¶ Tertio. nā si sic cū oriens dicitur dextrū: & occidens sini-
strū vbiq; in celo eēt dextrū & similr sinistrū: q̄ vbiq; est
oriens respectu aliquoz: & s̄. vbiq; est occidens respectu
aliquoz. vbi enī nobis est oriēs ibi alijs est occidens. q̄n
enī sol nobis oriēs aliqb⁹ alijs sol occidit: & sic ad huc vi-

dere q̄ in ordine ad nos dicte differētie in celo replant.
¶ Quarto. q̄ celū p̄tinue mouet. q̄ si illa ps q̄ est in oriē-
te nūc est dextra: q̄ ipsa post erit in occidēte ipsa erit sini-
stra: & ita pōt argui de ante & retro. ¶ Quinto. p̄m oriens
terre habitabilis: & vltimū occidēs eiusdē nō opponuntur
diametralr: imo sunt loca valde p̄p̄nua. vt dicit Cōmetā-
toz in fine hui⁹ secūdi. q̄ nō sunt ex̄ma latitudinis celi: q̄d
tū deberet esse: si vna eēt dextra & alia sinistra: ex eo q̄ in
corpore puta in boie vbi ex nā illi⁹ corporis iueniunt de-
xtrū & sinistrū: ipsa sunt extrema latitudinis illi⁹ corporis.

Oppositum arguit. q̄ nisi in celo dicte differētie
distinguerent ex nā rei: nō eēt ratio
q̄re celuz magis moueret ad vnā partē q̄ ad aliā. De hoc
enim non debet dari rō ex parte terre vel ex parte nā: q̄
celū non ordinat nec regit per ista inferiora: s̄ magis ecō-
uerso. nec apparet q̄ aliūde de hoc possit reddi ratio: nisi
per distinctionē dextri & sinistri. vñ per hoc & nō per aliud
reddit Aristoteles de hoc rōnē. Nec valet dicere q̄ nō sit
de hoc querēda ratio. hoc enī nō est a casu nec a fortuna
q̄ celum sic mouet cum p̄petuo sic moueat sed ex nā rei:
sed de talibus que per nām sunt determinata dī inquiri &
reddi ratio: nisi tunc illa sint p̄ncipia per se nota: sic dicit
Aristoteles. ergo videt q̄ ille differētie debent poni in ce-
lo distincte ex nā celi. ¶ Secūdo. in inanimatis non sunt di-
stincte h̄ differētie ex nā rei propter hoc q̄ ex se nō mo-
uent plus ex vna parte q̄ ex alia. vnde q̄ lapis moueatur
vertēdo vnā partē sursum & aliā deorsum: nō inest sibi ex
nā sua sed accidētaliter. ergo per oppositū dicte differētie
vident esse in celo distincte ex nā celi: q̄ celum mouetur:
& nō ex oi parte s̄. imo ad vnā ptē & nō ad aliā. ¶ Ter-
tio. in minime mobilibus. s̄. in inaiatis non distinguunt di-
cte dīe aliquo modo quantū ex parte naturaz talium rez.
In plantis autē que sunt nobiliores in rebus inaiatis: & mi-
nus nobiles aialibus: aliq̄e de dictis differētis. s̄. sursum
& deorsum distinguunt ex natura rei sed non oīs. In aiali-
bus autē p̄fectis: sicut in hoibus oēs dicte differētie distin-
guunt ex nā rei. cum q̄ celū iter cetera corpora sit corp⁹ p̄-
fectissimū videt q̄ vtiq; in ipso oēs dicte differētie ex nā
sua debeant distingui: & nō solū in ordine ad res. ¶ Quar-
to. Aristoteles dictas dīas cōcludit in celo: ex eo q̄ celum
est animatum: sed q̄ celū est animatum nō est respectiue
ad nos: sed ex nā celi. ¶ Quinto. in magnete sunt realr vel
naturalr dicte dīe p̄nis: & apparet in ea dictaz differen-
tiā distinctio in ordine ad celū: ita q̄ vna pars correspō-
det vni polo: & altera alteri: & tamen cōstat q̄ magnes nō
h̄z talem distinctionē nisi a celo. q̄ p̄ncipaliter sunt distincte
dicte dīe in celo q̄ in magnete: & per p̄ns naturaliter.

In ista q̄one. Primo volo recitare tres opinio-
nes de quesito. Secūdo volo tertiā
illaz opionū declarare: q̄ ipsaz ceteris credo eē veriorē.

Quantum ad p̄mū est vna opinio que dicit dictas
dīas positionis in celo nō distigui nisi
in ordine ad nos: & non ex nā celi: & illa habet pro se aliq̄s
rōnes de rōnibus positis ante oppositū. Vnius opinionis
improbatio & rōnuz suaz solutio patebit in declaratione
tertie opinionis: & in soluendo rōnes principales. ¶ Se-
cūda opinio dicit q̄ dicte differētie distinguunt in celo ex
natura celi: nō tñ ex natura celi moti: sed ex natura vnus
celi seu orbis celestis quiescentis: & imaginat ista opinio
q̄ vltra omnes celos sit vnū celū quiescens: & q̄ in illo ce-
lo sint partes diuersaz naturaz & diuersaz influentiaruz.
quarum partiū vna dicitur sursum & alia deorsum: sursum
quidem dicitur illa sub qua est polus nobis occultus: deorsum
autē illa sub qua est polus noster: dextra autem dicitur
esse illa pars sub qua sunt partes celi moti: quādo oriūtur
habitantibus

habitantes directe sub equinoctiali. ubi dicitur fm alios quos astrologos esse sita vna ciuitas q̄ vocat̄ Arym: pars aut̄ illi opposita diceret̄ occidens. pars aut̄ illa dicit̄ ante que directe est sup̄ orizontem habitantiū in dicta ciuitate Arym. pars aut̄ illi opposita dicit̄ retro. Et sic vos videtis tales distinguere dictas d̄ias in celo: non ex n̄a celi moti: sed gescētis. De hoc aut̄ postea loco suo faciā vnā q̄onē. s. vtrū sit ponēdū aliq̄d celū gescēs: et ibi ponaz et solūā pro posse rōnes sic op̄nantiū: et dicā q̄ nō est ponēdū aliq̄d tale celū gescēs: ex c̄ pbōne patebit istā op̄ionē iaz recitatā eē falsā. ¶ Tertia op̄io distinguit dictas d̄ias in celo: ex diuersa influētia itelligētie mouētis in vnā partē et in aliā.

Quantum ad 2^m pro declaratione hui⁹ tertie op̄ionis: sciendū est q̄ d̄ia est inter verum oriens et nō vey. vnde oriens nō vey diuersificatur fm diuersitatē orizontiū: et ita occidēs filr: sed oriens vey d̄ oriens quātū ad orizontē habitantiū sub equinoctiali in ciuitate Arym: et occidens pars ei opposita: et in illo oriēte Athlas imaginat̄ habere manus dextram: et in occidente manū sinistram: cum imaginat̄ habere caput versus polū antarcticū: et pedes versus polū articū: et faciē vsus hemispheriū q̄d est super orizontē dicte ciuitatis Arym. ¶ Et sciendū est: q̄ posito q̄ nō esset ibi illa ciuitas: nec aliq̄ habitatio: nec talis hō Athlas imaginaret̄ sic se habere sicut dicit̄ est: ad huc nō minus illa pars celi dicta diceret̄ oriens vey et dextra pars celi: et pars ei opposita diceret̄ occidēs et sinistra pars celi: ppter hoc q̄ ex illa parte intelligentia maiorē causat influentiā. Unde imaginādū est quātū ad hoc de itelligētia ad celū: sicut imaginat̄ de aia itellectiua ad corpus. vnde lz aia itellectiua sit tota in toto: et tota in quilibet parte in corporis: tamē maiorē causat influentiā in vna parte corporis q̄ in alia: sic pportionalr imaginādū est de itelligētia ad celū: ita q̄ pars celi in quā itelligētia causat maiorē influentiā dicit̄ pars dextra: et ideo qz maiorē causat influentiā in partē illā a qua celū incipit moueri vel icepisset: sicut est pars oriētalis talis ps dicit̄ dextra et ei opposita sinistra. ¶ Sc̄do sciendū est: q̄ orbes planetarū mouent̄ cōtra motū primi mobilis: sicut dicit̄ astrologi. et verū est: et iō in orbibus planetarū aliter opz assignare dextrū et sinistrū: filr et alias differētias positionis q̄ in p̄mo mobili. Unde in orbib⁹ planetarū d̄ assignari dextrū versus occidēs et sinistrū primi mobilis. Et occidēs orbiū planetarū seu sinistra pars eoz debet assignari versus dextrā partē et orientālē p̄mi mobilis. Et pportionalr dicat̄ de alijs differētis positionis in ipsiis: recte ac si essent duo tales athlātes seu hoies: quoz vn⁹ h̄ret caput versus vnus polū mūdi: et alter versus partē bene ppe: puta vsus polus codiaci h̄ret pedes: et versus quā partē vnus h̄ret manū dextrā: versus illā alter haberet manū sinistrā: ita q̄ sicut motor primi mobilis influit aliter in partē dextrā sui orbis: et aliter in sinistrā: ita etiā motor orbis planete influit aliter in partē dextrā sui orbis: et aliter in sinistrā. ¶ Ex his respōdeat̄ ad q̄onem iuxta tertiā op̄ionē: q̄ in celo distinguunt̄ ex natura rei dicte differētie positionis: et nō solum in habitudine ad nos: et pro hoc adducantur rōnes quibus arguebatur post oppositum.

Et respōdeatur ad alias rōnes pbātes oppositū. ¶ Ad 1^m. celū est sphericū: ideo quātū est ex natura celi et negat̄ p̄tia. nam posito q̄ hō fieret spherice figure ad huc vna pars hoies diceret̄ dextra et alia sinistra: alia sursus et alia deorsum: alia ante alia retro: ppter diuersas virtutes et potētias ad huc existētis in diuersis partibus hoies: lz nō ppter diuersas figuras. ¶ Ad 2^m dico. q̄ lz isti termini sursus et deorsus differant specie: cum hoc tñ bene stare pōt q̄ res pro quibus

supponunt sint eiusdem speciei substantialiter. vnde lz albu et nigrū differant specie: tamē res pro quibus supponunt sicut sol. et plato possunt eē eiusdē speciei. ¶ Ad 3^m negat̄ p̄tia. Ad pbationē dico q̄ nō q̄d cūqz oriens d̄ dextra pars celi: nec q̄d cūqz occidens dicit̄ sinistra pars celi: sed oriens vey d̄ dextra pars celi dicit̄: q̄d accipiēdum est ad ciuitates Arym: et hec est illa pars celi in qua nobis oriē sol existēs in aliquo p̄cto equinoctiali: puta in p̄ncipio arietis: vel in p̄ncipio libe: et pars ei opposita d̄ occidens. ¶ Ad 4^m. illa bene pbat q̄d pars celi que mō est dextra aliquādo erit sinistra: et ideo nō eadē pars celi fm numerū manet dextra vel sinistra: sed bene fm equiualentiam. ¶ Ad 5^m. illa bene pbat q̄d oriens et occidens nō vey nō sunt dextra pars: et sinistra pars celi: cum hoc tñ stat q̄ bene oriens et occidens vey accepta ad ciuitates Arym sunt dextra et sinistra pars celi: et hoc quantum est ex parte diuerse influētie primi motoris in illas partes. Sic ergo expedita sit ista materia de differentijs positionis in celo.

¶ Figuram autē sphericam necesse est habere celum et c. Textu cō. XXII. Q̄o. V.

Nunc sequitur tractare de figura celi: de q̄ for

meū vnica q̄o. s. vtrū celū sit spherice figure. Arguit̄ p̄ q̄ non. qz celū est orbiculare. ergo nō est sphericū p̄tia lz. nā differunt orbiculare et sphericum. orbiculare eniz d̄ corpus cōcauū. sphericū aut̄ dicit̄ corpus solidū. añs patet de se. ¶ Sc̄do. figura spherica est oīuz figuraz bysoperimetrax minima. q̄ celum non est spherice figure. p̄tia patet. pro tāto qz celū cūqz sit maxime capacitatis sibi nō cōpetit figura minima: q̄ at̄ sit maxime capacitatis. ps: qz oīa corpora totius vniuersi preter ipsūz includit. añs patet per archymenides in libro de bysoperimetrīs. ¶ Tertio. alique partes celi nō sunt spherice figure. ergo nec celū. p̄tia tenet. nam cum celū sit homogeneum: cōsimilis debet esse figura celi et suaz partiu: sicut patet de aqua et gutta aque. añs patet de orbibus eccentricis: qui claudunt intra se orbē deferentes planetam. tales eniz in vna pte sunt spissiores: et in alia pte magis tenues. ¶ **Oppositum** vult Aristoteles in littera: quod probatur pluribus rationibus: que videbuntur ponendo conclusiones.

Pro questione p̄mo notandū est: q̄ q̄d pōt intelligi de figura celi vltimū quo ad superficiē eius p̄uexā: vel de figura totali celi quantum ad superficiē eius cōcauam: vel de figuris orbium intermediorum inter orbem supremum et infimum quantum ad eorum superficies concavas et conexas.

Tunc sit p̄ conclusio. Nō est demonstrabile celūz vltimum quātū ad eius superficiē conexam esse spherice figure. patet. nā posito q̄ quātū ad dictā superficiē esset figure ovalis vel colūnaris: nō ppter hoc sequeret̄ aliquid p̄tra p̄ncipia nālia. ¶ Sc̄da. bene est demonstrabile celum vltimū non esse figure angularis. posito q̄ moueat̄. patet. nā si sic: tunc tali aliquo angulo moto extra spatiū imaginatū q̄d occurreret relinqueret̄ vacuū: q̄d est cōtra p̄ncipia nālia. ¶ Tertia. nec est demonstrabile celum quantum ad eius superficiē concavā infimāz nō esse angularis figure. ps: hoc: qz ad motū talis anguli aliud corpus sicut ignis succederet: et repletet locū quem prius repletit ille angulus: et sic non oporteret ponere vacuum. ¶ Quarta. necessarium est fm p̄ncipia naturalia orbis intermedios inter supremū et infimū esse sphericos: taz quantum ad superficies cōcauas: q̄ quātū ad superficies

rationaliter potest argui de quibuscunq; alijs orbibus sibi inuicem immediatis. ¶ Scđo ad pncipale. non sunt plures sphere ignis: nec etiaz sunt plures sphere aeris &c. q̄ nec videntur esse plures sphere celestes. p̄t̄tia videt̄ tenere per simile. & p̄bat̄ antecedens rōne. nam si essent plures sphere celestes: & cuz oīum sit vnus motus. s. motus circularis: seq̄ret̄ q̄ vnus motus simplex naturalis esset pluriū cor̄porū simplicium: cuius oppositū dictum est primo huius. ¶ Tertio p̄bat̄. q̄ saltem nō sit ponēda nona sphaera: seu nonus orbis celestis. p̄ Cōmentatoris auctoritate: qui non ponit nisi octo. & p̄batur hoc rōne. nā videt̄ q̄ frustra poneret̄ nona sphaera: p̄pter hoc q̄ si poneret̄ non influeret aliqd̄ in istis inferioribus: p̄pter hoc q̄ orbis oēm influētiam quā habet: habet rōne stelle vel stellaz existentium in ipso. modo in nona sphaera nō ponit̄ aliqua stella. nam oēs stelle fixe ponunt̄ i octaua sphaera. Alie aut̄ que dicuntur stelle erraticę seu planete ponunt̄ in alijs septez sphaeris: ita q̄ q̄libet illaz habet vnū orbem sp̄alem: ita q̄ fm̄ septē planetas ponunt̄ septem orbēs. ¶ Quarto p̄bat̄. q̄ sint plures q̄ nouem. nam claz̄ est q̄ plures sunt stelle q̄ nouē. modo q̄libet stella est vna sphaera celestis: q̄ est cor̄pus celeste rotūdum solidū: in cuius medio est punctus: a quo omnes linee ducibiles ad circūferētiaz sunt equales. ¶ Confirmat̄. q̄ plures sint orbēs celestes q̄ nouē. nam pro solo motu solis assignant̄ tres orbēs. Vnus q̄dez. s. inferior cōcentricus mundo quo ad cōcauum: & eccentricus quo ad cōuexū. Secundus qui vocat̄ deferens eccentricus mundo tam quo ad cōcauum q̄ quo ad cōuexū. Tertius aut̄ qui est eccentricus mūdo quo ad cōcauum: & concentricus quo ad cōuexū: & ita pro quolibet alio planetarum oportet assignare plures orbēs: p̄pter q̄d vident̄ esse plures q̄ nouem orbēs seu sphere celestes. ¶ Quinto ad pncipale. videt̄ q̄ sint infinite sphere: seu orbēs celestes: q̄ si non vltra quācunq; sphaerā esset alia in infinitū: nō videt̄ reē qd̄ esset vltra vltimā sphaerā vtrū vacuū vel quid.

In oppositum sunt oēs philosophi & astrologi qui ponunt plures celestes orbēs: s; in numero orbū sint diuersificati: nāz quidā ponūt solum octo: quidā nouem: quidā decem.

In ista qōne. Primo videndū est p̄pter qd̄ p̄hi mouebant̄ ad ponēdum plēs orbēs celestes. Scđo vidēdū est de numero orbū celestū.

Quantum ad p̄m sciendū est: q̄ p̄hi viderunt plures stellas moueri ab oriēte in occidentē: & cum hoc viderunt semp̄ illas stellas manere: vel moueri ineq̄li p̄p̄nuitate & distātia abinuicē: p̄pter qd̄ mouebant̄ ad ponēdū vnicam sphaerā pro oibus illis stellis: in qua q̄dem sphaera ille stelle sunt fixe sicut clauus in nauis: vel pars in toto: quā q̄dem sphaerā vocabant sphaeram octauā seu celū stellatū: deinde cum experiebant̄ de septē planetis q̄ alq̄n plus appropinquarent adinuicē: & alq̄n plus recederent abinuicē: & etiā alq̄n aliquibus stellis fixis essent p̄pingozes. alq̄n v̄o ab illis stellis fixis eēt̄ remotiores: moti erant ad ponēdum septem orbēs planetarum pro quolibet planeta vnū orbem: accipiēdo orbē pro aggregato ex oibus orbibus sufficētibus ad motū vnus planete. ¶ De ordine aut̄ taliū orbem septez planetaz: q̄ daz posuerunt p̄ sphaerā saturni: deinde sphaerā iouis: deinde sphaerā martis: deinde sphaerā veneris: deinde sphaeram mercurij: deinde sphaerā solis: & vltimaz sphaeram lune: ita q̄ illi posuerunt venerē & mercuriū super solem. Alij autē posuerunt venerē super solē: & mercuriū infra. Alij autem ecōuerso. sed q̄quid de hoc sit: rōnabilius esse videtur q̄ tres planete sint super solē: & tres infra: & sol in medio tanq̄ rex in regni medio: ad finē q̄ supra & infra possit equa-

liter influere & illuminare. ¶ Sed p̄tra hoc alijs diceret: si infra soles sunt venus mercurius & luna: & cū luna alq̄n eclipsat solem per interpositionē eius inter visum noitruz & solē: que est cā q̄ sic nō facit venus & mercurius: cum tñ etiam aliquādo cōtingat ipsos situari inter visum & soles. ¶ Potest dici. q̄ hoc est p̄pter magnā diaphaneitatē veneris & mercurij: & p̄pter minozē diaphaneitatē ipsius lune. ¶ Aliter p̄t̄ dici. q̄ hoc est p̄pter maiorē propinquitatem lune ad nos: vñ vos videris si aliqd̄ opacū ponatur iter oculū & visibile: quāto illud opacū est p̄p̄nuius oculo: tāto maiorē partē visibilis occultat: & quāto est remoti⁹ ab oculo: & p̄p̄nuius visibili: tanto minozē partē visibilis occultat: sic in p̄posito luna p̄p̄nuior visui posita inter visuz & solē: sensibilē partē solis p̄t̄ occultare. Venus aut̄ & mercurius remotiores a visu: & p̄p̄nuiorē visibili. s. soli minozē partē solis occultant: & ita parū q̄ non p̄pter hoc sol apparet eclipsari. ¶ Ulterius sciēdū est: q̄ qz alij philosophi nō perceperunt octauam sphaerā moueri pluribus motib⁹: sed vnico. s. ab oriēte in occidentē: dixerunt sphaerā octauā esse vltimā: & nullā esse vltra: & etiaz p̄pter hoc: q̄ qz habet plēs stellas ipsa est nobilior alijs: & per p̄ns oēs esse sup̄ma & vltima. Alij aut̄ p̄cipiētes octauā sphaerā pluribus motibus moueri. Vno q̄dez ab oriēte in occidentē super polis mūdi: faciēdo in die nālī vnā reuolutionē circa terrā. Alio aut̄ moueri ab occidentē in oriēte super polis zodiaci: centū annis gradu vno: moti erant ad ponēdū vltra octauū orbē nonū: quem vocant p̄m mobile: q̄d dicunt moueri vnico & simplicissimo motu ab oriēte in occidentē: q̄d quidem p̄m mobile p̄ducit motū octauę sphaere diurnū: rapiēdo ipsaz secū ab oriēte in occidentē: & etiā consimiles motus in orbibus planetaz: sed q̄ octaua sphaera mouet̄ ab occidentē in oriētem cētū annis vno gradu: hoc est per motorē sibi appropriatū: & ita sicut est de cōsimili motu orbū planetaz. sic ergo patet. p̄pter quid philosophi moti erant ad ponēdum plures orbēs.

Quantū ad 2^m. p̄mittenda est vna distinctio & sit ista: q̄ sphaera vel orbis dicit̄ vnus tripliciter. Vno modo qz est quedam pars celi sphaerica: non separata a toto nec suppositaliter existens: illo modo stella bene dicit̄ vna sphaera: & sic fm̄ talem intellectū loquēdo valde multe sunt sphere celestes. Scđo modo sphaera vel orbis dicit̄ vnus: qz est vnus orbis suppositaliter existens: siue sit cōcentricus mundo: siue sit eccentricus mūdo: & sic accipit̄ cum dicit̄ q̄ solis sunt tres orbēs. s. eccentricus: deferens solem & duo alij orbēs illum includentes: quoz inferior est cōcentricus mūdo quantū ad cōcauū: & eccentricus quantū ad cōuexū: superior aut̄ eccentricus quantū ad cōcauū: concentricus aut̄ quantū ad cōuexū: sicut dictū est prius. Tertio modo capitur pro orbe concentrico mūdo: vel pro aggregato ex oibus orbib⁹ qui requirunt̄: & sufficiunt ad saluandū motus vnus planete: q̄d q̄dem aggregatū est cōcentricū mūdo: tam quantū ad cōcauū: q̄ quantū ad cōuexū. Primis duobus modis nolo accipere orbē in proposito: sed vltimo modo. nam non est dubium q̄ accipiēdo orbem p̄mo vel scđo modo. multo plures sunt orbēs celestes q̄ nouem vel decem: sed accipiēdo orbē vltimo modo: diuerse sunt opiniones de numero orbū. Nam vna est opinio que ponit nouē orbēs celestes. s. septem orbēs planetaz: & octauum orbē stellatum: & super illum orbem nonū: quem vocant p̄m mobile. ¶ Pro probatione istius ista opinio supponit̄: q̄ octauus orbis seu octaua sphaera mouet̄ plurib⁹ motib⁹. Vno enī mouet̄ ab oriēte in occidentē: & hoc super polos mūdi. Alio aut̄ motu mouetur ab occidentē in oriēte super polos zodiaci in cētū annis vnico gradu. ¶ Scđo supponit̄

quod unus orbis non mouetur pluribus motibus ab eadem intelligentia: nec idem orbis mouetur a pluribus intelligentiis sibi eque primo appropriatis. illud satis ostendit Aristoteles. 12° metaphysice. Tertio supponit. quod sphaera inferior non mouet secum sphaera superiores: sed bene superior mouet secum inferiorem. Ex his tribus suppositionibus concluditur esse nona sphaera: nam postquam octaua sphaera mouetur pluribus motibus: sicut dicitur prima suppositio: et non ab eodem motore: nec a pluribus motoribus sibi eque primo appropriatis: sicut dicitur secunda suppositio. nec a sphaera inferiori: sicut dicitur tertia suppositio. relinquitur quod oportet esse nona: que appropriata mouetur ab oriente in occidentem: et illo motu moueat secum octauam sphaera ab oriente in occidentem: et sic tunc octaua sphaera mouetur motu proprio per intelligentiam sibi appropriatam ab occidentem in orientem super polos zodiaci: cum hoc quod mouetur ab oriente in occidentem ad motum none sphaere super polos mundi. Secundo aliquid est primus motor. ergo aliquid est primum mobile. aut patet per Aristoteles. 12° metaphysice. et similia patet similiter: et ultra. aliquid est primum mobile. quod illud dicitur moueri motu unico et simplici: sed illud non est octaua sphaera: cum ipsa moueatur pluribus motibus. quod propter octauam sphaera oportet ponere nona: que moueatur unico motu simplici. scilicet ab oriente in occidentem: quam astrologi multi vocant primum mobile. Alia est opinio que non ponit nisi octo: et ista habet diuersos defensores diuersimode ipsam defendentes. Vni primi erant antiqui philosophi: qui non perceperunt octauam sphaera moueri alio motu quam ab oriente in occidentem: nec quo ad veritatem: nec quo ad apparentiam: et sic quia crediderunt octauam sphaera moueri solum unico motu: dixerunt quod non essent nisi octo sphaere: nam frustra ponere nona: postquam stelle fixe essent in octaua: et etiam quod illa nona non esset necessaria ad producendum aliquem motum in octaua: cum ipsa non moueatur nisi simplici motu ab intelligentia sibi appropriata: sicut ipsi crediderunt. Sed breuiter isti sunt decepti. Nam ex experientia plurium habemus octauam sphaeram pluribus moueri motibus. scilicet ab oriente in occidentem super polos mundi: et ab occidentem in orientem: in centum annis gradu vno super polos zodiaci. Alii autem sunt qui dictam opinionem defendere volunt: et cum hoc concedere octauam sphaera moueri pluribus motibus: sed ipsi dicunt quod hoc est a pluribus intelligentiis eidem orbi appropriatis: quare vna mouet octauam sphaera ab oriente in occidentem: et alia ab occidentem in orientem modo quo dictum est. Sed breuiter illud non valet. nam vni orbi non sunt plures intelligentie appropriate. aliter enim vnus corpus simplex moueretur naturaliter: et eque per pluribus motibus simplicibus: cuius oppositum ostensum est in primo huius. etiam hoc est Aristoteles. 12° metaphysice. quod eidem orbi sunt appropriate plures intelligentie. Aliter potest dicta opinio sustineri sustinendo quod non essent nisi octo orbes. scilicet illi qui dicti sunt: et quod octaua sphaera non moueretur pluribus motibus: sed quod ipsa apparet moueri pluribus motibus hoc puenit isto modo: quod quia octaua sphaera mouetur ab orientem in occidentem super polos mundi: ipsa terra mouetur interim ab occidentem in orientem circa lineam imaginatam: quam terminat poli zodiaci intantum quod in centum annis vno gradu ipsa terra est tali motu mota. Et si diceretur. quomodo ergo saluabis motum accessus et recessus octaue sphaere: quem est imaginatus thebitibus. dico quod ille est posset saluari per vnum alium motum terre similitur imaginatum qualiter thebitibus imaginatur fieri motum octaue sphaere: et sic diceretur propter tale duplicem motum terre apparere octauam sphaera moueri duobus motibus ultra motum diurnum ab orientem in occidentem: scilicet motu quo apparet moueri in centum annis gradu vno ab occidentem versus orientem: et motu alio quem thebitibus vocat motum accessus et recessus: sed tamen octaua sphaera non moueatur nisi unico motu simplici. scilicet ab orientem in occidentem.

Sed istud non videtur esse omnino tutum: quia non apparet prima facie quid terra sic moueretur: nihilominus forte qui nitentur in defensionem huius opinionis posset excogitare facilem modum hoc euadendi et plura alia dictam opinionem multum colorantia. Aliter adhuc opiniones non ponentur nisi octo sphaeras potest quis sic defendere adhuc sustinendo ipsam octauam sphaeram moueri pluribus motibus: et dicere quod octaua sphaera mouetur ab intelligentia sibi appropriata ab occidentem in orientem super polos zodiaci: sed quod moueatur ab orientem in occidentem cum alijs orbibus planetarum: hoc puenit non ab intelligentia sibi appropriata: sed hoc puenit a primo motore appropriato toti aggregato ex omnibus orbibus celestibus. Et tunc iuxta hoc diceretur quod per primum mobile non deberet intelligi vna sphaera partialis: sed totum aggregatum ex omnibus sphaeris: et quod illud aggregatum ex omnibus sphaeris mouetur vnicuique motu et simplici et regulari ab orientem in occidentem a primo motore. Ista opinio non habet aliquid contra se: nisi solus hoc quod non bene potest saluare motum accessus et recessus octaue sphaere: quem inuenit thebitibus: et de hoc vnum spatium tractatum. Alia est opinio quam inter ceteras magis approbo: quod decem sunt orbes: et non plures. probatur: quia per totum possumus saluare illa que apparent quantum ad motum celi. vnde imaginandum est quod decimus mouetur vnicuique motu et simplici ab orientem in occidentem. et vocatur primum mobile: quo motu omnes orbes inferiores mouentur secum. Secundus autem mouetur motu proprio: tali motu qualem dicimus esse motum accessus et recessus: et consimilem producit in octaua sphaera. Et octaua sphaera mouetur motu proprio ab occidentem in orientem: per meridiem super polos zodiaci in centum annis gradu vno: et consimilem producit in orbibus planetarum. Deinde quilibet planetarum mouetur motu proprio ab occidentem in orientem per meridiem: sed non omnes super eisdem polis: et etiam non omnes equali velocitate: quod non omnes moueantur super eisdem polis quantum ad motum eis proprium: patet ex eo quod sol nunquam exit eclipticam: et propter hoc non dicitur habere motum latitudinis. Alii autem planete exeunt eclipticam: intantum quod vestigia que imaginantur describi ab alijs planetis in eorum motu interfecant vestigium quod imaginatur describi a sole: quod non esset: si omnium planetarum orbes mouerentur super eisdem polis ab occidentem in orientem.

Ad rationes. Ad primam vel essent continui etc. solutio huius argumenti videatur in illa questione primi huius: qua querebatur vtrum totus mundus esset vnum continuum. Ad 2^{am} rationem. non sunt plures sphaere ignis etc. negatur consequentia: nec est simile de vno et de alio: et quando dicebatur vnus motus simplex secundum speciem. negatur consequentia: quia motus primus circularis inest primo mobili naturaliter: alijs autem ratione primi mobilis. Ad 3^{am} dico. quod Commentator fuit illius opinionis: et ideo transeat cum alijs: sed quia dicebatur quod frustra ponitur nona sphaera. negatur. et causa propter quam ponitur dicta est in questione. Ad 4^{am}. illa bene probat quod plures sunt sphaere celestes quam nouem vel decem. accipiendo sphaeram primo vel secundo modo: sed non probat quod sint plures accipiendo sphaeram ultimo modo. Ille autem acceptiones sphaere posite sunt in questione. Ad confirmationem. Respondeatur consimili modo. Ad 5^{am} dico. quod extra vltimum nihil est: secundum quod dictum est primo huius. Et sic est finis questionis.

Quoniam quidem igitur neque vtraque moueri rationabile: neque astrum solum relinquere circulos quidem moueri: astra autem quiescere et infixa circulis ferri etc. Text. co. XLVI. Q. VII. Secundum

Ecundum ^{propositoꝝ erat. vtruz} ad saluādū illa que ap-
parēt ex motib⁹ planetarū: oportet ponere
orbes eccentricos & epicyclos. Et arguit q̄
nō. arguēdo p̄mo cōtra eccentricos. nāz si sic
sequerēt q̄ nullū graue simplex posset mo-
ueri nāliter. p̄ns est falsum: & cōtra ea que
dicta sunt in p̄mo huius. p̄na p̄z: qz si ponerentur eccentrici
essent plura centra vel media ad que graua mouerent: &
sic cū nō possint moueri vt quiescant in vtroqz medio nā-
liter: ad neutrum mouebunt nāliter: qz finis motus nālis
est quies in termino ad quē. ¶ Sc̄do. si sic. sequeretur q̄
terra nō eēt in medio mundi. p̄ns est falsum. p̄bat p̄na: qz
terra nō est in medio sphaere solis: ex quo orbis solis esset
eccentricus mūdo: & eadē rōne nō esset in medio orbium
alioꝝ planetarū: cū etiā ponant eccentrici mūdo: & p̄ p̄ns ter-
ra non erit in medio totius ex his aggregati. ¶ Tertio. si
sic: tūc in celo oporteret ponere p̄densationē & rarefactio-
nem vel vacuū: q̄libet illoꝝ est falsus. p̄bat p̄na. qz si po-
nant eccentrici: ad quoꝝ motū mouent corpora planetarū:
opz dum aux venit ad locū vbi prius erat oppositū augis:
relinquere vacuū in loco vbi prius fuit aux: vel fieri rare-
factionē sphaere superioris pro replēdo illud vacuū: & ex alia
parte q̄n aux venit in locū vbi prius erat oppositum augis:
opz fieri cōdensationē ipsius augis vel alterius orbis su-
perioris: vel fieri penetrationē: quoꝝ q̄libet est inconue-
niens. ¶ Quarto. si ponerentur eccentrici: sequerēt q̄ mo-
tus planetarū nō eēt mot⁹ simplices: q̄d est falsum. p̄bat
p̄na: qz q̄n planete mouerent versus augē recederēt a cen-
tro mundi: & q̄n mouerent ad oppositū augis accederent
ad centrū mūdi: & sic motus eoz viderēt esse cōpositus ex
circuitione & motu recto: cū a cetro mūdi elōgari sit ascen-
dere: & centro mūdi appropinquare sit descēdere. ascēsus
aut & descēsus sunt mot⁹ recti. ¶ Quinto arguit p̄tra epi-
cyclos. luna nō hz epicyclus. ergo nec alij planete. p̄ntia te-
net. nā tātū vel magis luna indiget epicyclo ad saluādum
apparētia in suis motib⁹: quātū aliquis alioꝝ planetarū.
antecedēs probat: qz si luna haberet epicyclus & mouerēt
ad motū epicycli: sequerēt q̄ illa imago seu ille vir h̄ns p̄-
dus spinaz in dorso deberet aliquādo apparere euerfus:
sic q̄ aliquādo pedes eēt sursum: & caput deorsus: sed hoc
est falsum. ¶ Ad istaz rōnez quidaz dicunt negando p̄se-
quētia. nā dicunt q̄ corpus lune nō soluz mouet ad motū
deferētis & epicycli: sed ipsa mouet in epicyclo s̄m se cōtra
motū epicycli: sic p̄portionaliter q̄ quādo epicyclus fecit
vnā circuitionē circa centrū suū propriū: tunc luna etiā
fecit vnā circuitionē ad oppositū circa centrū suū p̄riū:
& per hoc potest saluari q̄ illa imago semp̄ apparet p̄simi-
li modo: & nunq̄ euerfa. Hoc nō valet: qz alie stelle nō mo-
uentur motibus p̄p̄is circa centra sua p̄pria. ergo nec lu-
na. p̄sequētia tenet. nā cōsimilis videt esse ratio hic & ibi:
antecedēs probat. nam talis motus stellarū videretur esse
frustra: cum propter talem motū nō diuersimode influe-
rent in ista inferiora: & cū motus superior nō fiat nisi p̄pter
diuersaz influētia in ista inferiora. vnde cū stella sit eiusdē
nature per totū. p̄similiter influit in ista inferiora s̄m vnaz
suā partē sicut s̄m alias. ¶ Ultimo arguit cōtra eccentricos
& epicyclos simul auctoritate Cōmentatoris qui super
istum 2^m celi dicit in pluribus cōmētis: q̄ opinio mathe-
maticoꝝ de eccentricis & de epicyclis est impossibilis.

Oppositum dicunt cōiter omnes moderni astro-
logi & inter ceteros maxime P̄tholo-
meus in pluribus dictionibus libri almegeſti.

De ista qōne. Primo exponendi sunt terminini
qdā. Sc̄do r̄ndēdū est ad qōnem.

Quantum ad p̄mū sciendū est: q̄ orbis eccentricus:
seu egressus cuspidis: seu egrediētis cen-
tri: q̄d idem est: dicit orbis habens centrum suū aliud a
centro mundi: sub cuius tamē vtraqz superficie tam cōca-
ua q̄ cōuexa est centrum mundi: lz non directe in medio
eius: & quidā talium orbium quātū ad vtraqz vel vltimā
eoz superficiem tam cōcauam q̄ cōuexam sunt eccentrici
mundo. Quidaz aut quantū ad superficiem eoz conca-
uam sunt cōcentrici mundo: sed sunt eccentrici quātū ad
superficiē eoz cōuexam. Quidā aut sunt eccentrici mūdo
quātū ad superficiē cōcauā. cōcentrici aut quātū ad sup-
ficiem cōuexam. Similiter quidā eoz sunt vniformis sp̄s-
itudinis: sicut sunt illi qui sunt eccentrici mūdo quātū ad
ambas eoz superficies. Quidā aut sunt difformis sp̄s-
itudinis: sicut sunt illi qui sunt eccentrici mūdo quātū ad vnā
eoz superficies: & cōcentrici quātū ad aliam. Sed epicy-
clus dicit vnā parua sphaera existens in superficie eccentrici:
sub cuius superficie cōuexa nō est centrum mundi. Istud
posset declarari depingēdo de hoc figurā in pariete. Sed
orbis cōcentricus mūdo dicit ille cuius centrū est idem cū
centro mundi. ¶ Sc̄do est notandū q̄ tam in epicyclo q̄
in eccentrico assignant puncta distincta: quoꝝ vnuz dicit
aux sicut ille p̄ctus qui magis eleuatus est a centro mun-
di. p̄ctus aut sibi oppositus dicit oppositum augis. Sed
puncta intermedia iter illa dicunt lōgitudines medie.

Quantum ad sc̄dm sit p̄ma p̄cto. Ad saluādū ap-
parētia ex motu solis nō opz ponere so-
lem moueri in eccentrico: nec opz ponere moueri in epicy-
clo cū cōcentrico: nec opz ponere ip̄m moueri in epicyclo
moto in eccentrico. p̄bat. nā per q̄libet istoz sine reliquo
cōtingit saluare apparētia in motu solis. q̄ nullū istoz ne-
cesse est ponere ad saluanda ea. p̄na nota est. an̄s patet per
P̄tholomeū dictionē tertia almegeſti minoris: vbi demon-
strat q̄ quolibet istoz modoꝝ est possibile saluare appa-
rētia ex motu solis. ¶ Sc̄da p̄cto. ad saluādum apparētia
ex motu solis necesse est ponere solē h̄z eccentricū sine epi-
ciclo vel cōcentricū cū epicyclo vel eccentricū cū epicyclo. p̄-
batur: qz nisi altero istoz triuz modoꝝ ponamus solē mo-
ueri nō videt posse saluari diuersitas distātie solis a terra:
s̄m q̄ sol est sub diuersis gradib⁹ zodiaci. vnde istis tēpo-
ribus q̄n sol est in fine geminoꝝ est magis remotus a ter-
ra q̄ q̄n est in p̄n^o capricorni: cū taz aux solis dicat eē pro-
pe finem geminoꝝ: & elus oppositū prope p̄n^m capricorni.
¶ Sc̄do p̄batur hoc idem ex inequalitate motus solis in
orbe signoꝝ: que certis deprehēsa est instrumētis. cū eniz
in suo deferēte equaliter moueat sicut ex naturalib⁹ p̄nci-
pys supponēdum est: nō potest moueri in orbe signoꝝ in-
equaliter nisi detur q̄ habeat eccentricū: vel epicyclū: vel
vtrunqz. ¶ Tertio. hoc idem cognoscit ex eclipsi. nā cum
aliquādo terrā inter solem & lunā diametraliter cōtingat
interponi luna nullam vel parua habēte latitudinē: & ta-
men luna nō patiatur eclipsim: & aliquādo facta interposi-
tiōe & manēte latitudine eadē patiatur. Alia causa dari nō
pōt nisi q̄ ymbra terre aliquādo ita breuis est q̄ eius cor-
pus nō potest attingere corpus lune: & aliquādo est ymbra
longior intantū q̄ tunc eius corpus obtenebrat corpus lu-
ne. abbreviatio aut & elongatio ymbre esse non potest nisi
per appropinquationē & elongationē solis a terra. quanto
enim aliqd corpus lucidū maius corpore ymbroso p̄pin-
quius est ymbroso: tāto ymbra breuior existit: eo q̄ radij
p̄pinquius vniunt. quāto vō remotius: tāto ymbra fit lon-
gior. ¶ Hoc idem s̄m habet ex diuersa longitudine solis
a terra: que s̄m viam geometricaz inuenitur: sicut patet in
quinta dictione almegeſti. c. q̄nto decimo. ¶ Tertia p̄cto.
ad saluādū apparētia ex motib⁹ alioꝝ sex planetarū po-

nendus est ipso hęc epicyclos cū eccentricis. pbat. nā aliter nō appareret modus quō possemus saluare q̄ illi planete aliquādo sunt magis distantes a terra: aliquādo minus: et aliqui sunt retrogradī: aliqui stationary: aliqui directi: et aliqui pcessiui: excepta luna que nō dicitur stationary: nec retrogradā: s; bene dicat̄ cursu velox vel tarda.

Tunc ad rōnes. ¶ Ad p̄mā negat̄ p̄na. et ad p̄bationē dico: q̄ quīs sint plures orbis celestes diuersa habētes centra: nō tamē ppter hoc sunt plures termini motuū grauium simplr: qz nō cuiuslibet orbis celestis mediū est terminus motuū nālium grauiuz simplr: et locus ipsoꝝ nālis: sed solū vnū mediū. s. centrū totius aggregati ex orbibus supcelestib⁹ qd̄ dicitur mediū mundi vel vniuersi: et ad illud tendunt simplr grauiā. ¶ Ad scōam negat̄ p̄na. ad p̄bationē dico: q̄ terra est in medio totalis sphere cuiuslibet planete: saltē quātuz ad centrū sue grauitatis: nec obstat q̄ terra non est in medio eccētricoꝝ: qz eccētrici icludunt̄ in orbibus totalib⁹ planetarū. ¶ Ad terriā negat̄ p̄na. ad p̄bationē dico: q̄ rō imaginatur vnū falsuz. Imaginat̄ enī q̄ mot⁹ eccētricoꝝ fiat circa centrū mundi: sic q̄ quilibet p̄ctus eccētrici deferētis p̄tinue maneat in eadez remotiōe ad terrā: et illud est falsum: nec ponit̄ ab astrologis: imo ponūt eccētricos moueri circa cētra pp̄ria: circa que ēt quelibet p̄cta eccētricoꝝ p̄tinue eandē seruāt distantia: et ad talez motū saluanduz deseruiūt nobis eccentrici difformis spissitudinis infra se icludētes eccentricū spissitudinis vniformis. ¶ Ad quartā negat̄ p̄na. ad p̄bationē dico: q̄ nō omne elongari a centro mundi est ascēdere: sed soluz elōgari a centro infra cōcauuz orbis lune vel appropinquare ad centrū infra cōcauuz orbis lune est ascēdere vel descēdere. mō sic nō est de planetis: q̄ infra cōcauū orbis lune fiant cētro pp̄inquoꝝ res vel remotioꝝ. ¶ Similiter istaz rōnē iam solutā taliter qualiter que nō solū vadit cōtra eccētricos: imo etiā et magis cōtra epicyclos: suppositis p̄ncipys nālibus: ceteris reputo fortioꝝ. sicut ḡ bene vellez deducere put̄ mihi apparet. ¶ Ad q̄ntā luna nō hz epicyclus. negat̄ aīns: et q̄n dicitur: tunc illa imago r̄c. breuiter ergo nescio qd̄ sit de illa imagine. pluries enī inspexi lunā et bene vidi ibi quādā maculā nigrā: nullo tñ modo poterā ibi apprebēdere imagines tales: quā qdam dicunt ibi apparere. s. imaginē viri habētis p̄odus spinaz in dorso: nihilominus quicqd̄ de B sit: pro saluādo illud q̄ talis imago nō appareat euerfa potest dici: q̄ hoc accidit ppter motū lune speciales: quez hz circa centrū pp̄riū cōtra motū epicycli: sicut dictū erat in arguēdo. Et quādo dicebat̄: alie stelle nō habēt mot⁹ pp̄rios circa earū centra pp̄ria. ergo nec luna. negatur p̄na. nā luna nō omnino est eiusdez nature in suis p̄ribus sicut alie stelle: et ideo ipsa f̄m vnā eius partē p̄t aliter ifluere: et aliter f̄m aliam q̄ nō possunt facere alie stelle: et ideo nō mirū si ipsa luna ponat̄ moueri circa centrū pp̄riū: et alie stelle nō. ¶ Ad vltimā. s. ad auctoritatē Lōmētatoris: dico q̄ ipse negādus est in hoc: et nō mirum: qz ipsemet dicit super 12° metaphysice q̄ in iuuetute sua sperauit p̄tingere ad aliā astronomiā q̄ P̄tholomei ponētis epicyclos et eccentricos: sed in senectute despauit: et ideo iutilis debet eius positio et p̄batio hic reputari. ¶ Alij autē negantes epicyclos et eccentricos nō fuerūt: nec sunt. si ad huc tales sunt nisi sopbiste verbosi: sicut beu sunt multi q̄ ad pauca respicientes de facili enunciant: et supfluas f̄las imaginationes euomere p̄sumūt. Et sic sit finis huius p̄ntis q̄onis.

Quonia aut celuz tale. corpus enī qd̄dā diuinum: ppter hoc hz circulare corpus qd̄ natura

circūmoueat. Huic aut nullā possibile manere partem: neq; vniuersaliter: neq; in medio r̄c. Textu cōmeti. XVII. Questio. VIII.

Sequitur cōsequēter pertractare illa que cōcernūt motū celū: et suaz p̄riū tam maioꝝ sicut sunt orbis: q̄ minoꝝ sicut sunt astra: et quātū ad B volo q̄rere tresdecim q̄ones. Prima est. vtrū omne celū sit mobile: vel sit ponēdū aliqd̄ celū quiescēs: accipiēdo celuz pro orbe celesti. Secōdo. vtrū celum moueat cum fatigatione et pena. Tertio. vtrū ista cōsequētia sit bona. si celuz mouet̄ necesse est terrā quiescere. Quarto. vtrū ista p̄sequētia sit bona. celuz semp mouet̄. ergo necesse est ipm moueri p̄ribus motib⁹. Quinto. vtrū ista p̄sequētia sit bona. si necesse est esse gnōnes et corruptiones hic iferius: necesse est esse plures motus celestes. Sexto. vtrū motus celi ab oriente in occidentē sit regularis. Septimo incidentaliter. vtrū oīs motus nālis in fine debeat esse velocior q̄ in p̄n^o. Octauo. vtrū sphere celestes diuersis moueant̄ motibus. Nono. vtrū corpora celestia suis motibus causant sonum. Decimo. vtrū sphere inferiores planetaz debeant moueri velocius motib⁹ pp̄rys: q̄ sphere superiores. Undecimo. vtrū sol et luna debeāt moueri paucioꝝ motibus q̄ alij planete. Duodecimo. vtrū sphaera solis per suū motuz magis calefaciat ista iferiosa q̄ alie sphere. Tredecimo. vtrū stelle moueant̄ p̄ se: vel solū ad motū sui orbis.

Quancūm ad p̄m ar. p̄mo q̄ sic: qz sicut dicit Aristot. in l̄ra celū mouet̄ circulariter: sed tale p̄t moueri ad vnā p̄tē vel ad alias indifferēter vt de. a. in c. per. b. vel de. a. in. c. per. d. mō videmus q̄ celuz determinate mouet̄ ad vnā partē: ita q̄ nō ad aliā et nō a casu: nec a fortuna: cū semp sic moueatur. Ideo querēda est ratio et cā: quare sic magis moueat̄ ad vnā p̄tē q̄ ad aliam: et nō p̄t illius reddi ratio ex p̄te istoz iferioꝝ: qz nullo mō debemus dicere q̄ determinatio celi sit p̄ ista inferiora: imo ē totus iste mūdus iferioꝝ p̄ corpora supcelestia regitur et gubernat̄. Nec illius p̄t reddi rō ex p̄te corpoꝝ celestiu nisi p̄ dextrū et sinistrū: et ante et retro: sicut v̄ velle Arist. qz p̄ B: et nō p̄ aliud ipse nitit̄ p̄dicti accidētis reddere rōnē. s. qz mot⁹ debet icipere a dextro: et tēdere ad ante et nō ad retro. Sed ista rō: non v̄ sufficere: nisi recurramus ad aliqd̄ celū quiescēs: eo q̄ nunq̄ posset vna pars celi ad alias p̄tē eiusde celi moti puenire. Ergo v̄ q̄ oporteat ponere celū quiescēs: qz p̄ illud poterit valde bene reddi ratio de p̄dictis. Istud enī celū quiescēs hēret in diuersis suis p̄ribus diuersas influētias pp̄rietates et virtutes: p̄ quas duo eēt poli mundi: et vna alia eēt nobilissima que vocaretur ante: et opposita retro: et qd̄ alia post illaz nobilissimā eēt iter ceteras nobilioꝝ que vocaret̄ dextruz et opposita sinistrū. Et tūc dicere q̄ oīs pars celi moti q̄ eēt sub illo dextro celi quiescētis appeteret: et iclinaret̄ nāliter ad B q̄ fieret sub illa p̄te nobilissima celi quiescētis: que vocat̄ ante: et ita nāliter quelz pars celi icipiens motū suū a dextro: siue etiā suā circulationē: mouet̄ ad ante: qz nā itēdit ad honorabili⁹. ¶ Secōdo. oē qd̄ p̄ se mouet̄ localiter d̄ h̄c locū p̄ se: et cū vltima sphaera mota moueat̄ p̄ se localiter: patet q̄ mouet̄ p̄ se: et nō alio motu q̄ locali. ḡ ipsa vltima sphaera mota debet h̄c locū per se: s; hoc nō haberet nisi sup eam eēt alia sphaera nō mota cōtinēs ipsaz: qz diffinitio loci est: q̄ locus est terminus corporis cōtinētis: et qz locus d̄ esse imobilis 4° p̄physi. videt̄ q̄ sup omnes sphaeras motas sit vna sphaera imobilis. Nec valet solutio quā aliqui ad hoc adducūt: scz q̄ vltima sphaera hz locū f̄m ordines eius ad

centrum suum quod est terra: quia terre in ordine ad ultimam spheram nullo modo conveniunt proprietates loci. nec enim sibi convenit continere locatum: nec esse equale locato: et sic de alijs: et quia etiam per ipsum locum et naturam loci debet ordinari motus localis naturalis: sed motus celi non ordinatur aliquo modo per ipsam terram. ideo etc. ¶ Tertio. nullum per se mobile est per se fixum: imo indiget fixatione per aliquod quiescens: ut patet in libro de motibus animalium: sed corpora celestia non habent fixationem ex ipsa terra: sed magis e converso. quod in celestibus oportet ponere celum quiescens: et per se fixum: per quod omnia alia habent fixationem. ¶ Et confirmatur: quia polos mundi oportet esse fixos et immobiles: modo in spheris planetarum nulli poli sunt fixi per duplicem motum illarum spherarum: nec est in octava spheram: quia adhuc illa secundum astrologos movetur pluribus motibus: et vix nullius celi moti poli sunt immobiles. quod ut videtur preter omnes celos motos oportet ponere celum immobile: in quo assignantur poli immobiles. ¶ Quarto. nam videmus magnam diversitatem in fructibus: in moribus hominum: in plerisque alijs iter orientem et occidentem: quibus polus est adhuc equaliter elevatus: sed illa diversitas non potest salvari per spheras mobiles: et stellas que sunt in eis: cum omni die eadem orientem stelle istis et illis: sed illis que sunt versus orientem citius ille stelle orientem: et tardius illis que sunt versus occidentem. quod videtur quod ad salvandum dictam diversitatem oportet ponere preter spheras mobiles unam immobilem: que secundum diversas eius partes: quas habet fixas super illis partibus sit causa talis diversitatis talium partium. ¶ Quinto. nam si ratione non videtur esse causa: quare una pars terre esset habitabilis magis quam alia. nam illius causa non potest reddi ex celo moto: quia eadem partes celi volunt circa unam partem terre que est habitabilis: et circa unam aliam que est inhabitabilis. quod oportet de hoc reddere causam ex celo quiescente: cuius una pars que est super nos habet influentiam et dominium super salutem animalium et plantarum: et alia magis habet dominium super congregationem aquarum. ¶ Sexto. nam dicunt astrologi quod planete maiores habent virtutem in orientem: quam quia sunt aliquando elevati super orientem: sed hoc non potest esse ex parte celi moti: propter hoc quod spheram motam eadem pars que primo erat in orientem: postea est elevata cum planetis. quod oportet ut videtur quod si sit per naturam celi quiescens: quod in orientem aliam habet influentiam: et in occidentem aliam.

In oppositum videntur esse illa que dicebantur primo huius. nam si poneretur tale celum quiescens: utique ipsum esset corpus naturale sicut alij celi: et cum cuilibet corpori naturali debeat aliquis motus naturalis: tale celum non esset semper quiescens: sed mobile. ¶ Secundo illud celum. si esset: deberet esse nobilior celis motis: postquam esset super eos: et continens eos et dans eis virtutem secundum prius arguta. ¶ Sed probatur quod non: quia motus est prior et nobilior genere: sicut habitus privatione. ergo videtur quod corpora mota sint naturaliter nobiliora quiescentibus. unde terra ponitur quiescere: que est ignobilissima: et sic ad positionem illius celi immobiles videtur sequi: quod ipsum esset nobilior alijs celis: et non esset nobilior alijs celis: quod implicat. ¶ Tertio. id illud celum esset quiescens: tamen esset mobile. probatur: quia deus posset ipsum movere. modo videtur inconueniens quod potentia ad actum et perfectionem cuiusmodi est motus: fuisset frustra toto tempore eterno: ideo videtur esse inconueniens esse tale celum: quod nunquam fuisset motum. Breuiter propter istas tres rationes Aristoteles concessisset omne celum esse mobile: et nullum esse immobile.

Et ad rationes primo factas: secundum sua principia: sic respondetur. ¶ Ad primam diceretur quod celum magis moueretur ad unam partem quam ad aliam: non est ex parte celi quiescens: sed ex parte intelligentie: que aliter influit in unam partem et aliter in alias: sicut prius declarabat in similibus de anima intellectiva in ordine ad corpus. Et propter hoc una pars celi dicitur dextrum: et alia sinistrum: et alia ante: et alia re-

tro. Et quia motus est a dextro per ante ad sinistrum. Ex hoc est quod celum taliter mouetur qualiter mouetur. Posset et dicitur quod hoc esset ex libera voluntate intelligentie mouentis. ¶ Ad secundam dico: quod ultima spheram non mouetur motu locali: sed bene mouetur motu eiusdem speciei cum motu locali: de hoc prius fuit dictum in primo huius. ¶ Ad tertiam dico: quod celum non habet fixationem oppositam motui: sed habet bene fixationem motui recto oppositam: et illa sufficit: et habet illam a sua natura: et a deo. ¶ Quando autem dicitur in de motibus animalium: omnem motum indigere aliquo fixo: intelligitur de motibus animalium. ¶ Ad quartam et ad quintam simul dicendum est: quod ab eterno sic ordinatum fuit a deo: sed quomodo naturaliter maneat vel variet talis ordinatio dicam postea: cum tractabo rationes de centro celi sicut est terra. ¶ Ad ultimam dico: quod non est ad oppositum: quia si esset celum quiescens: tunc alibi et alibi habitaret: haberet in suis orientibus aliam et aliam plagam celi quiescentis: et ita etiam in suis occidentibus et in suis meridiis et in angulis terre et in angulis noctis. Et cum omnes astrologice iudicantes aspicerent ad ascendentia in suis orientibus: et ita non faceret ad oppositum virtus talis vel talis plage ipsius celi quiescentis et imoti. Cuius autem quare planeta in una parte celi est vigorosior quam in alia: est alius et alius modus percipiendi suos radios super ista inferiora: quoniam est in orientem: et quoniam est in alia parte celi. Et sic est finis rationis.

¶ Adhuc autem sine labore propter neque unum indigere violenta necessitate etc. Textu commentarii tertij.

Questio. IX.

Secundum propositum erat. utrum celum moueatur cum pena et fatigatione. Arguitur primo quod sic. celum mouetur cum resistetia. quod celum mouetur cum fatigatione et pena. quia tenet: quia resistetia est causa fatigationis et remissionis potentie motus. antequam probatur: quia celum mouetur certa velo-

citatem: et cum certa velocitate sequatur certa proportionem potentie mouentis ad resistetiam: sicut patet 7° physicorum. videtur quod celum moueatur cum resistetia. ¶ Et confirmatur hoc secundo: quia nisi celum moueretur cum resistetia: sequeretur quod moueretur velocitate infinita: hoc est falsum. quia probatur: ex eo quod potentia naturalis mouens sine resistetia moueret velocitate infinita: sicut solet dici de motu grauis simplicis in vacuo. ¶ Et confirmatur hoc tertio. si circa idem mobile sint diuerse virtutes diuersos motus intendentes: ille sibi inuicem resistunt: et quadam violentia inferunt: per quam causatur fatigatio: sed sic est in celo. nam motor diurnus quilibet spheram planetarum mouet: et inclinatur ad unum motum: scilicet diurnum: et alter motor: scilicet proprius mouet et inclinatur eandem spheram ad alium motum. scilicet in obliquo circulo contra diurnum. ergo illi motus et illi motores sibi inuicem resistunt: et est simile sicut videmus in animali. anima enim inclinatur ad motum naturalem de isto loco ad illum locum: et grauitas corporis inclinatur ad alium motum deorsum: et hec inclinatio resistit motui quem anima intendit: et propter hoc animali accidit fatigatio et labor. ¶ Confirmatur hoc quarto: quia Aristoteles dicit secundo huius in dando causam quare superiores planete longius tempus apponunt in perficiendo suas circuitiones quam planete inferiores quantum ad suos motus proprios. hoc enim dicit esse: quia ultima spheram motu diurno mouetur velocissime: et eam quantum ad illum motum assequuntur spheram planetarum: et sic quia ille motor velociter videtur resistere motibus propriis: et magis videtur posse resistere spheris propinquioribus illius ultime spheram: ideo ille tardius mouentur motibus suis propriis. unde saturnus triginta apponit annos ad perficiendum unam circulationem. luna autem que est infima unum mensem solum. ergo videtur quod Aristoteles in motu celi imaginetur resistetiam et violentiam.

Et confirmatur h̄ quinto. vñ corpus simplex nō habet nisi vñ motū simplicē nālem: sicut dictū est p̄mo huius. ergo cū sphaera lune sit corpus simplex: et moueatur pluribus motibus: oportet vñ illoꝝ motū esse preter naturā et habētē quasi modū violētiae: et hoc cōcordat dictis astrologoꝝ dicētibus: q̄ vltima sphaera rapit alias inferiores motu diurno. raptus autē videtur sonare quandā violentiam.

Cōfirmatur hoc sexto. qz celus trahit secū ignes et aerē in supiori regione: sicut dicitur p̄mo metheoroꝝ: et cum sic trahant preter pprias et nāles inclinationes eoꝝ: videtur q̄ resistent trahēti. ergo saltem ex igne et aere: motus celī resistētā habere videtur. **S**cdo ad principale illa que quādoqz mouētur tardius: quādoqz velocius: vident mo- ueri cū fatigatione: sic est de quibuscūqz planetis. ergo et. maior est nota: qz retardatio motus videtur esse signū fati- gationis. minor patet de planetis: qui quāqz dicunt statio- nari: quāqz directi: quāqz retrogradi. **T**ertio. nisi virtus motiua celī eēt fatigabilis: sequitur q̄ ipsa eēt infinita iten- sive: hoc est falsum. cōsequētia p̄z. ex eo q̄ de facto haberet potētias mouendi per tēpus infinitū sine fatigatione. vñ de si eēt aliqd̄ aial qd̄ posset vigilare per tēpus infinitū si- ne fatigatione: videt esse potētiae infinite. **Q**uarto. nam dicit Arist. in de somno et vigilia: q̄ omnis virtus nālis est fatigabilis. mō motus celī cum sit nālis est a virtute nāli. ergo videt esse a virtute fatigabili: qd̄ est intentum.

Oppositum volūt Arist. et Comē. dicit enī Arist. q̄ celū mouet sine labore: et sine aliq̄ violētā et difficultate: et Comē. dicit: q̄ sine fatigatione: qz nō est ibi aliqua p̄rietate: que dī esse cā fatigationis.

In ista qōne erūt duo articuli. p̄o enim videbit̄ qd̄ sit fatigatio: et q̄ sit cā fatigatio- nis: et in qbus repiatur. 2o respōdebit̄ ad questum.

Quantum ad p̄mū sciendū est: q̄ fatigatio pprie loquēdo est dīminutio virtutis actiue cognoscitiue pp̄ longā eius actionē: que qdē virtus dīmi- nuta per requiē pōt restaurari vel recuperari. Et dicit̄ notā- ter virtutis actiue ad denotādū q̄ potētia pure passiua nō est fatigabilis: et addit̄ cognoscitiue: ad denotādū q̄ potē- tie actiue nō cognoscitiue non sunt fatigabiles. vñde lapi- dem in descēdēdo nō dicimus fatigari: nec ignes in cōbu- rendo: et sic de alijs. Et vltērius additur p̄pter longā eius actionē etiā ad denotādū q̄ hō nō pprie fatigatur si sit fa- ctus impotens ex senectute vel egritudine vel ex defectu mēbri. Sed si fiat impotēs vel minus potēs: qz nimis am- bulauit vel nimis vigilauit: dicimus ipm eē fatigatū: que qdē in potētia vel minor potētia sit p̄pter exhalationē spī- ritū: quos nā mittebat ad mēbra laborātia: qui cū expira- uerint mēbra fiunt ipotētia: donec tales spūs p̄ requiē fue- rint recuperati: et nō soluz spūs: imo et humores mittunt̄ ad mēbra laborātia: et sit qdā inordinatio in corpore pp̄ quā corpus fit minus potens: donec p̄ requiē fuerint spūs recu- perati: et humores ordinati. **T**ūc sit p̄ma p̄clo. nulla fit fatigatio sine actione disponēte ad corruptionē. p̄bat̄. nul- la fit dīminutio virtutis sine tali actione. q̄ nulla fit fatiga- tio sine tali actione. p̄na tenet: qz oīs fatigatio est dīminu- tio virtutis p̄ dīffōnē fatigationis. aīns p̄bat̄: qz si debet eē virtutis dīminutio: opz q̄ sit alteratio. et p̄ p̄ns actio corru- ptiua. **S**cdo p̄clo. q̄ cā fatigationis est p̄rietate. p̄z: qz p̄rietate est cā actionis corruptiue: et actio corruptiua est cā fatigationis. q̄ sicut p̄rietate est cā fatigationis. p̄na p̄z. p̄ illā maximā: q̄ qd̄ est cā cause: est cā causati. aīns p̄z quātuz ad p̄mā eius p̄tē p̄mo de gnōne. scda aut̄ pars aīntis erat p̄clo p̄cedens. **T**ertio p̄clo. nulla virtus agens sine resistētā est fatigabilis. p̄z: qz ibi deficit cā fatigationis: puta resistē- tia et p̄rietate. **S**ed dicerēs: sensus agit sine resistētā et

p̄rietate: et tñ fatigat̄. R̄ndet̄ q̄ ad cognitionē sensitiuam cōcurrūt plures actiones. vna est actio obiecti in sensum: alia est ipsamet cognitio. deinde alie sunt ibi actiones con- currētes alteratiue et dispositiue ad corruptiones organi et potētiae. **M**odo lz p̄me due actiones fiant sine resistētā et p̄rietate: tñ vltime actiones nō. Et id bene p̄cedit̄: q̄ ex p̄i- mis duab⁹ actionibus po⁹ sensitua nō fatigat̄: nihilomi- nus ex actionib⁹ vltimo dictis bene accidit̄ fatigatio: imo aliquando totalis corruptio. **Q**uarta p̄clo. lz p̄rietate sit causa fatigationis: nō tamē omnis potētia agens cū cōtra- rietate est fatigabilis. p̄z de igne: qui lz agat cū p̄rietate: ta- men nō solemus dicere ignē fatigari: et hoc est ex eo: qz lz cōtrarietas sit causa fatigationis: nō tñ est causa fatigatio- nis sufficiens: sed cū hoc requirit̄ q̄ potētia agens cū con- trarietate: vel ad cuius actionē cōcurrit actio p̄loꝝ sit co- gnoscitiua. **Q**uinta p̄clo. omnis potentia cognoscitiua agens cū p̄rietate vel ad cuius actionem requirit̄ actio cō- trarioꝝ est fatigabilis. patet: qz iuxta actionē illius poten- tie possunt esse sufficientes cause fatigationis.

Quantum ad scdm̄ articulū. sit ista p̄clo. q̄ quilibet motus celī sit sine fatigatione. ista cōclusio p̄bat̄ sic. p̄mo ex parte mobilis: illud mouet̄ ifa- tigabiliter qd̄ nullo modo cōtrariat̄ motori: nec p̄ se: nec p̄ accūs: sed sic est de celo respectu itelligētie. igit̄ et. maior est nota ex p̄cedēti articulo. nā causa fatigationis est cō- trarietas: et resistētā per se vel per accidēs repta in actio- ne mouētis: vel in aliqua alia p̄supposita ab actione mouē- tis: vel ipsaz cōcomitāte. minor patet: qz celus oīno absolu- tū est a gravitate: leuitate: caliditate: et. et vniuersaliter ab omni tali qualitate cui aliqd̄ est p̄rium. **S**cdo celus nō resistit motori. ergo motor mouet̄ ipm sine fatigatione. cō- sequētia tenet ex p̄cedēti articulo. aīns p̄bat̄. nam si resis- teret motori: tunc inclinaret̄ ad quietē vel ad motū cōtra- riorum: et si ita eēt: tunc iam moueret̄ violente: sed hoc est falsum ex eo q̄ tunc nullo modo fuisset tādū sic motum: p̄pter hoc q̄ nullum violentū diu durat. **T**ertio argui- tur ad idē: et hoc ex parte virtutis mouētis. nā si itelligen- tia fatigarē in suo motu quē facit in mouēdo celum non posset mouere perpetuo: cuius tñ oppositū probat̄ Arist. octauo p̄physicoꝝ. nisi ipsa esset infinita intēsiue. modo hoc est falsum. nā tunc quelibet itelligētia mouens esset deus: qd̄ nullus cōcederet sane mentis. p̄ntia tenet per hoc: qz si cōtinue fatigaretur cōtinue remitteret̄: sed nō pōt p̄tinue remitti: et cū hoc p̄petuo mouere nisi esset infinita intēsiue. ergo cōcludit̄: q̄ vel itelligentia nō perpetuo moueret ce- lum: vel mouet̄ ipm sine fatigatione: vel de facto est ifini- ta intēsiue: sed p̄mū et tertiu sunt impossibilia. q̄ 2o est susti- nendū. **Q**uarto. virtus mouēs celum est indiuisibilis. q̄ ifatigabilis. aīns patet 1o metaphysice. p̄sequētia p̄batur. qz cū fatigatio sit dīminutio virtutis: vel saltē dispositiua ad talem dīminutionē: et cum indiuisibile nō possit dīmi- nuī: sequitur q̄ indiuisibile nō potest fatigari. **Q**uinto. itelligentia mouens celum est inuariabilis et intrāsmutabi- lis: ideo dicit̄ Arist. p̄mo huius. talia entia sicut itelligen- tias nō mēsurari tēpore. ergo itelligentia non pōt velle mo- uere vna vice velocius q̄ alia: vel tardius. ergo si fatigare- tur: et moueret̄ tardius q̄ vellet esset coacta: et sic non esset libera: qd̄ est contra Arist. 1o metaphysice.

Ad rationes. **A**d p̄mā: celus mouet̄ cum resis- tentia. negatur: ad probationē velo- citas: sequitur proportionem et. dico qd̄ hoc intelligit̄ de mouentibus mere naturaliter: non de agentibus volunta- riy: qualis est itelligentia mouens. **A**d secundam con- firmationē. negatur consequētia: ex eo q̄ celum mouetur ab agēte voluntario. vñde quis dubitat quin potētia mo-

gens voluntaria pōt mouere aliqđ graue in vacuo succes-
sive: nō obstante qđ moueret sine resistantia: nec ēt est simi-
le de graui moto in vacuo a potētia nāli z de celo moto si-
ne resistantia: qz de nā grauis est eē: z pmanere deorsum:
sed nō sic est de nā celi in aliquo loco pmanere. non enim
est de nā solis magis esse in oriente q̄ in occidentē: z ita q̄-
uis nō sit resistantia vel violentia: nō tñ opz qđ subito fiat
in oriente z in occidentē. ¶ Ad tertiā pfirmationē: dico qđ
motus diuersi diuersoz orbū nō sibi inuicē resistant: nec
sunt sibi inuicē cōtrary: qz dictū est prius: qđ motui circula-
ri nihil est d̄rium: z etiā ex eo: qz mot⁹ diuersi ipsoz orbū
celestiū: quoz vnus est versus vnā ptē: z alter versus aliaz
sunt sup diuersis polis: z ideo nō se mutuo ipediūt. ¶ Ad
quartā pfirmationē: dico qđ hoc nō est ppter hoc qđ supe-
riores orbis plus violentent: sed hoc est ppter influentiaz
superioris orbis: que maior est in orbib⁹ planetaz superiorib⁹
q̄ inferiorib⁹: de hoc postea dicet diffusius. ¶ Ad quintā
pfirmationē: cōcedo qđ vnū corpus simplex nō hz fm na-
turā sibi appropriatā nisi vnū motū simplicē nālez: sed cū
hoc pōt stare qđ hz illum z vnū aliuz: qui tñ nō est sibi nā-
lis nec violentus: sed inest ei preter nām: z est ei imptinēs:
qz nec ad ipm segtur hz nām illius orbis: nec ei repugnat.
Et qñ dicebat: qđ in motibus orbū planetaz sit quidam
raptus: dico qđ hoc nō est bene dictū: hz ad bonū intellectuz
possit capi. s. qđ in orbib⁹ planetaz recipit influētia ab orbe
supremo regulariter moto ab oriente in occidentē: que qđ
influētia mouet tales orbis motu diurno cū hz qđ dicti or-
bes mouent motib⁹ ppris: sed talis mot⁹ diurnus: sicut
dictū est: nō est dictis orbib⁹ nālis nec violentus: hz preter
nām: de quo qđē motu preter nām qđ sit: z qualis sit lati⁹
dicebat pmo but⁹. ¶ Consilr dicať ad pfirmationē vlti-
mam. ¶ Ad 2^m pncipale: dico qđ ibi aliqñ est retrograda-
tio: z nō est pp lassitudinē vel fatigationē potētie mouen-
tis: nec pp planetā motū cū resistantia: sed hoc accidit pp
aggregationē pluriū motuū in vno mobili. ¶ Ad 3^m nega-
tur p̄na: ppter hoc qđ intelligētia nō mouet celū cū resisten-
tia: verūtñ si moueret cū resistantia: z cū hz nō eēt fatigabi-
lis: tūc sequerē ipsaz eē ifinitā itēssue: hz qz nō mouet cuz
resistantia: nō opz si est ifatigabilis qđ pp hz sit ifinita itēssi-
ue. ¶ Ad 4^m pncipale: dico qđ Arist. hz intellexit nō simplr
de omni virtute nāli: hz de omni virtute cognoscitiua: que
per longā eius actionē diminiuit. Et sic est finis qōnis.

¶ Necessē igit̄ terrā esse. bec enim gescit in me-
dio z ē. Textu cōmē. XVIII. Qō. X.

Tertium propositoz erat. vtruz illa
p̄na sit bona. celū mouē. ḡ
necessē est terram gescere. pbat qđ nō. p̄ns
est falsuz. z añs vex. ḡ p̄na nō valet. p̄na te-
net. añs pbat: qz nullā terrā necessē est ge-
scere eo qđ nullā terrā nece est esse. z p̄ns
nullā terrā necessē est eē gescentes. z p̄ns
nullā terrā necessē est gescere. alia aut̄ pars añtis cōcedit̄
cōiter ab oibus. ¶ Scđo pfirmat̄ hoc: qz pole est terram
moueri. ḡ nō necessē est ipsaz gescere. p̄na tenet. añs pba-
tur: qz pole est qđ plus ḡnetur de grauitate ex vna parte q̄
ex alia: z si sic fieret: ipsa mouerē. ¶ Probat̄ tertio qđ de
facto semp mouet: qz semp grauitas ab aliqua pte plus di-
minuit̄ q̄ ab alia. s. a parte quā respicit sol: que cōtinue est
alia z alia fm qđ sol mouet circulariter super terrā. ḡ ad hz
qđ mediū grauitatis terre maneat mediū mundi videt̄ qđ
oporteat terrā semp moueri: si p̄tinue alia z alia pars ter-
re efficiť leuior. ¶ Scđo ad pncipale. oppositū p̄ntis non
interimit̄ añs. ḡ p̄na nō est bona. p̄na tenet ex regulis p̄se-
quētiāz. añs pbat: qz nō segtur: terra nō quiescit. ḡ celum

nō mouet: ex eo qđ motus celi est prior naturaliter quiete
terre: z ideo ex positione vel remotione getis terre nō se-
quit̄ positio nec remotio mot⁹ celi. ¶ Tertio. si tota terra
eēt in loco ignis: ipsa mouerē descēdēdo sicut vult Arist.
in lra: z tñ nō pp hoc celū desineret moueri. ¶ Quarto. si
dicta p̄na valeret: hoc videt̄ eē pro tanto qđ si terra mo-
uerē: z nō quiesceret: tūc celū nō b̄ret se aliter z aliter ad
terrā: sed pbo qđ nō ppter hoc: qz hz hz ita eēt. si terra mo-
uerē cū celo ab oriente in occidentē: tñ hoc nō sic eēt si ter-
ra mouerē cōtra celū. ¶ Quinto. deus pōt mouere totaz
terram cū ipso celo: nec propter hoc celum quiesceret.

Oppositum vult Aristoteles in littera.

Pro ista qōne sciendū est qđ cū dī celū mouet.
ḡ necessē est terrā gescere ly ne-
cessē pōt eē determinatio p̄sequētie: vel pōt eē pars p̄ntis.
p̄mo mō esset sensus. bec p̄na est necessaria: celū mouet. ḡ
terra quiescit. scđo mō eēt sensus: ad istam celū mouet: se-
quit̄ ista: necessē est terrā gescere. modo in p̄posito ly ne-
cessē debet accipi qđ sit nota p̄ntis: z nō pars p̄ntis. ¶ Se-
cundo notādū est: qđ aliqñā p̄nam eē bonā itelligit̄ duplr:
vel eē bonā gratia forme: vel eē bonā gratia materie. mo-
do clarū est dictā p̄nam nō valere gratia forme. nō enīz te-
net in oibus terminis: z ideo in p̄posito intendit̄ vtruz sit
bona gratia materie. ¶ Et quātū ad hoc sciendū est: qđ plu-
res sunt modi: qbus diuersi volūt ostēdere dictā p̄naz va-
lere gratia materie. p̄mus supponit qđ bec est nece: terra
quiescit. scđs supponit qđ necessariū segtur ad quolibet: si-
cut ex impossibili segtur quodlibet. Tunc fm p̄mū moduz
defendēdi p̄dictā p̄nam dicereť p̄nam valere gratia ma-
terie: virtute duaz dictaz suppositionū. Sed hoc non va-
let: qz terrā quiescere nō est necessariū simplr: seu non est
tale necessariū qđ segt̄ ad qđlibet. vnde sicut nō ex omni
impossibili: segtur qđlibet: sed solū ex impossibili iplicante cō-
tradictionē: seu ex illo qđ est impossibile de forma: sicut eēt
copulatiua ex partib⁹ sibi inuicē p̄dicētib⁹ cōposita. sic ēt:
nō qđlibet necessariū segtur ad qđlibet. ¶ Scđo. qz hz nō
intēdit Arist. qz sic nō magis segtur terrā quiescere ad ce-
luz moueri q̄ ad sortē moueri. ¶ Scđs moduz defendē-
di dictā cōsequētiā est iste. supponit enim qđ omne qđ mo-
uet̄ indiget quiescēte fixo vt dicit Arist. in libro de moti-
bus animalū: z ideo si celuz mouet̄: oportet qđ sit talis mot⁹
circa aliqđ quiescēs fixum: quod non videt̄ aliud q̄ terra
quiescens. ¶ Sed illud ad huc nō sufficit: qz Arist. in de
motibus animalū soluz loquit̄ de motu p̄gressiuo: ita qđ
semp aial in suo motu indiget aliquo appodiamento fixo:
nec ad huc oportet qđ illud quiescat simplr: hz qđ quiescat:
vel moueatur aliter q̄ ipm aial qđ mouet̄: sicut patet de
boie qui potest moueri in nauī mota: sed quā celū nō mo-
uetur motu p̄gressiuo: ipm nō indiget aliquo tali appo-
diamēto fixo: sup quo moueat̄. ¶ Tertius moduz defen-
dendi dictā cōsequētiāz est supponēs qđ moueri est aliter
se habere q̄ prius respectu alicuius quiescētis. ergo si nul-
lum esset quiescēs videt̄ qđ celum non mouerē. modo
nullum est quiescens: nec ignis: nec aer: nec aqua: respectu
cuius motus celi se habeat vniformiter aliter z aliter nisi
terra que est in cētro. vnde si esset alibi q̄ in centro celum
nō describeret equales angulos sup eam in tēporib⁹ equa-
libus. ergo necessē est qđ illud quiescēs respectu cuius celū
mouet̄: sit in centro: sed illud nō est aliud q̄ terra: nec pōt
esse aliud. ḡ necessē est ipsam quiescere in centro. ¶ Sed
iste moduz ad huc nō videtur sufficere. nam ad hoc qđ ali-
quid moueatur: nō oportet qđ habeat se aliter q̄ prius ad
aliquod extrinsecuz: sed sufficit qđ habeat se aliter z aliter
q̄ prius intrinsece. vnde si deus moueret totalē mundum

motu recto: sicut est possibile put dicit articulus Parisiē-
sis q̄ totalis mūdus nō h̄et se aliter ⁊ alr ad aliqd̄ extrin-
secū: lz bene h̄eret se cōtinue aliter ⁊ aliter intrinsece: s̄m
q̄ in ipso p̄tinue eēt alia ⁊ alia pars mot⁹. ¶ Sc̄do. nā s̄m
astrologos: epicyclus mouet̄ circa cētrū p̄p̄riū: in quo qd̄
centro nō est aliqd̄ quiescēs sed totuz mouet̄. ergo nō opz
omnē motū esse circa aliqd̄ quiescēs. ¶ Tertio. nā si ter-
ra moueret̄ s̄ motum celi: celū posset se h̄ere aliter ⁊ alr ad
terrā: ⁊ tñ tunc terra nō q̄sceret sed moueret̄: sed ip̄m ce-
lum nō haberet se aliter ad terrā: cū terra moueret̄ cuz ce-
lo ab oriente in occidentē circulatōe eque veloci. ¶ Quar-
tus modus defendēdi dictā p̄nam est magis p̄babilis: ⁊ il-
lum approbo: pro quo supponit̄ p̄mo q̄ mot⁹ celi sc̄daria
intēctōe tanq̄ p̄pter finē: est p̄pter gnōnē ⁊ corruptionē
istoz iferioz: put dicit Lōmētator. ¶ Supponit̄ sc̄do q̄
si ḡnatio ⁊ corruptio sunt necesse est elemēta ⁊ alia esse: ⁊
eo modo quo debēt ordinari respectu gnōnis ⁊ corruptio-
nis: ⁊ pro salute generabiliū ⁊ corruptibiliū. Tunc arguit̄
sic. celum mouet̄. ergo gnōnes ⁊ corruptiōes istoz iferio-
rum sunt. p̄na tenet: p̄ locū ab effectu cause finalis ad cau-
sam finalez: per p̄mā suppositionē: tūc vltra: gnōnes ⁊ cor-
ruptiones istoz iferioz sunt. ergo elemēta ⁊ alia sunt. s̄. re-
quisita ad generationē ⁊ corruptionē: ⁊ ad salutē ḡnabiliū
⁊ corruptibiliū: sed hoc est terrā quiescere in medio: super
cuius vna parte aquis discooperta generabilia ⁊ corrupti-
bilia: sicut sunt boies: plante: ⁊ alia aialia saluent̄. ergo ter-
ra quiescit. ⁊ sequētia tenet p̄ sc̄dam supponēz. ergo a p̄mo
ad vltimū. si celū mouet̄ terra q̄scit. ¶ Sed notādus est
q̄ illud nō itelligit̄ de quiete terre simplr: sed de q̄te ter-
re a motu circulari vna cū celo circulando eque velociter.
Et sic p̄z quo dicta p̄na est necessaria: nō simplr: lz suppo-
sita gnōne ⁊ corruptione nāli: ⁊ ordine consueto.

Ad rationes. ¶ Ad p̄mā p̄t dicit: q̄ semp est ea-
dē terra: saltē vnitare p̄tinationis: eo mō quo dicimus secanā eē modo eundē q̄ fuit sunt cen-
tum anni: lz nō sit eadē terra semp idēitate simplr dicta
quo mō dicim⁹ celū eē mō idē qd̄ fuit sunt cētū anni. Vel
p̄t dicit: q̄ terra non semp q̄scit: lz sp̄ q̄scat terra. ¶ Ad
cōfirmationē sc̄daz bene p̄cedo q̄ nō est neciuz simplici-
ter terrā quiescere: lz bene sit neciuz ex cōditione: sicut di-
ctum est in q̄one: vel p̄t dicit: q̄ semp terra q̄scit saltez ta-
liter q̄ nō p̄t nāliter multū amoueri de suo loco: lz q̄nqz
moueat̄ tota: semp tñ ad huc manet in eodē loco vel p̄pe.
Et per idem r̄ideat̄ ad tertiā p̄firmationē: ⁊ aliter potest
respōderi ad tertiā p̄firmationē dicēdo q̄ nō quecūqz le-
uificatio ab vna parte facit eam moueri: ⁊ hoc p̄ aerē re-
sistentē ex alia pte. ¶ Ad sc̄dm p̄ncipale: dico q̄ illa ratio
bene p̄bat: q̄ motus celi nō est cā quietis terre nec ecōtra:
lz celū ⁊ influētie s̄nt cause quietis per influētia ḡnalem.
¶ Ad tertiā illa bene p̄bat dictā p̄nam nō eē necessariā
simpliciter sicut dictū est. ¶ Ad quartā p̄z ex quarto mo-
do defendēdi dictā p̄nam valere. ¶ Ad q̄ntaz: dico q̄ be-
ne p̄bat dictā p̄naz nō eē bonā simplr seu gratia forme: ⁊
hoc cōcedit̄ sicut dictū est. Et sic est finis questionis.

**Quoniam autē celuz tale corpus enim quod-
dam diuinum propter hoc habet circulare cor-
pus qd̄ natura circūmoueat̄ semper ⁊ c. Te-
rtiu cōmentī. XVII. Questio. XI.**

Artum propositoz erat. Utrum
ista p̄na sit bona: celum
semp mouet̄. ḡ necesse est ip̄m moueri plu-
ribus motib⁹. Et arguit̄ q̄ nō. aīis est verū
⁊ p̄ns falsum: sed ex vero nō sequitur falsuz.
ergo dicta p̄na nō valet. q̄ p̄ns sit falsum.

patet ex eo q̄ ip̄sus celi nō sunt plures motus. p̄z ex eo. nā
celū est vnū corpus nāle. vnus autē corporis nālis non est
nisi vnus motus nālis sicut dicebat̄ p̄mo huius. ¶ Et cō-
firmat̄ bec. nā alia simplicia sicut sunt ignis: aer: aqua: ter-
ra: nō sunt mobilia nisi vno motu nāli. igit̄ nec celum est
mobile plurib⁹ motib⁹. ¶ 2º supremū celū semp mouet̄:
⁊ tñ nō mouet̄ plibus motib⁹. ḡ p̄na p̄posita nō valet.

Oppositum vult Aristō. in littera.

Pro ista q̄one sciendum est q̄ ad hoc q̄ dicta
p̄na valeat: q̄ p̄ns est necessarium: ⁊ p̄pter hoc sequitur ad
q̄libet: sed opz assignare aliam cām s̄m p̄cessum Aristō.
sicut dicebat̄ in priori q̄one. ¶ Et ideo sciēdū est pro r̄i-
sione ad q̄onez: q̄ celū moueri plurib⁹ motib⁹ nō itelligit̄
de toto celo cathegorematicē sumpto: sed itelligit̄ q̄ vna
pars celi moueat̄ vno motu ⁊ alia alio. ¶ Deinde sciēdus
est q̄ Arist. in littera q̄nqz facit p̄ntias p̄ncipales. ¶ Pri-
ma est de qua dicebat̄ in p̄cedenti q̄one celū semp mouet̄:
ḡ necesse est terrā semper quiescere. ¶ Sc̄da. necesse
est si terra est: ignez eē. ¶ Tertia est. si duo elnta extrema
sunt: necesse est intermedia esse: sc̄z aerē ⁊ aquā. ¶ Quarta
est. si ista elemēta sunt: necesse est gnōnē ⁊ corruptionē eē.
¶ Quinta est. si generatio ⁊ corruptio sunt: necesse est ce-
lum moueri plurib⁹ motib⁹. Ex q̄bus sequitur sexta p̄ncipa-
lis arguēdo a p̄mo ad vltimū. s̄. si celū semp mouet̄ neces-
se esse ip̄m moueri plurib⁹ motib⁹. Tunc de bonitate ista-
rum p̄sequētiarū videamus p̄ ordinē. ¶ De p̄ma visuz est
in p̄cedenti q̄one. Sc̄da autē p̄bat. si vnū oppositoz est in
nā: ⁊ reliquuz. mō ignis ⁊ terra sunt d̄ria s̄m suas qualita-
tes. ergo si terra est: ignis est. ¶ Sc̄do. si vnū extremū est
aliud est: ita q̄ si deorsuz est sursum est: ⁊ imple est q̄ lo-
cus sursum sit vacuus: ⁊ illud qd̄ ibi est nāliter est leue sicut
ignis. ḡ si terra est deorsuz: ignis est sursum. ¶ Sed dice-
ret aliquis. videf̄ q̄ nō opz q̄ si vnū d̄rioz sit in nā: q̄ re-
liquum sit vel possit esse. nā plenū ⁊ vacuuz sunt d̄ria: ⁊ tñ
non opz si plenū sit. q̄ ergo vacuū sit vel possit eē. Simi-
liter finitū ⁊ infinitū sunt cōtraria: ⁊ tamē nō opz si fini-
tū sit. q̄ ergo infinitū sit vel possit eē. ¶ Sc̄do diceret ali-
quis. nā videf̄ q̄ ignis ⁊ terra nō sunt p̄traria. nā igni con-
trariat̄ aqua. ḡ si cuz hoc sibi d̄riaret̄ terre: tunc vni plura
essent d̄ria. mō hoc est falsum. naz tñ vnū vni opponitur
per Arist. 10. meta. ¶ Ad ista. Ad p̄mū dico q̄ plenū ⁊ va-
cuū nō sūt d̄ria: lz sunt p̄uatiue opposita: ita s̄lr nec finitū
⁊ infi^m. ¶ Ad sc̄dm dico q̄ nō est incōueniēs vni pla esse
d̄ria s̄m diuersas qualitates qualr est in p̄posito. ¶ Ter-
tia p̄na p̄bat. s̄. si terra ⁊ ignis sunt: alia elnta intermedia
sunt. Primo. si vnū d̄rioz est in nā: reliquū est i nā. modo
ignis p̄ncipalr d̄riat̄ aque: ⁊ terra aeri: vt p̄z sc̄do de gene-
ratione. nā sicut arguit̄ ibi: q̄litates p̄me. s̄. caliditas: frigi-
ditas: humiditas: ⁊ siccitas: sex modis p̄nt cōbinari: quoz
duo sunt implez: ⁊ alij quatuoz sunt poles: s̄m quos acci-
piūt numerus q̄tuoz elntoz: que sūt terra: ignis: aer: ⁊ aq̄. s̄.
duo extrema: ⁊ duo intermedia. ¶ Tertio. posset adduci p̄
hoc ratio platonicoz: q̄ imaginant̄ q̄ duo elementa extre-
ma. s̄. ignis ⁊ terra: sint sicut duo numeri cubici: sed necio
iter quoscūqz tales duos numeros sūt duo numeri medij
p̄portioales: q̄ vident̄ eē cōrūdētes duob⁹ elntis medijs.
¶ 4º p̄na p̄bat: q̄ si q̄tuoz elnta sūt: gnō ⁊ corruptio sūt:
q̄ sunt d̄ria s̄m suas q̄litates. ḡ alterabilia ⁊ cōicantia in
mā. ḡ ḡnabilia ⁊ corruptibilia: cū alteratio sit p̄pter gene-
rationē: sicut p̄z p̄mo de gnōne. ¶ Quinta p̄na p̄bat. s̄. si
ḡnatio ⁊ corruptio sunt: necesse est celuz moueri pluribus
motib⁹: supponēdo q̄ isti mot⁹ inferiores depēdent a celo
moto: lz nō a motu celi: sicut p̄z p̄mo metheozozuz. ⁊ sc̄do
de generatione

de gnōne: et per experiētiā: sed ad causandū gnōnes et corrupciones specierū nō sufficeret vnus motus celi: imo necessario requirēt cū motu diurno motus solis et planetarū in obliquo circulo. aliter nō fierent hyems: estas et mutationes tēporū: nec p̄ gnōnes et corrupciōes eo mō quo fiunt. ḡ si gnōnes et corrupciones istoz inferiorū sunt et debent fieri mō p̄suetō opz q̄ celū moueat plurib⁹ motib⁹.

Tūc pbat 6^a p̄ntia. arguēdo a p̄ ad vltimū sic. si celus semp mouet: necesse est terra semp gescere. et p̄ p̄ns semp esse: sed si terra est: ignis est: et si terra et ignis sunt: elemēta intermedia. s. aer et aq̄ sunt: sed si q̄tuor elēta sunt: gnōnes et corrupciones diuerse sunt: et fiunt in istis inferiorib⁹: sed si gnōnes et corrupciones diuerse sunt: et fiunt in istis inferiorib⁹: necesse est celū moueri pluribus motibus. ḡ de p̄ ad vltimū: si celū semp mouet: necesse est ipsuz moueri pluribus motibus p̄ illā regulā: q̄n ad aliq̄d aīns sequit̄ p̄ns. q̄cqd sequit̄ ad p̄ns: sequitur ad aīns. **S**ed diceret: q̄ p̄ntie p̄dicte nō sunt formales nec files: sed tenēt et p̄bant per diuersa media. ḡ in talibus nō valet arguere de p̄ ad vltimū: sicut pōt exemplificari sic arguēdo. si nullū tēpus est: dies nō est: nox est: et si nox est: aliq̄d tēpus est: nō tñ sequitur a p̄ ad vltimū nullū tēpus est: ergo aliq̄d tēpus est. **R**ūdef. q̄ omnis p̄ntia de p̄ ad vltimum est bona: si intermedie sint bone: quātūcūq; vario modo p̄bentur: q̄d patet per illā cōem regulā p̄sequētiā. si aliq̄d sequitur ad p̄ns: sequitur ad aīns. **A**dvertendū tñ q̄ illa p̄ntia. de p̄ ad vltimū nunq̄ est melior vel formalior: q̄ sit debilior illaz intermediaz: ita q̄ si aliq̄ illaz sit vt nūc: vel mālis: tūc illa de p̄ ad vltimū erit vt nūc: vel mālis. Et cā est: q̄ tenet in virtute illius intermedie vel intermediaz si plures sint. **T**unc ad illud exemplū q̄ adducebat: si nullū tēpus ē. dico q̄ p̄m aīns: vel est pole vel impole. s. nullū tēpus est: si est pole: tunc illa p̄ntia intermedia nō valet: dies non est: ergo nox est: et iō nō mirū: si ēt illa a p̄ ad vltimū nō valeat: nullū tēpus est. ergo aliq̄d tēpus est. **S**i aut̄ p̄m: aīns est simplr ipole. s. nullū tēpus est: tunc p̄ntie intermedie sunt bone: et ēt a p̄mo ad vltimū. s. nullū tēpus est. ḡ aliq̄d tēpus est: cū ad ipole sim- pliciter sequat̄ q̄libet: sicut in logica demōstratiue adduxi.

Ad rationes. **A**d p̄m dico. q̄ vtiq; ipsius celi sunt plures motus: non s̄m diuer- sas eius partes: nec huic obstat quin vnus corporis sim- plicis sit vnus motus nālis simplex: imo q̄ plus est aliq̄d celū oīno idem in numero. s. aliq; orbis pōt moueri simul pluribus motibus: verū est tñ q̄ nō ambo sibi insunt natura: sed vnus est sibi nālis: et alter est sibi imprinens. Et q̄ dicebat: alla simplicia sicut elēta nō mouent plurib⁹ motibus: dico q̄ nō est file de motu illoz et de motu celi: p̄pter hoc q̄ plures motus recti nō possunt adinuicē cō- misceri in eodē mobili: et p̄pter eoz repugnātiā: et d̄rie- tatē: s; bñ p̄les motus circulares adinuicē in eodē mobili miscēt. **A**d 2^m illa bene pbat q̄ p̄ntia p̄posita nō est formalis: cū quo tñ bene stat: q̄ est bona grātia materie.

Quod q̄dem igitur generationē esse necessa- rium ex his manifestū. si autem generationem necessarium et aliam esse lationem aut vnā aut plures et c. Textu cō. XX. **Q**uestio. XII.

Quintum propositoz erat. vtrū ista p̄ntia sit bona: si necesse est generationes et corrupciones esse hic inferius: necesse est esse plures motus celestes. Et arguit q̄ nō. si celū gesceret: adhuc hic inferius essent gnōnes et corrupciones. ḡ ad hoc q̄ p̄les sint gnōnes et corrupciones hic inferius: non oportet esse plures motus celestes: et per p̄ns

cōsequētia p̄posita nō valet. p̄ntia t3. aīns p̄batur. nā q̄uis celum gesceret: adhuc p̄ntia sicut ista inferiora puta elemēta essent adinuicē applicata: et per p̄ns agerent in se: vel in- ter se: et illud q̄d esset fortius corrūperet illud q̄d esset de- bilius. talis enim est p̄ntiorum natura: q̄ sint adinuicē acti- ua et passiuā si fuerint adinuicē applicata: nec apparet quid p̄biberet quin cōbureret et corrumpere stupa: si ei appli- caret ignis nō obstat q̄ celū gesceret. **S**cdo supposi- to. q̄ celū nunc inciperet gescere nō p̄pter hoc aialia et plāte que mō sunt semp manerent: sed si nō semp manerent aliq̄ corrūperent: sed q̄n corrumpere: ex eis alia gene- rarent: cuz corrupcio vnus sit generatio alterius. p̄mo de generatione. p̄pter hoc q̄ materia nō pōt esse sine forma ideo nō obstat quiete celi: adhuc fierent ḡnatiōnes et cor- ruptiones in istis inferioribus. **T**ertio celū nō agit in ista inferiora solū per motū: imo etiā per lumē: et influen- tiā: ideo l3 motus a celo auferet: tamē adhuc ipsuz ageret in ista inferiora per suū lumē et influentiā: et ita per illam actionē possent hic inferius aliq̄ generari et aliq̄ corrūpi. **Q**uarto posito. q̄ celū vnico motu moueat: adhuc per illū vnica motuz applicarent nobis successiue planete fri- gidi et calidi: et sic successiue generaret apud nos modo ca- liditas: modo frigiditas: sicut videmus p̄ motū solis diur- num: in die est nobis calor: et in nocte est nobis frigus.

Oppositum vult Aristoteles hic: et etiaz in 2° de ḡnatiōne. Et arguit sic rōne. in essen- tialiter ordinatis remoto p̄ori remouent posteriora: sicut p3 2° meta^o: sed intelligētie p̄: et p̄nter corpora celestia se- cūdarīo: et deinde ista inferiora sunt agētia subordinata. ḡ remoto motu: et actione celestiaz vario: remouerent varū motus et actiones in istis inferioribus: que apparēt mō fie- ri: et per p̄ns si in istis inferiorib⁹ debēt fieri varie gnōnes et corrupciones ḡnabiliū: et corruptibiliū. videt̄ q̄ oporteat esse varios et diuersos mot⁹ celi. **S**cdo eorūde ḡnatiō- nes et corrupciōes sūt d̄rie. ḡ oz q̄ a causis d̄rys pueniāt: et sic cū ista inferiora regant̄ per superiora: puta p̄ corpora cele- stia: sicut oīnsuz est p̄ metheozoz. opz gnōnes illas et corru- ptiones eē a d̄rys agētib⁹ celestib⁹ d̄rys: saltē v̄tualr: l3 nō formalr: et opz successiue illa nobis applicari: ita q̄ vnum post alter. sic. v3. q̄ illud q̄d p̄ vnū d̄rioz est ḡnatiū: p̄ alterū corrūpat̄: et ista successiua applicatio nō pōt eē nisi per motū celi. ḡ sine motu celi nō eēt hic gnōnes et corruptio- nes: nec sufficeret vnus motus: q̄ tunc oēs dies nāles eēt adinuicē cōfiles: et corpora celestia s̄l se haberēt ad nos: l3 bore diei bene eēt adinuicē dissiles. esset enī dissilitu- do q̄n sol eēt in meridie: et q̄n eēt in angulo noctis: et sic ex vnico motu celi nō viderent̄ puenire gnōnes et corruptio- nes tales tam vario mō: q̄les nūc apparēt fieri si celū non moueret pluribus motib⁹. **T**ertio. si nō eēt mot⁹ celi: nō esset tēpus: q̄ tēpus est motus celi: vel passio ei⁹. s. motus p̄mus. vt p3 4° p̄physicoz. l3 si tēpus nō esset: nullus mot⁹ vel mutatio eēt: q̄ necesse est oēm motū et mutationē esse in tēpore: sicut p3 q̄rto et sexto p̄physicoz: sed si nullus esset motus neq; mutatio nulla eēt ḡnatio et corruptio cū gnō- nes et corrupciones sint mutationes 5° p̄physicoz.

Pro ista qōne premittenda est p̄ vna suppo. Deinde ponēde sunt p̄nes.

Suppositio sit ista. q̄ celū agit in ista inferiora tri- plici instro. s. motu: lumine: et influen- tia. Motu q̄dem. nam trahit ignē secū vna cū aere existē- te vltra mōtes altissimos: sicut p3 p̄ metheozoz. Lumine etiā sicut p3 ad experiētiā: nā suo lumine calefacit ista in- feriora. Influentia etiā: q̄ in p̄fundo terre vbi nō attingit motus celi nec lumē: generant̄ quedā metalla: et b̄ est me- diate influētia celi: q̄ est q̄dā q̄litas spūalis in medio: sicut

Spēs albedinis vel nigredinis: q̄ q̄litas nō est p se sensibīl.
Tunc sic p̄ q̄. Si celum cessaret a motu stāte lumī-
 ne et influētia: ad huc in istis inferiorib⁹ mul-
 ti fierēt motus et mutationes: et gnōnes et corruptiones. p̄
 bāt: qz ablato motu celi: sed stāte lumine et influētia: ad huc
 sol calefaceret ista inferiora: et ipsuz celū influeret in ista in-
 ferioza: mediātib⁹ qbus. s. lumine et influētia ad huc in istis
 inferioribus fierent gnōnes et corruptiones. ¶ Scđo sicut
 prius arguebat. Si celū modo iciperet gescere: nō ppter
 hoc aialia et plante: que mō sunt: manerēt ppetua: et sic ali-
 quādo corrūperent: et alia ex eis gnārent: et sic ad huc fie-
 rent gnōnes et corruptiones. ¶ Scđa q̄. Si celū cessaret a
 motu: nō tñ a lumine et influētia: ad huc eternalr fierēt gnō-
 nes et corruptiones: alterationes et motus locales: imo gnā-
 tiones et corruptiones hoīum: aialū: et plantaz. p̄: qz sub
 sole eēt nimia caliditas: et essent oīa vstibilia vsta: et ex op-
 posito eēt nimia frigiditas: tñ in quadris medys eēt tēpe-
 ramētū mediū: et habitatio cōueniens pro salute plantaz
 et aialū. ¶ Probat hoc idem. quātū ad gnōnes elemē-
 toz. s. qz ppetuo fierent gnōnes: et elementoz adinuicē: qz
 sub sole cōuerterent oēs aque in aerē vel in ignē: et ppor-
 tionaliter ex opposito: ppter frigiditatē ibi existētē: ignis
 et aer corrūperent: et cōuerterent in aquā: et tūc aqua ibi
 valde augerēt. modo nāle est qz aq̄ vbi est eleuatioz mo-
 ueat ad locū declinatioz: et ideo illa aq̄ cōtinue moueretur
 circa terrā ad locū existentē sub sole: et ille aer vel ignis ge-
 neratus sub sole mouerēt etiā ad partē oppositam: et sem-
 per aqua sic veniens sub sole itez cōuerterēt in aerem: et
 aer vadens ad oppositum cōuerterēt in aquā. ¶ Istā cō-
 clusionem pono cōtra aliquos: qui dicunt qz cessante mo-
 tu celi: nō tamē influētia et lumine: per aliqd̄ tēpus fierent
 motus et mutationes. s. gnōnes et corruptiones in istis infe-
 rioribus: sed tandē: sicut dicūt ipsi: oīa ista inferiora cessa-
 rent ab hō motibus et mutationibus. verbi grā. ponamus
 qz sol mō sit supra nos: et planete frigidi sint ex opposito:
 et qz celū de cetero non moueat: tunc dicunt ipsi: qz sol oīa
 hic existētia calefacit ad sūmū: et ex opposita parte planete
 fridi oīa frigefaciūt ad sūmū: et aliqñ: sic dñt ipsi: iste cale-
 factiones et infrigidationes terminabunt: cū nulla altera-
 tio possit esse ppetua. sicut p̄ per Aristo. 8° p̄ physico. et sicut
 dicunt de calefactione et infrigidatione: ita dicerent ppor-
 tionalr de humectatione et de exiccatione: et de alijs alte-
 rationibus: qz sic finaliter cessarent oēs alterationes: nec
 amplius fierent gnōnes et corruptiones. ¶ Breuiter falsi-
 tas istius p̄ per q̄nem 2^m et p̄bationē eius: et etiā solutio
 motiui istoz sic opinantiuz p̄ volētī cōsiderare. ¶ Ter-
 tia q̄. Cessante motu celi: nō tñ lumine et influētia: fierēt
 gnōnes et corruptiones in istis inferioribus: aliter tñ fierēt
 q̄ modo fiant: nec ita vario mō fierent: sicut mō fiunt. p̄
 hoc: ex eo qz sol et ceteri planete nō diuersimode applica-
 rent istis inferiorib⁹: sicut mō applicant̄ euz celū mouēt.
 ¶ Quarta q̄. Si celum nō mouerēt nisi vnico motu: ad-
 huc fierent gnōnes et corruptiones in istis inferiorib⁹. p̄
 batur: qz nō minus fierēt q̄ si celum gesceret: sed si celum
 quiesceret dicte mutationes: ad huc fierent sicut dicit 2° q̄.
 ¶ Quinta q̄. Et ista est pro itētionē Aristo. in littera. si ce-
 lum nō mouerēt nisi vnico motu nō fierent gnōnes et cor-
 ruptiones tam elemētoz q̄ alioz. s. m̄ illum ordinē: et s. m̄
 illa loca: s. m̄ que ordinē: et s. m̄ que loca apparēt nobis esse:
 et pmanere in hoc mūdo. p̄bāt: qz nō essent applicationes
 agentū celestū ad hoc sufficiētes. ¶ Ex hoc sequit̄ 6° cō-
 clusio respōsalis ad qōnem: qz si debent gnōnes et corru-
 ptiones in istis inferiorib⁹ fieri et pmanere s. m̄ ordinem: et
 s. m̄ loca s. m̄ que apparēt fieri et pmanere: necesse est celū
 moueri plurib⁹ motibus. s. motu diurno: et motu obliquo:

qui motus obliquus est planetaz sub zodiaco. patet: nam
 s. m̄ hoc sol et alij planete aliquando accedunt ad nos: et ali-
 quando recedunt a nobis: et faciunt nobis diuersitatē tem-
 porum: scilicet hyemē et estatem et diuersitatē generatio-
 num et corruptionum in istis inferioribus.

Ad rationes. Ille rōnes que posite sunt ante op-
 positū adducte vident̄ esse q̄ nos: et ideo ad istas dicat̄.
 ¶ Primo qdē ad auctoritatē Arist. qd sit dicendū patet
 ex gnta q̄ne. ¶ Deinde ad p̄mā rōnez post hoc factā que
 arguebat de agētibus subordinatis: nos diceremus qz nul-
 la esset simplr necessaria subordinatio agētū: nisi ad ipm
 deū. vnde ita deus si vellet pōt cōburere ligna: si nō essent
 corpora celestia: sicut si essent. ¶ Ad 2^m. illa p̄bat sextaz
 q̄nem. ¶ Ad 3^m que fiebat de tēpore. dico qz nullus mo-
 tus dicit̄ tēpus nisi pro quāto vtimur ipso ad mensurādū
 alios motus: et ideo si nō esset mot⁹ celi: possemus vtī vno
 alio motu pro tēpore: sicut faciunt aliqui aliqñ non viden-
 tes celū ppter nubes. vtunt̄ opationibus suis pro tēpore:
 dicētes tantū operatus sum tēpus est prandendi. Ecce illi
 sua opatione vtunt̄ pro tēpore: sed qz cōiter vtimur mo-
 tu celi pro tēpore huius: causa est: qz inter oēs motus ipse
 est regularissimus et oibus notior et cōmunior: de quo vi-
 dendū est in 4° p̄ physicoz. Et sic est finis q̄stionis.

**De motu aut ipsius quia regularis est et non
 irregularis: deinceps vtiqz dictis erit pertran-
 sire et c.** Ter. cō. XXXV. Questio. XIII.

Extum propositoz erat. Utrū mot⁹
 celi ab oriēte in occidentē sit
 regularis. hic vnū supponit̄: et aliud q̄ritur.
 supponit̄ enim qz celum mouet̄: quo suppo-
 sito queritur vtrum motu regulari.

Contra supposituz arguit̄ sic. terra
 mouet̄ ab oriēte in occiden-
 tem. ergo celū nō sic mouet̄: imo gescit. q̄ntia p̄batur: qz
 si ambo mouerēt̄ ab oriēte in occidentē p̄tinue: idē pun-
 ctus celi eundē punctū terre eodē modo respiceret: saltem
 si sic mouerent̄ eque velociter: qd est falsuz. p̄ ad experiē-
 tiā: nam tūc sol nobis nō oriretur nec occideret: postq̄z sp̄
 eandē partē terre eodē modo respiceret: nec etiā tunc fie-
 rent gnōnes et corruptiones in istis inferioribus: s. m̄ illum
 ordinē: et s. m̄ illa loca: s. m̄ que apparēt fieri. aīis p̄bāt: qz
 ignis mouet̄ ab oriēte in occidentē: et aer silr. ḡ et terra cum
 aqua. q̄ntia tenet. nam nō videt̄ esse maior ratio neqz mi-
 nor de istis q̄ de illis. aīis patet per Aristo. p̄ metheozoz.
 Et probat̄ etiam rōne. nam vīsum est qz comete que ge-
 nerant̄ in suprema regione aeris mouent̄ ab oriēte in oc-
 cidentem: tales aut̄ motū non vident̄ habere ex se: sed rō-
 ne cōtinentis: puta aeris in quo sunt tanq̄z in loco. ergo ta-
 liter nō mouerēt̄ nisi aer sic mouerēt̄. ¶ Scđo ad huc cō-
 tra suppositū. Si celū mouerēt̄ hoc esset motu locali: sed
 hoc est falsum: cū celū nō sit in loco. ¶ Arguit̄ tertio. ad-
 huc posito qz celū eēt in loco nō mouerēt̄ localr. p̄bo sic.
 nā p̄tinue maneret in illo loco nō mutādo illū: nec s. m̄ se:
 nec s. m̄ suas ptes: qz nō s. m̄ se p̄. qz nō s. m̄ suas ptes. p̄bāt. nā
 medieta celi q̄ ē ex vna pte egnocialis: ita p̄tinue mane-
 ret i eodē loco: sic medieta celi q̄ ē ex alia pte egnocial.

Deinde arguit̄ ad qōnē. mot⁹ celi est nālis. ḡ mot⁹
 celi nō ē regularis. aīis notū est de se: et q̄ntia
 p̄bāt: qz motus nālis est in fine velocior q̄ in p̄ncipio: s. m̄
 talis motus non est regularis: ex eo qz motus regularis est
 quo q̄ntū ad suas partes in equalibus partibus t̄pis eq̄lia
 pertranseūt̄ spatia. talis aut̄ nō est velocior in fine q̄ in
 p̄ncipio: s. m̄ eque velox et in p̄ncipio et in fine. ¶ Scđo aliq̄
 partes celi

partes celi mouentur velocius et alique tardius. ergo totalis motus celi videtur esse difformis: et per quod non regularis. quia tenet. autem probatur. nam partes celi prope polos mouentur tardius quam partes celi prope equinoctiale: quod patet quia in equalibus temporibus minores circulos describunt. Tertio. stelle deferuntur in celo tamquam infixe ei. et ideo si stelle mouentur irregulariter: tunc etiam celum mouetur irregulariter: scilicet stelle mouentur irregulariter. patet de luna et alijs planetis: qui aliquando mouentur velocius et aliquando tardius: propter quod astrologi dicunt planetas esse aliquando directos: aliquando retrogrados: aliquando stationarios.

Oppositum Probat Aristoteles in littera.

In ista questione. proponendi sunt quidam termini. videndum est de supposito in questione. Tertio videndum de questione.

Quantum ad primum. sciendum est quod dicitur iter motus regularis et uniformis: nam uniformitas motus attenditur quantum ad partes mobilis ita quod ille motus dicitur uniformis quo mouetur aliquid mobile. cuius una pars mouetur ita velociter sicut alia: sicut si lapis aliquis descenderet: non obstante quod ille motus in fine esset velocior quam in principio: tamen diceretur uniformis secundum propriam significationem vocabuli ex eo quod una medietas illius lapidis descenderet ita velociter sicut alia. Motus autem dicitur difformis cuius una pars mouetur velocius et alia tardius: sicut esset motus rote. partes enim eius circa axem non mouentur ita velociter sicut partes circa circumferentiam: licet bene ille partes eque velociter circuunt. Et ideo non est inconueniens aliquem motum esse motum difformem: et tamen esse circulationem uniformem. Penes enim aliud attenditur velocitas motus. et penes aliud velocitas circuitus. unde illi motus dicuntur esse eque veloces: quibus in equalibus partibus temporis equalia spatia linearia pertransiunt. Sed ille circuitus dicitur esse eque veloces: quibus ipsa corpora circuitum in equalibus partibus temporis equaliter describunt angulos circa centrum quod circuunt. Regularitas autem motus attenditur ex parte temporis: ita quod motus ille dicitur regularis quando ipsum mobile mouetur eque velociter in una parte temporis sicut in alia. scilicet ille motus dicitur irregularis quo mouetur aliquid mobile quod in una parte mouetur velocius et in alia tardius. Veritatem sciendum est quod aliqui distinguunt de uniformitate motus. dicentes quod potest attendi vel ex parte partium mobilis: vel ex parte partium temporis. Uniformitas primo modo dicta est omnino eadem cum uniformitate distincta contra regularitatem: scilicet uniformitas secundo modo dicta est eadem cum regularitate. Sed illi non videntur ita proprie uniformitatem sicut nos vtimur secundum dictas descriptiones. Alterius sciendum est quod non est inconueniens aliquem motum esse uniformem: et non esse regularem. patet de motu grauis deorsum in medio uniformi: quod mouetur uniformiter: quia una eius pars mouetur ita velociter sicut alia: et tamen non mouetur regulariter: quia mouetur in fine velocius quam in principio. Si non est inconueniens aliquem motum esse regularem: et tamen non esse uniformem: patet de rota que in equalibus partibus temporis equalia spatia describeret. talis enim motus rote esset regularis: non tamen uniformis. postquam partes illius rote centrales non mouerentur ita velociter sicut partes circumferentiales. Si scilicet sciendum est tertio. non esse inconueniens aliquem motum sicut esse uniformem et regularem. sicut si aliquid graue descenderet in aliquo medio sic proportionato ex parte resistencie: quod illud graue in equalibus partibus temporis equalia pertransiret spatia. tunc enim motus illius grauis esset uniformis et regularis sicut. Alterius sciendum est quod in celo motus potest dici simplex vel compositus. et vocatur motus circularis simplex: quia est uniformis mobilis continui. et super eosdem polos. et ab uno motore circumscripito omni motu pertransiunt super illos polos. Sed motus compositus dicitur resultans ex aggregacione plurius motuum simplicium in eodem mobili super diuersos polos a diuersis motoribus. Et iste motus compositus in ipsis planetis est ille qui nobis apparet. Simples autem

non apparent nobis distincti abinuicem nisi per ratiocinationem. Ista notata valebunt nobis ad tertium articulum huius questionis in quo respondebitur ad questionem.

Quantum ad secundum. sciendum est quod quidam antiquorum erant talis opinionis quod terra moueretur ab occidente in orientem. complendo in die naturali unam circulationem: et quod celum quiesceret. et per hoc crederent posse saluare apparentiam illam que nos saluamus ex motu celi. sicut quod sol aliquando est nobis in oriente: aliquando in medio celi: aliquando in occidente: aliquando in angulo noctis credentes terram se habere sicut assaturam. et sol sicut ignem assantem. modo sicut ignis non mouetur circa assaturam: sed assatura mouetur circa ignem. ita dixerunt sol non moueri circa terram. sed magis terram circa solem: propter hoc quod terra indiget sole. et non e contrario. Quantum ad opinionem istam pono aliquas conclusiones. quarum prima sit ista. quod terra non mouetur ab occidente in orientem motu diurno. nec e contrario. probatur. nam si sic sequeretur quod esset difficultas ire contra occidentem quam contra orientem: quod est contra experientiam. probatur. nam ex quo terra mouetur ab occidente versus orientem. et aer cum ea sit. tunc qui ambularet contra occidentem haberet aerem contra se motum. qui autem contra orientem moueretur cum aere moto: sed difficultas esset moueri contra aerem motum quam cum aere moto. Secundo sicut sequeretur propter eandem causam quod difficultas esset periclitari lapidem contra occidentem quam contra orientem. Tertio sequeretur. quod aues non possent bene volare contra orientem: quia aer insequens tantum eleuaret penas earum quod non possent bene volare. unde videmus quod aues non volant cum vento: sed contra ventum. Quarto sequeretur. quod projectum directe sursum non e contrario caderet ad locum a quo incepit moueri: quod est falsum. quia tenet. nam interim quod graue periclitaretur sursum terra ulterius moueretur: et sic in descendo dicitur recte non caderet super partem terre sibi suppositam tunc cum incepit moueri. Secunda conclusio. si terra sic moueretur ab occidente in orientem. bene possemus ex hoc saluare aliquam que nobis apparet ex motu celi: sicut ortum et occasum solis et stellarum. patet hoc. nam sicut iam sol nobis in termino nostri orientis existens continue ascendit plus et plus super nostrum orientem usque ad medium celi. et tunc ad occidentem: et tunc ad angulum noctis mouetur. ita si sol quiesceret et terra moueretur ab occidente versus orientem. et nos una cum ea: sol continue magis nobis. et magis eleuaretur tandem quod appareret in medio celi. et tunc per ulterius motum celi appareret nobis declinare ad occidentem. et sic tandem iterum appareret nobis in orientem. Tertia conclusio. non omnia apparentia in celo possent saluari per getem celi. et talem motum diurnum terre. Probatur. nam per getem celi et motum talem diurnum terre non possent saluari opposiciones et coniunctiones planetarum et distantie eorum aliquando maiores et aliquando minores a stellis fixis: unde ad saluandum ista oportet ponere celum moueri. Quarta conclusio. celum continue circulariter mouetur ab oriente ad occidentem per meridiem: redeundo ad orientem per angulum noctis. probatur per duo signa. primum est. nos videmus quod stelle que primo apparent in ortu postea apparent in occasu: sed hoc non potest saluari per motum terre diurnum sicut dixit prima conclusio. ergo oportet quod hoc saluetur per motum celi: vel per motum stellarum in celo quiescente celo. si dicatur primum: habeo oppositum. si dicatur secundum: hoc non potest esse. nam tunc celum esset scissibile et diuisibile. sed hoc est falsum. nam tunc esset corruptibile: quod est contra determinatum primo huius. quia tenet ex eo quod stelle mouerentur in ipso ipse sciendo: sicut pisces mouentur in aqua diuidendo aquam.

Quantum ad tertium articulum sit prima conclusio ista. quod motus ipsius celi non est uniformis. probatur ex eo quod non omnes partes celi mouentur eque velociter. partes enim celi circa equinoctiale mouentur velocius quam partes celi circa polos. ex eo quod in equalibus partibus temporis maius spatium lineale describunt: puta maiorem circumferentiam circa axes mundi. consequentia tenet per definitionem motus

uniformis. ¶ Secunda conclusio. nullus motus simplex in celo est irregularis: ita quod nec celum: nec aliquid aliter: nec aliqua pars celi mouetur velocius in uno tempore quam in alio: et hoc motu simpliciter. scilicet circumscriptionis aliis motibus. Et hoc probat Aristoteles. sic patet quod omnis motus qui aliquando est velocior aliquando tardior: vel ille est velocior in principio sicut est motus violentus: vel ille est velocior in fine sicut est motus naturalis grauium et leuium: vel est velocior in medio sicut est motus animalis: sed motus celi nec est velocior in principio nec in fine nec in medio: cum nec habeat principium neque finem neque medium: propter sui eternitatem et celi sphericitatem in quo nec est assignare principium neque finem neque medium. ¶ Secundo. quod irregularitas motus non potest venire nisi propter mutationem mobilis aut motoris: modo mobile puta celum est inalterabile. Sicut motor mouens celum est immutabilis sicut intelligentia. ergo non est unde potest velocitas celi variari. ¶ Tertio. si motus celi non esset regularis: sed irregularis. scilicet aliquando velocior: et aliquando tardior. vel ergo veniret continue retardando: et tunc si hoc esset proportionaliter iam gesseret: ex eo quod ab eterno venisset retardando: vel continue velocitando: et tunc si hoc esset proportionaliter iam moueretur subito: eo quod ab eterno non fuisset velocitatem plus et plus. Si autem dicatur quod venisset retardando et velocitando alternatim. hoc modo potest esse ex eo quod motor mouens ipsum est immutabilis. Ex ista ratione patet responsio ad questionem. ¶ Tertia. motus celi simplex est circularis uniformis: non obstat quod non est motus uniformis quemadmodum dicitur prima conclusio huius articuli. Probatur. nam ex quo motus celi simplex est regularis: tunc partes eius in equalibus partibus temporis equales describunt angulos circa axem mundi: et hoc sufficit ad hoc quod aliquis motus sit uniformis. ¶ Quarta. motus in celo vel in aliqua parte eius compositus ex pluribus potest esse irregularis. patet hoc de motibus planetarum: qui aliquando mouentur velocius: aliquando tardius per aggregationem plurium motuum in suis orbibus instantum quod astrologi sicut arguebant ante oppositum dicunt eos esse aliquando retrogrados: aliquando stationarios: aliquando directos: aliquando processiuos.

Ad rationes. ¶ Ad primam. nego quod terra mouetur ab oriente in occidentem: et quod dicebatur de igne et aere super altissimos montes: bene concedo quod moueantur una cum celo ab oriente in occidentem: quia sunt ita prope celum quod virtute influentie celestis possunt fieri moueri: sed bene non oportet de terra propter magnam eius distantiam a celo. ¶ Ad secundam. dico: quod sepe prius dixi: quod motus totius celi vel celi ultimi non est localis: ex quo ultimum celum non est in loco: bene tamen est eiusdem speciei cum motu locali. et Avicenna vocat tale motum secundum situm et non secundum locum. ¶ Ad tertiam. illa bene probat quod celum non mouetur motu recto: cum quo bene stat quod mouetur motu circulari: nec est inconueniens aliquid moueri motu circulari: et continue secundum se totum cathegorematicum non mutare locum: sed sufficit quod mutet locum secundum suas partes: vel mutaret si esset in loco. ¶ Et quando dicebatur videtur quod celus adhuc si esset in loco non mutaret locum secundum suas medietates. quia una est ex una parte egnocialis: et alia ex alia. hoc conceditur: quod secundum talem diuisionem eius in partes non mutaret locum: cum quo tamen stat quod mutaret locum secundum partes eius assignatas secundum aliam diuisionem: ut si imaginaremur celum diuidi secundum coluros: tunc non est dubium quod celum mutaret locum secundum tales partes: et hoc si celum esset in loco. Sinaliter ergo dico non esse inconueniens aliquid mobile mutare locum secundum partes assignatas secundum unam diuisionem: et non mutare locum secundum partes assignatas secundum aliam diuisionem. sic ergo solute sunt rationes in quibus reprobat suppositum in questione.

Deinde respondeatur ad rationes factas ad questionem. ¶ Ad primam dico. quod non oportet omnem motum naturalem in fine esse velociorem: sed solum hoc est verum de motu naturali locali recto. gratia cuius tractabo septimum

propositorum. ¶ Ad secundam. illa bene probat quod motus celi non est uniformis: cuius quo bene stat quod est regularis. ¶ Ad tertiam. illa vadit pro vltima conclusione secundi articuli. Et sic soluta est questio.

¶ Neque velocius utique in fine ferretur si vi et extrusione. omnia enim a vim inferente longius facta tardius feruntur: et vnde vtiliter feruntur non vi et extrusione celi. Ter. co. LXXXIX. Q. XIII.

Septimum propositum erat. quod dixi esse incidentale. vtriusque omnis motus naturalis sit velocior in fine quam in principio. Videtur pro quod non. quia motus celi est motus regularis per precedentem questionem. ergo non est velocior in fine quam in principio: et tamen est motus naturalis: quia nec violentus nec preternaturalis: et etiam quia est a principio intrinseco. ergo non omnis motus naturalis est in fine velocior quam in principio. ¶ Secundo. quia augmentatio est motus naturalis: et tamen non oportet quod in fine sit velocior quam in principio: imo vtriusque accidit oppositum: quod sit motus naturalis. patet per Aristotelem in primo de generatione: et in secundo de anima. ¶ Similiter arguitur de alteratione: nam multe sunt alterationes naturales que in fine non sunt velociores. ¶ Tertio. nam sit vnum mixtum habens duas libras de igne: et duas de aere: duas de aqua: octo de terra: et sit in concavo orbis lune: tale mixtum descendendo continue tardatur in suo motu: ex eo quod continue resistentia augetur: et potentia motiua diminuitur. patet hoc ex eo: nam dum tale mixtum est in concavo orbis lune trahunt tam terra quam aqua quam aer deorsum. Sed quando hoc pertingit ad aerem: aer non plus trahit deorsum: sed tunc solum trahunt aqua et terra: quod aer in sphaera aeris non trahat patet. quia elementa appetunt manere in suis locis: et non inclinant ad esse extra ea: quoniam aut dictum mixtum pertingit ad aquam: iam aer incipit resistere cuius igne: nec aqua plus trahit deorsum ex quo est in loco suo: sed solum terra. Ex hoc patet quod in dicto casu potentia motiua continue sit minor: et resistentia maior. et per consequens sequitur quod dicti mixti motus naturalis. scilicet descensus non sit in fine velocior: imo tardior quam in principio. ¶ Quarto. nam si graue in descendendo moueretur velocius in fine quam in principio. hoc videtur esse propter aliquid sibi acquisitum in descendendo: quod iuuaret potentiam intrinsecam motiua illius grauis ad mouendum illud graue velocius in fine quam in principio. Tunc pono quod illud graue descendat in medio difformiter: sic quod medium inferius sit maioris resistentie in tanto in quanto potest motiua intrinseca illius grauis potest iuuari a tali extrinseco per tale motum sibi acquisito: et tunc saltim illud graue mouebitur in illo medio: sic quod non mouebitur in fine velocius quam in principio. ¶ Quinto. sit vnum graue sicut quatuor in potest: quod debeat descendere per aliquod medium ut duo in resistentia: tunc videtur quod illud graue per illud medium moueatur ita velociter in fine sicut in principio: ex eo quod omnino videtur esse consilium proportio potentie moueris ad resistentiam in fine qualis erat in principio: nam continue videtur manere proportio potentie moueris ad resistentiam: sicut quatuor ad duo. ¶ Sexto. si omnis motus naturalis esset in fine velocior quam in principio: tunc nullus videretur esse regularis motus: quod est falsum. probatur consequentia: quia omnis motus videtur esse naturalis: violentus: vel animalis. modo motus violentus non est regularis: quia est in principio velocior. sicut motus animalis non videtur esse regularis: quia est in medio velocior. si ergo omnis motus naturalis esset in fine velocior quam in principio: etiam nullus motus naturalis esset regularis: et sic simpliciter nullus motus esset regularis: quia nec violentus: nec animalis: nec naturalis. ¶ Septimo. si sic: sequeretur quod si aliquod graue distaret a centro terre distantia infinita: quod in descendendo versus centrum moueretur velocitate infinita antequam tangeret

tingeret centrū: sed hoc est falsum. consequētia vñ tenere: ex eo q̄ motus nālis sic cōtinue intēdit plus ⁊ plus vsus finē. falsitas p̄ntis p̄z. nam tūc sequerēt: q̄ tale graue h̄ret virtutē ifinitā. ¶ Octauo. q̄n motus nālis nō est: ipse nō est velocior q̄ in p̄n: sed mot⁹ nālis in fine nō est. q̄ tunc non est velocior q̄ erat in p̄ncipio: tota ratio clara est.

Oppositum vult Aristo. ⁊ p̄bat rōne. naz graue descēdens in fine fortius ledit q̄ in p̄ncipio: q̄d nō esset nisi in fine velocius mouerēt q̄ in p̄ncipio. Assūptū p̄z. nā si aliq̄s lapis descēderet de alto: ⁊ aliq̄s reciperet illū lapidē p̄pe inītiū casus nō lederet recipientē: s̄z si reciperet talē lapidē p̄ magnā distāciā ab inītio casus illius lapidis multū lederet recipientē: q̄d nō eēt nisi talis lapis in descēdēdo cōtinue intēderet suū motum.

In ista qōne p̄ erunt ponende distinctiones. 2° opiones de causis velocitationis motus nālis in fine cū suis iprobationib⁹. 3° p̄nes r̄n sales ad q̄sitū cum vna causa velocitationis mot⁹ nālis in fine: cum q̄busdā dubijs cōtra illā cām: ⁊ solonibus illoz.

Quantum ad p̄m sit p̄a distinctio. motuū naturalū: alius est localis: alius est alterationis: alius est augmētationis vel diminutionis. ¶ Sc̄da distinctio. motuū localū naturalū quidā sunt recti q̄dā circulares. modo q̄stio p̄posita intelligit de motu localī naturalī recto dūtāxat. ¶ Tertia distinctio. motū naturalē intēdi in fine pōt intelligi dupl̄r. Uno^o proprie accipiēdo ly in fine. s̄. quādo talis motus desinit esse: ⁊ sic motus nālis nō intēdit in fine. p̄z hoc: q̄z tunc ipse nō est: q̄z cum motus nālis desinit esse: tūc nō est ⁊ imēdiate ante erat. Alio^o capitur in fine. hoc est versus finem: ⁊ sic capitur in p̄posito. ¶ Quarta distinctio. motū intēdi pōt intelligi dupliciter. Uno modo per dupl̄z: tripl̄m: quadrupl̄m: ⁊ sic vltra. Alio modo q̄d p̄mo sit aliquātus. Et sc̄do addat sibi aliq̄s gradus velocitatis. Et tertio medietas illi⁹ gradus velocitatis. Et q̄rto q̄rta pars illi⁹ gradus velocitatis: ⁊ sic vltra. ¶ Tunc sit p̄ma cōclusio. Si motus intēderēt p̄mo mō: fieret ifinitus. p̄bat ex quo p̄mo esset aliquātus: ⁊ deinde in duplo velocior: ⁊ deinde in tripl̄o: ⁊ deinde in q̄druplo: ⁊ sic vltra. ¶ Sc̄da cōclusio. Si intēderēt sc̄do modo nō oporteret ipsum fieri ifinitū: imo in casu posset in ifinitū intēdi: ⁊ adhuc nunq̄ fieri tripl̄us ad seipsum recte in s̄l̄: sicut si eēt aliq̄d lignū pedale: ⁊ adderet sibi p̄mo medietas semipedalis: ⁊ deinde medietas residui de semipedali: ⁊ deinde itēz medietas residui: ⁊ sic in ifinitū: illud lignū q̄d p̄ erat pedale in ifinitū augeret s̄m ifinitas p̄tes p̄portionales ligni semipedalis sibi addēdas: ⁊ tū nō p̄p̄t hoc illud lignū pedale: sic auctū fieret duplū vel triplū ad se: imo si totale lignū semipedale esset sibi additūz aggregatū ex p̄existente: ⁊ additū nō esset duplūz ad p̄existens: imo solū sexquialtez: sic in p̄posito esset dicēdū de intentione motus sc̄do modo dicta. ¶ Tertia cōclusio. Motus nālis in fine hoc est eūdo versus finē nō statim q̄n incipit ⁊ vadit versus finē intēdit sc̄do modo. p̄z hoc. nam aliter graue non mouerēt velocitate ifinita anteq̄ veniret ad centrū: si distaret distātia ifinita: cuius oppositū dicit Arist. ¶ Sed sciēdū est: q̄ motus nālis non intēdit per duplū triplū ⁊c. sic q̄ in p̄ parte p̄portionali bore sit aliquātus: ⁊ q̄ in 2^a parte p̄portionali bore sit in duplo velocior: ⁊ sic vltra. nec etiā sic q̄ q̄n est p̄transita p̄ pars p̄portionalis spatij puta p̄ medietas: q̄ tunc sit aliquātus: ⁊ quādo 2^a pars p̄portionalis spatij sit p̄transita: q̄ tunc in duplo sit velocior: ⁊ sic vltra. Nam tūc sequerēt q̄ quilibet motus nālis qui per quantūcunq̄ tēpus parūz duraret: vel quo quātūcunq̄ parūū spatij p̄transiret: ad quēcūq̄ gradū velocitatis p̄tingeret ante finēz. mō hoc est falsum.

p̄ntia t̄z: ex hoc q̄ talis mot⁹ fieret per aliq̄d t̄ps: in cui⁹ p̄ parte p̄portionali eēt aliquātus: ⁊ in 2° duplus. ⁊ sic vltra: ⁊ ita arguit de spatio. Et iō tertia p̄ intelligit q̄ intēditur per duplū triplū ⁊c. ad istū intellectū: q̄ q̄n ipso p̄transitum est aliq̄d spatij est al: quātus: ⁊ q̄n ipso est p̄transitūz duplū spatij est in duplo velocior: ⁊ q̄n ipso p̄transitūz est triplū spatij est in tripl̄o velocior: ⁊ sic vltra. Et ad istū intellectū vadit auctas Arist. de distātia ifinita q̄uis a cētro: s̄z q̄ tale graue mouerēt velocitate ifinita versus finē.

Quantum ad 2^m articulū p̄mitto p̄mo vñū ḡnale oibus opionib⁹. s̄. q̄ oīs velocitatis intensio causat vel ex cremēto potētie stante resistētia: vel ex decemēto resistētie stante potētia: vel ex ambobus s̄l̄. ¶ Tunc est p̄a opinio de causa velocitationis motus nālis in fine: qua supponit q̄ motus calefaciat. modo imaginaat ista opinio q̄ quādo aliq̄d graue descēdit per aerem: calefacit ipm aerē: ⁊ per p̄ns rarefacit: ⁊ sic aer ille rarefactus est facilioris diuisionis: ⁊ minus resistens: ⁊ sic statim adest ibi vna causa velocitationis motus. s̄. decemētū resistētie. ¶ Sed ista dicta nō sufficiunt. p̄. q̄z aer in estate est notabiliter calidior q̄ in byeme: ⁊ tū idem lapis cadēs ab equali distātia per aerē in estate ⁊ in byeme nō mouet notabiliter velocius in estate: nec sensibilr magis ledit q̄ in byeme. ¶ Sc̄do. naz aer nō calefit p̄ motū nisi aū moueat ⁊ diuidat ⁊ fricat: ⁊ tūc cuz anteq̄ sit mot⁹ ⁊ diuisus resistat graui descēdenti resistētia eius nō est diminuta p̄ eius calefactionē. ¶ Tertio. hō ita velociter mouet manū suā sicut lapis mouet versus p̄n^m sui mot⁹: q̄d p̄z ex eo: q̄z pcutiens altez manu: lederet euz plus q̄z faceret ille lapis cadens p̄pe p̄n^m sui motus: ⁊ cū homo sic mouēdo aerē nō calefaceret aerē sensibiliter: q̄z vtiq̄z perciperet calefactionē. q̄ s̄l̄ ille lapis saltē circa p̄n^m casus nō ita sensibiliter calefacit aerē: q̄ ex hoc deberet apparere tāta ⁊ ita manifesta velocitatio. ¶ Sc̄da opinio imaginatur. q̄ locus nālis est tanq̄ finis appetitus a corpore q̄d nāliter mouet ad ipm: ⁊ iō q̄to mobile p̄ suū motūz p̄pinus efficiē suo loco nāli: tāto itēsius ⁊ cū maiori conatu mouet se ad suū locū: ⁊ p̄pter hoc in fine mouet velocius q̄ in p̄ncipio: ad s̄l̄itudinē bois boni q̄ quāto efficiē melior tāto cū maiori conatu nitit ad felicitatē seu ad vitā p̄templatiuā que est finis bois. ¶ Sed breuiter illud nō valet: q̄z cum appetitus sit rōne carentie corp⁹ nāle plus distans a suo loco naturali plus deberet appetere suū locū naturalē: ⁊ sic magis in p̄ncipio velocius deberet moueri q̄ in fine. ¶ Sc̄do. nam icipiat aliq̄s lapis cadere de alto loco vsq̄z ad terrā: ⁊ alter lapis p̄similis icipiat cadere de basso loco vsq̄z ad terrā: tūc isti lapides q̄n essent ad spatij pedale p̄pe terrā deberent eque velociter moueri: q̄d tū est falsuz. nā ille q̄ diutius est motus velocius mouēte. p̄batio p̄ntie. naz s̄m dictā opinionē: tunc isti lapides cū sint cōsiles in gravitate ⁊ eq̄liter distates a loco eoz nāli equalē haberent appetitū eēndi in suis locis nālibus: ⁊ cuz talis appetitus sit cā velocioris motus s̄m q̄ dicit opinio. vtiq̄z tūc isti lapides deberent eque velociter vltius descēdere. ¶ Tertio. nā tūc difficilius eēt leuare vñū lapidē p̄pe terrā q̄ eūdē magis distantē a terra. hoc est falsuz. p̄ntia p̄bat: ex eo q̄ dicta opinio imaginaat graue maiore habere appetitū ⁊ iclinationē eēndi in suo loco nāli q̄n est p̄pe suū locūz nālem q̄ quādo est magis distans. ¶ Quarto. si a valde alto descēdat lapis per spatij decē pedū: ⁊ ibi inueniēs obstaculū gescat: ⁊ lapis cōsilis de baso etiā descēdat per spatij decē pedū ad terrā. vnus illoz motū nō percipietur velocior q̄ alter: s̄ vnus illoz sit p̄pinquior suo loco nāli q̄ alter. ¶ Concludo q̄ non ex maiori p̄pinquitate ad locū nālez sunt motus grauiū ⁊ leuiū nāles velociores: p̄pter hoc

q̄ tunc talia corpora sunt p̄pingora suo fini ⁊ plus appetentia illū finem: nec est simile de istis corporibus naturalibus nō cognitivis sui finis: ⁊ de boie tendēte ad felicitatez q̄ sui finis est cognitivus. ¶ Tertia opinio imaginat q̄ in loco nāli est q̄dā virtus alterativa vel attractiva locati: ⁊ q̄ illa fortior trahit de ppe q̄ de lōge: ⁊ q̄ ppter hoc corpus nāle velocius movet in fine cū est p̄pinquius suo loco nāli q̄ movebat in p̄nō cum erat a suo loco nāli remotius. ¶ Cōtra istā opinionē pōt argui trib⁹ vltimis rōnibus: q̄bus arguebat cōtra opinionē precedentē. ¶ Et vltra hoc pōt cōtra ipsaz argui p̄ sic. si hoc eēt vey: sequeret q̄ motus corporū nālium ad sua loca nō eēt naturalis sed violētus. hoc est falsuz. p̄ntia t̄z: ex eo q̄ per dictā opinionē entia nālia traherent ad sua loca nālia per virtutē existentem in ipso loco. modo tractus est q̄dam motus violētus. ¶ Sc̄do. sequit q̄ gravioza tardius moverent deorsum q̄ minus gravia: sed hoc est falsum. p̄ntia p̄bat. nam gravioza plus resisterēt virtuti trahēti. ¶ Tertio. sequeretur q̄ corpora nālia nō movent ad sua loca a q̄cunq; distātia: q̄d est cōtra Aristo. p̄mo huius. p̄bat p̄ntia: q̄ illa virtus attractiva nō se extēderet ad quācūq; distātia recte: sicut neq; magnes trahit ad se ferrū a quācūq; distātia ppter determinatā distātia ad quā agit: ita neq; virtus attractiva traheret ad se locatū a quācunq; distātia: ⁊ p̄ p̄ntis ipm locatū nō a q̄cūq; distātia moveret ad suū locū. ¶ Quarto. sequeretur q̄ nō a quācūq; distātia a suo loco nāli ipsum grave inciperet moveri eque velociter ceteris paribus: q̄d est cōtra experiētia. p̄ntia tenet ex eo q̄ virtus attractiva est fortior ppe q̄ lōge: ideo si aliq̄ corpus nāle inciperet moveri ppe suū locum nālem: velocius inciperet moveri q̄ si incepisset moveri remotius a suo loco nāli. ¶ Quinta opinio imaginat q̄ quāto grave plus descēdit: tāto minus videt esse de resistētia sub eo: sc̄z de aere. ergo cū gravitas maneat: ⁊ resistētia diminuat: motus cōtinue plus ⁊ plus velocitatē. ¶ Breuiter p̄tra hoc arguit p̄. nam s̄m B sequeret q̄ si duo gravia p̄silia caderēt versus terrā: vnū a loco alto sic q̄ haberet multuz de aere sub se: ⁊ aliud de loco basso: sic q̄ modicū h̄ret de aere sub se. q̄ p̄m inciperet cadere tardius q̄ 2^m. hoc est falsuz: q̄ eā velociter inciperet cadere deorsum: q̄ ppe p̄ncipia suoz motū eque fortiter lederēt ipediētē. p̄ntia t̄z p̄ sic opinātes. ¶ Sc̄do. q̄ nō est vey q̄ ille minor aer in p̄dicto casu minus resistat: q̄ q̄n lapis est ppe terrā adhuc est tātus aer lateralis sicut si eēt remotior a terra: ⁊ iō ita difficile est q̄ aer diuisus cedat: ⁊ fugiat lateralr sic erat q̄n lapis erat remotior: ⁊ cuz hoc eque difficile vel difficilius est q̄n lapis est ppe terrā q̄ aer sub eo cadat in directuz: q̄ terra obuiat q̄ fortius resistit q̄ aer. ¶ Tertio. q̄ gravi in descēdēdo v̄ resistit totus aer qui est sub ipso vna cū terra: vel aer solus. si dicat p̄m: tunc nullū grave sicut eēt vnus lapis magnus: v̄ aliq̄d tale descēderet: ppter hoc q̄ tunc resistētia eēt maior q̄ potētia motiva illius grauis. si autēz dicat q̄ solus aer resistat: tunc sequeret q̄ illud grave intēderet motū suū vsq; ad gradū velocitatis infinitū: ex eo q̄ resistētia talis diminueret vsq; ad nō gradū: ex eo q̄ illud grave in fine motus nō habet aliqd sub se de aere resistēte. ¶ Quinta opinio vult q̄ talis velocitatio fiat per aerez insequētem vel aquā v̄ aliq̄d aliud mediū: ⁊ imaginat sic q̄ post ipm grave descēdens ipse aer rarefit insequēdo ipsuz grave descēdens: ne fiat vacuū ibi vbi erat grave: ⁊ q̄ tali pulsu aeris ⁊ motu iuuat ipm grave ⁊ velocitatur in descēdendo. ¶ Istud non valet. nam s̄m hoc illud q̄d esset late figure ceteris parib⁹ magis velocitaret in descēdēdo: cuius op̄positū docet experiētia. p̄bat p̄ntia: q̄ plus de aere insequit ipsuz. ¶ Sc̄do. sint due s̄bere equales: vna de plū

bo alia de ligno: tūc motus s̄bere plūbee cū hoc q̄ est velocior semp magis velocitatē q̄ motus s̄bere lignee: ⁊ in eāliter de aere insequit vtrāq; q̄ insecutio talis ipsius aeris nō videt esse talis velocitationis causa. ¶ Tertio. q̄ si talis s̄bere descēdens trāseat per foramē: ⁊ statim foramen reclaudat: ita q̄ aer insequens detineat: non minus motus velocitabit: ideo talem velocitatē non facit aer insequens. ¶ Quarto. nam aer inferius per descēsus grauis condensatus plus videt resistere ⁊ impedire velocitatez: q̄ aer superius rarefactus ⁊ insequens videat iuuare: vel saltem tantū. ¶ Quinto. nam s̄m talē imaginationē graue in s̄bere ignis minus deberet suū motū intēdere: q̄d tamē est falsum. p̄ntia tenet ex hoc q̄ in descēsu grauis in s̄bere ignis: ipse ignis existēs super graue descēdens minus insequeret ipsuz graue descēdens: postq̄ ignis est magis leuis: ⁊ nature leuis repugnat descēdere descensuz alius grauis insequēdo. ¶ Sexta opinio p̄mittit sicut in bis que scindunt vbi diuisio precedit diuidens: sicut p̄z in quibusdam lignis cū diuidunt s̄m longuz facilius est cōtinuare diuisione q̄ incipere: ita in p̄posito lz diuisio aeris non p̄cedat ipsum grave: q̄ tunc esset vacuū: tamē ppter hoc q̄ aer subiectus recedit ad latera fit ibi quedam rarefactio: que precedit ipsum grave: ⁊ ex hoc p̄tinue mouetur velocius ⁊ facilius. ¶ Sed ista opinio nō valet: q̄ aer directe sub graui magis cōdensatur q̄ rarefiat: ⁊ illud patet bene in simili: si motus fiat per lutum vel aliq̄d tale cuius condensatio esset sensibilis. ¶ Sc̄do. nam ex ista causa non potest reddi ratio aliquoz apparentiū accidentium ex descensu grauis: sicut q̄ grave descēdēdo aliquādo reflectitur cum inuenit obstaculū. Et s̄m cum plūbz appensuz chorde descēdit ecōuerso reflectit. horum enīz cause nō possunt reddi iuxta p̄dictā opinionē. ¶ Tertio. nec exemplum eorum de lignis est ad propositum: q̄ talis facilitas diuidendi lignuz fit propter poros ordinatos in illo ligno s̄m longum: ⁊ quia non sunt sic ordinati ex transuerso: non ita facilius s̄m transuersum diuiditur sicut s̄m longum: sed sic non est de aere: cum non sit corpus scissibile: sicut patet quarto metheozorum.

Quantum ad 3^m articulum est alia opinio de causa velocitationis motus nālis in fine: ⁊ illam approbo. vnde s̄m istam opinionem imaginādum est q̄ ipsum grave in suo motu ad suam gravitatē nālem acquirit sibi quendam impetum seu gravitatē accidētalē: que iuuat gravitatē nālem ad mouendū ipsum grave velocius. Et similiter dicendum est de leuitate: ⁊ s̄m q̄ ipm corpus naturale mouet diutius ⁊ diutius: s̄m hoc sibi acquiritur maior ⁊ maior impetus: ⁊ s̄m hoc p̄tinue mouet velocius ⁊ velocius: nisi tamen hoc impediret per maiorem crescentiā ipsius resistētie q̄ esset impetus sic acquisitus: ⁊ imaginādum est q̄ sicut ille impetus acquirit cōsequēter ad motum: ita cōsequēter minoratur vel deficit ad minorationē vel defectum motus. ¶ Et pro ista opinione experimētuz habemus tale: q̄ si mola fabri magna vel valde grauis velociter moueret motu versionis: quādo cessares eam mouere: adhuc ipsa diu moueret: q̄ non videt esse nisi a quodam impetu ab extrinseco sibi acquisito ⁊ impresso sibi amouente: tunc vltērius cuz cessas mouere illā molā cōtinue diminuit donec mola cessat a motu: propter hoc q̄ forma naturalis mole illius tendit ad oppositū. Ita imaginādū est p̄portionaliter in proposito de motu nāli corporis naturalis ad suū locum. Et forte si ista mola sic mota semp duraret sine aliqua diminutione vel alteratione: ⁊ nō esset aliq̄ resistētia corrūpens ipetuz talē ibi generatū mola ab illo ipetu p̄petuo moueret: ⁊ sic si placeret possem⁹ imaginari q̄ nō ōz ponere itelligētias mouentes

mouētes orbis celestes. Pōt enim dici qd qñ dens creauit sphaeras celestes ipse incepit mouere vnāquāqz eaz sic voluit: et sic ab ipetu quē dedit eis ad huc mouent: qz ille ipetus ibi nō corrūpit nec diminiuit cū nō habeat ibi corrūpēs: postqz mobile nō iclinat ad oppo^m. Tūc hz istā opionē possent poni hnes. ¶ Prima est. qd cā velocitatōis motus nālis est ipet^o acq̄situs in ipso mobili: qz p̄r acq̄rit ad talē motū nālē. pbat i fili de mola fabri q post amotionē p̄ncipalis mouētis ad huc mouet: s; tūc nō v̄i moueri nisi a quodā tali ipetu sibi ab extrinsecō acq̄sito. Scdo pbat hoc a fili de boie currēte: q postqz incepit currere et cucurrit bene velociter nō pōt se bñ arestare qñ vult: q nō v̄i esse nisi p̄ talē ipetū in ipso acq̄sītū q ad huc v̄iteri^o iclinat ad motū. ¶ Scdm istā opionē possēt reddi cā qre graue cuz fortiter descēdit et iuenit resistētiā reflectit̄ versus partē a qua venit. Unde hui^o cā est. nā graue in descēsu acq̄rit sibi talē ipetū q nō subito corrūpit: et ideo cū iuenit obstaculū ille ipet^o nō dū corrūptus iclinās ad motū nō potēs ipz mouere v̄iteri^o deorsuz mouet ipm ecōuerso sursum: tādū q ille ipetus corrūpit. ¶ Juxta illud ēt dicere q si terra eēt p̄forata totalr: et p̄ illud foramē descēderet vnū graue bñ velociter vsus cētrū: tūc qñ mediū grauitatis illius corpis descēdētis eēt mediū mūdū: illud corp^o ad huc v̄iterius mouerēt̄ versus aliā ptē celi p̄ ipetū nondū in ipso corrūptū: et sic in ascēdēdo qñ ille ipet^o deficeret illud graue ecōuerso descēderet: et in tali descēsu itez acq̄reret sibi quēdā parū ipetum quo itez mouerēt̄ v̄ltra cētrū: et illo ipetu corrūpto itez descēderet: et sic mouerēt̄ circa cētrū titubādo tādū q nō amplius in eo eēt talis ipetus: et tunc qesceret. ¶ Scda p̄. ois mot^o nālis localis q fit in medio vniformi velocior est in fine q̄ in p̄n^o. pbat. ex eo q resistētia manet eadē p̄ hypotbesim cū mediū sit vniforme: et p̄ motū augef. s. p̄ ipetū acq̄sītū q ipm iuuat ad motū: p̄ p̄cedētē p̄clonē. ¶ 3^a p̄clō. si aliqz mot^o alicui^o mixti fieret in vacuo: vbi fuit locus nālis alicui^o elnti talis motus eēt velocior in fine q̄ in p̄n^o. pbat itez: qz resistētia manēte eadē. s. resistētia intrinseca p̄ motū intēdit̄ p̄ ipetū q ibi acq̄rit. ¶ 4^a p̄clō. mediū i quo fieret mot^o pōt sic disponi q mobile simplex mouerēt̄ in ipso eque velociter p̄cise in fine sic in p̄n^o. p̄z h̄ si mediū eēt difforme i resistētia et iferi^o plus resisteret q̄ supius in tāto in q̄to possēt iuuare talis ipetus acq̄situs ad itētionē velocitatis ip̄i^o motus. in tali. n. casu mot^o grauis p̄ totū mediū eēt vniformis: et qd plus est: mediū possēt sic disponi q mot^o nālis factus in ipso in fine eēt tardior q̄ in p̄n^o. p̄z hoc. si mediū inferi^o eēt plus resistēs q̄ supius: in tāto q̄ illa resistētia esset maior quātū ad remittēdū motū q̄ eēt ipetus acq̄situs quātū ad itēdēdū motū. ¶ 5^a p̄clō. mobile pōt sic disponi q in fine sui mot^o nālis mouerēt̄ tardius q̄ in p̄n^o. istā p̄clonēz sufficiēter p̄bauit tertia ratio facta ante oppo^m. Sed verū est q nō totus ille mot^o fieret in medio vniformi: sed difformi. ¶ 6^a p̄clō. mobile pōt sic disponi q velocius mouerēt̄ in pleno q̄ in vacuo. p̄z. nā sit vnū mobile cōpositū ex duob^o gradib^o aeris: et q̄tuor terre: et sit sphaera ignis plena et totū residuū vacuū: tūc illud mixtū cū descēderet i igne resistēte sicut vnū. vbi grā. tam aer q̄ terra traberēt̄ ipsuz deorsuz. qñ aut̄ illud mixtū veniret ad vacuū vbi p̄us erat nālis locus aque: aer iaz iciperet resistere terre trahēti deorsuz: et sic illud descēderet a p̄portioe q̄tuor ad duo i vacuo: vbi p̄us erat locus nālis aque: qd p̄us in pleno puta in igne descēdebat a p̄portioe sex ad vnū: q̄ est maior q̄ p̄portio q̄tuor ad duo: et p̄ h̄ illud mixtū veloci^o descēdebat in pleno vt in igne: qz ex maiori p̄portioe q̄ in vacuo. Ista rō supponit q a corpore nāli in vacuo circumscribat̄ appetitus ille ḡnālis corpōz quo appetūt replere vacuū.

Ulterius supponit q corpora nālia graua et leua appetūt manere in vacuo vbi p̄us fuit locus nālis taliū corpōz. ¶ Juxta istā opionē dubitat̄ h̄ tales ipetū. Primo qd generet talē ipetū in motu nāli ipsius corpis. Scdo dubitat̄ a quo corrūpat̄ ille ipet^o. Tertio dubitat̄ q res sit talis ipetus. ¶ Ad p̄^m dico: q tales ipetū generat for^o subalis mobilis mediante motu. ¶ Ad scdm dico: q talis ipetus corrūpit̄ p̄ absentia p̄seruātis: puta mot^o et iclinationē ipsius mobilis ad getē: recte sicut lumē in medio corrūpit̄ p̄ remotionē et absentia corpis luminosi. ¶ Ad 3^m dico: q est qdā q̄litas de scda specie qualitatis. est eniz qdā habilitas et facilitas ad motū. ¶ Deinde dubitat̄ h̄ scdaz p̄clonē. nā dicūt auctores de pōderib^o q q̄to aliqd plus distat a centro tāto est grauius fm situm: ex quo v̄i sequi q graue in p̄ncipio sui mot^o qñ multū distat a cētro velocius debeat moueri: cū tūc sit grauius. ¶ 2° graue in descēdēdo cōtinue fit calidius et leuius: ex quo mot^o calefacit. q̄ p̄tinue v̄i moueri tardius et tardius. ¶ Ad ista ambo simul dico: q acq̄rit̄ ibi plus de ipetu in p̄tinuatiōe mot^o: q plus facit ad itētionē mot^o in fine: q̄ poterat facere illa grauitas fm situm in p̄n^o et etiā q̄ possēt ipedire tanta leuitas quāta ibi acq̄rit̄ ex caliditate ibi causata per motum.

Ad rōnes. ¶ Ad p̄mā dico: q illud qd dictū est intelligit̄ de motu nāli locali et recto: et nō circulari: p̄ hoc ēt soluit̄ scda rō: qz intelligit̄ de motu locali et nō de alijs motib^o. ¶ Ad tertiā. illa vadit pro vna p̄clonē posita. ¶ Ad quartaz: illa ēt vadit pro vna p̄ne posita. ¶ Ad qntā. nego q p̄tinue maneat eadē p̄portio potētie mouētis ad resistētiā. nā p̄ appōnez talis ipet^o p̄ motū p̄tinue itēdit̄. ¶ Ad sextā. negat̄ p̄na: qz sic dictū ē i vna p̄clonē mediū pōt sic disponi q mot^o nālis i ipso maneret p̄ totū regularis. ¶ Ad 7^m. p̄cedo q tale graue h̄iet potētia ifinitā: p̄cedo ēt q nō h̄iet potētia ifinitā: qz aliqd graue distare p̄ distātiā ifinitā a centro est ipole. ad ipole aut̄ sequit̄ qdlibet. ¶ Ad octauā. illa bñ pbat q motus nālis nō intēdit̄ in fine capiēdo finē qñ mot^o definit̄ eē: cū h̄ tñ stat q bñ itēdit̄ in fine. i. versus finē. Et sic ē finis qōnis.

In his enim que de subtus plures iam lationes conuenerunt in vnum et c. Textu cōmentī trigesimi quinti. **Questio. XV.**

Causam p̄positōz erat. vtruz sphaere celestes sic sunt sphaere planetaz plib^o moueant̄ motib^o. s. ab oriēte in occidētē motu diurno: et ab occidente in oriēte motu p̄prio. Et arg. p̄ q nō. nā tales diuersi mot^o vel eēt eā fortes et eā veloces: vel vn^o eēt velocior et alter tardior. si eēt eque veloces: tūc p̄tinue planete manerēt̄ i eodē situ et aspectu ad nos: s; h̄ est falsuz. p̄na pbat a fili. Nā si aliq̄ musca ascēdat super aliquā lanceā aliq̄ velocitate: et lancea iterim descendat p̄cise eqli velocitate: musca nō mutabit̄ situz nec aspectū ad aliqd̄ quiescēs: s; p̄tinue h̄ebit̄ se simili mō et nō aliter ad tale qescēs. sicut eēt de boie q mouerēt̄ in nauis: ita velociter ad vnā p̄tem sicut nauis mouerēt̄ ad aliaz. Si aut̄ dicat̄ q mot^o ipsoz orbium planetaz quoz aliq̄ sunt ad vnā ptē et aliq̄ ad aliā: sic se h̄nt q vnus est velocior alio. capiā q̄ sphaerā solis: et quero vtrū velocius moueat̄ ab oriēte in occidētē motu diurno vel veloci^o ab occidente in orientē motu p̄prio. si dicat̄ p̄mū: tūc nō mouetur nisi motu diurno. pbat sic in simili de musca mota super lancea. nā si descēsus lancee sit velocior: musca non d̄ ascēdere: s; descēdere solū. aliter eniz idēz simul mouerēt̄ motibus p̄trarys. Si aut̄ motus p̄prio sphaere solis esset velocior motu diurno eiusdē: tūc p̄ p̄filēm rōnē nō dice-

ref moueri vt vñ nisi motu pprio: qd tñ est falsus. Et cõ firmat B. nã sphaera solis qñ omni die nãli facit vnã reuolutionẽ motu diurno: vbi in vno itegro anno nõ facit nisi vnã reuolutionẽ motu pprio. qñ nõ põt dici qd motus pprius sphaere solis sit velocior motu diurno eiusdẽ. Et 2º. ipole e idẽ sil moueri plibº motibº localibº. qñ qd falsa. qñ tenet. añs pbo: qz ipole est idẽ corpº sil eẽ i diuersis locis: qz diuersi motus locales sũt ad diuersa loca vñ et qd ipole sit idẽ corpº sil et eã p moueri ad diuersa loca: s; si mouet ad diuersa loca: pñs tñ mouet ad vnũ et postea ad aliũ. Et 3º. si qd eẽt vera seqret qd vnº illoz motuũ eẽt tali orbi nãlis: et alter violẽtus: et sic ille alter nõ diu duraret in tali orbe: cũ nullũ violẽtũ diu durer. p bº: s; qñs est falsum. nã oibº motibº q nũc sunt i celo semp pñles erãt in eodẽ: et semp erũt: supposita eternitate mundi. qñs pbat ex eo qd ostẽsus est pmo huiº vnº corporis simplicis nõ eẽ nisi vnũ motũ nãlem simplicẽ. cuz q sphaere celestes sint corpora nãlia simplicia: neutra eaz habebit plus qd vnũ motũ sibi nãlem simplicẽ: et idẽ si aliqs alter ei inest: vñ ei inesse violẽter.

Oppositum vult Arist. in lra. et silr oppoº volunt Ptholomeº et alij astrologi qñples.

In ista qõne. Prio recitãda e vna opinio d qñs cu eiº iprobõne. 2º rñdẽdũ e ad qñsũ.

Quantum ad pº. sciẽdũ est qd erat vna opinio. s. Alpetragi: qd oēs orbes celestes mouerentur ab oriẽte in occidẽtẽ: et qd nullus orbiũ celestiu mouet ab occidẽte in oriẽtẽ: s; orbes planetaz ab oriẽte ad occidẽtẽ mouerent sup alyz polis qd pº mobile et cũ B nõ faceret cõpletas circulations in die nãli sic facit pº mobile. vñ imaginabat qd in die nãli mobile faceret vnã cõpletã reuolutionẽ sup polis mudi ab oriẽte in occidẽtẽ: et qd iteriz et orbes planetaz mouerent ab oriẽte i occidẽtẽ: sup alyz tñ polis: suos motus icurtãdo intãtũ qd orbis saturni in die nãli tãtũ deficit qd nõ fac vnã cõpletã circuitiõnẽ: qd in triginta vel tredeciz annis facit vnã reuolutionẽ minº qd pº mobile: s; orbis ionis: qz est remotior a pº mobili plus deficit in die nãli qd nõ faciat vnã cõpletã circuitiõnẽ: itãtũ qd in minori tpe qd saturnº facit vnã reuolutiõnẽ minº qd pº mobile: et pportionalr suo mº dicit de orbe martis: et alyz orbibº planetaz. vñ motus solis ab oriẽte i occidẽtẽ tñ icurtat a motu pmi mobilis qd i vno anno fac vnã reuolutiõnẽ minº qd pº mobile: s; orbis lune q est ifimº orbiũ planetaz et maxie distãt a pº mobili: intãtũ icurtat i suo motu ab oriẽte in occidẽtẽ qd in vno mese fac vnã circuitiõnẽ minus qd pº mobile: ita qd ille imaginat qd s; qd orbes planetaz plus distãt a pº mobili fm B plus suos motus ab oriẽte in occidẽtẽ icurtat: pp hoc qd ois vtus finita ab aliq agẽte deriuata fortior est ppinq qd remota: et idẽ orbes ppingores orbi pº velociº ab oriẽte ad occidẽtẽ mouet et remotiores tardius: et vlteriº dicit qd pp hº icurtationẽ apparet sensui qd orbes planetaz moueant i motũ pmi mobilis: et dectat B exẽplo. nã cũ duo boies mouent nõ eque velociter ad idẽ vbi vñ alicui lõge distãti qd tardior ad vbi hñuz moueat a quo velocior recedere dignoscit. Et Sed breuiter ista opinio est i opionẽ Ptholomei: et oiz astrologozũ. Et põt i ipsaz argui duabº rõnibº. Et Prio est. si nõ esset in motibº orbiũ nisi oĩa icurtatiõis: tũc venº et mercurius ceteris tpiº deberet eẽ oppositi radys solis: qd nũq visus est. vel. n. sunt sub radys solaribº vel sũt vesptini vñ matutini. vñ fm Alptaganũ in libº suo triginta oĩa qñ tadecima: dicit qd ad plus venº a sole elõgat p. 48. gradus: et mercuriº p. 26. Et 2º rõ. nã tũc fm pportionẽ distantie orbiũ planetaz a pmo mobili deberet eẽ pportio icurtationis: qd falsus est: cũ sol venus: et mercurius in suis deferentibus quasi equaliter moueant. luna aut multũ iequa-

liter: cum tamẽ mercurius sequatur imediate.

Quantum ad 2º sciẽdũ est qd aliqd moueri simul plibº motibº circularibº pñt itelligi duobus modis. vnoº sup eisdez polis. alioº sup diuersis polis. sic qd vno motu aliqd mobile moueat sup aliqbº polis. et alio motu sup alyz. Et tũc sit pº pºlo ipole est eudẽ orbẽ moueri ab oriẽte in occidẽtẽ et cũ B ab occidẽte in oriẽtez sup eisde polis. istã qñez sufficiẽter pbat pº et 2º rõnes posite ante oppº. Et 2º pºlo. orbes plãetaz mouent ab oriente in occidẽtẽ sup polis mundi: et cũ B ab occidẽte versus oriẽtez: sup alyz tñ polis. Probat. Pmo qd moueant ab oriẽte ad occidẽtẽ notũ est ad expientia: sed 2º ps pbat: qz nos videmº qd si aliqs planeta mº est i ariete postea est in thauro: et postea i signo geminoz: et sic d alyz signis codia: ci: s; B nõ põt saluari nisi p motũ planetaz ad oriẽtẽ vel p icurtationẽ suoz motuũ ab oriẽte in occidẽtẽ. si dicat pº: cũ B nõ possit saluari sup eisde polis sup qbº mouent ab oriẽte in occidẽtẽ p pcedẽtẽ qñez: opz qd B sit sup alyz polis: et hoc dicit 2º pars qñis. si aut diceret qd B posset saluari p icurtationẽ motus planetaz ab oriẽte in occidẽtẽ: B nõ valet fm qd pz ex p artiº: ex B pz rñsio ad qõnẽ. s. qd orbes planetaz sil et semel mouent plibº motibº. s. ab oriente in occidẽtẽ p meridiẽ: et ab occidẽte etiã p meridiẽ in oriẽtẽ: s; tñ sup alyz et alyz polis. Et Sed sciẽdũ est qd isti motus nõ pueniũt ab eadẽ itelligẽtia. Sed imaginãdũ est qd orbes planetaz mouent ab oriente in occidẽtez ex influẽtia quã recipiũt a pmo mobili: et cũ hoc glibet orbis plane te hñ itelligẽtiãz sibi appropriatã que mouet ipm ab occidẽte in oriẽtẽ: et ille motus est illi orbi pprius.

Ad rationes. Et Prio et scda vadũt pro pº qñe scdi articuli. Et Ad tertiam dico: qd nõ opz qd si alicui mobili isunt plures motus locales: qd si vnus illorũ sit ei nãlis qd alter sit ei violẽtus: sed sufficit qd ei insit preter nãm. Et sic est finis questionis.

Manifestũ aut ex bis qm et dicere fieri latoz armonia tanqz cõsonãtibz factis sonis: leniter quidẽ dicitũ est: et supflue a dicẽtibz et c. Textu cõment. LII.

Questio. XVI.

Unum ppositoz erat. vtrũ corpora celestia suis motibº causent sonũ. Et vñ qd sic: qz sunt corpora magna et solida nõ cõdẽsabilia nec rarefactibilia. qd cõfricatiõe eoz adinuicẽ p suoz motũ videntẽ causare sonũ: qz sic videmus fieri in alyz corporibº. Et Scdo. qz ex motu violento corporoz solidoz causatur sonus: mº pmo mobile vñ violenter rapere secũ orbes planetaz. qd ex tali violẽtia vñ causari sonus. Et Tertio. nã videmus hic iferius qd corpora velociter mota causant sonũ: sicut pz de virga velociter percussa ad aerẽ: sed qz celuz velocissime mouet vñ vñqz suo motu causare sonũ. Et Quarto arg. ad idem auẽte antiquoz qui talem sonũ vocãt musicã mundanam.

Oppositum volunt Arist. et Lõmentator secundo huius.

In ista qõne. Pmo vidẽde sunt de hoc opinioes antiquoz. Scdo respõdendum est ad questionẽ fm intentionem Aristotelis.

Quantum ad pmo sciẽdũ est: qd de ista qõne fuit vna opinio sicut tãgit Arist. in lra: qd corpora celestia cãrent armonia suo motu: et B posuerũt multi phi: sic est Pthagoras: Plato: Tullius: Macrobius: et pbat B rõnibº ante oppoº positis. vñ dixit Macrobiº qd fm hoc theologi illius temporis posuerunt nouem musas ita qd octaua erat celum stellatuz: et alie erãt septem orbes

planetarum: et nona aggregatum ex illis orbibus continens totas illas consonantias. Secundo de hoc dixit Plato quod in singulis celestibus orbibus sicut sunt syrenes. id est decantationes laudis dei. unde syren grece idem est quod deo canes latine. Tertio de hoc dixit Pythagoras et Tullius volentes reddere causam quare anima delectatur in musica: dicunt quod B est ideo: quia anima originem sumpsit ex celo: ubi est musica: et ideo delectatur in musica: quia tunc quodam modo rememorat de illa musica celestissima. Quarto dicunt quod de orbibus celestibus dicitur est illud. scilicet quod scribitur: in omnem terram exiit sonus eorum: et quod dicebat istis bonis antiquis patribus cur non audimus tale sonum musicam et armoniam que faciunt corpora celestia suo motu: dicerent quod propter consuetudinem illum sonum non percipimus recte: sicut fabri propter consuetudinem audiendi sonum malleorum illum sonum non ita percipiunt sicut non assueti: quod patet: quia non obstante tali sono fabri loquuntur ad invicem nec impediuntur per tale sonum: quod tamen non esset de aliis quod non essent assueti habere audire sonum. sicut sic est de illis quod morantur circa strepitum aquarum: illi etiam propter consuetudinem audiendi illum sonum non sic iudicant de eo nec sic impediuntur per ipsum quemadmodum faciunt illi quod tales sonum audire non sunt assueti. Aliter posset dici supponendo quod sonus est quodam qualitas in corporibus sonantibus et non qualitas existens in aere medio: quia si esset qualitas realis existens in medio: tunc perveniret ad sensum et supponeret auditui et non fieret sensatio: et ideo sicut dicimus de colore quod est qualitas non existens in medio reali: sed multiplicat speciem suam et similitudinem usque ad visum: et sic videtur: ita dicendum de sono quod est qualitas existens in corporibus sonantibus: et non audiret nisi per speciem eius multiplicatam per medium usque ad auditum. Secundo supponeret quod sicut ad B quod species colorum multiplicatur in medio regit lumem existens in medio tanquam dispositio disponens medium ad recipiendum species visibiles: sic ad B quod sonus multiplicat speciem suam per medium regit quod aer circumstet corpora sonantia: et sit tremibilis ad B quod per ipsum possit multiplicari species soni: et tunc dicerent quod in corporibus celestibus esset sonus: sed non audiret: propter hoc quod aer contiguus ipsis non tremat: et ideo species illi soni non multiplicatur per ipsum usque ad nos. Quia aer contiguus eis non tremat: patet: quia ipsa suo motu non movent aerem motu saltu tremoris. Contra istam opinionem: sed non possit demerari: tamen si ipsas potest argui taliter qualiter. Primo. quia si corpora celestia facerent tales sonum: ille utique variaretur sicut velocitates et tarditates in corporibus celestibus variantur: et si sic utique sonus quod modo esset talis qualis sonus procedens non erat: a nobis deberet percipi ex eo quod audire tales non essemus assueti. Et 2°: quia bene percipimus sonos minores. ergo magis demus percipere illos. Et 3°: quia talis sonus est ita magnus quod destrueret omnia ista hic inferius. Et 4°: maxime destrueret organum auditus: cum excellens sensibile corrumpat sensum: imo bene minores soni que essent illi sunt destructivi organi auditus. ergo magis illi. Et 5° arguitur 3° idem ex causis soni: quia ibi non fit violenta fricatio: ex eo quod corpora celestia sunt simpliciter plana et levia: et tamen violenta fricatio regit ad B quod corpora suo motu causent sonum.

Quantum ad 2^m pono unice conclusionem rursus ad quoniam secundum opinionem Aristotelem quod corpora celestia in mundo non faciunt sonum. probatur. nam frustra esset ibi talis sonus: ex quo toto tempore eterno talis sonus non audiret. probatur etiam per rationes improbatas opinionem recitatam.

Tunc ad rationes. Ad primam dico quod ista corpora celestia sunt corpora magna et solida: tamen non est ibi aliqua percussio vel expulsio aeris que regit ad sonum. Et si dicatur quod talis expulsio aeris solum regit ad multiplicandum speciem et non ad generationem soni: hoc non valet: quia sic ego possum dicere eodem modo quod in quolibet corpore quiescente esset sonus: sed non audiret: quia tale corpus quiescens non moveret aerem prope se motu tremoris: qui quidem tremor requiritur ad hoc quod sonus audiat per speciem suam multiplicatam per aerem sic

tremorem. Ad secundam nego quod unus orbis rapit violenter alium. unde ibi non est aliquis raptus unus orbis per alium: ex eo quod corpora celestia sunt lenia secundum eorum superficies intantum quod ibi deficit illud quo unus orbis posset se tenere ad alium quo unus raperet alium. Ad tertiam dico: quod verum est quod motus proprius sui velocitatem causet sonum: dum tamen ibi est adfinit alia regit ad generationem soni: sicut fricatio aeris: expulsio et consimilia: sed illa deficiunt in motu corporum celestium. Ad quartam dico: quod illi boni antiqui patres fuerunt illi opinio. Aristoteles autem fuit alterius. Et sic est finis questionis.

Celerior enim est maioris circuli velocitatem rationabile eorum qui circa idem centrum collocati: sicut enim in aliis maior corpus velocius fertur propria latrone: sic et in circularibus etc.
Ter. co. XLVI. **Questio. XVII.**

Decimum propositum erat. utrum orbis inferiores planetarum velocius debeant moveri motibus propriis quam orbis superiores. ut ubi gra. orbis iouis velocius debeat moveri motu proprio quam orbis saturni: et orbis martis velocius quam orbis iouis: et sic patet. Et arguitur per quod non. nam primum mobile. scilicet orbis supremus velocissime movetur motu proprio. scilicet ab oriente in occidentem super polis mundi: quod non esset nisi velocissime moveri seu velociter moveri argueret perfectionem in orbibus celestibus. Tunc sic. quanto orbis sunt superiores tanto sunt nobiliores: et quanto sunt nobiliores tanto velocius debent moveri motibus propriis. ergo orbis planetarum superiores velocius debent moveri motibus propriis quam orbis inferiores: et per rationem orbis saturni velocius movetur vel deberet moveri motu proprio quam orbis iouis: cuius oppositum querit quod. Et 2° de orbibus celestibus videtur esse imaginandum proportionaliter sicut de corporibus infra spheram lune: sed sic est de corporibus infra spheram lune: quod maiora velocius moventur. patet hoc. nam equus velocius movetur quam formica: et magnus lapis velocius movetur vel descendit quam parvus. ergo sicut videtur quod orbis maiores debeant moveri velocius: sed hi sunt orbis superiores. ergo etc. Et 3° spheram mercurii et venis sunt inferiores spheram solis: et tamen non moventur velocius. nam ille tres spheram eque tempore apponunt ad perficiendum suas circuitiones. scilicet unum annum. ergo non est verum quod orbis inferiores velocius moventur motibus propriis quam superiores.

Oppositum vult Aristoteles et alii astrologi: quod dicunt saturnum complere suam circulationem motu proprio in longiori tempore quam iuppiter: et iuppiter in longiori tempore quam mars: et mars in longiori tempore quam sol: ex quo sequitur quod spheram inferiores velocius complent suas circulationes quam superiores: cum iuppiter sit sub saturno: et mars sub iove: et sol sub marte.

Pro ista questione sit prima conclusio ista: quod ista ratio non valet: orbis iouis citius perficit suam circulationem quam orbis saturni. ergo orbis iouis velocius movetur quam orbis saturni. probatur ex eo quod penes aliud mensurat et cognoscitur velocitas circuitionis: et penes aliud velocitas motus. videtur si orbis saturni quantum ad suam magnitudinem haberet se in eadem proportione ad magnitudinem orbis iouis in qua se habet tempus in quo saturnus facit unam circulationem ad tempus in quo iuppiter facit unam: iuppiter posset suam circulationem facere in minori tempore quam saturnus: et tamen eque velociter moverentur: vel ad huc iuppiter tardius moveretur saturno. nam si iuppiter duas faceret circuitiones iteris quod saturnus faceret unam: ad huc iuppiter non tamen praesiret de spatio sicut saturnus in faciendo unam: et ideo bene stat orbis planetarum inequale circuitu centrū motibus propriis: et tamen eque velociter moveri: vel ad huc orbis illius velocius moveri qui tardius compleret suam circuitionem:

et ideo magna est differentia iter moueri velocius: et circuire velocius. nam partes circūferētiales alicuius circuli moti circa cētū suū quiescēs mouentur velocius quā partes cētrales: et tūc nō circūit velocius. ¶ 2^a p̄clo. alig orbes inferiores aliqbus orbib⁹ supiorib⁹ velocius cōplēt suas circuitiōes motib⁹ pprijs. p̄z. nā docet experientia iouē citius circuire cētū mundi eūdo de signo in signū quā saturnū: et mars circuit citius iouē: et sol citius marte: et luna citius sole. ¶ 3^a p̄clo. nō opz quā q̄sto orbes planetarū sunt inferiores tāto veloci⁹ cōplēt suas circuitiōes: et semper itelligit de motib⁹ pprijs. p̄z de venere et de mercurio quā sunt inferiores sole: et tūc nō cōplēt suas circuitiōes tardius: et si modico tardius vel velocius: B tūc nō est s̄m illā p̄portionē s̄m quā sūt inferiores. ¶ 4^a s̄z iuxta istā p̄bōnē est sciendū: quā alig posuerūt solē et mercuriū et venere in eodē orbe: s̄z diuersitates apparētes in eorū motib⁹ saluabāt ex hoc quā posuerūt solē nō h̄re epicyclū in illo orbe: sed mercuriū h̄re vnū epicyclū: et venere vnū alius. ¶ Sed p̄tra istud: quā venus sit sub sole et mercurius sit sub venere arguit p̄: quā cū sol sit fons caloris et luminis et regula oīum planetarū ad modū cordis h̄z eē in medio eorū: et hec est snia P̄tholomei et Alfragani ceterorūqz ex p̄torū in astrologia. ¶ Sc̄do. quā maior diuersitas aspect⁹ repit in mercurio quā in venere: et maior in venere quā in sole: et hoc ipsi se h̄ntib⁹ vniformiter ad genitū capitis et ad quēlibet p̄ctū orizontis. Ubi autē ceteris parib⁹ maior est aspect⁹ diuersitas: ibi est maior ad terrā p̄pingtas. ¶ De ea autē quāre orbes inferiores orbib⁹ supiorib⁹ suas cōplēt circuitiōes veloci⁹ sunt opiones. ¶ Prima est opio quā imaginat quā B sit pp̄ maioritātē resistētē. Uñ quā orbes planetarū mouentur p̄lib⁹ motib⁹. s̄. motu diurno et motu in obliquo circulo: et quā mot⁹ diurn⁹ maiorē h̄z virtutē in orbib⁹ supiorib⁹ quā inferiores: id magis retardat motū orbū superiorū quā inferiorū: et maiorē ibi facit resistētā quā faciat in orbib⁹ inferiorib⁹: p̄pter hoc quā mot⁹ diurnus et mot⁹ orbū planetarū in obliquo circulo sunt ad diuersas d̄iāpōnīs. quā autē mot⁹ diurnus maiorē faciat resistētā in orbib⁹ planetarū supiorib⁹ quā inferiores: vñ eē eo quā orbes planetarū superiores sunt p̄pingores p̄mo mobili quā ex se mouet motu diurno: et suo motu mouet alios orbes inferiores p̄simili motu. ¶ Sed breuiter istud nō pōt stare: quā in celo nō est aliq̄ talis resistētā seu impedimētus. nā illa eēt rōne d̄rietatis vel d̄rie inclinationis. mō in celo nō vñ esse talis d̄rietas. Et ex alio. nā prius p̄batū est motui circulari nō eē alium motū d̄rius: et p̄ p̄ns mot⁹ diurnus motui planetarū in obliquo circulo nō est d̄rius: nec resistens nec impediens aliquo mō motū planetarū ppriū. ¶ Alia opio imaginat quā causa quāre orbes planetarū superiores tardius cōplēt suas circuitiōes est pp̄ magnitudinē orbū. Unde nō obstāt quā itelligētē orbū superiorū sunt maioris virtutis et maioris perfectionis quā itelligētē orbū inferiorū: tūc quā h̄nt reuoluerē orbes multo maiores quā sint orbes planetarū inferiorū: id est quā reuoluunt eos tardius. vbi gr̄a. itelligētā orbis saturni est multū maioris perfectionis quā itelligētā orbis lune. Et ideo bene p̄cederē si orbis saturni eēt ita paruus sicut orbis lune quā sua itelligētā multū citius ipsum reuolueret quā reuoluat orbis lune. Et etiā si orbis saturni haberet p̄similē p̄portionē in magnitudinē ad orbē lune qualē h̄z p̄portionē itelligētā orbis saturni in perfectionē ad itelligētā orbis lune: tūc eque velociter p̄cise orbis saturni et orbis lune reuoluerent. Sed quā orbis saturni ad orbē lune multo maiorem h̄z p̄portionē in magnitudinē quā habeat itelligētā orbis saturni ad itelligētā orbis lune in perfectionē: id est quā multo tardius reuoluat orbis saturni quā orbis lune: et hoc motu pp̄rio: nō obstāt quā sua itelligētā est maioris perfectionis quā itelligētā orbis lune: ita quā finaliter ista opinio

imaginat cām quōnis p̄posite. s̄. quā vnus orbis planete reuoluat tardius et alter velocius eē determinatus excessum itelligētāz inuicem in vigore: cōbinādo adinuites magnitudines mobiliū et velocitates circulationū. cū enī virtus itelligētē mouētis sic terminata ipsa nō moueret quātū: cūqz mobile nec quāqz velocitate: s̄z nulla esset resistētā: quā p̄z in simili de lucido finite potētē quā nō illuminat diaphanū in infinitū: s̄z nō sit resistētā in ipso diaphano: ita eēt in p̄posito imaginādū est: s̄z in orbib⁹ nō sit resistētā ad itelligētā mouētē: tūc quā sunt finite potētē nō mouent orbes quātūcūqz magnos quātacūqz velocitate motu reuolutionis et circuitiōnis. ¶ De orbib⁹ autē solis: veneris et mercurij: quā eque velociter reuoluunt: dico quā hoc est pp̄ B quā ibi eadē est p̄portio perfectionis itelligētāz adinuites: qualis est p̄portio magnitudinū suorū orbū adinuites quos mouēt: ita quā quales p̄portionē h̄z orbis solis ad orbē veneris in magnitudinē: talē eēt p̄portionē h̄z itelligētā orbis solis ad itelligētā orbis veneris in perfectionē: et id ita cito sicut itelligētā solis reuoluit suū orbē magnū: itelligētā veneris minoris perfectionis reuoluit suū orbē minoris magnitudinis: et mercurius sicut suū. Sed quā quāstus ad alios orbes planetarū nō est p̄similis p̄portio perfectionis itelligētāz adinuites quālis est p̄portio magnitudinū orbū adinuites: inde est quā illi orbes a suis itelligētis dissimiliter reuoluunt.

Ad rōnes. Prime due bñ p̄bat quā orbes planetarū supiorū mouentur veloci⁹ quā inferiores: s̄z pp̄ B nō opz quā reuoluunt et circūit veloci⁹. vnde si eēt duo boie. s̄. sol. et plo. et sol. d̄eret circuire ecclesiā n̄re d̄ne: et plo villā Parisiēse: pole eēt plonē in cētuplo veloci⁹ moueri quā sores: et tūc sol. citius cōpleret suā circuitiōnē quā plo. De tertia rōne quā sit dicēdū p̄z ex quōne. Et sic finit questio.

¶ Paucioribus enī sol et luna mouētur motibus quā erraticorum astroz quedam etc. Textu cōmenti. LX. **Questio. XVIII.**

Vadecimū p̄posito erat. vtrū sol et luna paucioribus debeant moueri motib⁹ quā alij planete. Et arguit p̄mo quā nō: quā nālia debēt eē rōnabiliter ordinata: et quā suprema sphaera vno solo motu mouet: rōnabile est quā sphaere quāto sunt sibi p̄pingiores tāto pauciorib⁹ moueantur motib⁹: et ideo vñ quā sphaera imediate post supreamā debeat moueri duob⁹ motib⁹: et 3ª trib⁹: et 4ª quātoz. et sic vlteri⁹: et si est sic. tunc sphaera solis plurib⁹ mouet motib⁹ quā sphaera martis: et sicut quā sphaera iouis: et sic vlteri⁹ ascēdēdo. istā rōnez facit Arist. in l̄ra. ¶ Sc̄do. corp⁹ nobili⁹ plures debet h̄re opationes. vnde hō plures h̄z opationes quā brutum: et brutū plures quā planta: s̄z sol est nobilior planeta quā venus et mercurius. ergo etiā debet h̄re plures mot⁹ quā beat venus et mercurius.

Oppositum vult Aristo. et similiter astrologi.

De ista quōne quātū ad quā est: nō dubitat in p̄po⁹: imo p̄supponit quā sol et luna pauciorib⁹ mouentur motib⁹ quā alij planete: B p̄supposito dubitat pp̄ quā ita sit. Istā dubitationē nitit soluere Arist. in l̄ra: et est p̄similis dubitatio huic: cū p̄nceps h̄at paucā actionez quāre quā sunt sibi p̄ping sicut p̄positi vel balliui h̄nt valde multiplices actiōes: et itez burgēses quā sunt remoti⁹ ab ipō h̄nt pauciores actiōes. in B enī nō vñ eē ordo p̄ueniēs. Et ita in celestib⁹. Cōsistit dubitat cū p̄m mobile h̄at vnica actionē siue vnica motū: quō erit quā saturnus iuppiter et mars qui post sequuntur h̄nt plures: et sol qui postea sequitur h̄z paucos et venus et mercurius qui solē sequuntur h̄nt plures: et iterum luna h̄z paucos: hoc videtur eē valde mirabile cū non

appareat hinc aliqua ordinatio: Arist. soluit oia illa p ordi-
ne oius ad vnu finē vltimū: quē finē optime se hīs attin-
git cū pauca actiōe. nō aut optime se hīs cū pluri actione.
Alter aut nō potēs ad illū finē attingere attigeret ad vnu
finē inferiorē: q tū est ordinat⁹ ⁊ deseruiēs ad illū finē pnci-
palē: ⁊ tūc ad illū finē inferiorē attingēdū nō idiget nisi pau-
ca actiōe: s; alter sequēs ad eūdē finē attingēdū pluri indi-
get actiōe: ⁊ sic in multis alijs. Cōsequēter v; de pncipe ⁊
balliuo ⁊ burgētib⁹. pncps eniz ⁊ balliuū itēdūt cōe bonū
populi: ad quē finē pncps attingit cū pauca actiōe. s. cōsu-
lendo ⁊ pncipiēdo: s; balliuū ⁊ ppositi ad illū finē attingēdū
idigent plib⁹ actionib⁹: s; postea vnus burgēsis qui remo-
tior est a pncipe nō attingit illū finē nec itēdit: imo itēdit
vnu finē inferiorē. s. diuitias ⁊ regimē pprie domus: q tū fi-
nis subordinat⁹ fini p: ad quē tēdit pncps cum balliuo: qz
ex diuitijs ⁊ bono regimine bonoz prialiū resultat bonū
cōe ciuitatis. Modo burgēsis siue pxfamilias ⁊ filij sui ⁊
ali pncipaliores sui fuitores oēs ad eūdē finē itēdūt. s. ad
cōem pfectū domus: ⁊ ad illū finē attingēdū pxfamilias
pauca vtiū actiōe. s. pfulēdo ⁊ pncipiēdo: s; filij qstū ad hoc
plib⁹ vtiū actiōib⁹: ⁊ fuitores pncipaliores adhuc plu-
rib⁹. Postea magis recedēdo venit coqus ⁊ pistor q non
itēdūt ad cōe bonū dom⁹: s; glibet eoz itēdit qdā ptia-
le bonū: qd idiget multa actione. Sic imaginādū de itelli-
gētis: hoib⁹: brutis: ⁊ plātis. Voies eniz ⁊ itelligētie tēdūt
ad pteplationē diuinā: s; itelligētie cū sint pfectiores attin-
gunt ad h p suas eētias sine actiōe eis iherēte: s; hō q est
remotior a p in pfectōe idiget ad h multis actionib⁹ vt di-
ctū finē attingat. Bruta aut ad h nō itēdūt: s; ad aliquid
multo minus. s. ad cognitionē sensitiuā: ad quā nō idigent
tāta actiōe sicut hō ad itelligere: ⁊ tūc vlti⁹ plante nō at-
tigētes ad sensationē ēt pauca indiget actione. Ita silr de
corporib⁹ supcelestib⁹ est imaginādū: ⁊ h facit ad ppositū.
nā supponēdū est q corpora celestia ordinant⁹ ad regi-
men hui⁹ mundi inferioris: sed differēter: qz sphaera stellata
cū saturno ioue ⁊ marte hnt prietatē sup eē ⁊ duracionez
re: ⁊ bonā bitudinē eaz: ⁊ ad h psequēdū sphaera stellata
pp ei⁹ nobilitatē pficit suū officiu vno motu. multe enim
stelle plus opant⁹ p vnu motū qz vna stella p multos: ⁊ ita
tres dicti planete ad suū finē intētū psequēdūz idiget iam
plurib⁹ motib⁹: s; sol venus ⁊ mercuri⁹ dictū finē nō sunt
itēdētes: s; vnu aliū: qz eoz ifluētia est sup mot⁹ ⁊ muta-
tiōes re: q est inferior fine pmo: ⁊ illū finē attingit sol pau-
ca actione. ven⁹ aut ⁊ mercuri⁹ cuz sint inferiores sole ad h
idiget pluri actione: deide est luna q ad illū finē nō itēdit:
sed ad aliū inferiorē. s. ad disponēdū mām i istis inferiorib⁹
ad hū recipiēdū ifluētias aliaz stellaz: ⁊ ad illū finē attingē-
dū nō idiget multa actiōe. Ex his pz nō ad qōnē. s. q
sol ⁊ luna debēt moueri pauciorib⁹ motibus qz alij plane-
te: causa huius patet ex his que dicta sunt.

Ad rationes. ¶ Ad pma: illa hū pcederet si oēs
planete suis motib⁹ ad eūdē finem
intēderēt vt puenirēt: s; qz oēs orbes sup solē itēdunt ad
vnu finē: ⁊ sol cū venere ⁊ mercurio itēdūt ad aliu: ⁊ lu-
na ad aliū: nō opz talez eē ordinē in multitudine motuum
qualis est ordo in situ orbiū. ¶ Ad scdaz: nego q corp⁹ no-
bilis debeat hē plures opationes in attingēdo eūdez fi-
nez: imo dico q pauciores: bene tū pcedo q assignato vno
corpore tendēte ad vnu finē: ⁊ vno alio tendēte ad vnum
aliū. vbi grā. sicut boie ⁊ bruto: bene est pole inter ista cor-
pora corp⁹ nobilior hē plures opationes: ⁊ nō mirū quia
tendit in finē nobiliorē. Et sic est finis questionis.

¶ Aerē aut sub circularis corporis sphaera existē-
tem necesse est lata illa icalescere. Et hac maxi-

me cui sol extat ifixus. Propter qd approximā-
te ipso ⁊ oriente: ⁊ sup nos existēte generat ca-
lor ⁊ c. Tex. cō. XLII. **Questio. XIX.**

Decimum ppositorum erat.
Utrū sphaera solis
p suū motū magis calefaciat ista inferiora qz
alie sphaere. Et v; q nō: mot⁹ cat calozes sic
onidit Arist. p metheo. g mot⁹ velocior v;
cāre maiorē calozē: s; p^m mobile veloci^m mo-
uef qz sphaera solis. g p suū motū maiorē v;
cāre calozē in istis inferiorib⁹ qz sphaera solis. ¶ 2° sphaera
solis nō potē cāre calozē in istis inferiorib⁹. q qō falsa. qntia
nota est de se. aīs pbat. nā dato q posset: tūc sphaera solis
potē eē cala: s; h est falsus ex eo q orbes celestes nō sūt su-
sceptiui qlitatū alteratiūaz disponētiū ad corruptionē: de
numero qz est calitas. ¶ 3° si sic: vel h eēt imediate vel
mediate: nō imediate. pz h: qz sphaera solis nō tāgit ista ife-
riora. si mediate h eēt mediātib⁹ alijs sphaeris intermedys
iter ista inferiora ⁊ solē: s; pbo q nō: qz si calefaceret ista i-
feriora mediātib⁹ illis sphaeris: h eēt agendo aliqd in illas
sphaerās: s; nō apparet q sphaera solis aliqd agat in sphaerā
lune: qz vel h eēt mot⁹ localis: vel aliq qlitas: non potē dici
p mū: qz nullus mot⁹ localis q est in orbe lune agit a sphae-
ra solis: s; ab itelligētia orbi lune appropriata vel a p mo-
bili vel ab orbe celesti sibi imediato: nec ēt pt dici q sphae-
ra solis agat i sphaerā lune aliquā qlitatē p suū motū. nō. n.
agit in ipa calitatē ex eo q sphaera lune nō est calefactibi-
lis. Si aut agat in eā lumē de h nō agit in pposito: qz nō
qrim⁹ nisi de actiōe p motū localē. mō eqr sphaera sol age-
ret i sphaerā lune: ⁊ in ista inferiora si gesceret sic mō cū mo-
uef. ¶ 4° mot⁹ nō calefacit nisi disgregādo vel pterēdo:
s; mot⁹ sphaere solis. ⁊ silr cuiuscūqz orbis celestis nō dis-
gregat nec pterit ista inferiora: qd pz de terra aq ⁊ aere no-
bis ppingz: qz sepe videm⁹ oia ista eē i trāglitate magna
⁊ qete nō obstāte q pntine celū moueat: nec pt dici q ce-
luz disgreget p suū motū sphaerā ignis sibi p iunctā. nā illa
mouet sil cū celo motu diurno: sic onidit Arist. p metheo.
mō illud qd mouet sil cū alio nō disgregat ab ipso: sic pz
de hoib⁹ exntib⁹ in nauis: q cū mouent⁹ ad motū nauis nō
disgregant p ipz. ¶ 5° si sphaera solis ageret i ista inferiora
p suū motū maiorē calitatez qz alie sphaere: vel h eēt rōne
sue magnitudinis: vel eēt rōne velocitatis sui mot⁹: vl rō-
ne ppingtatis ad nos: vl diceret: q h eēt rōne lucis solis.
Si dicat p^m: h nō valet: qz tūc maiores sphaere sphaera solis
q sunt sup solē maiorē deberēt gnare calozē in istis ifero-
rib⁹ qz sphaera solis: ⁊ h ppositū. Si dicat 2^m: hoc itez nō
valet: qz tūc p^m mobile cū velocius moueat sphaera solis: ⁊
silr sphaera lune maiorē dēret cāre calozē in istis inferiorib⁹
qz sphaera solis. Si dicat 3^m: h itez nō valet: qz tūc sphaera
lune cū sit nobis ppingoz qz sphaera solis dēret nos plus ca-
lefacere p suū motū qz sphaera solis. Si dicat vltimū: h nō
est ad ppo^m: qz nō querim⁹ in pposito de actione celi p lu-
men vel lacē: s; solū de actione celi per motū localem.

In oppositum videtur eē Arist. hic ⁊ in pmo
metheoz. ⁊ etiā cōmunis au-
ctozitas astrologozum ⁊ etiam experientia.

In ista qōne est presupponēdū que res sit motus
localis: sed h pnet ad 3^m phicoz. 3.
Similiter hic presupponēdū est quō motus localis calefa-
cit: s; hoc pnet ad p mū libru metheoz. Et ideo istis di-
missis ⁊ psuppositis videndum est de quesito.

Pro quo p pono istā p nē cōiter pcessaz: q celū agit
i ista inferiora p suū motū localē. pz h: qz
suo motu trahit secū sphaerā ignis ⁊ aerē suplozē cōtiguuz

ignis: cuius signum est. nam aliter comete et impressiones glacie in summa regione aeris non mouerentur circulariter circa terram nisi mouerentur sic ad motum continentis. scilicet aeris: cuius tamen oppositum sepe visum est: imo de quibusdam cometis visum est sicut dicit auctor res quae mouebantur de oriente ad occidentem: et occidebant sicut sol: et de mane oriebantur sicut sol.

Secunda conclusio. celum non agit in ista inferiora caliditate per suum motum ratione disgregationis facte in istis inferioribus per motum celi. per hoc ex eo quod propter motum celi ista inferiora non disgregantur sic arguebat per quartam rationem ante oppositum.

Tertia conclusio. celum per suum motum localem agit in ista inferiora caliditate: frigiditate: humiditate: et siccitate: ea ratione: quia per ipsum celum per suum motum applicantur in istis inferioribus planete et stelle agentes in ea: motu caliditate: motu frigiditate: motu humiditate: motu siccitate.

Quarta conclusio. rursus ad quoniam. sphaera solis per suum motum magis calefacit ista inferiora quam alie sphaere. probatur: quia motus sphaere solis applicat nobis planetam. scilicet solem: qui est magis calefactiuus istorum inferiorum quam alii planete: et per caliditate pullulatiua et viuificatiua istorum inferiorum: quod bene patet ex hoc: quia cum sol ingreditur per punctum arietis et incipit accedere versus zenith capitis nostrum: aues incipiunt cantare: et cuncta vegetabilia pullulare plus quam ante.

Sed dicitur: si equilater faceret sphaera solis si non moueretur: sed quiesceret.

Riudeum per quod non. nam si sphaera solis quiesceret: tunc inferiora quibus est per se oino suo calore destrueret et consumeret: et calorem ipsa destrueret non viuificatam induceret. Illud quod dictum est intelligitur de calore viuificatiuo et generatiuo qualis inducit in ista inferiora per motum sphaere solis plus quam per motum aliarum sphaerarum. motu quo dictum est.

Juxta istam rationem dubitatur de motu per quem modum sol agat in ista inferiora caliditate. Ad quod respondetur quod isto modo quod ipse sol agit in sphaeras inferiores non caliditate: quia non sunt calefactibiles: sed aliqua alia qualitate: puta influentia seu qualitate non sensibilis: qualis est agit in ista inferiora: et talis qualitas non producat in ista inferiora caliditate: tamen non producit caliditate in sphaeris infra solem: et hoc est bene possibile. nam ista inferiora sunt disposita ad recipiendum caliditatem. orbis autem celestes non. Et est simile de B. nam magnes attrahit ferrum: et tamen non attrahit aerem intermedium: quia nam aeris non est ad B. disposita sicut nam ferrum: et ideo non habet talis qualitate quales agit in ferrum agat in aerem: cum non possit agere in remotum nisi prius agat in propinquum: tamen talis qualitas operatur aliquid in ferrum. scilicet motum ferri ad magnetem: quod non operatur in aerem intermedium: sic recte est in opposito de influentia multiplicata a sole per sphaeras celestes sub sole ad ista inferiora. talis. nam qualitas seu influentia: non agit calorem in istis inferioribus: non tamen in celestibus: et hoc totum puenit per dispositionem et indispositionem recipientium talem qualitate seu talis influentiam.

Consimiliter modo dicatur de modo agendi aliorum planetarum in ista inferiora quorum aliqui agunt in ista inferiora humiditate aliquid siccitate aliquid frigiditate.

Ad rationes. Ad primam illam bene probatur quod sphaera solis non magis calefaceret ista inferiora per suum motum ratione disgregationis facte in istis inferioribus per motum sphaere solis: et hoc bene procedit sicut dictum est: cum quo tamen stat quod motus sphaere solis plus calefacit ista inferiora per hoc: quia corpus plus calefactiuus. scilicet corpus solare applicat istis inferioribus.

Ad secundam illam bene probatur quod sphaera solis: et similiter sol non est calidus formaliter sicut est ignis vel aliquid tale: tamen cum hoc bene stat quod est productiuus caloris in istis inferioribus motu quo dictum est. scilicet per suam influentiam.

Ad tertiam dico: quod hoc est mediate. scilicet mediatis orbibus inferioribus agendo in ipsos tales qualitates: et est patet ex dictis in questione.

Ad quartam illam vadit pro secunda ratione. Ad quintam dico: quod propter nullum istorum solium: sed propter B sicut dictum est in questione quod per motum orbis ipsius solis applicat istis inferioribus corpus solare magis calefactiuum istorum inferiorum calore viuificatiuo quam per motum alicuius alterius orbis: qui quidem ca-

lor viuificatiuus in istis inferioribus non fieret sine motu orbis solis: sicut iam in questione dicebatur.

Quoniam quidem igitur neque utraque moueri rationabile: neque astrum solum relinquitur circulos quidem moueri. astra autem quiescere et c.

Textu cometarum. XLVI. Questio. XX.

Decim tertium propositorum erat. utrum stelle moueantur per se: vel moueantur solum ad motum sui orbis. Arguitur quod per se: quia corpori simpliciter debet aliquid motus simplex per suam naturam: sicut dictum est primo huius. et per se debetur ei aliquid motus per se. quod enim inest alicui per suam naturam inest ei per se: sed stelle seu astra sunt corpora simplicia. igitur et c.

Secundo stelle apparent moueri de oriente ad occidentem. aut sic mouentur naturaliter aut violenter. si naturaliter tunc per se: et si violenter hoc est falsum: quia in corporibus supercelestibus non est aliquid violentum.

Tertio. sol habet aliquem motum per se quod debet ei ultra motum sui orbis. quod si aliter stelle. consequentia tenet. nam videtur esse similitudo rationis utrobique. ans probatur. per quod sol de mane cum oritur apparet moueri motu saltationis.

Secundo. nam quando sol fortiter aspiciunt apparet rotari et moueri circa centrum proprium.

Tertio. nam quando radius solis transit per paruum foramen bene loquitur: tunc videtur scintillare: ac si sol iret retrocedendo.

Quarto ad principale. nam quilibet stella que non est planeta cum aspiciunt apparet scintillare et per se moueri.

Quinto. nam secundum Aristotem. quilibet stella est spherica. motus sphericus debet esse sphericus circa centrum proprium: sicut patet de motibus orbium celestium.

Sexto. luna habet spatium motum circa suum centrum in epicyclo. quod videtur quod similiter alie stelle debent moueri circa sua centra propria. quia tenet. nam videtur esse similitudo rationis hic et ibi. ans probatur: quia cum luna moueatur ad motum sui epicycli: et sit aliquando in superiori parte epicycli: aliquando in inferiori: oporteret quod macula que apparet in luna aliquando appareret euersa nisi luna moueretur circa centrum proprium motu opposito. scilicet contra motum epicycli. unde aliter non videtur bene posse saluari lunam habere epicyclum et maculam que apparet in luna semper similitudinem motu nobis apparere nisi dicitur motum ponere luna moueri per se circa suum centrum proprium.

Oppositum vult Aristoteles.

In ista questione. Primo ponende sunt aliqua distinctiones. Deinde conclusiones ad quesitum.

Prima distinctio. stellarum moueri per se potest intelligi dupliciter. Uno modo per se: quia per suam naturam sed cum orbe et ad motum orbis sicut pars ad motum totius vel continentis in aliquo ad motum sui continentis. Alio modo potest intelligi quod stelle mouentur per se: id est solitarie: quia non ad motum orbis vel non solum ad motum orbis: sed aliquo motu qui inest eis ex parte eorum propria.

Secunda distinctio. stellas moueri per se hoc est solitarie non ad motum orbis potest intelligi dupliciter. Uno modo ab oriente ad occidentem: non tanquam delate ab orbe: sed diuidentes orbem sicut auis cum volat per aerem: vel piscis cum natat in aqua. Alio modo per se. id est solitarie circa centra eorum propria: qui motus potest vocari motus gyrationis vel volutationis.

Tunc sit prima conclusio. nullum astrum mouetur per se sed solitarie in orbe ab oriente ad occidentem: diuidendo orbem sicut auis volans per aerem diuidit aerem: et piscis natans per aquam diuidit aquam. probatur. primo quia tunc celum esset diuisibile et scissibile: et per consequens corruptibile: cum diuisibilitas disponat ad corruptionem: sed contra est falsum. quod et c.

2. si stelle sic mouentur per se: tunc stelle circa polos habentes describere minores circulos citius perficerent suas circuitiones quam stelle circa equinoctiales que habent describere maiores: et sic stelle non

le nō manerent fixe eūliter abinuicē distātes: cuius oppo-
sitū manifeste apparet: saltē de stellis q̄ non sunt planete.
¶ Tertio. si stelle sic mouerent per se diuidētes orbes in
q̄bus eēt: tunc stelle indigerent organis ad talē motū: vt
pedib⁹ vel alis vel buis: q̄ in eis nō iueniunt cū sint sphe-
rice figure. ¶ Sed iuxta istā rōnem forte aliq̄s instaret: z
diceret q̄ hoc nō opz: qz graue descēdit de loco ad locum
sine talib⁹ instris seu organis. ¶ Rñdē. q̄ est dissile hic
z ibi: qz graue descēdit deorsum ex eo: qz per suā nām de-
terminat sibi illū locū si non sit alibi violēte detentū: sed
astrū nō magis determinat sibi locū in oriēte q̄ in occidē-
te. modō q̄ est indifferens ad diuersa loca indiget talibus
organis. ¶ Scda q̄ nullū astrū p̄ter lunā mouet p̄ se cir-
ca centrū suū p̄p̄iū. p̄bat. Pro quo supponit q̄ q̄libet
astrū p̄ter lunā sit vniforme per totū: sic q̄ vna eius pars
apta nata est causare oēm cōsimilē influētā in istis inferio-
ribus qualē alia. Ulterius supponit q̄ motus qui fiunt in
superiorib⁹ corporib⁹: sicut in corporib⁹ celestibus fiunt p̄-
pter diuersas influētias causandas in ista inferiora. Tunc
arguit sic. si astra mouerent per se motu volutationis cir-
ca cētra eoz p̄p̄ia: tunc mot⁹ fieret p̄pter diuersas influē-
tias cādas in ista inferiora. p̄ter z^m supponē: sed h̄ non.
nā ex tali motu volutationis astri nō causaret diuersa in-
fluētia in ista inferiora: p̄pter hoc q̄ q̄libet astrū excepta
luna est vniforme per totū: sicut dixit p̄^a suppo. z iō si ali-
q̄d astrū vertit iam vnā sui ptē ad nos: z postea aliā verte-
ret ad nos: nō p̄pter hoc causaret in nobis aliaz z aliā in-
fluētia: s̄z semp cōsimilē: p̄pter similitudinē nāe suaz par-
tiū. ¶ Tertia q̄ si luna h̄z epicyclū: tūc luna mouet per se
circa centrū suū p̄p̄iū q̄ motum quo mouet in circūferē-
tia epicyclus. p̄bat. qz aliter non posset saluari sicut prius
arguebat: qn̄ illa macula que apparet in luna aliq̄n̄ appa-
reret euerfa. sic. s. q̄ si modo apparet caput supra: z pedes
infra: postea apparerent pedes supra: z caput infra. modo
p̄ns est falsum. ¶ Et si dicat. talis motus lune circa cētrū
p̄p̄iū videt esse frustra: cū ex tali motu nō pueniat ali-
qua diuersitas influētie in ista inferiora: cuz luna cōsistit vi-
deat influere p̄m vnā eius partē in ista inferiora sicut p̄m
aliā: cū luna videat esse vniformis nāe p̄ totū. ¶ Rñdē.
q̄ imo talis motus lune nō est frustra: nā est cōcedēdū q̄
luna sit vniformis nāe per totū sicut alia astra. vn̄ est val-
de diuersa in raritate z densitate in suis partib⁹: sicut postea
videbit: z iō nō cōsistit influit p̄m vnā partē sicut p̄m aliā:
z p̄pter hoc talis motus lune circa cētrū p̄p̄iū nō est fru-
stra: imo vtilis p̄pter diuersaz influētias causandā in ista
inferiora. ¶ Quarta q̄ oia astra mouent per se z p̄m eozuz
nām ad motū orbū in q̄b⁹ sunt. nā astra apparent moueri
de oriēte ad occidētē: s̄z hoc nō est diuidēdo orbes: sicut
dixit p̄^a q̄ opz q̄ hoc sit ad motū orbū: sed talis motus
inest astris p̄ se: z p̄m eozuz nām: ex eo q̄ astra sunt ptes or-
biū. dicit enī Cōmētator q̄ stella est densior pars sui or-
bis. mō motus nālis toti etiā est nālis parti. ergo zc.

Ad rationes. ¶ Ad p̄^m dico sicut iam dicebat.
q̄ stella est q̄dā pars orbis cui est
infixa: ideo nō opz q̄ habeat motū simplicē aliuz a motu
cui⁹ est pars: z ad huc si stella esset vnū corp⁹ totale diuisus
ab orbe sufficeret q̄ moueret delata a p̄p̄io p̄tinēte: z tūc
l̄z nō h̄iet per se aliquē motū passiue: h̄iet tū per se aliquē
motū actiue: p̄m que alteraret ista inferiora: qz ad huc stel-
la alr influeret in ista inferiora q̄ orbis. ¶ Ad z^m. illa h̄
p̄bat 4^m q̄nem. s. q̄ stellis debent aliq̄ motus p̄ se. i. p̄m
eaz nām: sed nō p̄bat q̄ debeant eis aliq̄ motus per se. i.
solitarie: qui nō insunt eis rōne orbū. ¶ Ad 3^m. nego aīs.
¶ Ad p̄bationes. ¶ Ad p̄^m de saltatione solis. dico q̄ h̄
sit p̄pter motū vaporum medioz qui refrangunt radios.

¶ Ad z^m. dico q̄ hoc q̄ sol appareat rotari z moueri cir-
ca centrū p̄p̄iū cum aspiciat: est p̄pter debilitatē oculi: ita
q̄ ob fortē lucē solis visaz ab oculo cū labore spirit⁹ missi
ad oculū pro cōfortādo virtutē visuā mouent z vertunt
circa axē visus: z p̄pter talē motū ip̄ceptū a potētā visu-
ua apparet talis motus in sole. ¶ Ad 3^m. de radio scintil-
lante. dico q̄ hoc est p̄pter vapores positos in medio: vel
p̄pter diuersitatē densitatis inter ignē z aere: vbi sit q̄d
qdā motus inundationis: p̄pter que motū radius solaris
apparet dicto mō scintillare z titubare: recte sicut tremit
vmbra in fundo aq̄: cui⁹ superficies fluctuat z mouet hinc
inde. ¶ Ad 4^m p̄ncipale de scintillatione stellaz que nō
sunt planete. dico q̄ hoc est aut p̄pter medium: aut p̄pter
debilitatē visus: aut p̄pter eaz magnā distantā a visu: aut
p̄pter ista simul. ¶ Ad 5^m dico. q̄ non opz omne corpus
sphericū h̄re motū p̄p̄iū circa cētrū suū: sed sufficit mul-
tis corporib⁹ sphericis moueri circulariter ad motuz cor-
porū q̄bus sunt infixa: z sic est de stellis q̄ mouent circula-
riter ad motū orbū q̄bus deferunt: z h̄ sufficit eis absq̄
hoc q̄ vltra hoc habeant speciales mot⁹ circa cētra p̄p̄ia.
¶ Ad 6^m. illa vadit pro 3^a q̄ne. Et est dissile quātū ad h̄
de luna z alyz astris: qz luna nō est cōsilis nāe quātū ad
oēs suas partes sicut alia astra: z ideo nō mirū si luna mo-
uet circa centrū p̄p̄iū p̄pter diuersas influētias causan-
das in ista inferiora: z alia astra nō. Et sic est finis q̄onis.

**De vocatis aut astris p̄sequēs vtique erit dice-
re ex q̄b⁹ cōstat zc. Tex. cō. XLI. Qō. XXI.**

Quantum ad z^m tractatū bu-
ius scōi libri de ce-
lo z mūdo restat p̄ncipalr tractare illa que
concernunt partes celī minores sicut sunt
astra: postq̄ tractatū est de differētis posi-
tionis in celo: z de figura celī: z de illis q̄ cō-
cernunt ptes celī maiores: sicut sunt orbes:
z cum hoc que concernunt partes celī minores: sicut sunt
astra quantum ad eoz motum.

Quantum ergo ad istū z^m tractatū volo q̄rere ali-
qua. p̄. vtrū oia astra sint adiuicē eius-
dē sp̄ei sp̄alissime. 2°. vtrū oia astra alia a sole habeāt lu-
mē suū a se vel a sole. 3°. vtrū astra p̄ suū lumē sint ḡnati-
ua caloris in istis inferiorib⁹. 4°. vtrū macula apparens in
luna pueniat ex diuisitate p̄tiū lune vel ab aliq̄ extrinseco.

Quantum ad p̄^m. s. vtrū oia astra sint eiusdē sp̄ei sp̄a-
lissime. Arguit p̄ q̄ sic. oēs orbes celestes
sunt eiusdē sp̄ei sp̄alissime. ḡ oia astra. q̄ntia p̄bat: qz astrū
est eiusdē sp̄ei cū orbe in quo est: z iō si oēs orbes sūt eius-
dē sp̄ei. vtique oia astra erūt eiusdē sp̄ei. Assumptū p̄bat. s.
q̄ stella est eiusdē sp̄ei cū orbe in quo est. Primo. nā dicit
Arist. in isto 2°. z Cōmētator filr q̄ stella est densior pars
sui orbis: mō rapz z densuz nō diuersificāt sp̄em. ¶ Et cō-
firmat. qz astra z orbes eodē motu mouent nāliter: quod
nō esset si eēt diuersaz sp̄erū. aīs p̄bat. qz orbes distin-
cti magis sunt filres q̄ orbis z stella cū suo orbe: sed orbis
z stella ipsi⁹ sunt eiusdē sp̄ei sicut iam p̄batū est. ḡ orbis
cū orbe est eiusdē sp̄ei: z nō magis duo orbes distincti sunt
eiusdē sp̄ei q̄ oēs simul. ¶ Et cōfirmat hoc 2°. oium or-
biū celestū est locus idēz in numero. vt p̄bat in isto 2° a
Cōmētatore in p̄bando eccētricos: s̄z illa simplicia q̄rum
est idē locus in numero sunt eiusdē sp̄ei sp̄alissime sic dē
est p̄ huius. ¶ Et cōfirmat hoc 3°. motus simplices ipso-
rū orbū sunt eiusdē sp̄ei sp̄alissime. ḡ z ipsi erunt eiusdēz
speciei sp̄alissime. q̄ntia z ex his que dicta sūt p̄ hui⁹. aīs
p̄z. ex eo q̄ ois motus circularis oī motū circulari v̄ esse
eiusdē speciei sp̄alissime. motus aut nāles ipsoz orbū

celestius sunt motus circulares. ¶ Secundo ad principale. ois ignis saltē purus est eiusdem spēi cum alio igne: et ois aer cum alio aere est eiusdē spēi: et ita sicut est in alijs corporib⁹ elementaribus simplicib⁹. q̄ a sili argumēto videt̄ sic eē in corpore simplici celesti. s. in celo: q̄ ois portio celi cui q̄libet alia est eiusdē spēi: et magis adhuc hoc videt̄ de celo q̄ de elementis: cū celū sit simplici⁹ elementis: sed si q̄libet portio celi cū alia est eiusdē spēi: et stelle sunt q̄daz portiones celi sicut deductū est videt̄ q̄ quelibet cū alia sit eiusdē specie. ¶ Tertio. si stelle distinguerent̄ p̄tra se inuicē specie: tūc multo plura eēnt in mūdo corpora simplicia q̄ q̄nqz distincta s̄m spēm: sed hoc est falsus. p̄ntia t̄z: ex eo q̄ valde multe sunt stelle in celo. falsitas p̄ntis p̄z. ex his q̄ dicta sunt p̄ huius. nā probatū est ibi q̄ nō sunt nisi q̄nqz corpora simplicia distincta s̄m spēm. s. q̄tuor elementa: et quinta eēntia. s. celū. ¶ Quarto. si stelle differrent ab inuicē spē: vel eēt orbēs: nō oporteret ipsos moueri diuersis motibus ad influēdū et cāndū diuersas influētias in ista inferiora: c̄ t̄i oppositū apparet esse v̄z. p̄ntia p̄bat. nā ad cāndū h̄ diuersas influētiam videret̄ sufficere diuersitas specifica ipsoz nō obstāte q̄ omnino eiusdem mouerent̄ motibus. ¶ Quinto. nos videmus in aialibus et in plātis q̄ illa que determinant sibi cōsiles figuras sunt eiusdē spēi: et eē. Et que dissiles sunt dissilis spēi: et ecōuerso. mō oēs stelle sunt cōsiles figure: q̄ oēs sunt sphericę: ideo videt̄ q̄ oēs sunt eiusdē spēi. ¶ Sexto. nā Cōmētator ponit sup̄ isto libro q̄ totū celū est sicut vñū aial: et sphericę celestes et stelle sunt sicut mēbra eius: ideo totius celi p̄mus motor est q̄si aia. ergo totū celū sicut ab illo p̄ motore mouet̄ modo quo aial mouet̄ a sua aia. modo vñū aial et mēbra eius sunt eiusdē spēi spālissime in gñe sube: q̄ sunt informata vna forma subali. s. aia sensitua. q̄ sicut sic videt̄ esse dicēdū de toto celo. et si sicut tam orbēs q̄ stelle videt̄ esse eiusdē speciei spālissime. ¶ Septimo. totale celus est vna eēntia simp̄. q̄ nō videt̄ esse cōpositū ex entibus diuersaz spērū: et cui sit cōpositus ex multis orbibus et multis stellis: sequitur h̄ nō distingui ab inuicē specie. aīis p̄bat: ex eo q̄ mouet̄ a motore simplici: qui nō p̄duceret nisi motū simplicē: qui motus simplex nō inesset nāliter nisi corpori simplici.

Oppositum arguit. q̄cunqz sunt eiusdē spēi spālissime debent h̄c cōsiles p̄prietates nāles: s̄ sic nō est de stellis. p̄z hoc: q̄ q̄dā stelle influūt in ista inferiora caliditate: q̄dā frigiditate: q̄dā humiditate: q̄dā siccitate: q̄dam inimicitias: q̄daz amicitias: et sic de alijs diuersis p̄prietatib⁹: que in isto mūdo inferiori inueniunt̄: et pueniunt a diuersis p̄prietatibus et virtutib⁹ stellaz. tales autē diuersitates virtutū et operationū specificę vident̄ arguere diuersitatē specificā stellaz. ¶ Secundo. nā nō fecit sub vna specie plura indiuidua nisi p̄pter corruptionē indiuiduoz: vt saluaret̄ spēs: iō cū oēs stelle sint p̄petue: si oēs eēnt eiusdē spēi frustra eēnt plēs cū spēs illa posset saluari et ppetuari in vna illaz. ¶ Tertio. illa non sūt eiusdē spēi q̄ vñū h̄z ex se lucē: alia autē nō: s̄ ab alio: s̄ sic eē de stellis: q̄ sol h̄z lucē ex se. alia autē astra capiūt lumē suū a sole: q̄d maxime p̄z de luna q̄ deficit a lumine: cū iter ipaz et solē pōit terra ipediēs illustrationē lune a sole.

In ista qōne p̄mittēda est vna distinctio. Secundo vidēdū est. v̄z oēs orbēs celestes iter se sint eiusdē spēi. Tertio an oēs stelle iter se sint eiusdē spēi: siue sint in diuersis orbib⁹ siue in eodē orbe. Quarto. v̄trū orbēs sint alterius spēi ab astris que sunt in ipsis.

Quantum ad p̄m sit distinctio ista. q̄ aliqua dicunt̄ eadē spē dupl̄r. Uno⁹. q̄ sunt termini significatiui sub eodē termino specifico cōtēti in recta linea p̄dicamētali: sicut sunt isti termini fortes. et plato. con-

tenti sub isto termino hō. Et per oppositūz diuersa specie dñr termini significatiui cōtēti sub diuersis terminis specificis in linea p̄dicamētali. isto mō isti termini fortes. et brunellus dñr differre ab inuicē spē. Alio⁹ aliq̄ dñr esse eiusdē spē: q̄ sunt res significate per eūdem terminū specificū: et hoc de p̄dicamēto sube: et sic diuersa spē dñr res significate: vel etiā significabiles p̄ terminos differētes specie: etiā exītes in p̄dicamēto sube. Istō mō tu et ego dicimur eiusdē spēi: s̄ tu et brunellus diuersaz spērū. ¶ Modo sciēdū est q̄ in p̄posito nō intēdit̄ de eiusdē specie vel diuersis p̄mō: s̄z 2⁹ mō: in quo notāter apposui ly de p̄nto sube. Nā sciēdū est q̄ res sunt significabiles p̄ diuersos terminos spē: de p̄dicamēto sube vel de p̄dicamēto accētis. mō ad h̄ q̄ aliq̄ res sint ab inuicē diuersaz spērū nō sufficit ipsas esse significabiles p̄ spēs diuersas diuersoz p̄ntoz accidētū. nā sic eadē res posset eē diuersaz spērū: imo eēt diuersoz generū. nā eadē res puta hō: sic fortes. v̄bi grā. est significabilis p̄ spēs diuersoz p̄ntoz: si ipse sit magn⁹: si ipse sit alb⁹: si ipse sit fili⁹: si ipse sit sedens: si ipse sit currens: et sic de alijs. isti enīz termini sunt spēs diuersoz p̄ntoz: nō obstāte q̄ p̄nt supponere pro vna et eadē re. ¶ Sicut ad h̄ q̄ aliq̄ res dicant̄ eiusdē spēi nō sufficit ipsas esse significabiles p̄ eūdem terminū specificū de p̄nto accētis. Nāz sic hō: equ⁹: lapis: eēnt eiusdē spēi spālissime: si tam hō: q̄ equ⁹: q̄ lapis: eēt alb⁹: q̄ iste termin⁹ alb⁹ est vna spēs spālissima de p̄nto q̄ litatis. mō p̄ntis est falsus: ita q̄ finalr in p̄posito itenditur de eiusdē spē vel diuersis q̄tū ad spēm de p̄nto sube: s̄m q̄ illa dicim⁹ eē eadē spē q̄ significabilia sūt p̄ eadē spēm de p̄nto sube: et illa diuersa spē q̄ significabilia sunt per diuersas spēs seu terminos específicos de p̄dicamēto sube.

Quantum ad 2⁹ sit p̄m. Oēs orbēs celestes et oēs stelle sunt eiusdē nāe s̄m spēm in genere sube: et eēt in gñe corporū simpliciu. p̄z. q̄ diuersis motibus simplicib⁹ oz corrūdere diuersas nās subales: s̄z tres sunt spēs diuersę motuū simpliciu. s. a medio sic est mot⁹ sursum: ad mediū sicut est mot⁹ deorsum: circa mediū situs circularis: iō sequitur q̄ tres sunt spēs corporū simpliciu: sc̄z gñia: lenia: et celestia: et nō est vis si p̄dicta noia nō sint de p̄nto sube: q̄ nō oibus gñib⁹ et spēbus subalternis in p̄nto sube sunt noia imposita: vt generi p̄pinquo ad equū et asinū nō est ipositū nomē: nec eēt gñi p̄pinquo ad canē et lupū: s̄z h̄ per noia accētalia circūlogmur. Ideo ponamus q̄ oia graua absolute sine cōnotatione eēntia significantur cōiter p̄ hoc nomē. a. et oia lenia p̄ hoc nomē. b. et oia celestia p̄ hoc nomē. c. tūc illi termini. a. b. c. essent tres spēs diuersę de p̄nto substantie significātes oia corpora simplicia. ¶ 2⁹. Ille tres spēs: nō sunt spēs spālissime. pat̄z hoc: q̄ grauiū sunt due spēs. s. terra et aq̄: et leniuū due. s. aer et ignis: et ita possumus dicere q̄ cū Aristot. dixit in isto 2⁹ stellā eē de nā sui orbis: intellexit q̄ eēt secū eiusdē nāe: nō s̄m spēs spālissimā: s̄ s̄m spēm subalternā distinctā p̄ spēm gñiu et leniu: q̄ stelle et orbēs neqz sunt graues neqz sunt leues. ¶ 3⁹. Intellectū ad inuicē sunt diuersaz spērū spālissimaz. p̄z hoc: q̄ in intellectūz nō sunt aliq̄ accētia. Ideo intellectū si eēnt eiusdē spēi spālissime oēs eēnt siles s̄m virtutes et opationes q̄scūqz: q̄d est falsum: q̄ sic nulla eēt ratio q̄re illū orbē moueret magis vna intellectū q̄ alia. Similr nec vna eaz eēt nobilior alia. Similr sic in separatis a mā eēnt plura indiuidua sub vna spē spālissima: q̄z oīz opp̄m oñdit̄ in. 12. meta. ¶ 4⁹. Orbēs moti appropate a diuersis intellectūz sunt ab inuicē diuersaz spērū spālissimaz. p̄bat. diuersaz carū s̄m spēs spālissimā esse: c̄ p̄mi et imēdiati sunt diuersi s̄m spēm spālissimā: s̄ sic est q̄ effect⁹ p̄mi et imēdiati intellectūz i q̄cūqz gñe cāndi hoc sit sunt orbēs q̄ intellectū ille appropianr. ergo cum tales

cum tales intelligentie sint diuersarum specierum per precedentes
 nem: sequitur et eorum effectus puta orbis esse speciem diuersa
 rum. ¶ 2º si non possit reddi ratio quare aliquis motor esset ap-
 propriatus orbi solis magis quam ipse esset appropriatus orbi lune. non
 enim potest dici quod sit appropriatus magis vni orbi quam alteri ratione
 accituum. nam rationabile est quod per se immediata appropriatio sit ratio-
 ne subiecti: quod sunt partes naturae ipsius accituum. ¶ 3º si omnes orbis
 celestes essent eiusdem speciei simplicissime: tunc quicunque intelligentia mo-
 uens vnum orbem posset mouere omnes: quod est falsum. ¶ 4º probatur:
 quod si mobilia sint eiusdem rationis et simplicissime: quicunque motor
 posset mouere vnum istorum mobilium ipse posset mouere aliter: si
 eadem bene esset sibi applicata: vel saltim quicunque posset mouere maius
 mobile ipse posset mouere minus: et sic intelligentia saturni posset
 mouere orbem solis et orbem lune. non enim obstaret debita appli-
 catio. Intelligentie enim sunt separate a magnitudine nullum habentes si-
 tum determinatum: et ideo quilibet intelligentia posset esse cuiuslibet orbis
 pars et idestis et applicata: et sic frustra ponerentur tot intelligentie
 quod ponuntur. ¶ 5º non omnes orbis habent simplicissimas partes naturales.
 quod non omnes sunt eiusdem speciei simplicissime. Assumptum patet de mobilibus
 et de spheris planetarum: quod ista quasi motus habent sua de-
 xtra et sua sinistra: sicut prius dicebatur. vnde ad illam partem ubi est si-
 nistrum primi mobilis: ibi est dextrum orbium planetarum. ¶ 6º si
 orbis non differret ab invicem specie: tunc non essent ordinati nisi
 accituum ratione super alium: quod tamen est falsum. ¶ 7º si omnes essent eius-
 dem speciei: tunc essent ad invicem continui: quod est falsum: quod diuersis
 mouentur motibus. ¶ 8º probatur. quod ad continuationem aliquid suffi-
 cit immediatio rerum omnino simplicium: sicut patet de continuatione duarum
 aquarum ad invicem. vnde nisi hoc sufficeret posset dici quod quilibet par-
 tes essent discontinue ab invicem: quod tamen non esset bene dictum.

Quantum ad 3º sit patet. sol est alterius speciei a luna
 et alijs stellis. Istas nem ponit et probat
 Aristoteles in libro de proprietatibus elementorum: et dicit sic. Dico autem quod suba
 corporis est alia a suba corporum stellarum et lune: quod est: quod sol de
 se habet lumen et lucem: lumen autem lune et stellarum est accituum a sole:
 ita quod Aristoteles fundat se super hoc quod suba eiusdem speciei simplicissime
 debet habere accitua propria et naturalia simplicissima: et si habeat dissimilia
 hoc est per eam agitia et corruptura ad corruptionem: vel per
 diuersas dispositiones sue materiae aut suorum agituum: talia autem non
 habent locum in celo. ¶ 2º si rationalis ad quod situm est. quod planete ad
 invicem: et omnes stelle fixe sunt diuersarum specierum. probatur. quod habent
 proprietates et virtutes naturales valde diuersas: et actinas effe-
 ctuum specie diuersorum: et dicitur in hoc mundo inferiori: sicut com-
 muniter concedunt omnes astrologi: et sicut prius arguebatur.

Quantum ad 4º sit ista patet. quod orbis sunt alterius speciei
 ab astris quod sunt in eis. ista nem ponit et pro-
 bat Aristoteles in libro de proprietatibus elementorum dicens: et sicut suba corporis
 orbis est alia a suba corporis stellarum: quod patet. quod stelle illustrantur
 a sole: et non orbis. ¶ Et confirmatur hoc si orbis octavo esset eius-
 dem speciei simplicissime cum stellis suis: tunc omnes ille stelle essent eius-
 dem speciei: cuius oppositum dixit conclusio immediate precedens.

Ad rationes. ¶ Ad primam negatur. scilicet quod omnes orbis sint
 iter se eiusdem speciei et nature: et negatur et vnum
 assumptum improbandum. scilicet quod astrum sit eiusdem speciei cum orbe
 in quo est: et quod probatur. astrum est eiusdem speciei cum suo orbe sic. scilicet
 nam dicit Aristoteles et Commetator quod stella est deorsum pars sui orbis:
 bene concedo. Et vltimum concedo quod bene videtur esse si stella non dif-
 ferret ab orbe nisi secundum distantiam et raritatem quod tunc esset eiusdem
 speciei cum orbe: scilicet quod stelle essent aliter dicitur ab orbibus. scilicet secundum virtutes
 eorum naturales sicut dicitur est: ipse non sunt eiusdem speciei: scilicet alterius speciei
 ab orbibus. ¶ Vltimum quod dicebatur. astrum et orbis omnino mo-
 uentur eodem motu: potest dici quod si stella moueatur ad motum or-
 bis et non habeat motum per se passive: tamen actiue habet diuersas opa-
 tionem et virtutem. modo ita bene videtur melius dicitur argui distinctio specifi-
 ca ex diuersa actione sicut ex diuersa passione: cum forme sit
 agere et materia sit pati: et specifica distinctio in subiectis est po-

tius secundum formas quam secundum materiae. ¶ Deinde ad probationes quibus
 probatur orbis esse ad invicem eiusdem speciei. ¶ Ad primam. orbis disti-
 cti sunt magis siles quam orbis et stella. admittatur: scilicet stella est eius-
 dem speciei cum suo orbe. negatur. ¶ Deinde ad aliam confirmationem.
 orbis orbium est idem locus. negatur. et quod arguebatur auctore Commet-
 tatoris. negatur Commetator in hac parte: quod bene dixit ad destruendum
 dum eccentricos quod ponunt astrologi in quo magis credendum est
 eis quam Commetatori. ¶ Ad aliam confirmationem quod dicebatur.
 motus simplicissimi orbium sunt eiusdem speciei simplicissime. bre-
 uiter bene negatur: quod sicut non omnes motus deorsum omni motu deorsum
 est eiusdem speciei simplicissime: scilicet bene subalterne: ita nec omnes motus
 circularis omni motui circulari est eiusdem speciei simplicissime.
 ¶ Alio posset dici. quod si diuersitas motuum arguat diuersas
 naturas corporum simplicium: tamen non oportet quod siles motus arguat eadem
 naturam saltim secundum speciem simplicissimam: scilicet bene arguat naturas eadem secundum
 genus vel secundum speciem subalternam. vnde equus et mulus et asinus
 bene habent siles motus naturales. ¶ Ad secundam principalem. omnis ignis et cetera. di-
 co quod non est similitudo: quod totum elementum ignis est homogeneum: scilicet
 sic non est de celo per diuersitatem motuum elementum in ipso quantum
 ad suas partes. scilicet orbis. vnde si celum sit magis simplex per portionem
 compositionis ex partibus essentialibus sicut sunt materia et forma: non tamen per
 uationem compositionis ex partibus integralibus. ¶ Ad tertiam concedo. quod
 plura sunt corpora simplicia distincta secundum speciem simplicissimam: quam
 quocumque quantum stat quod non sunt nisi quocumque corpora simplicia secundum speciem
 subalternam: quod celum non est species simplicissima: sed subalterna.
 ¶ Ad quartam dico. quod si orbis et stelle sint diuersarum specierum: tamen
 illa diuersitas specifica non sufficeret ad talem diuersitatem
 effectuum quibus appareret in istis inferioribus: nisi cum hoc diuersis
 orbis diuersis mouerentur motibus: sicut dicebatur prius. ¶ Ad
 quintam. posset dici quod diuersae figure naturales bene arguunt diuersas
 naturas: scilicet non oportet quod siles figure arguant identitatem secundum speciem simplicis-
 simam ubi inveniuntur alie diuersitates naturales: imo sufficit quod
 arguant identitatem secundum genus vel secundum speciem subalternam. ¶ Ad
 sextam. posset dici admittendo quod totum celum sit sicut vnum aial: et
 stelle et orbis sunt sicut membra eius. et vltimum posset concedi quod
 prius motor appropriaretur totali aggregato ex orbibus: scilicet cum
 bene cuiuslibet orbis speciei esset appropriata speciei intelligentia distincta
 specie ab intelligentia appropriata alteri: recte sicut in homine si anima
 intellectualis sit tota in toto et tota in quolibet parte corporis: tamen cum
 bene in diuersis partibus corporis sunt diuersae formae partiales quibus ille
 partes distinguuntur ab invicem specie. vnde in carne est vna speciei forma:
 et in osse alia: per quam os et caro distinguuntur ab invicem specie: sic re-
 cte in proposito videtur esse verum. ¶ Ad septimam bene concedo. quod to-
 tum celum est vna essentia simplex: et hoc per uationem composi-
 tionis ex materia et forma: cum quo tamen bene stat quod est compositum ex
 diuersis partibus integralibus distinctis ab invicem specie: nec est incon-
 uenies totale illud aggregatum ex illis partibus moueri sicut vnico
 simplici motu. scilicet diurno ab vna simplici intelligentia: sicut a primo mo-
 tore: sicut nec est inconuenies anima intellectualis quod est forma simplex
 mouere corpus humanum: quod est corpus etherogeneum.

Calor autem ab ipsis et lumine generatur aere ab
 illorum latione et cetera. Ter. co. XLII. Quo. XXII.

Secundum propositum erat. vtrius
 oia astra alia a sole ha-
 beant lumen suum a sole: vel a se. probatur per de lu-
 na quod habeat lumen ex se: nam aere exite sereno
 et luna exite in parte quadra vnde totale corpus lune:
 scilicet illa pars quod est versa ad solem videtur luci-
 dior quam alia pars versa a sole: et cum illa pars que
 est versa a sole videtur: et non ratione coloris: cum color sit qualitas.
 2º que non reperitur in corporibus celestibus: oportet quod videtur ratione
 lucis: et si ratione lucis proprie: bene propositum. si dicatur quod ratione lu-
 cis vel luminis recepti a sole: hoc non potest esse: quod ad illam
 partem lune versam a sole non protenduntur radii solares.

Secundo probatur quod omnia alia astra habent lumen suum ex se et non a sole: tunc enim accessus et recessus solis ad ipsa: vel ipsorum ad solem deberet apparere commutata sicut luna ita quod talia astra enim partes eorum versus ad solem debent esse illuminata: et enim alias non: et si sic utique apparerent similes figure: quibus apparet luna cum est ante oppositum vel post. scilicet figure arcualis: quod tamen nunquam visus est.

Oppositum arguitur de luna quod habeat lumen suum a sole. per manifeste ex eius augmento et decremento in lumine per eius accessus et recessus a sole. per hoc est per eclipses lune: quod cum terra interponitur diametraliter soli et lune: luna deficit a lumine. hoc non esset: nisi quod lumen non potest recipere a sole per impedimentum quod facit terra. **De astris autem alijs** arguitur quod debent lumen suum a sole: quod videtur esse simile ratione de ipsis et de luna.

Et similiter habet per hoc videtur esse positum in meo planetarum: ut tamen planete inferiores quam superiores possint ab ipso recipere lumen.

In ista questione. per recitabo duas opiniones quas quidam habuerunt de sole et luna et alijs astris. 2. videbitur de questione quantum est de luna. 3. videbitur de questione quantum est de alijs astris.

Quantum ad primum sciendum est. quod quidam imaginantur stellas non esse partes densiores orbium: nec esse solem nec lunam: sed imaginantur quod supremum celum est omnino lucidum enim se et omnem eius partem. **Uterque** imaginantur quod in celo infra illud sunt quedam foramina: quedam maiora: quedam minora: per que videmus aliquas partes illius supremi celi ita lucidi: et illud quod per maiora foramina videmus dicimus esse solem: et quod per minora videmus dicimus esse alia astra: et enim quod illa foramina mouentur una cum celo in quo sunt et oriuntur et occidunt: enim hoc nunc in occidente nunc in oriente videmus tales partes tali celi ita lucidi. **Ista opinio** non valet: quod enim ipsa non bene posset reddi ratione augmenti et decrementi luminis lune. **Secundo.** per hoc est non potest saluari diuersitas colorum quod appareret in stellis et planetis. vnde Mars apparet coloris valde rubei: et ita similiter stelle fixe que sunt de nomine Martis. Saturnus autem apparet coloris plumbi: et similiter stelle fixe de nomine eius: et sic de alijs planetis et stellis: talis diuersitas in apparitione coloris non potest saluari per talia foramina. **Alia opinio** est. quod totum celum est immobile: tamen sunt quedam spiritus seu intelligentie: que isto modo mouentur in celo: et voluntarie assistunt nunc vni parti deinde alteri: et cum illa parte cui assistunt virtute sua sit luminosa apparet sicut vna stella. **Sed** illa opinio non valet. nam videtur irrationabile quod sint tot intelligentie sicut sunt stelle fixe: et moueantur ita ordinate sicut mouentur stelle fixe. **Et** est quod nihil mouetur nisi sit corpus vel moueatur cum corpore: quod quicquid de motu neri saltem localiter: quod debet partem in termino a quo et partem in termino ad quem: et si sic oportet quod sit corporeum: vel saltem magnitudo: vel habens magnitudinem: et non indiuisibile quemadmodum sunt tales spiritus seu intelligentie. **Imaginandum** est ergo quod astra sunt densiores partes suorum orbium existentes in suis orbibus: et tunc ipsi et diuisi se vel diuerse ab eis quemadmodum locati a suo loco.

Quantum ad 2. pono vnicam opinionem in qua contra dicitur quod omnes concordant. luna recipit a sole lucem vel lumen quo ipsa nos illuminat notabiliter. hoc apparet ex eo quod sicut arguebatur. quoniam luna eclipsatur non nos illuminat propter hoc quod radii solares non attingunt ad eam. **Secundo.** per hoc est ex eo quod quoniam luna est crescens vel decrescens non illuminat nos nisi enim partem illam ad quam attingunt radii solares. **Uerum** est tamen quod aliqui imaginantur lunam enim vna medietate habere lucem ex se: et hanc aliam non: et quod luna in orbe suo mouetur circa centrum proprium complendo in mense vna circuitionem motu distincto a motu quem habet ex suo orbe: et quod successive vertit partem lucidam ad nos: et in opposita illa tota pars lucida est versa ad nos: et alia retro ipsa est versa a nobis: et post oppositum iterum incipit se abscondere aliquam partem lune lucida: et aliquam partem non lucida vertere se versus nos. **Isto modo** isti voluerunt saluare incrementum et decrementum luminis lune absque hoc quod luna reciperet lumen suum a sole.

Breuius ista enim ista imaginatione bene saluaret incrementum et decrementum luminis lune: non tamen per dictam imaginationem non possent saluare illa que appareret in eclipsi lune: et ideo tutius videtur esse omnium lunam habere lucem vel lumen suum a sole quo illuminat nos notabiliter. **Iuxta** istam opinionem dubitatur de modo per quem recipitur illud lumen a sole. De quo sunt opiniones. **Nam** dicitur vna opinio quod superficies lune est perfecte lenis sine aliqua asperitate: sic quod ab ea bene reflectitur lumen solis ad nos: sicut a speculo bene terio et polito reflectuntur species coloris: et per tale reflexionem lumen solis super lunam ipsa luna videtur lucere. **Sed** illud non valet: quod licet a corpore leni et bene polito reflectantur radii ad visum: tamen hoc non est ab omni parte illius corporis lenis: sicut per de speculo: nam cum facies mea est obiecta speculo: licet a quolibet parte speculi reflectatur cuiuslibet partis faciei mee species seu radii: tamen non a quolibet parte speculi fit reflexio cuiuslibet radii ad oculum meum: sed aliqui radii ad oculum meum: et aliorum ad aliam partem: et hoc est ideo: quod radii non reflectuntur ad visum meum nisi ab illa parte speculi in qua radii a facie mea cadunt super speculum et radii venientes ad oculum constitunt angulos equales ad superficiem speculi quod dicitur angulus incidentie et angulus reflexionis: sed hoc non est in quolibet parte speculi: et per hoc accidit quod motu speculo vel motu facie ad latum appareret partes faciei in alijs et in alijs partibus speculi: et ideo si dicto modo lumen solis reflecteret a luna ad nos tanquam a speculo: licet tunc in tota superficie lune bene apparet nobis aliqua modica claritas: tamen intensa claritas non deberet apparere nobis nisi in quedam parua parte. scilicet in illa in qua angulus incidentie et angulus reflexionis ad oculos nostros essent equales. **Sed** forte aliquis posset impedire istam rationem per hoc. nam si radii solis cadant super parietem paries apparet totum illuminatum: et non solum vbi radii incidentes et radii reflexus ad oculum continent angulos equales. scilicet angulos incidentie et reflexionis. **Sed** illud non valet. nam quantum ad hoc non est simile de pariete et corpore lunari. nam per asperitatem parietis potest accidere quod a multis partibus parietis possint reflecti radii ad oculum nostrum: et per hoc tunc apparet nobis magna pars parietis illuminata bene lumine claro. **Nihilominus** si paries esset perfecte lenis sicut speculum: vel sicut corpus lune: tunc ex incidenti radiorum solarium super illum parietem: non apparet nobis magna claritas per totum parietem: sed solum in parua parte. scilicet vbi radii imaginantur partem ab oculo super parietem cum radio veniente a sole super eundem constitueret angulos equales. scilicet angulum incidentie et angulum reflexionis: et hoc manifeste apparet in aqua quiescente. vnde in ea vna sola parua pars representat nobis intense lucem solis vel alicuius alterius astri: sed si illa eadem aqua moueatur aliquo modo ut non sit ita lenis enim eius superficies apparet nobis intense lux solis per maiorem partem eiusdem aquae. **Et** ideo omnium est aliter. vnde dico quod lumen solis incorporatur in luna: ita quod luna est corpus perspicuum et transparens: saltem circa superficies eius: et forte per totum: licet propter magnitudinem corporis lunaris lumen solis non possit totum corpus lunare penetrare: sic quod equum intense appareat lumen in parte lune versa a sole sicut in parte lune versa ad solem. sic ergo lumen lune quod videmus non est solum lumen solis reflexum super corpus lune: sed lumen solis lune incorporatum. **Etiam** aliter posset dici. scilicet quod licet luna non sit actu lucida: nec de se possit mouere diaphanum: tamen est in potentia propinqua per suam naturam dispositionem ad luciditatem: que quidem potentia reducitur ad actum luciditatis per casum luminis solis super eam: recte sicut colores non sunt in actu sufficienti ex se ad mouendum visum: sed fiunt in actu sufficienti per lumen cadens super ipsos.

Quantum ad 3. articulum sciendum est: quod de hoc sunt opiniones. **In** hoc enim Aristoteles cum Averrois contrariane Avicenna Macrobio: et pluribus alijs. **Aristoteles.** enim in libro de proprietatibus elementorum vult dicere quod omnes stelle habent lumen a sole sicut luna: et quod non sunt de se lucide: quod apparet sibi quod communi modo debeat esse de luna et alijs astris. **Sed** Avicenna cum suis socijs: licet concedat lunam habere lumen

bere lumen a sole: ponit tamen istam hñem: q̄ omnia alia astra habent lumē a se. Et ad hoc possent adduci aliq̄ rōnes. ¶ Prima est: q̄ si aly planete z alia astra haberēt lumen suū a sole: tūc p̄ eoz recessus a sole: z accessus eoz ad solē deberēt p̄sili mō suscipere cremētū z decremētū luminis sicut luna: q̄ tñ non videmus. ¶ Secūdo. q̄ si venus z mercuri⁹ qui ponunt̄ sub sole nō hñent lumē ex se s̄ ex sole: s̄ ex se eēt corpa sine luce: tūc p̄ interpositionē veneris vel mercurij iter vīsus n̄m z solē deberēt eclipsare soles sicut facit luna: z tñ hoc nō est vīsus. ¶ Tertio. v̄ saltē q̄ planete supra solē z stelle fixe nō habeant lumen a sole: ex eo q̄ inferiora nō influūt in superiora: z ex eo q̄ q̄sto astra sūt superiora tāto vident̄ eē nobiliora: z iō si sol h̄ lumē ex se: tūc magis astra super solē viderent̄ hñe lumē ex se z nō a sole. ¶ Quarto. tunc cōsimili mō per interponē terre iter saturnū vel iter iouē vel inter martē z soles deberet fieri eclipsis z defectus luminis saturni vel iouis v̄ martis: sicut fit eclipsis lune p̄pter interponē terre iter ipsam z solē: ex quo dicti planete nō haberēt lumē ex se: sed a sole sicut z luna. ¶ Quinto. si oia astra haberent lumē a sole: tūc cuiuslibz astri lumē calefaceret z excicaret sicut lumē solis: postq̄ cuiuslibz astri lumen nō est aliud a lumine solis. ¶ Sexto. lumē martis est sile luminis ignis: z lumē saturni est sile albedini tēdēti ad plūbeitatē: ita q̄ lumina planetaz sunt diuerse apparitionis: z tñ oia deberēt esse cōsimilis apparitionis: si oēs planete z oia astra hñent lumen suū a sole. ¶ Breuiter ista dubō. v̄trū oia astra p̄ter lunā z solē habeant lumē suū a sole est q̄si vnū p̄blema neutrū: sic q̄ rōnes q̄ fiūt pro vna pte p̄nt solui facilr: sicut rōnes adducte p̄ alia. ¶ Et iō ob amorē Aristo. p̄ncipis p̄horuz soluz rōnes sex iam factas pro opione Auicēne z Aristo: telem: tenēdo cum Aristotele: q̄ oēs stelle p̄ter lunam z solē: siue sint planete: siue stelle fixe hñt lumina sua a sole.

Tunc rñdetur

ad rōnes factas z̄ B. ¶ Ad p̄m. sequē q̄ cōsimili rōne p̄ accessus z recessus a sole deberēt appere arcualis figure sic luna: z maxime h̄ viderē de venere z mercurio: q̄ sunt sub sole. negat̄ p̄na. z rō est: q̄ venus z mercuri⁹ sunt tāte trāsparēte z tāte p̄spicitatis q̄ lumē solis incorporat̄ eis z ibibit̄ fm oēs eoz ptes: q̄liter nō est de luna: q̄ illa nō est corp⁹ ita p̄spicuū z ita trāsparens. Et p̄ hoc idēz solui ē rō z̄. ¶ Ad 3^m dico. q̄ lz sphaera solis sit minus nobilis q̄stū est ex situ z motu eius: imo etiā itelligētia approp̄ata soli nō est ita nobilis sicut itelligētia saturni: tñ ipse sol h̄ nobilitatē a motore diurno approp̄iato toti celo recte: sicut corbois rōne aie totius corporis h̄ influentiā tam in ptes superiores q̄ inferiores: nō obstatē q̄ cerebrū h̄ nobiliorē situm corde: ita recte in p̄posito dicat̄ de sole in ordine ad alia astra. ¶ Ad 4^m. tunc p̄simili rōne alie stelle deberēt eclipsari per interpositionē terre inter solē z ipsas. dico q̄ nō: z hoc est ideo: q̄ vmbra terre nō p̄tendit̄ vsqz ad orbē alioz astroz: saltē que sunt sup solē. ¶ Sed diceret. ad minus mercurius pōt eclipsari per interpositionē terre inter ipm z solē si nō haberet lumē ex se sed a sole: q̄ per Lapanū in sua theorica vmbra quā facit terra ex ei⁹ obiectiōe ad solē p̄tēdit̄ vsqz ad spherā mercurij. ¶ Rñdet̄. negando p̄ntiam. p̄pter hoc q̄ lz vmbra terre bene p̄tendatur vsqz ad spherā mercurij: tñ mercurius nunq̄ tantū recedit a sole q̄ inter ipsuz z solē sit interposita terra diametraliter. ¶ Ad 5^m. negatur p̄ntia. quia q̄ lumen vnus astri causat calozē: z lumē alterius frigiditatē in istis inferioribus hoc est p̄pter diuersas naturas ipsorum astroz: quibus illud lumē incorporatur z imbibit̄: fm quas illud lumen aliam z aliam operatur actionem in istis inferioribus. Proportionaliter respondeatur ad 6^m.

Tunc ad rōnes p̄ncipales. ¶ Ad p̄m bene p̄cedit̄. q̄ luna z q̄libet aliud astrū h̄ lumē debile z remissuz ex se: s̄ q̄ h̄ lumē nobile q̄ nos notabilr illuminat h̄ est a sole. ¶ Ad 2^m. illa soluta est in soluēdo rōnes adductas p̄ opione Auicēne. Et sic est finis q̄onis. ¶ Eoz aut̄ que sursum vnūq̄qz in sphaera ferē vt ipsa q̄dē non igniant̄: aerē aut̄ sub circularis corporis sphaera existentem necesse est lata illa incalescere z c. Tex. cō. XLII. Q̄. XXIII.

Tertium p̄positoz erat. v̄truz oia astra sint gñatiua caliditas p̄ lumē in istis inferiorib⁹. Arguit̄ q̄ nō. z p̄: q̄ tūc nulla eēt astra frige factiua: q̄d est h̄ astrologos q̄ dicūt aliq̄ astra esse actiua caliditatis: aliq̄ friditatis: aliq̄ humiditatis: aliq̄ siccitatis. p̄bat̄ p̄ntia: q̄ astra nō agunt in ista inferiora nisi p̄ sua lumina z p̄ suos mot⁹: iō si sunt aliq̄ que agūt friditatē in ista inferiora: sic sunt p̄ astrologos: v̄ ḡ illa agūt friditatē in ista inferiora p̄ sua lumina: z h̄ p̄positū: vel p̄ suos mot⁹: z hoc nō: q̄ mot⁹ est calefacere sicut dī p̄ metheoz. ¶ Secūdo. si q̄d esset vera: sequē q̄ magis calefacerent mōtes altos q̄ valles: z magis mediā regionē aeris q̄ inferiores. bec oia sunt falsa. sicut p̄ in libro metheo. p̄ntia t̄z: ex eo q̄ lumina eoz prius attingunt ad loca alta: q̄ ad loca bassa: z ēt fortius: ex eo q̄ agens fortius agit in p̄pinquū q̄ in remotū. ¶ Tertio. caliditas catur a motu sicut sepe dictū z allegatuz est p̄us. ḡ nō a lumine. p̄ntia t̄z: ex eo q̄ p̄siles effect⁹ debēt eē a cōsimilibus causis. ¶ Quarto. sequē si q̄d eēt vera q̄ dñū caloris gñaret̄ a dño luminis: s̄ h̄ est falsuz. q̄ lumē nō h̄ dñum. p̄ntia t̄z: q̄ dñoz cōtrarie sunt cause. z̄ de gnōne. ¶ Quinto. lumē in medio nō h̄ nisi esse itentionale z spirituale: tale aut̄ nō v̄ agere calozē realē. ¶ Sexto. sequē q̄ lumē esset q̄litas p̄oz nāliter q̄ caliditas: z sic caliditas non esset vna de qualitatibus primis: q̄d est falsum. ¶ Septimo. sequit̄ q̄ sol calefaceret sphaeras celestes inferiores: q̄d est falsum: q̄ nō sunt calefactibiles. p̄ntia t̄z: ex hoc q̄ agens prius agit in p̄pinquū q̄ in remotum.

Oppositum patet de sole per experiētiam. De luna autē probatur auctoritate Aristo. in 4° de partibus aialiu. dicit̄ enī q̄ noctes in plenilunio sunt calidiores p̄pter plenilunū. Et sicut est de luna sic ēt vidē esse de aly astry: q̄ nō v̄ q̄ lumē lune debeat magis calefacere q̄ lumen alioz astroz: cum fm astrologos luna fm eius nām propriam sit frigida z humida.

In ista qōne erūt duo articuli. Nā p̄ ponā hñes: q̄bus positis p̄z rñsio ad quesitum. z̄. videbit̄ de modo per quem lumen causat calozem.

Quantum ad p̄m sit p̄ q̄ sol per suū lumen causat calozē. istud p̄z ad sensum. nam exi stens in radys solaribus statim calefit. patet hoc idēz z̄. q̄ si per speculū cōcauū vel per aliqua p̄similia instra fiat multa cōgregatio radioz solis nō solū causat calefactio: imo cōbustio: z q̄ sol non est formaliter calidus: sed virtualiter. vidē q̄ hoc fiat per lumen solis: z nō per calozē solis ei inexistētem. Unde si aliqs poneret digitū suuz super solem nō sentiret calozē: si tamen poneret super ignēz vtiqz calozē p̄ciperet: z ideo sol nō est formaliter calidus sicut ignis: z ideo q̄ calefaciat vidē esse per lumē q̄d est caloris generatiuū. ¶ Secūda p̄clusio. omnia alia astra per sua lumina calefaciunt. p̄batur. nam alioz astroz lumen non est nisi lumen solis sicut p̄z ex p̄cedēti questione in qua dictū est omnia astra habere lumen ex sole: z cum oē lumen solis sit calefactiuū per p̄cedentē hñem: sequit̄ etiā

quod lumen aliorum astroꝝ sit calefactiuum: cum lumen aliorum astroꝝ
 rû non sit aliud quam lumen solis. ¶ 2°. nam congregatio radios
 planetarum per speculum super certam materiam potest generari aialia per pu-
 trefactionem: quod non fit sine calefactione: sicut patet 4° methæo.
 et hoc videtur esse signum lumen talium astroꝝ esse calefactiuum. ¶ 3°.
 hoc non obstat aliis astris sunt cætiua frigiditatis in istis infe-
 rioribus. patet per astrologos dicentes hoc. ¶ Scdo. nam sola remo-
 tio et carètia caloris non sufficeret ad frigiditatem ita intensam
 et ita momentaneam causandam: sicut tamen apparet sepe euenire: et
 ideo talis frigiditas ita intensa quæ aliquando satis cito post magnam ca-
 lorem euenit videtur cari ab aliquibus astris. ¶ Tertio. mundus iste
 inferior regitur a celo in omnibus suis disponsibus: sicut patet per methæo.
 et 2° de generatione. nam disponsiones naturales aliquorum elementorum. scilicet terre et
 aquæ sunt frigiditas: ideo oportet aliquam celestia corpora sicut aliquam astra
 esse virtualiter frida. ¶ 4°. patet stellis habere virtutes alias a suis
 luminibus. patet namque aliquam stelle frigefaciunt per præcedentem ignem:
 sed non per eorum lumen: ex quo per lumen calefaciunt per 2^{am} opio-
 nes: et quia non per idem potest calefacere et frigefacere: oportet quod propter
 lumen habeant alias virtutes mediatis quibus frigefaciunt.

Quancum ad 2^{am} sciendum est: quod de his sunt plures opinio-
 nes. Quidam enim dicunt quod lumen astroꝝ
 transiens per spheram ignis incorporat sibi calitatem per quam prin-
 gens ad inferiora calefacit ea: recte sicut lumen transiens per vitrum
 coloratum colore vitri videtur sibi incorporare. ¶ Sed illud non
 valet: quia ex quo lumen non est corpus: ut patet ab Aristotele. 2° de
 anima. nihil videtur sibi incorporare. ¶ 2°. quia multiplicatio luminis
 esse subito. caloris autem non. ideo videtur quod dicto modo lumen corporum ce-
 lestium non calefaciat ista inferiora. scilicet per incorporationem talem. nam tunc
 sicut lumen subito venit ad nos: ita calor ei incorporatur subito
 veniret ad nos: quod est contra naturam caloris: cum conditio eius sit mul-
 tiplicari successiue. ¶ 3°. nam si tali luminis esset calor nobilis
 incorporatur statim notabiliter sentiret: et sic ad causandum in no-
 bis maiorem calorem non regereret longior mora luminis super
 nos: quod est falsum. si autem talis calor incorporatur non esset nobilis
 statim a frigiditate contineretur corrumpere. ¶ 4°. nam qua ratione
 lumen astroꝝ incorporaret sibi calitatem in sphaera ignis: pari
 ratione incorporaret sibi frigiditatem transiendo per mediâ regionem
 aeris quæ semper est frigida: et sic haberet in se calitatem et frigiditatem:
 et per hanc idem lumen esset calefactiuum et frigefactiuum eiusdem cor-
 poris. ¶ 5°. nam ista opinio imaginatur ac si lumen astroꝝ in
 sphaera ignis accipiens in se calorem descenderet ad nos per mo-
 tum localem. modo hoc est falsum. cum nunquam lumen quod recipitur in
 sphaera ignis veniat ad nos cum accensio non transeat de subo in
 subum. ¶ 2° opinio dicit. quod radii diuisi luminis emissi ad ter-
 ram intersectantes se in aere distrahunt partes aeris et distrahendo
 rarefaciunt et calefaciunt: quod est dicunt motum calefacere: et sic
 dicunt generari calorem per lumen. ¶ Sed illud videtur esse falsum. nam exis-
 stente maximo lumine solis et maxima calitate ex ipso pueni-
 nere sicut contingit in estate bene est maxima aeris serenitas et
 tranquillitas: quod non esset si partes aeris sicut per lumen distrahentur.
 2°. nam radii cum non sint corpora: sed qualitas quæ non diuiditur aerem.
 aliter enim oporteret quod aer esset totus vbiq; diuisus: quod est impossibile.
 ¶ Alia opinio quæ reputo esse veram: quod sicut naturalis proprietatis
 est mouere deorsum subum in qua est si non sit deorsum: et
 non sit resistetia excedens virtutem generatis: ita naturalis proprietatis
 luminis est calefacere subum si sit calefactibile et resistetia
 non sit formalior quam actiuitas luminis. Nam sicut lumen est nobi-
 lissima qualitas et multum commedata ab antiquis philosophis: ita bene ratio-
 nabile est quod ipsum sit eductiuum et productiuum nobilioris qualita-
 tis actiue: sicut calitatem: est disponere ad formam nobilioris ele-
 menti. scilicet ignis: quod omnibus aliis elementis est nobilior: et nobilitas patet ex hoc
 quod caldei adorabant et colebant ignea tanquam deos. Et sicut non oportet
 querere propter quod generatis mouet deorsum: nisi quia hoc est naturalis eius
 proprietatis. sicut non oportet querere propter quod lumen calefacit: nisi quia na-
 turalis proprietatis luminis est calefacere. Verum est tamen quod lumen

non est qualitercumque calefactiuum: sed mediante reflexione.
Tunc ad rationes. ¶ Ad primam dico. quod bene multe stelle
 frigefaciunt: sed hoc non est per eorum lumen: sed per
 alias virtutes suas quas influunt in ista inferiora. ¶ Ad 2^{am} dico.
 quod lumen non magis calefacit montes quam valles: quia in vallibus per
 reflexionem luminis fit maior congregatio radioꝝ quam per montes:
 sicut per specula concava magis quam gibbosa: et si montes sint valde
 alti: tunc attingunt ad mediâ regionem aeris quæ est naturaliter frida: et ideo
 lumen solis ibi potest esse. et ideo ibi lumen non inducit calorem pro-
 nimiam resistetiam ibi existeret ad caloris productionem. ¶ Ad 3^{am}
 dico. quod si partes calidæ producunt naturaliter effectus frigidos: tamen cum hoc stat
 quod sepe effectus frigidos producunt a causis dissimilibus: quod patet. nam mu-
 res aliquando generant per putrefactionem: aliquando per plificationem: et ideo
 non sequitur si calitas generatur a motu. quod non generatur a lumine: sicut
 nec sequitur. mures generant per putrefactionem. non generant per plu-
 ficationem. ¶ Ad 4^{am} dico. quod non oportet quod triplex esse triplex casus for-
 maliter: sed sufficit quod virtualiter. ¶ Ad 5^{am} dico. quod esse intentionale est
 esse verum et esse reale. scie enim et virtutes in anima sunt res viiores et
 nobiliores: quam calitas et frigiditas: et ideo si lumen hoc esse intentionale in
 aere: non propter hoc sequitur: quod bene esse reale: et quod possit facere effe-
 ctum reale. ¶ Ad 6^{am} precedo. quod multæ qualitates celestes et influ-
 xæ in istis inferioribus a corporibus celestibus sunt partes naturalis quæ sit
 calitas et frigiditas humi et siccitas. verum est tamen quod ille quatuor
 qualitates calitas et alie tres dicitur per iter qualitates tangibiles et ele-
 mentares. ¶ Ad 7^{am} dico. quod lumen astroꝝ non calefacit sphaeras ce-
 lestes: quia tales non sunt calefactibiles: nec disposite ad recipi-
 endum calorem: sicut et dicebat philosophus in illa questione. videtur orbis solis cale-
 faciat ista inferiora per suum lumen plus quam orbis aliorum planetarum.

Lune autem semper patens est quod vocatur
 facies etc. Text. cō. XLIX. Q. XXIII.

Quartum propositum erat. videtur macu-
 la illa quæ appet in luna cau-
 setur ex diuersitate partium lune vel ab aliquo extri-
 seco. Et ar. patet quod non ex diuersitate partium lune: ex
 eo quia ipsa luna est corpus simplex: corporis autem
 simplicis partes sunt similes eiusdem rationis: sicut patet
 de aqua: et sicut de aere: et sic de aliis corporibus sim-
 plicibus. ¶ 2°. sol et aliarum stellarum partes sunt similes et uniformes
 in raritate et densitate. quod sicut partes ipsius lune: et per hanc non ex di-
 uersitate partium lune videtur puenire apperitio macule in luna. ¶ 3°.
 nam si sic. hoc esset quia aliquæ partes lune essent magis rare et aliquæ min-
 us: sed patet quod non. nam tunc in eclipsi solis radii luminis a sole transiret
 ad nos per partes lune magis raras: quod tamen apperit falsum. ¶ De-
 inde patet. quod talis macule probatur pueniat ab aliquo extri-
 seco. nam ex quo corpus ipsius lune est corpus tersum et bene politum et specu-
 lare: videtur quod terra oba lune cælet suam similitudinem et imaginem in
 ipsa luna tanquam in speculo: et per hanc nobis inspicitur luna et
 videtur terram in luna reflexe appereat nobis talis macula.

In ista questione. patet videndum est de quæsto: ponendo opiniones
 de his: et improbones eorum. 2° ponam de his opinionem
 quæ reputo esse veram. 3° videbitur de figura talis macule.

De primo erat vna opinio. quod causa macule apparetis
 in luna est vapor eleuatus ab ipsa luna
 interpositus inter nos et lunam: per quem nobis obstruitur aliquis pars lune.
 ¶ Et dicit Comētator quod aliqui dixerunt ipsam lunam attrahere
 ad se tale vaporem ad sui nutritionem. ¶ Alii dixerunt quod quia
 luna hoc magnam proprietatem super aquas et humi: ideo sue nature est attrahere
 sub se tale vaporem: et isti habent concedere dictam macu-
 lam in luna apparet non ex diuersitate partium lune: sed ab extri-
 seco puenire. ¶ Sed ista opinio non valet. patet quia exhalationes et va-
 pores non uniformiter attrahunt omni tempore et in omni figura: sed valde
 difformiter: et tamen illa macula appet spem uniformis et eiusdem
 figure: et per hanc non causatur ex tali exhalatione et vapore interpo-
 sito inter nos et lunam. ¶ 2°. si spem esset talis vapor sub luna: tamen
 propter

propter diuersitatē aspect⁹ nō appareret in eadē pte lune: qz fm q luna eēt ppingoz vel remotior a nobis: talis macula deberet appere in alia ⁊ in alia pte lune. ¶ Nec valz p̄cipue illud q dixerūt p̄mi. s. q luna attrahit ad se vapo- rē ad sui nut̄itionē postq̄ corpa celestia nō sūt nutritibilia: cū nec sint ḡnabilia nec corruptibilia: nec alterabilia. ¶ 2^a opio erat q illa macula nō est aliud q̄ imago rep̄ntatiua aliquoz corpoz hic iferi: sic terre: vel motū: vel aliquo- rū h̄. q̄ qdē corpa vident̄ in luna ad modū ad quē possu- mus videre corpa in speculo reflexe. Et B̄ id: qz sic dixit il- la opio luna est corp⁹ pollitū tersuz ⁊ specularē: s̄ illud nō valet. nā oporteret q ad motū lune talis imago appareret in alia ⁊ in alia pte lune recte: sicut speculo moto imagines apparēt in alia ⁊ in alia pte ei⁹: s̄ p̄ns est falsuz. ¶ Sc̄do. si luna h̄iet sic vtutē reflectēdi imagines corpoz: tūc ima- go totalis terre dēret nobis appere sit in ipsa luna: s̄ B̄ est falsum: qz nō est talis figure sicut est illa macula.

De secundo est 3^a opio. s. Lōmētatoris quā repu- to eē verā: q talis macula puenit ex diuersitate ptiū lune s̄ raritatē ⁊ dēsitatē maiorē ⁊ minorē. nā ptes in qb⁹ apparet macula sunt rariores: ⁊ iō mi- nus b̄n p̄nt lucere. ptes aut̄ iuxta illas sunt dēsiōres: ⁊ ideo magis p̄nt lucere. p̄ hoc i simili de alabaastro. vñ illa pars que est bene densa vel nō trāsparens est valde alba: ⁊ illa que est trāsparens ad modū vitri est obscura ⁊ tendēs ad nigredinē. Et si queraf̄ quare luna est taliter difformis in suis partibus dicaf̄ q hoc est de eius natura.

Quantū ad 3^m. s. de fig^a talis macule: dīc̄ Alber. q̄ ibi est q̄si fig^a leonis cui⁹ caput est vsus oriētē ⁊ sup deorsuz ei⁹ est q̄si arbor trāsfuersalr sita. ⁊ silr imago bois lateraliter apodiati: cui⁹ pedes sūt versus posteriora leonis: ⁊ dicit q talis fig^a meli⁹ p̄t videri aliquātulū post pleniluniū: ⁊ circa ortū solis: qz tūc aer ē purus ⁊ serenus.

Ad rōnes. ¶ Ad p̄mā dico q corpus lune bene est simplex subaliter: cū B̄ tñ stat q p̄t h̄ie aliquā diuersitatē in suis p̄tib⁹ quātū ad raritatē ⁊ dēsitatem in suis p̄tib⁹. ¶ Ad sc̄dam dico: q nō est sile de sole ⁊ alys stellis ex vna pte: ⁊ luna ex altera: nec oz assignare cāz dissimilitudinis nisi qa de nā istoz corpoz sit. ¶ Ad 3^m dico: q lz vna pars lune sit aliquātulū rarioz alia: tñ nō est ita rara q lumē solis possit trāfire totā pfunditatez lune. ¶ Ad vltimā. p̄z ex improbatōe secunde opinionis.

Manifestū igif̄ q necesse i medio eē terrā ⁊ c. Textu cōmē. CI. **Questio. XXV.**

Questio circa illū sc̄dm de celo tractata sūt q̄ p̄cernūt totū celū. ⁊ deide que p̄cernūt ptes ei⁹ maiores: sic sūt orbes: ⁊ deide q̄ cōcernūt ptes ei⁹ minores: sicut sunt astra. Nūc tractādū de his q̄ p̄cernūt cētrū eius sicut est terra: iuxta qd̄ q̄ro qua- tuoz. 1°. vtrū terra sit in medio mūdi sicut punctus reⁿ celi nālīter situata. 2°. vtruz ipsa terra in medio celi seu mūdi sp̄ gescat vel sp̄ moueaf̄. 3°. vtrū ipa ter- ra sit spherica. 4°. vtrū totalis terra sit bitabilis: vbi vī- debif̄ vtrū sub egnociali sit bitatio: ⁊ silr. vtrū iter tropi- cum capricorni ⁊ circulus antarticū sit habitatio.

Quātum ad p̄m. s. vtrū terra sit in medio mundi sic punctus reⁿ celi nālīter situata. p̄baif̄ q non. nā si terra eēt in medio mūdi: tūc videref̄ q terra eēt no- bilissim⁹ elntū. mō B̄ ē flm: qz nō ē nisi sic fex alioz elntoz. p̄batō p̄ne. nā nos videm⁹ sic eē i corpe hūano q nobilif̄. s̄ma ei⁹ ps ē situata in medio: sic cor. silr B̄ videm⁹ in reḡ. nā nobilissim⁹ regni: sic rex bitat ⁊ ponit se in me^o regni: ⁊ ita v̄z q si terra eēt i medio mūdi situata q ceteris corpo-

rib⁹ mundi eēt nobilior. ¶ Deinde p̄baif̄ q nō se h̄eat sic punctus reⁿ celi. nā luna nō se h̄z sic punctus reⁿ celi q p̄z ad exp̄ientia: ⁊ tñ luna est minor terra. ḡ multo min⁹ terra se h̄z sicut punct⁹ respectu firmamēti. p̄na t̄z. assūptū p̄baif̄: qz nisi terra eēt maior ⁊ luna minor: nunq̄ ex iterpone terre diametrālīter iter solē ⁊ lunā posset tota luna eclipsari: ex eo q ymbra quā facit terra p̄tinue vadit diminuēdo versus circūferētiā celi: ⁊ iō si ymbra versus illā ptez p̄t totalez lunā eclipsare: signū est q diameter lune est multo minor q̄ sit diameter illi⁹ ymbre tornatilr ⁊ pyramidalr extēse: s̄ talis ymbre diameter est diameter ipsi⁹ terre. ¶ Dein- de p̄baif̄ q terra nō sit in medio mūdi nālīter situata. p̄. nāz dixerūt antig q p̄ motū velocē celi ipsa terra esset pulsa ad me^m: ⁊ sic tūc nō est illic nālīter: s̄ violēter. ¶ 2°. q̄lz pars terre ē situata violēter. ḡ nō total terra ē situata nālīter. p̄na t̄z. aīs p̄baif̄. nā nō cuiuslibet p̄tis terre mediū grauitatis est mediūz mūdi. ḡ nō q̄libet ps terre est nālīter situata. p̄na tenet ex eo q ad sitū nālē corpozū grauiū regrif̄ q cētruz grauitatis eoz sit mediū mūdi. aīs notū est de se.

Oppositum vult Aristo. in littera.

In ista qōne. Primo videbit̄ vtrū terra sit i me^o mūdi. Sc̄do. vtrū terra sit sic punct⁹ respectu celi. Tertio. vtrū tota terra sit situata nālīter.

De primo Pono p̄ duas distōnes. quaz p̄^a ē ista: corpozū grauiū duplicia d̄nt eē media vel cētra. s. cētrū magnitudinis: ⁊ cētrū grauitatis. In cor- porib⁹. n. grauib⁹ difformiter nō est idē cētrū magnitudis ⁊ grauitatis: s̄ in corporib⁹ grauib⁹ vniformiter p̄t b̄n eē idē cētrū magnitudinis ⁊ grauitatis. ¶ Sc̄da distō. aliqd̄ eē in medio mūdi itelligif̄ duplr. Uno mō qz cētrum sue magnitudinis est i medio mūdi. Alio mō qz cētrū sue gra- uitatis est in medio mūdi. ¶ Tūc suppono q terra nō est vniformiter grauis: qd̄ p̄z ex eo: qz vna pars terre est di- scoopta aquis p̄p̄ bitationē aialū ⁊ plātaz: ⁊ ps opposita est coopta ags. mō aer q est nālīter calidus ⁊ sol calefactūt p̄te terre discooptā ags: ⁊ sic eā aliquo mō subtiliāt ⁊ rare faciūt ⁊ alleuiāt: ⁊ ps terre coopta ags remanet magis cō- pacta: ⁊ magis grauis. Ex B̄ statiz seq̄t q ipsi⁹ terre aliud est mediū ipsius grauitatis: ⁊ aliud est me^m magnitudinis. ¶ Tūc sit p̄^a p̄clo. q terra nō est in medio mūdi q̄tuz ad cētrū sue magnitudinis. p̄baif̄. nā si sic: tūc tota terra esset coopta ags. mō B̄ est flm. p̄na p̄baif̄. nā postq̄ terra eēt in medio mūdi fm cētrū sue magnitudinis: tūc ipsa terra vn- diqz fm suas ptes exteriores eēt eq̄lr distās a celo postq̄ ponif̄ eē spherice figure: ⁊ sic nō eēt rō q̄re aq̄ plus flueref̄ ad vnā pte q̄ ad aliā cū nō magis iueniref̄ locū decliniorē in vna pte q̄ in alia. ¶ 2^a p̄clo. q terra est in medio mūdi quo ad cētrū sue grauitatis. p̄baif̄. nā oēs ptes terre tēdūt ad mediū p̄ suā grauitatē: sicut dicit Arist. in lra: ⁊ v̄z est. modo pars que eēt grauior depelleret aliāz tā diu q me- diū grauitatis totalis terre eēt in medio mūdi: ⁊ tūc starēt due partes eque graues: lz vna maior ⁊ alia minor quātuz ad magnitudinē cōtra seinuicē: sicut duo pōdera in equilī- bra. ¶ Ex quo seq̄tur q terra est p̄p̄inquoz celo in pte di- scoopta aquis q̄ in pte coopta aquis: ⁊ ita ad ptez coop- tā aquis est maior declinuitas: ⁊ sic ad illā ptez fluūt aque: tanq̄ ad locū decliniorē: ⁊ tanq̄ ad locū eis nālēz. ¶ Sed dices videf̄ q cētrū grauitatis terre nō sit mediū mū- di: sed magis cētrū grauitatis aggregatū ex terra ⁊ aqua. nā ex quo terra est coopta aquis ex vna parte videf̄ q illa aqua vna cū illa parte terre aquis coopta ponderet con- tra aliāz ⁊ debeat depellere aliāz sic q tandē cētrū totius aggregatū ex aqua ⁊ terra sit mediū toti⁹ mūdi. ¶ Respō- detur negando qd̄ centrum grauitatis totius aggregatū ex

terra & aqua sit mediū mūdi. nā si ad imaginationē totalis aq̄ amoueret: mediū grauitatis terre eēt mediū mūdi iux̄ scōdaz p̄nē: & qz terra eētialr ē grauior q̄ aq̄: qz p̄z de vna pua terra q̄ descēdit in vna magna aq̄: iō q̄tūcūqz de aq̄ positū sit ad vnā p̄tez terre & nō ad aliā: nō pp̄ vna pars terre recipit adiutorū in pōderādo & impellēdo aliā plus q̄ ante: ex eo qz aq̄ est minus grauis eētialr q̄ sit terra. ¶ Ex hoc p̄z ad argu^m. dico enīz qz pars terre coopta aq̄s nō pōderat plus q̄ aliā q̄ si nō eēt cooperta aquis.

Quantum ad 2^m arti^m p̄mitto istā distōnē: terrā eē sicut pūct^o re^u celi itellr triplr. Uno^o sic pūct^o. i. sic aliqd̄ idiuisibile. Alio mō eē sic pūctū re^u celi. i. nō facit diuersitatē in p̄ceptiōe stellaz fixaz & aliaz p̄tū celi oculo exīte sup̄ terrā & ipso exīte in cētro terre suppo sito qz vna ei^o medietas eēt amota. 3° terrā eē sicut pūctū re^u celi itellr sic qz si terra eēt posita in celo stellato nō videret: s̄z eēt isensibilis nō obstāte qz eēt facta lucida sicut vna alia stella. ¶ Tūc sit p̄^o p̄. terra nō se h̄z sic pūctus re^u celi: & h̄ p̄ mō. p̄z statim ex eo: qz tūc terra eēt idiuisibilis: qd̄ est falsus. ¶ 2^a p̄clo. terra bñ se h̄z sicut pūct^o re^u celi: & hoc scōdo mō. p̄bat: qz nō faceret diuersitatē in p̄ceptiōe stellaz fixaz oculo exīte in cētro terre: posito qz vna medietas terre eēt amota: & oculo exīte in superficie terre cō uera: qz vtrōbiqz videret medietatē celi & nō plus saltem sensibilibiter h̄c q̄ ibi. ¶ 3^a p̄clo. terra bñ est sic pūctus re^u celi stellati seu firmamēti: & hoc tertio mō. p̄z h̄. nā plures sunt stelle in firmamēto q̄ vix a nobis vident: quaz quelibet est multo maior q̄ sit terra: sic p̄z p̄ Alfraganuz i libro 30. dīarū. Ideo si terra eēt in firmamēto posita nullo mō videret nō obstāte qz eēt facta lucida sicut vna alia stella. ¶ 4^a p̄clo: s̄z terra respectu firmamenti h̄eret se punct^o: & hoc tertio mō: nō tñ sic se haberet si eēt posita in orbe lune: & eēt facta lucida sicut luna. p̄z h̄ ex eo qz luna q̄ est minor terra sic arguebat p̄us. nō appareret sicut pūct^o: & hoc respectu sui celi: iō minus ipsa terra: cū sit maior luna.

Quantum ad 3^m sit p̄^o p̄clo. qz totalis terra est nālīr situata. p̄bat: qz totalis terra est grauis nālīr sicut suppono: & v̄z est: & cētrū grauitatis ei^o est mediū mundi sicut dictū est in p̄ articulo. q̄ ipsa est nālīter situata. p̄na tenet ex eo qz tūc graua nālīter sunt situata cūz cētra suaz grauitatū sunt mediū mūdi. ¶ 2^a p̄clo. s̄z vnā diuisionē p̄tūz ipsius terre nulla ei^o pars est nālīter situata. p̄z hoc. nā si diuideret p̄ superficiē planā trāseuntē p̄ cētrū sue grauitatis nec vna ps esset nālīr situata: nec alia ex eo qz nec vni^o medietatis cētrū grauitatis est cētrū mūdi nec alteri^o. ¶ 3^a p̄clo. s̄m aliā diuisionē p̄tūz terre quelibet ps ei^o est nālīter situata. p̄z hoc si terra diuideret p̄ orbēs. tūc enīz qlibet illoz orbū terrestriū eēt nālīter situatus ex quo mediū sue grauitatis est mediū mundi.

Ad rōnes. ¶ Ad p̄mā dico: qz terra nō ponit i medio mūdi pp̄ h̄ qz ipsa sit nobilior alyz elntis: s̄z iō qz est grauior alyz elntis: & est sicut sex alioz elntoz: & iō est posita bassissime recte sic videmus in vino & ceruisia: qz feces i eis cadūt ad fundū: s̄z qz cor positū est in medio corpis h̄ est ad istum finē qz meli^o possit influere s̄m & calozē singulis mēbris. meli^o. n. h̄ facit cū est in medio q̄z cū eēt in circūferētia: & qz celū satis potēs est ad influēdū: nō obstāte qz sit in circūferētia terra est in medio t̄z h̄ min^o nobilis & alia elnta i circūferētia tāq̄ magis nobilia. ¶ Ad scōdam illa bñ p̄bat qz nō se h̄z sic pūct^o p̄ mō: nec ēt sic punct^o. 2°. & h̄ re^u orbis lunaris: cū quo bñ stat qz se h̄z sicut pūct^o. 3°. ¶ Ad 3^m dico: qz illi antiq̄ erāt illius opionis: & Arist. ip̄robat eā sufficiēter in l̄ra. ¶ Ad p̄firmationē ei^o p̄z ex vltimo articulo. Et sic est finis qōnis.

¶ Quod quidē igi^r neqz mouet neqz extra me-

dium ponitur terra manifestum &c. Textu cō-
menti. CI.

Questio. XXVI.

Secundū p̄positoꝝ erat. vtrū terra i medio celi seu in me^o mundi sp̄ gescat: vel sp̄ moueat. ¶ U^r qz nō sp̄ gescat. p̄. qz illud qd̄ h̄z in se p̄n^m & po^o mouēdi nō sp̄ gescit: terra ē h̄z. ḡ. r̄c. maior ē nō. nā alr illud p̄n^m & illa po^o eēt in eo frustra. minor p̄bat. nā terra est corp^o nāle: iō h̄z in se nāz: & p̄ p̄n^m & po^o mouēdi: qd̄ p̄z p̄ diffōnē nāe posita 2° p̄by. qua dī: nā est p̄n^m mouēdi r̄c. ¶ 2° terra ē alterabilis & de scō alterat. ḡ nō sp̄ gescit. p̄na t̄z ex eo qz alteratio ē spēs mot^o. añs p̄z: qz de scō ē applicatū sibi p̄tū ex vna pte. s̄. aq̄ q̄ est būida. terra at sicca: & ex alia pte aer q̄ ē calz & būidus. terra at frida & sicca: & ēt qz ip̄a p̄tūe alterat a caloze & lumie & alyz influētys corpoz celestīū. ¶ 3°. qz p̄tūe terra ex illa pte sup̄ quā directe ē sol leuificat. ḡ cū cētrū ḡuitatis terre deat eē me^m mūdi: seq̄t qz alia pars istā leuificatā pellit sursuz tā diu qz cētrū ḡuitatis toti^o sit me^m mundi: & iō qz p̄tūe sic aliq̄ ps terre leuificat: v̄z qz p̄tūe sic terra moueat. ¶ 4° terra p̄tūe mouet circulariter. ḡ nō sp̄ gescit. p̄na t̄z. añs p̄bat: qz celuz gescit: & stelle celi successiue nobis oriunt^r & occidunt. ḡ terra p̄tūe mouet circulariter. p̄na scita ē eē bōa: qz si celū gescit: ori^o & occasus stellaz nō pōt saluari nisi p̄ motū: & añs ē du^m: qz p̄ nullas expiētias nec apparētias possum^o scire celū moueri. ḡ du^m est: vtrū celū moueat. cū ḡ p̄na sit scita eē bōa: & añs du^m. p̄ns nō ē simp^o negādū. s̄. terrā moueri circulariter. Et p̄nt ad duci alique p̄suasiōes ad h̄ qz terra moueat & celū gescat: quaz p̄^o sit ista: celū nō idiget ad aliqd̄ sibi acgrēdū terra: & terra idiget celo ad aliqd̄ acgrēdū. s̄. influētiā. ḡ rōnabili^o v̄z qz terra moueat & celū gescat: q̄z eē. ¶ 2° firmat: motus est pp̄ idigētiā. mō illd̄ qd̄ pluri idiget pls d̄z moueri. terra aut plib^o idiget q̄z celū. ḡ r̄c. ¶ 3° ges ē nobilior p̄ditio q̄z mor^o: qz est finis mor^o. ḡ ges d̄z attribui corpib^o nobilib^o sic est celū & mor^o min^o nobilib^o: de quoz nuō est terra. ¶ 4° melius est saluare appentia p̄pauiora q̄z p̄ plura p̄z. nā p̄ p̄by. dictū est peccatuz est fieri p̄ plura r̄c. mō cū facilius sit mouere paruū q̄z magnū: meli^o & rōnabilius v̄z qz terra q̄ est valde pua velocissime moueat: & sphaera suprema gescat: q̄z eē. ¶ 5° ad p̄ncipale. oī corporei simplici debet nālīter aliqs mor^o simplex. p̄ hui^o: terra est h̄z cū sit vnū de q̄tuoz elntis. ḡ r̄c. ¶ 6° terra est figure spherice. figura aut spherica est mltū apta ad motū & maxime circularē: iō nisi terra de facto moueret circulariter: vel aliqñ saltē videret qz talis aptitudo terre ad motū esset frustra.

Deinde p̄robat qz nō semp moueat aucte Arist. & maxime circa p̄n^m hui^o. vbi ponit istā p̄naz tanq̄ bonā. celū semp mouet: ḡ nece ē terrā semp gescere.

In ista qōne. Primo ponende sunt distinctiones. Secundo cōclusiones.

Quantum ad p̄^o sit p̄^o distinctio: qz terraz moueri pōt itelligi vel s̄m q̄litate: vel q̄titate: vel vbi: vel s̄m mutationē ei^o in suba: accipiēdo motū largo mō: in p̄po^o nō itelligo nisi de motu s̄z vbi. ¶ 2° distō. terrā moueri s̄z vbi pōt imagiari duplr. s̄. motu recto: vel motu circulari: & itelligo p̄po^o de tota l̄ra cui^o mediū grauitatis est mediū mūdi. ¶ 3° distō. terrā moueri circulariter pōt itelligi. vno mō circa cētrū sibi extrisecū. mō q̄ stelle mouent circa cētrū mūdi. 2° circa cētrū p̄pūū & super polos p̄pos: & h̄ pōt imaginari vel ab oriēte ad occidētes: vel ecōuerso: vel a meridie ad septētrionē: vel eē. ¶ Tūc sit p̄^o p̄clo. terra nō mouet circulariter circa cētrū sibi extrisecū. p̄z hoc. nā tunc cētrū grauitatis terre nō esset in

medio mundi: cui^o oppo^m dcm est in alia qone. Et et z^o. naz tunc aliq stelle deberet nobis appere aliqn maiores aliqn minores: B est falsus. pna 13. ex eo q p tale motu terre nos aliqn eemus aliqb^o stellis ppingores: z aliqn ab eisdem re motiores. ¶ 2°. nec terra mouet circuli a meridie ad septentrione vel e^o. circa cetru ppiu z circa polos ppos. pbat: qz tuc no sp polus apperet nobis eq^lr eleuat^o: c^o oppo^m docet expientia. ¶ 3°. nec terra mouet circuli ab oriēte ad occidentē nec e^o. saltē motu diurno sic qdā antiq voluerūt. dixerūt. n. celū gescere z terrā moueri. hui^o pnis pbat: z hoz antiquoz iprobō fiebat pus i illa qone: vtru motus celi ab oriēte in occidentē sit regularis. ¶ Circa tñ istā qonē vl^o p^one est aduertēdū q vn^o de magris meis v^o vel le q no sit deinfabile qn possit saluari terrā moueri z celū gescere: sz appet mibi sua reuerētia salua q imo: z B p talē rōnē. nā nullo mō p motū terre z getē celi possem saluare oppōnes z iūctiōes planetaz: nec eclipses solis: z lune. vep^o ē q istā rōnē nō ponit nec soluit: sz ples alias psuasiones qb^o psuaderēt terrā gescere z celū moueri ponat z soluat. ¶ 4° bñ vifile ē q sp qlz ps terre total^o moueat motu recto: qd psuadet sic. naz p^otinue de ista terra elntari discoopta ags cū fluuys fluūt multe ptes terre ad pfūdū maris: z sic auget terra i pte coopta ags: z i pte discoopta ags diminiuit: z p pnis nō remanet idē mediū gūitatis sic an. medio aut gūitatis mutato illud qd de nouo factuz est mediū gūitatis mouet vt sit me^m mūdi: z illud qd an erat mediū gūitatis ascēdit vsus pte discooptā ags: z tadē p talez pti^o fluxū z motū illa terra que aliqn erat i medio erit in circūfē^o: z e^o. Et iuxta illud pōt appere quō gūitati sunt magni mōtes. nā nō ē dub^o qn aliq ptes terre magis tenēt se fil^o q^o alie: z iō qn ille ptes que nō tenēt se fil^o fluūt cū fluuys ad mare: relique tenētes se fil^o manēt z faciūt eminentiā sup terrā: sed vep^o est q tadē p motū terre: vel alio mō euertunt z cadūt z destruunt. ¶ Juxta istā p^one dubitat: posito q aliq^o graue vniforme in gūitate hēret mediū sue grauitatis extra mediū mūdi: omni ipedimēto extrinseco amoto: nihil sibi addēdo: nec aliqd ab eo remouēdo: an sic moueret q tadē mediū sue grauitatis eēt mediū mundi. Dico q nō: qz pus q^o mediū sue grauitatis fieret mediū mundi descēderet aliq tarditate z dupla ad illā: z qdrupla ad illā: z sic in ifi^o: z iō si ppetuo maneret ppetuo descēderet: z nunq^o mediū sue grauitatis fieret mediū mundi.

Ad rōnes. ¶ Ad p^omā dico: q illa nō pbat terrā sp moueri i suo loco nāli: sz bñ moueret si eēt ex ipm: z lz talis po^o nō reducat ad actū i totali terra: tñ bñ i suis p^orib^o. ¶ Ad 2°. illa nō arguit ad ppo^m: qz in pposito itellr de motu locali: z de gete sibi oppo^m: z nō de motu alteratiōis. ¶ Ad 3°. illa bñ arguit p vltia pclone. ¶ Ad 4°. dico: q vtiqz p ceteras expiētias hēri pōt q celū nō gescit. vñ si gesceret: quō tūc sol z luna z ceteri plane te aliqn eēt ppingores aliqn remotiores: certe ipole eēt B nisi celū moueret. Qz aliqn sint adinūces ppingores: z aliqn remotiores docet expientia. ¶ Deinde rādeo ad psuasiones illas qb^o pbat terrā moueri z celū gescere. ¶ Ad p^omā bñ pcedo q terra recipit ifluētias a celo: sz ad B nō requit terrā se hēre actiue: sz sufficit se hēre passiue: sic q ipa illā ifluētia recipiat: z ipm celū illā ifluētia causet p suū motū pp B q celū est pfecti^o terra. magis aut de rōne pfecti ē dare alijs pfectōes q^ouis ex B nihil recipiat q^o e^o. ¶ Ad scōaz bñ cōcedo: q qeqd pli idiget plus dz moueri nisi aliud moueret ad dādū sibi quo idiget: sz sic est i pposito: q terra gescēte celū mouet dādo ei illud q idiget. ¶ Ad tertiā bñ pcedo: q bñ pfecti^o est eē i gete q^o i motu q^otū ad illā q mouent ad finē veniēdi ad sua loca nālia: sz de illis q semp sunt in suis locis nālib^o z q nō mouent ad aliqd acgrēdū sibi aliud a motu: ita q mot^o localis ē pfe-

ctio finalis eoz: dico q talib^o pfecti^o est moueri q^o eē i gete: z sic est de corpib^o celestib^o. ¶ Ad 4° dico: q vep^o est qd facili^o eēt mouere corp^o pnu q^o magnū si cetera eēt paria: sz nō ē ita: qz corpa graua: z terrestria sūt iepta ad motū. Un clarū est q facili^o mouem^o aquā q^o terrā: z ad huc facili^o aerē: z sic ascēdēdo corpoza celestia sunt p suas nās facili^o mobilia. ¶ Ad 5° bñ cōcedo: q terre debet aliqs mot^o simplex: qn est ex locū suū: sz B nō oporteat qn est in loco suo. vñ nisi ptes terre dicto mō transponerent. mō q dicebat in pbōne quarte pclone totalis terra simplr gesceret z nō moueret: cū q bñ stat q si totalis terra esset ex locū suū: vel aliq ps ei^o: moueret motu simplici z nāli sibi debito. ¶ Ad vltimā dico: q bis qb^o debet mot^o circularis pueniēs ē fig^o spberica: z silr qb^o debet ges nālis circa idē cetru ē cōueniēs est figura spberica. mō ad pposituz dico q terre nō puenit figura spberica ppter moueri circulariter: sed pp ipsam gescere circa cetru mundi.

¶ Figurā aut hēre spbericā neciūm est ipsaz z c. Tex. cōmen. CIII. Questio. XXVII.

Tertius pposito erat. vtru total^o terra sit spberica. Arg^o p q non. nā si sic: seqret q oculus exiis i supficie terre nō videret medietatē celi: cui^o oppo^m dicit astrologi: imo videret min^o. pbat pna. qz si eēt spberica z cōponat i medio celi sicut pus dicebat: tūc linea ipaz ptingēs imaginatā ptedi ex vtraqz pte vsqz ad pcauū celi resecaret a celo arcuz mltrū minorē medietate celi sic p^ot appere i fig^o: sz illa eadē linea ptingeret oculū exiitē i supficie terre. g ille oculus nō videret pls de celo q^o eēt sup illā lineaz. ¶ 2°. si terra eēt spberica seqret q oculus modicū eleuat^o sup supficie terre sic ē oculus alic^o hois stātis sup terrā videret plus q^o medietatē celi q itez ē astrologos. pbat pna ex eo: qz si oculus eēt directe i cetro terre: z vna medietas terre eēt amota: tūc videret p^ocise medie^o celi: sz oculus exiis sup supficie terre est altior q^o si eēt i cetro. g cū eēt sup supficie terre videbit pls q^o medietatē celi. ¶ 3°. si terra eēt spberica: seqt q sol dēret appere fm supficie arcualē i ei^o ortu: z silr i ei^o occasu: cui^o oppo^m videm^o. pbat pna: qz cū sol nōdū totalr est ort^o vna ei^o ps v^o: z alia occultat: sz ille ptes distiguunt adiuicē q ad appere z nō appere rōne terre: iō si ipa eēt spberica vtiqz ps sol sup terrā dēret nob apperere arcualis fig^o z B pcaue recte: sic appet nob ps solis nō absōsa p lunā i eclipsi solis. ¶ 4°. si qō eēt va: seqt q terra totalr eēt coopta ags: B ē flm. falsitas pz ad sensum. pbat pna. p cui^o pbōne suppono p. q aq sit spberica: vel tēdēs ad spbericitatē z suppono q fra z aq tēdūt ad idē cetru: tūc sic impole est duo eē spberica nisi vnū circūdet aliud: z B si eoz idē sit cetru. g cū aqua sit spberica p vnā supponē: z cū vnū sit cetru terre z aq: tūc si terra eēt spberica vtiqz eēt totalr aq circūdata. ¶ 5°. nā ad sēlū apparēt in terra multe gibbositates z pcauitates mōtiū z vallū: z vbi nō sunt mōtes z valles appet eē plana: qd nō eēt si eēt spberica. ¶ 6°. mobilib^o motu circulari nāl^o dbe^o fig^o spberica sic pz de celo. g mobilib^o motu recto nāl^o dbe^o fig^o recta z nō spberica: sz terra ē nāl^o mobilis motu recto. g z c.

Oppositum vult Ari. i lra. ¶ In ista qone. p pona p clones. z qdā correlaria.

Quantum ad p^om sciē^o ē p q spbericū ppe dz qd q ad ei^o supficie exteriorē ē sine aliq aspitate: z cū B a pūcto ei^o me^o oēs linee ducibiles ad supficie ei^o exteriorē sūt eqles: sz rotūdū p^ot dici q accedit ad spbericitatē: sz nō sit pfcē spbericū. Exē^o pmi. sic ē mūd^o. mundus. n. q ad ei^o supficie exteriorē ē sine aliq aspitate: z pfectissime curuat^o vl^o tornat^o a p motore. Ex^o z^o. sic est pomū

vel aliqd tale. ¶ 2° nōn^o qd accipiēdo large sphericū ⁊ rotūdū solet capi vnu p alio. ¶ Tūc sit p^o terra nō ē pfcē spherica. p^o q^o mltos bz mōtes ⁊ valles. ¶ 3° terra ē rotunda iter oriētē ⁊ occidētē. pbat. nā si nō: seqret q eedes stelle eq cito oriētē ⁊ occiderēt bitātib^o vsus occidētē sic bitātib^o vsus oriētē: sz b̄ ē falsus. pna t^o ex eo q cā talis diuersitatis nō v^o eē alia nisi tumor terre ⁊ gibbositas. falsitas pntis. p^o ex eo q bitātib^o vsus oriētē citi^o fit dies: ⁊ citius fit nox q bitātib^o vsus occidētē: qd p^o ex eo q plies eadē eclipsis lune visa fuit ab oriētēlib^o in 3^a hora noctis: ⁊ ab occidētēlib^o in p^o hora vel 2^a: fm q erāt magis vel minus occidētales. mō b̄ nō fuisset nisi oriētēlib^o citi^o fcā fuisset nox. ¶ 3° p. similr terra bz rotūditatē a septētrione ad meridie. pbat. nā aliqs pōt a meridie pcedere tātū vsus septētrionē q polus sibi sensibilr magis eleuat. mō illud nō v^o puenire nisi pp quēdā tumorē terre exntez iter meridie ⁊ septētrionē. ¶ 2°. nā aliqs pōt tātū ambulare a septētrione vsus meridie: q aliq stelle sibi apparēt q pus sibi nō apparebāt: ⁊ aliq sibi occultant q pus sibi appebāt. mō b̄ n̄ v^o eē nisi pp tumorē terre iter septētrionē ⁊ meridie. ¶ 4° terra vndiqz ē rotūda sic q eleuatiōes mōtiū sūt pue in re^o totalis terre: ⁊ qsi nō nōbiles. pbat p: qz grauia vbi cadūt sup terrā nō mōtosaz nec vallosaz cadūt ad eq: les angulos: qd nō eēt nisi gūia peterēt idē cētrū: ⁊ cū oēs ptes terre sūt gues: seqt q oēs petūt idē cētrū: b̄ nō eēt nisi terra eēt rotūda vel tenderet nāl̄r ad rotūditatē. ¶ 2°. ptes terre eq̄r tendūt ad mediū mūdi: ⁊ descēdūt ad loca decliniora: nisi vna aliā sustineat: sicut p^o de mōtib^o: nihil omīn^o p lapsus tpis qlz descēdet ⁊ ruet vsus mediū mūdi: qd v^o eē cā rotūditatis terre. ¶ Un sciē^o ē q si terra eēt fluxibilis sic aq: ita q vna ps nō sustineret aliā: flueret ad oimodā rotūditatē ⁊ pfectā sphericitatē. ¶ 3°: si terra eēt plana ⁊ nō rotūda mōtes mltū alti dērēt videri a mltō remotiori q vident^o: sz q nō ab ita remoto vident^o b̄ cā nō v^o esse alia nisi tumor terre exns iter tales mōtes ⁊ vsus nros. ¶ 4°: luna cū eclipsat pp iterpōnē terre iter ipsaz ⁊ solē ps nō eclipsata v^o arcuali fig^o: sz b̄ n̄ eēt nisi terra eēt rotūda quā ⁊ tīgūt rady solares ptes vsqz ad lunā: q distīguūt ptē lune vsaz ⁊ nō eclipsata a pte lune eclipsata q est posita i vmbra cāta ex iterpōne terre iter solē ⁊ lunā: qz ḡ vbiqz apper talis eclipsis lune: ps nō eclipsata apper arcualis fig^o: signū ē q vndiqz terra sit rotūda. ¶ 5°: totalis mūdus ē spheric^o. ḡ b̄ rōnabile v^o q elnta q sūt ptes pncipales mūdi de qz nūō ē terra et inclinēt ad sphericitatē. ¶ Jux istā p̄nē est sciē^o q isto^o posset explri q terra ē rotūda saltē iter meridie ⁊ septētrionē: q aliqs ambularet ab aliq loco vsus septētrionē tādiū q polus eēt sibi eleuatus pl^o vno gradu qz aī: ⁊ tūc mēsuraret spatū p̄rāsītū: b̄ fco rediret ad locū p̄stinū: ⁊ ab eodē loco ambularet vsus meridie: tādiū q polus eēt sibi eleuatus min^o vno gradu qz erat i loco signato a q ambulauit: ⁊ itez mēsuraret illd spatū p̄rāsītū: tūc si illa spatia iuenirēt eq̄lia: sig^o eēt rotūditatis terre iter septētrionē ⁊ meridie. si at nō iuenirēt eq̄lia: sig^o eēt q tra nō eēt rotūda iter septētrionē ⁊ meridie.

Quantum ad 2^m p seqt ex b q terra est rotūda q linee exēuntes directe de supficie terre exteriori vsus cētrū p̄tinue vadūt appropinquādo: ⁊ i cētro p̄currūt. ¶ 2°: seqt q si fierēt due turres ad p̄pēdiculū qz to irēt alti^o tāto elōgaren^t pl^o abiucē: ⁊ qz to irēt bassius tāto appropiquaren^t pl^o adiucē. ¶ 3°: seqt q si fieret ali quis pute^o ad p̄pēdiculū iferi^o eēt strictior: ⁊ supius eēt latior. ¶ 4°: seqt q ois linea eq̄distās fm quēlz ei^o p̄ctū a cētro mūdi est curua. p^o nā si erecta: tūc aliqs p̄ct^o ei^o est p̄pingo: cētro: ⁊ ali^o remotior: ⁊ sic nō eq̄l̄r distat a cētro seu a deorsuz: fm quēlz ei^o p̄ctū. vñ q̄cūqz linea recta data ⁊ tīgēte supficie terre f^o p̄ctū ei^o mediū ipa est p̄pin-

quior cētro terre fm p̄ctū ei^o mediū fm quē ⁊ tīgīt terrā: qz fm p̄ctā ei^o extrema. Ex b seqt q q̄cūqz ambulās f^o lineā rectā pro pte tpis descēdit: ⁊ p alia pte ascēdit. nā p pte tpris p qua mouet vsus p̄ctū q est p̄pingo: cētro ipse descēdit: sz p alia pte tpris p qua mouet ab illo p̄cto ipse ascēdit. p^o ex eo q i p^o pte tpris p̄tinē appropinqt pl^o ⁊ pl^o cētro mūdi. i alio at tpe p̄tinē elōgat ab eodē. mō appropinqre cētro mūdi est descēdere: ⁊ elōgare ab eodē ē ascēdere. ¶ Ex b vltiri^o seqt q aliqd mobile qd p̄tinē mouet ascēdēdo vel descēdēdo ad aliquē terminū: minozē lineā describit: qz aliqd qd mouet ab eodē termino i eudē terminū sine ascēsu ⁊ descēsu. p^o b̄ si aliqd moueret ab vno termino diametri terre ad reliquū: ⁊ aliud moueret p circumferētiā medietat terre: cui^o qdē circumferētie illa diameter eēt chorda. ¶ 5° seqt q ambulatiū sup terrā caput mouet veloci^o pedib^o. nā caput i aere describit maiorē circumferētiā qz pedes sup terrā. vñ b̄ possit eē ita magn^o q caput moueret i duplo veloci^o qz pedes: qz in duplo maiorē circumferētiā describeret in aere qz pedes sup terram.

Ad rōnes. ¶ Ad p̄mā p̄cedo q oculus si eēt ifixus supficie terre videret mltū min^o qz medietatē celī: sic rō dem̄rauit: nihilomin^o b̄ p̄cedo q oculus pōt in tali p̄portiōe eē eleuatus sup supficie terre q videret p̄cise medietatē: ita q su^o oriçon diuideret celū in duo eq̄lia: ⁊ cū b̄ stat q oculus p̄t eē tātū eleuatus sup supficie terre q videret plus qz medietatē celī. Et ex b tūc p^o ad 2^m ar^o. ¶ Ad 3^m dicunt aliq de magris meis q fm rei v̄itatē cū vna ps solis est orta ⁊ alia nō orta linea diuidens pte ortā a pte nō orta ipsi^o est linea curua ⁊ arcualis: sz tñ ps orta ipsi^o solis nō appet nobis figure arcualis: pp b̄ q qñ linea curua a remotis v^o appet recta. ¶ Sed breuiter put mihi appet b̄ nō est vex. vñ dico q fm rei v̄itatē ps solis orta nō dz appere arcualis fig^o: sed dz appere sic medietas vel sic portio vni^o circlī eo mō q appet. vñ imagioz q n̄ oriçon dz imagiari sic circulus resecās ⁊ diuidēs ptes solis ortā a pte solis nō orta. mō qñ vn^o circulus f^o ei^o p̄feriā cadit sup supficie latā alteri^o circlī didit ⁊ resecat vna pte ab alia sine q̄cūqz iteriori p̄cauatiōe illaz p̄tū f^o v̄itatē vl^o apparētiā: recte ac si ille ptes distiguerent abiucē p lineā rectā: ⁊ pp b̄ ps sol nobis orta dz nobis appere p̄silī mō ac si distigueret a pte nō orta p lineā rectā: vl^o ac si eēt oculus i cētro terre vna medietate terre amota: ita q gibbositas terre nihil fac ad b̄ q sol in ei^o ortu f^o ei^o pte ortā dērēt nobis appere arcualis figure: sz ad b̄ q sol nob talr appet sic oriēt fac n̄ oriçon. ¶ Ad 4^m illa b̄ p̄cederet si cētrū magni^o terre eēt cētrū mūdi: sz qz sic nō ē: sz multū ē eleuatiū sup cētrū mūdi nō dz q tra sit totalr coop̄ta aqz: lz tā ipa qz aq̄ sit rotūda. ¶ Ad qntā illa b̄ pbat q terra nō sit p̄fecte spherica sic dixi p̄ 2°. ¶ Ad vltimā dico: q nō opz mo^o motu recto eē figure recte: lz b̄ oporteat motū eius nālē simplicē eē p lineā rectā. Et sic est finis qōnis.

¶ Reliquū autē de terra dicere vbi existat posita ⁊ c. Ter. comē. LXXII. Qo. XXVIII.

Claruz p̄positoꝝ erat. vtz total ter ra sit habitabilis. Ur p q nlla ps terre sit habitabilis. nā ex q terra ē spherica: vt dcm̄ est i alia qōne: ⁊ aq̄ silr: vt pbat Aristo. in b̄ scdo: ⁊ cū terra sit grauior aq̄ ⁊ i medio mūdi situata vt dictuz est pus: v^o q terra vndiqz sit coop̄ta aquis: ⁊ p p̄ns vndiqz inhabitabilis p̄pter aquas. ¶ Nec valet si dicere q eleuatiōes montū q sunt in terra ipediūt ne totalis terra sit coop̄ta aquis: ⁊ quātū ad b̄ eleuatiōes ipsa terra est habitabilis. Nā ex quo mūdus fuit ab eterno vt credidit Aristo. si aliquādo fuissent mōtes ⁊ tales eleuatiōes iā diu

essent cōsumpti: ppter hoc qd omne graue tendit deorsuz nec ppetuo pōt sic sursuz sustineri: quare iam totalis terra eēt facta spherica 7 vndiqz ags coopta. ¶ 2° sicut sphaera aeris excedit spherā aq̄: ita sphaera aq̄ d3 excedere spherā terre: 7 p̄ hīs d3 totā terrā coopire: 7 p̄ hīs d3 totāz ipsam terrā vndiqz inhabitabile facere. ¶ Deinde pbat qd totalis terra est habitabilis. nā vna q̄rta eius est habitabilis: vt cōiter oēs pcedūt: 7 nō vī eē maior rō de vna q̄ de alia. igit̄ rē.

Oppositum amboz iam pbatōz p3 p̄ exp̄ientiā. nā aliq̄ pars terre ē habitabilis: vt p3. 7 aliqua inhabitabilis pp̄ aquas: 7 aliq̄ pp̄ nimīū frigus sic illa que est supposita polo artico v̄l antartico: qz terra pōt esse inhabitabilis pp̄ excessuz alicuius q̄litate p̄me de qualitate actiuis: v̄puta ppter excessum frigiditatis vel caliditatis: vel pōt esse inhabitabilis ppter excessuz aquarū: ideo in qōne duo erūt articuli. Nā in p̄mo videbit̄ de habitacione vel inhabitacione terre ppter tēperiem vel excessum caliditatis vel frigiditatis. Sc̄do videbit̄ de habitacione terre vel inhabitacione quātū est ex parte aquarū.

Quantum ad p̄mū supponēdū est p̄mo terrā diuidi in .5. partes s̄m. 5. conas imaginatas in celo. quaz vna est supposita illi parti celi q̄ est iter circuli artici 7 poluz artici. 2^a aut̄ est supposita illi parti q̄ est iter circuli antartici 7 polū antartici. 3^a aut̄ supponit̄ illi parti q̄ ē iter tropicū cācri 7 circuli artici. 4^a supponitur illi parti q̄ est iter tropicū capricorni 7 circuli antartici. 5^a aut̄ 7 vltima supponit̄ illi parti celi q̄ est inter duos tropicos directe sub egnociali. ¶ Tūc sit p̄ma p̄clo. vne p̄me ptes terre sunt inhabitabiles pp̄ defectū calozis 7 abundantia frigiditatis. p̄mū p3: qz hō ptes nimis distant a sole qui est cā calozis in istis inferioribz: 7 qz ad eē 7 viuere plātā 7 aialiaz regrif caloz: seq̄ qd ibi nec crescūt plāte nec habitāt aialia: 7 hoc. s. ppter defectū calozis. sc̄da pars p3: qz ibi excessus frigozis pp̄ eleuationē vaporū cōmixtorū aeris: qd nō p̄t ibi cōsumi pp̄ defectū calozis: 7 illi tātū aerē ibi ex̄itē igrossant 7 ifrigidāt 7 cōdēfant: qd nulla viuētia p̄t ibi manere. ¶ Sc̄da p̄clo. 3^a pars terre est habitabilis pp̄ tēperie frigozis 7 calozis 7 illa pars terre est i qua nos bitamus: 7 qd i ea est tēperies calozis 7 frigozis est ex eo qd in estate n̄ra sol est ppe suā augē. 7 sic nō facit nobis nimīū calozē pp̄ maiorē ei⁹ distātiā a terra: 7 in hyeme n̄ra ē ppe oppo^m sue augis: 7 sic nō cātur nobis nimīū frigus sui absentia: pp̄ hoc qd lz nō diu moret̄ sup nos: tñ est terre tunc ppingoz ex eo qd oppo^m augis eccētrici solis est p̄ctus eccentrici ppingoz terre. ¶ Juxta istā p̄clonē 7 ei⁹ p̄bonē bene seq̄tur qd s̄m mutationez augis ipsius solis alique ptes terre reddunt̄ peius vel melius habitabiles. ¶ Tertia p̄. 4ª pars terre est inhabitabilis pp̄ nimīā abundantia calozis in estate: 7 nimīā abundantia frigiditatis in hyeme: 7 est illa ps terre q̄ est opposita illi parti terre in qua nos bitamus. Sed v̄ez est qd in ista p̄clone nō oēs p̄cordāt: 7 p̄bo eā sic. Nam ex quo aux solis iam est ppe finē geminoz: 7 oppo^m augis ppe finē sagittarij: 7 cū ex̄itibz in dca pte terre: si aliq̄ ibi existerēt sit estas sole ex̄ite iuxta oppo^m sue augis: sol eis in estate nimīū facit calozē pp̄ nimīā ei⁹ ppingtatē ad terrā 7 cū eisdē sit hyems sole ex̄ite iux̄ augē i hyeme pp̄ absentia solis 7 nimīā eius distātiā a terra est nimīū frig⁹ ibidē. ¶ 4^a p̄. 5^a ps terre. s. q̄ est iter duos tropicos sub egnociali est habitabilis: q̄tū est ex pte friditatis vel calozis: imo nō solū habitabilis: s3 locus tempatissim⁹ p̄ bitatiōe. ¶ In ista itez p̄clone nō oēs cōcordāt. vñ auctor sphaere manifeste dicit oppo^m: istā tñ p̄clonē ponit Aui. in sua p̄phica. Et p̄bat sic p̄ aucte Jsidō. in libro ethimologiaz: qd dicit qd paradisus est situs in loco alto versus oriētem fere attingēs globū lune 7 sub egnociali: s3 p̄stat qd paradisus terrestris

est loc⁹ amenissimus 7 optime habitabilis. Idē p3 ex vno qd semel legi in vno libro. nā in anglia fuit qdā bō sancte vite: qd asserbat se fuisse in quodā loco vbi fuit facta i cantatio 7 citatio cuiusdā spūs qui dixit se velle portare ficus maturos p̄ qlibet tpe anni ne ampli⁹ sic citaref: tūc dixit icātator quō b̄ eēt: dixit spūs: est loc⁹ i terra q̄ estimat̄ ibi habitabilis ab hoibz: vbi i oī tpe anni fruct⁹ maturi s3 diuer sitatē genēz fructū iueniunt̄: 7 de illo loco dixit se velle portare fruct⁹ 7 fic⁹ statiz i seq̄nti die circa festū natal̄ dñi: 7 sic⁹ ac plā alia fructū ḡna recētia sibi apportauit: 7 certe vī qd talis loc⁹ sit sub egnociali. nā de illo v̄les dicūt qd sit inhabitabilis pp̄ itēperie 7 excessuz calozis. ¶ Deinde pbat̄ dicta p̄ rōnibz. p̄ p̄ quo supponit̄ qd celū 7 astra sūt ordinata ad gubernādū istū mūdū: 7 maxie hoies: 7 aialia: 7 plātas de qb⁹ nā pp̄ eoz nobilitatez maxie d3 eē sollicita. Jō rōnabile est qd in illo loco sit hoiaz p̄fectissima bitatio ad quē oēs stelle celi ordinate: 7 sil h̄nt aspectū: s3 b̄ est ad locū sub egnociali. illis. n. oēs stelle oriunt̄ 7 occidunt. nobis v̄o nō oriunt̄ nec occidunt ille stelle q̄ sunt circa polum antarticū. ¶ 2^a rō 7 cā tēperie dicti loci sub egnociali ē eqlitas distātie ab vtroqz polo. caloz. n. illi⁹ loci obtēperat̄ pp̄ friditātē v̄triusqz loci eqlr respiciētis locū illū. ¶ 3^a cā est eqlitas diei 7 noctis i oī tpe anni. friditas. n. noctis obtēperat calozē diei. ¶ 4^a cā est breuitas estatis 7 hyemis. nā nec hyemalis friditas excedit: nec caloz estatis nimis adurit. ¶ 5^a cā est paucitas more solis sup̄ zenit̄ capitis eoz qd habitāt sub egnociali. cuz. n. duplex sit cā calozis. s. appropinquatio solis ad zenit̄: 7 mora eiusdē. p̄ cā ē mor̄ dica re^m sc̄de: vt p3 qñ sol est in meridie qñ i meridie nō ē tātus caloz sic post meridie: 7 tñ sol ppingoz est capibus n̄ris in meridie q̄ post: q̄re mora solis plus facit ad calozē q̄ ei⁹ appropinquatio. qz q̄ sol habitātibz sub egnociali nō morat̄ diu sup̄ zenit̄ capitis eoz: s3 cito trāsit: id est qd nō est ibi tātus caloz sic circa altez tropicū: vbi sol diuti⁹ morat̄. ¶ 6^a cā est accūtalit̄ eleuatio multoz vaporū a mari meridiano: 7 a fluminibz ex̄itibz ibidē: qd in dicto loco h̄nt obtēperare calozē. ¶ 7^a rō pōt eē: qz cuz terre remotiores ab egnociali: puta ille sub polis sint inhabitabiles ad bitādū: 7 ppingozes h̄ilozes v̄ qd sub egnociali sit loc⁹ habitissim⁹ pro bitatiōe: 7 ista rō p̄cedit a signo magis q̄ a cā. ¶ Cōtra istā p̄nē dubitat̄ p̄ rōnes illoz qd tenēt pte oppositā. p̄ qdē arguūt sic. aliqs est loc⁹ inhabitabilis pp̄ nimīū frigus. q̄ ē v̄ qd aliqs sit inhabitabilis pp̄ nimīū calozē: s3 talis nō v̄ eē alius q̄ ille sub egnociali. ¶ 2^a si hitaret̄ ibi aliq̄: v̄triqz de talibz aliq̄ veniret ad nos: 7 de n̄ris ad illos: qd tñ nunq̄ est pceptū. ¶ 3^a nā cū vadim⁹ versus tropicū cācri: tādē iuenim⁹ hoies valde nigros sicut sūt ethiopes: 7 b̄ ē pp̄ magnū calozē ibi ex̄itē. q̄ si p̄cederem⁹ vltra tropicū: tātū iueniremus calozē: vt v̄: qd nullus posset bitare. ¶ 4^a nā ibi ex̄itibz sol bis in anno currit p̄ zenit̄ capiti eoz: id v̄ eis facere tātū calozē qd nō est eis p̄ueniēs bitatio. vñ videmus qd nobis in estate qñ ad huc nō est in zenit̄ aliqñ est tāt⁹ caloz qd ē mirabile: 7 id si curreret bis in anno p̄ zenit̄: videref̄ tātū dēre cāre calozē qd nullo modo possem⁹ viuere. ¶ 5^a nā videm⁹ qd ex reflexiōe radioz ici dētiū p̄p̄dicularit̄ sup̄ superficie speculi cōcavi cātur ignis: id cū sol p̄uciat bis in anno: sic qñ est i p̄n⁹ arietis 7 libze: radios suos p̄p̄diculariter sup̄ terrā suppositā egnociali: v̄ qd talis terra sit inhabitabilis pp̄ nimīū calozē adustiuū cātū ex tali icidētia radioz solis p̄p̄dicularit̄. ¶ Ad p̄m⁹ dico: qd lz sit repire terrā inhabitabilez pp̄ nimīā elōgationē a sole 7 b̄ sub vtroqz polo: nō tñ pp̄ b̄ opz qd aliq̄ sit inhabitabilis pp̄ appropinquationē ad solē: qz cū frig⁹ sit mordificatiū: 7 caloz vinificatiū: 7 cā vite: id est qd nā meli⁹ cōpatif̄ sicū excessiuuz calozis q̄ frigozis: nec etiā sub egnociali

est excessus caloris: sed temperamentū optimū: ut dictū est. **¶** Ad 2^m dico: q̄ ideo nullus p̄t illuc ire nec aliqs venire vsq; huc: q̄ oporteret tales trāsire per terrā suppositā tropico cancri: vbi est nimius calor pp̄ nimīā morā solis sup̄ orizōtē: saltē in estate. Nec ēt q̄s i byeme sola nec esta te p̄t trāsire p̄ illā p̄tem: pp̄ hoc q̄ aucte quorūdā versus egnociale sūt qdā mōtes q̄ h̄nt nām attrahēdi carnē humanā sic magnes attrahit ferrū: et hec ē cā q̄re nullus trās sit. Alr dicūt qdā q̄ locus intermedius inter illos et nos est desert⁹ multū et plenus serpētib⁹: et deficiēs aqs dulcib⁹: ita q̄ nullus p̄t illū locū trāsire: et pp̄ h̄ nō p̄cipimus aliq̄ no ua de illis: nec ipsi de nobis. **¶** Ad 3^m bñ p̄cedo q̄ sub tropico cancri est maior calor q̄ sub egnociali: et h̄ iō: q̄z lz sol bis currat in anno p̄ cenit̄ capitū habitatiū sub egnocia li: et nō nisi sel in anno p̄ cenit̄ capitū moratiū sub cācro: tñ q̄z min⁹ morā sup̄ cenit̄ capitū exñtiū sub egnocia li: et diutius sup̄ cenit̄ capitū exñtiū sub tropico cancri: ide est q̄ maiorē fac̄ calorē sub tropico cancri q̄ sub egnocia li. Per h̄ idē r̄ndeať ad q̄rtā. **¶** Ad 5^m dico: q̄ nō est sile de reflexiōe radioꝝ icidētū pp̄diculariter sup̄ superficieꝝ speculi p̄caui et de radijs pp̄diculariter icidētib⁹ sup̄ superficie terre: lz bñ aliquo mō eēt sile de icidētia radioꝝ pp̄ diculariū sup̄ superficie speculi p̄uexi et sup̄ superficie terre: cū terra nō sit p̄caua: s; p̄uexa vel spherica: et iō sic radij icidētes sup̄ superficie speculi p̄uexi nō cānt ignem ex reflexiōe eoz: qd̄ tñ bñ faciūt cū icidūt sup̄ p̄cauū: ita dico q̄ nec radij pp̄diculariter icidētes sup̄ superficie terre p̄uexā causant tātū calorē sicut causarēt si caderēt super superficie terre cōcauas: et ex hoc patet ad argumētum.

Quantum ad 2^m arti^m est vna opio que imaginat: q̄ aq̄ et terra sil faciunt vnā spherā. Et q̄ nō plus hēmus de aqs nisi q̄tū est i vallib⁹ terre. Et ita ponūt p̄tes terre bitatas nō eē nisi qualdā isulas. Et imaginant in qlibet p̄te terre de dictis. s. p̄tib⁹ terre eē multas tales p̄tes aqs discoptas: et tales dicerēt in qlibet dictaz. s. p̄tū eē habitatiōe: saltē q̄tū est ex p̄te aquaz: lz aliq̄ eaz sūt inhabitabiles pp̄ defectū vel abūdātiā frigoris vel caloris. **¶** Sed ista opio nō valet pp̄ duo. p̄ exquo ab eterno fuit mūdus: diu illa canalīa aquaz fuissent repleta per fluxū p̄tū terrestriū cū aq̄ in illa canalīa: et sic tā terra vndiq; eēt aqs coopta: pp̄ repletionē taliū canalīū. **¶** 2°. tūc vtiq; oēs aq̄ eēt facily p̄meabiles. si nō eēt plus de aq̄ q̄ currat in talib⁹ canalib⁹ et vallib⁹ terre: s; p̄ns est falsus: ex eo q̄ est vnū mare ipmeabile in cui⁹ signū q̄ est ipmeabile Hercules posuit ibi colūnas: vt nullus tētet ipm p̄meare. **¶** Scda opio: et illā approbo. imaginat q̄ nō ē idē centrū grauitatis et magnitudinis terre: et iō terra ex vna eius p̄te est p̄pingoz celo et aqs discoopta: et ex alia p̄te ē remotior a celo: et aqs coopta et ad illā p̄tē fluūt aque: q̄z ibi erūt p̄pingozes medio mūdi. Et iō pro distōne p̄tū terre habitabiliū a p̄tib⁹ terre inhabitabilib⁹ pp̄ aquas imaginādum est in terra vnā eē lineā trāseuntē ab oriēte in occidentē directe suppositā egnociali equedistātē scde linee imagināte in terra supposite circulo artico: iter quas imaginat tertia lineā equedistās vtriq; . Utterius imaginat totū qd̄ est ab egnociali p̄ polū meridionalē: et p̄ polū septētrionalē vsq; ad circulū articū eē cooptuz aqs et residuū qd̄ nō est nisi vna q̄rta terre: imo ad huc nō itegre eē discooptū aqs et vteri⁹ imaginat a medio illius linee supposite in terra discoopta aqs p̄trahi vnā lineā pp̄diculariter versus lineā equidistātē ei suppositā circulo artico. **¶** His lineis sic imaginatis māifestū est i figura quō ista ps terre discoopta aqs est diuisa in quoz p̄tes: quaz due sunt versus occidentē: et due versus oriētē: et iter illas q̄ sunt versus occidentē illa q̄ est p̄pingoz egnociali vocat̄ Africa: et q̄ est p̄pin-

quior septētrioni vocat̄ Europa: deide alie due sunt vsus orientē: et iter eas illa q̄ est versus egnociales vocat̄ Asia maior: s; p̄pingoz septētrioni vocat̄ Asia minor. Quānum ad hui⁹ p̄tes terre cooptas et discooptas aqs: dicit Lāpanus in sua theorica in cap. de luna h̄ vba. Aggregent autē aque q̄ sub celo sunt i locū vnū: vt appeat terra arida: et habitet hō: q̄ quodā mō est finis diū: locū sue habitationis p̄gruētē: ideoq; credēdū est solū illū locū terre detectū eē ab aquis q̄ humano vsui fuerit neēius: q̄z ḡ sola quarta ps terre quā p̄inēt duo semicirculi: quoz vn⁹ ab oriēte in occidentē sub equatore p̄tēdit: et alius p̄ polū septētrionalem ab oriēte in occidentē inhabitat: vt oēs aiunt: opz alias tres quartas terre eē cooptas aqs. **¶** Sed diceres sicut p̄us arguebat: exquo p̄tinue cū fluuys fluūt p̄tes terre ad mare. q̄re ḡ tandē terra ex alia p̄te vbi est coopta aqs nō efficitur eque p̄pinqua celo sicut illa q̄ est discoopta aqs. vñ cuz h̄ fieret terra vndiq; coopireť aqs. **¶** R̄ndeať q̄ hoc nunq; fiet: et h̄ iō: q̄z qñ particule terre fluūt ad aliā p̄tē: tunc alia pars fiet magis grauis: et pellet aliā sursum: vt p̄us dicebat in vna alia q̄one: et sic semperit: et h̄ pp̄ difformitates grauitatis terre: quā difformitatē ab eterno de⁹ ordinauit pro salute aialiuꝝ et plātarū. **¶** Verūtū credo q̄ pp̄ mutationē angis eccētrici solis: illa ps terre q̄ mō ē coopta aqs p̄us erat discoopta et q̄ mō est discoopta p̄us erat coopta: et hoc vñ velle satis manifeste Aristo. in scdo metheozoz: lz nō exprimat q̄ hoc sit pp̄ mutationē angis solaris.

Ad rationes. **¶** Ad p̄mā cū suis p̄firmationibus nō p̄cedit iuxta scdam opionē vna cū hoc q̄ nō est idēz centrū grauitatis et magnitudinis terre. **¶** Ad scdam dico: q̄ ordinatū est a deo q̄ spherā aque nō deberet tātū excedere spherā terre quātū spherā aeris spherā aque: et h̄ ordinatū est pp̄ salutē animaliuꝝ et plantarū. nā si eēt tantus excessus aque ad terrā: sicut aeris ad aquā: tota terra esset cooperta aquis: et sic nō possent saluari plante et aialia. **¶** Ad vltimā dictū est in q̄one q̄ nō est eadez ratio de vna quarta sicut de alia quātū ad ipsaz esse habitabilē vel inhabitabilē. Et sic cū dei adiutorio finite sunt q̄ones super scdm de celo et mundo.

¶ Explicit liber secundus: incipit tertius.

De primo quidem igitur celo et c.

De graui autem et leui et c.

De q̄ tracta

ni circa p̄m⁹ bui⁹ qualdā dubōnes p̄cernētes totalē mundū. et silr tractant circa scdz buius dubōnes cōcernentes p̄tē nobiliozē mūdi. s. celū: et cū h̄ terrā: put est cētrū celi et totalis mūdi. Nunc volo tractare dubia p̄cernētia grauiā et leuiā: sic sunt elnta que sunt partes mundi totalis minus nobiles q̄ sit celuz. De q̄b⁹ qdē grauib⁹ et leuib⁹ Aristo. in 3° bui⁹ determinat p̄m opionē anti quoz: et in 4° bui⁹ p̄m opionē p̄p̄riam: et iō sil q̄ones circa hos duos libros itēdo p̄tractare talē obfūado ordinē. **¶** P̄ tractabo q̄ones q̄tū ad grauitatē et leuitatē ipoz grauiū et leuiū. Scdo quātū ad motū et getē eoz. Tertio q̄tū ad figurā eozūde: ita q̄ erunt tres particule bui⁹ vltime p̄tis incepti operis. Et differt hec cōsideratio de grauib⁹ et leuib⁹ bus simplicib⁹ seu de elemētis a cōsideratione que fit de eisdem in

eisdē in 2° de gnōne: qz h consideratio respicit ad q̄litates motiuas eoz motu locali: sic sunt q̄uitas & leuitas. Cōside ratio autē de eis i 2° de gnōne respicit ad q̄litates eoz alteratiuas: seu motiuas motu alteratiōis: sic sūt calitas fr̄i^{tas} humi^{tas} & siccitas: & sic mot^{us} local^{is} p̄cedit motū alteratiōis: cū iter oēs mot^{us}/mot^{us} local^{is} sit p̄or: sic p̄sidero d̄ elnti i isto 3° & 4°: an p̄siderationē de eisdē in 2° de gnōne dz poni.

¶ Quonia aut est vnu solū qd oibus supfert: & vnu qd oibus substat: necesse est duo alia esse q̄ & substantiā cuiā: & supferunt cuiā & c. quarto celi. **Tex. cō. XXXVII. Questio. I.**

Is p̄missis s̄m exigētā p̄ pticula sex q̄ram p̄ ordine. p̄. vtrū aliqd̄ elntū sit simp^l ḡue: & aliqd̄ simp^l leue: & aliqd̄ in re^o. 2°. vtrū qd̄libz corp^o qd̄ est alio ḡuius in aere sic eodē ḡui^{us} in aq̄. 3°. vtrū aliqd̄ elntū sit ḡue i suo loco p̄po. 4°. vtrū ḡuitas & leuitas sint for^{ae} subales ḡuiū & leuiū. 5°. vtrū ex pte ḡuitati & leuitatis p̄cludi possit cozpora nō eē cōposita ex idiuisibilib^{us}. 6°. vtrū ex pte ḡuitati & leuitatis cōcludi possit numerus q̄ternarius elntoz.

Quantū ad p^o p̄posito. Arguit̄ p̄ qd̄ nihil sit simp^l graue. nā si sic. hoc v̄z eē terra pura: sic dicit Arist. i lra. mō s̄ e falsuz. nā sit illa terra. a. tūc arguo sic. a. est aliq̄ ḡui^{us}: & aliq̄ min^{us} ḡue. ḡ. a. nō est simp^l ḡue. p̄ntia t̄z: nā graue simp^l dz eē graue in sūmo: s̄z ḡui in sūmo n̄ bil est ḡuius: nā alr nō eēt sūmū. an̄s p̄bat: qz. a. terra est minori terra ḡuior: & maiori terra minus ḡuis. Cōsist̄ p̄ baf. qd̄ ignis nō est simp^l leuis: de quo t̄n s̄ maxime v̄z: si eēt aliqd̄ simp^l leue: nā si aliqs esset talis. sit ille. b. p̄bo qd̄. b. nō est simp^l leue: qz. b. ignis minori igne est leuior: & maiori igne est min^{us} leuis: cū magn^{us} ignis sit leuior minori igne: sic maior terra est ḡuior minori terra. C̄ Deide p̄b^o. qd̄ qd̄libet elntū est ḡue v̄l leue simp^l. p̄ sic. qz si nō: s̄ eēt ex eo qd̄ aq̄ nō eēt ḡuis simp^l: & aer nō eēt leuis simp^l: s̄z p̄bo qd̄ imo. & arguo sic de aq̄. Illud qd̄ ḡuiori simp^l est ḡ uius v̄t̄qz est ḡue simp^l: sic est de aq̄. p̄z. nā vnu doliū de aq̄ est ḡui^{us} in aere q̄ sit v̄n^o pugillus terre: & t̄n talis terra p̄ Arist. in lra dz eē simp^l ḡuis. Assumptū p̄z. nā cuic^{us} manifestū est qd̄ difficult^{er} m̄lto est sustinere magnū p̄dus aq̄ q̄ vnu pugillū terre. C̄ Et p̄firmat̄ de aq̄ & de aere sit. nā illud dz ḡue simp^l qd̄ dz ḡue sine addito: & illud leue simp^l qd̄ dz leue sine addito: sic est de aq̄ & de aere. p̄z. b. naz equā dicim^{us} eē graue sine addito: & aerē leue sine addito. C̄ 2°. nō nisi aq̄ eēt simp^l ḡuis: & aer simp^l leuis oportet qd̄ ḡuitati aq̄ eēnt cōmixti qd̄a gradus leuitatis: & leuitati aeris eēnt cōmixti qd̄a gradus ḡuitatis: sed s̄ est falsum. p̄ntia t̄z: ex eo qd̄ alr aq̄ esset simp^l ḡuis: & aer simp^l leuis. illud enim qd̄ bz ḡuitatē sine leuitate est simp^l ḡue: & qd̄ bz leuitatē sine grauitate est simp^l leue: recte sic est in alijs q̄litatib^{us}: sed falsitas p̄ntis p̄bat. p̄. nā si sic: tūc aq̄ simplex posset successive descēdere i vacuo: & aer simplex posset successive ascēdere in eodē si esset: qd̄ est s̄ Aristot. & Cōmētatorē in 4° p̄physicoz. p̄ntia t̄z: ex eo qd̄ bz eēt suffi ciētē resistētā it̄riscā. v̄n in aq̄ leuitas resisteret ḡuitati: & in aere grauitas resisteret leuitati. C̄ Et cōfirmat̄ s̄. qz forma subalis aq̄ est simplex: & s̄l̄ forma subalis aeris. ḡ grauitas q̄ est q̄litas motiua aq̄ p̄ns illā formā subalē etiā dz esse simplex: & s̄l̄ leuitas ip̄si aeris: & si sic aq̄ est ḡuis sine leuitate: & aer leuis sine grauitate: & per p̄ns aqua est grauis simp^l: & aer leuis simp^l quod erat p̄bandum.

Oppositum vult Arist. & Cōmētator in m̄lris locis: qd̄ p̄lies distinguūt graue in ḡue simp^l: & in ḡue in re^o. v̄n volūt terrā esse graue simp^l: &

igne leue simp^l: & aquā & aerē graue & leue in respectu. **In ista qōne.** p̄imo ponā quasdam distinctio nes. Secundo cōclusiones.

Quācum ad p^o sit p^o distō. aliqd̄ dz ḡue simp^l 4° modis. Uno. qz eo ex̄te ḡui nihil est eo ḡui^{us}. 2°. qz ḡuitati sue nullus ḡdus leuitatis est cōmixt^{us}. 3°. qz de p̄noie dem̄fante ip̄m est p̄dicabil iste terminus ḡue absqz addito iux̄ illd̄. h̄ simp^l dico: qd̄ sine addito dico. 4°. qz in q̄cūqz illoz triū elntoz ponat̄ q̄ sūt ignis aer & aq̄ ip̄m aptū natū est descēdere. C̄ 2° distō. p̄portionalr se bz de leui simp^l. naz vno alioq̄ dz leue simp^l: qz ip̄so ex̄te leui nihil est eo leui^{us}. 2°. qz leuitati ei nullus ḡdus ḡuitatis est cōmixt^{us}. 3°. qz ly leue est p̄dicabile de eo sine addito. 4°. qz in q̄cūqz illoz triū elntoz ponat̄ q̄ sūt terra aq̄ aer ip̄m est aptū natū ascēdere. C̄ 3° distō. graue nō simp^l: sed in re^o dz duob^{us} modis. Uno. qz sue ḡuitati est aliqs gradus leuitatis p̄mixt^{us}. 2°. qz in aliq̄ elntoz aptū natū est ascēdere: & in aliq̄ aptū natū est descēdere. C̄ 4° distō. ponat̄ p̄portionalr de leui nō simp^l: s̄z in respectu.

Quantum ad 2^m sit p^o p̄. nulla pticula terre est grauis simp^l p̄ mō. p̄bat: qz q̄cūqz pticula terre data vna maior est ea grauior. C̄ 2° p̄. q̄libet pticula terre pure est grauis simp^l 2° & 3° & 4° mō. de 2° p̄z: qz sue ḡuitati nullus ḡdus leuitatis est p̄mixt^{us}. Alr eniz non eēt terra pura: qd̄ est s̄ hypothesis. De 3° mō p̄z. nā ly ḡue est p̄dicabile de p̄noie dem̄fante illā pticulā simp^l & sine addito. De 4° mō p̄z. nā q̄cūqz pticula terre pura data: si ue eēt in igne: siue in aere: siue in aq̄ ipsa apta nata eēt descēdere: sic docet exp̄t̄ia: & si nō descēderet: s̄ eēt p̄ p̄b̄ b̄es & violētās ipsaz. C̄ Nōn^o t̄n qd̄ in p̄posito solū dicim^{us} aliqd̄ ḡue simp^l: p̄ p̄ h̄ qd̄ i q̄cūqz poneret̄ dictoz triū elntoz ip̄m aptū natū eēt descēdere. C̄ S̄z diceret. v̄z qd̄ isto 4° mō nō q̄lz pticula terre sit simp^l ḡuis: qz nō q̄lz talis descēdit in aere: p̄z de illis paruis corpib^{us} at̄bomalib^{us} que apparēt in aere in radys solarib^{us} pticulis p̄ aliq̄ fenestrā. C̄ R̄ndes. qd̄ v̄t̄qz pticula tales apte nate sunt descēdere: s̄z qd̄ nō d̄scēdūt: est p̄ p̄ h̄ qd̄ nō sufficiūt diuidere aerē sub se ex̄tē p̄ eoz p̄uitatē: & iō qd̄ ibi retinent̄: s̄ est eis violētū. C̄ S̄z diceret imo q̄nqz ascēdūt i aere. C̄ R̄nd^o. qd̄ verū est: s̄z s̄ est p̄ alterationē factā i eis p̄ calozē sol^{is} iducētē i eis leuitatē & trabētē eas a simplicitate & n̄alitate sua. C̄ 3° p̄. nulla pticula ignis est leuis simp^l loq̄ndo de leui simp^l p̄ mō d̄cō. p̄bat: qz q̄cūqz data maior ea est leuior. C̄ 4° p̄. q̄libet pticula ignis est leuis simp^l 2° & 3° & 4° mō. s̄z in p̄posito dicat̄ eē leuis simp^l iuxta 4^m modū. p̄bat p̄portionalr sic p̄bat̄ s̄ 2° de ḡuitate terre. Ex istis p̄nib^{us} seq̄t aliqd̄ elntū eē ḡue simp^l: & aliqd̄ eē leue simp^l: qd̄ erat p^o p̄ qōnis p̄posito. C̄ 5° p̄. aq̄ & aer nō d̄n̄r ḡues nec leues in re^o p̄ mō. p̄bat: qz si sic: tūc in q̄lz eoz eēt aliqs ḡdus leuitatis: & aliqs ḡdus ḡuitati: s̄z s̄ est falsuz. p̄. nā tūc qd̄lz eoz posset successiue moueri i vacuo. 2°. nā tūc eoz nullū eēt elntū simp^l neqz puz: ex eo qd̄ sua q̄litas motiua nō eēt simp^l. C̄ 6° p̄. taz aq̄ q̄ aer est ḡuis & leuis i re^o 2°. p̄bat: qz aq̄ in aliq̄ elnto posita ascēderet: & in aliq̄ posita descēderet: & s̄l̄ sic est de aere: iō qd̄lz eoz dz ḡue & leue i re^o 2°. p̄nta t̄z: ex distōne 3° & 4° p̄mi articuli: s̄z an̄s p̄bat. nā tal^{is} ē ordo entū n̄aliū: qd̄ ḡuiora appetūt eē sub leuib^{us}: & leuiora appetūt eē sup̄ ḡuiora. p̄z s̄. nā alr lignū nō ascēderet in aq̄: nec oleū s̄l̄: c^o opp^o videm^{us}. Et iō q̄cūqz aq̄ bz̄et sup̄ se terrā imediatā ei v̄bicūqz eēt: moueret̄ & ascēderet sup̄ eā: si nō eēt ip̄d̄imētū: s̄z si aq̄ bz̄et sub se ignē vel aerē v̄bicūqz eēt: descēderet si nō ip̄d̄iret̄: vt eēt sub eisdē: idē p̄z de aere: qd̄ si bz̄et sub se imediate ignē descēderet vt eēt sub eo: s̄z si bz̄et sup̄ se imediate aquā vel terrā: ascēderet: si nō ip̄d̄iret̄: tā diu qd̄ eēt sup̄ eā. sic ḡ p̄z: qd̄ aq̄

in aliq̄ elnto ascēderet: et in aliq̄ descēderet: et aer silr. Ex q̄ p̄cludit̄ aerē et aquā eē ḡuia et leuia in re: ex q̄ vltim⁹ p̄cludit̄ aliq̄d eē elntū ḡue et leue in re: q̄d erat 2⁹ ps q̄onis p̄posite. vñ de ḡuib⁹ et leuib⁹ in re: sic sunt aer et aq̄ imagi- natū est: nō q̄ in eis sit ḡuitas cōmixta leuitati: s̄ q̄ in eis est vna q̄litas simp̄ motiua q̄ facit ea descēdere q̄n̄ sub eis est aliq̄d leui⁹: et eadē q̄litas facit ea ascēdere q̄n̄ sup̄ ea ē aliq̄d ḡui⁹. ¶ 7⁹ q̄. ḡue et leue in re: p̄t̄ vbiq̄z ascēdere nāl̄r: et vbiq̄z descēdere nāl̄r. p̄bat̄. nā vbiq̄z eēt aq̄: vñ tñ sub ipsa imediate eēt aer: ipsa descēderet: et silr vbiq̄z eēt aq̄: vñ tñ sup̄ ipsa eēt terra: ipsa apta nata eēt ascēdere: et ascēderet nāl̄r si nō ipediret̄: q̄z sic dictū est: sp̄ min⁹ ḡue appetit eē sup̄ magis ḡue: mō terra est ḡuior q̄ sit aq̄. alr enim nō descēderet in aq̄. Ex isto pz dūa iter ḡue simp̄l̄r: et ḡue in re: et leue simp̄l̄r: et leue i re: q̄z ḡue simp̄l̄r: nullibi ascēderet nāl̄iter: et leue simp̄l̄r: nullibi descēderet nāl̄iter: sed ḡue et leue in re: vbiq̄z p̄t̄ ascēdere: et vbiq̄z p̄t̄ descēdere nāl̄r. ¶ 8⁹ dubitat̄ iuxta b̄ p̄. nā dicit Arist. 4⁹ huius q̄ aer descēdit violēte in elnto ignis. ¶ Sc̄do dubitat̄. nā iuxta dicta videret̄ seq̄ q̄ aq̄ nō deberet dici magis ḡuis aere: q̄z sic vbiq̄z aer p̄t̄ nāl̄r ascēdere v̄l descēdere: ita et aq̄ cū vtrūq̄z sit ḡue et leue in re. ¶ Tercio. si graue et leue in re: sic aq̄ et aer: possent vbiq̄z nāl̄r ascēdere: et vbiq̄z nāl̄iter descēdere: tunc idē mobile simplex posset moueri nāl̄iter motibus d̄rys: cuius oppositū demōstratū vel determinatū est p̄ bur⁹. ¶ Ad ista r̄ndet̄. Ad p̄m dicendū est q̄ dcm̄ Arist. d̄z intelligi q̄ aer violēte ascēderet in sphaera ignis: q̄n̄ ibi eēt ignis: cū b̄ tñ stat q̄ aer ascēderet ibi nāl̄r v̄l saltē apr⁹ nat⁹ eēt ibi ascēdere: si i sphaera ignis eēt aliq̄d corp⁹ ḡui⁹ aere: p̄p̄ nāl̄e ordinē grauiū et leuiū. ¶ Ad 2⁹m dico. q̄ aq̄ vtiq̄z est ḡuior aere: s̄ nō p̄p̄ b̄ q̄ aq̄ descēderet alicubi nāl̄r vbi aer nō posset descēdere casu ad volūtātē posito: s̄ iō aq̄ d̄z ḡuior aere: q̄z aq̄ apta nata est descēdere in aere: et eē sub aere. aer aut̄ nō apr⁹ nat⁹ est descēdere in aq̄. ¶ Ad 3⁹m nego. q̄ illi mor⁹ eēt d̄rys: s̄ possint eē a terminis d̄rys ad terminos. vñ dico q̄ b̄ nō sufficit ad d̄rietatē motuū: s̄ cū b̄ requir̄ q̄ tales mor⁹ fierēt p̄ p̄silia media in ḡuitate vel in leuitate. ¶ 8⁹ q̄. si aliqd ascēdit nāl̄r: saltē in medio pleno: aliqd descēdit nāl̄r: et silr si aliqd descēdit nāl̄iter: aliqd ascēdit nāl̄iter. pz. nā si ignis ascēdit nāl̄iter in aere: aer q̄ est sup̄ ipm̄ descēdit nāl̄r: cū ḡui⁹ appetat eē sub leuiori. silr si terra descēdit nāl̄r per aerē: tūc aer q̄ est leuior terra ascēdit nāl̄r: q̄z vult grauius esse sub ipso.

Ad rōnes. p̄ma bñ p̄bat q̄ terra nō est ḡuis simp̄l̄r p̄ mō. nec ē ignis ē leuis simp̄l̄r p̄ mō: sic pz ex q̄nib⁹ positis: cū q̄ tñ bñ stat q̄ terra est simp̄l̄r ḡuis 2⁹ et 3⁹ et 4⁹ modis: et ignis silr est leuis simp̄l̄r 2⁹ et 3⁹ et 4⁹ modis. ¶ Ad 2⁹m nego. q̄ aq̄ v̄l aer sit ḡuis vel leuis simp̄l̄r. Et q̄n̄ dicebat̄ vnū doliū aq̄ in aere est ḡui⁹ q̄ vn⁹ pugillus terre: bñ p̄cedo: s̄ nō p̄pter hoc seq̄tur q̄ vnū doliū aq̄ sit grauius vno pugillo terre simp̄l̄r. nā nō seq̄tur est ḡuius in aere. ḡ est ḡui⁹. nā ḡuitates et leuitates simp̄l̄r sicut pz ex p̄ articulo: cōparant̄ iter elnta q̄tū ad motū vni⁹ elemētī i altero. q̄q̄d enī ascēderet in aere d̄z leui⁹ aere: et q̄q̄d descēderet in aq̄ d̄z ḡui⁹ aq̄. ¶ Ad p̄firmationē bñ cōcedo. q̄ fm̄ vnā acceptionē ḡuis simp̄l̄r aq̄ diceret̄ ḡnis simp̄l̄r: et aer silr. f. put illud diceret̄ ḡue simp̄l̄r: de cui⁹ pro noie dem̄rante v̄sificat̄ ly graue simp̄l̄r absq̄z addito. verūtñ nec aq̄ nec aer d̄z ḡue simp̄l̄r: put ḡue simp̄l̄r d̄z q̄ in q̄cūq̄z elnto alio ab ip̄o descēderet: quō ḡue simp̄l̄r accipit̄ i p̄po. ¶ Alia rō bene probat q̄ nec aq̄ nec aer d̄z grauis in re: put graue in re: dicit̄ cuius grauitati aliqd de leuitate est cōmixtū: cū b̄ tñ stat q̄ taz aq̄ q̄ aer d̄z ḡuis in re: prout graue in respectu d̄z q̄ in elnto leuiori eo descēdit: et i elnto ḡuiore eo ascēdit: put ex q̄nib⁹ an̄positis p̄t̄ appere.

Et in aere multo magis q̄to magis diuisibilis aq̄ est et c. q̄to celi. Ex. cō. vltimi. Q̄o. II.

Secundū propositū erat. vtrū q̄l̄z corp⁹ q̄d est alio ḡui⁹ in aere sit eodē ḡui⁹ in aq̄. Et ar. p̄ q̄ sic. nā si nō sit. ḡ. a. ḡui⁹. b. in aere: et b. ecōuerso. sit grauius ip̄so. a. in aq̄: seq̄tur q̄ nō p̄t̄ sciri q̄d in rei v̄itate sit alio eoz ḡui⁹. nā si tu dicas q̄. a. est ḡui⁹. b. ex eo q̄. a. descēdit veloci⁹ in aere q̄. b. ego dicā q̄. b. est ḡuius. a. q̄z veloci⁹ descēdit in aqua q̄. a.

Oppositum arguit̄. nā vnū magnū lignū paruo plūbo in aere est ḡuius: q̄z velocius in aere descēdit q̄ parnū plūbū: et tñ in aq̄ idē parū plūbz est grauius illo magno ligno: q̄d patet: q̄z illud parū plūbum descēdit vsq̄ ad pfundū aque: et lignum non.

Iuxta istā q̄onē. p̄ volo ponere q̄nes circa q̄situm. 2⁹ iuxta b̄ volo ponere quosdā modos: q̄b⁹ possum⁹ inuenire sine p̄deratione p̄portione corp̄z ḡuiū et leuiū adiucicē in ḡuitate diuersaz ḡuitatū fm̄ sp̄z.

Quantum ad p̄m sit p̄ q̄. nō q̄l̄z corp⁹ q̄d est grauius alio in aere est eodē graui⁹ in aq̄. pz de magno ligno et paruo plūbo: sicut arguit̄ post oppositū. ¶ 2⁹ q̄. nō q̄libet corpus est eque graue in aere et in aq̄. pz de ligno q̄d in aere descēdit vsq̄ ad pfundū aeris: et in aq̄ nō: q̄d nō eēt nisi in aere esset graui⁹: et in aqua minus graue. ¶ 3⁹ q̄. nō q̄libet corp⁹ est eq̄ graue in aqua et in oleo. pz de ligno q̄ nō ita pfunde descendit in aq̄ sicut in oleo. Ex quo vltim⁹ seq̄tur 4⁹ q̄. nō q̄libet corp⁹ q̄d est grauius alio in aqua est grauius eodem in oleo et econuerfo: et nō solū istud v̄z est de aqua et oleo: sed de oibus corporibus diuersaz grauitatum fm̄ speciem.

Quantū ad 2⁹m supponedū est p̄. q̄ dicant̄ eq̄l̄r ḡuia fm̄ sp̄z: et q̄ ieq̄l̄r. vñ illa d̄nr̄ eq̄l̄r ḡuia fm̄ sp̄m̄ q̄ sic se h̄nt q̄ eq̄les portiones eoz i magni⁹ eq̄l̄r p̄derat̄. illa v̄o d̄nr̄ ineq̄l̄r ḡuia fm̄ sp̄m̄ q̄ sic se h̄nt: q̄ portiones eoz eq̄les in magni⁹ ineq̄l̄r p̄derat̄. vñ si capiant̄ due portiones vna ligni et tāta plūbi portio plūbi plus p̄derat̄. ¶ Tūc sit p̄ q̄. datis duob⁹ corp̄ib⁹ solidis: an sint eiusdē ḡuitatis in sp̄e v̄l diuersaz: et q̄ eoz sit graui⁹ pole est sine p̄deratione in eglibra inuenire: nā sint illa duo corpora. a. et b. et capiant̄ de. a. et b. portiones eq̄les in magni⁹: si. a. et b. sint ineq̄lia in magni⁹ et dimittunt̄ ille portiones cadere in eandē aquā: tūc si eque velociter descēdūt in pfundū aque: vel tāta ps de vna q̄ta de alia dic q̄ dicta corpora sunt eq̄lis ḡuitatis in sp̄e. si aut̄ in eq̄ velociter descēdūt vsq̄ ad pfundū: vel plus de vna illaz portionuz submergit̄ in aq̄ et minus de alia: dic q̄ illud est ḡui⁹ fm̄ specie: cuius portio veloci⁹ descēdit: vel cuius portio submergit̄ plus in aqua: fundamētū istī positū est in p̄cedēte q̄onē. ¶ 2⁹ q̄. datis duob⁹ corp̄ib⁹ solidis diuersaz grauitatū in specie: ambobus tñ supnatātibus in aqua fm̄ aliq̄s sui pres: nō solū sine p̄deratione in eglibra p̄tingit̄ inuenire q̄ illoz sit ḡui⁹: s̄ ē p̄portione in q̄ altez est altero ḡui⁹: et b̄ p̄t̄ inueniri sic. nā sint duo talia corpora duo ligna diuersaz sp̄ez: et diuersaz ḡuitatū in sp̄e: capiant̄ de eis due portiones eq̄les: et q̄l̄z illaz diuidat̄ in lat⁹ in aliq̄t pres eq̄les. vbi gr̄a. in. 1. z. q̄ pres vocent̄ p̄cta: q̄ sc̄o dimittant̄ cadere in aquā: et videat̄ de q̄ pla p̄cta submergant̄: et de q̄ pauciora: et vltim⁹ videat̄ quot p̄cta submergant̄ de vno: et q̄t de alio: et fm̄ b̄ iudicet̄ p̄portio eoz adiucicē i ḡuitate. vbi gr̄a. sit q̄ vni⁹ submergant̄ duo p̄cta: et alteri⁹ q̄tuor: tūc dic q̄ illud cui⁹ q̄tuor p̄cta submergant̄ est in duplo ḡuius fm̄ sp̄em̄: q̄ illud cui⁹ solū duo p̄cta submergant̄. ¶ 3⁹ q̄. datis duob⁹ corp̄ibus liq̄dis diuersaz grauitatuz adiucicē

ad inuicē fm spēm est pole sine pōdere inuenire qđ illoz sit graui^o. nā sint duo talia aqua z oleū: z dimittat vnū lignū in aquā p. z deinde in oleū: si de illo ligno minus submergit in aq: z magis in oleo: dic qđ aq est grauior z oleū est leui^o. p. nā semp idē graue in leuiori pfundius descendit qđ in grauiori. ¶ 4° d. datis duob^o corporib^o ligdis diuersaz grauitatū in spē: pole est sine pōdere inuenire nō solū qđ eoz sit altero graui^o: sed ē in qua pportione alterū est altero gūius. nā sint duo talia corpora ligda aq z oleū: z capiat vnū lignū qđ dicto mō sit diuisus in. 12. ptes eq̄les: z dimittat illud p i vnū eoz. vbi ḡra. in aquā: z videat quot de illis p̄tib^o submergant in aq. z sit verbi ḡra. qđ q̄tuor ei^o p̄cta: z deide dimittat in oleū: z videat quot p̄cta ei^o submergant in oleo. z sint vbi ḡra. tria. B̄ p̄siderato dic qđ in illa pportione aq est gūior oleo fm spēm: in qua numerus p̄ctoꝝ illi^o corporis submersoz in aq se bz ad numerū p̄ctoꝝ eiusdes corporis submersoz in oleo: z qz pportio illoꝝ numeroꝝ ad inuicē est sexquitercia: qz. 4. ad tria: dic qđ aq in sexqtercia pportione est gūior fm spēm qđ sit oleū. ¶ 5° d. datis duob^o corpib^o. vno solido z altero ligdo: pole est sine pōdere inuenire an sint eq̄ gūia f3 spēz: vel vnū eoz sit altero gūius fm spēm. nā sit corp^o ligduz aq: z corp^o solidū sit plūbū vel lignū: vel aliqd h̄s: z dimittat illud in aquā: tūc si descendit in aq vsqz ad pfundū: dic qđ est gūi^o aq fm spēm. si aut descendit vsquequo superficies ei^o supior fiat eq̄ alta cū superficie supiori aq: dic qđ illud corpus solidū z aq sunt eq̄ gūia fm spēm. si aut fm aliqs ei^o ptes descendit in aquā: z fm aliqs supnatat: dic qđ est leui^o aq fm spēm: sicut est lignū. ¶ 6° d. datis duob^o corporib^o. vno solido z altero ligdo diuersaz spēz in gūitate: corpe tū solido natate in ligdo: z nō descendēte ad pfundū: pole est inuenire in qua pportione vnū illoꝝ sit alio gūius fm spēm. nā sit corp^o ligdū aq: z corp^o solidū sit vnū lignū: z diuidat illud lignū dicto mō in. 12. portiones eq̄les: quo facto dimittat in aquā: z videat quot eius p̄cta submergant in aq. z sint vbi ḡra. q̄tuor quo facto videat in q pportione totalis numerus p̄ctoꝝ. 12. habeat se ad numerū p̄ctoꝝ submersoz i aq. s. ad q̄tuor: dic qđ in ea. s. tripla pportione illud ligdū est gūi^o fm spēm illo solido. p. nā si illud lignū fm oia ei^o p̄cta descenderet in aquā vsqueq̄ ei^o superficies supior fieret eq̄ alta cū superficie aq supiori: eēt p̄cise eq̄ gūe cū aq: iō in quāto minus de ligno descendit in aquā: intāto aq est gūior ligno: iō si medietas illi^o ligni. s. sex p̄cta descenderet in aquā: aq eēt p̄cise in duplo gūior: sed si minus q̄ medietas. s. tertia: vtputa q̄tuor p̄cta: aq esset in triplo grauior: q̄lis est pportio. 12. ad q̄tuor. sic ḡposite sunt sex h̄nes: z iuxta p̄mas duas p̄ferunt solida ad solida. fm sequētes duas cōferunt ligda ad ligda. fm vltimas duas solida ad ligda. ¶ Tunc r̄ideat ad rōnē ante oppositū. Qñ dicebat si sic: tunc nō posset sciri qđ illoꝝ fm rei veritate eēt gūi^o fm spēm: dico qđ imo: nā illud in rei vitate est gūi^o fm spēm: qđ est gūi^o in gūiori: puta i aq sic est plūbū: sic p. ex iā dictis in qōne: z in qōne p̄cedēte.

De graui aut z leui qđ ē vtrūqz z q nā ipsoꝝ p̄siderādū z c. q̄rto celi. Tex. cō. I. Q. III.

Tertium ppositoz erat. vtrū aliqđ elntū in suo pprio loco sit grane. Et v̄ p q sic: qz vesica repleta aere plus trahit in eglibra q̄ si nō esset repleta: qđ nō eēt nisi aer in suo p̄po loco eēt gūis. ¶ 2° aliqd est aere ex̄nte in suo pprio loco graui^o: iō aer in suo pprio loco grauis est. p̄na t3: ex eo qđ in vtroqz cōparatoꝝ debet reperiri forma seu q̄litas fm quā cōparant ad inuicē. ¶ 3°. si aer esset in

sphera ignis descēderet ad suū locū ppriū p suā gūitatez: quā tū gūitate nō amitteret: s3 retineret ipso ex̄nte in suo pprio loco. ḡ aer in suo pprio loco est gūis. ¶ 4° ad idē. nā dic̄ Lōmētator cōmēto. 38. quarti bui^o. qđ si auferat aq q est sub aere: aer descendit ad replēdū locū aq sine difficultate z violētia: tū si auferret aliq pars aeris sup aquaz: aq nō ascēderet nisi cū qđā violētia pro replēdo locuz aeris. Sitr si aliq ps ignis in sphera sua ppria ex̄ns sup aerē auferret: aer nō ascēderet ad replēdū locū illū nisi cū qđam violētia: istud v̄ eē signū qđ taz aer q̄ aq sunt gūia in suis locis: z nō leuia. ¶ 5°. terra in pprio suo loco est gūis ad huc gūitate actuali. ḡ qđ va. p̄ntia t3 de se. āns p̄bat. nā si aliqs niteret eleuare aliquā p̄te terre ad huc ipsa ex̄nte in suo loco ipsa resisteret eleuati: s3 nō nisi p grauitatē. ḡ z c. ¶ 6°: nā ptes inferiores terre sunt solidiores q̄ supiores: qđ nō v̄ eē nisi ex eo qđ supiores eas cōprimūt: s3 tal cōp̄ssio est v̄tute gūitaz. ḡ z c. ¶ 7°: ignis v̄bicūqz sit ē calis actualr. ḡ v̄ qđ ē v̄bicūqz sit: sit leuis actualr: z p̄ h̄ns i suo loco est leuis: z pari rōne terra i suo loco p̄po est gūis. ¶ 8° ar. de aq. nā si fiat foramē i terra aq descendit i terrā: nō obstāte qđ aq existit in suo loco p̄po: s3 nō v̄ eē nisi p gūitatē.

Oppositū arguit. nā si aliqđ elntū eēt gūe i suo pprio loco. hoc nō magis videret de vno elntoz gūiū q̄ de alio: neqz min^o: z iō si aliqđ elntū eēt gūe i suo loco p̄po: aq eēt gūis i suo loco p̄po: s3 B̄ ē flm. nā si eēt gūis i suo loco pprio: tūc ille qđ h̄et supra se cētū vel 1000. dolia aq: ipse b̄n deberet sentire gūedine ei^o: s3 tū ipse nō sētīt. p. B̄ de nauib^o: q̄z aliq aliqui d̄scēdūt vsqz ad fūdū maris: z t̄c h̄nt sup se plus q̄ cētū dolia aq: z tū nullā eius gūedine sentiūt. Sitr si aer i suo loco eēt gūis: vtiqz debe remus illā gūitatē p̄cipe: cū mltū de aere existat sup nos. ¶ 2° ar. an̄te archimēdis i li^o suo d̄ pōderib^o. vbi dic̄ nllz corp^o i seipo gūe eē. vñ nec aq i aq: nec oleū i oleo est gūe.

Pro r̄idēdo ad istā qōnē. pono p̄ vnā distōnē: z est ista. qđ duplr pōt capi grauitas. Uno^o pro dispōne qđā habituali z potēriali p̄nte forma grauis: siue actualr iclinet ad motū: siue nō: z illa vocet̄ gūitas habitualis seu potērialis. Alio^o accipit̄ gūitas pro tali dispōne actualr iclināte ad motū: z illa vocat̄ grauitas actualis. Cōsimilis distō pōt poni de leuitate.

Tunc sit p̄ h̄ns v̄bicūqz sit elntū gūe ipm bz gūitatē habitualē. p̄bat. nā talis gūitas est q̄litas qđā h̄ns formā subalē ipsi^o gūis: nec pōt tolli nec auferri nisi p corruptionē for^o subalis: z nō p solum motū localē. ¶ 2° p̄ elntū gūe i suo p̄po loco bz gūitatē hitualē. p̄bat p̄ p̄cedēte h̄nē. 2°. nā p̄ eādē q̄litate p̄ quā elntū mouet̄ ad suū locū ppriū cū fuerit ex̄ ipm: gescet nāl̄r in suo p̄po loco cū fuerit i ipso: s3 h̄ est gūitas q̄tū ad elnta gūia. Nā ipsa p suā gūitatē mouent̄ nāl̄r ad sua loca nālia: z ipa cū pueniūt ad sua loca nālia p eādē gūitatē gescūt i ipsis. Et sic eadē gūitas q̄ aliqñ dī actualr: sic qñ actualr iclinat ad motū deorsum. Aliqñ dī habitualis z potērialis sic qñ nō actualr iclinat ad motū. ¶ Cōsitr p̄nt poni due h̄nes de elntis lenib^o. ¶ 3° h̄ nullū elntū i suo loco p̄po bz gūitatē actualē. p̄bat. qz nullū elntū ex̄ns in suo loco p̄po iclinat̄ actualr ad motū deorsuz. ḡ nullū elntū in suo loco p̄po bz gūitatē actualē. p̄na t3: ex qđ nois gūitatis actualr. āns p. ad experiētiā. Sic sili mō diceret̄ de leuitate re^o elntozuz lentū. ¶ B̄ h̄ istā h̄nē dubitat̄ p̄. nā posito qđ aq sit in loco suo pprio z dimittat aliq magna ps terre in ipsaz: tunc illa aq nāliter ascēdit supra ipsaz terrā: cū minus gūe appetat eē sup magis graue: qđ nō dī eē nisi p eandē q̄litate per quā aqua descenderet ad suū locuz ppriū: si esset extra ipsam. Sed h̄ esset grauitas actualis per quā descenderet. ergo v̄ qđ bec etiaz sit grauitas actualis per quā ascendit

super terrā: non obstante q̄ ipsa aqua sit in suo loco sibi p̄prio. ḡ videt̄ q̄ aqua in suo loco p̄prio habet gravitatem actualē: ex q̄ h̄z gravitatē actualr̄ inclinātē ad motū. Sc̄do si sup̄ aerē auferret̄ aliqua ps̄ ignis: ipse ascēderet ne fieret vacuū: et nō nisi per leuitatē actualē. ḡ aer in sua p̄pria regione videt̄ h̄z leuitatē actualē. ¶ Ad p̄m̄ istoz̄ cōcedo. q̄ per eandē q̄litatē per quā aqua descēderet nālr̄ ad suū locū p̄p̄riū si esset extra ipsū et iā ascēdit sup̄ terrā dimissam in eā. vñ nō est imaginādū q̄ in aqua sit vna q̄litas. s. gravitas p̄ quā descēdit ifra aerē: et vna alia q̄ sit leuitas p̄ quā ascēdit sup̄ terrā. nam tūc aqua nō eēt eīntū simplex: verū est tñ q̄ illa eadē q̄litas vocat̄ gravitas cuz̄ inclinatur ad descensuz̄: vel getē deorsuz̄. Sed vocat̄ leuitas cū inclinatur ad motū sursuz̄: vel getē sursuz̄. Tūc ad p̄positū dico. q̄ qñ aqua ex̄is in sua p̄pria regione ascēdit sup̄ terrā dimissam in ipsā: hoc nō est per gravitatē actualē: s̄ hoc sit per eandē q̄litatē que aliqñ dicit̄ gravitas actualis: sicut qñ actualr̄ inclinatur ad motū deorsuz̄: et nō ad motū sursuz̄. ¶ Sed diceret̄ ad minus ḡ aqua in sua p̄pria regione est actualr̄ leuis. Nā terra missa in ipsā existētē in sua p̄pria regione: ipsa ascēdit sup̄ terrā graviorē ea: qd̄ nō videt̄ eē nisi p̄ leuitatē actualē. ¶ Ad istud dico. q̄ ita cito q̄ ponitur terra imediate sup̄ aquā: ipsa aqua desinit esse nāliter locata: ex eo q̄ ipsa ex̄is min⁹ grauis est situata imediate sub ex̄ite magis graui. ¶ Et ideo cōcedo. q̄ tūc aqua per suā leuitatē actualē ascēdit super terrā: nec p̄pter hoc pot̄ cōcludi eā in suo loco p̄prio esse actualr̄ leuē. ¶ Nā tunc nō est in loco sibi p̄prio et nālī. ¶ Ad 2^{am} dico. q̄ si super aerē amoueret̄ aliqua pars ignis: et latera ignis nō cōfluerent: vtiqz̄ ascēderet ne fieret vacuū: et qñ dicebat̄. ḡ aer in sua p̄pria regione haberet leuitatē actualē cōcedo. Et qñ dicebat̄ oppositū dicit̄ cōclusio. respōdetur q̄ cōclusio d̄z̄ intelligi et modificari: q̄ elemēta grauia et leuia in suis locis p̄p̄riis nō h̄nt gravitatē actualē nec leuitatem actualē: et hoc rebus nālībus dimissis in sua naturalitate. Sed qñ super aerē amoueret̄ aliqua pars ignis: aliqua fieret violentia in reb⁹ naturalibus. ḡ et̄. Vel aliter: et cōcordat̄ solutioni p̄me dubitationis: qñ dicebat̄: si amoueret̄: super aerē aliqua pars ignis et̄. cōcedo q̄ aer mouet̄ sursuz̄ per leuitatē actualē. Et qñ dicebatur. ḡ aer in suo loco p̄prio et nālī h̄et leuitatē actualē. nego. nā dico q̄ tunc aer nō eēt in suo loco nālī: ex eo q̄ ad aerē nālīter esse locatus requiritur ipsum fm̄ eius sup̄ficiem cōuexam esse imediatum igni. Sed si aliqua pars ignis superius amoueret̄: aer desineret esse imediatus igni: et per cōsequens desineret esse nālīter locatus: ideo non est mirum: si per suam leuitatem ex̄iret in actū ascendendi seu mouendi sursum.

Ad rationes p̄ncipales. ¶ Ad p̄m̄ dico. q̄ si aer existēs in vesica cū vesica plus p̄derat in aere q̄ vesica solū: hoc est p̄pter B q̄ aer in vesica est aliq̄liter p̄densatus et cōpressus et factus grauior q̄ aer exterior: qz̄ ḡuius in minus graui descēdit. ḡ et̄. ¶ Ad 2^{am} dico. q̄ qñ est existens aliq̄d lignū in aere: tunc iste aer sub ligno existēs nō est nālīter locatus: ex eo q̄ iste aer qui est minus grauis est sub ligno magis graui: et p̄pter hoc tunc lignū descēdit et aer ascēdit: nec p̄pter hoc cōcedi pot̄ eīntū in suo loco nālī esse actualr̄ graue v̄l leue et̄. ¶ Ad 3^{am}. illa bñ p̄bat q̄ aer in suo loco nālī h̄z gravitatē vel leuitatem habitualē: nō tñ actualē. ¶ Ad 4^{am}. qñ dicit̄ Lōmentator. q̄ si infra aerē amoueat̄ aqua: ipse aer nālīter descēdit: sed si sup̄ aerē amoueat̄ ignis: ipse aer ascēdit cū violentia: dico q̄ hoc intellexit sic: et si intellexit sicut verba sonāt ipse male dixit. Pro quo supponēdū. q̄ latera ignis abinuicē diuisa facilius et citius cōfluunt q̄ latera aq̄ abinuicē diuisa. Si s̄ sic est de laterib⁹ aeris abinuicē diuisis: q̄ etiā

facilius et citius cōfluunt q̄ latera aque abinuicē diuisa. Si s̄ latera aque abinuicē diuisa facilius et citius cōfluunt adinuicē q̄ latera terre: et hoc p̄pter grossitiē et soliditates terre. ¶ Tunc ad p̄positū dico. q̄ si infra aerē amoueat̄ aliq̄ pars aq̄: aer nālīter descēdit ad replēdū locū: et valde cito: et hoc est iō ne fiat vacuū: et q̄ latera aq̄ abinuicē diuisa nō ita cito p̄nt cōfluere: sicut aer pot̄ descēdere et illū locū replere. Sed si sup̄ aerē amoueret̄ aliq̄ ps̄ ignis: nō ita cito aer ascēderet: qz̄ citi⁹ ille loc⁹ repleret̄. Itē sic est de igne re^m aeris p̄fluxū latex ignis adinuicē: qui ignis citius posset B̄ facere q̄ aer. Sic filii mō est de aq̄ re^m terre et aeris. Nam si aliq̄ ps̄ terre infra aquā moueat̄: statim aqua descēdit ad replēdū istū locū p̄pter B̄ q̄ latera ipsi⁹ terre nō possent ita cito cōfluere ad replēdū istū locū. S̄ si sup̄ aquā amoueat̄ aliq̄ ps̄ aeris: nō p̄pter B̄ aqua ascēderet. Nā statim latera aeris remanētis p̄fluūt ad replēdū istū locū: et citius q̄ faceret aq̄ ascēdes. ¶ Ad 5^{am}. nego añs: et qñ dicebat̄ si aliq̄s vellet eleuare aliquā partē terre de loco suo ipsa resisteret cōcedo. qz̄ ita cito sicut aliq̄s vellet violentare terrā: illa gravitas terre q̄ pri⁹ dicebat̄ habitualis solū: ex̄iret in actū resistēdi eleuati: et tūc diceret̄ gravitas actualis: et ideo bñ cōcedo q̄ ḡue in suo loco nālī: cū violentaret̄ h̄et ḡuitatē actualē. Nam ḡuitas nō ex hoc solo d̄z̄ actualis: qz̄ actualr̄ inclinatur ad motū deorsuz̄: sed etiam ex eo q̄ resistit et nitit̄ B̄ violentans: et iuxta hoc cōcedēdū est q̄ graue p̄hibitū et detentū sursuz̄ per aliquā colūnam est actualr̄ ḡue. Nāz̄ s̄ eius ḡuitas nō actualr̄ moueat̄: tñ actualr̄ nitit̄ dep̄mere detinens ipm̄ violētē. ¶ Ad 6^{am} dico. q̄ partes cētrales terre nō p̄pter hoc sunt densiores q̄ cōprimant̄ a sup̄ioribus. Nā sup̄iores nō p̄derant super ipsas. S̄ B̄ est ex eo q̄ sup̄iores sunt magis mixte: et sunt magis porrose: q̄ porri sunt repleti aere. ¶ Sed cētrales sunt magis solide: qz̄ minus cōmixte ptibus alteri⁹ rōnis. ¶ Ad 7^{am}. ignis vbicūqz̄ est calidus actualr̄. id negat̄: qz̄ nō vbicūqz̄ est actualr̄ cōburit̄: sic nec ḡuitas vbicūqz̄ est actualr̄ p̄derat. vñ ignis imediat⁹ p̄cauo orbis lune non actualr̄ cōburit̄: cū nō sit sibi cōbustibile approximatum. ¶ Ad 8^{am} dico. q̄ statim sublata aliq̄ pte terre infra aquā: ista aq̄ desinit eē locata nālī: cū nō h̄at infra se imediate aliq̄d ḡui⁹ se. Et iō nō mirū q̄ tūc p̄derat et descēdit. Et p̄ totā istā q̄onē p̄ locū p̄p̄riū itelligo locū nālem. S̄ inis.

¶ Nos aut̄ dicim⁹ p̄mū determinātes de quo maxime dubitant̄ qdam p̄pter qd̄ h̄ quidē sursum ferunt̄. hec aut̄ deorsum corpoz̄ semp̄ fm̄ nām. hec aut̄ et sursum et deorsuz̄ et̄. Quarto celi. Tex. cō. XXI.

Questio. III.

Quartum propositoz̄ erat. vtrū gravitas et leuitas sint forme subales grauis et leuis. Et videt̄ q̄ sic. gravitati et leuitati cōpetit̄ diffō nāe. Id vtraqz̄ eaz̄ est natura. p̄ntia tenet. nāz̄ cuiqz̄ cōpetit̄ diffinitio eisdē cōpetit̄ diffinitū. mō si vtraqz̄ eaz̄ est nā: et nō nā q̄ est mā sic claz̄ est de se cuz̄ mā nulli⁹ sit actiuitatis. gravitas aut̄ et leuitas alicui⁹ sunt actiuitatis. agunt enī ad motū deorsum et ad motū sursuz̄: seqtur q̄ vtraqz̄ eaz̄ sit for⁹ subalis: sed non alioz̄ q̄ grauiū et leuiū. ḡ et̄. añs p̄bat. qz̄ gravitas est per se p̄ncipiū motus localis deorsuz̄: et leuitas sursuz̄: qd̄ cōpetit̄ soli nāe nec aliqd̄ deficit gravitati et leuitati de diffōne nāe. nā manētē eadē forma subali idez̄ mobile aliqñ nālī ascēdit: et aliqñ nālīter descēdit: p̄pter solā variationē gravitatis et leuitatis. ¶ Sed hoc videt̄ esse signum q̄ tales motus per se p̄ueniunt a dictis qualitativibus: et non a forma substantiāli.

ma subali. Assumptū pz. qz idē vapor calefactus z lenifica-
rus ascēdit nālī: z postea refrigerat^o descēdit nālī: semper
manēre eadē forma subali. Ex quo sequitur qd̄ tales mot^o di-
uersi actiue pueniāt: z p se pducant a grauitate z leuitate.

¶ 2°. nisi gūitas z leuitas eēt nāe z forme subales gūitas
z leuiū: sequit̄ q vapor lenefactus nō moueret sursuz nā-
liter: z refrigerat^o z gūefact^o nō descēderet nālīter. pbat̄
p̄ntia: qz tales mot^o nō puenirēt a forma subali vaporis:
cū leuitas nō poneret forma subalis leuis: nec gūitas for^a
subalis gūis. ¶ 3°. grauitas z leuitas sunt forme pōres ca-
liditate friditate humiditate z siccitate. ḡ grauitas z leui-
tas sunt forme subales gūiū z leuiū. p̄ntia pbat̄. nā dato q
sint pōres dictis q̄litateb^o alteratiuis: z nō sint for^a subales:
sed accitales: sequitur q calitas friditas humiditas z sicci-
tas nō sunt q̄litateb^o p̄. pz qz gūitas z leuitas eēt q̄litateb^o
eis pōres. p̄ntis est falsuz p Arist. i 2° de gnōne z 4° metheo.
aīis pbat̄: qz sicut se bz mot^o localis ad motū alterationis:
sic q̄litateb^o motiue localis. s. gūitas z leuitas se hñt ad q̄li-
tateb^o alteratiuas: sic sūt calitas friditas humi^{tas} z siccitas.
S; mot^o localis ē pōr motū alteratiōis p Arist. i līra dicētē.
p̄m^{erit} vtrūq; p̄m subaz hic mot^o. s. localis gūiū z leuiū zc̄.

Oppositum arguit̄. gūitas z leuitas sunt p se sen-
sibiles. s. sensu tact^o. Nā aliq; p̄m ta-
ctū sērit gūitate lapidis: s; nulla for^a subalis: nec aliq; suba
est p se sensibilis. pz p Arist. 2° de aia. igit̄ zc̄. ¶ 2°. forme
subales elntoz gūiū z leuiū nō manēt i mixtis: sic ad p̄ns
supponit̄. S; gūitas z leuitas elntoz manēt i mixtis. ḡ
gūitas z leuitas elntoz nō sūt for^a subales eoz. ¶ 3°. suba
nō est d̄ria sube p Arist. in pdicamētis. S; gūitas est d̄ria
leuitati. ḡ gūitas z leuitas nō sunt sube: z p̄ntis nec forme
subales gūiū z leuiū. ¶ 4°. suba nō suscipit magis z min^o
p Arist. in pdicamētis: sed gūitas z leuitas suscipiūt magis
z min^o. pz hoc: qz aliq̄ gūe est altero graui gūius: sicut ter-
ra est gūior aq; z aliq̄ leue est altero leui leui^o: sicut ignis
est leuior aere. ¶ 5°. manente eadē forma subali varian^t
gūitas z leuitas. Jo nō sunt forme subales grauiū z leuiū.
p̄ntia zc̄. aīis pbat̄. de fumo qui qñ est bñ calidus est leuis:
z qñ est refrigerat^o est gūis: z tñ manet eadē for^a subalis.

Pro ista qōne sit p̄. gūitas nō est forma suba-
lis grauis: nec leuitas leuis. pbat̄ p rōnes
gnq; imediate positas. ¶ 2°. gūitas nō est idē qd̄ den-
sitas: nec leuitas est idē qd̄ raritas: sicut qd̄ dixerūt. pba-
tur. nā fumus calefactus est leuior aere: ex quo ascendit in
aere: z tñ nō est rarior: sed densior aere. Ex quo sequitur cō-
clusio q leuitas non est raritas: nec grauitas est densitas.
¶ 3°. gūitas nec leuitas sunt q̄litateb^o scōe nālīter po-
steriores calitate friditate humiditate z siccitate. pbat̄: qz
calefaciens p̄ntēdit pducere calitatē: ad quā p̄nt gūatur
gūitas vel leuitas: p̄m q mā est apta nata recipe iuxta exi-
gētā forme subalis sibi inherētis: sic silī mō frigefaciens
pncipalr itēdit z gūat friditatē: ad quā silr p̄legē gūitas vel
leuitas: p̄m q mā ē apta nata recipe alterz istoz: qd̄ nō eēt
nisi gūitas z leuitas eēt nālī q̄litateb^o posteriores dicē q̄lita-
tib^o alteratiuis: q̄ sunt calitas frī^{tas} humiditas z siccitas.

Ad rōnes. ¶ Ad p̄m. nego qd̄ gūitati z leuitati cō-
petat diffinitio nāe. vñ dato qd̄ mot^o lo-
cales gūiū z leuiū imediate puenirēt a gūitate z leuitate:
nō ppter hoc ad huc grauitas z leuitas essent nāe. Nā ad
hoc q aliq̄ sit nā: nō sufficit q sit p̄m p se mouēdi z ge-
scēdi: sed vltra hoc regrit̄ qd̄ sit in illo p̄ cui^o est p̄m p se
mouēdi z gescēdi. mō b nō puenit dictis q̄litateb^o: nā nō
insunt p̄ grauib^o z leuib^o: sed 2°. s. post q̄litateb^o p̄ alterati-
uas: z post formā subalē grauis z leuis. ¶ Ad 2^{am}. pro nūc
dicat̄ motū vaporis sursuz eē nālē: vl̄ q̄tū est ex pte māe:
vel quātū est ex parte forme. De b̄ postea diffusius dicas.

¶ Ad 3^{am}. nego aīis: z qñ dicebat̄ motus locales grauiū z
leuiū sunt pōres motib^o alteratiuis: dico q b̄ est vcrū via
pfectionis: sed nō via gnōnis. Nā motus locales grauiū
z leuiū: z ēt aialiū habent cōiter subiecta magis pfecta: nā
grauē z leuē pfectū est illud q optime mouetur localr: ni-
bilominus aī istas pfectiones pcedunt bñ p̄m tēpus alte-
rationes: z b̄ notauit Arist. dicēs q latio. i. motus localis
est pfectior z est vltimus p̄m gnōne: ex quo cōcludit̄ q est
prius p̄m subam. i. pfectionē modo predicto zc̄.

¶ Si itaq; ipossibiliū est vtroq; nullā habente
grauitatē ambo h̄e grauitatē. sensibilia aut̄ cor-
pora omnia aut quedaz grauitatem habent zc̄.
Tertio celi. Tex. cōmē. VIII. Questio. V.

Quantum propositoz erat. vtruz ex
p̄te gūitatis z leuitatis cō-
cludi possit corpa nō eē cōposita ex indiuisi-
bilib^o. ¶ Circa q sciēdū est de multis de-
mōstrationibus satis euidentib^o pōt demō-
strari q corpa nō sint cōposita ex indiuisibi-
lib^o sicut bz videri in 6° phisicoz. S; ille
nō sunt ad ppositū. S; solū ille q fieri pnt̄ ex pte gūitari
z leuitatis. Hoc notato arguit̄ p q ex pte gūitatis z leui-
tatis nō possit cōcludi corpa nō esse cōposita ex indiuisi-
bilib^o. Nā si sic: hoc v̄ eē sic Arist. facit in līra. S; pbo q
nō. nā Arist. volēs pbare hic ex pte gūitatis z leuitatis cor-
pora nō eē cōposita ex indiuisibilib^o: supponit duo. quoz
vtrūq; pbat̄ esse falsuz. quo pbato sua demōratio est con-
quassata. Primū qd̄ supponit est illud: q nulluz indiuisi-
bilis ē aut leue: nec eēt gūe nec leue si eēt. Scōm qd̄ suppo-
nit est. q nullū graue cōponit̄ ex nō gūib^o: z nullū leue cō-
ponit̄ ex nō leuib^o. S; ois ps gūis ex qua cōponit̄ graue
est gūis: z ois ps leuis ex q cōponit̄ leue ē leuis. ¶ Cōtra
p̄m arguit̄ sic. qz indiuisibile si esset: vel eēt suba vel accūs.
¶ Si suba seqret̄ q ipm esset gūe vel leue: qz ois suba nālīs
est gūis vl̄ leuis. Si accūs: tūc oporteret illi accūs assigna-
re subaz ei subiectā adeq̄te: z sic ista suba eēt indiuisibilis:
z tñ erit gūis sicut dicebat̄. ḡ indiuisibile si eēt eēt graue.
¶ Cōtra 2^{am} fundamētū arguit̄ sic. ex nō sensibilibus pōt
fieri sensibile. ḡ ex nō gūibus pōt fieri graue. p̄ntia zc̄ a silī.
aīis pbat̄ p Arist. in de sensu z sensato. vbi declarat q ali-
qd̄ corpus est sensibile: cuius 100° pars separata est insen-
sibilis. 2° ex nō rubeis pōt fieri rubeū: sic ex mixtione co-
loz. ḡ pari rōne ex nō grauib^o pōt fieri graue. ¶ 3°. nā hō
est grauis: z tñ cōponit̄ ex nō gūib^o. s. ex p̄ mā que nō est
gūis de se: z ex aia intellectiua q silr nō ē gūis. ¶ 4°. mltē
pticule terre nō sunt gūes: sic ille q volant in aere: z appa-
rent in radys solarib^o intrātib^o per fenestrā: z tñ si multe
tales cōponerent̄ facerēt vnū graue. S; illud v̄ eē cōpo-
sitū ex nō gūib^o. Tales enīz pticule terre postq; mouent̄

Oppositum (sursuz in aere: vident̄ eē nō gūes.
vult Arist. in littera.)

Breuius sicut dcm̄ est Arist. ad demōrandū ex pte
gūitatis z leuitatis corpa nō eē cōposita
ex indiuisibilib^o pdemōstrat duas p̄nes pambulas. qz p̄
est ista. q nullū indiuisibile ē graue: quā pbat̄ sic. De graue
est aliq̄ gūius: sed oē qd̄ est aliq̄ grauius est diuisibile. ḡ oē
graue est diuisibile. S; breuius ista rō nō eēt demōstratiua
p̄ aduersariū: qz statī aduersari^o negaret vtrāq; pmissaz.
diceret enīz q nō solū terra: s; ēt aq; z aer h̄ent gūitatez.
Et diceret vltēr^o q eēt dare pla indiuisibilia ex qb^o cōpo-
neret̄ terra. Et silr eēt dare pla indiuisibilia ex qb^o cōpone-
ret̄ aq. Et silr plura ex qb^o cōponeret̄ aer. Et diceret vltra
oia ista indiuisibilia eē gūia. Et vltēr^o diceret̄ indiuisibile
aeris eē gūe: s; nullo alio sit gūi^o: z sic eēt iterēpta maior:

postea ulterius dicere quod unum indivisibile terre est quoniam unum
 indivisibile aquae: et sic unum indivisibile aeris. nec propter hoc sequitur
 quod ipsum sit divisibile: quia non oportet quod sub modo dividatur ad divisio-
 nem gradualis fortiter. Nam in eodem sub modo facto maiori vel mi-
 nori potest iterum quantitas et remitti: immo adhuc in sub modo indivi-
 sibili: sicut patet de intellectu et habitibus eius. ¶ Deinde Aristoteles facit unam
 rationem ad dictam rationem: quod magis videtur esse demeritativa. et est ista. Quod
 simpliciter grave est densius: et oportet simpliciter leve est rarius: sed oportet rarius
 vel densius est divisibile. ergo oportet grave vel leve est divisibile:
 maior videtur esse nota: quia omnis terra quae est simpliciter gravis est densa: et
 omnis ignis quae est simpliciter levis est rarus. Sed minor declarat: quia
 non dicitur densius: nisi quia multum habet de materia sub parva quantitate: sicut
 oportet quod habet multum de materia est divisibile. Sic rarius dicitur quod parum
 habet de materia sub multa quantitate: sicut quod multa habet quantitate est di-
 visibile: et sic oportet densius vel rarius est divisibile. ¶ Ad hoc. Adhuc
 ex parte rari et densi potest argui ad dictam rationem. Nam aliquid densa
 videtur fieri rara: et converso. id est ex raro potest fieri densius
 et ex denso rarius: oportet quod componantur ex eisdem indivisibilibus: sicut
 quantum ad materiam: quia materia oportet manere in eis quae fiunt ex
 se invicem. Sit ergo rarius compositum ex tribus indivisibilibus. scilicet a. b. c. et con-
 dicitur ut fiat minus quam ante: et adhuc erit compositum ex totis partibus
 sicut ante. scilicet ex a. b. c. modo non est posse quod hoc illud sint composita
 ex totis eisdem partibus unum sicut alterum: et quod unum sit minus altero:
 nisi partes sint facte minores quam ante. et ergo necesse est in condensa-
 tione quod indivisibile fiat minus quam ante: et hoc implicat contradictionem. scilicet quod indi-
 visibile fiat aliquando minus et aliquando maius. ¶ Ad hoc. Fundamentum
 est ista. quod omnis pars ex qua componitur grave est gravis: intelligendo hoc non
 de partibus essentialibus: sicut sunt materia et forma: quae non sunt situatae et
 se invicem: sicut intelligendo de partibus quantitatibus: quae sunt situatae et
 se invicem: nam est bene posse quod pars essentialis alicuius gravis sit non
 gravis: sicut arguebat ante oppositum de anima intellectiva. ¶ Ad pro-
 positum ergo suppono de simpliciter gravibus sicut est terra: quod illud quod
 est maius illud est gravior. hoc enim quilibet experiri videtur quilibet experiri
 potest quod maior terra est gravior minori ceteris paribus. Tunc ca-
 pio unum grave compositum ex tribus partibus: scilicet a. b. c. et sibi addat
 quarta pars omnino similis precedentibus: quae sit d. tunc sequitur quod a. b. c. d.
 est maius quam a. b. c. quia hoc est de ratione partis quantitatibus: quod red-
 dat totum maius et extensius quam esset si auferretur: et ultra pro supposito
 sequitur quod a. b. c. d. propter additionem ipsius d. est gravior quam esset a.
 b. c. quia dicitur fuisse quod maius est gravior: sicut non est posse quod aliquid
 fiat gravior per additionem alicuius: quod non habeat gravitatem. ergo d. habeat
 gravitatem. Ex qua sequitur quod etiam a. habeat gravitatem: et sic b. et c. quia
 ponebamus quod ista pars d. addita esset omnino similis partibus preceden-
 tibus: et sic quilibet pars ex qua illud grave componebatur erat gravis: et
 hoc erat. ¶ Et ista ratio potest declarari per simile. si consideremus quantum
 aliquid fiat calidius. Nam hoc potest imaginari tribus modis. Uno
 sine additione alicuius per solam condensationem. tunc enim partes
 caliditatis quae magis distabant fiunt ad invicem propinquiores magis
 unite: et virtus unita est fortior seipsa dispersa: et ideo illud ap-
 pareret calidius et fortius calefaceret. unum caliditas statim in parvo
 ferro: quae statim combureret unum lignum: sic se habet quod si esset extensa
 per unum magnam corpus ipsa vix sentiret. Sed iste modus non
 habet locum in proposito. Nam positum est quod a. b. c. fieret calidius per
 additionem ipsius d. 2o potest imaginari quod aliquid fiat calidius
 per additionem alicuius gradus caliditatis in eodem sub modo sine
 additione alicuius partis quantitatibus: ut si aqua calefaciat: et hoc est
 non habet locum in proposito: quia d. erat pars quantitatibus addita huius
 situ extra partes alias. 3o potest imaginari aliquid fieri calidius
 extensius: et hoc non esset nisi ista pars addita esset calida: et ita
 est in proposito: quia a. b. c. d. habet plures gravitates: quam habeat a. b. c.
 et non habet plures gravitates: nisi d. habet gravitatem.

Ad rationes. ¶ Ad primum quod probatur quod indivisibile si esset
 esset leve. nam indivisibile si esset: vel esset suba
 vel accens. dico quod esset suba: et esset accens. et esset divisibile: et
 non esset divisibile, et esset grave: et non esset grave. Nam indivisi-

bile esse est impossibile: sicut hoc ostendi alibi. Et ad impossibile sequitur
 quodlibet et illud intelligitur de indivisibili habere ponere in conti-
 nuo. ¶ Deinde ad rationes per se fundamentum: quibus probatur
 quod ex non gravibus posset componi grave. Et arguebat primo.
 ex non sensibilibus et ceteris. dico quod si aliqua partes tales sunt insensi-
 biles separate: tamen sunt sensibiles cum inexistunt toti: quia una
 sentit cum alia: et sic bene concedere quod ex illis quorum seorsum gra-
 vitas non perciperetur bene posset componi grave: nec hoc est in inte-
 tionem Aristoteles. ¶ Ad 2o de coloribus. dico quod non est simile. Nam
 rubedo est una quantitas mixta ex extremis ei inexistibus for-
 maliter: vel saltim virtualiter. Sed sic non est de gravitate. nam illa est
 quantitas simplex. Vel aliter bene concedo quod ex non rubeis sit ru-
 beum. Nam tales partes non rubee ex quibus componitur rubeam sunt
 partes diversarum rationum: sed in proposito loquimur de partibus quanti-
 tatis quae sunt ad invicem eiusdem rationis. Cum enim unum sit unum colo-
 ris: et alterum alterum: non est posse quod aggregatum sit eiusdem colo-
 ris cum altero eorum tamen. Sed partes terre vel aeris sunt iter se eius-
 dem rationis: ideo non erat simile. ¶ Ad 3o. dico quod dicitur Aristoteles. itel-
 ligitur de partibus irregularibus: ratio autem procedit de partibus essentialibus et ceteris.
 ¶ Ad ultimum. dico quod utique iste partes terrestres volantes in
 aere in radiis solaribus sunt graves. Sed quod non descendunt causa est:
 quia non habent tantam gravitatem quod sufficiat dividere medium: et etiam
 quia alterate sunt per calorem ipsius solis. Et sic est finis.

**Quoniam autem est unum solum quod omnibus superferat: et
 unum quod omnibus substat necesse est duo alia esse:
 que et substantant cuidam et superferunt cuidam et ceteris.
 Quarto celi. Ter. co. XXXVII. Q. VI.**

Sextum propositum erat. utrum ex parte
 gravitatis et levitatis possit
 concludi numerus quaternarius elementorum. ¶ Pro
 quo sciendum est quod numerus quaternarius ele-
 mentorum in 2o de generatione ostenditur ex quatuor
 combinationibus simplicibus quatuor quantitates primi-
 maz quae sunt quantitates alterative: de quibus consi-
 derare non pertinet ad presentem librum. Sed hic ostenditur nume-
 rus quaternarius elementorum ex parte gravitatis et levitatis quae dicuntur
 quantitates motive locali: de quibus ad praesens propositum pertinet con-
 siderare. Ex quo patet qualiter probatio qua Aristoteles probat quatuor
 esse elementa in 2o de generatione dicitur a probatione qua probat quatuor
 esse elementa hic in isto loco. Hoc notato arguitur ad quoniam
 sic probando quod non possit concludi numerus quaternarius ele-
 mentorum ex parte gravitatis et levitatis. Nam si sic: hoc videtur esse per istum
 modum per quem Aristoteles intendit hic facere. Unum arguitur sic. unum est
 elementum simpliciter leve: sicut est ignis: et aliud simpliciter grave: sicut ter-
 ra: et illa sunt tria secundum gravitatem et levitatem. Et iterum tria oportet
 ret esse media: ideo sunt quatuor elementa: quia unum est simpliciter grave et
 unum est simpliciter leve: et unum est grave in re: et reliquum est leve
 in re: et sic erunt quatuor. ¶ Sed probatur quod talis modus non
 valet ad ostendendum quod elementa sint quatuor: et non plura. ¶ Pro. quia medium
 non dicitur poni elementum: cum medium sit compositum ex extremis formaliter
 vel virtualiter: sicut patet de tepiditate et de mediis coloribus: sicut elementum
 non dicitur esse compositum ex extremis sed simpliciter. hoc enim pertinet ad nomen
 elementum. quare et ceteris. ¶ Et 2o: quia posset esse medium iterum illa tria extrema. scilicet
 iterum gravitatem simpliciter et levitatem simpliciter: et hoc per equidistantiam. Et
 ideo dicitur quod iterum terra et ignem non esset nisi unum medium per equi-
 distantiam. Et si tu dices quod iterum terram et ignem esset unum medium. scilicet aer:
 et iterum aerem et terram unum aliud medium. scilicet aqua: et quod sic essent quatuor
 elementa. Ego sic dicere quod iterum aerem et ignem esset unum medium: sicut
 iterum aerem et terram: et sic non essent quatuor sed quatuor. ¶ 3o. Si quis
 nihil prohibet esse plura media quam duo: sicut patet in coloribus
 et in saporibus. Sic inter albedinem et nigredinem sunt plures
 colores intermedii. Iam iterum elementum grave simpliciter et elementum leve
 simpliciter nihil prohibet esse plura elementa intermedia quam duo: et
 per praesens nihil prohibet esse plura elementa quam quatuor.

¶ In oppositum

In oppositum est Arist. 7 Cométator. nā nece
est eē 4° q̄litates simplices di-
stinctas sp̄e: 7 nō p̄les iclinātes ad diuersos motus locales
sursus 7 deorsus. Et ad getes in diuersis locis: q̄s q̄litates
vocat̄ q̄uitates. S3 istis debēt corr̄ndere q̄tuor corpora
simplicia q̄uia 7 leuia: 7 nō plura distincta sp̄e: mobilia mo-
tib⁹ rectis simplicib⁹: 7 ista vocamus elemēta. igit̄ 7c.

In ista q̄one. Primo vidēdū est. vtrū ad saluan-
dū oēs mot⁹ grauiū 7 leuiū simpli-
ces nobis apparētes oporteat ponere q̄tuor qualitates mo-
tius simplices: 7 nō plures quas vocamus grauitates 7 le-
uitates. Sc̄do respōdendum est de quesito 7c.

Quātum ad p^m est sciē^m q^d mot⁹ simplices recti no-
bis apparētes distincti sp̄e sp̄alissima ip̄o-
rū grauiū 7 leuiū nō sūt nisi 4°. s. mot⁹ simp^r ad mediū. 7
mot⁹ simp^r a me^o. 7 mot⁹ ad locū vbi ē aq̄ tāq̄ i loco sibi
nāli. s. imediate sup terrā. 7 mot⁹ ad locū vbi ē aer imedia-
te sub igne. ¶ Tūc sūt p^o ad saluādū tales mot⁹ simpli-
ces nō sufficit vna q̄litas motiua: q̄z si sic seq̄ret̄ q^d oīa mo-
bilis motu recto iclinaret̄ sursū: l3 f3 magis 7 min⁹: v̄l oīa
deorsū: l3 ē f3 magis 7 min⁹: fm q^d p̄ls vel min⁹ b̄ient de
ista q̄litate vna motiua locali. q̄ns ē falsū: q̄z tūc nihil eēt
simp^r q̄ue: vel nihil eēt simp^r leue: cui⁹ opp^m p̄us ē p̄batū.
q̄na p̄bat̄ ex b⁹ q^d vna q̄litas motiua simp^r nō iclinat̄ nisi
ad vnu locū: 7 nō ad loca 7ia nec mot⁹ 7ios: l3 forte icli-
nat f3 magis 7 min⁹: f3 q^d magis v̄l min⁹ abūdāt. ¶ 2° q̄.
ad saluādū dcōs mot⁹ simplices nō sufficiūt due q̄li^o mo-
tue 7ie ēt cū medys ex mixtione eaz p̄ueniētib⁹. Ista q̄
p̄bat̄ p^o b⁹ fm b⁹ nō possent saluari appentia: 7 b⁹ delect̄
sic. Nā sint iste due nāe 7ie. s. a. 7. b. ita q^d a. iclinet deorsū 7
b. sursus. Tūc q̄ro q̄re aq̄ ē q̄uior aere: 7 magis iclinat̄ de-
orsus q̄ aer: 7 nō pōt r̄nderi fm istas duas nās nisi altero
triu modo. Un⁹ ē q^d aq̄ p̄ls b3 de. a. q̄ aer. 2° modus est
q^d aq̄ min⁹ b3 de. b. q̄ aer. 3° modus ē: q^d p̄portio ip̄si⁹. a.
ad. b. ē maior i aq̄ q̄ i aere. S3 nlls istoꝝ modoꝝ sufficit:
q̄z fm p^m moduz magn⁹ aer eēt q̄uior p̄ua aq̄. nā p̄ls eēt in
magno aere de ip̄o. a. q̄ i p̄ua aq̄. S3 iux^o 2° modū pu⁹ aer
eēt q̄uior magna aq̄: q̄z pu⁹ aer min⁹ b̄iet de ip̄o. b. q̄ ma-
gna aq̄. S3 si ponat̄ 3° modus: tūc erūt eq̄les q̄dus adiui-
cē i magna aq̄ 7 i p̄ua aq̄: 7 ē magn⁹ aer 7 pu⁹ aer: q̄z eadē
eēt p̄portio. a. 7. b. adiui-cē i magna aq̄ 7 i p̄ua aq̄. Sicut si
aligd sit vniformiter tepidū q̄lis ē p̄portio calitatis ad frī-
giditatē i toto: tal⁹ i p̄re: v̄l si i toto eēt 4° q̄dus calitat⁹:
7 duo friditatis: tūc imediate ei⁹ eēt duo calitat⁹ 7 vn⁹ frī-
giditat⁹. mō eadē ē p̄portio 4° ad duo 7 duo ad vnu: 7 tūc
appet q^d oīa dicta q̄na sūt falsa: rō ista p̄trabi ex l̄ra Ap.
¶ 2° ad idē: ēt nō possent saluari q̄re i regiōe aeris vna ma-
gna portio aq̄ eēt q̄uior vno puo globo terre: 7 i regiōe aq̄
eēt e^o. Nulla. n. cōbinatio ex duob⁹ sufficeret ad b⁹ saluan-
dū. ¶ 3° 7ia adiui-cē miscibilia ifinitis p̄nt misceri p̄por-
tionib⁹: iō v̄z q^d p̄nt eē pla ēnta media q̄ duo: 7 p̄ns pla
q̄ 4°: q̄z nō sufficiunt due q̄li^o motiue 7ie: ēt cū medys
ex mixtione eaz p̄ueniētib⁹ ad saluādū appentia iux^o mot⁹
locales rectos simplices q̄uiū 7 leuiū. ¶ 3° q̄. ad saluādū
dictos mot⁹ 4° simplices sufficiūt 4° q̄litates motiue di-
sticte sp̄e: nec regrun^t p̄les. p̄bat̄: q̄z p̄ illas sufficiēt p̄nt
saluari apparētia iuxta dictos 4° mot⁹ simplices grauiū
7 leuiū. nā sint iste 4° q̄litates. a. b. c. d. tūc pōt dici: q^d a. i.
clinat ad motū simp^r deorsus: v̄t ad locū terre: 7 ad motū
simp^r sursus: v̄t ad locū ignis: 7. b. ad locū deorsus i re^o: v̄t
ad aquā q̄ est sup terrā: 7 sub aere: 7. c. ad locū sursus in re^o
vbi est aer q̄ est sup aquas: 7 sub igne. Per dictas ēt q̄lita-
tes oīa alia apparētia circa dictos mot⁹ p̄nt saluari: quozū
aliq̄ grā exēpli recitabo. Unde p̄ p̄ istas pōt saluari: quare
oīs aqua est oī aere grauior: 7 oīs aer oī aq̄ leuior. Un⁹ hoc

est ideo: q̄z oē. b. iclinat ad eē sub. c. 7 oē. c. ad eē supra. b. q̄z
sic se h̄nt loca nālia ad q̄ iclinant. ¶ 2° iuxta dicta pōt sal-
uari q̄re in regiōe aeris magna aq̄ est grauior puo globo
terre: cū tūc puus glob⁹ terre sit simpl^r grauior. v̄n b⁹ est iō
q̄z tam q̄litas. b. ip̄si⁹ aq̄: q̄z q̄litas. a. ip̄si⁹ terre ex̄tes i ae-
re iclinat deorsus. ¶ Et posito q^d eēt eq̄lis magnitudis:
tūc terra fort⁹ iclinaret: 7 velocius descēderet. Sed tūc nō
in inf^m veloci⁹: imo fm aliquā p̄portione determinatā: 7
tūc pōt aq̄ 7 v̄tus ei⁹ itātū multiplicari: q^d v̄tus ei⁹ excedit
v̄tutē illi⁹ p̄ue terre. Et iō ista aq̄ magna i aere est grauior
illa p̄ua terra 7c. ¶ 3° iuxta dicta p̄t saluari i qua p̄portio-
ne terra sit grauior aq̄. Un⁹ possent dici q^d i aere vel in igne
eēt certa p̄portio: q̄z v̄trūqz eoz moueret̄ velocitate fini-
ta: f3 finiti ad finitū certa est p̄portio: f3 i aq̄ vel i terra nul-
la appet p̄portio terre ad aquā in grauitate siue in iclina-
tiōe deorsus. in terra. n. aq̄ nō diceret̄ grauis f3 leuis. S3
in aqua terra bene diceret̄ grauis: f3 aqua nō diceret̄ gra-
uis aut leuis: ad itellm p̄us dictū in vna q̄one. s. v̄trū eētū
in sua regiōe sit grane vel leue: 7 oīa ista p̄ueniūt ex dictis
quatuor q̄litatib⁹ simplicibus. s. a. b. c. d. ¶ 4° iuxta dicta
pōt saluari: q̄re lignū 7 oleū in aere sunt graua: 7 in aq̄ sūt
leuia. Nā hoc est ex eo q^d in ligno abūdāt terra 7 aer: 7 est
ibi multū de aere p̄pter porositates: itātū q^d aer ex̄stent
in ligno. si lignū sit in aqua b3 fortiorē tractū sursus q̄ ter-
ra deorsus: iō fac lignū ascēdere ad supficies aq̄. S3 i aere
iste aer. nō b̄iet tractū nec supra nec infra: 7 in terra trabe-
ret: iō lignū descēderet. Et ita diceret̄ de oleo i quo magis
abūdāt aq̄ q̄ aer: iō si oleū sit in fundo aq̄ aer trahit ip̄sus
sup aquā: cū aqua nō h̄eat tractū in suo loco: sicut dictū est
p̄rius. Sed si sit in aere: tūc aqua trahit oleū deorsus: 7 aer
non trahit: iō oleū descēdit. Et illud totū p̄uenit ex dictis
quatuor qualitatib⁹. s. a. b. c. d. Quaz. a. est motiua terre: 7
b. aque: 7. c. aeris: 7. d. ignis: 7 sicut ista apparētia iaz recita-
ta circa mot⁹ grauiū 7 leuiū simplices p̄nt saluari p̄ dictas
quatuor qualitates motiuas: vt 7 omnia alia.

Quantum ad 2^m art^m pono vnicā p̄conē r̄n sales
ad q̄onē. Qz ex p̄te grauitatis 7 leuita-
tis pōt p̄bari numer⁹ q̄ternarius ēntoz q̄ d̄nr corpa sim-
plicia mobilia motib⁹ rectis. p̄bat̄. nā p̄ ex b⁹ q^d ad sensus
apparēt nobis 4° mot⁹ simplices grauiū 7 leuiū 7 nō p̄les
distincti sp̄e p̄cludimus tāq̄ ab effectu ad cām 4° eē q̄li-
tates motiuas distinctas sp̄e: 7 nō p̄les quas vocamus gra-
uitates vel leuitates: cū dicti q̄tuor mot⁹ simplices nō pos-
sint saluari p̄ pauciores: nec ad saluādū eas oz ponere plu-
res sic dictū est in p̄ articulo. q̄ e^o arguēdo a cām ad effectu:
ex numero dictaz q̄litatū motiuz q̄ternario p̄cludimus
eē 4° mot⁹ simplices rectos 7 nō p̄les neqz pauciores di-
stinctos sp̄e: 7 cū qlibet eoz debeat eē vni⁹ mobilis simpli-
cis: nec possit in eē nālr p̄libus corpib⁹ simplicib⁹ distinctis
sp̄e: seq̄ q^d dictis q̄tuor motib⁹ distinctis sp̄e corr̄ndēt 4°
corpa simplicia distincta sp̄e: 7 nō pla: 7 ista vocamus 4°
ēnta: quare ex p̄te grauitatis 7 leuitatis pōt p̄cludi demō-
stratiōe pp̄ qd numer⁹ quaternarius elemētoꝝ 7c.

Ad rōnes. dico q^d oēs rōnes facte nō arguūt p̄ p̄dī-
cta. Nāz p̄cedūt ac si grauitas 7 leuitas
aeris 7 aque p̄ueniāt ex mixtione grauitatis terre 7 leuita-
tis ignis. mō hoc est falsus. Nā oēs dicte qualitates q̄tuor
motiue sunt eque simplices. Et sic est finis.

¶ Si iḡr ad sursus 7 deorsū motiū qdē qd gra-
uis factiū 7 qd leuis factiū. Mobile aut qd
potētia grane 7 leue. In eū at q̄ sūsp̄sius locū
ferri vnūq̄qz ad sūsp̄si⁹ sp̄ez ē ferri 7c. Quar-
to celi. Tex. comē. XXII. Questio. VII.

Sequitur nunc tractare de motibus gravium et leviu: postquam tractata sunt aliqua per cernentia gravitate et leuitate: et quatuor ad illud querantur. Primo. utrum loca naturalia grauius et leuius sunt cause suorum motuum. 2º. utrum graue vel leue moueatur naturaliter sursum vel deorsum a suo gravitate vel a remouente prohibens. 3º. utrum grauia et leuia moueantur actiue a gravitate vel leuitate vel a suis formis subalibus. 4º. utrum forme secundum quas fiunt motus grauium et leuium ut gravitas in terra: et leuitas in igne sint naturaliter mobiles. 5º. utrum grauia et leuia appetant moueri per lineas breuissimas: vel per alias utputa per obliquas. 6º. utrum aer naturaliter moueatur in pietate lapidis vel alterius pietati in eo.

Quantum ad primum arguitur quod loca naturalia grauium et leuium non sunt cause suorum motuum. Nam si sic: vel essent cause males vel formales: vel efficietes: vel finales. Nullum istorum potest dici. 1º. maior est non probatur minor. Non enim potest dici quod sint cause males vel formales. nam materia et forma non sunt separate ab eo cuius sunt cause: cum sint cause intrinsece. 2º. locus naturalis ipsius cuius non est causa materialis aut formalis ipsius grauis: vel motus eius. Nam quando mouetur: separatum est a suo loco. Sic est de leui. Deinde probatur quod non sit causa efficiens seu mouens. Nam dicitur Aristoteles quod graue mouetur a gravitate vel a remouente prohibens. neutrum autem istorum est locus. Et confirmatur. nam mouens debet esse cum moto. Sed locus naturalis ipsius cuius non est sic cum graui quando mouetur deorsum: nec locus naturalis ipsius leuis naturalis est sic cum leui quando mouetur sursum. Deinde et probatur quod locus naturalis cuius non sit causa finalis ipsius motus. Et sic erit de leui. Nam forma et finis coincidunt sic Aristoteles ostendit 2º per philosophum. Sed locus naturalis ipsius non est causa finalis ipsius cuius: sic per philosophum probatur. 3º. et non est causa finalis. Et confirmatur. finis debet esse nobilior et melior his que sunt ordinata ad finem: sed loca naturalia grauium et leuium non sunt nobiliora grauium et leuium. probatur: quia locus est superficies corporis: ut dicitur 4º per philosophum. graue autem est corpus et leue sicut. Sed superficies non est nobilior corpore. 4º.

Oppositum arguitur per auctorem Comentariorum dicitur: quod loca naturalia grauium et leuium sunt fines eorum: non tamen fines intrinseci: sicut est forma subalis: sed fines extrinseci. 2º. auctorem Aristoteles dicitur esse simile in principio de motu augmentationis et de motu alterationis et de istis motibus localibus. Nam vult velle quod sic sanitas se habet ad sanabile et sanationem: et perfectio magnitudo ad augmentabile et ad augmentationem. Ita locus deorsum se habet ad graue: et ad motum eius. Sed sanitas est finis ad quem tendit sanatio et est perfectio formalis ipsius sanabilis cum acquisita fuerit. Et sic et est de perfecta magnitudine ad augmentationem et augmentabile. 3º. a simili debet concedi de loco deorsum quantum ad ipsum graue et ad motum eius. 4º. nam dicitur Aristoteles quod in suis ipsius locum ferri est ad suis ipsius species ferri: et per species non potest intelligere nisi perfectionem finale vel formalem. 5º. nam dicitur Aristoteles quod proportio continetis ad motum est sicut proportio forme ad materiam. Sed locus est continens locatum. Idem concludit quod locus se habet ad locatum sicut species seu forma ad materiam. 6º. nam dicitur Aristoteles 4º per philosophum. quod motus naturales grauium et leuium non solum ostendunt quod locus est aliquid: imo et quod locus habet potentiam naturalem. Et tunc potest diuidi in actiuam et passiuam et locus respectu locati non habeat potentiam passiuam: cum non sit materia eius. 7º. non habet potentiam eius actiuam: et hoc est ipsum esse causam agentem vel mouentem.

De ista questione sit per philosophum. locus naturalis ipsius grauis sic est locus deorsum non mouetur actiue ipsius graue: quando graue mouetur deorsum. Et sic dicatur de leui in ordine ad suum locum. probatur. nam mouens debet esse sic cum moto. Sed talis locus non est sic cum graui descendere: quia multum distat ab eo. 2º. Secundo philosopho. nec locus grauis vel leuis attrahit graue vel leue eo modo quo adamas attrahit ferrum quemadmodum quidam imaginantur. Nam si sic: tunc locus naturalis ipsius grauis attraheret formam et velocius graue sibi propinquum quam remotum. Et sic graue

propinquum velocius moueretur sicut est de ferro ad magnetem seu ad adamante. modo est falsum. Nam quod graue descendens velocius continue in suo motu: non tamen velocius incipit moueri quando est propinquum suo loco: quam quando est remotum ab eo secundo: nam si grauius tardius deberet descendere: quod est falsum. 3º. nam per philosophum. Nam ferrum grauius tardius mouetur ad magnetem quam ferrum minus graue. 4º. philosopho. locus naturalis est causa agens reus locatum non per motum perducens ipsum: sed per motum conseruatis quando locatum iam fuerit in eo. Nam locus conseruat locatum tam per virtutem continentem: quam secum peruenit in vna qualitate continentem: quam per virtutem a celo influxam. 5º. philosopho. locus deorsum potest dici causa finalis grauis. Et sicut motus eiusdem ratione illius virtutis conseruatiue: quia per se graue naturaliter appetit et intendit esse deorsum. s. ut ibi naturaliter conseruetur. 6º. philosopho. si locus accipiat non pro loco continere: nec pro superficie eius: sed pro ista virtute conseruatiua quam celum ad tale distantiam influunt: tunc locus potest dici causa formalis ipsius locati sibi inherens: quando locatum est in suo loco naturali. probatur: quia ista influentia veniens a celo multiplicata usque in locum naturale alicuius corporis: vterius multiplicatur in ipsum locatum: et est sibi dispositio naturalis et perueniens per quam ipsum graue naturaliter mouetur ad istum locum. vbi cum habet localiter mouetur ad ignem non solum mouetur ad ignem: ut coniungatur igni: sed ut ab igne recipiat calorem sibi inherens. Sed aliquis diceret: vult quod nihil sit de tali influentia quam sic dicitur multiplicata a celo. Nam si esset aliquid talis influentia utique ea sentirem. Secundo. nam si virtus conseruatiua ipsius cuius influunt a celo ista forma influunt per celum. s. in sphaera ignis quam remotam a celo. Corpore. nam naturale forma influunt per se longe. 7º. illic putat ad sphaeram ignis per celum graue magis deberet conseruari: et illuc naturaliter moueri. Ad ista respondeo. Ad primum dico: quod non demus negare tale influentia ex eo quod non percipimus ea sensibiliter: quia et non percipimus ista que de magnetem multiplicatur usque ad ferrum: quia tamen non minus est in re naturali. Ad 2º dico: quod demus imaginari a toto celo vnam influentiam continuam usque ad centrum: nihilominus ista influentia per celum et remote habet aliam proprietatem virtutem: et per istam influentiam sic virtualiter diuersificata superius et inferius ordinat se grauiam et leuiam in mundo inferiori.

Ad rationes factas ante oppositum. Respondeo facilius per ista que iam dicta sunt in questionibus. Et sic est finis habet questionis. **Adouet autem et quod a principio fecit et impedimentum remouens etc. Quarto celi. Textu comentii. XXV. Questio. VIII.**

Secundum oppositum erat. Utrum graue vel leue moueatur naturaliter sursum vel deorsum a suo gravitate vel a remouente prohibens. Et arguitur per philosophum quod non: quia si grauius vel remouens prohibens annihilaret non minus graue descenderet si esset sursum. 2º. non mouetur ab alio isto. 3º. mouens et motus debet esse sic per instantiam: sicut per philosophum. 4º. graue: puta sagitta quando descendit deorsum non est cum suo gravitate nec cum remouente prohibens: cum descendat. 5º. 6º. diuersorum motuum et effectuum debet esse diuersa causa. nam debet de genere quod idem in quantum idem species est aptum natura facere idem. Sed genus ipsius cuius: et motus eius deorsum sunt diuersi motus siue diuersi effectus. 7º. debet habere causas diuersas et proprias. Sed generis causa propria est ipsum grauius. 8º. illud non est causa propria motus deorsum. 9º. motus grauis deorsum est naturalis. 10º. debet esse a natura: et per naturam a principio intrinseco. nam enim est per motus eius in quo est: sicut per philosophum. Sed grauius vel remouens prohibens non sunt intrinseca ipsius graui motus. 11º. non mouetur ab illis.

Oppositum arguitur auctorem Aristoteles in 8º per philosophum. et 4º bunt. nam in isto quarto Aristoteles dicit. mouetur autem quod a principio venit et impedimentum remouens: et addidit quod nihil horum. s. grauium et leuium seipsum mouet.

In ista questione. Primo ponam conclusiones. Secundo dubitationes aliquas secundam questionem.

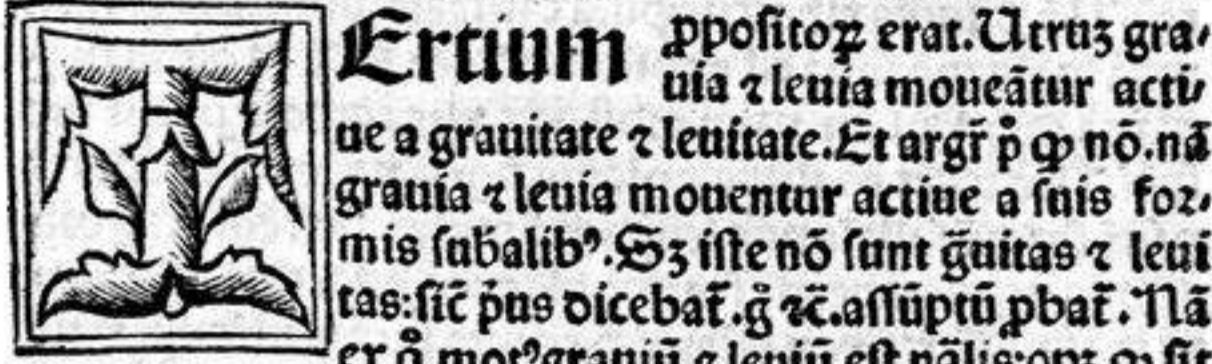
De primo sit p̄ma p̄clo. motus n̄alis ip̄suis granis deorsuz nō est immediate r̄ actiue a generāte ip̄m graue: nec ēt a remouēte p̄hibēs. p̄bat̄ p̄ rōnes positas ante opp̄m. ¶ 2° p̄clo. ad h̄ q̄ graue ic̄ipiat moueri deorsuz requir̄t generās vel remouēs p̄hibēs. p̄bat̄: qz qñ graue ic̄ipit moueri deorsuz ip̄m est sursuz. vel ḡ añq̄ sc̄epit moueri deorsuz erat graue vel in actu vel solū i po^o. si erat in actu graue: r̄ tñ nō mouebat̄: h̄ erat pp̄ aliq̄d ip̄ediēs: qd̄ oportuit remoueri añq̄ moueret̄ deorsuz. Et sic idigebat remouēte p̄hibēs. S; si nō erat actu graue: s; solū in po^o añq̄ ic̄ipit moueri nunq̄ ic̄episset n̄alr̄ moueri deorsuz: nisi fuisset factū actu graue: r̄ ad h̄ idigebat generāte: r̄ p̄ p̄ns ad h̄ q̄ ic̄ipiat n̄alr̄ moueri deorsuz nece est p̄currere generās vel remouēs p̄hibēs. ¶ 3° p̄clo. si graue sit in po^o n̄ali r̄ eēntiali ad moueri deorsuz: tūc idiget generāte ad h̄ q̄ ic̄ipiat moueri deorsuz. p̄ hoc. nā si sit in po^o n̄ali ad moueri deorsuz: tūc est actu leue. Sed si est actu leue nō mouebit̄ n̄alr̄ deorsuz: nisi p̄currat ḡnans qd̄ faciat ip̄m actu graue. ¶ 4° p̄clo. si aliq̄id sit in po^o acc̄ntiali ad moueri deorsuz: r̄ detineat̄ violēte necesse est q̄ cōcurrat remouēs p̄hibēs ad h̄ q̄ illud moueat̄ deorsuz. p̄ h̄: qz si hoc est violēte sursuz: r̄ nō descēdit: tūc est ip̄editū: r̄ p̄ p̄ns opz p̄currere aliq̄d remouēs illud ip̄editū: si illud debeat descēdere. ¶ Sc̄dm̄ istas duas p̄nes vltimas debēt itelligi plura v̄ba Arist. r̄ Lōmētatoris q̄b̄ dicit q̄ ḡnans mouet ip̄m graue de po^o n̄ali r̄ eēntiali: r̄ remouēs p̄hibēs mouet ip̄m graue de po^o acc̄ntiali r̄ violēte etiā. Sc̄dm̄ ista pōt̄ exponi d̄ia posita ab A. p̄ iteranimata ex vna pte q̄ tū ad eoz̄ motū: r̄ graua r̄ leuia inaiata ex altera pte. f. q̄ aialia mouent̄ ex se. graua aut̄ r̄ leuia inaiata nō mouentur ex se. Hoc est aial mouet̄ ex se: qz ad ic̄ipiēdū motū nō idiget extrinsecō motore. Sed graue inaiatū nō sic mouet̄ ex se: qñ idigeat extrinsecō motore ad ic̄ipiēdū motū. f. vel generāte vel remouēte p̄hibēs. Verūtāme nec generans nec remouēs p̄hibēs mouet̄ pp̄rie loquēdo ip̄m graue deorsuz: imo remouēs p̄hibēs mouet ip̄m p̄hibēs: r̄ nō mouet ip̄m graue: s; p̄hibēte amoto ip̄z graue mouet̄ se deorsuz. Si r̄ generās nō mouet ip̄m graue deorsuz: sed bene ḡnat̄ grauitatē p̄ quā ip̄sum graue mouet̄ se deorsuz.

Quantum ad sc̄dm̄ dubitat̄ h̄ sc̄dm̄ p̄clonē. nā po naſ q̄ lapis sit supra colūnaz: ita q̄ colūna p̄hibeat ip̄m cadere: tūc nō opz remouere colūnā ad h̄ q̄ lapis cadat. Sed sufficit trahere vel pellere lapidē ex colūnā. R̄ndēf q̄ pro eodē d̄z reputari in p̄posito si p̄hibēs remoueat̄ r̄ si graue auferat̄ a p̄hibēte. ¶ Sc̄do dubitat̄. nā si sagitta moueat̄ sursuz: postea ic̄ipit moueri deorsuz: r̄ tñ nullū p̄hibēs auferret̄: qz si erat aliq̄d p̄hibēs: illud nō erat nisi aer: s; iste nō aufer̄t. ¶ R̄ndēf q̄ p̄hibēs erat illud qd̄ mouebat sagittā sursuz: sic erat ip̄er^o siue aliq̄d aliud: quē opz auferri r̄ destrui añq̄ sagitta descēdat: r̄ si fuisset aer ip̄ulsus cū sagitta pulsu suo mouēs sagittā ēt oporteret motuz illi^o aeris destrui r̄ remoueri p̄ns q̄ sagitta descēderet. ¶ 3° dubitat̄. nā vapor aq̄ eleuatus ab aq̄ v̄ eē ad huc subalr̄ aq̄: r̄ tñ iste p̄ ascēdit: r̄ postea descēdit sine h̄ q̄ remoueat̄ ibi aliq̄d p̄hibēs: si r̄ sine h̄ q̄ ibi p̄currat aliq̄d ḡnans. q̄ aut̄ vapor eleuat^o sit subalr̄ aq̄ v̄ patere ex h̄. nā si sit sup̄ius aliq̄d ip̄ediēs: sic est in distillatione aquaz: statiz apparebit eē aq̄. ¶ R̄ndēf q̄ cū vapor eleuat̄ r̄ eē descēdit: opz v̄tiqz p̄currere generās: nō tñ generās aquā: sed ḡnans grauitatē in isto qd̄ erat leuifactus. Cōsillis posset fieri dubitatio de argento viuo: qd̄ si ponat̄ sup̄ ignē statiz euaporat p̄ fumū: r̄ si iste fumus sup̄ detineat̄ p̄ aliq̄d obstaculū sup̄ius positū statiz reuertet̄ argētū viūū: r̄ sic v̄ q̄ nunq̄ fuit corruptū: cū tale detinēs sup̄erū nō videat̄ h̄ie nām r̄ potētīā ḡnandī tale metalluz.

Ex quo seq̄t q̄ iste fumus erat subalr̄ argētū viūū: r̄ cum p̄ ascēdat r̄ postea descēdat sine remouente p̄hibēs r̄ sine ḡnante: v̄ q̄ 2° p̄clo sit falsa. Ista dubitatio soluit̄ sic dubitatio immediate p̄cedens.

Rationes aut̄ facte hinc r̄ ide ambulāt v̄s suis.

Quonia aut̄ r̄ alioz̄ bec quidē habēt grauitatem. bec aut̄ leuitatē manifestuz: qz hoz̄ quidez causa oium que in compositis d̄ia r̄ c̄. Quarto celi. Tertu cō. XXVIII. Questio. IX.

Eritium p̄posito erat. Utruz graua r̄ leuia moueātur actiue a grauitate r̄ leuitate. Et arḡi p̄ q̄ nō. nā graua r̄ leuia mouentur actiue a suis for̄mis subalib^o. S; iste nō sunt ḡnitas r̄ leuitas: sic p̄ns dicebat̄. ḡ r̄ c̄. assūptū p̄bat̄. Nā ex q̄ mor^o grauiū r̄ leuiū est n̄alis: opz q̄ sit a nā: r̄ cū nō sit a nā q̄ est mā: cuz mā nullū sit actiuitatis: opz q̄ sit a nā q̄ est for^o subalis: cū nā nō dicat̄ nisi de mā r̄ for^o. ¶ 2° mor^o grauiū r̄ leuiū est n̄alis: iō est a nā. Sed nec grauitas nec leuitas sunt nāe. ḡ mor^o grauiū r̄ leuiū nō puenit actiue a grauitate r̄ leuitate: maior est nota. S; p̄bat̄ minor: qz grauitas r̄ leuitas sunt acc̄ntia: sic p̄ns dictū est. Sed acc̄ntia nō sunt nāe: sed entia p̄m nām sicut dicit̄ Arist. z. p̄phys. ḡ r̄ c̄. ¶ 3° si graue moueret̄ a grauitate: r̄ cū ad motū grauis oporteat moueri grauitatē: sequeret̄ q̄ grauitas moueret̄ a grauitate: r̄ sic idē moueret̄ a seipso: qd̄ est impole: sicut ostēdit Arist. 7° r̄ 8° p̄phys. ¶ 4° si graue moueret̄ a grauitate: r̄ cū grauitas sit intrinseca graui: tūc graue moueret̄ a p̄ncipio intrinsecō: r̄ p̄ p̄ns graue moueret̄ a se: cuius oppositū dicitur in isto 4° r̄ 8° p̄phys.

Oppositū arḡi. Ab illo mouet̄ graue q̄ itēso itēdit̄ mor^o ceteris parib^o: r̄ q̄ remisso remittit̄ mor^o. Sed sic est de ḡnitate. vñ videm^o q̄ ceteris parib^o graui^o velocius descendit: r̄ minus graue minus velociter. ¶ Sc̄do. sic se h̄nt calitas r̄ frigiditas: h̄miditas r̄ siccitas: ad alterationē: ta ḡnitas r̄ leuitas ad motū localez. Sed calitas r̄ friditas r̄ c̄. sunt p̄n^o actiua alterationū. ḡ ḡnitas r̄ leuitas sunt p̄n^o actiua motū localū grauiū r̄ leuiū.

In ista qōne. Primo rectabo vna opionē cū aliq̄lī ei^o p̄bōne. 2°. r̄ndēbo ad qōnē.

Quantum ad p̄m: est vna opio q̄ imaginat̄ ḡue ob̄tinēs formā subalez grauis posse moueri n̄alr̄ duplr̄. Uno mō deorsuz. Alio mō sursuz. v̄bi gra. sic est vapor r̄ fum^o. vñ qd̄lz istoz̄ manēte eadē for^o subalr̄ aliqñ ascēdit n̄alr̄: sic qñ est in eo leuitas. deinde cū fuerit refrigeratū r̄ cōdensatū descēdit n̄alr̄: r̄ declarat̄ h̄ p̄ file: de aq̄ q̄ aliqñ n̄aliter frigefacit: sicut qñ est actualr̄ frida: r̄ aliqñ n̄aliter calefacit sic qñ est actualr̄ calida. Deide ista opio ponit duas p̄clones ad qōnē. ¶ Prima est: q̄ aq̄ cū actualr̄ h̄z grauitatē mouet̄ actiue a forma ei^o subali r̄ instrumētali a grauitate. ¶ 2° p̄clo. qñ aq̄ actualr̄ h̄z leuitatē: sicut qñ est fumus vel vapor mouet̄ actiue a leuitate: r̄ nullo mō ab eius for^o subali. ¶ Prima p̄clo p̄bat̄ p̄ simile de aq̄ actualr̄ ex̄ntē frida. frigefactio. n. actiua talis aq̄ p̄cedit a for^o subali illius aq̄ tanq̄ ab agēte p̄ncipali. Sed p̄cedit a friditate tanq̄ ab agēte instr̄ali: ita in p̄posito v̄ de descēsu ip̄suis grauis. ¶ Sc̄dm̄ p̄clonē ēt p̄bat̄ p̄ file. nā calefactio actiua p̄cedēs ab aqua calefacta p̄cedit actiue a caliditate tanq̄ ab agēte p̄ncipali r̄ nō a for^o subali aq̄: ex eo q̄ for^o subalis aq̄ magis trahit ipsaz̄ aquā a caliditate v̄sus friditatē porē: ita v̄ in p̄posito q̄ qñ aq̄ que est vapor ascēdit: q̄ p̄ncipale p̄ncipium actiuuz illius ascensus nō videtur esse forma substantialis aque. Sed magis leuitas in ex̄ns vaporū: r̄ maxime iō q̄ forma aque est forma

simplex. Et p̄ n̄s nō pōt eē p̄ncipiū actiuū p̄ncipale mot⁹
deorsuz ⁊ motus sursuz. ¶ Breuiter v̄z q̄ ista op̄io nō sit
oīno vera. p̄mo qdē p̄p̄ b̄: q̄ supponit aliq̄d acc̄ns eē p̄n
cipale p̄n̄ actiuuz alicui⁹ effect⁹. sicut v̄bi gr̄a q̄ caliditas
in aqua calefacta sit p̄ncipale p̄n̄ calefactionis: ⁊ nō forma
subalis aque: ⁊ s̄lr ascēsus ipsius vaporis dicunt p̄ncipale
p̄n̄ actiuū esse leuitate: ⁊ nō formā subalē. Sed illud non
valet. Nā si caliditas se sola sine forma subali ipsius cali
di posset p̄ducere caliditate: etiā sic posset p̄ducere ignez.
mō b̄ est ipole. Nā tūc p̄ducēs eēt minus nobile q̄ p̄du
ctū. Nā p̄ducēs est acc̄ns: puta calitas: ⁊ p̄ductuz eēt for⁹:
puta ignis. mō suba est nobilior acc̄nte. falsitas p̄ntis p̄z p̄
illā cōem regulam. v̄z. q̄ nihil agit v̄ltra gradū p̄p̄riū sue
sp̄ei. Nec valet rō istius op̄ionis. s. q̄ si vapor ⁊ ascēderet
p̄ suā formā subalē h̄ns leuitate: ⁊ postea descēderet p̄ ean
dē h̄ns grauitate: eadē for⁹ simplex eēt p̄ductiua distincto
rū motuū. Certe vez est: nec b̄ reputo incōueniēs: q̄n̄ b̄ sit
mediātib⁹ diuersis instr̄is. Nōne aīa itellectiua q̄ est for⁹
valde simplex valde diuersas h̄z op̄ationes mediātib⁹ di
uersis instr̄is: v̄nde p̄ aliqua instr̄a videt: ⁊ p̄ aliqua t̄ḡit:
⁊ p̄ aliqua audit ⁊c. Sic dico in p̄posito nō eē incōueniēs
eandē formā subalē aque mediāte caliditate calefacere: ⁊
mediāte friditate frigefacere: ⁊ mediāte leuitate p̄ducere
motū sursuz: ⁊ mediāte grauitate p̄ducere motū deorsuz.

Quātum ad sc̄m sit p̄ma p̄clo. Mot⁹ grauiū ⁊ le
uiū nāles nullo mō pueniunt a grauitate
⁊ leuitate tanq̄ a p̄ncipis actiuis p̄ncipalib⁹. ¶ Sc̄da p̄.
dicti mot⁹ pueniūt a formis subalib⁹ grauiū ⁊ leuiū tanq̄
ab agentib⁹ p̄ncipalib⁹: ⁊ a grauitate ⁊ leuitate pueniant
tanq̄ ab agentib⁹ instr̄mentalib⁹. ¶ Prima p̄clo p̄bat.
nā dato opposito p̄conis sequerēt q̄ grauitates ⁊ leuita
tes eēt nature. Sed b̄ est falsum: ex eo q̄ oīs nā est suba.
Sed grauitates ⁊ leuitates nō sunt sube: s̄z acc̄na: sicut di
cebat p̄us. igiē ⁊c. p̄na tener: ex eo q̄ b̄ dī eē nā qd̄ est p̄n̄
actiuū p̄ncipale mot⁹ nālis: sic p̄z p̄ diffōnez nāe. ¶ Sc̄da
p̄clo p̄bat. nā tales mot⁹ sunt nāles: sicut supponit in con
clusionib⁹. Ideo op̄z q̄ pueniāt actiue a nā grauiū ⁊ leuiū
tanq̄ ab agēte p̄ncipali. Et cū in graui: ⁊ sim̄lr in leui non
sint nisi due nāe. s. mā ⁊ forma: op̄z q̄ dicti mot⁹ pueniāt
actiue vel a mā vel a forma ⁊ hoc subali. Sed nō a mā: cū
ipsa nullius sit actiuitatis. relinq̄t q̄ a forma subali.

Ad rōnes dico: q̄ iste q̄ posite sunt ante opp̄ bene
p̄bat q̄ mot⁹ grauiū vel leuiū nāles nō
pueniūt a grauitate ⁊ leuitate tanq̄ a p̄ncipis actiuis p̄n
cipalib⁹: s̄z magis a for⁹ subali: cū b̄ t̄n bene stat q̄ a dictis
q̄litatib⁹ dicti mot⁹ pueniūt tanq̄ ab agētib⁹ instr̄alibus.
¶ Ad alias rōnes post opp̄. Ad p̄mā: ad itētionē grauita
tis itēdiē velocitas ⁊c. dico q̄ p̄ illaz rōnē b̄n̄ p̄cludit q̄
grauitas est p̄n̄ actiuū instr̄ale motus: nō t̄n p̄ncipale ali
cuius. parī enīz rōne p̄cluderē q̄ calefactio p̄cedēs actiue
ab igne p̄cederet a caliditate ignis tanq̄ a p̄n̄ actiuo p̄nci
pali: cuius oppositū dicūt aduersarij. Probarē p̄nam per
hoc q̄ ad itētionem caliditatis itēdiē calefactio ignis.
¶ Ad sc̄dam: cōcedo maiorē: sed nego minorē. v̄nde dico
q̄ caliditas ⁊ frigiditas ⁊c. nō sunt p̄ncipia actiua p̄ncipa
lia calefactionis: frigefactionis ⁊c. sed instr̄mentalia dūta
rat. p̄ncipalia aut̄ dictaz operationuz sunt forme subales:
que mediātib⁹ dictis qualitatibus agunt dictos effectus
tanq̄ mediātib⁹ instr̄mentis. Et sic est finis q̄onis. Ad lau
dem Dei oīpotētis qui regnat p̄ infīnita secula. Amen.

¶ Magis aut̄ graue ⁊ leue hozū seipsis vident
habere p̄ncipiū p̄pter p̄p̄inquissimā substan
tie hozum esse materiā ⁊c. Quarto celi. Textu
cōmenti. XXIII.

Questio X.

Quartum p̄posito erat. Utrū for
me fm̄ quas fiūt motus
grauū ⁊ leuiū sint nāliter mobiles fm̄ lo
cū sicut est for⁹ terre vel for⁹ ignis. Et p̄ba
tur q̄ nō. Oīs mot⁹ nālis debet eē a p̄n̄ in
trinsecō: s̄z forme fm̄ quas fiunt mot⁹ gra
uiū ⁊ leuiū nō h̄nt p̄n̄ intrinsecō. q̄ ⁊c. ma
ior est nota. Nā p̄ hoc differt mot⁹ nālis a violento. minor.
p̄z: q̄z tales forme sunt simplices: sicut ē simplicitate opposi
ta cōpositioni ex p̄tib⁹ eētialib⁹: que vocant̄ mā ⁊ forma
quaz for⁹ d̄z eē p̄n̄ intrinsecū actiuū mot⁹: mā v̄o passiuū.
¶ Sc̄do. si qd̄ eēt v̄a sequerēt q̄ idē mot⁹ nālis i sp̄e cōpe
teret distinctis corpib⁹ nāl̄ib⁹ in sp̄e: cuius opp̄ ostēsus est
in p̄hui⁹. p̄bat p̄na. Nā si for⁹ terre fm̄ quā terra est mo
bilis deorsuz eēt mobilis fm̄ locū nāl̄: ipsa nō eēt mobi
lis fm̄ locū nāl̄ nisi ēt deorsuz: ⁊ cū for⁹ terre distingua
t̄ sp̄e a totali terra: cū for⁹ terre sit simplex: ⁊ terra sit cōposi
ta: sequerēt q̄ idē mot⁹ deorsuz simplex cōpeteret duob⁹
distinctis corpib⁹ in sp̄e. s. terre ⁊ forme sue motiue deorsuz.
¶ Tertio. nā si for⁹ terre eēt nāl̄ mobilis deorsuz:
quero a q̄ vel a se: vel ab alio: nō a se. nā d̄z 7° p̄by. q̄ oē qd̄
mouet̄ ab alio mouet̄. Et p̄firmat̄. nā si a se: idem semel ⁊
sil̄ eēt i actu ⁊ i po⁹: ex eo q̄ eadē for⁹ moueret ⁊ moueret̄.
Nec ēt pōt dici q̄ ab alio. nā b̄ eēt a mā terre: vel a graui
tate terre: nō a mā: q̄ illa nullius est actiuitatis: nec pōt di
ci q̄ a grauitate. Nā illa nō faceret talez motū in alio sine
p̄n̄ actiuo p̄ncipali qd̄ eēt nā sicut dicitur est in alia qōne.
Istud q̄ p̄n̄ p̄ncipale actiuū: qd̄ eēt nā p̄currēs vna cū gra
uitate ad talē motū p̄ducēdū: vel eēt ipsamet for⁹ subalis
grauis: ⁊ b̄ nō: q̄z tūc idē eēt in actu ⁊ in po⁹ respectu eius
dē: vel eēt vna alia nā: s̄z b̄ nō: ex eo q̄ in terra nō est nisi
vna mā ⁊ vna for⁹ subalis ⁊ caliditas: ⁊ friditas: ⁊ siccitas:
que nihil faciūt ad p̄positū: ex eo q̄ nō sunt q̄litates moti
ue local̄: s̄z alteratiue solū. ¶ Quarto. si qd̄ eēt vera: vide
ret̄ q̄ si tales forme eēt sepate a mā: ⁊ ipsis sic sepatis cō
seruarent̄ per aliquā potētā in eoz eē: eēt mobiles nāl̄
ter. Sed p̄bo q̄ nō. nāz si forma subalis terre eēt sepata a
sua mā: nō videret̄ descēdere p̄ hoc: ex eo qd̄ sibi deficer
ret instr̄m. s. grauitas qua debet se mouere deorsuz ⁊c.

Oppositū arḡ. nā cū grauiā ⁊ leuiā moueant̄ nāl̄
manifestū est q̄ forme eoz q̄ sūt in eis:
p̄z q̄s fiūt illi mot⁹ mouerēt̄: iuxta illud: motis nobis mo
uent̄ oīa q̄ sūt i nobis. Lū q̄ aliq̄ terra moueat̄ dorsuz for⁹
sua q̄ est in ea fm̄ quā sit iste mot⁹ ēt mouet̄ deorsuz: vel q̄
nāl̄: vel violente. si nāl̄iter: habet̄ p̄po. si violēte. q̄ mot⁹
motuū deorsuz d̄z i eēt ei nāl̄: ⁊ sic adhuc eēt nāl̄ mobi
lis. p̄na p̄bat. Nā sic oīsuz est p̄ b̄. si alicui iest aliq̄s mo
tus violēte: eidē iest nāl̄ mot⁹ d̄z illi q̄ inest ei violēte.

In ista qōne. p̄mo videbit̄ nūqd for⁹ fm̄ quas
fiunt mot⁹ grauiū ⁊ leuiū eēt nāl̄
mobiles si existerēt p̄ se sepate a suis materiēb⁹. 2° vide
bit̄ a quo mouent̄. Quib⁹ visis patebit̄ etiā qd̄ sit oīm de
eis quātū ad hoc ipsis existentib⁹ in suis materiēbus.

Quantum ad p̄m. sit p̄a p̄clo. si forma motiua terre
deorsuz eēt sepata a mā: nec eēt ei q̄ui
tas p̄iūcta nec moueret̄ nāl̄ deorsuz: posito adhuc q̄ eēt
posita sursuz. p̄bat: q̄z dato oppo^o p̄nis: seq̄t q̄ for⁹ suba
lis grauis posset p̄ducere motū deorsuz sine grauitate: sed
b̄ est falsuz. p̄na nota ē de se. falsitas p̄ntis p̄bat. nā tūc nā
frustra dedisset grauitate ipsis grauib⁹ v̄ltra formā suba
lem eoz: postq̄ sine grauitate for⁹ subalis grauis nāl̄iter
vel equaliter posset mouere grante deorsuz. Cōsili mō di
ceret̄ de forma substantiali leuis ⁊ de leuitate. ¶ Sed tu
diceret̄. si talis forma subalis sic posita sursuz nō descen
deret cū nō haberet grauitate sibi annexam: oporteret q̄

quiesceret. vel gñaliter vel violēte: nō nāliter: ex eo q̄ tūc nāliter moueret ad illū locū. si eēt extra ip̄s: qđ est falsuz. Si violēte querit̄ de violētate. Rñdeť q̄ gesceret ibi violēte: qñ querit̄ de violentate: dico q̄ aliqd̄ pōt̄ imaginari gescere violēte duplr̄. vno mō pp̄ aliqd̄ violētans potētius ip̄m detinēs z p̄bibēs. alio mō pp̄ defectū z carentiā alicuius requisiti ad suū motū nālem. ¶ Tūc dico: q̄ dicta forma in dicto casu nō gesceret violēte p̄mo mō: sed scđo mō. p̄z hoc in simili: q̄ aliqs nō pōt̄ a se extēdere brachiū suū: pōt̄ esse pp̄ aliqd̄ ipediēs z p̄bibēs talē extēsiōnē vel pp̄ter defectū loci vel receptaculū in quo deberet fieri extēsiō: sicut si hō eēt extra celū nō posset extēdere brachiū nō pp̄ aliqd̄ ipediens positū: sed pp̄ter defectū loci requisiti ad istam extēsiōnē. Sic dico q̄ eēt p̄simili mō in p̄posito q̄ talis forma gesceret violēter pp̄ter defectū grauitatis requisitē ad suū motū nālē. ¶ Scđa p̄clo. grauitas separata a mā z a forma subali exñs sursum nō descēderet: nisi forme subalis vices supplerentur aliunde. p̄bať B: qz instrumētū sine dirigēte ex se nō agit. cū ergo grauitas se habeat sicut instr̄m mediante quo forma subalis p̄ducit motū deorsum: sequitur q̄ ipsa grauitas sine forma substantiali nō descēderet nec aliquē motū deorsuz efficēret. Et notāter dixi nisi forme subalis vices aliunde supplerent pp̄ sac̄m eucharistie seu altaris vbi sunt acc̄ntia sine subo. s. albedo grauitas zc. z tñ grauitas in illo sac̄o descēdit nō obstatē q̄ nō sit p̄iūcta for̄ subali grauis. v̄z est tñ q̄ ibi forme subalis vices supplerent aliunde. s. p̄ p̄mā cām. ¶ 3° p̄clo. si for̄ subalis terre eēt sepata a mā: z eēt simul p̄iūcta grauitas: z eēt posita sursum: nec eēt aliqd̄ ipediēs seu p̄bibēs: moueret deorsuz. p̄z hoc: qz ibi eēt p̄n^m actiū p̄ncipale motus deorsuz: z instrumētale filr̄: z eēt ibi subm receptiū motus deorsuz sufficiēs. s. forma subalis: z filr̄ grauitas: iō vtiqz fieret ibi motus postq̄ nullum ibi eēt ipediens sicut ponit hypothesis. ¶ Quarta p̄clo. talis motus eēt nālīs. p̄bať: qz talis pueniret ex inclinatione nālī essēdi deorsum talis forme subalis. ¶ Cōtra tertiā p̄clonē dubitať. nā dicit Arist. p̄mo de gnōne: q̄ si caliditas eēt sepata a mā: bene ageret in frigiditate existētē in mā: sed nō pateret ab ea: iō etiā v̄z q̄ forma grauis sepata a mā nō moueret: cū moueri sit pati. ¶ Rñdeť negādo p̄nam. Et rō qz frigiditas nō ageret in caliditate sepata nisi corrupēdo illā caliditate: z qz ad corruptionē istius caliditatis separata nō sequeret alicui^o alteri^o gñatio. Et cū nālīter nō corrupat aliqd̄ nisi pp̄ aliud gñari: ibi nō fieret actio in illaz caliditate sepata. Sed si forma subalis grauis est sepata: z si in ipsa agitur mot^o localis: B̄ bñ pōt̄ fieri. nā non pp̄ talē motū ipsaz corrupit: imo magis saluať. Et iō q̄tuz ad hoc dissimile est de motu alteratiōis q̄ fit cū corruptio ne vel dispōne ad corruptionē: z de motu locali: q̄ pōt̄ fieri tam absqz corruptiōe q̄ absqz dispōne ad corruptionē.

Quantum ad scđm dico: q̄ talis mot^o puenit effectiue a forma subali tanq̄ ab agēte p̄ncipali: nō tñ p̄ncipalissimo z a grauitate tanq̄ ab agēte instrumētali. p̄bať. nā si forma z acc̄ns in gñe cause efficiētis cōcurrūt ad p̄ductionē alicui^o effectus: tūc suba: cuz sit nobilior acc̄nte tenet locū agētis p̄ncipalis. acc̄ns at̄ tenet locū agētis instrumētalis. Sed sic est in p̄posito. Nam talis mot^o puenit effectiue ab ambob^o. nō enim apparet a quo alio tanq̄ ab efficiente pueniret ex quo nō est ibi plus q̄ forma subalis z grauitas. Et notāter dixi in p̄clonē: nō tñ tanq̄ ab agēte p̄ncipalissimo: qz agēs p̄ncipalissimū in isto motu: sic ēt in alijs est cā p̄ que sua gñali influentia ad quēcūqz motū p̄ducēdū in istis inferiorib^o p̄currūt effectiue.

Ad rōnes. Omnis mot^o nālīs puenit a p̄n^o intrinseco: dico q̄ hoc v̄z est de motu nālī cor-

porū cōpositoz ex mā z forma que vulgo magis sunt manifesta q̄ forme subales: que nō minus talib^o corporib^o cōpositis ex mā z forma sunt nālīter mobiles. ¶ Ad scđam dico: q̄ nullus mot^o simplex in specie puenit nālīter distinctis corporib^o in specie corporib^o: dico cōpositis ex mā z forma: cū quo tñ bene stat q̄ idē motus simplex pōt̄ cōpetere nālīter plurib^o corporib^o: quoqz vnuz est forma subalis alterius. ¶ Ad tertiā: si forma terre esset nālīter mobilis deorsum: vel a se vel ab alio: dico q̄ a se: nō tñ solum a se: sed etiā ab alio: puta a cā p̄ma cōcurrēte. ¶ Et p̄ B̄ tunc soluiť auctoritas de 7° p̄physicoz. omne qđ mouet̄ ab alio mouet̄: etiā si vellemus allegare litteraz sicut iacet nō eēt cōtra hoc. nā in littera sicut quilibet videre pōt̄ nō est ab alio: sed ab aliquo: sed expositores exponūt ab aliquo. i. ab alio. ¶ Ad cōfirmationē: idem simul eēt in actu z in potētia: dico q̄ hoc nō est incōueniēs respectu diuersoz: qualiter est in p̄posito. Nam talis forma eēt in actu actualiter se mouēdo deorsuz: z in potētia essēdi deorsum. ¶ Et si vltēterius diceret̄. Idē esset agens z patiēs: qz ageret istuz motum z reciperet eundē. Dico nō eē incōueniēs idem esse partiale agens z totale recipiēs: z sic est in p̄posito. Nam totale agens istum motuz est ista forma substantialis z ista grauitas. Et p̄ma causa est cui^o totalis aggregati quelibet istarū formarū est pars. Totale autē recipiens est illa forma: vel saltē aggregatū ex illis formis ambab^o: quaz vna cōcurrūt sicut agens p̄ncipale. alie autē sicut instrumētale. ¶ Ad quartā p̄z ex primo articulo zc.

Simpliciter quidē igitur leue dicit̄ qđ sursum fertur z ad extremū. graue autē qđ simpliciter deorsuz z ad mediū. Ad aliud autem leue z c. Quarto celi. Tex. cō. VI. Qđ. XI.

Quintum p̄posito erat. Utrū grauia appetāt descēdere per lineas breuissimas. Et argi p̄ qđ nō. Nam si sic. pari rōne leuia appeteret ascēdere p̄ lineas breuissimas puta p̄ rectas: z nō p̄ obliquas. Sed hoc est falsuz. Nam si sic: tūc terra pura deberet descēdere ita velociter z nō velocius in igne sic in aere. q̄ns est falsuz eo q̄ ignis est rarior q̄ aer: z p̄ q̄ns. minus resistēs eidez mobili q̄ aer: z per q̄ns. si idē mobile descēdat p̄ ignē: z postea p̄ aerē velocius dz descēdere p̄ ignē q̄ p̄ aerē. q̄na p̄bať. Pro quo suppono q̄ leuius plus appetit esse sup̄ aliquo graui q̄ minus leue. vbi gra. si aliqd̄ graue ponat̄ sup̄ ignē: z deinde ponat̄ sup̄ aerē ignis ga est lenior aere: plus appetit eē sup̄ illud graue q̄ aer appetat eē sup̄ idez graue. ¶ Tunc sic. si aliqua terra pura debeat descēdere in igne: sicut illa appetit esse sub igne: ita ignis appetit eē super illā terraz: z ideo sicut terra descēdit vt sit sub igne: ita ignis existēs sub terra ascendit vt sit super terram. Et quia grauia appetūt descēdere per lineas rectas: z leuia ascēdere p̄ lineas rectas: sequitur q̄ per eandē lineam per quā terra appetit descēdere in ignē: ipse ignis obuiando terre appetit ascēdere super terrā. Et qz ignis plus appetit eē super terrā q̄ aer: sequitur q̄ ignis cuz maiori appetitu z conatu mouet̄ cōtra terrā: cū illud graue descendit in ignē: q̄ faciat aer cū idez graue descēdit in aere. Ergo videt̄ qđ tātū vel plus impediatur graue in descēdendo in ignem q̄ impediāť in descēdendo in aerē. ¶ Scđo. si sic: sequeret̄ q̄ graue nunq̄ descēderet oblique: sed hoc est falsum. falsitas p̄z. Nam sepe videmus aliquē lapidē bene descēdere super aliquā tabulā trāsuersaliter positā. p̄sequētia arguit̄. Nam si aliqd̄ graue positū in sūmitate alicui^o tabule trāsuersaliter posite: ita q̄ linea recta nō possit p̄trahi p̄ superficiez tabule ad

cētrū mūdi: et sit. d. cētrū: et b. c. tabula. Et nō possit. a. descēdere nisi p. b. c. q̄ facto illud. a. graue vel appetit descēdere equalr p lineā rectā et p lineā obliquā: vel plus p rectā q̄ p obliquā: vel p̄s p obliquā q̄ p rectā. Si dicat p̄m vel scōz: seq̄t q̄ illud graue positū sup dictā tabulaz nō descēdet p lineā. b. c. ex quo rātus vel maior appetit̄ ei⁹ est descēdere p lineā. b. d. cui⁹ tñ oppo^m docet experientia. Si dicat tertiu⁹ questio est falsa. s. q̄ graua magis appetāt descēdere p lineas rectas q̄ p obliquas. Et posset ista rō declari exēplo. Nā p̄ntatis duob⁹ d̄ys icōpossibilib⁹ volūtati. s. a. b. Tūc si ista mouēt equalr volūtate: volūtas p̄lectif ad p̄sequēduz vnū vel alterz pp b q̄ equalr appetit ea: et sic appetit⁹ vnus retrahit volūtate a p̄secutiōe alteri⁹. Si aut. a. magis mouet volūtate q̄. b. vel e. p̄: tūc volūtas vadit in p̄secutionez illi⁹ qd̄ magis appetit et a quo magis mouet. Sic in p̄posito a graui dicto mō posito sup tabulā trāsuersalr positā: vel equalr appetit descēdere p lineā rectā et p lineā obliquā: et si sic neutro mō descēdit: qz vnus illoz appetitū ipedit p̄secutionē fm̄ alterz: et si magis appetit descēdere recte q̄ oblique: tūc nō descēdet oblique: ex eo q̄ tūc appetit⁹ descēdēdi p lineā rectā ipedit descēsum eius p lineā obliquā: cui⁹ tñ oppo^m videmus. si aut magis appetit descēdere p lineā obliquā q̄ rectā: hoc est cōtra qōnem.

Oppositum arguit. graua p easdez lineas appetūt descēdere p quas descēdūt: cū nō fuerint ipedita. Sed b̄ est p lineas breuissimas q̄ p̄nt p̄trahi ab eis vsqz ad cētrū mūdi. ḡ r̄c. maior est nota. p̄bat̄ minor: qz descēdūt p semidiametros mūdi: vel p lineas q̄ sūt p̄tes semidiametroz mūdi. S; ille sūt breuissime que p̄nt ab eis p̄trahi vsqz ad cētrū. assumptū p̄z p b. nā datis duob⁹ ḡuib⁹ descēdētib⁹ illa descēdūt p lineas p̄currētes i cētro mūdi: ex quo qd̄bz illoz grauiū tēdit ad cētrū mūdi. S; tales linee sūt semidiametri mūdi: vel p̄tes eaz. ḡ r̄c.

De ista qōne dicūt qd̄a q̄ graua appetūt descēdere p lineas rectas q̄ p̄nt et nō sūt ipedita. Sed q̄n ipeditū ne possint descēdere p lineaz rectas: tūc mutāt appetitū descēdēdi p lineā rectā in appetitū descēdēdi p lineā obliquā p quā tūc saltē possint fieri p̄pingora cētro q̄ p̄us. Sed breuiter ista opio nō valet ex eo q̄ si appetit⁹ for⁹ grauis sic mutaret: tūc for⁹ grauis eēt for⁹ cognoscitiua: qd̄ est falsuz. q̄nā t̄z: qz sic mutare appetitū solū debet formis cognoscitiuis. Et z⁹ graui intrinsece nullo mō mutato pōt vna vice descēdere p lineaz obliquā: et postea p lineā rectā pp solā mutationē medij extrinseci. ḡ nō mutat de vno appetitu in aliū. Nā cū tali mutatione appetitus nullo mō posset stare q̄ idē graue b̄iet se oīno eodē mō intrinsece nūc et prius. Aliter ḡ dōm est q̄ graue nō appetit descēdere plus p vnā lineā q̄ p aliā. Sed q̄ descēdit p vnā lineā et nō p aliā: hoc est fm̄ q̄ applicat̄ tali vel tali resistētie: ita q̄ finalr ex applicatiōe alia et alia ipsius grauis ad mediū extrinsecū determinat̄ q̄ p talē vel p talē lineā descēdit. Ita q̄ b̄n ex se appetit descēdere. S; modus descēdēdi determinat̄ fm̄ aliā et aliā applicatiōe ei⁹ ad mediū extrin^m. et rō hui⁹ est. Nā si aliq̄n plus appeteret descēdere p vnā. Et aliq̄n plus per aliā: opz cōcedere appetitū ei⁹ intrinsece mutari: et sic oporteret p̄cedere formā ḡuis eē formā cognoscitiuā. Et oporteret vlteri⁹ p̄cedere q̄ graue nō possit nūc descēdere p lineā obliquā: et postea p rectaz nisi ipm graue intrinsece mutaret. Sed diceret aliqs: v; vtiqz q̄ graue plus appetat descēdere p lineaz rectā q̄ p obliquā. Nā videmus q̄ q̄n graue descēdit per lineā rectā: difficilius pōt arrestari et ipediri ab eius descēsu q̄ q̄n descēdit p lineā obliquā. hoc aut v; eē signū q̄ plus appetit descēdere per lineam rectā q̄ per obliquā. Ad istud dico q̄ graue q̄n descēdit per lineā rectaz difficilius

arrestat q̄ q̄n descēdit p lineā obliquā. Sed hui⁹ cā nō est maior appetit⁹ descēdēdi p lineā rectā q̄ p obliquā: sed b̄ est pp hoc q̄ q̄n descēdit p lineā rectā minozē h; resistētia q̄ q̄n descēdit p lineā obliquā: v̄puta sup tabulā trāsuersalr positā. mō difficili⁹ est idē ipediēs cū minozē resistētia ipedire motū alicui⁹ po^o mouētis q̄ cū maiorē.

Ad rōnes ergo factas hinc inde. Ad p̄mā negat̄ q̄nā ex eo q̄ q̄n terra descēdit in ignem: ignis nō appetit ascēdere p eandē viāz p quā descēdit terra: ex eo q̄ terra ipm a tali ascēsu ipediret. Et iō tūc ignis p̄pter resistētia extrinsecā determinat̄ ad ascēdēdu p aliā viā: vbi iuenit resistētia minozē. Ad scōam: sequeret̄ q̄ graue nunq̄ descēderet oblique. negat̄ q̄nā: qz nō dico q̄ graue ex se magis appetat descēdere p lineā rectaz q̄ p lineā obliquā: s; qz appetit eē p̄p̄inquitus cētro: descēdit per q̄cūqz lineā pōt: et qd̄ sic vel aliter descēdit: ad b̄ determinat̄ ex alia et alia applicatiōe ei⁹ ad resistētia: qz q̄n ex descēsu p lineā rectā b̄iet maiorē resistētia: descēdit p lineaz obliquā. Q̄n aut ex descēsu ei⁹ p lineā obliquā b̄iet maiorē resistētia: tūc descēderet p lineā rectā. Tūc ad rōnē factā in oppo^m: p easdē lineas graua appetūt descēdere et. dico q̄ nō opz. Sed sufficit q̄ eoz descēsus p tales lineas determinet̄ ex tali applicatiōe grauiū ad talē resistētia.

Eam qdem igit̄ que sursuz faciet lationē fm̄ q̄ leuis cum feratur et sumat principiu a virtute q̄ deorsum iterum fm̄ q̄ grauis. velut enim imprimens tradit vtriusqz r̄c. tertio celi. Tertio cōmenti. XXVIII.

Questio. XII.

Etum p̄posito erat. Utrū aer nāliter moueat in p̄iectione lapidis vel alteri⁹ p̄iecti in eo. Arguit q̄ nō. Nā si sic: sequeret̄ q̄ aer nunq̄ i tali motu desineret moueri saltē q̄diu maneret in loco p̄prio. q̄nā est falsuz. q̄nā videt̄ tenere. Nā si aer moueret nāliter versus sursum vel ad latus ipso exite in loco p̄prio: qua rōne moueret p aliqd̄ tēpus: eadē rōne per aliud. nā si quiescat hoc non est pp nouū locū in sp̄e: nec pp aliquē locū sibi nālez de nouo acquisitum: ex eo q̄ tali motu aer mouetur in loco p̄prio. Scōo. nā ponat̄ q̄ p̄iectum p̄iciat̄ ad latus: tūc si in tali motu aer moueret nāliter: oporteret vtiqz q̄ hoc eēt mediāte grauitate vel leuitate ipsius aeris. Sed b̄ nō ex eo q̄ grauitas et leuitas nō iclināt nāliter nisi ad motū sursum vel deorsum. Tertio. si questio eēt vera pari rōne p̄iectū moueret nāliter. Sed b̄ est falsuz. q̄nā p̄bat̄. Nā sicut aer in p̄iectiōe pellit a p̄iecte: ita p̄iectū: et per q̄nā qua rōne motus vnus eēt nālis: eadē rōne mot⁹ alterius. falsitas q̄ntis p̄bat̄. nā si motus p̄iecti esset nālis. p̄ciat̄ ergo aliqs lapis sursum: manifestū est q̄ talis lapis nō mouet̄ a sua mā: cū illa nulli⁹ sit acuitatis: nec mouetur a sua forma vel grauitate: qz illa magis iclinat ad oppo^m: nec apparet aliqd̄ aliud in lapide intrinsecū lapidi: qd̄ aptū natuz sit mouere dicto mō illū lapidē: q̄re talis lapis mouet̄ dicto mō violēte: cū nō moueat a p̄ncipio intrinseco. ḡ r̄c.

Oppositum arguit. nāz in p̄iectione lapidis aer retro lapidē insequit̄ lapidez ne fiat vacuū. ergo in p̄iectione lapidis aer mouet̄ nāliter. consequētia tenet ex eo q̄ mot⁹ cor^m quo mouent̄ ad replendū vacuū est corporibus nālis. antecedēs patet: qz nisi lapidē p̄iectū sequeret̄ aer maneret vacuum in loco quē exiuit lapis intrando alium locum in tali motu.

In ista qōne. Primo vidēdū ē de p̄ncipali q̄sito. Scōo vidēdū est de p̄iecto a q̄ moueatur.

neatur: et vitru naturaliter vel violente post recessus a pyciete.
Quantum ad primum sciendum est: quod in proiectione lapidis est duplex motus aeris. scilicet aeris ante lapidem qui resistit proiecto: et diuiditur vel ultra naturalem qualitate suam condensatur per ipsum proiectum: alius est aeris qui retro ipsum proiectum insequitur ad finem quod non remaneat vacuum. ¶ Tunc fit prima conclusio, in proiectione lapidis motus aeris antecedentis proiectum non est naturalis. Probatur, nam tunc sequeretur quod non resisteret proiecto: quod est falsum. Talis enim aer non minus resistit proiecto quam aer resistat graui descendenti vel leui ascendenti naturaliter. ¶ Secundo, nam condensatio aeris ultra suam naturalem raritatem est sibi violenta. Sed in tali motu talis aer antecedens condensatur ultra densitatem sibi naturalem, ergo etc. ¶ Secunda conclusio, motus aeris insequentis proiectum est naturalis, probatur: quod est a principio intrinseco, scilicet a forma substantiali ipsius aeris: que inclinatur ipsius aerem ad insequendum proiectum ad finem quod non fiat vacuum. ¶ Sed contra istam conclusionem arguitur, Nam iuxta hoc esset concedendum idem elementum simplex habere duos motus naturales distinctos specie: quod est contra dicta primo huius, consequentia probatur. Nam aer vel aliud quod aliud corpus haberet motum naturalem quo moueretur ad suum locum naturalem: et unum alium motum naturalem quo moueretur ad replendum vacuum. ¶ Ad istud respondetur quod alicui corpori simplici inesse naturaliter plures motus intelligitur dupliciter. Uno modo quod ambo insint illi corpori secundum naturam propriam illius corporis. Alio modo quod unus illorum motuum insit illi corpori secundum naturam propriam: et alter secundum naturam communem illi et alijs corporibus naturalibus. Tunc dico: quod bene ostensum est primo huius quod impossibile est eidem corpori inesse naturaliter distinctos motus in specie secundum naturam propriam: cum hoc tamen bene stat uni corpori simplici inesse plures motus distinctos specie: et hoc naturaliter: quorum unus inest ei secundum naturam propriam, alter vero secundum naturam communem. ¶ Circa illud dubitatur quis illorum motuum sit magis naturalis. Utrum ille qui inest corpori secundum naturam propriam: vel ille qui inest corpori secundum naturam communem: vel an sint eque naturales. ¶ Respondetur quod motus qui inest corpori secundum naturam communem est magis naturalis: puta motus quo mouerentur corpora ad replendum vacuum. Et ratio huius est ista: quod videmus quod corpora dimittunt sua loca propria et naturalia: ad que sunt mobilia naturaliter secundum naturam eorum propriam et mouerentur ne fiat vacuum motu qui est eis secundum naturam communem: quod patet. Nam cum aliquis ponit aliquam fistulam ad aquam et extrahit per os aere de fistula: aqua dimittit locum suum et ascendit in fistulam: et hoc est signum quod plus inclinatur ad motum per quem cauetur vacuum: quam ad motum quo est mobile ad locum proprium. ¶ Et nota quod per naturam communem non intelligo aliquam rem que insit pluribus corporibus. Sed hoc voco inesse corporibus secundum naturam communem: quod inest uni corpori naturaliter: et consimiliter inest alijs corporibus distinctis ab illo specie. Et sic est de moueri ne fiat vacuum, hoc enim inest omnibus corporibus: unde antequam natura permetteret vacuum: celum descenderet et impleteret: sicut dicit Commentator quarto philosophorum, verum est tamen quod aliqui dixerunt: quod sic insequi corpora ne fiat vacuum inest solum aeri et aque: que sunt elementa media: que quia sunt graua et leuia possunt moueri indifferenter huc vel illuc: sed sicut dicunt non sic est de elementis extremis: quorum unum est simpliciter graue: et aliud simpliciter leue. ¶ Sed breuiter illud non valet. Nam ad sensum videmus quod puluis ascendit per fistulam subtracto aere: per quod

constat terram ascendere ad sequendum corpus aliud naturaliter: sicut facit aer vel aqua.

Quantum ad secundum articulum sciendum quod de hoc sunt plures opiniones. Una est opinio quod proiectum post exitum eius a manu proyicientis mouetur ab aere insequente proiectum, unde imaginatur ista opinio quod cum proiectum exit velociter a loco in quo erat natura abhorrens vacuum velociter mittit aerem ad replendum locum: qui quidem aer velociter sequens attingit ad proiectum: et ipsum ultra pellit. ¶ Breuiter ista opinio non videtur esse sufficiens, nam licet proiectum bene insequatur aer ne fiat vacuum: tamen ille aer non videtur esse causa motus ipsius proiecti, nam ille aer quando insequeret proiectum et tangeret ipsum: quia aer est facilliter diuisibilis: et proiectum non latera aeris diuiderent ab inuicem: et sic non impelleret proiectum ultra. ¶ Secundo, nam secundum istam opinionem non posset reddi causa que moueret rotam vel molam fabri longo tempore postquam manus mouens esset ablata, unde non potest dici quod hoc sit aer insequens ex eo quod continue illa moueret in eodem aere: nec ita aer illa insequitur: sicut bene insequitur sagittam vel aliquid tali modo proiectum. ¶ Tertio, nam videmus quod si aliqua nauis plena feno vel straminibus moueret ab oriente versus occidentem in aliquo fluuio post ablationem trabetis sepe palles retro naues mouent contra orientem. Et tamen deberet esse opposito modo: si aer insequens moueret. ¶ Secunda est opinio quod manus mouendo proiectum moueret etiam aerem circumstantem et locantem ipsum proiectum: et iste aer qui est inatus velociter moueri defert secum proiectum tanquam vas illud quod est in vase. Ista opinio etiam non est sufficiens. Nam dubitatur a quo moueatur ille aer postquam manus cessat impellere et mouere: et sic manet tanta dubitatio de illo aere a quo moueatur sicut erat de proiecto. ¶ Si dicatur quod iste aer mouetur a sua leuitate: que quidem leuitas aere velociter moto inata est retinere diu vim motiuam: hoc non valet: quia leuitas non est nata mouere nisi sursum: et proiectio potest fieri tam sursum quam deorsum: quam ad latus. ¶ Secundo, ista opinio non posset saluare quid moueret molam fabri: que velociter impulsam valde diu adhuc vertetur non obstante quod aer vndique circumstantis abstergeretur vel astringeretur. ¶ Tertio, nam aer quantumcumque est velociter motus: ipse est valde facilliter diuisibilis. Ideo non appareret quomodo posset tam longo tempore sustinere in alto lapidem ponderis centum vel mille librarum proiectum per machinam: vel per aliquid aliud instrumentum. ¶ Quarto, iuxta istam opinionem sequeretur quod longius possemus proycere plumam quam lapidem: et minus graue quam magis graue. Si essent consimilia in figuris et in magnitudinibus, sequens est contra experientiam, sequentia tenet ex eo quod magis graue videtur magis resistere aeri mouenti ipsum sursum quam pluma: vel minus graue. ¶ Quinto, si aer quem pyciens mouet cum lapide est tante virtutis quod possit velociter ferre magnam lapidem proiectum: tunc videretur quod si sine lapide aliquis proyiciens pellet aere contra focum suum: quod ille contra quem pellet aer multo maiorem impetum deberet percipere quam percipit. ¶ Tertia est opinio quam reputo verior: quod proiectum post exitum eius a manu vel recessum a pyciente mouetur a quadam virtute seu impetu sibi impresso ab ipso pyciente. Et sicut tandem illa virtus motiua sic sibi impressa remittitur usque ad non gradum proiectum: desinit moueri motu proiectionis. Et secundum istam opinionem possunt saluari apparentia iuxta motum proiectionis. Primo quidem quare pyciens remotus proycit lapidem quam plumam, huius quidem ratio est ista: quia in lapide plus est de materia quam in pluma: et etiam est magis compacta: et ideo illa virtus motiua fortior et maior imprimitur lapidi quam plumam: et et diutius retinetur recte sicut videmus quod ferro fortior imprimitur calor quam ligno: et hoc propter densitatem et compacitatem

tatem materie. Juxta etiam istam opinionem reddidit causa propter quam lancea longa plus perforaret quam ferrum sine lancea. huius quidem causa est: quia in lancea longa plus recipitur de illo impetu quam in ferro solum. Et si queritur que res sit talis impetus: certe hoc magis pertinet ad investigationem metaphysicam: quam ad investigationem naturalem. Ex his patet quod motus proiecti non est projectio naturalis sed violenter. patet hoc: quia talis motus provenit ab aliquo impresso ipsi proiecto ab extrinseco. Sed diceret contra talis motus est a principio intrinseco moti. ergo naturalis. Respondeo. negando questionem. nam ultra hoc requiritur quod naturalis inclinatio mobilis non sit ad oppositum.

Ad rationes. Ad primam quando dicebatur. sequeretur quod aer in tali motu nunquam desineret moveri. negatur consequentia. Et ratio huius est: quia in tali motu aer rarefit et condensatur ultra gradum raritatis vel densitatis sibi debitum: et ideo aer appetens redire ad statum pristinum tandem desinit a tali motu. Ad secundam proyiciatur proiectum ad latus. placet mihi: tu dicebas quod aer tunc non insequitur naturaliter. dico quod imo: et ulterius dico quod hoc est mediante forma tanquam mediante principio activo principali: et mediante levitate tanquam instrumentali: et quando dicebatur levitas non inclinatur nisi ad motum sursum. dico quod hoc est verum quando mobile movetur motu sibi naturali secundum naturam sibi propriam: tamen quando mobile movetur motu sibi naturali secundum naturam communem sibi et alijs sicut est in proposito ne fiat vacuum: levitas bene movet ad latus: seu ad aliam differentiam positionis quam sursum. Ad tertiam ista bene probat. quod proiectus moveretur naturaliter: et hoc si aer precedens ipsum moveretur naturaliter: quia ille pellitur sicut proiectum: tamen non oportet: si aer insequens proiectum moveatur naturaliter. quod ergo proiectum moveatur naturaliter: quia aer insequens non pellitur sicut pellitur proiectum. Et ideo dissimile est de motu proiecti: et de motu aeris insequentis proiectum. quare etc.

Totaliter autem tentare simplicia corpora figurare irrationabile etc. Tertio celi. Tertio commentarii. LXVI. **Questio. XIII.**

Nunc restat ultimo querere circa figuram corporum simplicium elementarium: et quantum ad hoc queram unquam questionem. scilicet. utrum elementa quatuor determinent sibi figuras a natura. Et videtur quod sic. Nam quintum corpus simplex: scilicet celum determinat sibi figuram a natura: scilicet sphericam ut prius dictum est. ergo videtur quod alia quatuor corpora simplicia: scilicet elementa determinent sibi figuras a natura. Secundo. quia per rationes geometricas probatum est quod non sint nisi quinque figure corporum regularium secundum speciem que sunt simplicissime. igitur videtur quod illas figuras sibi determinent quatuor corpora simplicia: scilicet celum et quatuor elementa: sic quod quodlibet eorum determinat sibi unam earum. Tertio. corpora determinata ad maximum vel ad minimum utique determinat sibi aliquam figuram a natura: quia determinata ad maximum vel ad minimum determinantur ad finitatem. omne autem finitum est figuratum. corpora autem elementaria determinantur naturaliter ad maximum vel ad minimum: quod patet ex secundo de anima. ubi dicitur omnium natura constantium posita est ratio magnitudinis et augmenti. Hoc idem videtur posset elici ex secundo physicorum. Quarto aqua determinat sibi aliquam figuram a natura. ergo et cetera elementa. quinta tenet: quia non videtur esse maior ratio de uno elemento quam de alio. Antecedens videtur

esse evidens ex intentione Aristote. secundo huius. ubi probat quod ipsa est spherica: quia aliter partes eius superficiales non equaliter distarent a centro. Quinto. eadem est figura totius homogenei et cuiuslibet eius partis. aliter enim non esset homogeneum: sed particule aque videntur tendere ad sphericitatem: sicut patet de gutta rosas et pluvie. ergo ita videtur esse de tota sphaera aque. Sexto ignis determinat sibi aliquam figuram a natura. ergo et alia elementa. quinta tenet. autem probatur: quia determinat sibi figuram pyramidalem. patet hoc: quia cum ascendit non ascendit nisi secundum figuram istam: scilicet pyramidalem sicut docet experientia. ergo etc.

Oppositum videtur esse de intentione Aristote. in littera.

In ista questione erunt quatuor articuli principales. In quorum primo recitabo opinionem antiquorum de figura corporum simplicium. In secundo improbationem eorum antiquorum quam ponunt Aristote. et Commentator. In tertio dubitabitur de uno quod Aristote. et Commentator assumunt in improbando opinionem antiquorum. In quarto articulo respondebitur ad quesitum.

Quantum ad primum sciendum est. quod erat opinio antiquorum: quod corpora simplicia: sicut celum et elementa determinarent sibi figuram a natura. unde consideraverunt quod corpora mathematica regularia sunt. scilicet et non plura. scilicet tetraedron: exaedron: octaedron: duodecedron: et bycacedron. Et quia etiam corpora simplicia naturaliter sunt. scilicet et non plura. scilicet quatuor elementa et quinta essentia. crediderunt quod quodlibet istorum corporum simplicium determinaret sibi unam illarum quinque figurarum regularium. Unde dixerunt terram esse corpus exaedron: seu corpus cubice figure: seu corpus sex superficierum regularium. Et hoc ideo: quia corpus cubicum seu exaedron est magis fixum et immobile et minus aptum ad motum. Et quia sic est de terra: ideo attribuerunt terre figuram cubicam seu figuram exaedron. Dixerunt autem aquam esse corpus bycacedron: seu corpus ex duabus superficierum regularibus: quia aqua omnibus alijs est corpus magis rotabile et minus stabile: terminabile terminis alienis: et difficulter terminis proprijs: et hoc ipsi attribuerunt aque propter multitudinem angulorum: quos habet corpus bycacedron. Attribuerunt autem aeri figuram octaedron: et igni figuram tetraedron: scilicet figuram pyramidalem: et celo figuram duodecedron: et hoc propter causas que erant expressse in una questione facta circa primus huius. Et illud potest intelligi vel quod dicta corpora secundum se tota essent taliter figurata vel ex parvis particulis sic figuratis composita. videlicet quod terra secundum se totam sit cubice figure: vel quod particule ex quibus ipsa est composita sint cubice figure.

Quantum ad secundum articulum sciendum est. quod Aristote. et Commentator improbant istam opinionem sic. Nam si dicta opinio esset vera necessario sequeretur vacuum: quod tamen ipsi antiqui negabant. probatur consequentia: quia cum huiusmodi corpora simplicia sic figurata componerentur: non ita possent coniungi circa eundem punctum: quin inter ea remaneret vacuum: quia in superficialibus figuris regularibus tamen sunt tres figure que replent spatium superficiale: scilicet circa eundem punctum: scilicet trigonus quadratus et exagonus. In corporalibus autem figuris: sicut dicunt Aristote. et Commentator sunt due tamen que spatium replent corporale circa eundem punctum: scilicet pyramis et cubus: propter quod oportet solum illa duo corpora: scilicet quorum unum est pyramidale: vel ex pyramidibus compositum: et aliud cubicum vel ex cubicis compositum in aliquo numero accepta replere locum sine vacuo. Et ideo quantum esset de alijs tribus oportet esse

teret esse vacuū: h̄ hoc enitaret per cubita ⁊ pyramidalia.
Quantum ad 3^m articulu. dubitat de hoc qd sup-
 positū iam fuit in improbatione opio-
 nis antiquoz. supponit enim qd corpora pyramidalia re-
 gularia in aliquo numero accepta possint replere locum.
 ¶ Dubitat vtrum hoc sit vez. pro quo p̄ oportet suppo-
 nere quid intelligatur in proposito per replere locuz. Pro
 quo sciendum qd replere locum potest intelligi vel in su-
 perficie vel in solido. replere locum in superficie non est
 aliud q̄ replere totale spatium supficiale circūstans ali-
 quez punctū in ista supficie imaginatū: sed replere locum
 in solido est replere totū spatiū corporale circūstans ali-
 quez punctū imaginatū. ¶ Tunc pro q̄nibus aliquibus ponēdis
 supponit. qd quilibet punctū in superficie imaginatū circū-
 stat spatium supficiale: qd valet q̄tuor angulos rectos. ista
 p̄ ex p̄ elemētoꝝ Euclidis. ¶ Tūc sit vna q̄. Q̄ tres sunt
 figure regulares superficiales potētes replere locuz in su-
 perficie. s. quadratū triangulus ⁊ exagonus. Istud pbatur
 de quadrato. nam si aliquē punctū circūponant quatuor
 quadrata: occupabunt totū spatium supficiale circūstans
 illū punctū: qd patet. naz totale illud spatiū circūstans istū
 punctum valet q̄tuor angulos rectos p̄cise: ⁊ tantū p̄cise
 valent q̄tuor anguli quatuor q̄dratoꝝ: qz cuiuslibet qua-
 drati quilibet angulus est rectus. ¶ Dico 2°. qd sex anguli
 triāguli regulares replent locū: qz angulus triāguli regu-
 laris seu equilateri valet duas tertias vni⁹ recti: sicut elici
 pōt ex p̄positione 30^a p̄mo elemētoꝝ Euclidis. ergo sex
 tales anguli valent. i. z. tertias anguli recti: sed tales. i. z. ter-
 tie faciunt q̄tuor integra. s. quatuor angulos rectos: q̄tum
 est p̄cise spatiū supficiale circūstans ali-
 quez punctū in sup-
 ficie imaginatū: ideo sex anguli triāguli regulares circa
 eundē punctū positi replebūt locū. ¶ Dico 3°. qd tres exa-
 gonū regulares replent locū: qz angulus exagonū h̄z q̄tuor
 tertias vnius recti: sicut pōt elici ex iam allegata p̄pone
 p̄mi elemētoꝝ Euclidis. q̄ tres tales que faciunt q̄tuor
 integra. s. q̄tuor angulos rectos replent locū superficialem
 circūstantē ali-
 quez punctū in superficie imaginatū. ¶ Dico
 4°. qd anguli p̄thagonoꝝ vel eptagonoꝝ vel octogonoꝝ:
 ⁊ sic in infinitū in nullo numero cōbinati possunt p̄cise re-
 plere locū. angulus enim pentagonū h̄z vñū rectū ⁊ q̄ntaz
 bui⁹ recti. Tales aut tres cōbinati minus faciūt q̄ q̄tuor
 rectos. Quatuor v̄o cōbinati plus faciunt q̄ q̄tuor rectos:
 deinde nec eptagonus replet locum: qz angulus eptagonū
 valet vñū rectū ⁊ quinqz septimas vnius recti. q̄ duo tales
 sunt minores q̄ q̄tuor recti: ⁊ tres sunt maiores q̄ q̄tuor
 recti. Et breuiter vltra exagonū nullaz figuraz regulariū
 anguli replent locū: qz oīum figuraz regulariū vltra exa-
 gonū duo anguli sunt minores q̄tuor rectis: ⁊ tres sunt ma-
 iores q̄tuor rectis. ¶ Et vt qd dicitur melius intelligat: pro-
 sciēdo quantū alicuius figure regularis angulus valeat: ⁊
 etiā q̄tum oēs simul. Sciendū est qd cuiuslibet quadrati
 angulus est rectus. hoc patet per diffinitionē q̄drati: ⁊ cu-
 iuslibet triāguli: regularis angulus valet duas tertias re-
 cti. istud p̄. naz cuiuslibet triāguli anguli valent duos re-
 ctos: vt demonstratū est p̄ elemētoꝝ Euclidis. Et cum anguli
 triāguli regularis sint sibiinuicē equales: vt p̄ per diffi-
 nitionē figure regularis: sequit̄ qd quilibet angulus trian-
 guli regularis valet duas tertias recti. vñ figura regularis
 dicitur cui⁹ oīa latera sunt sibiinuicē eq̄lia: ⁊ oēs anguli sunt
 sibiinuicē eq̄les. sic q̄ scimus q̄tuor valent anguli q̄drati: ⁊
 s̄l̄r triāguli. ¶ Ad sciēdū aut cōsimile de alijs figuris re-
 gularibus superficialibus: sicut de pentagono exagono
 eptagono ⁊ sic de alijs. Est sciēdū qd p̄ cōsiderādus est nu-
 merus anguloꝝ talis figure: quo cōsiderato ab illo remo-
 ueant̄ duo: ⁊ illud residuū ostēdendū nobis numez trian-

guloꝝ in quos illa figura est resolubilis: hoc aut scito du-
 plicemus numez trianguloꝝ in quos ista figura est reso-
 luta ⁊ resultans ex tali duplicatione est numerus angulo-
 rum rectoꝝ quos valent oēs anguli simul iuncti illius fi-
 gure: cui⁹ anguloꝝ valor q̄rebat. verbi gr̄a. Si volo scire
 quot angulis rectis equalent anguli pentagonū regularis
 cōsiderabo qd q̄nqz sunt anguli pentagonū: a q̄bus remo-
 uebo duos: ⁊ remanebūt tres. Dico q̄ qd p̄thagonus reso-
 lubilis est in tres triangulos: ⁊ qz triuz trianguloꝝ anguli
 valent sex rectos: qd patet duplicādo tria. dicaz qd oēs an-
 guli pentagonū regularis simul iuncti valent sex rectos:
 ⁊ per p̄sequēs vnus angulus pentagonū valet vñū rectū:
 ⁊ quintā partē recti: ⁊ qz exagonū sunt sex anguli: remoue-
 bo a sex duo: ⁊ remanebūt q̄tuor: in tot q̄ triāgulos exago-
 nus est resolubilis. s. in q̄tuor: ⁊ si q̄tuor duplicamus resul-
 tāt octo: ⁊ tot angulis rectis equalēt anguli exagonū simul
 iuncti: p̄pter qd vn⁹ angulus exagonū regularis valet vñū
 rectū ⁊ tertiā recti: qd patet. Nā si octo anguli recti distri-
 buant̄ sex angulis exagonū: cuiuslibet angulo exagonū cadit
 vnus rectus: cum sexta parte duoz rectoꝝ. sexta aut pars
 duoz rectoꝝ est vna tertia recti: ⁊ sic quilibet angulus exa-
 gonū regularis valet q̄nqz tertias vnius recti. ¶ Finaliter
 ergo recolligēdo q̄nem p̄^{am}. dico qd solū tres figure regula-
 res superficiales replent locū superficialem. s. triāgulus q̄dra-
 tum ⁊ exagonus nō distinguēdo q̄dratū cōtra quadrāgu-
 lum vel triāgulū. De corporibus aut replētibus locū in so-
 lidis dicit Aristot. ⁊ Lōmentator qd talia sunt duo. s. cubus
 ⁊ pyramis: de cubo nō est dubiū. Et ideo sit 2^a q̄. qd in soli-
 dis. s. cubi aggregati circa vñū punctū totum spatiū circa
 ipsuz replent ad oēm d̄iaz: qd patet. Si itelligamus tres
 lineas in aere itersecare se orthogonāl̄: sicut apparet i tri-
 bus pallis sibi mutuo applicatis que faciūt duodecim an-
 gulos rectos: sicut p̄ inter illas lineas sup̄ius intercipient̄
 q̄tuor cubi sine iteruallo. Et iterius ali q̄tuor: ita qd q̄tuor
 supra sectionē: ⁊ q̄tuor infra sectionē: que simul faciūt octo
 totū spatiū circūstans sectionē occupabūt. De pyramida-
 libus aut regularib⁹ dicit Lōmentator qd duodecim pyra-
 mides regulares replent locū: ⁊ hoc ipse sic nitit̄ pbare 3°
 buius. quozūcunqz anguloꝝ corporaliū anguli superficiales
 equivalent angulis superficialibus anguloꝝ octo cuboꝝ illi
 anguli possunt replere locū in solidis. Sed anguli superfi-
 ciales duodecim anguloꝝ pyramidalīū: equivalent angulis
 superficialibus octo cuboꝝ. q̄ rē. maiorem relinqt tanq̄
 per se manifestam: ex eo qd anguli octo cuboꝝ replent lo-
 cum: sed minorē probat. Pro quo supponit qd angulus cu-
 bi solidus claudit̄ tribus angulis superficialib⁹ rectis: ⁊ sic
 octo anguli cuboꝝ solidi claudunt̄ vigintiquatuor angulis
 rectis superficialib⁹. Sed qz angulus solidus pyramidis
 regularis trium superficiez claudit̄ tribus angulis superfi-
 cialibus equivalentibus duobus angulis superficialibus re-
 ctis: sequit̄ qd anguli solidi duodecim pyramidū claudunt̄
 etiā viginti q̄tuor angulis rectis superficialib⁹: ⁊ sic tot an-
 gulis rectis superficialibus claudunt̄ anguli solidi. i. z. pyra-
 midum regulariū quot claudunt̄ anguli solidi octo cubo-
 rum: ⁊ hoc erat intentū. ¶ Sc̄do. nam sicut se h̄z triangu-
 lus in plano: ita se h̄z pyramis in solido. Sed aliquot triā-
 guli replent locuz in plano: ideo aliquot pyramides reple-
 bunt locum in solido. Et ex quo sex triāguli regulares re-
 plent locū in plano: videt̄ qd. i. z. pyramides repleant locū
 in solido. q̄ntia videt̄ tenere per hoc. nam sicut numerus
 cuboꝝ replentiū locū in solido est duplus ad numez qua-
 dratoꝝ replentiū locū in plano: qz octo cubi replent locuz
 in solido: ⁊ quatuor q̄drata replent locum in plano: ita vi-
 det̄ qd numerus pyramidū replentiū locū in solido debeat
 esse duplus ad numez triāguloꝝ replentiū locū in plano.

Contra istam opinionem salua reuerentia Lōmētatoris sit 3° q^o duodecim pyramides regulares nō replent locum in solido: qd̄ pbat̄ sic. Nam recipiā aliquā superficiem planā: et signabo in ea punctū: et sit. a. et assignabo sup punctū istū sex triāgulos equilateros qui replent locus in superficie circa punctum istū: qd̄ est pole sicut Lōmētator cōcedit: et ostēsum est prius demōstratiue: deinde supra quēlibet istoz trianguloz tanq̄ supra basim erigā pyramidē regulare triuz latez: quo facto erūt ibi sex pyramides oēs cōtingētes vel cōtinentes se in pūcto. a. Deinde imaginor vnā lineā perpendicularē in illa supficie erectam directe: ad. a. pūctū in sursum: q̄ sit. a. b. quo facto iste sex pyramides nunq̄ tangūt istā lineā: nisi inferius in pūcto. a. sicut p̄ volēti cōsiderare: et per h̄is iste sex pyramides nullū oīno solidū cōstituunt. Deinde ex alia parte eiusdē superficiē imaginor alias sex pyramides supra easdē sex bases cōstitutas: et i eodē pūcto. a. cōtingētes se: et imaginor. b. a. p̄trahi directe in deorsus in. c. erit. g. b. a. c. linea tota in vacuo ex vtraq; parte: et nihil solidū cōstitutū est circa pūctū in quo cōtingunt se. 1. z. pyramides: imo sunt ibi sex corpora: quoz quōlibet cōstitutū est ex duab^o pyramidib^o in cōi base cōiunctis: q̄ nullū alteri cōiungit̄ s̄m supficie: sed tm̄ eoz superficies lineis se cōtingūt. Patet ḡ q^o duodecim pyramides bene possunt se cōtingere circa eundē punctū cōe: sed nullo modo implebunt locū. nec rō Lōmētatoris salua sui gratia est alicuius valoris. supponit enī q^o quicunq; anguli corporales cōtinent̄ ab angulis supficialib^o equiualentib^o viginti quatuor angulis supficialibus rectis: q^o illi impleant precise locū: modo hoc est falsum. nam si hoc esset verū: sequerēt q^o tres cubi vna cuz sex corporibus supficialibus resultatibus ex diuisione triū cuboz replerēt locū. modo hoc est falsum: ex eo q^o tales tres cubi vna cum talib^o sex corporibus supficialibus nō valent nisi sex cubos: sex aut cubi nō replent locū. probat̄ h̄ntia: ex eo q^o oēs anguli solidi simul iuncti triū cuboz et sex taliū corporoz supficialiū claudunt̄ angulis supficialibus equalētib^o viginti quatuor angulis supficialibus rectis: ex eo q^o angulus cubi solidus cōtinet̄ tribus angulis supficialib^o rectis: et angulus solidus talis corporis supficialis clauditur duobus angulis rectis supficialib^o cū dimidio: et sic anguli solidi taliū sex corporum supficialiū claudunt̄ angulis supficialibus rectis equalētib^o quideciz angulis rectis: et tres anguli triū cuboz nouē rectis: sed quidecim et nouē faciūt viginti quatuor. ḡ rē. ¶ Sc̄do. sequitur q^o octo cubi nō impleant locū. probatur h̄ntia: q^o s̄m dictā supponez Lōmētatoris sexdeciz corpora supficialia equalentia octo cubis nō impleant locū: ex eo q^o sexdecim anguli solidi supficialiū corporoz claudunt̄ angulis supficialibus nō equalētib^o precise. z. 4. angulis supficialibus rectis. p̄ hoc: ex eo q^o angulus corporis supficialis solidus versus illā partē vbi fiebat diuissio cui claudit̄ duobus angulis rectis cū dimidio: et sic tales. 16. claudunt̄ angulis supficialib^o equalētib^o. 4. angulis rectis: et ne laboremus in equiuoco. corpus supficialē dī esse qd̄libet illoz duoz que resultant ex diuisione cubi: cum cubus diuidit̄ diametraliter: q̄ diuissio cadit sup angulos cubi apparētes. Ex quo p̄. q^o precise tantū valēt duo corpora supficialia quātū vnus cubus. sic ḡ p̄mo visa est opinio Lōmētatoris. s. q^o. 1. z. pyramides regulares replent locū. Et 2° ratio sua. Et 3° improbatio sue opinionis. Et 4° ostēsus est defectus sue rōnis qua credidit se demōstrasse. nec p̄pter hoc volo improbare Aristō. q^o Aristō. nō dicit q^o. 1. z. pyramides regulares replent locū. Sed bene dicit q^o pyramis est vnū de corporibus que in aliquo numero accepta possunt replere locum: sed quot pyramides hoc faciant non exprimit. Et ideo s̄m Aristō. dicerēt ad dubitā-

tionem motam: quantum ad tertium articulum questionis: q^o pyramides regulares in aliquo numero accepte replent locum: sed in quo numero hoc faciant ipse nō dixit. Et si in aliquo numero forte hoc sunt viginti. De hoc autē als si deo placuerit profundius perscrutabor.

Quantum ad 4^m articulū sciendū: q^o aliqd̄ determinare sibi figurā a nā est ipsum habere aliquā figurā determinatā: et non posse habere aliā nisi violente. ¶ Sc̄do est sciendū. q^o questio potest intelligi: vel de totali elemento vel de parte eius. ¶ Tunc sit p^o q^o. q^o particule elemētōz non determinant sibi figurā naturaliter. pbat̄. q^o aliter et aliter possunt figurari: nūc triangulariter nunc quadrate: s̄m aliam et aliaz figuram corporis cōtinentis: sicut patet de aere et de aqua absq; eoz violentia et corruptione: qualiter non posset fieri de hoīe vel de asino. ¶ Sc̄do. omne recipiens debet esse denudatū a natura recepti. modo elemēta per mixtionē quālibet figurā possunt recipere: nec aliquā sibi determinant nec aliquā habent sibi cōnaturalem. iam enim nō possent aliam recipere. sic enī arguit Arist. in p̄ physicoz. et Lōmētator in de substantia orbis. q^o materia p^o nullaz determinat sibi formā substantialē: nam tunc nullā aliam posset recipere. ¶ Tamen h̄ istas pbōnes dubitat̄. Prima qdem pbatio non videt̄ procedere de oībus elemētis. nō enī cōcludit de terra que est solida. illa enī nō pōt sic diuersimode figurari s̄m diuersam figurā cōtinentis. ¶ Cōtra 2^m pbationem dubitat̄ similr: quādo dicit̄ recipiens debet eē rē. Nam s̄m hoc oporteret q^o etiā elemēta nō haberent formas subales: ex eo q^o in mixtione quālibet formā substantialē possunt recipere. ¶ Ad ista respondet̄. Ad p^m dico q^o lz terra nō figuretur ad figuraz cōtinentis: hoc non est quia forma eius substantialis determinet sibi figuram quā habet: sed hoc solum est p̄pter duritez: quia nō est fluxibilis. Etiaz sufficit q^o sine corruptione ipsa terra posset diuidi et figurari aliter et aliter sine eius violentia. ¶ Ad 2^m ista bene probant q^o oportet elemēta carere formis subalibus elemētōz mixtoz. nam tales recipiunt imixtionez: non tamen p̄pter hoc oportet elemēta carere formis substantialibus elemētārib^o. ¶ Ex ista cōclusionē sequitur q^o non pōt fieri transmutatio particule elemēti de figura in figuram que sit ei violēta. patet hoc: ex eo q^o nulla est sibi naturalis. verūtamen pōt esse violēta aliunde in tali transmutatione: sicut p̄pter motum localem vel rarefactionē vel condensationē vel diuisionē: lz non rōne figurationis. ¶ Secūda cōclusio. q^o totalis sphaera elemēti non determinat sibi aliquaz figuram nāliter. probatur: quia totum homogeneū et quelibet eius pars separata sunt eiusdē rationis: et non differunt nisi s̄m magnum et paruum: et ideo consimilis est motus et locus talis totius et sue partis. et s̄m consimilis figura: sed per precedētem cōclusionem pars elemēti non determinat sibi aliquaz figuram naturaliter. igitur nec totum. ¶ Secūdo. si elemēta totalia determinarent sibi aliquā figuram naturalez: tunc sicut differunt specie determinarent sibi figuras distinctas specie. modo hoc est falsum. Nam oīa quasi sunt spherica: sed illaz non determinant sibi a natura: sed habent illam rōnem continentis. cōsequētia pbatur. nam sicut videmus in animalibus et alijs differētibus specie: q^o distincta specie si determinant sibi figuras: determinant sibi figuras distinctas specie. ¶ Sed dubitatur primo de hoc q^o eadem est figura totius homogenei et sue partis: naz aliq̄ particula aque transmutatur de vna figura in aliam: et tamen tota sphaera aque manet consimilis figure: cuius fuit ante. ¶ Secūdo dubitatur cōtra cōclusionē in se. nam terra vndiq; naturaliter mouet̄ ad mediū: ex hoc sequitur ipsam esse rotūdā sicut dicebatur

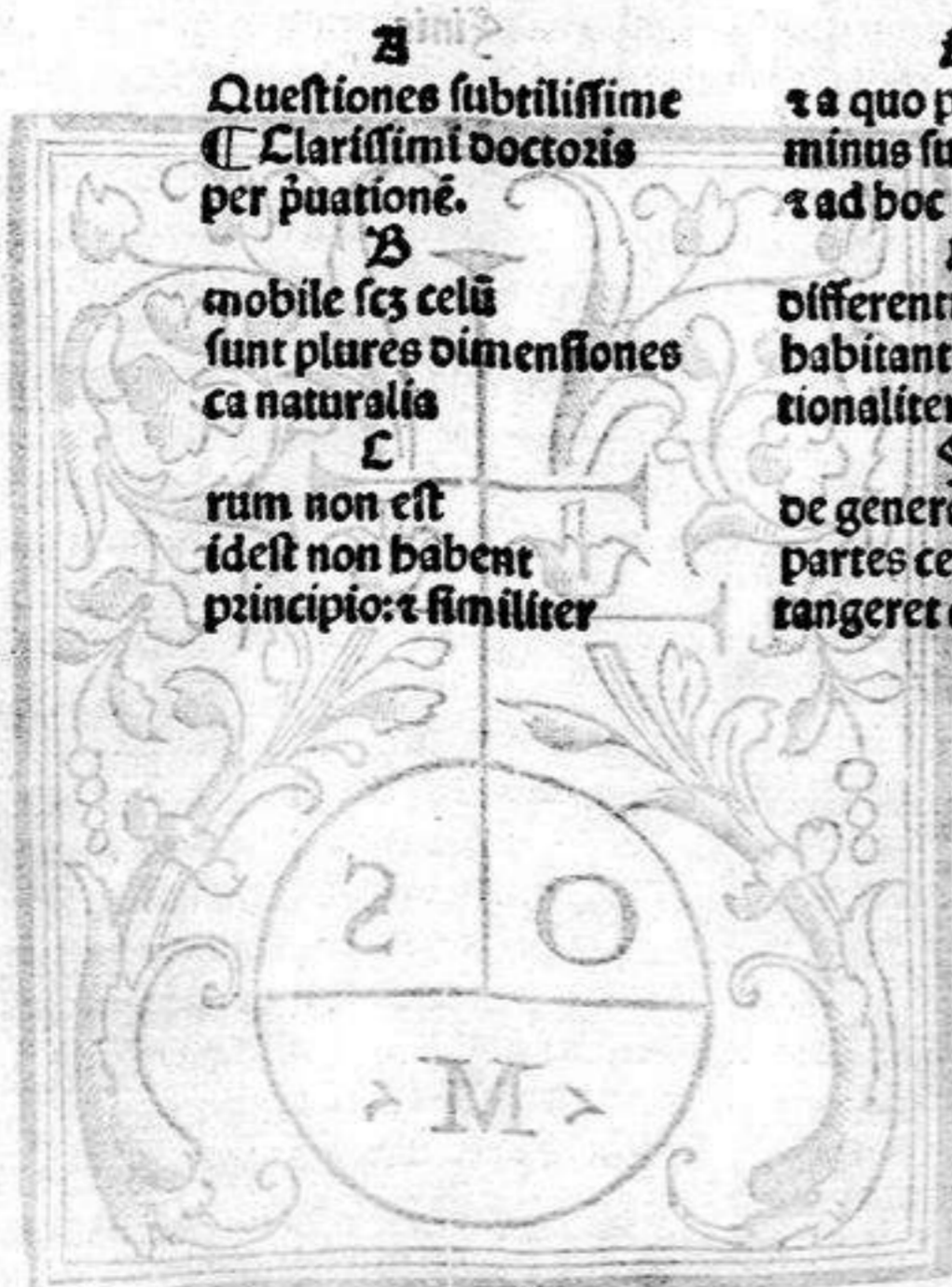
sicut dicebatur scdo huius: ideo ipsam esse rotundam videtur ei inesse naturaliter sicut inest ei naturaliter vndique moueri ad medium. Ad quod sequitur ipsam esse vndique rotundam. Tertio ignis necessario est sphericus. nam aliter esset vacuum prope spheram lune. igitur videtur quod talem figuram ignis sibi determinat etc. Ad ista respondetur. Ad primum. bene concedo quod tota sphaera aque et vna pars aque quodammodo se habent aliter quantum ad figuram. Sed tamen hoc non est de se: nec ratione forme substantialis aque: sed per accidens: et ex continente: et ratione motus: quia facile est vnam parvam particulam aque transmutare et mouere de continente in continentem: et non est ita de tota sphaera aque: tamen si sic fieret: non propter hoc corruperetur nec violentaretur. Ad secundum dico: quod non sequitur si motus sit naturalis et ex motu: sequitur talis figuratio quod talis figuratio sit naturalis figuratio. Ad tertium dico: quod si ignis sit necessario sphericus: non tamen naturaliter a forma sua: sed ab alio: scilicet a continente. scilicet a celo quod est sphericus.

Ad rationes. Ad primam ista bene probat quod quodlibet elementum est figuratum: sed quod istam figuram per suam naturam sibi determinet hoc non concluditur. Ad secundam dico: quod si non sint nisi quinque corpora regularia secundum speciem: non tamen oportet quod quodlibet corporum simplicium vnam illarum figurarum talis corporis sibi determinet. Nam si sic sicut arguit Aristoteles. oportet esse vacuum: quod natura abhorret: nec ratio ista est aliud quam quedam concordantia et persuasio secundum quas non est procedendum in naturalibus: sed magis ibi est procedendum secundum experientias. Ad tertiam dico: quod elementa ex sui natura non determinata sunt ad maximum vel ad minimum. Nam dicitur scdo de anima: quod ignis cresceret in infinitum si infinitum combustibile apponeretur. Sed si elementa determinata sunt ad maximum vel ad minimum: hoc non est ex eorum natura: sed magis a continente. Et iuxta hoc proportionaliter exponatur illud quod dictum est: omnium natura constantium etc. Ad quartam dico: quod aqua habet

figuram sphericam. hoc autem non est immediate a forma sua: sed quodammodo ex consequente. scilicet propter locum et distantiam eius a centro mundi sicut ostensum est scdo huius. Ad quintam de guttulis aque que sunt sphericae: dico quod hoc non est a forma aque: sed magis propter fugam contrarium. nam illa est figura. scilicet spherica in qua partes sunt magis unite et magis possunt resistere corrupti: et ideo quodlibet quantum potest tendit ad istam figuram nisi aliud impedit: sicut grauitas vel durities. Et maxime quando est in parua quantitate: nec hoc solum conuenit aque: sed alijs liquidis: sicut patet de argento viuo. Ad sextam dico: quod hoc non est propter hoc quod ignis tales figuram sibi determinet: sed hoc magis est propter aere circumstantem corruptentem illam flammam: et diminuentem quanto est remotius ab eius origine. Et sic cum Dei laude terminatur questio. et persequens tertius liber: sicque totalis liber: qui ut visus est: in tres partiales libros distributus est: cuius primi omnes questiones fundate sunt super textum primi libri Aristoteles. preter vltimam que fundata est super primo textu scdi libri de celo Aristoteles. Similiter questiones omnes secundi libri fundate sunt super textum secundi libri de celo Aristoteles. preter decimam quartam questionem que fundata est super octagesimum nonum textum primi celi Aristoteles. Quoniam autem huius tertij omnes sunt fundate super textum quarti libri de celo Aristoteles. preter quintam: duodecimam: et decimam tertiam: que fundate sunt super textum tertij libri de celo Aristoteles. ut patuit.

Explicit questiones preclarissimi doctoris Alberti de Saxonia super quatuor libros de celo et mundo Aristoteles. diligentissime emendate per eximium artium et medicine doctorem magistrum Hieronymum Surianum Venetum filium domini magistri Jacobi Suriani physici prestantissimi. Impressa autem Venetis Arte heredum quondam nobilis viri domini Octauiani Scoti civis MODOETIENSIS: et sociorum. Anno salutis nostre. 1520. Die. 26. Mensis Junij. Ducante inclito Principe Leonardo Lauredano.

Registrum

B
Questiones subtilissime
Clarissimi doctoris
per puationem.

B
mobile scz celum
sunt plures dimensiones
ca naturalis

L
rum non est
idest non habent
principio: et similiter

D
et a quo potest
minus sunt adequata
et ad hoc valet

E
differentie positionis
habitantibus directe
tionaliter potest argui

S
de generatione
partes celli mouetur
tangeret centrum.

S
le non manerent
cum tales intelligerent
bere lumen a sole

D
eisdem in secundo
ad inuicem secundum spem
ma substantiali

S
ueatur et vtrum
teret esse vacuum.
Finis.

Tabula

Incipiunt tituli questionum primi libri.

- Q.º.** **Utrum** cuiuslibet corpori simplici insit naturaliter unus motus simplex. cbar. 2
- 2 **Utrum** in mundo sint quatuor elementa et quinta essentia. cbar. 2
- 3 **Utrum** preter quatuor dicta corpora simplicia sit ponendum sextum corpus simplex secundum speciem. cbar. 4
- 4 **Utrum** totalis mundus aggregatus ex dictis quatuor corporibus simplicibus sit unum ens continuum. cbar. 6
- 5 **Utrum** mundus sit perfectus. cbar. 7
- 6 **Utrum** possit esse aliquod corpus infinitum immobile. cbar. 8
- 7 **Utrum** possit esse aliquod corpus infinitum immobile circumulariter. cbar. 9
- 8 **Utrum** possit esse aliquod corpus infinitum mobile motu recto. cbar. 10
- 9 **Utrum** aliqua magnitudo siue corporalis siue linealis siue superficialis sit vel possit esse infinita. cbar. 10
- 10 **Utrum** unum infinitum possit esse maius vel minus alio si eent plura infinita: siue unum infinitum sit comparabile alteri. cbar. 12
- 11 **Utrum** totalis mundus sit magnitudo finita vel infinita. cbar. 13
- 12 **Utrum** supposito quod eent plures mundi unum mundi moueretur ad medium alterius mundi. cbar. 14
- 13 **Utrum** sint vel possint esse plures mundi. cbar. 15
- 14 **Utrum** quelibet potentia actiua determinetur per maximum in quod potest agere. cbar. 15
- 15 **Utrum** quelibet potentia passiuua terminetur per minimum a quo potest pati. cbar. 18
- 16 **Utrum** omne ens habeat potentiam respectu sue durationis per maximum tempus per quod potest durare. cbar. 19
- 17 **Utrum** omne corruptibile necesse est corrumpi. cbar. 21
- 18 **Utrum** aliquid de nouo genitum possit perpetuari: et aliquid eternum possit corrumpi. cbar. 21
- 19 **Utrum** generabile et corruptibile conuertantur adiuuante. cbar. 22
- 20 **Utrum** mundus sit perpetuus. cbar. 23

Incipiunt tituli questionum secundum libri.

- Q.º.** **Utrum** in celo sint sursum et deorsum: ante et retro: dextrum et sinistrum. cbar. 24
- 2 **Utrum** in celo debeat sumi sursum et deorsum secundum tres polos. cbar. 24
- 3 **Utrum** polus arcticus sit deorsum et antarticus sursum. cbar. 25
- 4 **Utrum** sursum deorsum etc. repantur in celo ex natura rei: vel solum in habitudine ad nos. cbar. 25
- 5 **Utrum** celum sit figure spherice. cbar. 26
- 6 **Utrum** sphere celestes sint octo vel nouem vel plures vel pauciores. cbar. 26
- 7 **Utrum** ad saluandum ea que appareret ex motibus planetarum oporteat ponere orbem eccentricum et epiciclos. cbar. 28
- 8 **Utrum** omne celum sit mobile. cbar. 28
- 9 **Utrum** celum moueatur cum fatigatione et pena. cbar. 29
- 10 **Utrum** ista consequentia sit bona: celum mouetur ergo necesse est esse terram quiescere. cbar. 30
- 11 **Utrum** ista consequentia sit bona: celum semper mouetur ergo necesse est ipsum moueri pluribus motibus. cbar. 30
- 12 **Utrum** ista consequentia sit bona: si necesse est esse generationes et corruptiones hic inferius necesse est esse plures motus celestes. cbar. 31
- 13 **Utrum** motus celi ab occidente in orientem sit regularis. cbar. 31
- 14 **Utrum** omnis motus regularis sit velocior in fine quam in principio. cbar. 32
- 15 **Utrum** sphere celestes planetarum pluribus moueantur motibus. cbar. 34
- 16 **Utrum** corpora celestia suis motibus causent sonum. cbar. 34
- 17 **Utrum** orbis inferiores planetarum velocius moueantur motibus propriis quam orbis superiores. cbar. 35
- 18 **Utrum** sol et luna paucioribus moueantur motibus quam alij planete. cbar. 35

- 19 **Utrum** sphaera solis per suum motum magis calefaciat ista inferiora quam alij planete. cbar. 36
- 20 **Utrum** stelle moueantur per se vel solum ad motum sui orbis. cbar. 36
- 21 **Utrum** omnia astra sint adiuuante eiusdem speciei simplicissime. cbar. 37
- 22 **Utrum** omnia astra alia a sole: habeant lumen suum a sole vel a se. cbar. 38
- 23 **Utrum** omnia astra sint generatiua caliditatis per lumen in istis inferioribus. cbar. 39
- 24 **Utrum** macula illa apparet in luna causetur ex diuersitate partium lune vel ab aliquo extrinseco. cbar. 39
- 25 **Utrum** terra sit in medio mundi sicut punctus respectu celi naturaliter situata. cbar. 40
- 26 **Utrum** terra in medio celi siue in medio mundi semper quiescat vel semper moueatur. cbar. 40
- 27 **Utrum** totalis terra sit spherica. cbar. 41
- 28 **Utrum** totalis terra sit habitabilis. cbar. 41

Incipiunt tituli questionum tertium libri.

- Q.º.** **Utrum** aliquid elementum sit simpliciter graue et aliquid simpliciter leue: et aliquid in respectu. cbar. 43
- 2 **Utrum** quodlibet corpus quod est alio grauius in aere sit eodem grauius in aqua. cbar. 43
- 3 **Utrum** aliquid elementum sit graue in suo loco proprio. cbar. 44
- 4 **Utrum** grauitas et leuitas sint forme substantiales grauium et leuium. cbar. 44
- 5 **Utrum** ex parte grauitatis et leuitatis concludi possit corpora non esse composita ex indiuisibilibus. cbar. 45
- 6 **Utrum** ex parte grauitatis et leuitatis concludi possit numerus quaternarius elementorum. cbar. 45
- 7 **Utrum** loca naturalia grauium et leuium sint cause suorum motuum. cbar. 46
- 8 **Utrum** graue vel leue moueatur naturaliter sursum vel deorsum a suo generate vel remouente prohibens. cbar. 46
- 9 **Utrum** grauium et leuium moueantur actiue a grauitate et leuitate. cbar. 47
- 10 **Utrum** forme secundum quas fiunt motus grauium et leuium sint naturaliter mobiles secundum locum. cbar. 47
- 11 **Utrum** grauium appetat descendere per lineas breuissimas. cbar. 48
- 12 **Utrum** aer naturaliter moueatur in projectione lapidis vel alterius proiecti in eo. cbar. 48
- 13 **Utrum** quatuor elementa determinent sibi figuras a natura. cbar. 49

Finis.

